BIBLIOTECA NAZ.LE
XXV*
B
7
NAPOLI

Digitized by Google

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Α—Π.

Τομος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія.

ТОМЪ II.

Ἐν Πετρουπόλει. ͵αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (*Πλάτ. Κρατύλ.*)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговоръ Кратил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ συντετμημένα ὀνόματα τῶν ἐθνῶν, ἂν παραβάλλονται αἱ λέξεις.	Сокращенныя имена народовъ, которыхъ сравниваются реченія.	
Ἀγ. Ἀγγλιστί.	Анг.	По Англійски.
Ἀλβ. Ἀλβανιστί.	Алб.	— Албански.
Ἀρ. Ἀραβιστί.	Ар.	— Арабски.
Ἀγσξ. Ἀγγλοσαξονιστί.	Англс.	— Англосаксонски.
Βαλ. Βαλλησιαστὶ (κατὰ Βαλλησίους).	Вал.	— Валлійски.
Βνδ. Βενδιστὶ (κατὰ Βένδας, Venedas).	Венд.	— Вендски.
Βομ. Βμ. Βοεμιστί.	Бог.	— Богемски.
Γλ. Γαλλιστί.	Фр.	— Французски.
Γρμ. Γρ. Γερμανιστί. ἀρχ. Γρ. ἀρχαίως Γερμανιστί.	Нѣм. по Нѣмецки. Др. Нѣм. по древнему Нѣмец.	
Γτ. Γοτθιστί.	Гот.	— Готоски.
Δν. Δανιστί.	Дат.	— Датски.
Ἑβ. Ἑβραϊστί.	Евр.	— Еврейски.
Ζνδ. Ζενδιστὶ (α).	Зенд.	— Зендски (а).
Ἰσλ. Ἰσλανδιστί.	Исл.	— Исляндски.
Ἰσπ. Ἰσπανιστί.	Исп.	— Испански.
Ἰτ. Ἰταλιστί.	Ит.	— Итальянски.
Κρν. Καρνιολιστί.	Кар.	— Карніольски.
Κρτ. Κροατιστί.	Кроат.	— Кроатски.
Κτσξ. Κατω-Σαξονιστί.	Ниж. Сак.	— Нижне-Саксонски.
Λετ. Λεττιστὶ (κατὰ Λέττας).	Латш.	— Латышски.
Λιθ. Λιθουανιστί.	Лит.	— Литовски.
Λτ. Λατινιστί.	Лат.	— Латынѣ.
Πρσ. Περσιστί.	Пер.	— Персидски.
Πλ. Πολωνιστί.	Пол.	— Польски.
Ῥσ. Ῥωσσιστί.	Рос.	— Россійски.
Σ. ἢ, συνήθ. Συνήθως, κατὰ τὴν κοινῶς τὰ νῦν λαλουμένην ἑλληνικὴν γλῶσσαν.	Обык.	— Обыкновенно употребляемому Греч. языку.
Σβ. Σβεκιστί.	Швц.	— Шведски.
Σξ. Σαξονιστί.	Сакс.	— Саксонски.
Σλβ. Σλαβονιστί.	Слв.	— Славянски.
Σλοβ. Σλοβακιστί.	Слов.	— Словакіски.
Σνσκ. Σκρ. Σανσκριτιστὶ (β).	Санскр.	— Санскритски (в).
Σρβ. Σερβιστί.	Серб.	— Сербски.
Τουρ. Τρ. Τουρκιστί.	Тур.	— Турецки.
Τατ. Ταταριστί.	Тат.	— Татарски.

(α) Ζενδικὴ, ἢ Ζωροαστρικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Περσῶν.

(β) Σανσκριτικὴ (= εὐσύνθετος, ἢ ἐντελὴς), ἡ καὶ Βραχμανικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἐλάλουν οἱ Βραχμᾶνες.

(а) Зендское или Зороастрово есть древнее нарѣчіе Персовъ.

(в) Санскритское (благосложное или совершенное), также и Браминское, есть древнее нарѣчіе Индѣйцевъ, которымъ говорили Брамины.

Αἱ συγκεκομμέναι λέξεις. Сокращенія реченій.

Ἀρχ. ἀρχαίως, τὸ πρότερον.	Древ.	Древлѣ.
Βλ. βλ. βλέπε.	См.	Смотри.
Ἐπιφών. Ἐπιφώνημα.	Межд.	Междометіе.
Ἐπρ. Ἐπίῤῥημα.	Нар.	Нарѣчіе.
Εκκλ. Ἐκκλησιαςικῶς. λέξις Ἐκκλησιαςική.	Церк.	По церковному, слово церковное.
Ἐλλ. ἐλλειπ. ἐλλειπτικῶς.	Недост.	Недостаточно.
Ἴσ. ἴσως.	Можетъ быть.	
Κτλ. κτλ. καὶ τὰ λοιπά.	И пр. и пр.	И прочая, и прочая.
Λ. λέξις.	Реч.	Реченіе.
Πρόθ. Πρόθεσις.	Предл.	Предлогъ.
Πρβλ. Παράβαλε.	Срвн.	Сравни.
Σύνδ. Σύνδεσμος.	Сою.	Союзъ.
Σημ. Σημείωσαι.	Прим.	примѣть.
Συγγ. Συγγενές.	Срод.	Сродственникъ.
Συγκ. Συγκοπή.	Сокр.	Сокращеніе.
Ὑποκορ. ὑποκοριςικόν.	Уменш.	уменшительное.

*Τὸ * σημαίνει, ὅτι ἡ ἑπομένη λέξις ἐςὶ προφανῶς ξενική· καὶ ἢ ἑλληνική, ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἑλληνικήν.*

Τὸ ⩵ σημαίνει ἴσον, ἰσοδύναμον.

Знакъ * показываетъ то, что слѣдующее за нимъ реченіе есть явно чужестранное, Греческое, или какаго нибудь другаго языка, но имѣющее связь съ Греческимъ.

⩵ Означаетъ равенство, равносиліе.

Σημείωσις. *Ἅπασαι αἱ καθ' ἕκαςον ςοιχεῖον ἀριδήλως ἑλληνικαὶ λέξεις παρελείφθησαν, ὡς ὁμολογήμενα δανείσματα· κατελέγησαν δὲ τέτων ὅσαι μόνον διαφέρουσι κατὰ τὴν γραφήν, ἢ ἄλλως πως μετεπλάσθησαν ἐκ τῶν πρωτοτύπων.*

Примѣчаніе. Выпущены изъ сего Словаря всѣ тѣ реченія, коихъ происхожденіе отъ Греческаго языка никакому сомнѣнію подлежать не можетъ. Замѣченныя же только тѣ изъ реченій, которыя различествуютъ въ письмѣ, или инымъ какимъ образомъ измѣнились отъ первообразныхъ.

А. A.

А. *а.* A. a. (Азъ. *ἄζ.*) = A, *α*, *καὶ* = *ο*, *ε*, я (*βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ.*). а҃ = *ά* (i). ҂а = *α͵* (1000).

А (*καὶ*, *ἀλλὰ*) *ἀ* (*ὅθεν*, *ἀ-τὰρ* = *ἀ*, *τὲ*, *ἄρα·* *καὶ αϜ*, *αὖ*, *τε*, *αὐτὰρ*, *καὶ λτ.* autem, *αὖτεν*, *ὥς*, *ἔπειτεν·* at, *ἀ*, *τέ*. *'Εκ τȣ̃ α καὶ τὰ*, *Ϝὰ*, *γὰ*, *κὰ*, *καὶ*, *γὲ*, *κε*, *λτ.* que, *τε*, et, *κτλ.*)

Áбіе(*εὐθέως*)*ἄπα-ρ*, *ἄφαρ*, *ἄπς* (*ἀπὸ*), *ἄψα*, *αἶψα*, *Σ. ἀψὰ*, *Σκρ.* abi, api. (*βλ. 'Ρείμ. λ. ἄφαρ*).

*Авва̀ (*Γρφ.*) *ἀββᾶ*, *Χλδ.* abba. *'Αρβ.* aba = *ἄππα*, *ἀπφὰ*, *ἀπφὺς*, *Λτ.* avus, ab-avus.

Аво́сь (*ἴσως*) = a — o — ce (*Ϝο* — ce, *ὅθεν ἀρχαίως*, во́се = *Ϝὸς σίος*. *βλ.* сь. *ὡς καὶ* e—mo = *ὅ τὸς*, *ὅθεν* вотъ. *βλ.* ce) = *ἆ* — *ὢς! ἆϜὢς!* (*ἆ*, *ὕτως! δύναται*).

А́гнецъ, *ὁ*, А́гница, *ἡ*, *ἀγνὸς*, *ἀγνὰς* = *ἀμνὸς*, *ἀμνὰς* [*γ* = *μ*, *ὡς*, *ςυμνὸς*, *ςυγνός*. *βλ. 'Ρείμερ. λ. ἀγνός*], *Λτ.* agnus, agna, *'Ιτ.* agnello, *Γλ.* agneau. — *Καὶ*, Агня̀, *κατὰ διαλέκτȣς*, Ягня̀ = agnus.

*А́гновый, *ἄγνινος* (*ἐξ ἄγνȣ τȣ̃ φυτȣ̃*). *Γρφ.*

Аз, az (*Βοεμ. καὶ Πολων.*) *ἇς* (*ἕως*) = *ὡς*, *ὧς*, *κε*, *λτ.* us, usqne, *Γλ.* jusque, *Γρμ.* unz, *ἀρχ.* umzte (Tripart. 292).

Азъ, *Σλβ. καὶ 'Ρσ. ἀρχ.* Язъ, *τὰ νῦν*, Я, *Πλ.* ja = *ἀγ* (*γ* = *ζ*, *βλ. μέρ. Α. 'Αλφάβ. καὶ τμῆμ. Β. κεφ. Ε.* § *β.*), *ἐγ* = *ἐγὼ*, *ἔγωγε*, *ἐγώνη*, *ἐγὼν*,

ἐγώνγα, ἰὼ, ἰὼν, ἰὼν γα· Λεττ. ez, (es), *Λτ.* ego, *'Ιτ.* jo, *'Ισπ.* y, *'Αλβαν.* oun, oune, *Γλ.* Je, *Βδ.* Jest, *Γτϑ.* ik, *Γϱ.* ich, *Αγ.* j, *Σβ.* jag, *Δν.* Jeg, Ισλ. eg, *Σκϱ.* agam. [*Τῦ ἐγὼ ϑέμα φαίνεται τὸ ε (ἔω, εἰμὶ; ἢ ἔω, εὔω = ἄω, πνέω;), ἐὼ, ε = ει = ι, ἰὼ, μετὰ τῦ Ϝ ἐϜὼ, ἐγὼ (ὡς, λίω, λίον, ὀλίον, ὀλίγον, ὀλίζον)· ὗτω καὶ τὸ* азъ=а, зе=же=*γε*, *γω. γ*=з, *βλ.* знáю, зéлва].

Ай, *αἴ*, *ὠὴ*, ahi, eheu, *κτλ.*

Áки, (*ὡς*) *ὄκη*, *ὄκως*, (*ὅπως*), *καὶ* Акы. (*Δοβϱόβ. σελ.* 12). *βλ.* Яко.

*Аксáмитъ,*αϱχ.* (*ὁ Τυϱ. κατηφὲς*, Бáрхатъ) *ἐξάμιτον* (*Βυζαντινοί*). Аксáмитный, *ἐξαμίτινον*.

*Алáдья, (*λάγανα*) *ἐλάδεια*, *ἐλαιώδεα*, *καὶ* Олáдья.

Але, ale (*Πολων. Βοεμ· κτλ.*)=*ἀλλὰ*.

*Алéмбикъ, *Αϱβ.* al-ambyk, *Σ. λαμπύκος = ἄμβυξ, καὶ ἄμβιξ, (ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ, ὡς καὶ, ἄμβων, διὰ τὸ πεϱιφεϱὲς), ἄμβυκος, μετὰ τῦ 'Αϱαβικῦ ἄϱϑϱυ, ἀλ— ἀμβύκος. Βλ.* Кубóкъ.

Áлчу, Алкáю (*πεινῶ*) *ἀλγῶ*, *ἀλγέω*. *Λετ.* alke. — Áлчный, Áлченъ (*πειναλέος*) = *ἀλγεινὸς*, *Λιϑ.* alkanas, alkins. — Алчбà (*πεῖνα. τὸ* б= *Ϝ*, *βλ.* Тáтъ), *ἄλγϜα* = *ἄλγη*, *ἀλγηδὼν*, *ἄλγος*. [*τὸ ἀλγῶ συνώνυμον τῦ πονῶ, πένω, πένομαι, ὅϑεν καὶ πεινῶ, πεῖνα. τὸ δὲ λτ.* algor (*λακων. ἄλγοϱ=ἄλγος*), *σημαίνει ψύχος* (*ὡς καὶ τῦτο ἀλγεινόν*), *καὶ* algeo=*ἀλγέω*.]

Áмо (*ὅπυ*, *οὗ.*) = а, мо (*ὡς*, та, мо. *βλ.* тáмо) *ἢ πυ* (*π* = *φ*=*μ*).

Ара́ва (ὄχλος), *Ταταρικ· πρβ. ἄραβος*, *βλ.* Бараба́нъ.

*Аргатія, *Σρβ. ἐργάτης* (*ὡς, φήτης* = витія). *τὸ Σ. ἀργατιὰ (περιληπτικῶς)=ἐργάται (ἐργασία), βλ.* ра́бъ.

Арка́нъ (*σχοινίον θηρευτῶν*), *ὀρκάνη*, *Πρ.* orkgan.

*А́рфа. *Σ. ἄρπα. Μ. Λτ.* harpa, *'Ιτ.* harpe, *Γλ.* harpe, *Γρ.* Harfe, *ἐκ τȣ̃ ἅρπη (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς τȣ̃ σχήματος).*

*Асте́рикъ (*εἶδος φυτȣ̃ καὶ λίθȣ*). *ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ ἀϛὴρ, ἀϛερικὸς, ὡς ἀϛερίας, ἀϛερόεις.*

Ась, (*πῶς;*) = а, сь. *βλ.* Я.

Ату̀ (*ἐπιφώνημα πρὸς κύνας θηρευτικὰς*)=а, ту̀ = *ἆ τȣ̃ (αὐτȣ̃).* Ату̀каю = А, ту̀ *λέγω, ἐπιθωΰζων κύνας θηρευτικὰς, οἷον τὰς Σ. λαγωνίκας (= Λακωνικὰς), κτλ.*

Ау́, *ἰοὺ, ὢή, ἰή.* Ау́каю, *ἰαχέω, ἀΰτέω.*

Аха́нъ, (*εἶδος δικτύου*), *τὸ Ταταρ.* achan. *πρβ. ἀχανὲς, ἀχάνη, κτλ.*

А́хъ, А́ха́ю (*ἄ*h), *ἄχος, ἀχέω. βλ.* Охъ.

Аще (*εἰ*) = ас це (*ὡς*, сице = си, це. *βλ.* Се́й) *ἄϛκε, αἴς κε (αἴκε, αἴκα).—τὸ θέμα α, ὅθεν, αἲ, ἂν=(ἐ) εἰ, εἴκε, ἐ—άν, ἤν.*

Σημ. Πάνυ ὀλίγαι Σλαβονικ. καὶ 'Ρωσσικ. λέξεις ἄρχονται ἀπὸ Α. τȣ́τȣ δ' αἴτιον οἶμαι τόδε· τῶν γὰρ καθ' Ἕλληνας ἀπὸ Α ἀρχομένων ὀνομάτων, ἐν μὲν τοῖς τρέπουσι τὸ α εἰς ο, καὶ е, *καὶ* я *αἱ Σλαβονικαὶ διάλεκτοι· τῶν δὲ πλείϛων προφέρȣσι τὸ α μετά τινος πνευματισμȣ̃ οἷον* в, г, з, с, *κτλ. (ὡς, αἴω,*

вѣю· *ἀλέω*, валяю· *ἄζω*, гажу· *ἁμὸς*, самъ, *κτλ.*). *Οἱ γέ μην Ῥῶσσοι ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ προφέρουσιν ὡς* α *σχεδόν τι πάντα τὰ μὴ ὀξυτονούμενα* ο, *οἷον*, харашó *τὸ* хорошó, *κτλ.* *Αὐτῶν δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ* а *ἀρχομένων ὀνομάτων πολλά γε εἰσιν Ἑλληνικά, ὡς*, адъ, *ᾅδης*, акриды, *κτλ.* *ἅπερ, ὡς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μετενηνεγμένα προφανῶς, παραλείπομεν.*

Б.

Б. Б. Б, б. (Бýки = *τῷ* b, *τῶν Γερμανῶν, κτλ.*) = *β, π, φ.*

Ба, (*ἐπιφών.*) *πᾶ, πᾶ!*

Бáба (*μάμμη, μαῖα*), *Σ.* *βάβω* (*β*=*μ*=*μάμμα.* *βλ.* Мáтерь), *καὶ συνθέτ.* *βαβόγραια* (*ἐσχατόγηρως*). *Ἀλβ.* *Οὐγκ.* baba. [*τὸ Σ. ἐν Θετταλ.* *βαμβύτσα* = *βομβύκη, βομβύλη*=*ληκύθιον*].

Бáбка (*ἀστράγαλος*)=*βέμβις, ιξ, ηξ, κα* (*βέβικα, ε* = *α*). *τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ ἡ καθόλου ἰδέα τοῦ ὀνόματος ἐμφαίνει στροφὴν, σῶμα στρεπτὸν, περιφερὲς* (*ὡς καὶ ἀστράγαλος, στράγω*=*στράφω, στρέφω*). *καὶ εἴη ἂν τὸ βέμβιξ συγγεν· τοῦ ἄμβιξ* (*βλ.* Алéмбикъ)=*πέμφιξ, πόμφος*=*Ϝόμφὸς, ὀμφαλὸς* (*βλ.* Пýпъ)· *ὅθεν καὶ βόμβυξ, -βύλη, Σ. βαμβούλα, λιον, καὶ βομβούκιον* (*κάλυξ*), *καὶ ὁ βάμβαξ, πάμβαξ* (*διὰ τὸ περιφερές*). *Ἐκ δὲ τοῦ βόμβος* (*βομβέω, ὀνοματοπ.*), *ὁ βόμβυξ, βομβύκιον, βόμβυκα*= Бáбочка (*ψυχὴ, Σ. πεταλούδα, λτ·* papilio = *βομβυλιὸς*). *βλ. καὶ* Пупы̀рь, Пчелà.

Бáвлю (*βάλλω*) *ἀπαρέμφ.* Бавити, *ὡς ἐκ τȣ̃* баву = *βάβω βαύω, ἀντὶ βάλω, βάλλω* (*ὡς αὔκυὼν = ἀλκυὼν, αἰολικῶς.*) Бавлюсь, *βάλλομαι* (*ἀναβάλλομαι, ἐπιχειρῶ*). избавляю, *ἐκβαϝλέω, ἐκβάλλω* (*τινὰ τῶν δεινῶν = ῥύομαι*) *κτλ. βλ. καὶ* ваблю.

Багóръ (*ἔγκινος*) *βάγορ, βάγος = ϝάγος, ἄγος,* [*ἄγω, ἀγνύω, ὄγω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος, ὄγκος, Λτ.* uncus. *'Ρείμ. λ. ὄγω.*]

Баклáнъ, *πελεκὰν,* pelecanus carbo.

Балáкаю, (*ληρῶ*) *βλάγω, βλάζω, ὡς* болтáю.

Бадья, бадéйка (*εἶδος κάδδȣ*) *βάτιον, βατιάκιον, βατιακὴ, Λτ.* batiola, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βατιακή.*

Балýю, (*μωραίνω*). Бáловень (*μωρὸς ἄτακτος*). *ϝαλύω, ἀλάω. ϝαλεὸς,* (*ἀλεὸς, ἠλεὸς*) *καὶ ϝαλαὸς, παλαὸς, παλαιὸς, Σ. παλαϝὸς, παλαυὸς, παλαβὸς, παλαβόνω.*

*Балъ. *Γλ.* bal, *Γρ.* Ball, *'Ιτ.* ballo, *Μ. Λτ.* balo. (*βάλλω = πάλλω, πάλος. ὅθεν*) *βαλλίζω, βαλλισμὸς.*

*Бандýра, *πανδȣ́ρα. 'Ιτ.* pandora, *κτλ. ὅθεν καὶ Γλ.* mandore.

Бáйка, (*βαῦκα*) *βαύκα, βαύκη, βαυκίον, καυκίον.*

*Банкъ (*ἀργυραμοιβȣ̃ τράπεζα*) *'Ιτ.* banca, banco, *Γλ.* banque, *κτλ. ἐκ τȣ̃ Μ. λτ.* bancha, banchus, *ἀντὶ* abacus, *ἄβαξ, ἄβακος,* (*ἄβαγκος*).

*Баня, (*λετρὸν*) *Γλ.* bain, *'Iτ.* bagno, *Λτ.* balneum, *βαλανεῖον.* (*βλ.* *καὶ* Adelung. λ. Bad.)

Барабанъ (*τύμπανον*), Барабаню (*τυμπανίζω*) *Fαραβάσσω*, *Fάραβος*, (*Fαράβανον.* *ὡς τὸ τύμπανον*) „ *τυμπάνων ἀραγμοῖς* (*Εὐρπ.*)

Барабошу (*ἐνοχλῶ*, *θορυβῶ*) *Fαραβάρσω*, *ῥαβάσσω.*

Баранъ (*κριὸς*) *βαῤῥὴν*, = *ἀῤῥὴν*, *ἀρνός.* „ *βάριχοι*, *ἄρνες.* *βαρεῖον*, *πρόβατον.* *βάρον*, *θρέμμα* (*Ἡσύχ.*) *Τυρ.* baran, *Ταт.* *καὶ Πρ.* beren.

Барахтаюсь (*ἀπισχυρίζομαι*, *ἀνταγωνίζομαι*) *Fορεχθέω*, *ὀρεχθέω.*

*Барбарисъ, *βέρβερις.* *βλ.* Adelung, *Λτ.* berberis.

*Барка. *Σ.* *βάρκα.* *'Iτ.* barca, *Γλ.* barque, *κτλ.* *βάρις.* (*βλ.* Adelung. λ. barke). *ἢ πιθανώτερ. συγγενὲς φάλκης*, *φάλκις* (*οἷον φάλκη*, *φάλκα*, *λ* = *ρ.* *φάρκα*) *Γρμ.* Balken, *'Iτ* balco, falco, *κτλ.* *ἐκ τῦ φάλος*, *πάλος*, *Λτ.* palus. (*βλ.* *'Ρείμ.* λ. *φάλκης.*)

Барсъ, *πάρδος.* felis pardus. (*ὁ πάνθηρ.*)

Баснь, *βλ.* Баю.

Батя (*πάτας*) = *πατὴρ*, *λτ.* pater, *'Iτ.* padre, *Γλ.* pére, *Γρ.* Vater, *'Αγ.* father, *Σβ.* fader, *Πρ.* pader, peder, *Σκρ.* peter, piter. — Ба-

пиюшка, (*ὑποκορις.*) *πατερίδιον. ὡς Σ. παππάκης. βλ.* пипаю.

Бацъ, *πάξ* (*πάω, πάζω, πάτω, πατάω, — σσω*).

Баю, *βάω, φάω, βάζω, βάσκω, φάσκω* (*λέγω*). Басень (*μῦθος*) *βάξις, φάσις.* Басенникъ (*μυθοποιός*), Бахарь (*μυθολόγος*) *βάκτης, βαβάκτης, φάσκανος, βάσκανος,* (*φάσκω*). *ἐκ τοῦ ἄω, λατ.* ajo *Ϝάω, φάω, βάω, βάγω, Γερ.* jagen, sagen (Kanne.)

Баю, Бай. — Баюкаю, *βαυκάω, βαυκαλάω* (*ἐκ τοῦ πεποιημένου, βάου, βαῦ· ἢ βαύω = αὔω, ἰαύω, βλ. Ῥειμ. λ. βαυκαλάω.*)

Бдю (*ἀγρυπνῶ*) *φάδω, φαίδω· ἤ, Ϝίδω, ἴδω, λτ.* vido, video, (*ὡς τὸ βλέπω, καὶ ὁρῶ*). *καὶ Ἰτ.* bado (*προσέχω, καὶ προσμένω, ὡς λτ.* specto, expecto). *ἢ βάδω* (Бѣду) = *πατῶ* (*βέβηκα, ἵσαμαι*)· *ἀρχ. Γρ.* beite, baite (*προσμένω*), *Αγ.* bite, *κτλ.*

Бедра (*μηρὸς*) *βέθρα, βάθρον, βλ.* Стегно· (*βάδω,* Бѣду).

Безъ (*ἄνευ, ἄνε, Γερ.* ohne, *λτ.* sine) *Ϝέξ, ἐξ, ἔξω. ὅθεν, βεκὰς* (*Ἡσύχ.*) *ἑκὰς, ἐκὸς, λ.* secus, *ἐκτὸς. βλ. Ῥειμ. λ. ἑκάς.*

Бердо (*κτεὶς ὑφαντικὸς*), *Σρβ.* brdo (*κτείς· 2, ὅρος*), *ἴσως ἐκ τοῦ* Бреду (*περάθω, περάω*), *πέρατον, περάτη· ἢ μᾶλλον* Бердо, Брдо (*ὁ κτεὶς*) = *Ϝέρδον, ἔρδον* (*βλ.* Орудіе) = *γέρδον* (*ἔρδω*), *ὡς, γέρδης = ὑφάντης· ὅθεν καὶ Σ. γερδίζω* (*ἐντείνω σήμονα εἰς ὑφήν, πηννίον εἰς κέντησιν*), *καί, γεργέφιον* (*ἐργάθιον, φ=θ, ἐργάτιον, ἐργαστήριον, ὡς, ἐργάτης ἠλακάτη*).

τὸ δὲ Брдὸ *(ὄρος)*=*βὸρθὸν (ὀρθὸν, ὡς ἡ Ὄρθυς)· ἢ τȣ̃το γȣ̃ν ἐκ τȣ̃* Бредỳ, *συγγ.* Берỳ.

Берегỳ, *Σλ.* Брегỳ *(τηρῶ, φυλάττω, ἐπιμέλομαι) φρέγω, αἰολ.* = *φράγω, φράσσω.— ἤ, φράζω, ζομαι· ὅθεν* Небрегỳ *(ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ), οἷον ἀφράγω, ἀφράζω, ȣ̓ φράζομαι·* небрежеши, *νὴ (ȣ̓) φράζεσαι* (= *ȣ̓ μέλει σοι. Λȣκ. 1,* 40)—. *φράζω, καὶ φράσσω, συγχέονται, ἀμφότερα γὰρ παρὰ τὸ Ϝράγω, ῥάγω, ζω, ῥάσσω· ἐκ δὲ τοῦ* Берегỳ, Брегỳ, *φράγω* (e = a) *τὸ* Бéрегъ.

Бéрегъ, *Σλ.* Брéгъ, *βρέγος, βράγος*=*βράχος* = *ῥάχος, ῥαχία, ῥηγμῖν (ὁ λιμὴν. ἐκ τȣ̃ ῥάσσω, ῥήσσω), καὶ, φράγος, φραγμὸς. πρβ. Γλ.* Berge= *ὄχθη.* [*Τὸ Γερμ.* Berg *(ὄρος), συγγ. τȣ̃, Πέργη (ὄρος Τυῤῥηνικὸν), καί, πέργαμον, καὶ Βέργη (πόλεως ὄνομα)* = Burg *(πόλις)· ὡς πάλιν τὸ Μακεδον· βύργος* = *πύργος (καὶ φύρκος, δωρικ. φȣ̃ρκος, καὶ φόρκος, καὶ πόρκος* = *ὅρκος, ἕρκος, αἰολ. ὕρκος, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, β, φ, καὶ ἄρκυς, λτ.* arx). *τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ ἔργω, Γρμ.* bergen (*καὶ* Perg, Pferg =*ἕρκος, Γλ.* berg, *ὅθεν,* berger)=*εἴργω, ἄρκω. Ἕτερον δὲ τὸ, βύριον (πόλις), Σκρ.* pura. *καὶ βρία, ἡ πόλις, Θρακισὶ. βλ. Ῥείμ. λ. πέργαμος.*]

Берéмя, *Σλ.* Брéмя, *βάρεμα, βάρημα, φόρημα, βάρος (βάρω* = *φάρω, φέρω). ὅθεν λατ.* pario *(φορείω* = *γεννῶ),* parere, peperi, partum=*φόρτος (φάρος) βάρος, (ὁ φερόμενος τῆς κοιλίας καρπός)· καὶ τὸ Γρμ.* gebären, geboren, *ἐκ τȣ̃* baren = *βάρεν, φά-*

ρεν, φέρεν, φέρειν (ἐκφέρειν καρπὸν κοιλίας). καὶ τὸ schwar ἀρχ. swar, = βαρὺς, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. καὶ ἐν τοῖς συνθέτ — bar = λτ. — fer = — φόρος. οἷον fruchtbar = frugifer = καρποφόρος. (βάρω, φάρω, πάρω, φέρω, πέρω, φορῶ, πόρω, συγγενῆ. καὶ τὸ φάρω = φέρω, φαίνεται ἐν τῷ φαρέτρα (βλ. ʽΡειμ. λ. φάρω). ὅθεν Бере́менная (ἔγγυος) Σ. βαρεμένη. ὡς τὸ „ βαρύνεται ἡ γαστήρ. (Λȣκν. Διάλ. ἐρωτ.) συγγ. беру. βλ. καὶ Бре́мя.

Беру̀ (λαμβάνω, ἐπαίρω) φέρω. Λτ. fero καὶ poro, φορῶ, ὅθεν porto. (ὡς καὶ paro, paravi= πόρω, πορέω, πορίζω.) Γτθ. bairan. Αρχ. Γρ. bäre, bare, Αγ. bear, Σβ. barar, καὶ ʽΕβρ. farah, Ζεν. berwar, perwar, Σκρ. barad berwa, perwa. κτλ — Боръ, φόρος. выбира́ю, (ἐκλέγω) ἐκφορέω. Со-бира́ю συμ-φορέω (ἀθροίζω). ὅθεν Собо́ръ (ἄθροισις, σύναξις, οἷον συμφόρησις λαȣ̃, ʼΕκκλησία πρωτεύȣσα, καὶ Собо́рная це́рковь, ἡ καθολικὴ ʼΕκκλησία). βλ. καὶ Боры.

Бершъ, Γερ. διάλεκτ. Börs, Bersich, Parsch, Perss, Pertsch, πέρξ, πέρκη, perca aspera. βλ. Adelung λ. börs.

Биричъ, Ρσ. Бирючъ Ϝῆρυξ, γῆρυξ, κῆρυξ (ἐκ τȣ̃ ἀρύω, μετὰ τȣ̃ Ϝ. γαρύω, καρύω, σσω. τὸ δὲ Ϝ = γ. καὶ β), Λȣσατ. bericz, Κρν. berizh, Βμ. birzic.

Бúрчій (*ἐταςὴς*, *ἐξεταςὴς*) *πειραςὴς*. (*λέξις ἀρχαία*.)

Бію̀, *πείω*, = *παίω* (*ἐκ τῦ πάω*, *πέω*, *πίω*, *ὅθεν πίτω*, *πίτνω*, *πέτω*, *πάτω*, *πατάσσω*. *Λτ.* battuo. *Γρ.* batte, *Ἰλ.* battre, *Σβ.* badda, *'Αγ.* beat, *καὶ Σκρ.* pit). Бúтва, *καὶ* Бóй (*μάχη*, *ὡς πάταγος*, *καὶ βόμβος τῶν μαχομένων*). у-биваю (*ἀποκτείνω*) *ὡς τὸ παίω*, *καὶ πατάσσω* (*Ματθ.* *κς*. 31. *'Ιησ. Ναυῆ*. *κ*. 9) *βλ. καὶ* войнá.

Благíй, благъ, га, го, (*ἀγαθὸς*, *θὴ*, *θὸν*) *βλαγὸς*, *βλακὸς* (*μαλακὸς*, *μάλαξ*, *μλάξ*, *βλάξ*, *μλακὸς*, *βλακὸς* = *βληχρὸς*, *ἱλαρός*). блажу (*μακαρίζω*). *πρβλ. λ.* placo, placeo, placidus, *συγγ.* flacco, flacus, flacidus, *βλακέω*, *βλάζω*, *κτλ. τὸ Σκρ.* bhalah, bhala, bhalam = bonus (*ἀγαθός*.)

Блажу (*μωραίνω*) *βλάζω*, *πλάζω*. Блажъ. *βλάξ*, *καὶ βλακία*. Блажну (*σκανδαλίζω*) *πλάγχω*. (*πλανῶ*). *βλ. 'Ρείμ. λ. ἀπλάκητος*, *καὶ μῶλυς*.

Блáто, *Ρσ.* болóто, *Σ. βάλτος* (*τὸ ἕλος* = *ἄλτος*, *Ϝάλτος*, *ἄλσος ἐκ τῦ ἄλδω*. *βλ. Σημ. Κριτικῶν εἰς Γρηγ. Κορίνθ. περὶ διαλέκτ.*) *'Αλβαν.* mpelte. — болóтный, (*ἕλειος*) *Σ. βάλτινος*, *βαλτήσιος*.

Блéкну, (*μαραίνομαι*, *ὠχριῶ*), Блéклый (*μεμαραμένος*, *ἄχρυς*), *Γερ.* bleik, bleich, bleichen (*λευκαίνειν*, *ἄχρυν ποιεῖν*.) *'Ασξ* blaecan,

ablican Σβ. bleca, Γλευκὸς, Γλεύκω, λευκαίνω. [τὸ Λτ. pallidus, pallus, pallo, palleo, pallesco, ἐκ τῦ φαλὸς (λευκὸς, λαμπρός) φάλιος, φαλάω. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ φαῦλος, καὶ flavus, Γρμ. falb, 'Ιτ. falbo. κτλ. ('Ρείμ. λ. φαλὸς) βλ. Блѣдъ.]

Блескъ (λάμψις), Блещу (λάμπω) φλέσκω, φλέσκ, ἀντὶ φλὲξ (φλὸξ, ὡς φλέγος) φλέξω = φλέγω (ὡς δύσκω, ἐκ τῦ δύξω, = δύω. ἴσκω = ἴξω, κτλ.) 'Εκ τῦ φλέFω, φλύω φλύγω καὶ τὸ λτ. fulgeo, fulgor. ὡς τὸ „χρυσῦ δ' ἄνθεμα φλέγει (Πινδ.) ἢ Fλεύσω βλεύσσω (λεύω, λεύσσω (ὅθεν καὶ Fλεύω, βλέβω, βλέπω) Fλὺξ, λὺξ, λύκη, Λτ. lux, Γρ. Blitz (ἀςραπὴ) blitzen (ςράπτειν) 'Αγ. to blaze (φλέγω, καίω), 'Αρχ. Γρ. blas, blast (λάμψις, πῦρ, δᾴς, ἀςραπὴ), καὶ Πολ. luskanie, luscasie (ςίλψις, ςίλβει, ςράπτει) κτλ.

Блею. βλάω = βαλάω, (Σ. βελάζω) βλήσσω, βλήχαμαι. Λτ. balo, Γλ. bele, beugle. Κρν. bleju. καὶ Γρ. blöke.

Близъ πλησίον (πλὴς) πέλας. Близный, πλησίος, ὁ πλησίον. Ближу, πλήζω, πλάζω, πελάζω. приближаю προσπλάζω, προσπελάζω, κτλ.

Блинъ (εἶδος πλακουντίυ) πέλανος. Γλ. bignet. — τὸ Πολ. placek. = πλακῦς, λ. placenta, (ἐκ τῦ πλάξ, πλακὸς, πλακῦς.)

Блона (τὸ ὕςερον τῆς λεχῦς. λτ. placenta, πλακῦς) βλένα, (ε=ο), βλέννα, βλέννος, βλένος.

(*βλέω*, *βλόω*, *Γρμ.* blouen = turgere). *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *βλάω*, *καὶ βλέννα.*

Блоха́ (*ψύλλος*, *ψύλλα*) *σπύλος*, *πύλος*, *πύλα*, *μεταθ.* (*πύλϜα*, *πλύϜα*, *πλοϜα.*) *ὡς λτ.* pulex, (*πύλαξ*=*ψύλαξ*), *Γλ.* puce, *Σκρ.* pische, *'Ουγ.* bolcha, *Γρ.* Floh, *'Αγ.* flea, *'Ολ.* vloo, vlooy, (*ἐκ τῦ* fliehen = *ἵπτασθαι.* Adelung.)

Блужду̀ (*πλανῶμαι*, *ἀσελγαίνω*), за-блужда́ю (*πλανῶμαι*, *ἁμαρτάνω.*) Блу́дный (*ἄσωτος.*) Блудъ (*πορνεία*). *φλύδος*, *φλύζω*, *φλυδάω*, *φλοιδάω* (*φλεγυῶ*, *λ.* flagro, flagitium) *φλυδερός.* [*φλύζω*, *φλάζω*, *φλαδέω* (*ἐπὶ βρασμῦ*, *καὶ ζέσεως*, *καὶ ταραχῆς.*) *συγγενῆ βλάζω*, *πλάζω*, *ὅθεν καὶ πλακία*, *ἀπλακία*, *ἀμπλακία*, *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *πλάω*, *φλάω*, *φλέω.*]

Блѣдъ, блѣдный (*ὠχρὸς*) *πελιδνός.* *ἢ συγγεν.* *φαλὸς*, *φαλ(δ)ὸς* [*ὡς λτ.* candus, candidus, *ἐκ τῦ* canus (*κάω*, *κανὸς*, *ὅθεν καινὸς*, *καὶ καῦνος*) = *καλὸς* = *λαμπρός*] *μεταθ.* *ὃιον φλαδὸς*, *φλεδός*, (*ὡς* falvus *μεταθ.* *ἐκ τῦ φαῦλος*, *φάϜλος*, *φαλὸς*, *φαλλός*), *λτ.* pallus, pallidus. *Γλ.* pâle. — блѣднѣю (*ὠχριῶ*), *βλ.* Бле́кну.

Блю́до (*πινάκιον*) *πλατίον* (*πλάτον.* *Γλ.* plat, *'Ιτ.* piato, *κτλ.*) блюдоли́зъ, *ὡς τὸ*, *λειχοπίναξ.*

Блюду̀ (*τηρῶ*, *φυλάττω*) *βλέδω* (*δ*=*β*, *ὡς βελφὶς* *δελφὶς*, *ἄραδος ἄραβος*) *ἀντὶ βλέβω*, *βλέπω.* *καὶ οἷον βλύδω*, *ὡς ἀπὸ τοῦ ϜλύζωΠ* = *λύσσω*,

λεύσσω, *ὅθεν λύκη*, *λύχνος*, = *Ϝλεύω*, *βλέβω*, *βλέπω*. ,, блюдите себе, *βλέπετε σφὲ* (*ἑαυτὲς*. *Β*. *Ἰωάν*. *α*, 9). *συγγ*. *Γρ*. blicken, *Ὀλ*. blyken; *ἀρχ*. *Γρ*. lugen (*λύγειν*, *λύκειν*) = *λεύειν*, *λεύσσειν*.

Блюю́ (*ἐμέω*, *ἐμῶ* = *λ*. vomo) *βλύω*, *βλύζω*, *ἀπο* — *βλύζω* (*ἰλ*. I, 487.)

Блющъ (*κισσὸς*) *ἐσχηματίσθη*, *ὡς τὸ φλοῦς φλέως*, (*ςοιβή*).

Бляха, *πλάκα*, *πλάξ*, *Γλ*. plaque, *Γρ*. Blech, *Ὀλ*. bleck. *κτλ*.

Бо, (*γὰρ*). ибо (*καὶ γὰρ*). *που*, *ἤπου*.

Бобъ (*κύαμος*) *πόϜα* (*πόα*) *λακ*. *πὸα*, *ὅθεν πὔανος*, *πύανος*, *πύννος*. *Λτ*. faba, *Γρ*. Bohne, *Ἰσλ*. baun, *Ὀλ*. boon, *Λιθ*. pupa, (*πϜὸα*, *πὸβα*, *πὸπα*, *καὶ πόβα*, *πάβα*, *φάβα*.) *κτλ*.

Богъ (*θεὸς*) *βοϜ-ὸς* (*βογὸς*) *φοϜὸς* = *θοϜὸς* = *θεϜὸς*, *θεὸς*, (*β* = *φ* = *ἀιολικ*. *θ*. *ὡς θλίβω*, *φλίβω*, *βλί*(*β*)*ω*, *βλίω*. *καὶ θέρω*, *θάρω*, *φέρω*, fervo, *φάρω*, варю. *καὶ*, *θέω*, *φέω*, *φέϜω* (*φέγω*, *φεύγω*) бѣгу, *κτλ*. *κατὰ τὲς Κρῆτας Θιὸς* (*λακωνικ*. *Σιὸς*), *καὶ θεῦς* (*Λτ*. deus *δεῦς*, *Ζεῦς*). *τὸ δὲ θεὸς* (*ε* = *ο*) = *θοὸς*, (*ὡς ἐλπὶς ὀλπὶς*, *ἐργάνη ὀργάνη*, *ἀιολικ*.) *μετὰ τὲ Ϝ*. *θογὸς*, *ὡς καὶ τὸ θεὸς μετὰ τὲ Ϝ*, *θεγὸς*, *προφέρεσι συνήθως πολλοὶ τῶν Ἠπειρωτῶν*. *καὶ τὸ λαὸς*, *λαγὸς*, *κτλ*. [*Ὁ Ἡσύχ*. *ἔχει καὶ* ,, *βαγαῖος*, *μέγας*, *πολὺς*, *ταχὺς*, *καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Φρύγιος*, *ὁ καὶ Μα-*

ζεύς. — *τὸ βαγαῖος ἐκ τῦ βάγας, βάγις β = μ (βλ. ἀλφάβ.) = μάγας, μάγις, λτ.* magis = *μέγας (ὡς καὶ μάγαρον = μέγαρον. ε = α. ἀιολικ.) καὶ „ βάγιον, μέγα. (συγκριτικὸν ὀυδέτερ. ἐκ τῦ μάγας (μέγας) μαγίων (μεγίων, ὅθεν μέγιςος) μάγιον. (ὁι δὲ Κριτικοὶ ἐξέλαβον τὸ βάγιον τῦ 'Ησυχ. = Ϝάγιον, ἅγιον). τὸ δὲ μάγις, λτ.* magis, *μάγας, μέγας γίνεται ἐκ τῦ μάω, μέω, ὅθεν καὶ μάσις (ἀφ' ῦ μασίων, μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, ἐκ δὲ τῦ μάσσων καὶ τὸ Μαζεύς). καὶ μᾶκος (μῆκος) μακερὸς (μακρός). ὅθεν τὸ μάκαρ, ἐπὶ Θεῦ (κυρίως = μέγας, ὑψηλὸς, ἰσχυρὸς, ὅθεν μακάριος.) „ Θεὸι μάκαρες, καὶ Μάκαρες (ἁπλῶς), ὡς καὶ ὁι Κρείττονες, καὶ τὸ Κρεῖττον (ἐπὶ Θεῦ, παρὰ τὸ κράτος ἰωνικ. κρέτος, = κραταιός. βλ. 'Ρείμ. λέξ. μακρὸς καὶ μάκαρ.) Ὥςε τὸ* Богъ *ἔιη ἂν = βάγις, βάγας, (μάγας, μέγας) (α = ο) βόγας, βόγις, βόγ-ις.* Быга *ὀνομάζεσι καὶ οἱ Μαγγούσιοι καὶ ἄλλα τινὰ 'Ασιανὰ ἔθνη τὸν Θεὸν, κατὰ τὸ λεξικὸν τῦ Παλλᾶ* (Pallas) *τόμ. α]. 'Εκ τῦ* Богъ, *τὸ κύριον ὄνομα παρὰ Πολωνοῖς* Богданъ (Бог-данъ) = *Θεόδοτος λτ.* Deodatus, *Θεοδόσιος, Δοσίθεος, Δωρόθεος, κτλ. Ὅθεν καὶ τὸ ἐθνικὸν Βόγδανος, καὶ Βογδανία συνήθ. ἡ Μολδαβία = Θεοδοσία. (βλ. καὶ* Богатый, *καὶ* Могу.)

Богáтый, богáтъ, богпы̀рь, *καὶ χυδ.* богáчь (*πλούσιος*) *οἷον μεγάτεος, μέγατος, ὡς ἐκ τȣ̃ μέγας* (*μέγαθος, μεγάθεος, μέγεθος*) *ἀντὶ μεγάλος, καὶ* (*μάγις, μᾶκος*) *μάκετος, μακέτης, μακέτηρ, μακεςὴρ, μάκιςος.* [*μ=β. καὶ α=ο, οἷον βογάτεος, βογάτης=μαγάτεος, μαγάτης, μαγέτης. καὶ βογάτηρ, = μαγέτηρ, μακέτηρ. ἐκ τοῦ μάω, μάγω, μόγω,* могу, *ὡς τὸ μεγιςὰν, μεγιςεύς. καὶ λτ.* magnus, magnates *ἐκ τȣ̃ μάκανος, μᾶκος*]. *Φαίνεται συγγενὲς* Богъ *ὡς λτ.* dives (*ἐκ τȣ̃* dis, deus = *Δὶς, Διὸς, Δεῦς*) *διFïος δῖος. Τὸ δὲ Μακέτης καὶ Μακεδνὸς = μακεδανὸς, ἀπέβη παρ' Ἕλλησιν ἐθνικὸν = Μακεδών.* [*παραβάλλȣσι καὶ τὸ Σνκρτ.* bhoga, *Ζενδ.* beghe. *ἀλλὰ τὸ λτ.* beatus = *βιοτὸς* (*βίοτον ἔχων, συνήθ. βιωτικός, ἐκ τȣ̃* beo = *βέω, βείω, βιῶ*), *καὶ τὸ Περσ. καὶ Τȣρκ.* bacht = *ἐυτυχία, ὀυδεμίαν σχέσιν ἔχουσι, δοκῶ, πρὸς τὸ* Богатый]. *βλ.* Богъ *καὶ* Могу.

Бóдрый, бодръ, (*γρήγορος, ἰσχυρός, δραςικός*) *φοδρὸς = σφοδρός* (*ὡς φὴξ, = σφήξ*). *ἢ φαδρὸς φαιδρός.* (*ὡς τὸ φαικὸς = ἐνεργὸς, ἀκμάζων*). *τὸ δὲ Σκρ.* badra, *Γρ.* bieder (*ἐυθὺς, χρηςὸς, λτ.* probus).—Бóдрость *σφοδρότης, ἢ φαιδρότης.*

Боду̀, бодáю, (*κυρίσσω, κερατίζω — κεντῶ*) *βόθω, βοθέω, βοθύω* (*ὅθεν βόθυνος*), *λτ.* fodio.

*Бокáлъ *βαυκάλιον* (*βαυκαλὶς*) *Σ.* *βωκάλιον*, (*Λτ.* poculum?) *μ.* *λτ.* baucalis, '*Ιτ.* boccale, *Γλ.* bocail, bocal, *Γρ.* Pokal, Bocal. *καὶ* '*Αρβ.* baucal.

Бокъ, (*πλευρὰ*) *πάγος*, *πάγη*, *παγὶς.* *Σ.* *παγίδα.* (*πάγω*, *πήγω.*)

Болóто, *βλ.* блато.

Болóнь (*ςέαρ δένδρȣ*, *τὸ κυριολεκτικώτερον*, *λευκὸν*, *λ.* alburnum, *ὅθεν* *Γαλ.* aubier. *Γρ.* Splint, Spint), *φλόος* (*μεταθ.* *φόλος*, *φόλον*). [*φλόος*, *φλȣ̃ς*, *ὁ μετὰ τὸν ἔξω λοπὸν τȣ̃ δένδρȣ δεύτερος φλοιὸς*, *ὁ καὶ φλέως*, *καὶ φιλύρα*, *καὶ βύβλος*, *λτ.* liber, *Γρ.* Bast — '*Εκ τȣ̃ φλόος καὶ τὸ λ.* flos, *ἄνθος*, *χλόη*, *θαλερότης φυτῶν.*] Болóные, (*δάσος*) *φολόϊνον*, = *φλόϊνον*, *ἢ* *φυλλιῶν* (= *εἰνοσίφυλλον*) *βλ.* *καὶ* липа.

Болтáю (*πλήσσω τὸ ὕδωρ* — *τραυλίζω*, *φλυαρῶ*) *πλατάω*, (*μεταθ.* *παλτάω*) *πλατάσσω*, *πλαταγέω*, *λτ.* blatto, blattero. [*πλάζω* (*πλάσσω*, *πλήσσω*) = *βλάζω*, *βλάσσω*, *βλάττω* = *φλάζω* = *ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως λαλῶ*, (*Γαλην.* *Γλωσσ.*) *πρβλ.* *καὶ τὰ* *Γρμ.* blattern, pladdern, blodern, plodern, pludern, plaudern, plauppern, *κτλ.* *πλάω*, *πλέω*, *πλέω*, *πλύω*, *βλάω*, *βλέω*, *βλόω*, *βλύω*, *φλάω*, *φλέω*, *φλόω*, *φλύω*, *συγγενῆ.*]

*Болтъ, (*εἶδος ἥλου*) *βαλτὸν*, *βλητὸν*, *βλῆτρον* (*ἐκ τȣ̃ βάλλω*, *ὅθεν καὶ βάλανος*).

Γρ. Bolzen, *'Αγ.* bolt, *'Ιτ.* bolzone, *Γλ.* boulon, *κτλ.*

Большóй (*μέγας*) *πολλὸς*, *πολλοςὸς*, *πϑλύς*. Бóльшій, *καὶ* Бóлшій (*συγκριτικ.*), *ἐκ τϑ* Болій (*ὡς ἀπὸ ῥίζης*, боле, бол), *πολέως*, *πλέως*, *πλέων*, *πλείων*, *Λ.* plus, *Γερ.* full, fell, vel, voll, *καὶ* fülle = *πλέω*, *πλήθω*. *βλ.* Велúкій.

Боль, *πόνος* (*ἄλγος*, *νόσος*. *λ=ν*. *ὡς*, *φίντατος*, *φίλτατος*· *λίτρον*, *νίτρον*). Болю́, *πονῶ*. Больный, бóленъ, *πονῶν*.

*Бóмба, *Σ.* *βόμβα*. *'Ιτ.* bomba, *ΓΛ.* bombe, *Γλ.* bombe, (*βόμβος*.)

Бóмба (*εἶδος ὑφάσματος*. damas de laine), *βόμβαξ*, *βάμβαξ*.

Бóрзый, бóрзъ (*ταχὺς*), *φορὸς* (*φόρς*, *βόρς*, *φ=β*. *ἐκ τϑ φέρω* = Берý)· *καὶ τὸ λτ.* fortis (*ἰσχυρὸς*) = *φορὸς*, *φερτὸς* (*ὅθεν φέρτερος*), *ὡς*, *μόρος*, mors, mortis, *κτλ.*

Бормочý, (*γογγύζω*), *Σ.* *φρομάζω* (*φριμάζω*), *φρέμω*, fremo (= *χρέμω*), *φρυάσσω*.

Боровúкъ (*εἶδος ἀμανίτϑ*, bolvitus bovinus), *ἐκ τϑ* Бóръ (*ἄλσος*), *ἐφ' ϑ φύεται*· *ἐκ=βόλβιτον*.

Бóровъ (*κάπρος*), *κατὰ διαλέκτϑς*, brav, Бровь. beran = *Ϝέῤῥας*, *ἔῤῥας*, *και ἔῤῥαος*, *λτ.* aries *καὶ ἐῤῥωδὸς*, (*πᾶν ἀρσενικον θρέμμα*, *κάπρος*, *κριὸς*), *Λτ.* verres, *Γλ.* verrat, *Σκρ.* varaha. [*ἐκ τϑ ἄῤῥης*, *'Ιων.* *ἔῤῥην*, *ἔῤῥας*, *κτλ.* *βλ.* Бара́нъ].

Бородà, *βλ.* Брадà.

Борозда̀, *βλ.* Бразда̀.

Борона̀ (*λίσγος*), *Σλ.* Брана̀, *Οὐγ.* borona —. Бороню̀ю, бороню̀, *φαρύνω*, *φάρος*, *φαρόω* (*ὅθεν*, *οἷον φαρόνη*. *ὡς ἐκ τῦ φάρω*, *πάρω*, *πέρω*, Беру̀, *περόνη*). *βλ.* Бразда̀.

Бо́ръ, Бо́ры (*πτυχαὶ*, *ῥυτίδες*), *συγγ.* *φάρω*, *ὡς τὸ φαρκὶς*. (*πάρω*, *βάρω*= Беру̀, *φάρω*, *φέρω*).

Бо́ръ (*ἄλσος πιτύων*, *πίτυς*, *Κροτ.* *σχῖνος*), *Τρμ.* Föhre· Беру̀? *φέρω*, *πέρω*, *πείρω* (*πέρος*, *βλ.* Бразда̀), *διὰ τὸ ἀκανθῶδες τῦ φυτῦ*; *τὸ* *Τλ.* forret *φασὶν ἐκ τῦ λτ.* foris· *βλ.* Дво́ръ.

Борю̀ (*μάχομαι*) *πόρω*, *πάρω*, *πέρω*, *πείρω*, *πειράω*. (*ὡς τὸ* „*ἐπειρήσαντο πάλῃ*, *ἀέθλοις*, *πόδεσσιν*. *Ὅμηρ.*)· *ἐκ τῦ πάρω*, *πέρω*, *καὶ τὸ* *λτ.* perio—rior, experior. *τὸ δὲ πάρω*=*φάρω*, *φέρω*, *ὅθεν Γρ.* fahren, erfahren, Fahr, Gefahr = periculum (*πεῖρα*, *πειρασμὸς*, *ἐπιβυλή*), Gefährde (*δόλος*), *κτλ.* *βλ.* Беру̀.

Босый, Бо́съ (*ἀνυπόδετος*, *πεζὸς*), *πὸς*, *λακωνικ.* *πὸρ*=*πῦς*, (*ὅθεν*, *οἷον*, *ποσὸς*, *ὡς πέζα*, *πεζός*), *Λτ.* pedis, pes (*πῦς*), *'Ιτ.* piede, *Γλ.* piè, *Γοτ.* fotus (*πῦς*, *ποδὸς*), *Γρ.* Fuss, *'Ισλ.* fotur, *'Αγ.* foot, *καὶ Πρ.* path.—„ходить босикомъ *ὁδεῖν* (*ὁδεύειν*) *ποσὶ* (*πεζικῶς*). *συγγεν.* Пѣшій. *ἕτερον δὲ τὸ Τυρ.* bosch = *κενὸς*.

Ботаю, *πατάω*, *πατάσσω* (*πάτω*, *πάω*, Бію, *παίω*).

*Ботъ (*εἶδος πλοίυ*) *Γρ.* Both, *'Ολ.* boot, *'Αγ.* boat, *μσ.* *Λτ.* batus, batelus, *'Ιτ.* ba-

tello, *Γλ.* bateau, (*καὶ Πεϱ.* betif, *Σκϱ.* poda = *πλοῖον*). *συγγ. βῶτις*, *βϐτις* (бочка), *καὶ* *'Εβϱ.* bath, *βάτος* (*Λϐκ. ις'.* 6). *βλ.* Adelung, *λ.* Both.

Ботъ, Ботогъ, Батогъ (*βακτηϱία*) *βατὴϱ*, *βατηϱία*. *Γλ.* batton, *'Ιτ.* bastone.

*Боты (*πληθυντικ.*) *βαττὰ*, *βάσσαι*, (*ὑποδήματα*, *ἐκ τϐ βάω*, *βατῶ*, *πατῶ*), *Γλ.* botte, *'Ιτ.* botta. *Αγ.* boot. *κτλ.*

Ботѣю (*πιαίνω*, *παχύνω —νομαι*)*βοτέω*, [*βόω*, *βάω*, *πάω*, *πάσσω*, *πάζω*, *παϛὸς*, *παχὺς* *παχύνω*. *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *πάω*.]

Бочка (боча) *βῶτις*, *βϐττις*, *βύτις*, *βυτίον* (*Σ.* *βϐτζίον*, *καὶ βότζα*), *βυτίνη*. *Βμ.* butina, *Λτ.* buttis, *Γϱ.* Butte, Bottich. *'Ιτ.* botte, *'Ισπ.* botta. *κτλ.*

Боюсь (*μέσον=φοβϐμαι*), *ἐκ τϐ ἀϱϱήτϐ* бою = *φόω*, *φάω*, *φέω*, *ὅθεν φέϜω*, *φέβω* (*φόβος*) *φόβω*, *φοβέω*, *ϐμαι*. *καὶ φάϜω*, *φάβω*, *λ.* paveo, (*φάβη*, *φάβοϱ*, *λ.* pavor) *Σκϱ.* bhajo. [*ἐκ τϐ φέω*, *φεύω*, *καὶ μετ' ἄλλϐ διγάμματος*, *τὸ φεύϜω*, *φεύγω*. *ὅθεν* бѣгу]. боязнь, *φόασις*, = *φόβασις*, *φόβος*. *Λιθ.* baisube.

Бояринъ, *καὶ* Боляринъ. *καὶ συγκοπῇ* Баринъ (*μεγιϛὰν*, *κύϱιος*, *δεσπότης δούλϐ*) *ὅθεν*, *Σ.* *βοϊάϱος* (*ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ*), *Γλ.* bojar. [*τὴν λέξιν ὁ Τατίσσεφος νομίζει Σαϱματικὴν*, *σημαίνϐσαν κυϱίως*, *σοφόν*. *Εἰ μὴ ἦν τὸ λ ἐν τῷ*

* *

Бояринъ *κατ' ἐπένθεσιν*, *εἶχεν ἄν τις ἀντιτάξαι πρὸς τῦτο τὸ πολυάῤῥην*, *πολύῤῥην* (*πολυπρόβατος*), *κατ' ἔκπτωσιν τῦ λ*, Бояринъ *οἷον*, *ποάῤῥην*). *Οἱ μεγιςᾶνες καὶ δεσπόται ἦσαν τὸ πάλαι* (*τί δ' ὐχὶ καὶ νῦν;*) *πολυπρόβατοι καὶ πολυκτήμονες*, *ὡς ὁ πολυάῤῥην Θυέςης*, (*'Ιλ. Β.* 109.) *"Εςι δ' οὖν τὸ* Бояринъ, (*ὡς καὶ τὸ* Боязнь, *ἐκ τῦ* боюсь) = *φοαρὸς* (*φ* = *β*, *βοαρός*), *ἀντὶ φοβερὸς*. *Γίνονται δὲ δήπυ οἱ Βοϊάροι καὶ φοάροι*, *ἤτοι φοβερὸι πρὸς τοὺς ἥττονας*, *καταχρώμενοι τῇ ἐξυσίᾳ*.

Брадà, *'Ρωσσ.* Бородà (*πώγων*, *γένειον*), *Γρ.* Bart, *Βαλλ.* barf, *Αγ.* beart, bart, *Γλ.* barbe, *'Ιτ.* barba, (*ὅθεν καὶ* barbiere, *καὶ Περ-καὶ Τυρ.* berber), *λτ.* barba = *φορβά*, *φορβή*. [*φέρβω*, *ὅθεν καὶ φέρβα*, *λτ.* herba, *καὶ ἡ* fibra *ἐκ τῦ φέρβα*, *μεταθ. φέβρα*, *ὡς καὶ* Брадà=barba, (*δ*=*β*, *ὡς*, *ἄραβος*, *ἄραδος*) — *οὕτω καὶ τὰ*, *ἄνθος*, *λάχνη*, *χνόος*, *ἴυλος*, *μεταφέρονται ἀπὸ τῶν φυτῶν καὶ εἰς τὸ γένειον*, *καὶ ὁ πάππος*, *ἀπὸ τῦ ἀνθρώπυ εἰς τὸ φυτόν*. *καὶ οἱ ἀνθέρικες*, *γένεια ςαχύων*, *κτλ. Οἱ ἀρχαῖοι ἔφερβον* (*ἔτρεφον*) *πώγωνα*. *ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν Νορδικὸν*, grön, (barba) *συγγ. ἀρχ. Γερ.* gron, granan (crescere, *αὔξειν*). *ὡς πάλιν*, Scör (barba) *ἐκ τῦ* scora (*ἐντέμνειν*), scëran (*κείρειν*), *παρὰ τοῖς εἰωθόσι κείρειν τὸ γένειον*. (*βλ.* Grimms gramm.

tom. *β*). *ἄλλοι παράγ. τὸ Γρ.* bart *ἐκ τῦ ἀρχ.* bar = vir, *ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῦ ἲς, ἴρ, Fίρ. ἢ ἐκ τῦ* Borst (*ἀκανθώδης θρίξ*), *κτλ. βλ.* Adelung.]

Бразда̀, *'Ρωσσ.* Борозда̀ (*ἄρυρα, αὖλαξ, ἄροσις, κτλ.*) Браздю̀, *'Ρωσ.* Борожжу̀, *φαρύσδω, φαρύζω,* (*μεταβολῇ τῶν ϛοιχείων, φαρόσδω, φορόζω, συγκοπῇ καὶ μεταθέσ. φράσδω*) *ἐκ τῦ φαρόω, φάρω, ὅθεν φαρκὶς, Λτ.* porca, *Γρ.* Furche, *κτλ.* [*φάρω* (*φάω, πάω, σπάω, σπάζω, κτλ.*) *ψιλώτερον, πάρω, πέρω, πείρω, πόρω. Λ.* foro, forare, *Γρ.* bohren, *Κσξ.* baren, *'Αγ.* bore, *'Ισπ.* barrenar, *μ. Λτ.* bironare, (*περονάω*), *καὶ 'Αρβ.* berren, *'Εβ.* baar, (*σκάπτειν*). *πρὸς τὸ* bohren, *συγγενεύει καὶ τὸ Γρ.* furchen (*ἀροτριᾶν*), *'Ασξ.* furian, *κτλ. ὡς πάλιν, πέρω, πέρσω, = Γλ.* percer].

Бракъ, (*γάμος*), *ἴσως ἐκ τῦ* Беру̀ (*φέρω, ὡς τὸ, ἄγεσθαι γυναῖκα.*) *ἢ συγγενὲς τῦ ἀπηρχαιωμένυ προίκω, ὅθεν προίξ, πρώξ, πρῶκος, λ.* procus (*μνήϛωρ*). *καὶ τὸ Γρ.* Braut, *καὶ* Frau, *οἷον προία, καὶ προίτη, ὡς ἐκ τῦ προίω* (*ἀντὶ προίκω*) *ὅθεν* freien, (*μνῶμαι, νυμφεύομαι*), Freier (*μνήϛωρ*). (*βλ.* Kanne, *περὶ συγγεν. τῆς 'Ελλην. καὶ Γερμαν. γλῶσσ. σελ.* 112). *καὶ τὸ* Bräutigam, (*νυμφίος*) *σύνθετ. ἐκ τῦ προίτη καὶ γάμος, ὡς προίτην γαμῶν. 'Αλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. ὀρθότερον,*

παράγει τὸ Frau, *ἐκ τῦ* Freye, *καὶ ἐκδέχεται* = domina, (*καὶ Γοτθ.* Frauja = dominus, *καὶ* frija = frey), *ὡς καὶ τὸ λτ.* liberi (*τὰ τέκνα*) *ἐκ τῦ* liber, libera. *οἱ οἰκοδεσπόται καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐλεύθεροι, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται καὶ δῦλοι.* (*βλ.* 'Ρειμ. *λ. παῖς.*)

Бракъ (*ἔκκριμμα, ἀπόῤῥηγμα, Σ. ἀποδιαλέγιον*) *τὸ Γερ.* brack. — Бракýю (*ἐκκρίνω, διαλέγων ἀποῤῥίπτω. Σ. ἀποδιαλέγω*), *οἷον βρακέω, βράκω, βράγω, βρᾶγμα.* [*καὶ βράσσω, βράζω, βράσμα, ἀπόβρασμα. ἐκ τῦ ῥάσσω, ῥάζω, ῥάγω. καὶ Γερ.* braken = brechen, *Fρήγειν, ῥηγνύειν.*]

Брань (*πόλεμος, μάχη, ἔρις, ἐπίπληξις*). Бранѝо (*ἐπιπλήττω, ἀπειλῶ*). *βράνω, βρένω* (*ὅθεν βέβρενται, βροντὴ*) = *βρέμω, βρόμος, βριμάω, ῶμαι, καὶ δασύτερον, φριμάω. λ.* fremo, *Γρ.* brümmen, *'Ασξ.* bremman, *καὶ 'Εβρ.* brem.

Братъ (*ἀδελφὸς*) *φράτ-ωρ, φράτωρ, φρητὴρ* (*'Ησύχ. οὗτος ἔχει καὶ λέξιν ἐλλειπῆ,,βρα...= ἀδελφὸι, ὑπὸ 'Ηλείων.*) *λ.* frater, *Γτ.* brothr, *Γρ.* Bruder, *ἀρχ.* pruader, bruader, *'Ισλ.* brodur, *Βαλ.* brawd, *Σκρ.* brata, brader, *καὶ Περ.* berader.— Брáтія (*ἀθροιςικὸν = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ*) *φρατία, φρατρία.*

Брáшно, *βρῶσις.* Брáшный, *βρώσιμον, βρῶμα.* [*παῤβ. Γρ.* Brod (*ἄρτος*) *βρωτὺς, Κσξ.* brood,

braud, *Αγ.* bread, *καὶ Ταταρ.* brot, broc, *κτλ. τὸ 'Εβ.* brah = *βρώθω.*]

Бревнò, (*δοκὸς*) *καὶ* Бервнò = *πρέβνον, ἀντὶ πρέμνον,* (*ὡς, μέμβλω, βέβλω=μέλλω, κτλ.*)

Брегỳ, *βλ.* Берегỳ.

Бре́гъ, *βλ.* Бе́регъ.

Бредỳ, (*βάδην πορεύομαι*), (*πρήδω, πρήζω*) *πρήσσω, ὡς ,, διαπρήσσειν κέλευθα* (*'Ομ*). Бродъ, *πόρος, πορθμός, Γρμ.* Furth, *ἐκ τȣ̃* fuhren, fahren, *κτλ. καὶ 'Ρωσ.* Брожỳ (*πλανῶμαι*—2) *βράζω* (*ἐπὶ ζυμεμένων ὑγρῶν ,,* пиво въ бочкѣ бродитъ, *Σ. ἡ πίβα εἰς τὸ βȣτζίον βράζει.*) *'Εκ τȣ̃ πέρω, περάω, περάσω, γίνεται τὸ πρήσσω. ἐκ δὲ τȣ̃ πρέω* (*ὀνοματοπεποιημένȣ*) *γίνεται πρήθω, Σ. πρήζω, πρηδὼν, πρηςὴρ. διὰ τȣ̃το συμπίπτȣσιν εἰς τὸ* Бредỳ *αἱ τȣ̃ πρήθω, καὶ πρήσσω,* (*περάω*) *σημασίαι. εἰ μὴ ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ βράζω* (*βράδω, βρέδω*) *ἐπὶ τῆς δευτέρας σημασίας τȣ̃ βράζειν* (*Γρ.* brauen, *μ. λτ.* brasso, braxo). *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ* Брага (*εἶδος ζύθȣ*), *ὡς καὶ τὸ βρύτος, βρȣ̃τος* (*βρύττω, βρύχω.*)

Бре́жу (*παραλαλῶ, καθ' ὕπνον, ἢ ἔξυπνος*) *βράζω, βρύζω, βρύω, βρυάζω,* (*ὡς καὶ φλάζω, φλύζω.*)

Бре́згую (*βδελύττομαι, σικχαίνομαι, ἐπὶ γευσῶν*), *ὡς ἐκ τοῦ* Бре́згу, *βρύσκω, βρύξω, βρύζω=βρύγω, Fρύγω, ῥυγγάω, ὅθεν ἐρύγω, ἐρυγγάω, ἐρεύγω-γομαι* (*ἐμέω*).

Бре́мя *βλ.* Бере́мя. Бременю́, *βαρύνω* (*ἐπιφορτίζω*) *κτλ.*

Бре́ніе (*ἄργιλος*, *πηλὸς*), Бре́нный, (*πήλινος*, *εὔθραυςος*) *συγγ. αἰολ. φρένω, φράνω, = θράνω, θρανεύω, θρανευτὸς, θράνος, ὡς καὶ θράγω, θράγγω, λτ.* frango, (*θράω, θραύω, θράζω*).

Бренчу̀, *βρεντῶ*, *αἰολικ.* = *βροντῶ* (*βομβῶ, κροτῶ.*)

Брію, *βλ.* Брѣю.

Бровь, *ἀ-βροὺς*, *Μακεδονικ.* = *ὀ-φρὺς*, *ὀφρὺς Σ. φρύδι. Πολ.* brwi, *Λιθ.* bruvis, *Γρ.* Braue (Augen-braue. *βλ.* Adelung. *καὶ ʽΡείμ. λ. ὀφρὺς*). *Ἀγ.* brow, *ʽΟλ.* brawe, *Πρ.* ebru. *Σκρ.* bruwo, *κτλ.* Междубровіе = *μεσόφρυον*.

Броня̀ (*θώραξ*), *ἀρχ. Γρ.* brünne — Бороню̀ (*σκέπω*, *ὑπερασπίζομαι*) *φορινῶ*, *φορίνη*. [*φορίνη*, *δέρμα παχὺ*, *ὅθεν τὸ* Броня, *ὁ θώραξ*, *ὡς ἐκ δέρματος*, *καθὰ καὶ Λτ.* lorica (lorum, *λῶρος*, *ἱμὰς*), *Γλ.* cuirasse, *ἐκ τοῦ* cuir, *λ.* corium, *χόριον* (*δέρμα*) *κτλ. Πρβ. βοέη, βοῦς, ῥινὸς* (*δέρμα*), *ἀντὶ τῆς ἐκ δερμάτων ἀσπίδος*, *Ἰλ. Η, Δ*, *κτξ.*]

Броса́ю, Бро́шу (*ῥίπτω.* — *ʽΡωσσικ.*) *Ϝράσσω*, *ῥάσσω*, (*ῥάω, ῥέω, ῥύω*, ruo, *ῥίω, ῥίπω, πτω.*)

Брощъ (*ἐρυθρόδανον*, *ῥίζα*, *συνήθ. ῥιζάριον*) *Ϝρουσσὸς*, *ρυσὸς*, *ἐρυσὸς* = *ῥυθὸς*, *ἐρυθὸς*, *ἔρυθος*, *ἔρευθος*. (*Σλαβονικὸν*). *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 115.

Брыжи, (*εἶδος περιτραχηλίου πολυπτύχου καὶ ῥυσσοῦ*) *Γαλ.* fraise, *Fρυσσός*, *-σοὶ*, *Fρυσὶς*, *ῥυτὶς*, *Fρύζω*, *ῥύσσω*. *Γλ.* fraiser. *καὶ Fρύγω*, *φρύγω*. *Λτ.* rugo, *κτλ.* (*βλ.* *Ῥεἰμ.* *λ.* *φρίσσω*). *ὅθεν* Брызе́йка (*τὸ μεσεντέριον*), *οἷον ῥυσσωτὸν*, *ῥυστακτὸν*, *διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ῥυτίδας καὶ πτυχάς.*

Бры́зжу (*πιδύω*) *Fρήζω* (*ῥήσσω*), *ῥήγω*, *ῥήγνυμι*, — *μαι*, (*ὡς*, *ῥῆξαι δάκρυ*). *ἐκ τοῦ ῥάζω*, *καὶ τὸ ῥοίζω*, *ῥοιζέω*. „ Звѣрь брызнулъ, (*ὁ*) *φὴρ ῥοίζησε* (*μετὰ ῥόθου ἔφυγε*). Брызгу́нъ *ὁ ῥάζων*, *ῥαίνων ἐν τῷ λαλεῖν.* *βλ.* *καὶ* Прыщу.

Брыка́ю (*λακτίζω*) *Fρήκω*, *ῥήγω*, *ῥήσσω*. „ *πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι.* (*Ἀπολλών. καὶ Ὅμ.*) *βλ.* *καὶ* прыгаю.

Брѣю, *καὶ* Брі́ю, (*ξυρίζω*), *πρίω*, *πρίζω*. *ἢ* *Fρίω*, *Fραίω* (*ῥαίω*, *ῥάω*, *ῥάγω*, *ῥήσσω*, *ῥάζω*, *ῥάδω*, *Λτ.* rado, *Γλ.* raser.)

Брю́згну (*ῥυσσοῦμαι*) *Fριγνόω*, *ῥικνόω*, *ῥικνοῦμαι* (*ἐκ τοῦ ῥίσσω*, *Fρίσσω*, *φρίσσω*, *φρίξω* (*φρίσκω*, *φρύσκω* — *σγω*, Брю́згу) *συγγ.* *ῥάζω*, *ῥύζω*, *ῥύσσω*, *ῥυσσὸς*, *ῥυτὶς*.) *βλ.* Брыжи.

Брюзжу̀, (*βριμῶμαι*, *ἐπιπλήττω*) *βρύζω=βρύσσω*, *βρύττω*, *βρύκω*, *βρύχω*. *Πρβ.* *Γρ.* brausen, *βράζειν*, *Σβ.* brusa, *Γλ.* bruis, bruir, *κτλ.* — Брюзга̀, *βρυγμὸς*, *βρυχὴ* (*βρίμη*, *βρίμησις*). — Брюзгли́вый, *βρυχητὴς*, *Γρ.* brausend, (*Γλ.* brusque, *Ἰτ.* brusco?) *κτλ.*

Брюхо (*κοιλία*), *ἀρχ. Γρ.* bru. *συγγ. βρύω, (ὅθεν ἔμβρυον), καὶ βρὺξ, βρυχὸς; ἢ βρύγχος, (βρύχος) βρόγχος (βρύκω, καταπίνω)*; [*τὸ Κσξ.* brüche = *ὑπογάστριον. τὸ Γρ.* brüch, = *βρακίον, βράκες (ἀναξυρίδες Σκυθῶν, καὶ Γάλλων). καὶ ἀρχ. Γρ.* brucha = *ζώνη. (καὶ ἡ ζώνη καὶ τὸ βρακίον δεσμεύονται ἐπὶ τῆς κοιλίας). βλ.* Adelung. *λ.* brüch.

Бряцáю, Брячỳ, Брякаю (*ψοφῶ, κροτῶ*) *βράκω, βράχω, βράσσω, βράζω, (ῥάζω).*

Бýбенъ (*τύμπανον*) *βυβὸν, βυβὸς (βύω, βύζω, ἐκ τοῦ ἤχου βυ, βου, ὅθεν καὶ βύκτης, βυκάνη,* buccina, *κτλ. τὸ δὲ „ βυδὸς, μουσικὸς, ἐκ τοῦ Ϝύδω, ὕδω, ᾄδω, = ἀοιδὸς ('Ησύχ.)*

Бугъ (*ὁ ποταμὸς Ὕπανις*) *ἴσως, Ϝοῦγ-ος, οὖγος, ὕγος.* [*ἐκ τοῦ ὕγω, ὕϜω, ὕω, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς. ὡς ὕω, ὕδω, ὕδωρ. οὕτως ἐκ τοῦ ὕω, μετὰ τοῦ Ϝ, Ϝύω, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ φύω* (Бы-ю, *βλ.* Бываю.) *ὅθεν φῦκος, κτλ. (βλ.* Угра). *τῶν δὲ Σλαβονιςῶν τινὲς πάνυ ἀπιθάνως παράγουσι καὶ τὸ* Богъ, (*Θεὸς*) *ἐκ τοῦ* Бугъ, *δικαιολογοῦντες τὴν ἐτυμολογίαν ὡς ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν Σλαβόνων μυθολογίας, οἵτινες ἐδόξαζον καὶ Θεοὺς ἐνύδρους, καὶ εἰναλίους, κατὰ τοὺς 'Ελληνικοὺς Νηρεῖς, καὶ Νηρηΐδας. κτλ.*]

Будáра (*πλοῖον ποτάμιον, καὶ πᾶσα ναῦς ἀτέχνως νεναυπηγημένη*), *Σ. βουττάρα, βουτσάρα, = βοῦτις μεγάλη. βλ.* Бочка, *καὶ* Ботъ.

Бузинà (*ἀκτέα.* *Λτ.* sambucus), *Σ.* *βούζιον.* [*ἴσως, βύζω, βυζὸς, = ναστὸς, μεστὸς, ὡς μεστὸν ἐντεριώνης, ἧς ἐξαιρουμένης γίνεται κοῦφον (κενὸν) τὸ ξύλον, ὅθεν πάλιν, Σ. κουφοξυλέα.*]

Бýй, Бýій (*μωρὸς*) *βούειος?* *ἢ* *Γλ.* fou.

Бýйволъ, *βούβαλος.* *Σ.* *βουβάλιον,* *Λτ.* bubalus, *'Ιτ.* buffallo, *Γλ.* bufle, *Γϱ.* Büffel, *Βμ.* buwol, *Πολ.* bowl.

Букъ (*φηγὸς*) *Λτ.* fagus, *Γλ.* feau, fau, foyard, *Γϱ.* Buche. *κτλ.*

Бýква (*γράμμα*) *συγγ.* *Γϱ.* Buch (*βίβλος*), *ἴσ.* *φηγὸς (ὡς εἰς φηγοῦ φλοιὸν γραφόντων τῶν παλαιῶν, καθὰ καὶ βίβλος ἐκ τῆς βύβλε.) ἢ πύκα, πὲκϜα = πυκὶς, πυξίον (γραφικὸς πίναξ, ἀλφαβητάριον), ἐκ τῦ πυκὸς, δωρικ. πϰκὸς (πυκνὸς) πύξος.* *βλ.* книга.

Буль (*ἦχος ὕδατος ἐξ ἀγγέιϰ ςενοςόμϰ*) *βουλ, ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ (βυλὸς) βυλλάω*, bullio, Булькаю, *βλ.* *καὶ* пузырь.

Бумáга (*χάρτης*) *ἐκ τοῦ βόμβακος, βόμβαξ, βάμβαξ, πάμβαξ.* „ *βαμβακινὸν (ἐλλειπτ. χαρτίον.* (*Βυζαντινοί.*) *βόβακος, βόμαγος,* (*β = μ.* *βλ.* *ἀλφάβητ.*)· *οὕτως εἶπον καὶ* Веммараны, *ἀντὶ μεμβϱάνειοι*, membranei. *βλ.* кожа.

Бурдà, *φύϱδα*, (*θολὸν ποτὸν*), *καὶ* *Ταт.* burdá.

Бурчу̀, *βρύζω*, *βρύσσω*. *ἢ βορύζω*, (*βορβορύζω*, (*ἐπὶ κορκορυγῆς κοιλίας*, *καὶ ζυμουμένου ζύθου*, *ὡς Γρ.* brausen, (*βράζειν*).

Бу́рый *καστανοειδὴς*, *ἐπὶ ἵππων*, *καὶ ἀλωπέκων*), *πυῤῥὸς*, *πυῤῥίας*. (*ὡς τὸ*, *αἴθων ἵππος*, *ἀλώπηξ* (*Ὁμ*). *Λτ.* burrus. (*βλ. καὶ* Adelung, *λ.* braun). Бурѣю, *πυῤῥάω*, *πυῤῥάζω*. (*ἐπὶ τοῦ τοιούτου χρώματος*).

Бу́ря (*καταιγὶς*) *βοῤῥᾶς*, *'Ιτ.* bora, borrasca, *κτλ.* Бурный, (*καταιγιδώδης*, *θυελλώδης*, *βίαιος*) *βοῤῥεινὸς*, *βόῤῥειος*. (*ἡ φούρα*, *φούρια*, *Λτ.* furia,=*θούρα*, *θοῦρος*, *θύρω*, *θούρω*, *αἰολ. φούρω*.) *τὸ* Бурлю́ (*ἀνησυχάζω*, *θορυβῶ*) *συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βρυαλλίζω*, (*Σ. βουρλίζω*), *Γλ.* brouiller (*συγχύζειν*). ,, *βρουλὸς*, *πονηρὸς* (*'Ησύχ*.)

*Бушы́ль, *τὸ Γλ.* bouteille, *βωτίον*, *βωτίλλιον*.

Бу́хну, (*παχύνομαι*, *οἰδαίνω*) *πυκνόω*, *πυκνῶ*, *ἢ βυκόω*, *βυκῶ*. *Σ. βουκόνω*, ,, *βεβυκῶσθαι*, *πεπρῆσθαι*. (*'Ησύχ. ἐκ τῦ βύω*, *βύνω*, *βύζω*, *βύκτης* (*βύκη*,) *λτ.* buca, bucca, *ὅθεν ἡ συνήθ. βούκα*). *καὶ τὸ συνήθ. βύχαβος*, *πέχαβος* (*μπέχαβος*), *ὁ χαῦνος καὶ οἰδαλέος*, (*οἷον βύκαβος*, *ἐκ τοῦ βύκη*, *ὡς ἐκ τῦ λύκη*, *λύκαβος*, *ὅθεν λυκάβας*.) *πρβ τὸ 'Ιτ.* bocca (*ςόμα*)=buca, *βύκη*, *ἐκ τῦ βύζω*. *ὡς καὶ τὸ ςόμα*=*ςόμος*, *ςόβος*, *ἐκ τῦ ςέβω*, *ςείβω*, (*ςύπω*, *Σ. ςυπόνω*). *β*, *καὶ π*=*μ*. *βλ.* '*Ρείμ*.

Бучу̀, *βύζω* (*βομβῶ*), *ὡς τὸ* ,, *βύας ἔβυξε*.

Бы (*μόριον διστακτικὸν, καὶ δυνητικὸν, ὡς τὸ ἂν*), *ἐκ τοῦ* Быти, *φύω, φύειν, (φῦ), ὡς τὸ Λτ.* esset. *ἢ Fείη, εἴη. (Δοβρόβισκ.) βλ.* Бывáю. *ἴσως καὶ ὁ εἰ σύνδεσμ. (ἐκ τῦ εἴη) Fει.*

Бывáю, (*γίνομαι*) *ἀπαρέμ.* бы́ти, *'Ρωσ.* быть *τὸ θέμα* бы́ (*Δοβρόβισκ.*) = *φύ-ω, φύω, φυFέω, φυέω, καὶ φίω. Λτ.* fuo, *καὶ* fio. *Σκρ.* biwaha, *κτλ. μέλ.* буду, *φύτω, φύτω, (τ = σ) = φύσω. ὡς ἐκ τῦ φόω (= φύω) φώω (ὅθεν φὼς = ἄνθρωπος, = φύσας, ἢ φὺς, φυτὸν, γέννημα. καὶ φωτεύω = γεννάω,) φῶμι, τὸ λτ.* forem, es, et, *καὶ* fore *ἀπαρέμφ. = φῶσαι (= φῦναι, γεννηθῆναι, ἔσεθαι). καὶ πάλιν, φάω, (φάξω)* facio (= *φύω, γείνω, εἰς γένεσιν παράγω = ποιῶ) καὶ* factus (= *πεφυκὼς, γεγονὼς. βλ. 'Ρείμ. λ. φώω). καὶ τὸ Περσικ.* bud = буду (*ἔσομαι. ὡς βοηθητικ. τοῦ μέλλοντος. βλ. Μερ. Α. ῥῆμα*) — Бытiè (*γένεσις*) *φυτία, φύτησις, φύτις, φύσις· καὶ* Бытьè, Быть, *βίοτος, (περιουσία). ὡς τῆς Σ. τὸ εἶνας, τὰ ὑπάρχοντα.*

Бурáвъ (*τρύπανον*), Бурáвлю (*τρυπανίζω*) *πεῖρας, πειρὰ, περατήριον, πείρω, περάω, περάFω*, (бураву), *πόρω, λ.* foro, *Γερ.* bohren, Borher, *Γλ.* perçoir, *κτλ. βλ.* Браздà.

Быкъ (*ταῦρος*) *βοῦς, βώξ, Λτ.* box, (*ἐκ τῦ βόω. ἢ βύω, βύξ. ὡς, βάω, βήκη, Λτ.* vacca, *κτλ. ὀνοματοπεποιημένα ἐκ τοῦ μυκηθμοῦ*

τῶν ζώων.) *πρβ. Γρ.* bujche, *Οὐγ.* bika, *Τυρ.* boga, *Σκρ.* baswa, *κλ. βλ.* Волъ.

Быстрый (*ταχὺς, ὀξὺς*), Быстряю, убыстряю (*σπεύδω*), *Ϝοιςρήεις, Ϝοιςρέω.* [*τοῦ* Быстръ *συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Ἴςρος. ὡς ἐκ τοῦ οἴω, οἰςός, οἶςρος, οὕτω καὶ ἴω* (*ἰςὸς*) *Ἴςρος. τὸ δὲ οἴω = εἴω, ἴω, ἔω*, eo, *καὶ ἵω, ἵημι. βλ. Ῥείμ. λ. οἴω.*]

Быліе (*χλόη, βοτάνη*) *φυλλὶς, φυλλὰς, φύλλον* (*πᾶν φυτὸν — φύω*).

Бѣгу̀ (*φεύγω*) *φέγω, φύγω = φέβω, φεύω*; (*φέω, φέϜω, φέβω, φεύω, φεύϜω*) *φεύγω.* (*βλ.* Боюсь). Бѣгъ (*φυγή*) *φέϜος, φέβος, φόβος = φυγή.* Бѣглый, *φυγηλὸς, φυγάς.* Бѣжаніе, *φύζα,* (*δρόμος, ταχὺς*) *κτλ. πρβλ. Λιθ.* begu, *καὶ* begmi, (*φύγω καὶ φύγημι.*) *τό φέϜω διάλεκτός τις ἀπήγγελλε φέγω,* (*Μακεδονικῶς, φ=β, βέγω,* Бѣгу̀.) *ὅτι Ϝ=γ, καὶ β, ἣ, υ.*

Бью, *βλ.* Бію,

Бѣда̀, (*σύμπτωμα, περιπέτεια, κίνδυνος, δυςύχημα*) *πέτα, πέτεια.* (*ὅθεν περιπέτεια*).

Бѣднякъ (*χωλὸς*) *πιτνὰς, πετὴς* (*ὅθεν περιπέτης,*) *ὡς πεπτωκώς. καὶ* Бѣдный (*πένης*), *ὡς τὸ, πτωχὸς* (*πέπτωκα*). Бѣднѣю (*πενητεύω*) *πιτνέω, ὡς πτωχεύω.* [*ἐκ τοῦ πέτω = πίπτω, πιτνῶ, ὡς καὶ πάτω, πάθω, πάθη, πάθος, πήθω, ὅπου ἀνήκει καὶ τὸ Γλ.* pitiè (*οἶκτος*), *καὶ πέθω* (*ποθῶ*) *λτ.* peto, petulo, petulans. *πρβ. Γρ.* Bettler (*ἐπαίτης*) *ἐκ τοῦ* betteln, bit-

ten, bethen, (*δέεσθαι*), *καὶ Γτ.* bitagva, *ἐπαίτης*, *κτλ. βλ.* Grimms Grammat. Tm. II. p. 25]. *τὸ* БѢдный, *Σλβ.*=*κυλλὸς· ἐκ τῦ* БѢдю.

БѢдю, дѹ, *ἢ* ВѢждѹ, *πρωτότ. τῦ συνθέτε* ПобѢждáю (*νικῶ*), *βέσδω* (*βέζω*), *βέδω* = *βάτω* = *βατῶ*, *πατῶ*, *ἐπι—πατῶ. ἢ*, *πέτω* (=*πιτνῶ*, *πίπτειν ποιῶ*), *πέθω*, *πείθω*(=У-бѢждáю), *συγγεν· τῦ πάτω*, Падѹ, *πατάσσω*, (*πάω*, *παίω*, Бію). *πρβ. νικῶ*, *ἐκ τῦ νέκω* (=*νύσσω*, *κτείνω*, *λτ.* necō). *Ἢ καὶ* (*πέδη*, *πῦς*, *ὅθεν καὶ πηδῶ*), *πεδάω*, *πεδῶ*, *ὡς τὸ λτ.* vinco= *φίγγω*, *σφίγγω*, *δεσμεύω*, (*Δέσμιοι*, *νεκροὶ*, *πτώματα*, *τῆς νίκης παράσημα!*). ПобѢдúтель (*νικητὴς*, *ὡς ἐκ τῦ* бѢдúтель), *ἐπιπεδητὴς*,—*δήτωρ* (victor, *φίκτωρ* = *σφίγκτωρ*)· *ἢ*, *πατητὴς*. ПобѢда (*νίκη*), *πέδα*, *πέδη*, *ἐπι—πέδα. ἢ*, *πέθα* (*πάθη*, БѢдà), *πέτα* (*ἐπίπτωσις*, *πάταξις*).

БѢлый, БѢлъ, (*λευκὸς*), БѢлѢю (*λευκάινομαι*), БѢлю (*λευκαίνω*), *πέλος*, *πέλλος* (*ὅθεν λτ.* pullus), *πελιὸς*, *πολιὸς*, *πολιῶ*, *ῦμαι. Ἢ πιθανώτ. φελὸς*=*φαλὸς* (*λευκὸς*), *φάλιος*, *Γρ.* fahl, *φαλόω* (*ἐκ τῦ φάω*, *φαλὸς*, *φανὸς*, *βλ.* ПѢна)· *ὅθεν*, БѢль, (*νῆμα λινῦν*, *λευκὸν*). БѢлье (*λευκὰ ἱμάτια. Σ. πλυςικὰ*, *Γλ.* le linge).

БѢсъ (*διάβολος*), *Πολ.* bies, bis, *συγγεν. λτ.* peius, peior, pessimus, *Γρ.* böse, (*κακὸς*), *Ὀλ.* boos, *Χλδ.* becsh, *Περ.* bed. *φαίνεται συγγεν.* Бію (*παίω*), *οἷον*, *παῖσος* (*παίσσων*). *ἢ καὶ τῦ* БѢдà (*πέθα*, *πάθη*, *πένθος*, *θ*=*σ*), *πέσος* (*πένθῦς*, *πάθῦς αἴτιος. βλ.* Чéртъ).

Οὐ γὰρ ἂν τις δικαίως παράγοι τὴς λέξιν ἐκ τῦ вѣмь (вѣдмь = *βείδημι, οἶδα, εἴσω), ὥςε εἶναι οἷον, ἐσσὴν (ἴςωρ), Ϝεσσὴν (ὡς, δαίω, δαίμων). Ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* peius, *καὶ τὸ Γρ.* böse *φαίνεται συγγεν· τῦ πέτω*, peto, *πάτω, πάω, φάω, φάζω, φένω, καί, φέω, παρενθ. θ, φθέω, φθείρω.*

Б. В.

Б, б. *Ῥωσ.* В, в (Вѣди. *βιέδι. ὡς τὸ λτ.* v.) = В, *β, καὶ π, καὶ φ, καὶ αἰολικ* = *δ. καὶ* = Ϝ = *β (βλ. Μέρ. Α. ἀλφάβ.).* б҃ = *β'* (2). *καὶ* б҃і = *ιβ'* (12). *καὶ* ҂б = *β͵* (2000).

Ва́блю (*δελεάζω*), *φάϜλω* = *φάλλω, λ.* fallo, *Γρ.* fallen, fällen, *σφάλλω, ὡς 'ναὶ φέλλω, φηλέω, φηλόω, φηλήτωρ, φηλήτης, (ἀπατεὼν, δόλιος. ὅθεν* Ва́било = *δέλεαρ). τὸ ἀπαρέμφ.* ва́бити, *ὡς ἐξ ἐνεςῶτος,* Ва́бю, *ὅθεν τὸ λ φαίνεται ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ εἰς τὸ* Ба́влю· *ἐν δὲ τῷ βάλλω* = *πάλλω* = *φάλλω (βάλω, φάλω), τὸ λ ἐςὶ θεματικὸν, ὅθεν εἰς τὰ ἄῤῥητα* Ба́вю, *καὶ* Ва́бю, *ἐτράπη τὸ λ εἰς υ=β (αυ=αβ) αἰολικῶς, ὡς τὰ τῶν Κρητῶν, αὐγῶ* = *ἀλγῶ· αὖσος* = *ἄλσος· αὐκὰ* = *ἀλκὰ, κτλ. οὕτω καὶ βάλω=βαύω, (βάβω, βαύειν,* Ба́вити), *καὶ φάλω* = *φαύω, (φάβω, φάβειν,* Ва́бити). *πρβ τὸ Γλ.* au, *ἐκ τῦ* al, *ὡς*, général, généraux· capello = chapeau· capillo = cheveau. *καὶ* au = a le. aux =

ὰ les. οὕτω καὶ 'Ολλανδ. houden, hüten = Γρμ. halten = ἄλδεν, ἄλδειν (τρέφειν, καὶ κρατεῖν). 'Ωσαύτως καὶ εὐ=ελ. ὡς, εὐθεῖν = ἐλθεῖν, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. Αυ.

Вавакаю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν, ὀρτύγων, τεττίγων, βατράχων) βαβάγω = βαβάζω, βάσκω. ,, βάσκελλος, κίσσα. βάβακοι, βάτραχοι, ὑπὸ 'Ηλείων, ὑπὸ δὲ τῶν Ποντίων, τέττιγες ('Ησύχ.)

Ва́га βλ. Ва́жу.

Вaжду̀, Важда́ю (ἐγκαλῶ, κατηγορῶ) βάσδω, βάζω, βάσκω. ,, βάσκει, κακολογεῖ ('Ησύχ.) βλ. καὶ Васнь.

Ва́жу (θέλγω) βάζω=βάδω (ἄζω, ἄδω, Fάδω) ὡς καὶ γάδω (Fάδω) ἡδύνω, καὶ ,, βάδομαι, ἀγαπῶ (Fάδομαι. 'Ησύχ). Β—Важива́ю (ἐθίζω) βαδέω, ἁδέω. (ἡ συνήθεια ἀρέσκει).

Ва́жу (βαρῶ). Ва́га (βάρος, ζυγὸς). Ва́жникъ (ζυγοςάτης). Ва́жность (βάρος, βαρύτης, σεμνότης). Ва́жный, (βαρὺς, μέγας, ἀξιόλογος) βάγω, (γ=ζ, ва́жу, ὅθεν Fάγος, ὡς τὸ ἄχθος, καὶ οἷον Fαγὴ = Fαξία, ἀξία, Fάξιος, ἄξιος ἐκ τȣ̃ ἄγω, ἄξω = βαρῶ). ува́жа́ю (σέβομαι) βαγέω = ἀγέω, ἄγω, (ὡς ,, ἄγω τι μέγα — διὰ τιμῆς ἄγειν, κτλ.) Πρβ. Γρ. Wage (ζυγὸς) wägen (ςαθμίζειν) Ασξ. waegan, Σβ. waga, κτλ. (καὶ Τȣρ. βεζνὲ = ζυγός). βλ. καὶ Вѣжу.

Вáжу, *ὅθεν* отвáживаю, *Πολ.* waze, *Βμ.* odwezim, (*παραθαῤῥύνω*). отвáживаюсь (*καταθαῤῥῶ*, *κατατολμῶ*). *Γρ.* wage, *συγγ.* wege, (bewege) *Ϝάγω*, *Ϝάγομαι*. (*πῤβ*. *λ*. vago, vagus). $\gamma = $ ж.

Валю̀ (*καταβάλλω*) *βάλλω*, *φάλλω*, *σφάλλω*. *Λτ.* fallo, *Γρμ.* fällen. *καὶ* Валю́сь *βάλλομαι*, *σφάλλομαι* (*πίπτω*).

Валя́ю (*κυλίω*) *Ϝαλάω* = *ἁλίω*, *ἁλίνδω*, *καλίνδω*. (*ἅλω*, *ἕλω*, *εἱλέω*, *ὅλω*, *Ϝόλω*, (*βόλϜω*) *ὅθεν* *βολβὸς*) *λτ.* volvo, *Γρ.* wälzen, *ἀρχ.* vualden, vuelzan, *Λσξ.* weltan. *Σβ.* wälta, *Λιθ.* voloju, *κτλ.* — Валéкъ, *κύλινδρος*, *ὡς τὸ*, *Ϝαλῆς*, *Γρ.* walze.

*Вáнна, (*πύελος λουτροῦ*) *βᾶνος*, *βῆνος* (*κιβωτὸς*). *βλ.* *καὶ* Adelung. *λ.* vanne.

Вапъ (*ἐρυθροῦν μολυβδοκόνδυλον*), *βάππα*, *αἰολικ.* = *βάμμα*. Вáплю (*κονιῶ*. *ἐκ τῦ* Вапу, *τὸ λ. ἐπενθετ.*) *βάπω*, *βάφω*. *καὶ* Вáпно (*κονία*, *ἄσβεςος*) *βάπος*, *βάφος*, *βαφὴ*, — *καὶ* квапъ, *μετὰ τῦ* Ϝ = *κ*. *παρὰ δὲ Πολ.* *καὶ Μοραβ.* квап = *κάλαμος γραφικός*.

Варгáнъ (*σάλπιγξ*) *Ϝάργανον*, *ἔργανον*, *ὄργανον*. Варгáню (*σαλπίζω*) *Ϝαργάνω*, = *ὀργαίνω*, *ὀργανίζω*.

Варъ (*καύσων*, *καὶ ζέον ὕδωρ*) *φάρος*, *ἀντὶ φέρος*, *αἰολ.* = *θέρος*, *θέρμα*, *φέρμα*. *Γρ.* Wärme. *καὶ φερμὸς*, *Γρ.* warm. *Λτ.* formus. *ἀρχ.* *Γρ.* uvarmo. *καὶ θερμὸν* (*ἐλλ. ὕδωρ*.

Σ. θερμὸς). θερμὰ (ἑλλ. λουτρά). Варю (*ἕψω, πέπτω. καὶ ἐπὶ ἡλίου, φλέγει) φάρω, φέρω, = θέρω, θέρμω. Γρ.* wärme. *κτλ.* самоварь (*ἀυθέψης) οἷον ȷαμοφαρ — ἐς = ἁμοθερὶς (ἀυτόζεον) κτλ. ἀνάγεται εἰς τὸ* врѣю.

Варяю, *περάω, πορέω (προάγω).* предваряю (*προέρχομαι, προφθάνω) προπορέω, — ρεύομαι.* „ предвариша ихъ, *προϋπέρησαν οὓς, (προῆλθον ἀυτοὺς. (Μάρκ. ς, 3). τὸ Λιθ.* puru (*σιγῇ βαδίζω) = πόρω, πορέω, ἐκ τῦ πέρω= φέρω — ρομαι, λτ.* fero, — ror, *Γρμ.* fahren, führen, baren *κτλ.*

Василѣкъ, *κύανον,* centaurea cyanus (*φυτὸν) καὶ τὸ Σ. βασιλικὸς (ὤκιμὸν βασιλικὸν).*

Ва́снь (*ἔρις*). Ва́сню (*ἐρίζω) βάσκω, βασκαίνω, φάσκω, φάσω, φάσις, ὡς τὸ* Важду̀.

Вата́га (*φατρία, πατριὰ) ἴσ. ἐκ τοῦ* Ба́тя (*πάτας, πατία, ὡς πατὴρ, πατριὰ.) ἢ λέξ. Τάταρ.*

*Ва́тъ, *βάτος, (Ἑβραϊκ. = κάδος (Λουκ). βλ.* Ботъ.

*Ватъ, *βατὶς (ἰχθὺς) Λτ.* Raja batis.

Ватру̀шка, *βουτυρικὸν (εἶδος πλακοῦντος).*

Вашъ (*ὑμὸς, ὑμέτερος) φὸς = σφὸς, σφέτερος, τλ.* vester. (*ὡς* нашъ = *νὸς, νωὸς, ἐκ τῦ νῶϊ, νωΐτερος,* noster.)

Ва́ю (*γλύφω) φαέω, φάω (πάω, σπάω, σφάω, ὅθεν καὶ φάϜω, φάγω. ὡς γράω, γράϜω, γράβω, γράφω, γλάφω, γλύφω).* Ва́ніе

(*γλύψις*, *γλυφὴ*, *γλύμμα*, *γλυπτὸν*), *ὡς* (*φάαινα*) *φάγαινα*.

Вдовà (*χήρα*) *Γρ.* Wittwe, *ἀρχ.* widuvo, witeva, wituwa, *Αγ.* widow, *Κσξ.* wedewe, *Γλ.* veuve, *'Ιτ.* vedova, *Λτ.* vidua, *ἐκ τῦ* vido, divido (*διαιρῶ*), *'Ετρουρικῶς* iduo, *οὐ*, *κατὰ Βόσσιον*, *ἐκ τοῦ*, *εἰς δύω* (*δίχα*) *ἢ ἰδίω*, *ἴδιος*, *Fιδίϝα*, *Fιδία* (*κεχωρισμένη*, *ὡς* „ *ἰδίᾳ φρενῶν* = *χωρὶς*.) *ἀλλὰ* vido = fido (findo, *σχίζω*, *ὡς* vates, fates, *φάτης*) = *φίδω* (*κόπτω*, *σχίζω*, *ὅθεν καὶ φείδω*,—*δομαι*, *ὡς ἐκ τῦ φάρω*, *πάρω*, parco)=*φίζω*, *σφίζω*, *σφάζω*, *σπάζω*, (*πάω*, *φάω*, *φίω*). *ὅθεν* viduus, vidua = *φιδὸς*, *φιδὴ* (= *ἀπεσχισμένος* — *σμένη*, *ὡς καὶ χῆρος*, —*ρα*, *ἐκ τῦ χάω*) *καὶ οἷον φιδέος* (viduus) *φιδόα*, *φιδόϝα* (*βιδόβα*, вдовà.) *καὶ Σανσκρ.* Widahwa. (*βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *χῆρος*, *καὶ φείδομαι*.)

Вéдро, *Fαῖθρος*, = *αἶθρα*, *αἰθρία*. Вéдриваю, *ὅθεν* Вывéдриваюсь, *Fαιθριάω*, *ἀιθριάζω*. *Πρβ.* *Γρ.* heiter (*αἴθριος*) *ἐκ τοῦ ἀρχαίου* eit (*πῦρ*) eiten, aiten = *αἴθειν*, *αἶθορ*, *αἶθος*, *ἀιθὴρ*.

Ведрò (*εἶδος μέτρου ὑγρῶν*. *Σ.* *βέδρον*) *ἴσ.* *Fυδρία*, *ὑδρία*.

Веду̀ (*ἄγω*, *φέρω*) *βέδω*=*βάδω* (*ὡς βέλλω*, *βάλλω*) *βάζω*, *βιβάζω* (*'Ρείμ.* *λ.* *βάδω*). *Σκρ.* vadi, *λ.* vado, *Γρ.* waden, waten. *'Αγ.* to wade,

Γλ. g-uide=*καὶ* Вождѹ̀, Вожѹ̀ (*ὁδηγῶ*). Провождáю (*παραπέμπω*, *προάγω*), *Σ.* *προβοδῶ* (*προϜοδῶ*, *ἢ* *προβαδέω*, *ῶ*).

Везѹ̀.=*Λτ.* veho=*Ϝέχω*, *ὄχω*, *ὀχέω* (*ἄγω ἐπὶ ὀχήματος*, *ἁμάξης*, *ἢ πλοίου*), *καὶ* Вожѹ̀ (ж, *ζ*=*χ*, *βλ.* *Μερ.* *Α.* *'Αλφάβ.*), *Λιθ.* wezju, *κτλ.* Возѝло (*ἅμαξα*), *Ϝὄχημα*. *Λτ.* vehela, vectura, *Σκρ.* vahana. *τὸ Γρ.* Wagen=*Ϝάγαννα*, *ἄγαννα*, *ἡ ἅμαξα*, *ἐκ τοῦ ἄγω* (*'Ησύχ.*)

Велблю́дъ (*κάμηλος*), *ὅθεν καὶ* Велбѹ́дъ (*κάμιλος*, *τὸ σχοινίον*, *Λουκ.* *ιή*, 25). *καὶ τὸ* Велблю́д=Велбѹ́д (*τὸ λ.* *ἐπενθετ.*), *Ϝέλπουτ*—*Ϝέλποντ*—*Ϝέλπαντ*—=*Ϝελέφαντς*—*ἐλέφαντος*, (*μετὰ τοῦ Ϝ.* *ὡς καὶ*, *βελφὶς*, *δελφὶς ἐκ τοῦ ἐλλὸς*, *ἔλλοψ*, *ἔλοπς*, *ἔλαφος*, *ἔλφος*, *Ϝέλφις*, *Ϝελφὶν*, *ῖνος*. *οἱ δὲ Κόπται* telphinos *λέγουσι τὸ*, *ἐλέφας*, *μετὰ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τ.*), *καὶ χωρὶς τοῦ Ϝ*, *Γοτθ.* ulband (*ἡ κάμηλος*)= *ἐλφάντ*=(*ὀλφάντ*—) *ἐλέφαντος*, *ἐλέφας*. [*Τὸ ἐλέφας φαίνεται ἐκ τοῦ 'Αραβικοῦ* al-fil, *ἢ πιθανώτερον*, *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ* aleph= *βοῦς*, *καὶ οἱ ἀρχαῖοι Λατῖνοι τοὺς ἐλέφαντας ὠνόμαζον* boves. *ἡ ἰδέα τῆς λέξεως τοῦ ἐλέφας*, aleph, *ἐμφαίνει πιθανώτατα τὸ*, *μέγας*, *ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρ' 'Εβραίοις μὲν ὁ βοῦς*, *παρ' Ἕλλησι δὲ ὁ ἐλέφας*, *παρὰ δὲ Σλάβοσι καὶ Γότθοις ἡ κάμηλος*. *Καὶ ἡ μὲν*

κάμηλος (*τὸ ζῶον*) *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ καὶ Περσ.* gamel, *καὶ 'Αραβ.* gemel· *ἡ δὲ κάμηλος, ἡ κάμιλος* (*τὸ σχοινίον*), *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ* chaebael, chobel, *Γλ.* cable, *Γρ.* Kabel, *καὶ* (*β=μ*) *κάμιλ—ος*, Kamehl (*βλ.* Adelung *λ.* Elephant *καὶ* Kamehl). *Μήποτε δὲ τὸ* Вельблюдъ, Вельбудъ *ἐςὶν αὐτὸ τὸ β·λφὸς* (*βελφὺς*) *βελφὶν=δελφὶν, ἐκ τοῦ ἐλὸς* (*ὡς εἴπομεν*), *ἔλλοψ, λτ.* velox (*ὡς, ὄψ,* vox), *ὁ ταχὺς καὶ ἐλαφρὸς, ὅθεν καὶ τὸ ἔλαφος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸς* (*ἐλαφερὸς, ἐκ τοῦ ἔλω, ἐλάω. βλ. 'Ρείμ. λ. ἔλλοψ*), *συνώνυμον τοῦ 'Ελληνικοῦ, δρομὰς, Γαλ.* dromadaire, *ἡ Σ. γοργοκάμηλος*?]. *Πρὸς τὸ* Вельбудъ, *παρηχεῖ καὶ τὸ νῦν, Βελβενδὸς, ὄνομα καλῆς κώμης Μακεδονικῆς* (*Βέλβεδος, ὡς, Λέβεδος, καὶ Βέλβενδος, παρενθέσ. ν* (*ὡς σκολόπεδρα,—πενδρα· ἔχιδνα, ἔχιδρα, συνήθ. ὄχενδρα*)· *ἔςι δ', ἴσως, βελβετὸς* (*δὸς*)=*βολβιτὸς, βολβὸς* (*συγγεν. βελφὺς, δελφὺς, ὡς τὸ Δελφοὶ, διὰ τὸ βολβοειδὲς ἢ κοῖλον τοῦ τόπου.*).

Велій (*μέγας*), *βέλιος = βαλιὸς, βαλαιὸς.* „ *βαλαιὸς, μέγας, πολὺς, ταχὺς* (*'Ησύχ.*). *καὶ* Великій, Великъ, *ἀρχ. Γρ.* walig. *κτλ.* [*τὸ βάλιος ἢ βαλιὸς, κυρίως = ποικίλος καὶ ταχὺς = Γρμ.* belle, baule, *ὅθεν τὸ τοῦ 'Ησυχ. βαλαιὸς πρὸς μὲν τὸ ταχὺς εἴη ἂν τὸ αὐτὸ καὶ βαλιός. ἐπὶ δὲ τοῦ μέγας, πολὺς, εἴη ἂν τὸ βαλιὸς συγγενὲς τοῦ μάλα, ἐκ τοῦ μάλος, μάλις* (*ὅθεν μάλιςα*) *μάλιος, μ=*

β. βάλιος, Βέлій. (παρὰ τὸ μάω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέγας. βλ. Богъ). Ἔςι, δὲ τὸ Βέлій, Великъ ἐκ ῥίζης Вель. πρὸς ὅπερ ἀντιτάξαι ἄν τις καὶ τὸ Ϝῆλις, Ϝᾶλις (βέλις). Ἔςι δὲ ἧλιξ, ἡλίκος, ἁλίκος, Ϝελίκος (βελίκος) = ταλὸς, τηλὸς (μακρὸς) ταλίκος, τηλίκος, ὅθεν καὶ τᾶλις, δᾶλις, δολιχὸς. βλ. Ῥείμ λ. τηλίκος]. Велѝчу (μεγαλύνω). Велѝчіе (μέγεθος σώματος ὡς τὸ ἡλικία) κτλ. Διάφορον δὲ τὸ Βέлій παρὰ τὸ бόлій (συγκριτικὸν = μείζων) болѣй = πολέων, πλέων, ὡς ἐκ ῥίζης боле, бол = πολὺς, ὅθεν καὶ большóй.

Велю̀, βέλω = κέλω (κελεύω) [ἐκ τοῦ ἕλω, κέλω, βέλω, δέλω, θέλω, βόλω, βούλω. β, θ, κ, δ. πνεύματα].

Вéрба (ἰτέα, κλάδος, βάϊον) Ϝέρπα = ἕρπα, ὅρπη, ὅρπηξ. ἢ συγγ. вервь (ἐκ τοῦ Ϝέρω, εἴρω. ὡς, βίω, βίττος, vitex. βλ. вію).

Вервь, вéрвіе (σπαρτίον, σχοινίον) Ϝέρβα = ἕρμα (β = μ) ὅρμος, ὁρμιὰ (ἔρω, εἴρω, ἔρσις). ὅθεν Γλ. verve = ὁρμὴ, καὶ vervelle = ὅρμος, ὁρμιά.

Вéржу, вергáю, (ῥίπτω) Ϝέργω = ϜέρϜω (ἔρω) ἀντὶ ῥέω, ῥέϜω, ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω (ῥίπτω) Γρ, werfen, Ϝερίπειν, ἐρείπειν. ἢ ῥέω, ρεύω, (υ=β καὶ π) ρέβω, ῥέπω, ῥίπω. καὶ (β=γ) ῥέγω, μεταθ. ἔργω (ὡς ῥέω, ἔῤῥω) Ϝέργω. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέπω). τὸ Λ. vergo = ἐκκλίνω.

Ве́пръ (*κάπρος*) *ἐκ τοῦ φὴρ, ἄφηρ* (*ὡς φακῆ ἀφάκη. στάχυς, ἄσταχυς., κτλ.*) *ἔφηρ, ἔπηρ. Γρ.* Eber, *F*епръ, (*βέπερ*) *Λτ.* aper, *καὶ μετὰ τοῦ F δασυτέρου πνεύματος* (*κ*) *κάπερ-ος, κάπρος.* [*καὶ κάπρα=αἴξ, Τυῤῥηνοὶ* (*'Ησύχ*). *ὅθεν καὶ Λτ.* capra—*καὶ* caper *ὁ τράγος. 'Εκ τοῦ φὴρ, καὶ τὸ Γρ.* Pferd (*ἵππος*) plattd. perd, ferd, *τὸ δὲ* d, *Γερμανικοῦ σχηματισμοῦ κατάληξις, ὡς τὸ* hund *ὁ κοὺν, κὺν, κύων, κτλ. βλ.* Kanne p. 71.]

Ве́редъ (*ἕλκος, ἀπόστημα*). Вережу̀, *πρήζω, πρήθω, πρηδὼν, Σ. πρῆσμα. ἢ Γρ.* Schwär (Geschwür) *ἐκ τοῦ Σβ.* var, *'Αγ.* wyr, *Φιννιστὶ* veri (*πύος*) *συγγ. Λτ.* virus.

Верезжу̀, Верещу̀ (*ἐπὶ παίδων κλαυθμυριζόντων*) *Fαράζω, βράζω, ῥάζω, ῥύζω, ῥύγω, ὀρύγω, ὠρύγω.*

Ве́рескъ, *Fερίκα, ἐρίκη.* erica vulgaris (*φυτὸν*).

Вери́га, *πληθ.* — ги (*δεσμὰ*) *Fέργος, Fέργεα* (*ἕρκος, ἕρκεα, ἔργω, εἵργω, εἱρκτή*).

Верте́пъ (*σπήλαιον*) *Fέρτις, ἕρτις = κρημνὸς* (*'Ησύχ*). *ἐκ τοῦ ἔρω, ἔῤῥω, ῥέω, ῥέπω, ῥίπω, ἐρίπω, ἐρίπνη.*

Вертъ (*κῆπος*) *Λτ.* hortus, *χόρτος. ἢ Fερτὸς, ἑρτὸς ἐκ τοῦ ἔρω, ἔργω, ὅθεν ἕρκος, ὅρκος, ἔρχατος, ὄρχατος.*

Верхъ (*κορυφὴ, ἄκρον*). Верху̀ (*ἄνω, ὑψοῦ*). Верхо́вный (*κορυφαῖος*). Вершу̀ (*κορυφόω,*

κεφαλαιῶ, κραίνω). Совѣршаю (συντελῶ, καταρτίζω), συγγ. (ὄρσω, ὄρω, ἄρω, ἄρσω, ἄρχω, ἀριχὸς, ὀριχὸς) ἀρχὸς, ὀρχὸς, ἀρχὴ, ἄρχω, ὄρχαμος. κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἄρχω, ὄρω. (οἷον Ϝαρχὸς, α=ε, Ϝερχὸς, Ϝέρχω, ἄρχω, ἀρχὴ=ἄκρον).

Верчу̀, πέρσω, πέρω (πείρω)· 2) = verto (στρέφω = τρέπω, μεταθ'. verto).

Весна̀ (ἔαρ) ἐκ=φέννος, = Ϝέννος, ἔννος, Λτ. annus, [ἐνιαυτὸς, ὡς πάλιν τὸ ἔαρ, συναιρέσ. ἦρ, Ϝῆρ, λτ. ver, καὶ εἶαρ, Κρητικῶς ἴαρ (ὅθεν τὸ Γρ. Jahr), ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὰ καὶ τὸ ποίη, καὶ σπορὰ, καὶ θέρος, καὶ τὸ Λτ. æstas (θέρος)=αἶθος, = æstas, ætas = ἔτος· βλ. Ῥείμ. λ. ἔαρ]. τοῦ δ' αὖ ἔννος, ἔνος, συγγενὲς τὸ ἔνη, ἔννη, καὶ ἔνας, ἔναρ (= μεθαύριον καὶ αὔριον, ὡς καὶ τὸ ἦρ = ἠὼς, ὄρθρος), ἀλλ' ἐδὲ τὸ, ἔνας, συμφωνεῖ πρὸς τὸ Весна̀ (ὡς ἂν τις ἔιποι Ϝένας, Ϝέσνα, παρενθέσ. τȢ с, ὡς плесна̀=πλέ(σ)νος, πλέννος, βλέννος· ἢ καὶ Весна̀, θηλυκ.= φέννος, ἀρσεν., ὡς мзда̀ = μισθὸς). ἀλλ' ἐδὲ τὸ Λτ. vernus, verna (= Ϝερινὸς, ἠρινὸς, ἠρινὴ, ἐαρινὴ ὥρα), καὶ οἷον, (r=s), vesna, παραβάλλοιτ' ἂν δικαίως πρὸς τὸ Весна̀· ἐςι γὰρ τȢτο=Ϝесна̀=Éсень, Óсень ἐκ τȢ Вѣю, βλ. Óсень.

Весе́лie (εὐφροσύνη). Веселю̀ (εὐφραίνομαι) ἴσως,=Ϝάκάλω (с=κ=γ), ἀγάλλω, λομαι, ἀγαλλία [οὐ γὰρ, οἶμαι, = πεσέλλω, ποέλλω,=

ψέλλω (ὡς песо́къ, πεσῶχος = ψῶχος, κατ' ἀνάλυσιν τοῦ ψ (πσ), καὶ παρένθεσιν τοῦ ε), ὡς ἀπὸ τοῦ ψέω, ψίω, ψιάω, ἐψιάω, ψιάδω, ψιάζω=χαίρω· ψιὰ καὶ ψειὰ=χαρά· ψίεις= χαίρων, εὐδαίμων, μακάριος (Ἡσύχ.), βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψιὰ].

Весьма̀ (λίαν), βλ. Весь.

Ве́сь (κώμη)=Λτ. vicus = Ϝοῖκος, Γτ. weihs, wehs, ἀρχ. Ἀγ. wick.

Ве́сь, вся̀, всѐ, συγγ. πᾶς (οἷον πὲς), πᾶσα (πσᾶ), πᾶν, Σκρ. wisch, weischwa, Ζνδ. wesh, veso, Λιθ. wisu, κτλ. ὅθεν Весьма̀, ἐκ τοῦ весь, καὶ τῆς καταλήξ. ма=πάνυ (πᾶν). [Τὸ πᾶς (πάας), ἴσως ἐκ τοῦ πάω, φάω, φάζω, Вя-жу̀, ὡς, ὅλος (ὅλοι=Γρμ. alle), ἐκ τοῦ ὅλω, ἕλω volvo, ἑλίσσω. καὶ τὸ λτ. omnis ἴσ. ὁμοῦ, ἅμα (οἷον ὁμανὸς); ὡς, ὁμαλὸς].

Ве́тхій, Ве́тхъ, Ϝέτειος, Ϝέτος, Λ. vetus, ὡς, ἐτοστὸς, vetustus.

Ве́чь (κώδων) βὲξ (ε=α), ἀντὶ βάξ (ὅθεν ἄβαξ), βάβαξ, (βαβάζω, ἐκ τοῦ βάω, βάζω, Σ. =ἠχῶ). Ве́че, Ве́чье (ἐκκλησία, συμβούλιον λαοῦ (ἀρχ. Вѣче, ἀρχ. Σλαβ. Вѣще, βλ. τὸ συγγ. Вѣща́ю, βάζω. καὶ Вѣту́ю, ὅθεν καὶ Вѣть, (От-вѣтъ), φάτις, βάξις, φάσις. [βάζω, φάζω, φάω, συγγενῆ, ἐκ τοῦ ἄω].

Ве́черъ, Λτ. vesper, Ϝέσπερος, ἑσπέρα. Вече́р-ній, Ϝεσπερινὸς (Невече́рній, ἀνέσπερος,

Тривече́рній, *τριέσπερος, κτλ*). Вече́рня, *Fεσπερινὴ, ἔλλειπ. προσευχὴ, ὡς ἑσπερινὸς, ἐλλ. ὕμνος* (*'Εκκλ.*) Вече́ря *Fεσπερία* (*ἐλλ. τράπεζα*) *ἑσπέρισμα = δεῖπνος*, Вечеря́ю *Fεσπεράω, ἑσπερίζω = δειπνῶ, κτλ.*

Вещь (*ὄν, πρᾶγμα*) *Fένς, ἔνς*, (*ὅθεν ἔντες, ἔντασιν = ὄντες, ὄσι*) *Λτ.* ens, *Γρ.* Wesen— Вещи, *Fέντα, ὄντα* (*ὀσία, περιοσία*). Веще-ство̀ (*ὕλη, ὀσία*) *Fεσὼ, ἐσὼ* (*οἷον ἐσότης*) *δωρ. ἐσσία, λτ.* essentia, *κτλ.* [*ἀνήκει ἐις τὸ* есмь, есть, *'Αλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκ. παράγ. πιθανώτερον ἐκ τῷ* ВѢща́ю, *φάσκω* (instit. p. 87). *Οὕτω καὶ τὸ λτ.* res, *ἐκ τῷ* reo, *ῥέω* (*λέγω*) *ὡς καὶ τὸ ῥῆμα = χρῆμα, πρᾶγμα, παρὰ τῇ θείᾳ Γρφ.* (*Λοκ. α,* 37) *τινὲς δὲ ἐξέλαβον οὕτω καὶ τὸ λόγος.* (*βλ.* Brunck. *ἐις Σφκλ. Οἰδ. Κολ.* ς'. 1150. *καὶ Οἰδ. τύρ.* 1144). *καὶ τὸ Γρμ.* Sache, *ἐκ τῷ* sagen (*λέγειν*). *κατὰ δὴ ταῦτα τὸ* вещъ = *φατὸν, φάτις, φάξις, βάξις* (*βέξ-ις.*)

Ви́жду, Ви́жу *Fίδω, Fείδω, ἰδέω* (*δ=ζ*) *Σερβ.* Видим (*Fείδημι*) *λ.* video—*καὶ* Вида́ю.—Видъ, *Fῖδος εἶδος* (*ὄψις*) — Ви́димый, *Fίδημος = ἴδηλος, ἴδαλος, ἰδητὸς* (*ὁρατὸς*). не-ви́димый *αὐΐδετος, ἀΐδηλος* (*ἀόρατος*). Ви́дный, Ви́денъ, *Fιδανὸς* (*ὁρατὸς, φανερὸς εὐειδὴς*). за-ви́жду (*φθονῶ*) *ὡς λτ.* invideo (*= ἐπιδεῖν, ἐμβλέπειν, ἐποφθαλμίζειν, ὀφθαλμίζειν*). про-ви́жду, *προFίδω* (*προβλέπω*) *λτ.* provideo.

Свидѣтель (*μάρτυς*) = *ἴδυιος*, *ἴδυος*, *Fίδυος σ-Fιδήτωρ*, *οἷον συνίδυος*) *εἴδυος*, *ὡς συνίςωρ καὶ αὐτόπτης*.

Визжу̀ (*ἐπὶ κλαυθμοῦ παίδων*, *κυνῶν*, *χοίρων*) *βύζω*, *καὶ ὕϊζω*.

Ви́лы (*πληθ. δίκρανον*, *τριόδες*, *καὶ ἡ συνήθ. φοῦρκα*) *Fῆλοι*, *ἦλοι*. *ἧλος* (*ἕλω*). *καὶ* (Вила) *ὑποκρ.* Вилка *τὸ συνήθ. πειροῦνι τὸ ἐπιτραπέζιον*. *Γαλλ.* fourchette, fourche *ἐκ τοῦ λτ.* furca = *πόρκα*, *πόρκη*, *ἀντὶ πόρπη*=*περόνη* (*κ* = *π*, *ὡς* lupus *λύκος*. *καὶ π* = *φ*, *φόρκα φοῦρκα*, *οθεν καὶ φοῦρκα συνήθ. τὸ καὶ ἄλλως διχάλι*, *ἡ δίχηλος ςαλὶς*, *σχαλὶς* (*βλ. Ῥείμρ. λ. πόρκος*, *πόρπη*).

Виля́ю, *Fειλέω*, *εἱλέω*,—*ομαι* (*ςρέφομαι*, *διαφεύγω*).

Вина̀ (*αἰτία*, *ἔγκλημα*) *ἐκ τοῦ* вію, *βίω*, *βία*, *βί(ν)α*. [*τὸ βίω* = *μίω*, *ὅθεν λατ.* vio (*δεσμεύω*) *βιὸς*, *βία*, *κυρίως δεσμὸς*, *ὅθεν ἀνάγκη*. *κτλ.*]

Вино̀, *Fοῖνος*, *οἶνος* (*ὡς καὶ Βοινώα*=*Οἰνόη*, *πόλις*. *Στράβ. Η*, 338) *κατὰ διάλεκτ. οἶνον λ.* vinum, *Βνδ.* vinu, *Λιθ.* winas, *Γρ.* Wein, *Αγ.* wine, *Σβ.* win, *Ὀλ.* wyn, (*ἐν τῇ κάτω Βρετταν.* g—vin, guin, *καὶ Βλαχισὶ* ginu. *F*= *β*, *καὶ γ*) *ἐν Καυκάσῳ* wün, hwino.—Вина́рь (*ἀμπελουργὸς*) *λτ.* vinitor, vinarius, *Γλ.* vigneron, (*οἰνωρὸς*) *ἐκ τοῦ* vigne, *λτ.* vinea =

οἴνη (*ἀρχαίως*, *ἡ ἄμπελος*). Виничіе (*ἕλιξ ἀμπέλȣ*) *ὡς οἰνὰς*, *οἴνη*, *οἰναρὶς* (*ἀμπέλȣ κλῆμα*) *κτλ.*

Випаю (*καταλύω*, *σκηνόω*) *φοιτάω*. *ὅθεν τὸ* обипаю (*κατοικῶ*) *ἀντὶ* об-випаю, *οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ λτ.* habito. *βλ.* Выкну.

*Високосъ = *βίσεκτος* (*δίσεκτος*) bisextus.

Витязь (*ἥρως*, *ἀρήϊος*) *Ϝίτας*, *ἴτης*.

Вихаю (*κινῶ*) *Ϝοίχω*, (*ὄχω*, *ὀχέω*).

Вихръ, Вихоръ (*λαίλαψ*) *Ϝῆχορ*, *ἦχορ* (*ἦχος*, *ἄχω*, *ἄω*, *ἀήρ*). *ἢ βραχμὸς* (*βράχω*. „ *ἔβραχεν αἰθὴρ* (*Ἀπολών*).

*Вишня (prunus cerasus) *Σ. βύσσινα*, *βυσσινία*, *ἰτ.* visciola, *Γρ.* Weichsel, *κτλ. καὶ Τȣρ.* wischne.

Вію, *Ῥσ.* Вью (*ἑλίσσω*, *συςρέφω*) *βίω. Λτ.* vio, vieo, *Βνδ.* wiem, *Γρ.* winde, *ἀρχ.* wihe. [*βίω*, *αἰολικ* = *μίω* (*δεσμεύω*, *ἑλίσσω*) *μίτος*, *αἰολ. βίττος λτ.* vitta, *συγγ. ἴτυς*, *ἰτέα*, *οἶτος*, *οἰσὸς*, *οἶσυς*, *οἰσύα*, *οἴσαξ*, *οἶταξ*, *οἴτηξ*, *Λτ.* vitex, *Γρ.* Wiede (*λύγος*) Weide. *καὶ λτ.* vitis (*κλῆμα*) *ὡς ἱμαντώδη φυτὰ*, *καὶ πρὸς τὸ δεσμεύειν ἐπιτήδεια*, *ὡς καὶ τὸ ἑλίκη*, *ἕλιξ λτ.* salix (*γάλιξ*). *Ἐκ τȣ̃ βίω καὶ τὸ βία* (*κυρίως*, *δεσμὸς*) *λτ.* vis, *ἴς*, *βιὸς κτλ. βλ.* Вина, *καὶ Ῥείμ. λ. μίω*]. *τὸ δὲ*, обуваю, *ὑποβίω* (*ὑποδέω*). обувь, *ὑπόδημα*, *κτλ. βλ.* ую.

Влага (*ὑγρασία*, *ἰκμὰς*). Влажу (*ὑγραίνω*, *νοτίζω*) *βλάζω* (*βλάγα*) *βλάδος*, *πλάδα*, *πλάδος*

βλαδαρὸς, πλαδαρὸς, Влажный, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω.

Власть (ἐξυσία). Владаю καὶ Владѣю (ἐξυσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω). Владыка (δεσπότης) Γτ. waldendeo (δεσπότης) Γρμ. walten, Gevalt, Λιθ. walduti, Φιννιςὶ walitsema (ἄρχειν) συγγ. Λτ. validus, valeo (ἰσχύω) φαλέω, = θαλέω θάλω ('Ρείμ.) θαλέθω, φαλέθω, θ. = δ, φαλέδω, (φ = β) βαλέδω, συγκοπ. βάλδω, βλάδω, βλαδέω (ὡς ἄλω, ἀλέδω, ἀλέθω, ἄλδω, ἄλθω, ἀλθέω.) ἢ οὐλέω, οὔλω, οὐλότης (ὡς ὁλότης) οὔλιος, ἔλιμος (ὁλοκληροτικός. ἐκ τῦ ὅλω, ὅλος, ὅλω, καὶ ἄλω, ἀλέω, Ϝαλέω) κτλ. [ὅθεν καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Vales, Valentianus, Βάλης, Οὐάλης, Οὐαλεντιανὸς. κτλ. τὸ δὲ Σκρ. Bala, = validus, συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ βαλὴν (βασιλεὺς, ἄρχων (Αἰσχύλ.) καὶ Περσ. καὶ Τυρ. Valli].

Влаю. (κυμαίνω) βλάω, λ. flo, φλάζω (παφλάζω) Γρ. walle, ὡς βλύω, φλύω, φλύζω, φλοίδω, φλοῖσβος, φλυκτὶς, λ. fluo, flucto, fluctus, καὶ φλανύω, Волную (κυματίζω) φλάνος, Волна, Σλβν. Влна (κῦμα) Γρ. Welle, κτλ. Ἢ βάλω (μεταθ. βλάω) = βέλω = ἄλω, ἕλω, ὅλω voluo (συςρέφω) ἑλίνω, Ϝελίνω (Ϝελινύω Волную) ἕλινος, ὅλινος (ὄλνος, ὄλνα, Волна διὰ τὴν συςροφὴν. ὡς (ὅλος) ὀλὴν, ὠλὴν, ὄλενος, ὠλένη, ulna, διὰ τὸ κυρτόν.). Ἐκ τῦ ἄλω (ἕλω) φαίνεται καὶ ἡ

ἅλς, *ὅθεν ἅλασσα*, *μετὰ τȣ̃ πνεύματος θάλασσα*, *δάλασσα*, *κτλ. καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ.* wahl, wiell — *ἅλς*, *ὅθεν καὶ* Wallfisch *ἢ* Walfisch *ἡ φάλαινα* (balaena).

Влекỳ *Fέλκω ἕλκω* (*μεταθ. βλέκω*, *βέλκω*) *Λιθ.* welku, *κτλ.* Вóлòкъ, *ὁλκὸς* (*ἰσθμὸς μεταξὺ δύω ποταμῶν δι᾽ οὗ μεθέλκουσι τὰ πλοιάρια*). облекаю (*ἐνδύω*) *ἐφέλκω*, (*περιβάλλω ἱμάτιον. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐφέλκεται ἐπὶ τοῦ ἐνδυομένȣ*). *ὅθεν*, óблакъ, óблако (*νέφος*) *οἷον ἐφόλκιον*, *ἱμάτιον*, *περίβλημα τοῦ οὐρανοῦ*, *ὡς „ φάρη*, *ἱμάτια*, *νεφέλαι* (*Ἡσυχ.*) *καὶ „ ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις* (*ψαλ. ξβ.*) *τὸ δὲ ἕλκω*, *ἐκ τȣ̃ ἕλω*, *ἐλάω*. *ὅθεν καὶ* Волочéный *Fελκυςὸς ἐλατὸς* (*ἐπὶ μετάλλων*). Волочи́льня, *ἐλατήριον. ὡς ἑλκυςικόν* (*ἕλκανον*) *κτλ. ἐκ δὲ τοῦ ἕλω*, *καὶ εἴλω εἰλέω*, *ἑλίω*, *ἑλίσσω*, *εἰλύσσω*, *εἴλυμα*, *ἔλυμα* = *ἱμάτιον* (*Ἡσύχ.*)

Влнà. *Σλ. βλ.* Волнà *Ῥωσσικ. βλ. καὶ* Влáю.

Внукъ (*ἔγγονος*) *Σρβ.* унукъ, *Fῆνιξ*, *ἦνις* (*νέος*) *Οὐγ.* unoka, *Ἰνδ.* anga, *Γρ.* Enkel, *ἔγγονος. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Enkel.

Внѣ (*ἔξω*) *βλ.* Вонъ.

Во. *συγκοπ.* въ (*πρόθ* = *ἐν*, *εἰς*) *Fως*, *ὡς* (= *ἐς*, *βλ. Ῥειμ. λ. ὡς*). *Ἑβρ.* ba, b. (= *ἐν*). *ἢ πο-τί. ποτ.* (*πρὸς*). *ἢ*, *Γτθ.* bi = *ἐ — πί*, *'πί*, *συγγεν· Γρ.* by, bey, *ἐν τοῖς συνθ.* be *κτλ.* (*βλ. Ῥειμ. λ. ἐπί*).

Водà *Ϝύδας*, *ὕδας* [*υ*=*ο*, *βόδας*, *θηλυκ.* водà, *ὡς λτ.* unda, uda, *οἷον ὕδα. οὕτω καὶ ἄλλα ἑλληνικῶς ὀδέτερα, παρὰ δὲ Σλάβοις θηλυκὰ, ὡς*, гора, *ὄρος.* слава, *κλαῦος, κλέος.* вѣра *φέῤῥος* (*θάῤῥος*). ряса, *ῥάσον, κτλ. παράβλ. τὰ διφορόμενα ἑλληνικά, πάθη καὶ πάθος, σκάφη καὶ σκάφος, νάπη καὶ νάπος, ῥόδον λτ.* rosa, *κτλ.*] *Φρυγιςὶ βέδυ. καὶ ὕδος* (*ὕδορ, ὕδωρ*), *Λτ.* udus, *Σκρ.* uda, oda, *καὶ* udakam (*θάλασσα*). *καὶ*, (*ὡς εἴ περ, ἐκ τοῦ βάδυ, βάδος, ἄδος*), *Γτθ.* vato, *Γρ.* wate, Wasser. *Αγ.* water, *Λτ.* vadum (vada salsa. Virgil.) *Λετ.* udens. *κτλ. Εὑρίσκεται καὶ ἄα, ἄχα* (*ὕδωρ*), *ὅθεν Ἀχελῷος* (*ποταμὸς*) *καὶ Ἀχάτης* (*Σικελίας ποταμὸς*) *καὶ Ἀχέρων. ὡς πάλιν Ἄα, ποταμὸς Λιβονίας, καὶ ἄλλος Κουρλανδίας παρὰ Μιτάβαν* (Митава, *Γρ.* Mitau) *κτλ. καὶ ὁ κατὰ Πίνδον ποταμὸς Ἀῶος Ἀλβαν.* Voiussa, *καὶ ἄλλως* Vedis. *Ἐκ τοῦ ἄχα παρήχθη τὸ Λτ.* aqua, *Γτθ.* ahwa, *Γλ.* eau, *Ασξ.* ea, *ἀρχ. Γρ.* ache, *ὅθεν* Achen, (*βλ.* Adelung) *καὶ Περ.* ab, *καὶ* au. *παρὰ Μολόκαις* oua, *ἐν δ' Αὐςραλίᾳ* vadi, *κτλ.* Водотéча (*διώρυξ*)*βυδο-ςαγὴς*=*ὑδροῤῥόα.* Водяный, *ὑδάνεος* = *ὑδαλέος, ὑδαρὴς* (*ἐπὶ καρπῶν*). Наводняю (*ἐπικλύζω*) *ἐφυδαίνω. ὡς, ἐφυδρεύω.* Водопáдъ (*καταῤῥάκτης, οἷον ὑδοπετὴς*) *κτλ.* (*ὁ Πλάτων λέγει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ὀνόματα βαρβαρικὰ* (*Φρυγικὰ, ἢ*

Θρακικά). *τὸ θέμα τοῦ ὕδωρ*, *ὕδω*, *ὕω*. *βλ.* *'Ρείμ*. *λ*. *ὕω*. *βλ*. *καὶ λ*. Ока.

Война̀ (*μάχη*) Вóй (*στρατὸς*), *βοὴ*, *φωνὴ*. *ὡς*, *ἀϋτὴ* (*'Ομ*) *κραυγὴ* (*Θεόφ*.) *καὶ Γρ*. Krieg [Krey, Geschrey=*κραυγὴ*. *ἀρχαιότ*. war, werre, *ὅθεν* *'Ιτ*. guerra, *Γλ*. guerre, (*γϝῆρυς*) *ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ μάχῃ κραυγῆς*, *βοῆς*, *ἀϋτῆς*, *φωνῆς*] Воюю (*πολεμῶ*). Воитель (*μαχητὴς*) *βοάω*, *βοητὴς* = *βοὴν ἀγαθὸς* (*'Ομ*).

Волга *βλ*. Ревень.

Волкъ (*λύκος*) *Ϝόλκος*, *ὁλκὸς* (*'Ησύχ*. „ *ὁλκὸς*; *λύκος*. *ἔστι δὲ καὶ χόρτου ὄνομα*.) *μεταθ*. *ἐκ τοῦ λύκος*, *ὕλκος*, *'Αλβαν*. wulk, *ὅλκος* (*υ* = *ο*. *ὡς*, *στύλος*, *στόλος*· *ὕδας*, вода̀). *καὶ* (*κ*=*π*) *Λτ*. lupus. *μεταθ*. ulpus, *Ϝ*ulfus, *Γρ*. Wolf, *Δαν*. wolp, *Σβ*. ulf. *κτλ*. *βλ*. *τοῦ σοφοῦ* Grimms grammat. th. II. p. 186.)

Волдырь (*φλύκταινα*, *φλυκτὶς*) *οἷον φολδὶρ* = *φλυδὶρ*, *φλυδὶς*, *φλυδὴ*, *φλυζάκιον* (*φλύζω*, *φλύδω*, *καὶ φλάζω*) *Γρ*. Blase, (*ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυσῶ*, *φύσιγξ*, *φυστὴ*, *λ*. pusta, pustula.

Волна̀ *καὶ Σλ*. Влна̀ (*ἔριον*) *Γρ*. Wolle, *'Ισλ*. ull. *συγγ*. *βέλλω* = *ἕλλω* (*τίλλω*) *λ*. vello, (*ὡς πέκω*, *πόκος*). *ἢ βαλλὸς* = *μαλλός*. *οὐ γὰρ*, *ἴσως*, *συγγενὲς τοῦ* Власъ, Волосъ. *ὡς τὸ Γρ*. Haar (*θρίξ*.) = *εἶρος*, *ἔρος*, *ἔριον* (*μαλλὸς*.)

Волна̀. *βλ*. Влаю.

Во́лосъ, *Σλ.* Власъ (*θρὶξ*) *συγγ.* *πῖλος*, (*πόλος*). *Λτ.* pilus, *Γλ.* poil, *Σκρ.* vala, pile, *Πρσ.* pal. (*βλ.* *'Ρείμ. λ. Πῖλος*). *Παράβ.* *καὶ* *Λτ.* pellis, vellus (*κώδιον*) *Γρ.* Fell, *φέλλα*, *πέλλα*. [*ἐκ τοῦ πῖλος*, pilus, *καὶ τὸ Λτ.* filum (*μῖτος*) *μ. λτ.* filacium, *ὅθεν 'Ολλ.* vlas, flasch, *καὶ τὰ τῶν ἄλλων Γρ. διαλέκτων* flax, fleax, fles, *πᾶν τριχοειδές*, *ὡς κρόκη*, *κτλ.* *καὶ* *Γρ.* Flachs, (*λῖνον*) *βλ.* Adelung]. *τὸ δὲ ἴȣλος*, *ȣ̕λος* (*ȣ = υ.* vlos;) *σημάινει χνȣ̃ν γενείου*, *καὶ τρίχα ἑλικώδη. ἐκ τȣ̃ ἔλω*, *ὅλος*.

Волхвъ (*μάγος*) *βολχϜ-ὸς*, *βολγὸς*, *βολχὶν*, *βολγὶν = θολγὶν*, *θελγὶν* (*ο = ε*, *ὡς δολφὺς*, *δελφύς*) *= τελχὶν* — Волхвýю (*μαγεύω*, *μαντεύω*) *βολχύω*, *βολγέω*, *βέλγω = θολγέω*, *θελγέω*, *θέλγω*. [*Βέλγω*, *βολγὸς*, *= μέλγω*, *μολγός*, *ἀιολικῶς*. *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔλεγον δέλγω*, *καὶ θέλγω*, *ἀντὶ μέλγω*, *ἀμέλγω = μαλάσσω*, *Λτ.* mulceo, *ἐφάπτομαι*, *θεραπεύω* (foveo, *ὡς οἱ χειροῦργοι τὰς πληγὰς*, *καθὸ „ χειροτέχναι ἰητορίης.*) *καὶ ἑπομένως*, *μαγεύω δἰ ἐπαφῶν*, *καὶ λόγων γοητευτικῶν*. *διότι θεραπεύοντες τὰς πληγὰς ἐπέλεγον καί τινας ἐπῳδάς καὶ γοητείας οἱ ἀρχαῖοι*, *ὡς βλέπομεν παρ' 'Ομήρῳ*, *κτλ.* *ὅθεν τὸ θέλγω ἐξελήφθη καὶ ἐπὶ τῆς δἰ ᾠδῶν κηλήσεως* (delectatio) *καὶ προσέτι ἐπὶ πάσης γοητευτικῆς ἀπάτης*, *καὶ θαμβώσεως*, *καὶ βασκανίας*, *κτλ.* *καὶ οἱ Θελγῖνες*, *οἱ καὶ ἄλλως Τελχῖνες*,

διαγράφονται ὡς βάσκανοι καὶ κακοῦργοι γόητες. (βλ. ʽΡείμ. λ. θέλγω). Ἄλλοι παρήγαγον τὸ Волхвъ *ἐκ τῶν ἐθνικῶν Βούλγαρος, καὶ Βέλγης (βλ. Καραμψῖν. τόμ. α. σημ.* 65. *καὶ* Tripartit. p. 179) *βλ. καὶ* колдунъ].

Волчéкъ, Волчóкъ (*βέμβιξ*) *ἐκ τοῦ* Валяю, *Fαλέω, ἁλίω, ἑλίσσω, Fέλιξ-ῶς, ὅλω*, volvo, *βολβὸς. κτλ.*

Волъ (*βοῦς, ταῦρος*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ* Блею, *βαλάω, οἷον βῆλος (ὡς βόω, βοῦς) καὶ βῆλα (= πρόβατα, βληχητὰ) Βμ.* wul, *Βνδ.* bola, *Γρ.* bulle, *Ἀγ.* bull, *ʽΟλλ.* bolle, *Σκρ.* bal, *βλ. καὶ* Быкъ. [*τὸ δὲ βίςων, βόλινθος, βόνασος, λτ.* bonassus. *καὶ βίσων, λτ.* bison, tis, *ἀρχ. Γρμ.* Wisant, *εἶδος ἀγρίυ βοὸς ἐκ τῆς ἐν Θράκῃ Βιςωνίας*].

Бóлю, *βόλω, βούλω, — λομαι, βέλω, Σερβ.* волим (*βόλημι*) *Λτ.* volo, *ἀπαρέμφ.* velle, *Ἰτ.* voglio, *Γλ.* vouloir, *Γρ.* wollen, *ἀρχ.* wellan, *Γτθ.* willian, *Ἀσξ.* wilan, *Σβ.* wilia. *κτλ.* Бóля, *βόλα (αἰολικ. = βουλὴ, θέλησις).* Волйтель *βουλητὴς (θελητὴς).* Бóльный, Бóленъ, *βόλων, βουλόμενος (ἐθελούσιος, ἐθελοντὴς, καὶ ἐλεύθερος) ὡς τὸ βούλιος.*

Волы́нка (*ἀσκαύλης. Σ. γάειδα. βλ.* гудокъ) *φόλλιξ, φόλλις, Λτ.* follis = *φύλαξ, θύλαξ, θυλάκιον (οἷον φολύγκιον, φολύγκα. ὑποκορις.)*

* *

Вопію, *καὶ* Вопіяю (*βοῶ*). Вóплъ (=Вопъ, *τὸ* л *ἐπενθετικόν* = *κραυγὴ*, *θρῆνος*) *Ϝάπω*, *Ϝαπύω*, *Ϝαπύη*, *ἀπύω*, *ἠπίω*, *ὅθεν ἠπιάω*. *κτλ*. *Γρ*. wuffe, *Αγ*. wohop. (Tripart p. 577.)

Вóнъ, Внѣ (*ἔξω*) *Ϝάνε*, *ἄνευ*, *ἄνις*, *λτ*. sine (*τὸ* ς, *πνεῦμα* — *ἄνευθε*, *ἀπάνευθε*, *χωρὶς*, *μακρὰν*) *καὶ* α = ο, (*ὄνε*, *ὄνις*, *Ϝόνε*) *Γρ*. ohne, *ἀρχ*. ahn, anig, anen. (*βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *ἄνευ*). *ἐκ τοῦ ἄνε* (*ὄνε*) *καὶ τὸ Γρμ*. von (*Ϝ*on, ohn) = *ἀπὸ*, *ὡς καὶ ἡ ἀπὸ* = *ἄνευ*, *ἄνευθε*.

Вонѧ (*ὀσμὴ*) *Ϝόνα*, [*ἐκ τῦ ἄνω* (*ἄω*) *ἄνεμος*, *καὶ ἀνέθω*, *ἄνθω*, *ἄνθος*, *καὶ ἔνω*, *ὄνω*, *ὄνθω*, *ὄνθος*. *Λακων*. (θ = φ) *ὄμφω*, *ὀμφὴ* (*ὀσμὴ*), *ὡς πάλιν ἄω*, *ὄω*, *ὄδω*, *ὄσδω*, *ὄζω*, *ὀσμὴ*]. Воняю, *Ϝανέω* (*ὄζω*). Вонь (*δυσωδία*) *Ϝόνος* = *ὄνθος κτλ*. *ὁ Ἡσύχ*. *ἔχει* ,, *ἀνιάκειν* (*ἴσ*. *ἀνιάειν*, = *ἀνίειν*, *ἀνίω*, *ἀνέω*, *ἄνω*) = *ὄζειν*. *πρβ*. *τὸ Σ*. *βυνιὰ* = *ὄνθος βοὸς*·

Ворóна, *Σλ*. Врáна, *κορώνα*, *κορώνη*, *Σ*. *κυρύνα*, *κρύνα*. *καὶ* Вóронъ, *Σλ*. Вранъ, *κόραξ*, *λ*. corvus cornix, *Γρ*. Krähe. *κτλ*. [*ἐκ τῦ κρὰ*, *κρὸ*, *κρὰξ*, *κράζω*, *κρώζω*, *κόραξ*. *τὸ δὲ* Врана, Вранъ = *ὄρνις*, *ὄρνιξ λτ*. cornix (*τὸ* c *πνευματισμὸς*) *μεταθ*. *ῥόνις*, *Ϝρόνις*, *βρόνις* (α = ο, *ὡς*, *ἄνω*, *ὄνω*) Вранъ. *καὶ Ϝόρονις*, Вóронъ].

Ворошý (*σαλεύω*, *σκαλίζω*, *ταράσσω*) *φορύσσω*. *πεποιημένον*, *ὡς τὸ* Ворчý.

Ворчу̀ (ἐπὶ φωνῆς γαλῶν, κυνῶν, γογγυςῶν, ἐπιπληκτικῶν), βάρζω (βόρζω)=βράζω, ῥάζω, βορβορύζω. — Ворку́ю (γογγύζω) = βράκω, βράχω, βραυκάω, βραυκανάω, βρύκω, βρύχω, —χομαι.

Во́ръ, φῶρ, λτ. fur. Вору́ю (κλέπτω) οἷον φωριάω, φωράω. κτλ.

Во́семь = о́семь. μετὰ τȣ̃ в = ϝ.

Во́скъ (κηρὸς) = Γρ. Wachs, κτλ. συγγ. viscus, βισκὸς, ϝισκὸς, ἰξὸς. [ἐκ τȣ̃ ἔχω, ἔξω, ἐξὸς (μεταθ. ἐσκὸς, ϝοσκὸς), διὰ τὸ κολλητικόν].

Во́стрый=острый μετὰ τȣ̃ в = ϝ.

Вотола̀ (παιδικὸν χιτώνιον) βαίτη, βαιτύλη?

Во́тъ=ϝο—то=ὅ—τὸς, ϝότος (ȣ̃τος).

Во́хра = о́хра μετὰ τȣ̃ в = ϝ.

Во́шь, γενικ. вши̂, Βενδ. vsh=πσὶς, ψὶς, ψεὶς, ψεὶρ, Σ. ψεῖρα, ἐκ τȣ̃ φθεὶς, φθεὶρ, ρὸς (θ=σ, λακωνικ· καὶ φσ=πσ=ψ, ὡς, ψύω=φθύω, πτύω· ψὲ=σφέ)· вс=φσ, πσ· παρενθέσ· о, Во́шь (βλ. Песокъ), οἷον φόσις, ἀντὶ (φσὶς). πσὶς (ἐκ τȣ̃ φθέω, φθίω, φθείρω)· καὶ τὸ λτ. pediculus pedicus, οἶμαι, ἐκ τȣ̃ pedis, ἀντὶς pdis=φθὶς, φθεὶς (θ=d. ὡς, πίθω, fido). καὶ Τȣρκ. bit.

Во́ю (ὠρύομαι, θρηνῶ), βόω, γόω (β=γ) вой, βοὴ, γοὴ, γόος = Вы́ю, βλ. Вы́ти.

Вра́гъ (ἐχθρὸς). Вражду́ю (ἐχθραίνω, ἐγκοτῶ) βράσδω, βράζω, ῥάζω, ῥάγω, ῥάκτης, βράκτης, (βράγ—της). ὡς καὶ, ῥάγα (ὁρμὴ, βία), καὶ ῥαίω, ῥαιςὴρ, κτλ. πρβ. λ. rabies, Γλ. rage, κτλ. συγγ. Ражу̀, Рѣ́жу, ὅθεν καὶ

Вра́гъ, ϝραγὰς (χαράδρα). Овра́гъ (ἑλώδης χαράδρα).

Вражỳ, Вражбю̀ (ВражFу), *'Рσ.* Ворожỳ (*μαντεύω*) *φράζω, φράδω, φράςωρ, φραςὴρ* (*φράδμων*) Вражбитель (*μάντις*), *ὡς, φάω, φάτης*, vates. *βλ.* Колдýнъ.

Врáна, Врáнъ, *βλ.* Ворóна.

Врáска (*ῥυτὶς*) *φαρκὶς* (*βλ.* Бóръ, Бóры). *ἢ βράξις, ῥάξις, ῥῆξις, ῥακὶς, ῥάκος. ,, προσώπε ῥάκη* (*'Αρςφν. Πλὲτ.*)

Врáчъ (*ἰατρὸς*)=*Γερ.* Arzt, *ἐκ τε λ.* artista, ars (*τέχνη = ἀρετή.*) *ἢ ἐκ τε* Вражỳ [*ὡς* Вáліи, *ἰατρὸς καὶ μάντις, ἐκ τε* Вáю, *φάω. κατὰ τὸ ἐπαοιδὸς, καὶ* (*ἔπω*) *ἤπιος, ἠπιάω=θέλγω, θεραπεύω, διὰ τὰς μετ' ἐπῳδῶν χειρεργίας καὶ ἀλοιφὰς· οὕτω καὶ τὸ, μάντις φαίνεται ἐκ τε μάζω. βλ,* Колдýнъ].

Вращỳ, Вращáю (*ςρέφω*)=*λ.* verto *βλ,* Верчỳ.

Вреждỳ, *'Рσ.* Врежỳ (*βλάπτω, φθείρω*), *ἐκ τε* Врѐдъ (*βλάβη, λύμη*), Вредỳ=*πρέθω, πράθω = πέρθω, λτ.* perdo (*θ = d.*)

Врéмя (*χρόνος, καιρὸς*) *φρέμα=φέρμα, θέρμα, θέρμη, θέρος* (*βλ. καὶ τὸ* Лѣто, *καὶ τὸ Γερμ.* Jahr=*ἴαρ, εἴαρ, ἔαρ*), *ἐκ τε* Врѣю, Варю̀, *φάρω, φέρω=θέρω* (ѣ=e, *ὅθεν κατὰ διαλέκτ. γράφεται καὶ* Врѣме). *Τὸ δὲ χρόνος* (=*Κρόνος, κορονὸς, κορόνα, κορώνα, ἐκ τε κύρω, κορὸς, χορὸς = γύρος, κύκλος, ὡς καὶ τὸ Λατιν.* annus = anus, annulus [*δακτύλιος*] *ἐκ τε ἔνος, ἔννος, ὅθεν ἐν τοῖς συνθέτ.* —ennis, biennis, triennis), *ὁκ οἰςὸν παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Время (*οἷον δὴ, χρέμα, χρόμα ἀντὶ, χρόνος· μ = ν, β = χ, ὡς, βρέμω, χρέμω,* fremo) · *εἰ γὰρ ὅτως ἐξῆν μεταπλάττειν τὰς λέξεις, ἦν ἂν καὶ γραμματικώτερον ἀποδεῖξαι συγγενῆ τε Κρόνε τὸν Οὐρανόν· ἔςαι γάρ πε καὶ*

ὁ ὐρανὸς (δωρικῶς ὠρανὸς = ὀρανὸς) μετὰ τῦ πνευματισμῦ τῶν ἀρχαίων Ϝορανὸς, Κορανὸς, Κορονὸς, Κρόνος, (διὰ τὸ γυρὸν τῦ σχήματος, βλ. Небо.) καὶ μετὰ διπλῦ πνευματισμῦ, ΚϜορανὸς, Ϝορανὸς, Ϝορονὸς, Ϝρόνος, βρόνος, βρόνα βρένα, βρέμα, время. ἢ ου = v = β, βρανός βραμὸς, βρέμος, время. Ἀλλὰ ταῦτα βεβιασμένα καὶ μυθώδη· τὸ δὲ οὐρανός παράγεσι πιθανώτερον ἐκ τοῦ ὁρᾶν (βλ. Ῥείμερ. λ. ὐρανὸς καὶ Κρόνος). Ἄλλοι πρβλ. τὸ Λτ. bruma (χειμερινὴ τροπὴ, καὶ ἀρχὴ τῦ ἐνιαυτοῦ. „ tempus à bruma ad brumam vocatur annus (Varr.) καὶ ὅλον τὸ ἔτος. (Ovid. Eleg. 8. Lib. 4.) τὸ δὲ bruma ἐκ τῦ brevis (Varr.) ἢ βρόμος, βρόμιος (ὁ Βάκχος ὡς ἑορταζομένων τότε τῶν βακχικῶν, bachanalia (Τζέτζης, καὶ Ἰώσ. Σκαλιγ.)

Врỳ βρύω, βλίω, φλύω (φλυαρῶ) καὶ врáкаю (βράχω). ἢ συγγ. Врѣю.

*Врухъ, βροῦχος, bruchus.

Врху. βλ. млачỳ.

Врѣю (βράζω, ζέω, παφλάζω) φρέω = φέρω (θέρω) φέρϜω, λτ. ferveo. συγγ. варъ.

Вторые, Второй, δεύτερος, βεύτερος. (βεύτορος, συγκοπ. β—τόρος) β = δ, ὡς βελφύς, δελφὺς.

Вчерà, вчерáсь (ἐχθὲς) ἐκ τοῦ вéчеръ, ὡς

ὀψὲς = ἐχθὲς. Κρῆτες. παράβ. καὶ σερὸς = ἐχθές. Ἠλεῖοι (Ἡσύχ) λτ. sero (ὀψὲ).

Вы́дра, βύδρα Σ = Ϝύδρα, ὕδρα (ἐνυδρὶς. mustela lutra) Σκρ. udra, Λιθ. udra, Γρ. otter, Σβ. utter. (Tripart. 116.)

Въ βλ. Во.

Вы — (ἐκ, πρόθ. ἐν συνθέσει) = Γρ. weg. — = Ϝέκ, ἐξ, λ. ex. (βλ. Δοβρόβισκ. institut. pag. 403). Ἄλλοι παράγουσι παρὰ τὸ вонъ.

Въз, Вз, Воз, Вос (πρόθ. ἐν συνθέσει) ποσ— = ποτ—ποτὶ (πρὸς) οἷον, Возгла́віе, (προσκεφάλαιον, воз — Глава = ποτ, γαβαλά, γλαβά, κεβλή, οἷον, ποτ — γλάβαιον) καὶ ἀντὶ τῆς ἀνά. βλ. Δοβρόβ. pag. 414.

Вы́кну, Выка́ю, ὅθεν ввыка́ю, обыка́ю, (ἐθίζω, εἴωθα) ὡς ἐκ τοῦ Вы́ку, Ϝείκω, εἴκω, ἴκω = ἴσχω, ἔκω, ἔχω, ἐκ μεταθέσ. = χέω, χάω, χαύω, habeo. Ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξις, λτ. habitudo, habitus, Γλ. habitude. — καὶ Γερμ. ἀρχ. eigen, aigen, = ἔχειν, ὅθεν eigen, ἕξις = Eigenschaft. Ἡ λέξις ἐμφαίνει τὸ μόνιμον, στάσιμον. ὡς καὶ τὸ ἦθος, ἔθος, (обы́чай) ἐκ τοῦ ἕδω, ἕζω, ἔθος (ὅθεν λτ. suetus.) καὶ λακων. ἔσος, Ϝέσος, βέσος (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ ἔκω ἔχω, καὶ τὸ οἶκος. ἢ χέω, χαύω, καύω, κόω, κοῖος, μεταθέσ. οἶκος. ἴσως δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τὸ ὄγω, ὄγκος, ὄκος. (βλ. Ῥείμερ.)

Вымя (*μαςὸς, ἐπὶ ζώων*) *βύμα, βύμμα=μύμμα = μάμμα, Λτ.* mamma, *ὡς Γρμ.* Mamme, Meme, Memme, Mama, Mome, Mume. *καὶ Τȣρκ.* memmé. *κτλ. ἐκ τȣ̃ βύω, βύμα,* (*ὡς ἐκ τȣ̃ μάω, μάμα, μάμμα, καὶ μάσσω, μάζω, μαζὸς.*) *τὸ δὲ βύω = μύω, μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω, καὶ βυζίον* (*μυζίον*) = *μαζίον, μαζὸς, μαςὸς.* (*β=μ. ὡς, βίω, μίω.*) *βλ. Ῥείμ. λ. μάμμα.*

Выну (*διηνεκω̃ς*) *δηνȣ̃, δηνὸν, δὴν, δηναιὸν* (*β = δ· ὡς, δέρεθρον, βέρεθρον.*)

Высота̀ (*ὕψος, ὕψωμα*). Высо́кій, Высо́къ (*ὑψηλὸς*). Вы́шу (*ὑψω̃*). *τὸ θέμα,* Выс = *Ϝύς, ὕς. ὅθεν ϳύς,* sus, (susque, deque) susum, (*ὅθεν* sursum, sursus.) *οἷον Ϝυσὸς, Ϝύσιος, Ϝύσσω = ὑπς, ὑπὸ, ὕποσος, ὕψος, ὑψὸς, ὕψιος* (*ὅθεν ὕψιςος*) *ὑψόω· ἡ δὲ ὑπὸ συγγενὴς τη̃ς ὑπέρ.* [*ἢ τὸ ὕψος, ἐκ τȣ̃ ὑβὸς ὑπτὸς, ὑπς, ὑψ,* (*Ϝυψ· καὶ ψ=σ, Ϝυσ,* Выс) *βλ. Ῥείμ. λ. ὕψος, καὶ ὕςερος.*]

Выя (*τράχηλος*) *φυὰ, φυὴ* (*= μέγεθος, ὡς ἐξέχων?*) *ὡς καὶ τὸ αὐχὴν ἐκ τȣ̃ αὔγω, ἄϜγω* (*ἄγω*) *αὐγέω, λτ.* augo, augeo = *αὔξω, αὐξέω, Γρμ.* wachsen. *ἢ καὶ τὸ* Выя, *ἐκ τȣ̃* вью, вію = *βίω = μίω* (*ςρέφω*) *ὡς τὸ βιὸς* (*βιὰ*), *καὶ αὐτὸ, πιθανώτερον, τὸ αὐχὴν ἐκ τȣ̃ αὔγω, ἄϜγω, μεταθέσ.=Ϝάγω, βάγω, ὕγω* (*Γρμ.* bagen, biegen) *ἀγνύω=κλω̃, λυγίζω, ςρέφω,* (*ὡς εὔςροφον τὸ μέλος, καὶ*

καμπτὸν, καὶ κατανεῦον, ἀνανεῦον, νεῦον, ἐφ' ἑκάτερα, ὅθεν καὶ τὸ κλασαυχενίζεσθαι) βλ. ницъ.

Вью, *βλ.* Вію.

Вышь (*μέρος, μερὶς*) *Ϝοῖτος, οἶτος* (= *μοῖρα*, sors, *βλ.* '*Ρείμερ.*) *ἐκ τῦ οἴω.*

Выóнъ (*ἰχθὺς*, petromyzon fluvialis) *ὡς τὸ, βαιὼν.*

Вѣжа (*πύργος, καὶ σκηνὴ*) *βῆζα* = *βῆσσα* (*ἄντρον, σπήλαιον, κοίλωμα.*)

Вѣжда (*βλέφαρον*) *συγγ.* (*φαίζω*) *φαίδω, οἷον φαίδα* (*ὡς φαίδων*) *φαῖζα, φαῖσδα· οὕτω καὶ βλέφαρον ἐκ τῦ βλέπω. ἢ ἀνάγεται εἰς τὸ* Вижду.

Вѣкъ (*αἰὼν*) *ἐκ τοῦ* Вѣю (*Ϝαίω, Γρμ.* weben = *πνέω, ὡς καὶ τὸ αἰὼν, ἐκ τοῦ αἴω, ἄω· κυρίως* = *πνοὴ, ζωὴ, καὶ ἡ ταύτης διάρκεια, χρόνος.*) *ϜαιϜὼν* (*βαιγ-ὼν. Ϝ=β, καὶ γ· καὶ γ=κ, βαικ-ὼν*) *ὡς αἰϜὼν, λτ.* ævum. (*τὸ δὲ Γρμ.* ewig, *Γοτθ.* aiw = *αἰϜεὶ, Τευτ.* ewo, *ἀϊδιότης.*) *Εἰ δ' ἦν τὸ* Вѣкъ *συγγενὲς τῦ* Вѣко, *ἦν ἂν* = *φαῖκος, φέγγος, ὡς τὸ φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς, κατά τινας, ἐκ τοῦ φένω, φαίνω* (*φαίω, φαίζω, φαικὸς.*). *Τὸ δὲ Λτ.* sæculum, *ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ θετικοῦ* sæcus, *ᾠήθησαν τινὲς εἶναι* = secus = *Ϝεκὸς, Ϝεκὸς, βεκὸς, βεκὰς* ('*Ησύχ.*) = *ἑκὰς* (*μακρὰν*) *ὅθεν καὶ ἀνεκὰς, καὶ ἀνέκαθεν, ἐπὶ χρόνυ. ἔμοι*

γε δ' οὖν οὐ πιςὰ λέγειν οὗτοι δοκοῦσι. Πρὸς τὸ Σλαβον. Вѣкъ παράβλ. τὸ Γρμ. Woche (ἑβδομάς) ἀρχαιότ. wekho, wehho, Κτσξ. wecke, Ασξ. wuka, 'Αγ. weck, Σβ. wik. κτλ. ἔςι δ' οὐδὲν ξένον ἄλλα παρ' ἄλλοις χρονικὰ διαςήματα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι (βλ. часъ). καὶ τὸ Γρμ. alt (παλαιός) καὶ Alter (ἡλικία, χρόνος,) συγγεν. alo, καὶ olim, olo, olesco, adoleso=ἄλω, ἄλδω (αὔξω) ἀλδὴς, καὶ ἀλαιὸς, ὅθεν τὸ παλαιὸς· (τὸ γὰρ αὐξάνον παλαιοῦται.). Вѣчный, Вѣченъ, αἰώνιος. Долговѣчный, δολιχαίων. κτλ. βλ. καὶ Вѣчу.

Вѣко (βλέφαρον) φαικὸς [λαμπρὸς, φαίξω, φαίδω, φάξ, φάκκες (ὀφθαλμοὶ) λτ. facies]. 2) = καλαθίσκος, κιβώτιον) φαικὸς=φακὸς (σκεῦος. 'Ησύχ. ὅςις ἔχει καὶ „ φάκται, ληνοὶ, πύελοι, συπίαι.) ἢ φακκὸς = (φασκὸς) φάσκωλος (ἐκ τοῦ ἀσκὸς, Δωρικ· ἀκκόρ. βλ. 'Ρείμ. λ. φακὸς, καὶ φάσκωλον. Λτ. pasceolus.) [τὸ δὲ Γρ. Becher, (ποτήριον) 'Ισλ. bikar, = βίκορ, βίκος, βεῖκος, καὶ βῆκος (πίθος) ὑποκρ. βικίον, μ. Λατ. bicarium, picarium.]

Вѣмь (ἐκ τοῦ Вѣдмь. τὸ θέμα Вѣд, Вѣду, Вѣдити, (Δοβρόβ. σελ. 353.) Ϝείδημι, Ϝείδω, εἴδω (οἶδα) καὶ Вѣдаю, Ϝειδέω. Βμ. wedim, Λιθ. wem, 'Ισλ. wita, 'Αγ. wit, 'Ολ. wete, Σβ. wetar, Σκρ. weda, widia (εἴδω, ἴδω,

καὶ οἶδα) *Γρ.* weissen, wissen, *Fίσω*, *Fίσημι*. *Bνδ.* wesu, *κτλ.* Вѣдунъ (*προγνώςης*, *μάγος*) *Fείδων*, *εἰδὼς*, *ἴδμων*. Вѣдомый, Вѣдомъ *Fειδόμενος* (*γνωςὸς*). Совѣсть (*συνειδὸς*). повѣдаю, *εἰδοποιῶ* (*διηγȣμαι*) *ὡς* (*ἐκ τοῦ ἴδω*, *ἴσω*, *ἴςωρ*,) *ἱςορέω*, *κτλ.*

Вѣнéцъ (*ςέφανος ἐκ τȣ̃* Вѣня=*κλάδος*) *βαϊνὸς*, *βαινός*, (*ἐκ τȣ̃ βαΐς*, *βαΐον*, *δωρικ. βάϊξ*, *συγγεν*, *σπάδιξ*. *βλ.* '*Ρείμ. λ. βαΐον*). *ἠφηνὸς*, *φὴν*=*σφὴν*, *σφηνὸς*. [*ἐκ τȣ̃ σφάω*, *σφίω*, *σφίγω*, *σφίγγω*, *φίγγω*, *λ.* vincio: *ὡς καὶ ςέφανος*, *ἐκ τȣ̃ ςέφω*, *ςέπω*, *ςέβω*, *ςείβω*. *καὶ τὸ* Вѣнéцъ = sertum, *διάφορον παρὰ τὸ* corona. '*Ἐκ τȣ̃ σφάω*, *σφέω*, *καὶ τὸ σφηκόω*=*σφίγγω*, *καὶ σφηνόω*, *ὡς ἐκ τȣ̃ φίω*, *σφίω*, *φίδω*, *φίνδω*, *λτ.* fido, fides, *σφιδὴ* (*χορδή*) findo, *Γερμ.* binden. *καὶ φένδω*, fendo, *σφενδόνη*, *λτ.* funda. *καὶ φίω*, *φιμὸς* = *σφιγμός*. (*βλ.* Вѣнокъ). '*Ἐκ τȣ̃* вію *παράγουσι τινὲς τὸ* Вѣнецъ *οἷον βι*(*ν*)*ὸς* = *βιός*. "*Ἄλλοι θεωροῦσι τὴν καθόλȣ ἔννοιαν τῆς λέξεως ὡς ἐμφαίνȣσαν κύκλον*, (*κατὰ τὸ* corona, *κορώνα*, *χορώνα*, *κορὸς* = *γυρὸς*), *καὶ παραβάλλȣσι τὸ ὄνομα πρὸς τὸ Γλ.* anneau, *λτ.* annulus, annus, ennis = *ἔννος*, *Fένος*, *φέννος*, *ὁ ἐνιαυτὸς* = *ἐνὶ αὐτῷ ὤν*, *εἰς ἑαυτὸν κυκλικῶς ἐπιςρέφων*, *ὁ κύκλος τοῦ ἔτους*, *ὅθεν καὶ* „*ςέφανος ἐνιαυτοῦ*. (*βλ.* веснà *καὶ* врéмя.)

ἀλλ' ἢ κατὰ Δοβρόβισκ. Ἐτυμολογία τȣ̃ Вѣнéцъ *ἐκ τȣ̃* Вѣня *δοκεῖ μοι ἡ ὀρθοτάτη.*]

Вѣ́но (*φερνὴ, προὶξ*) *φέννος? = ἄφεννος* (*ἐτήσιον εἰσόδημα, φερνή*).

Вѣнóкъ (*σάρωθρον ἐκ κλάδων φυλλοφόρων συνεσφιγμένον*) *ἐκ τȣ̃* Вѣня, (*θαλὸς κλάδος*) *= βαι(ν)ὸν, βαΐον,* Вѣïе, *καὶ* Ваïя, *βαΐς* (*θαλὸς*). *ἢ φῆνα=σφῆνα, σφήναξ* (*φήναξ*) *σφήκωμα,* (*βλ.* Вѣнéцъ). *ἐκ τȣ̃ σφίω, σφίγγω, συγγεν. σφάζω, σπάζω, ὡς κλάδος ἐκ τȣ̃ κλάω.*

Вѣ́ра (*πίςις*). Вѣ́рный, Вѣ́ренъ (*πιςὸς*). Вѣ́рую, Вѣ́рю (*πιςεύω*) *φέῤῥα=θέῤῥα=θέῤῥος* (*θάῤῥος*) *φεῤῥέω, φέῤῥω=θέῤῥω=θεῤῥέω* (*θαῤῥέω*) *φέῤῥυνος = θάρσυνος, θαῤῥαλέος, ὡς καὶ φάρυμος, καὶ φαρυνὸς ἐκ τȣ̃ φάρος = θάρος, θάῤῥος.* (*βλ. Ῥείμ. λ. φάρυμος*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ* Вѣра *πρὸς τὸ λτ.* verus (*ἀληθὴς, ἀντὶ* veritas *= ἀλήθεια, ὡς ὀνομάζεται ἡ πίςις ἡ ὀρθόδοξος, Ῥωμ.* Α. 25, *καὶ ἀλλαχȣ̃ τῶν θείων γραφῶν*). *καὶ ἦν ἂν τὸ ἔτυμον ὀρθὸν, εἴγε τὸ* Вѣра *μὴ προήδεισαν οἱ Σλάβονες, καὶ πρὶν ἢ τὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως διδαχθῶσι· τȣ̃το δ' ȣ̓κ ἄν τις ȣ̃τω προχείρως ὁμολογήσειε, πολλῷ δὲ μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται χρῆσθαι καὶ τȣ́τȣς ἀνέκαθεν τῷ ὀνόματι, καθὰ δὴ καὶ τȣ̀ς Λατίνȣς τῷ* fides, *καὶ τȣ̀ς Ἕλληνας τῷ πίςις. Οὔτε γὰρ τὸ πίςις ἀλήθειαν κυρίως σημαίνει* (*εἰ μὴ μεταληπτικῶς, ὡς ἐν ταῖς θείαις Γρα-*

φαῖς.) καὶ τὸ οὐσιαςικὸν Вѣра *πρὸς τὸ ἐπίθετον* vera, *ἐκ τῦ* verus, *οὐκ ἂν συμφέροιτο ὁμαλῶς καὶ κατὰ κανόνας. Ἔστι τοίνυν τὸ* вѣра, *φέῤῥα, ἀντὶ φέῤῥος=θέῤῥος, θάῤῥος (ὡς μάθη=μάθος. λάθη, λάθος, κτλ.βλ.* Вода̀.) *ἐκ τῦ φέῤῥω = θέῤῥω αἰολικ. ἀντὶ θαῤῥῶ (ὡς φὴρ, θὴρ) ε=α· ὡς, θέλπω, θέλπος, ἀντὶ θάλπω, θάλπος· καὶ θέρσος, θερσέω (ἀντὶ θαρσέω) ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Θερσίτης (= Θράσων). Τὸ δὲ θέῤῥω, θάῤῥω, θαῤῥῶ, ἐκ τῦ θάρω, θέρω (=θερμαίνω, θάλπω) καὶ αἰολ· φέρω, φερέω (ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ λτ.* vereo-or, *αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὡς καὶ τὸ, θεραπεύειν θεοὺς (Ξνφ.) Ἐκ τῦ θάρω τὸ, θάῤῥος = θερμότης ψυχῆς, εὐψυχία, πεποίθησις, ὅθεν καὶ ἡ πίςις. ὁ πιςεύων θαῤῥεῖ, καὶ θερμῶς θεραπεύει (τιμᾶ) Οὕτω καὶ τὸ πίςις, ἐκ τῦ πίθω, πείθω, πέποιθα = θαῤῥῶ. καὶ πίθω, (πίδω, δ=θ) τὸ λτ.* fido (confido) fides. *καὶ τὸ Γρμ.* träuen = *θαῤῥεῖν, (πιςεύειν) βλ. καὶ* Adelung.

Вѣтую *(ῥητορεύω) φητύω, φητέω, φητεύω (ὅθεν προφητεύω—τεία.) = φητίζω, φατίζω.* Вѣтiя, *καὶ* Вѣтíя, *φητίας (ῥήτωρ) φάτης, λτ.* vates. завѣтую *(ἀναγγέλλω ἐπὶ πριτηρίῳ).* завѣтъ *(διαθήκη), διαφατίζω, διαφάτισις.* ѳтвѣчáю *(ἀποκρίνομαι) ὡς τὸ ἀποφαίνομαι, φάσκω (καταφάσκω, ἀποφάσκω). τὸ Γρ.*

antworten, *ἀῤχ.* antweren, *'Αγ.* answer, plattd. anwern, antworen=*ἀντFερεῖν*, *ἀντερεῖν* (Kanne. pag. 32.) *βλ.* *καὶ* Вѣщáю, *καὶ* Вечъ.

Вѣтвь (*κλάδος*) *FοῖτFος*, *Fοῖτος*, *βίττος*, vitta, vitex, vitis (*οἰτὺς*, *οἰσύς*, *συγγ.* *ἰτέα*, *κτλ.* *βλ.* Вію.)

Вѣтлà (salix pentandra) *συγγ.* Вѣтвь. *Fιτέα* (*ἰτέα*) *καὶ* *γιτέα* (*'Ησύχ*)

Вѣхà (*πῆγμα*, *ὀροθεσία*, *ἢ* *πορείας* *σημαντικόν.*) *Σ.* *πήχη*, = *πῆχυς* (*πήγω*, *πήγνυμι.*)

Вѣшаю (*αἰωρῶ*, *κρεμῶ*) *Fαίσω*, *αἴσω*, *ἀΐσσω* (*ἀνίςαμαι*, *ἀνορθῶ*), *ἐκ* *τοῦ* *ἐφεξῆς* Вѣшу.

Вѣшу, (*ςαθμίζω*, *βαρῶ*). Вѣсъ (*ςαθμὸς*, *ὁλκὴ*, *ζυγός.*) *συγγ.* Вѣшаю, *Fαίσω*, *ἀΐσσω.* *ἐκ* *τοῦ* *ἄγω*, *ἄσσω*, *αἴσσω*, *βλ.* Вáжу.

Вѣщáю (*ὡς* *ἐκ* *τοῦ* Вѣщỳ, *βαίσκω*, *φαίω*, *φάω*) = *φάσκω*, *βάσκω* (*λέγω*, *ἀναγγέλλω*, *ἀφηγοῦμαι*, *φθέγγομαι*). Вѣсть (*ἀγγελία*) *φάτις.* (*οἷον* *φαῖξις*, *φάξις*, *βάξις.*). Вѣщýнъ (*μάντις*) *φαίσκων*, *φάτης*, vates. *κτλ.* *συγγ.* Вѣтýю.

Вѣчу, *ὅθεν* увѣчу, (*αἰκίζομαι*, *ἀκρωτηριάζω*, *πατάσσω*) *πέζω*, *ἀντὶ* *πάζω*, (*ὅθεν* *πάξ*,) *πάτω*, *πατάσσω.* [*ἐν* *τῷ* *Λεξικῷ* *τῆς* *'Ρωσσικῆς* *'Ακαδημίας* *ὑπάγεται* *εἰς* *τὸ* Вѣкъ; *ὡς* *αἰῶνος* *ἀμέρδων* *ἀμέλει* *τοι* *ὁ* *πατάσσων!*]

Вѣю, *Fαίω*, *αἴω*, *ἀΐω.* = *ἀέω*, *ἄω* (*πνέω*, *ῥιπίζω*, *ὅθεν* *καὶ* *λικμίζω*). *Γτ.* waian, *Γρ.* we-

hen, *ἀῤχ.* wahen (*πνεῖν*), *Σκτ.* waihi, *κτλ.* *πρόσθες καὶ τῶν Πλαταγώνων τὸ* oui = *ἀή-της*, (Adelung). Вѣтръ, *κοινότερον* Вѣтеръ, (*ἄνεμος, πνεῦμα*) *ὡς τὸ Ϝαιθὴρ*, — *ἢ ἀὴρ, ἀήτηρ, αἰήτης, ἀήτης* [*ἄω, ἄημι καὶ ἄω, αἴω, αἴθω, καὶ ἔω, εἴς, ἔντος, ἢ ἔνω* (*ὡς ἄνω, ὅθεν, ἄνεμος*) *λ.* ventus, *'Ιτ.* vento, *Γλ.* vent, *Γρ.* Wind.] *Γρ.* Wetter (*ὥρα, καιρὸς ἄνεμος, κτλ.*). Вѣеръ, *Ϝαιὴρ, αἰὴρ, ἀὴρ* (*ῥι-πὶς, Σ. ἀέρας*). Вѣяло (*πτύον, λικμητήριον*), *ὡς τὸ ἄελλα, ἀελὸς* (*ἀέλλω*). *ὕτω καὶ λτ.* ventilabrum (ventus) *Γλ.* van, *συγγεν.* vent. Вѣятель (*λικμητὴς*) *ὡς τὸ Ϝαιήτης, αἰήτης, ἀήτης.* Вѣтрѣю (*Σ. ἀερίζω· ξηραίνω εἰς τὸν ἀέρα*) *Ϝαιθριάω.*

Вядáю, *ὅθεν* привядáю, присвядáю (*καυματίζο-μαι* (*Μάρκ. Δ.*) увядáю (*μαραίνομαι, ξηραί-νομαι*). *Ϝαδάω = ἀζάω, ἀζαίνω.* (*ὅθεν ἀδα-λὸς, ἀδαλέος = ἀζαλέος* (*'Ησύχ.*) *συνάπτεται μετὰ τῦ* Вяну. (*βλ. λεξ. 'Ακαδημ.*) *ὡς τὸ ἄω, αὔω* (*ὅθεν ἄζω*) = *ἄω, ἄνω. βλ.* Вяну.

Вяжу (*πλέκω, δεσμεύω*) *φάζω*, (= *σφάζω, φάω, φίω, φίγω, φίγγω, σφίγγω, λ.* vico, vinco, vincio, *κτλ. βλ.* Вѣнéцъ. *καὶ 'Ρείμερ. λ. σφάζω.*)

Вязь, (*ἑλώδης τόπος, τέναγος, ἰλύς*) *Ϝάσις, ἄσις* (*συγγεν. ἄζω*) *Γρ.* Wasen, *Γλ.* vase, *κτλ.* Вязну (*βυθίζω εἰς ἰλὺν*). *ἢ τὸ αἰολ.*

βαισσὸν = βάθος (Ἡσύχ.) ἴσ. βαισσὸς, ἀντὶ βασὸς, βάσος, βάθος. ὡς καὶ βυσσὸς (ὅθεν ἄβυσσος) = βυσὸς = βυθὸς (θ=σ). οὕτω καὶ βασύνω = βαθύνω.

Вя́каю (φλυαρῶ) βάσκω, βάζω (βάγω). πρβ. Γρ. schwatzen, κτλ.

Вя́лю (φρύγω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ὡς τὸ, ἡλιάζω, αἰθριάζω) βαλιῶ, = ἡλιῶ (ἡλιόω, άω, άζω) „ βελάσεται, ἡλιωθήσεται (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ βέλα = ἕλα, ἕλη, ἀλέα, ἀλεαίνω. οὕτω καὶ βαβέλιος = ἠέλιος.) καὶ τὸ Γρ. welken = μαραίνειν, ἐκ θέματος welen (Adelung).

Вя́ну (φθίνω, μαραίνω) Ϝάνω (ἄνω, ἄνεμος, ἄω = ἄϜω, αὔω, αὐαίνω) λτ. vano, vaneo, ἀρχ. Γρ. wahne, Ἀγ. wane, Γλ. faner, Σβ. än, κτλ.

Вя́ха (κόνδυλος, ῥάπισμα. λέξις χυδαία) συγγ. πάκω καὶ πάζω, πάξ (πάκα, πάχα)· ὡς Σ. (πάτω, πατάσσω) πάταρος· καὶ, batto, μπάτσος, — τσα.

Вящій, (Вящь = μείζων) βάσσων = μάσσων, μείζων (ὡς βίω, μίω)· ἢ πάσσων. Τὸ δὲ Γρμ. besser (κρείττων), Ἀγ. better, Ἰσλ. bettro, Πρ. bitter, Σκρ. beter, = βέλτερος, (Adelung.)

*Вуссъ, Вуссонъ, = βύσσος, καὶ τὰ λοιπὰ προφανῶς ἑλληνικὰ παρελείφθησαν.

Г.

Г. г. (Глаголь, *Γλαγὸλ*)=Г, *γ. καὶ*=*κ*, *χ*, *ζ*, *καὶ F*, *λατ.*h.—Г̄=ѓ, *ἢ γ́* (3). ͵г=*γ* (3000).

*Гáвань, *τὸ Γϱ.* Hafen (*λιμὴν*) = *χαβὸς*, *καὶ χαυὸς*, *Λτ.* cavus (*κοῖλος. ἐκ τȣ̃ χαύω* (*χάω*) *χάδω*, *χάνδω*, = *χωϱῶ. ὅθεν καὶ γάνδω*, *γάνδανον* = *κιβώτιον. ὡς καὶ* (*χαβὸς*) *γάβενον*, *καὶ γάβαθον* = *τϱυβλίον*· *'Ησύχ.*)

Гавъ (*ἐπὶ ὑλακῆς κυνῶν*) *Σ. γαῦ* =*Fαῦ*, *αὖ*, *αὖ* (*'Αϱιςφν.*) Гáвкаешъ, *Συν. γαυγίζει*=*βαΐζει*, *βαΰζει*, *βαύζει* (*ἐκ τȣ̃ Fαῦ*, *βαῦ*). *Πϱβλ. Γϱμ.* baffen, bäffen, bafzen, bauzen (*βαύζειν*, *βαΰζειν*, *βαύειν*) *ἀϱχ.* gautzen, *γαύζειν*, *γαυΐζειν*, *γαυγίζειν* (*μετὰ τȣ̃ διπλȣ̃ F. ὡς ᾠὸν*, *ἀFὸν*, *αὐὸν*, *αὐγόν.*)

Гавъ, (*κάματος*) *Fᾶπος*, *ἆπος* (*κάματος*, *ἆσθμα* =*κᾶπος*, *βλ. 'Ρείμ. λ. ἆπος*) *ὅθεν*, оraвie, *ἐνόχλησις* (*Δοβϱ. σελ.* 101). *ἆπος*, *ἆποϱ*, *λτ.* labor.

Гагáра, Гагáрка (*πτηνῶν ὀνόματα*) *ὀνοματοποιΐαι*, *ὡς*, *γαϱγαίϱω*, *καϱκαίϱω*, *γαϱγαϱεὼν*, *κτλ. βλ.* Гáркаю,

Гадáю (*συμπεϱαίνω*, *μαντεύω*) *γοδάω*, *γόδω* = *γόω* (*'Ησύχ.*) *ὅθεν*, *γοδὸς*=*γόης* (*'Ησύχ.*) *γοητεύω*, *γοητευτὴς*, *Σ. γητευτὴς*, Гадáтель (*εἰκαςὴς*, *μάντις*) *κτλ. βλ.* Гадáнie.

Гаждáю (*ψέγω*, *λοιδοϱῶ*) *Fαζάω*, *ἀδάω*=*ἀτάω* (*'Ησύχ.*) ἢ *συγγ.* Гáжу.

Гáжу (*ἀηδίζω, μολύνω, ῥυπαίνω. Σ. ἀσχημίζω*) *Fάζω, = ἄζω, ἄδω, ἀδέω „ δείπνῳ ἀδήσειε* (*'Ομ.*) Гáдится мнѣ (*ἀηδίζει με*). *καὶ ἄζω, ἀζαίνω, ἀζάω* (*ἄζη μολύνω*). *ὅθεν ἄδελος = ἄσβολος* (*ἄδω*). Гáдкій, *ἀδαλέος, ἀζαλέος* (*ῥυπαρὸς, ἀηδής*).

Гáй (*κῆπος, παράδεισος*) *γάα, γαῖα, γέα?* (*ὡς τὸ χώρα = ἀγρὸς, χωράφιον*). *ἢ τὸ 'Εβρ.* ghan, *γάνος = παράδεισος* (*'Ησύχ.*)

Гайтáнъ, *Σ. γαϊτάνιον, γαετάνιον = γαετανὸν* („ *γαετανὸν ὕφασμα, ἐκ πόλεως Γαέτης. Γαλην. Μεθόδ. ἰατρ. ιγ.*)

*Гáлія, galia (*Δαλμάται*) *Γρ.* Gölle, *Αγ.* gawl, galley, *Γλ.* galère, galiote, goëlette, galion, *'Ιτ.* galea, *μ. λτ.* gaulus = *γαῦλος* (*γάω, χάω = χωρέω.*)

Гáлка, *κολοιὸς, Σ. καλεκοῦδα. βλ.* Гóлка.

Гамъ (*ὄχλου θόρυβος*) *ἴαμος·* „ *ἴαμοι, βοαί.* (*'Ησύχ.*)

Ганáніе (*πρόβλημα, αἴνιγμα*) *ἐκ τοῦ ἀχρήστου* Ганáю = cano, canto (incanto) *κάνω, ἢ γάνω, γάω = γόω, γόης, γοητεία* (*ὡς καὶ* Гадáніе = Гананіе, *ἐκ τοῦ* Гадáю, *μαντεύω = εἰκάζω, ἐπὶ προβλημάτων*). *βλ.* Колдýнъ, *καὶ* Чáры.

Гáркаю (*κράζω, βοῶ*) *κάργω, = κράγω, κρώκω, κάρκω, καρκαίρω, γαρκαίρω.*

Гáсну (*σβέννυμαι*). Гасáю (загасáю), *καὶ* Гашỳ (*σβεννύω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Гáсу, *Fάσσω = ἀάσσω, ἀάζω.* (*ἄω, ἄζω = πνέω, καὶ ἅ,* ἅha, *ὀνο-*

μιτοποιΐα τῦ ἤχου τοῦ ἀέρος, ὃν ἐκπνέομεν· ὡς καὶ τὸ σβέω, ἐκ τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, τοῦ μετὰ τῆς σβέσεως συνημμένου.)

Гвоздь (*ἧλος*) *Πολ.* goździ, gwożd. *Fόσδος, γόσδος, γFόσδος = ὄζος, μετὰ διπλοῦ F. ὡς, οἶνον*, vinum, gwin. Wespe, gwespe, guêpe. *κτλ. ἢ* (*πιθανώτερον*) *οἷον γFόσδος, γFόσθος, ἀντὶ γόφος, ὅθεν τὸ γόμφος* (*μετὰ παρενθέσ. τῦ μ*), *συγγεν· γαμφὴ, γάμπω,—πτω, γάπω = κάπω,* (*καύω*) *κάπτω·* [*δ=ϑ. καὶ ϑ=φ. οὕτως ἐκ τῦ ὄδω, ὄζω, ὄσδω, τὸ ὄθω, ὄσθω, καὶ ὄφω, ὄσφω, ἀφ' ὃ, ὄσφρα, ὀσφραίνω.*] *τὸ Καρν.* gosd, gojsd = *δάσος.*

Гвѣзда̀, *Πολ.* gwiazdà, *Βμ.* hwjezdà = звѣзда̀ (*βλ. Γ*= з *καὶ* h). *Δοβρόβ. σελ.* 194.

Гдѣ (*ποῦ*) *ἀρχ.* Кде (*ἐκ τοῦ* Къ [кій] *ἐρωτημ· καὶ* Де, Дѣ) = *κοῦ δὴ, ὡς τὸ* Кудѣ.

Гѐй, = hei, *Fαὶ, αἴ.*

Геро́й, *καὶ* Иро́й, = herus, = *Fήρως.* (*Σημείωσαι, Γ*= h.)

Ги́бну, Ги́блю (*ὄλλυμαι, φθείρομαι· τὸ ν καὶ λ ἐπενθετικὰ· ὅθεν,* погибаю = *ἀπόλλυμαι*) *βλ. τὸ συγγ.* Гублю̀.

Гизъ (*ἐπιφώνημα τῶν πάλαι ποτὲ πρὸ τῶν ὀχημάτων τῶν μεγιστάνων προτρεχόντων ὑπηρετῶν, = ἀπόστητε! Σ. τόπον! Γλ.* place!) *ἐκ τοῦ γῆν! γῆς!* (= *δότε γῆν, χώραν, ἀποχωρεῖτε!*)

Глава̀, *'Ρωσσ.* Голова̀, *γαβαλὰ* (*'Ησύχ.*) = *κε-*

βαλὰ (κεφαλή, συγκπ· κεβλή. Νίκανδρ·) ὅθεν καὶ γαβαλὰ, συγκ. γαβλὰ, μεταθέσει γλαβὰ. Λετ. galwa, Ὀλ. gevel, Ἀγ. gable, Ἀρβ. gibel, Σκρ. cabala, Γρ. Giebel, Gipfel (κορυφή)· ἐκ τοῦ κάβη, κύβη, κυφὴ, κατὰ διαλ· κωβὰ (ὅθεν κωβιός) κέβα, κέφα, κέφος, ὅθεν κεφαλή, (ὡς νέφος, νεφέλη). Λτ. caput, Ἰτ. capo, Γρ. Kopf· κτλ. Обезглавляю (ἀποκεφαλίζω) οἷον, ἀποκεβλάω (ἀπ-εξ-κεβλάω). Τὸ θέμα, κάω, καύω, κύω, κύβω, κεύω (κέφω, κέφα) κεύθω, κτλ.

Главня, Ῥωσσ. Головня (δαυλὸς) συγγεν· καυλὸς [καβλὸς, μεταθ· κλαβὸς, κ = γ, γλαβὸς καὶ γαλαβὸς (βλ. Главà) ὡς, δαυλὸς καὶ δαυελὸς, δαβελὸς·] καύω = δαύω (αὔω)· ὡς ἐκ τῶ δαύω, δαυελὸς, δαυλὸς, καὶ δάω, δαελὸς, δαλὸς, δανὸς, οὕτως ἐκ τῶ καύω, καυελὸς, καυλὸς καὶ καυνὸς (= καυςὸς κυρίως, ὡς καὶ κάω, κᾶλον = ξύλον καυςὸν· καὶ κάλαμος, κτλ. ὅθεν τὸ καυλὸς παρ' Ἕλλησιν ἔλαβε τὴν εἰδικωτέραν γνωςὴν σημασίαν, λτ. caulis, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. Kohl.) Ἐκ τῶ καυλὸς, καύλινος καὶ καυλίνη, ὅθεν οἷον καβλίνα, κλαβίνα, γλαβίνα, γλαβνὰ, Главня, Головня, καὶ Ἰλλυρ. Главня (β=μ). ἢ τὸ н ἐπένθετον, ἀντὶ Главя, οἷον γλάβα, κλάβα, κάβλα (καύλα) ἀντὶ καύλαξ, λτ. caulex = καυλὸς. Τὸ λτ. titio, ὁ δαλὸς, ἐκ τῶ θίω (τίω) θύω, θύπω, τύφω, ὅθεν τινθὸς, τιντὸς (θερμός).

Глаго́лю (*λέγω*) *ἐκ τοῦ* (Глаг.) Глаго́лъ (*ῥῆμα*) *γλάγω*, = *κλάγω*, *γλάζω*, *κλάζω*, *κλαγγὴ*, *κλαγὴ* (*οἷον κλάγος*, *γλάγος*, *γλαγόω*, *γλαγόλω*. = *γλαγάνω*, *κλαγγάνω*).

Гладъ, *'Ρωσσ.* Го́лодъ (*λιμὸς*) *Ϝλοιτὸς*, *λοιτὸς*, *καὶ λοιθὸς* (*'Ησύχ.*) [*ἐκ τοῦ λέω* (*λάω*, *λόω*, *λύω*) *ὀλέω*, *ὄλω*, (*ὅθεν Λτ.* oleo, aboleo·) *ὄλεθρος· ὡς λύω*, *λύμη*, *λοιμὸς*, *λυγὸς· καὶ λίω*, *λίπω*, *λιμὸς*.]

Глажду̀, Гла́жу (*λειόω*). Гла́дкій, Гла́докъ (*λεῖος*) *Γρ.* glatt, *Σβ.* glad, *Βνδ.* latki, *Γλ.* lisse, lisser, *γλαύω*, *γλάφω*, *Λ.* glabo, *γλάσσω* = *γλίσσω*, *γλισσὸς*, *λισσὸς* (*λιττὸς*, glatt) *λισσόω*. [*λάω*, *γλάω*, *γλαύω*, *γλαύσσω* = *λάμπω*. *συγγ.* *λέω*, *λέπω*, *λεπτὸς*, *λεῖος*, *λισσὸς*, *λὶς*, *κτλ.* *ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτȣ̃ ςιλπνότητος*, *ὡς καὶ γλαίνω* (*Γρ.* glänzen, *'Αγ.* glossų) *ὅθεν γλήνη*, *γλῆνος*, *γλαϊνὸς* (*'Ησύχ.*) = *γλαυσὸς*. *συγγ.* Гляжу̀ (*γλάσσω*) = *γλαύσω*, *λεύσω· κτλ.* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *λάω*]. *πρβ.* *'Εβρ.* chalal, *λεῖος· κτλ.* *βλ.* глазъ *καὶ* лоскъ.

Глазъ, *'Ρωσσικῶς* (*ὀφθαλμὸς*) *συγγ.* *γλαύσσω*, *λεύσσω*, *γλαυσσὸς* (*λαμπρὸς*, *'Ησύχ.*) *ὅθεν καὶ γλαὺξ* — Глаза́ю (*περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς*, *περιβλέπω ἐννεὸς*). Глаза́стый, Глаза́стъ, (*μεγαλόφθαλμος*, *ὀξυδερκὴς*) *μεγεθυντικὸν*, *κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς αξ*, *ἢ τῶν εἰς ατας καὶ ωτος κτητικῶν* (*βλ.* *μερ.* *Α.* *Τμήμ.* *Β.* *κεφ.* *γ.* 14.) *συγγ.* Глажду̀ *καὶ* Гледу̀.

Гласъ, *Ῥωσ.* Голо́съ (*φωνή*). Глаша́ю (*φωνῶ*). Глашу̀ (*λαλῶ*, *βοῶ*, *κηρύττω*) *γλάζω*, *κλάζω*, *γλάξ*, *κλάξ*=*κλαγγή*. *συγγ*. Глаго́лю. *βλ*. Язы́къ.

Гледу̀ (*ὅθεν* Огледа́ло, *Ἰλλυρικ*· *τὸ κάτοπτρον*, *ὡς τὸ* зерка́ло *ἐκ τοῦ* зрю̀) *συγγ*. Гляжу̀ *καὶ* Глажду̀, *γλαύσσω καὶ γλεύσσω*, *γλεύω* (*γλέβω*, *γλέπω*, = *βλέπω*) *βλ*. Глазъ.

Глезна̀ (*σφυρὸν ποδὸς*) *Σ*. *κλέτσι*, *ἐκ τοῦ κλέτας* (=*τραχεῖα ἐξοχὴ*, *καὶ πᾶν τὸ κατωφερὲς*, *ὡς τὸ κλίτος*, *κλιτὺς*) *Σρβ*. Глежань, *Κρτ*. Глеженъ, *Βμ*. hlezen.

Глибъ *βλ*. Гл҃ѣбну̀.

Гли́на (*γλοιώδης γῆ*, *ἄργιλλος*) *Σ*. *γλίνα* = *γλοιὰ*, *γλία*, *γλοιὸς*, *Γλ*. glaise, glu. *κτλ*. *τὸ Γρ*. Lehm, *Λτ*. limus = *λῦμα*. *βλ*. Глѣбну̀.

Глипа́ю, *γλέπω*, (*αἰολικῶς*, *καὶ Σ*.) = *βλέπω* (*ὡς γλέφαρον*, *βλέφαρον*). *Γρ*. glupen (*ἰλλώπτειν*).

Глиста̀ (*ἕλμινς*) *Γλιστὸς*, *συγγ*. *λίσθος* (*ὅθεν ὄλισθος*). *καὶ γλίσχρος*, *λίσχρος*, *λίσπος* (*διὰ τὸ λεῖον καὶ ὀλισθηρὸν τοῦ σκώληκος*. *Λτ*. lumbricus) *καὶ Οὐγκρ*. gelesta.

Гложу̀ (*βρύκω*, *βρώκω*, *ῥώγω*, *Γλ*. roge, *συνώνυμον τοῦ κνάω*, *χνάω*, *χναύω*, *Κσξ*. knave, gnave, *Γρ*. nage.) *γλώζω* = *γρώζω* (*ῥόζω*, *ῥώγω*, *ῥώκω*.)

Глота́ю (*λαφύσσω*, *λάπτω*) *Λτ*. glutto, = *γλύσσω*, *γλύζω*, *γλύττω* (*Βόσσ. ἐτυμολ. Λτ. γλώσσ*.). *συγγ*. *λάω*, *λαύω*, *λάβω*, *λάπω*, *λάπτω*, *λάφω*, *καὶ λίω*, *λίχω*, *λείχω*, *λίχνος*. *κτλ*. *Γλ*. gloutir,

engloutir, glouton = глотъ. *κτλ. καὶ τὸ λίσσω, αἰολ. λίττω, —τομαι συγγ. γλίχω, λείχω, κτλ.*

Глохну (*κωφεύω*). Глушу (*κωφάω, κωφόω*). Глухъ, Глухій, Глухой (*κωφός*). *ὁ παρὰ τὸ* Глукъ, *Βμ.* hluk (*ἦχος, θόρυβος, κτλ. βλ. Δοβρόβ.* 199.) *ὀνοματοπεποιημένον, ὡς τό, κλώζω, κλύζω, κλωγμὸς, κλώξ, κλάζω, κλάγω, κλαγγὴ, κλαγγὸς, κτλ.* [*κατὰ τὸ Γρμ.* taub, *κωφὸς, ἐκ τοῦ* toben = *δοπὲν (δουπεῖν) τυπεῖν. δοκεῖ δὲ ἡ σημασία τῆς κωφώσεως προελθεῖν, οὐχ οὕτως ἐκ τῆς βοῆς, ᾗ χρώμεθα λαλοῦντες πρὸς βαρυκόυς, ὅσον ἐκ τῶν ὑπὸ πατάγου τινὸς ἐκκεκωφωμένων, ὡς τὸ, ἐμβρόντητος, καὶ ἐμβροντεῖσθαι.*] *ἀλλὰ τὸ* Глухъ, — хій = *Σερβ.* Глувъ (*χ=φ=β*) *Σ. κλέβιος=γλέφιος, γλυφὸς (—χὸς) γλυπτὸς (κοῖλος, κενὸς, κέφος=κωφὸς· βλ.* Коша.) *καὶ* Глохну (Глуху) = *γλέφω (—χω) γλύφω (κεφόω=κωφόω) γλυφαίνω· Σ. κλεβαίνω — βιάζω. Τὸ θέμ. λύω, γλύω, γλύϝω (ϝ=φ=χ. γλύφω, χω) συγγ. λέϝω, λέπω, λοπὸς, βὸς. βλ.* Глупій.

Глубокій, Глубокъ (*βαθὺς*). Глубъ (*βάθος*). Глубляю, Углубляю (*βαθύνω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Глубу, *γλούπω, γλύπω, γλύφω, γλάφω, Λ.* glubo, glabo, *γλάφυ, γλάφος, γλαφυρός, κτλ. Ἰλλυρ,* Дубок = глубокъ. (*γ=δ. βλ. Ἀλφάβητ. καὶ* Глохну).

Глузгъ, *καὶ Ῥσ.* Лузга (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*) *συγγ. (λυγὸς) λοξὸς (λοσκὸς, μεταθ'. ὡς, σκίφος, ξίφος· καὶ ο=υ, λυσκὸς, λυσγὸς,*

Ϝλυσγὸς, ὡς, ὅμοιος, ὕμοιος, κτλ.) παῤβλ. καὶ λογὰς (Ἡσύχ.) ἢ λογχὰς (Ἐτυμ.) = κανθὸς ὀφθαλμοῦ· βλ. καὶ τὸ συγγεν. лузъ.

Глумъ (χλεύη). Глумлю (χλευάζω, ἀδολεσχῶ). Ϝλῦμα, Ϝλύμη, Ϝλύμω, Ϝλυμαίνω, (λύω, λύμα, λύπη, καὶ λυάζω, λυϜάζω, λυβάζω = λοιδορῶ, φλυαρῶ, στασιάζω (Ἡσύχ.).

Глупый, Глупъ (μωρὸς). Глупѣю (μωραίνω, ἀφραίνω) Ϝλοβὸς, λωβὸς, καὶ λομβὸς, Κρτ. glumbak, Ϝλωβέω, άω, άομαι. βλ. Глохпу.

Глѣбну (κολλῶμαι, ἐμπήγνυμαι εἰς ἰλὺν· ὡς ἐκ τοῦ Глѣбу = Ϝλέπω) Ϝλείπω, λείφω, [ὅθεν ἀλείφω, ὡς καὶ λίνω, ἀλείνω, alino: ἐκ τοῦ λίω (κολλῶ) ὅθεν καὶ γλία, καὶ (λίπω) λιπαρὸς, γλίσχρας, ἐπὶ χυμῶν κολλητικῶν καὶ ἰξωδῶν· κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λάω]. Παράβ. Σρβ. Глибъ (ἰλὺς) Ϝλίπος, ἢ γλοιϜὸς, γλοιὸς. (βλ. Δοβρ. σελ· 197.) Ῥσ. Глевъ, γλοιὸς (ἰχθύος). καὶ γλοία, γλία, γλίϜα, Глива, Ἰλλυρ. = ἀμανίτης, μύκης = λτ. mucus, μύξα.

*Глѣба, τὸ λατ. gleba (βῶλος) βλ. хлѣбъ. — Τὸ δὲ λατ. globus=glomus, γόλαβος, γόλαμος = Ϝολαμὸς = οὐλαμὸς (εἴλημα, ἕλω, ὅλος).

Глѣнь (χυμὸς, χυλὸς), Σ. γλίνα (γλινὸς, λίπος, διὰ τὸ παχὺ τοῦ χυλοῦ.) συγγ. Глѣбну.

Гляжу (βλέπω, θεῶμαι) ἀπαῤμφ. Глядеши, Ἰλλ. Гледапи, Βμ. Гледѣпи, (γλαύζω, γλαύδω· ὡς, φράζω, φράδω· κλύζω, κλύδων.) = γλαύσσω, γλεύσσω, λεύσσω· (σσ=ζ=δ).

[ἐκ τοῦ λεύω (λέβω, βλέβω, βλέπω, γλέπω) οὕτω καὶ τὸ Γρ. blicken = Ϝλύκειν, (λύκειν, ὅθεν λύκη, λευκὸς) = λεύσσειν].

Глянецъ, γλᾶνος, γλῆνος (ἰχθὺς) Σ. γληνὸς, καὶ χυδαίως, γουλανὸς, Γρ. Glantz, Ὀλλ. glans, Δαν. glands.

Гнаш, gnat, Ἰλλυρ. καὶ Κροατ. καὶ Πολ. καὶ Βμ. hnat, καὶ Гнятъ Σρβ. (σκέλος) γόνατον (γνάτον) γόνυ (γνῦ, Γρ. Knie, γνάω, γνύω, = νύω) ὡς καὶ κνήμη, ἐκ τοῦ κνάω, κνάπω, κνάπτω, καὶ κάμπω (καμπὴ, Ἰταλ. gamba, Γλ. jambe, ποῦς). συγγ. Гну.

Гнету̀ καὶ Гнѣту̀ (θλίβω· καὶ κατὰ διαλέκτ·= δεύω, δέφω μάττω.) κνέθω ἀντὶ (κνήθω) κνάθω = κνάφω (κνάω, γνάω, γναύω, γνάφω, γνάπω, γνάπτω, κνάπτω) Γρ. kneten.

Гнида, κόνιδα, κόνις, Βμ. hnida, Δαν. gnid, Γρ. Nisse, κτλ.

Гнію̀ (σήπομαι) Ϝνίω, [νίω, τὸ πρωτότυπον τοῦ νίβω, νίφω· κτλ. ὅθεν ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ ἡ τῆς σήψεως σημασία· ὡς τὸ μυδάω, μαδάω, λτ. madeo]. Гнюсъ = σηπία (σήπω). βλ. καὶ нюхаю.

Гну̀ (λυγίζω, κάμπτω) γνύω (= νύω, νεύω = κάμπτω) ὅθεν γόνυ, κτλ. τὰ δὲ выгибаю, загибаю (Гибаю) = κύβω, κάβω, κάμβω (κάμπτω) συγγενῆ τοῦ гибаю (гиблю) погибаю, κτλ. βλ. Гибню καὶ Гублю̀. [Πρβλ. τὸ γνάπτω, κνάπτω, κνάπω, ἐκ τοῦ κνάω

(*κνάϝω, κναύω*) *γνάω* (=*γνύω*) *ἀνάλογον πρὸς τὸ κάμπτω, κάμπω, κάμβω ἐκ τοῦ καύω, κάϝω, κάω*, = *κύω, γύω*.]

Гну́съ (*ἀηδία, βδελυγμία*). Гну́сенъ (*βδελυρὸς*) Гнуша́юсь (*βδελύττομαι*) *οἷον ϝνύσος, ϝνυσαρὸς, ϝνυσσάω*=*μύσος, μυσαρὸς, μυσσάω,—σάττομαι*. [*ἐκ τοῦ μύσσω, μύζω* = *φυσῶ διὰ τῆς ῥινὸς, ἐπὶ πραγμάτων βδελυρῶν· τὸ ν*= *μ· ὡς, πλόκαμος, πλόκανος· ποταμὸς, ποτάνη· πλάταμος* (*πλαταμὼν*) *πλάτανος· κτλ. καὶ „μύρω* = *νύρω* (*νύσσω*) *καθὰ καὶ, μύω* = *νύω, νεύω. 'Ησύχ.*] *βλ. καὶ* Нюхаю.

Гнушу̀ (*λαλῶ διὰ τῆς ῥινὸς, Σ. μυττακίζω*) *ϝνύσσω*, = *μύσσω, μύζω, βλ.* Гну́съ.

Гнѣ́въ (*ὀργή*). Гнѣвлю̀, Гнѣ́ваю (*ὀργίζω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Гнѣ́ву, *κναίϝω, κναίω* (*ξύω, ἐρεθίζω.*)

Гнѣдый, Гнѣ́дъ (*αἴθων, κασανοειδὴς, ἐπὶ ἵππου*) *γναιδὸς, γναδὸς, μεταθέσει ἐκ τοῦ γάνδω, βλ. τὸ ἐφεξῆς.*

Гнѣту̀, Гнѣти́ти, (*ἅπτω, ἀνάπτω*) *οἷον γναίδω, γνάδω*=*γάνδω· „γανδᾷν, λάμπειν* (*'Ησύχ·*) = *κάνδω, ὅθεν, κανδάων*, candela, *κτλ. 'Εκ τοῦ κάω, κάνω, καίω, καίνω, ὅθεν τὰ, καινὸς, καῦνος, κάνος, λτ.* canus, candor: *ἐκ δὲ τοῦ κάνω* (*κ* = *γ*) *γάνω, τὸ γάνδω, ὡς, τένω, τένδω, λατ.* tendo. *βλ.* Кажду̀.

Гнѣздо̀ *Βμ.* hnizda, *Πλ.* gniazdo, *Γρ.* Nest, *'Ολ.* neste, *Λτ.* nidus, *'Ιτ.* nido, *Γλ.* nid, niche, *νοσσιὰ, νοττιὰ* (*ἐκ τοῦ νεοσσὸς, Λα-*

κωνικῶς, νῆσσος (Ἡσύχ.) ὅθεν, Fνῆσσος, Fνῆςος (ὡς Νέσσος, Νέςος) (οἷον Fνέσδος). Гнѣзжуся, — здиться, Fνοσσεύω, νεοττεύω.

Гобзу́ю, Гобзю̀ (εὐθηνῶ). Гобзъ (εὐθηνῶν) Γόβς = Fόπς, ὄψ, ὀπὸς, λτ. ops, opes, = ὀφὴ, ὄφελος, καὶ ὄπη, ὄπις (ὅθεν, Οὖπις, ἡ Ἄρτεμις·) καὶ ὄμπη, ὄμπνη (εὐθηνία, ὅθεν Ὀμπνία, ἡ Δημήτηρ, κτλ.) ἐκ τῦ Гобз, Гобзю̀, Fόψω, οἷον ἐκ τῦ ὄπω, ὄφω, παρὰ τὸ ὀφή, ὡς παρὰ τὸ ὄφελος, ὀφέλω, Λτ. opulo, opulesco, κτλ. βλ. καὶ облый.

Говорю̀ (λέγω, λαλῶ). Говóръ (ἦχος μακρόθεν λαλέντων· παρὰ Σέρβ. λόγος) FόFαρος, FoFαρέω,ῶ=δαρίζω· ἢ γαFρύω, γαρύω, γῆρυς. Λτ. garrio, Ἰσλ. karrar, καὶ Σκρ. gabri, Πρ. geriam. κτλ.

Говѣю (αἰδῦμαι, σέβομαι, ὅθεν νηςεύω πρὸς κοινωνίαν τῶν μυστηρίων, ἁγιςεύω) γαυέω, γαύω, γαίω, γάω, ὅθεν ἀγαίω, ἀγαύω, ἄγαμαι (Ῥείμερ. λ. γαίω) ἄγη, Говѣніé, οἷον ἀγανία, (σέβας, καὶ ἡ νηςεία, ὡς ἁγιςεία).

Говя́до (ἀγέλη, καὶ μάλιςα βοῶν, ὡς τὸ, βόες (Γενέσ. λδ, 28) Fώβατος, = ὠβάτης (κυρίως ἀγελαῖος, καὶ ἔπειτα φυλέτης, ἐκ τῦ ὠβὰ, ὠβὴ, = ἀγέλη, ὅθεν φυλή. τὸ θέμα ὄα, ὦα ὦFα, ὠβὰ, ὠβὴ, (λέξις Λακωνική·) καὶ F= γ, ὠγὴ· καὶ οὖα, Fούα, βῦα· „ βῦα, ἀγέλη (Ἡσύχ). Πρβ. Γοτθ. aveds (ποίμνη) ἀρχ. Τευτονικ. ewit, ewiti, Ἀγσξ. ëoved, ëowod.

(Grimms. *Γραμματ. Γερμ.*) Говядина, *βόειον* (*οἷον ὠβάτινον*) *ἐλλειπτ. κρέας* (*ὡς βόεια, λτ.* bubula, *ἐλλειπ. κρέα*). *Οὕτω καὶ ἡ Σ. ἀγελαδήσιον* (*ἐλλ. κρέας*) *καὶ, ἀγελάδα* (*ἡ βοῦς*) *ὡς ἀγελαία* (*ἀγέλη*).

Годъ (*καιρὸς·* 2, *ἔτος*) *Γότος = γέτος. Λακωνες* [*Fέτος, ἔτος* (*Ἡσύχ.*) *ο = ε, ὡς, ἔργω, ὄργω·* езеро, озеро]. Гожу̀ (*χρονίζω, βραδύνω*) *καὶ* Году́ю, *Fετίζω = διετίζω* (*δἰὅλου τοῦ ἔτους διάγω*). Годовы́й, Годи́чный, Годи́щный, *γετήσιος, γέτειος, ἔτειος, ἐπέτειος.*

Го́дѣ есть (*ἀρέσκει*) *γαδὺ ἐςὶ = γάδει, γάδω, γαδέω* (Гождáю) у́гождáю, (*δ = ζ*)· *καὶ* Го́жій, Гожъ, уго́дный, *γαδὺς* (*ἀρεςός*)· *ἐκ τοῦ ἄδω, γάδω, γαδέω· λτ.* gaudeo *= γαθέω, γάθω, γήθω·* „ *γάδονται=ἥδονται· γαδεδᾶν = γάδεσθαι, ἥδεσθαι* (*Ἡσύχ.*).

Го́й, *Fωὴ, ὠὴ, ὦ. ἤ, ὄϊ, οἴ.*

Го́лень (*σκέλος*) *κωλήν.*

Го́лка (*θόρυβος*) *κολωὸς· συγγ.* Гáлка (*κολοιός*) *ἐκ τοῦ κάλω = κλάγω, κλαγὴ* (*μεταθ. καλγὴ,* Галка) *ὡς ἐκ τοῦ κράγω, κράξ, κρέξ.*

Голбе́цъ (*δωμάτιον, ςέγασμα*) *κόλυβος* (*Ἡσύχ.*) *= καλύβη* (*καλύβω, ὅθεν καὶ κάλπη, κάλπος· οὕτω συνεκόπη καὶ τὸ* Го́лбецъ.

Голова̀, *βλ.* Глава̀. Головáстый, Головáстъ (*ὡς τὰ εἰς αξ, κτλ*) *= μεγαλοκέφαλος. βλ.* Глазъ.

Головня̀ *βλ.* Главня̀.

Головáчъ, *κωβιὸς* [*ἐκ τῦ* Голова̀, *ὡς καὶ τὸ κωβιὸς ἐκ τοῦ κωβὴ* (= *κυβὴ*, *κύφη*, *κεφαλὴ*) = *κεφαλᾶς* (*ὡς τὸ*, *κέφαλος*) *οἷον κεβαλᾶς*, *γεβαλᾶς*, *γοβαλᾶς*, Головачъ.] *βλ. καὶ* колба̀.

Го́лодъ, *βλ.* Гладъ.

Го́лосъ, *βλ.* Гласъ.

Го́лубь (*περιςερὰ*) *λτ.* columba, *κολυμβὰς* (*κολυμβ-άς*).

Го́лый, Го́лъ (*ἄτριχος*, *μαδαρὸς*, *ψιλὸς—γυμνὸς*, *καθαρὸς*). Го́лю (*τίλλω*) *γόλω* = *γέλω*, *γέλλω* = *Fέλλω*, *ἕλλω*, vello, vellico: ,, *γέλλειν τίλλειν· γολμὸς*, *καὶ γυλλὸς*, *τιλμὸς* (*'Ησύχ. ἐκ τῦ ὅλω*, *ὀλλὸς*, *αἰολ. ὑλλὸς*, *γυλλὸς*, *γολὸς·*) *καὶ 'Αλβαν·* chole (*πένης*, *γυμνὸς*). *'Εκ τῦ γέλλω*, *γελλὸς*, *γολλὸς*, *γολλοὸς*, *γολλοFὸς*, *τὸ κοινὸν τῆς συνηθ. ἐν Θεσσαλίᾳ*, *γόλλαβος*, *γυμνὸς* (*ὡς ἐκ τῦ κολὸς*, *κολοὸς*, *κολοβὸς*.) *Τὸ δὲ 'Εβρ.* kahl, kalal = *λεῖος*, *Πρ.* khal, *Γρ.* kahl, *λτ:* calvus, *συγγενῆ κέλυφος*, *κελύφω* (= *γλύφω· βλ. 'Ρείμ.*)

Гоми́ла *βλ.* могила.

Гонза́ю, Гонзну̀, *ἀρχ.* Гонезну (*διαφεύγω*, *σῴζομαι*) *Γρ.* genesen. *Fανύσσω*, *ἀνύττω*, *ἀνύω*, *ἄνω*, *ὄνω*, *ὀνέω*, *ὄνησις*, *ἄνυσις· καὶ αἴνω*, *Fαίνω·* ,, *γαίνεται*, *ἀνύει* (*'Ησύχ.*)

Гоню̀, Гоня́ю (*διώκω*) *κόνω* (*κέκονα*, *κένω*, *Σ. κυνῶ*, *κινῶ*). Гони́тель (*διώκτης*) *κινήτωρ*.

ϋ, γόνω = δόνω (ὡς δᾶ, γᾶ·) δονέω. βλ. жену́.

Гора́, Ϝόρος, ὄρος [ὡς, γόρτυξ, ὄρτυξ, μετὰ τοῦ Ϝ (Ἡσύχ.) ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ ὄρας (ὡς δέρος, δέρας· κέρος, κέρας· κνέφος, κνέφας·) ὅθεν τὸ Гора̀ = Ϝόρα-ς. ἢ καὶ, Ϝόρα, ἡ, (ὡς δορὰ καὶ δέρος, βλ. καὶ вода̀) τὸ δὲ ὄρος ἐκ τῦ ὄρω, ἄρω, αἴρω = ὑψῶ· ὅθεν, Горѣ̀, ἄνω, ὑψῦ· καὶ Го́рьній, ὑψηλὸς (οἷον ὄρειος) = ἐωρος, μετέωρος· ὅθεν καὶ Го́рница, ὑπερῷον.] Πέρβ. Ἑβρ. har, hara (ὄρος) Σανσκ· hiri, καὶ Παρὰ Τυγγιςάνοις ura, ἢ, uro (ὄρος. βλ. Asia polyglotta). Го́рный, ὀρεινὸς. Гори́стый, Гори́стъ (πλήρης ὀρέων, βυνώδης) ὡς, ὀρείτης. Горокóпъ Ϝοροκόπος = ὀροτύπος (ὁ μεταλλευτὴς. Γρμ. Bergbau.)

Горбъ (ὕββος, λτ. gibbus, κύρτωμα) Πλ. garb, Βμ. hrb, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. грба, γόρϜος, γόρος, αἰολ· = γύρος, συγγ. κορὸς, χορὸς = γυρὸς, γυρϜὸς, λτ. curvus, Горбу́нъ (ὑβὸς). Го́рблюся, γυρϜῦμαι (ὡς ἐκ τῦ Го́рбу) γύρϜω, γυρῶ, λτ. curvo (κυρτόω) κτλ.

Го́рдый, Го́рдъ (γαῦρος, ὑπερήφανος) Ϝόρθιος, (ϑ = δ.) Ϝορθὸς (ὀρθὸς τὸ ἀνάςημα, καὶ ὑψαύχην, ὡς ἐκ τῆς ἀνατάσεως τῦ σώματος τῶν ὑπερηφάνων) λτ. gurdus. Гордѣ́ю (γαυριῶ) Ϝορθιάω, ὀρθιάζω. [τὸ τῆς Σ. κορδωτὸς, „ κορ-

δωμένος καὶ ὑπερήφανος" ἐκ τȣ̃ χορδόω, χορδὴ, ὡς ἐκ τῆς τάσεως τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις χορδῶν, ἃ καὶ χορδίζειν (κορδίζειν) λέγομεν.]

*Горизóнтъ, ἐκ τȣ̃ λτ. horizon, zontis, ὁ ὁρίζων, —ζοντος. (Σημείωσ. Γ=h.)

Гóркій, Гóрькій, Гóрекъ (πικρὸς) Fόρκις, μεταθέσει ἐκ τȣ̃ ὄκρις (ἄκρις, λτ. acer, acerbus. Γρμ. herbe, βλ. Adelung.)

Гóре (ȣ̓αὶ, κακὸν). Горше (χεῖρον) χέρος, χέρης, χεῖρος, χείρων. (χ=γ, ὡς, χάω, γάω. χάρω, γάρω, γράω. κτλ. ȣ̃τω καὶ τὸ Груша, Κρν. хрушка.)

Гóрло (φάρυγξ) Βμ. hrdlo, Πλ. gardlo, Γρ. Gurgel, Αγ. gargle. Γλ. gorge, gargouille. μ. λτ. gurgulio, Σ. γȣ́ργȣλας=γαργαρεὼν (ὀνοματοποιΐα, ἐκ τȣ̃ γαργαίρω, καρκαίρω, κορκορύζω. Σ. γȣργȣρίζω, τȣ̃το δὲ = τρύζω, (ἐπὶ περιςερῶν, καὶ τρυγόνων) ὅθεν, Гóрлица (τρυγὼν, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ὀνοματοπεποιημένȣ τρύζω).

Горнъ (φȣ̃ρνος, λτ. fornax, χῶνος, χωνευτήριον μετάλλων) ἴσ. συγγενὲς Горю̀—ή, λτ. urna, Σ. γȣ̃ρνα· ὅθεν καὶ Горнéцъ (χύτρα) λτ. hirnea: ἐκ τȣ̃ ἀρνύω, ἄρνω, ἄρνυμαι = ἀρύω, ὅθεν ἀρνευτὴρ.

Гóродъ, βλ. Градъ.

Горожу̀ (φλυαρῶ) γαρύζω=γαρύσσω, γαρύω, λτ. garrio (Σ. γαρύζειν=ὀγκᾶσθαι.) βλ. καὶ Градъ.

Горóхъ, *Fάραχος*, *ἄρακος*. *Σ.* *ἀρακᾶς* (pisum sativum. *Τὸ Γρ.* Erbse, *'Ολλ.* ervest = *ὄροβος*, *λτ.* ervum, *Γλ.* ers.)

Горсть *βλ.* Грсть.

Горшéкъ (*χύτρα*) *συγγ.* Горнéцъ (*βλ.* Горнъ). *παράβαλε καὶ Fύρχη*, *Fύρχος* (*υ=ο*, *καὶ χ=* ш). *ἢ*, *ὑρίσκος*, *ὑῤῥίσκος*. [*ἐκ τȣ ὑῤῥὸς*, *ὗρος*, *ὑῤῥίς*. *τὸ δὲ ὕρχη = ὄρκα*, *ὄρκος*, *λτ.* orca = *κεράμιον*. *καὶ* arca, urceus, *κτλ.*]

Горю̀ (*καίω*) *συγγ.* *λτ.* *F*uro, uro (*αὔω*, *αὔρω=καίω*, *λάμπω*, *ὅθεν αὖρον*, *λτ.* aurum, *ὁ χρυσὸς* „ *αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπων νυκτὶ* (*Πίνδαρ.*) *καὶ αὔρω* (*οὔρω*, *ἄρω*, *Fώρω*, Горю̀. *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*· *αὖρα*, *εὖρος*, *ὦρος*, *ὥρα*· *καὶ τὰ λτ.* aula, olla: oratus, auratus. *κτλ.*) *'Ισλ.* uri (*λάμπω*), *'Αρμ.* hur, *πῦρ*· *κτλ.* *οὐ γὰρ τὸ* Горю̀ *καὶ* Грѣю = Варю̀ *καὶ* Врѣю, *ὅτι β=γ* (*ὡς*, *γλήχων βλήχων*·) *ὡς ἂν εἴποις*, *γόρω* (*ε=ο*) *γέρω*, *γρέω=αἰολικ* (*βρέω*) *φρέω*, *φέῤῥω = θέρω*, *θέῤῥω*, *θάρω*, *φάρῶ*, *κτλ.* *καί τοι καὶ χ* (*= γ*) *= φ*, *=β*· *ὡς*, *βρέμω*, *φρέμω*, fremo, *χρέμω*. — *χύω*, *χύδω*, fudo (*φύδω*) fundo, *χείω*, *Γρμ.* giessen (*χείσειν*)· *χολὴ*, *χόλος*, fel, bilis, *Γρμ.* Galle, *κτλ.* *'Αλλὰ τὸ* Горю̀ *ἕτερον τȣ̃* Варю̀.

Госпóдь, *δεσπότα* (*Αἰολικ*· *ὡς*, *ἱππότα*, *νεφεληγερέτα*) = *δεσπότης*. [*ε=ο*· *δοσπότα*, *ὡς* (*γότος*) Годъ, = *γέτος*, *ἔτος*· *ὄλω = ἔλω*, *Λακων.* *κτλ.* *'Εκ τȣ̃ δεσπότας* (*καὶ γ=δ*, *οἷον*

γοσπότας, *ὡς*, *ἐργω*, *ἔρδω· γνόφος*, *δνόφος*) *δεσπόταρ*, *τὸ* Господáрь, *Γρμ. καὶ Γλ.* hospodar, *ὅπερ ἀπιθάνως ἐκδέχονταί τινες ὡς σύνθετον ἐκ τῦ Βεςογοτθικῦ* hus-fada (*οἰκοκύριος*, *Γρ.* Haushalter). *Τὸ δὲ δεσπότης ἐκ τῦ δεσπόζω*, *δεσπόω*, = *δεσμόω* (*μ* = *π*, *ὡς μετὰ*, *πεδὰ· βλ. ʻΡείμερον.*] Госпóдство, Госпóдствіе, *δεσποτεία.* Госпóдскій, Госпóдній, *δεσποτικὸς*, *δεσπόσυνος*, *κτλ.*

Гость, *βλ.* Страна́.

Готóвый, Готóвъ, *ἕτοιμος*, *Σ. ὅτοιμος*, *ἐκ τῦ ἐτὸς*, *ἔτυμος*, *ἕτομος*, *ε=ο*, *ὅτομος· μ=β· ὅτοβος*, *Fότοβος·* (*ὡς*, *βέλιμος*, *μόλιβος*, *κτλ.*) Готóвлю, (*ἑτοιμόω*, *μάω*, *μάζω*) *Fετόβω*,= *ἑτόμω*, *ἑτομόω*, *ὅθεν ὁ ἀρχαῖος παρακείμεν· ἑτετόμακα.*

Гра́бли, Гра́бель (*ἀγρίφη*, *θρίναξ*) *ἐκ τῦ* Гра́блю, гра́бити (гра́бу) = *Fράπω*, *βράπω*, (*F* = *β*, *καὶ γ*) *βράπτω*, = *ἅρπω*, *μεταθ. ῥάπω*, *Λτ.* rapo, rapio, *Γρ.* greifen, raffen, raufen, rauben. *Γλ.* ravir, rober, (dérober) *Ἰτ.* robare, *Αρβ.* raba, reba, *Πρ.* rubat, rüba, *κτλ.* Грабáздаю (*συναρπάζω*, *δράσσομαι ταχέως*) *Fραπάσδω*, *Fραπάζω*, *ἁρπάζω.* Граби́тель, Грабéжъ, *Fράπαξ*, *λτ.* rapax = *ἅρπαξ*, *ἁρπακτὴρ*, *Fραπακτὴρ*, *λτ.* raptor· *ὅθεν καὶ ἡ θρίναξ.* Гра́бель, *ὡς ἁρπάγη*, *ἅρπαινα*, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Гребу́.) *Πρβλ. Γλ.* grappin (*εἶδος ἀγκύρας.*)

*Граве́ръ, τὸ Γαλ. graveur, καὶ Гравиру́ю, Γλ. graver=γράβειν, γράφειν (γλύφειν.) Гребу.

Градъ, 'Ρωσσ. Го́родъ (πόλις) Σρβ. Град (τεῖχος, ἀκρόπολις, ὡς τὸ ἄςυ) Πλ. grod. Βμ. hrad, Βνδ. hrod, Σβ. gård, 'Εβρ, hirt, keret, 'Αρμ. kerta (κέρτα, πόλις. 'Ησύχ. ὅθεν, Τιγρανόκερτα.) Χλδ. cartha (ὅθεν Carthago, ἡ Καρχηδὼν) Γτθ. gards (οἶκος, αὐλὴ, κῆπος) Γρ. Gard, Garten (κῆπος, κτλ. βλ. Adelung·) 'Ιτ. giardino, Γλ. Jardin, Λτ. hortus = χόρτος (περίφραγμα, αὐλὴ, ἐνδιαίτημα, περίβολος, κῆπος, ὡς „χόρτος εὔδενδρος, κτλ. ὅθεν καὶ τὰ λτ. chors, cohors, cors, cortis. 'Ιτ. corte, Γλ. cour, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. χόρτος. [ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη, καὶ τῆς πρωτογόνȣ γλώσσης, ἴσως, λέξις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς εἰς πολλὰς 'Ασιανὰς γλώσσας ἐπικρατήσεως, σήμαινει κυρίως φραγμὸν, ὡς καὶ τὸ Φοινικικὸν gadir (ὅθεν τὰ Γάδειρα)· καὶ φαίνεταί πως συγγενὴς τȣ̃ ὄρχος (ἕρκος) ὄρχατος· ὅθεν, Гражду̀, Ρσ. Горожу̀ φράσσω) ὡς ὀρκάζω, ὀρκίζω (ὅρκος)· καὶ о-грожда́ю (περιφράσσω) ὅθεν, огоро́дъ, огра́да, ἀρχ. градина, = κῆπος (βλ. Δοβρ́β. σελ. 202.). τὸ δὲ Горожу̀=болта́ю (φλυαρῶ) ἐκ τȣ̃ γαρύζω, γαρύσσω.]. 'Εκ τȣ̃ бѣло (λευκὸν) καὶ Градъ (πόλις) καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ Σερβίᾳ, Βελιγράδιον (Бѣлоградъ) = Λευκόπολις (ὡς τὸ Λευκὸν τεῖχος). Ἔςι δὲ καὶ ἄλ-

* *

λο Βελιγράδιον τῆς Ἠπείρȣ, τὸ νῦν Ἀλβανικώτερον Berat, *ὅπερ οἱ Βυζαντινοὶ ȣ̓ μεμπτῶς Βαλάγριτα ἐξελλήνισαν, κατὰ τὸ Τιγρανόκερτα.*

Гра́ю, Гра́каю, *κράω, κράγω, κράζω, κρώζω (ἐπὶ κορώνης)· ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ* Гра́й, *κρὰ, κρὸ. Γρ.* krähen, grotzen.

Гра́нь *(ἄκρον, γωνία, ὅριον, πέρας) Βμ.* hrana. Грани́ца *(ὅριον)·* Грани́чу *(ὁρίζω, καὶ ὁμορέω, Σ. συνορεύω) κρᾶνον, κραίνω, καρανῶ (περατῶ).* Грани́чится *(περατȣ̃ται) κραίνει, κραίνεται, καρανȣ̃ται, κτλ. Πρβ. μ. λτ.* granicies, granicia, *Γρ.* Gränze, Grenze· *ἢ (κέρνον) κέρνω, λτ.* cerno, discerno· *ἐκ τȣ̃ κέρω, κέρνω, κίρνω, κρίνω, διακρίνω· (βλ.* Adelung.)

Грахъ = Горо́хъ, *Βμ.* hrach. *Πλ.* groch, *Σρβ.* Грашак, *ὑποκορις.* [*τὸ δὲ* Гра (Граг) = *φασίολος.*]

Грачъ (corvus frugilegus) *κράξ, κρέξ· ἀνάφερε εἰς τὸ* Гра́ю: (*ὡς Σ. κρακάξα, καὶ καρακάξα, ἐκ τȣ̃ κράζω καὶ καράζω· „ κάῤῥαξον = κράξον. Πάφιοι·) κράκτης, κεκράκτης, Λτ.* graculus, (gracus, *κραγὸς)· Γλ.* gralle *Γρμ.* Krähe, Krohe, *κτλ.*

Гребу́ *(κωπηλατῶ) γράβω, γράφω* (ε=α,=*ξύω, ὀρύσσω· οἱ κωπηλατȣ̃ντες χραύȣσι, καὶ οἷον ἀροῦσι „ πολιὴν ἅλα τύπτοντες ἐρετμοῖς) Γρ.* graben. *ὅθεν καὶ* Гробъ *(τάφος).* 2) *δὶ ἀγρι-*

φνης σωρεύω, δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς τὸ Гра́блю = γράπω, Ϝράπω, (ἅρπω) λ. rapo, ὡς καὶ γρίφω, γρίπω, κτλ.—Гре́бень (κτεὶς) γράβα, γράφα, κράφα (= σκαφεῖον, σκάφη ὀδοντωτή· ὅθεν, καὶ ὁ κτεὶς) συγγ. ἀγρίφη, ἀγρείφνα, καὶ κρόβιον, κρώβιον, κρωπιον (δρέπανον. τὰ πάντα ἐκ τῦ ἅρπη, ἅρπω, ῥάπω, γράπω). ὅθεν 2) Гре́бень (ἠλακάτη, καὶ λόφος ἀλέκτορος, καὶ ῥάχις ὀρέων) ὡς τὸ κρόβιον (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς καὶ κυρτόν.— οὐ γὰρ συγγενὲς τῦ, γρυπὸς, γυρϜὸς, curvus, Горбъ.) βλ. καὶ Гробъ καὶ Хребетъ.

Гре́жу (ὑπνάττων παραλαλῶ) γρύζω. Гре́за, γρύξις, καὶ ὁ γρύζων.

Грезнъ (βότρυς) Ϝράξ, ῥάξ, ῥαγὸς, Γλ. raisin. Πρβλ. Λτ. racemus = ῥαγὰς, ῥακίς.

Грибъ (ἀμανίτης) συγγ. κόρυβος (κόρυμβος). ἢ γυρϜὸς curvus (διὰ τὸ κεφαλωτὸν, καὶ κυρτὸν τῦ σχήματος) Βμ. hrzib.

Гри́ва (χαίτη· καὶ = Гри́вна, μανιάκης, περιτραχήλιος κόσμος, κτλ·) κύρβα (μεταθέσ· κρύβα) κυρβασία (λόφος)· ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κόρυμβος, ὅθεν καὶ τὸ κρόβυλος, κρώβυλος.

*Грифъ (γρύψ) γρύφος, λτ. vultur gryphus.

Гробъ (τάφος) γράβα, ἢ γραβὰ (γραφὴ·) „ γραβὰν, σκαφεῖον, βόθρον (Ἡσύχ·) ἐκ τῦ Гребу̀: Γρ. Grab, graben, Ὀλ. grooben, Κσξ. graven, Σβ. grafwa, Λετ· grawis, κτλ.

Грожу̀ (ἀπειλῶ, φοβίζω). Гроза̀ (ἀπειλή, βρον-

τή) Fρόζω, ῥώζω, ῥώγω, ῥώκω. „ ῥώκομαι, ὀργίζομαι (*Ἡσύχ·*) *καὶ ῥόζω, ῥοίζω, ῥοῖζος·* (*ῥοίζα, ῥύζα, ῥυγή, ὠρυγή*). Грóзный (*ἀπειλητικὸς, φοβερὸς*) *Fροιζήεις, ῥοιζαῖος, ἢ καὶ ῥοιζώδης = βρυχητής.* [*ῥάζω, ῥόζω, ῥώζω συγγεν· ῥύζω* (*ῥύδω*, rudio) *ῥύσσω, ῥύκω, βρύκω, βρύχω, καὶ ῥύγω* (rugio, *ὅθεν ὀρύγω, ὀρύω, ὠρύομαι. βλ.* '*Ρείμ: λ. ῥάζω*)· *καὶ τὸ Γρμ.* graus, grass, = *φοβερός. — Τὸ δὲ Σρβ.* Грозиписе = *Fρίζειν, ἀντὶ Fρίσσειν = φρίσσειν, ἐκ τῦ ῥίγω, ῥιγέω, λτ.* rigeo, frigeo.]

Гроздъ = Грезнъ, *ῥώξ,* (*Σ. ῥῶγα*) *ῥάξ.* (*ξ = κσ, σκ, στ, σδ, Fρώσδ.*)

Громáда (*σωρὸς*) *καὶ* Грóмоздъ, *Κρν.* Гермада *Κρτ.* Громача, *κρώμαξ, λ.* grumus (congeries) „ *κρώμαξ, σωρὸς λίθων* (*Ἡσύχ·*) *ἤ, χερμὰς, χερμάδος, συγγεν. ἑρμὰς, ἕρμαξ·* (*βλ.* '*Ρείμερ.*)

Громъ (*βροντή*) *χρόμος* (*ὅθεν χρόμαδος*) = *βρόμος, Πλ.* hrom, *Γρ.* Grommel. — Гремлю̀ (*ὡς ἐκ τῦ* Гремỳ, *τὸ λ ἐπενθετικὸν,* = *βροντῶ*) *χρέμω = βρέμω, λτ.* fremo, *Γλ.* gromeler, *κτλ.* Грóмкій (*βροντώδης, πολύκροτος*) Грóмокъ, *χρόμαξ = χρόμιος, ὡς, βρόμιος, κτλ.*

Грóхотъ (*κρασσέα, κρησσέρα.* 2, *βρασμὸς γέλωτος, καγχασμός.*). Грохочỳ (*καγχάζω*) *Fρόγχος, Fρόχος, ῥόχθος, ῥοχθίζω, ῥοχθέω, ῥογχάζω, Fροχάζω,* [*ὀνοματοποιΐα. = ῥάζω*

(βράζω, βρασμὸς) ῥόγω, ῥώκω, ῥόχος, ῥόχθος, καὶ ῥέγω, ῥόγχος, κτλ. βλ. Ῥεἱμ. λ. ῥάζω]· συγγεν. Грожу̀.

Грспь, Го́рспь (δράξ.) γρόνθος, Σ. γρόθος (γρό(σ)θος)· ἢ Грспь = δροτ = δροκ, δρκσ (γ = δ. καὶ στ = σκ, ἢ ξ· βλ. Господь, καὶ оспь) δρξ, δράξ (δάρξ, δόρξ, Горспь.)

Гру́да, (βῶλος) grumus (κρῦμος, κρυμὸς, κρύω) συγγ. Грудь.

Грудь (σέρνον, σῆθος) συγγ. κρυσὸς (κρύσαλλος, λ. crusta) οἷον κρυτὸς (κροῦτος) ἐκ τῦ κρύω = πήγνυμι, (ὡς καὶ σέρνον = σεῤῥὸν.) ὅθεν καὶ κρέω, κρέας, κρῆς, κρητὸς, συγγ. λτ. crudus (ὠμὸς, τραχὺς.) Κρτ. καὶ Σρβ. Груди (πληθ.), Σανσκ. grda. — Τὸ Ῥσ. Груди́на = σήθυς κρέας, Σ. σηθύριον (λέξις μαγειρικη). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Гру́да (βῶλος) καὶ Гру́день, ἀρχαίως ὁ Δεκέμβριος, ὡς κρυμόεις, κρυμώδης καὶ κρυσαλλώδης, βλ. крупый.

Грузъ (γόμος, φορτίον πλοίυ). Гру́зну (Груза́ю). Погруза́ю (βυθίζομαι. ὡς ἐκ τῦ Гружу̀) Ϝρύζω, (Ϝρύσσω, βρύσσω, καὶ Ϝ = γ, γρύσσω) ὡς, βρυχθεὶς ἀλλ (= βυθισθεὶς, καπατοντισθεὶς), βρύχιος, ὑποβρύχιος, погруже́нный. [βρύσσω, καὶ βρύττω = θλίβω.] ἤ, πιθανώτερ. Грузъ συγγεν. ῥοπὴ, ἐκ τῦ ῥέω, ρέϜω ῥέβω, ῥέπω, ῥοπὴ· ὅθεν, ῥέϜω, ῥοϜὴ (ῥογὴ, Ϝ = γ = ζ, ῥοζὴ, Ϝρουζή) καὶ ῥύω, ῥύϜω ῥύγω,

ῥύζω, = ῥείω, ῥείπω, ἐρείπω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέμβω.)

Грýна (δρόμος ἐφ' ἵππυ). Грунь (εἶδος καλπασμῦ, le petit trot) ῥύμη (οἷον Ϝρύνη, ῥύω, ῥούω, λ· ruo, καὶ ῥούνω, ὡς ῥίω, ῥίνω, ῥὶν.)

Грýша, ὑποκοριϛ. Грýшка (ἄπιον) Κρτ. Хрýшка, Ἰλλυρ. Крýшка, Βμ. hrusska, ἀ-χρὰς ἀχρὰς, οἷον ἀ-χρῦσα· τῦ δ' ἀχρὰς συγγεν· τὸ ἄχερδος, ὅθεν (ἀχερδῦς) Ἀχερδύσιος· καὶ Ἀχραδύσιος (Ἀριςφνς· ἐκ τῦ ἀχραδῦς.) Ἐκ τὸ ἀχρὰς καὶ τὸ συνήθ. ἀχράδιον (καὶ ἀχλάδιον.) Ἢ τὸ Груша ὀνοματοποιΐα ἀπὸ τῦ ἐν τῷ τρώγεσθαι ἤχυ, ὡς τὸ Грыжỳ, γρύζω = βρύζω, βρύσσω, βρύκω, ῥύσσω. βλ. крушу.

Грызỳ (βρύκω) Ϝρύζω (ῥύζω, ῥύγω, Ϝρύκω, βρύκω) Γλ. gruge, gruger, Σξ. gröse, gruse, κτλ. Грыжéніе, Ϝρύξις, Ϝρυγμὸς, βρυγμός.

Грѣхъ (ἁμαρτία). Грѣшỳ (ἁμαρτάνω) χρήζω, χρεῖος, χρέος, χρέhος· (ὡς τὸ, ὀφείλω, καὶ ὀφείλημα = ἁμάρτημα, ἐκ τῦ χράω, χρῆμι) Πῤβ. Γλ. grief, Λιθ. griecka.

Грѣю (θάλπω, θερμαίνω) συγγεν. Горю̀. (ὡς врѣю, варю̀.)

Грядỳ (πορεύομαι, ἔρχομαι) λτ. gradior (gradio), κραδέω, κράδω (= κινῶ, σείω· καὶ τὸ κινῶ ἐκ τῦ κίω, Γρμ. gehen: καὶ τὸ

σείω ἐκ τῦ σέω, σεύω, σεύομαι=ὁρμῶ, πορεύομαι.)

Гряда̀ (δοκὸς) Σρβ. ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) γρεντιὰ = κράδα, κράδος (ὁ κλάδος). ὅθεν Грядка (κρεμάθρα, καὶ 2, ςοιβὴ)=gradus (βαθμὶς, κτλ.)

Грязь (ἰλὺς, βόρβορος) γράσσος (ὅθεν καὶ τὸ λτ. crassus.)

Гу́ба (χεῖλος)· huba, Βοεμ· (ςόμα)=γύπα, (συνήθ· γούβα) κύβα, κύπη (πᾶν τὸ κοῖλον ἐκ τῦ γύω, κύω· ὡς καὶ τὸ χεῖλος, ἐκ τῦ χέω, χάω, χαίνω, χείω, hio, κτλ. βλ. лобзáю) ὅθεν καὶ, 2) Гу́ба,=σπογγιὰ, σφόγγος, λτ. fungus (διὰ τὰς κοιλότητας καὶ τὸ πολύτρητον.) καὶ, 3) Губа̀ (κόλπος) γύπα, κύπα (τρώγλη.)

Губа̀, βλ. Гу́ба.

Губный (κεφαλικὸς, ἐπὶ ποινῆς κεφαλαιακῆς) συγγ. κυβὴ (κεφαλὴ, οἷον κυβινὸς, ὡς κυβηλὶς·) ἀνάφερε εἰς τὸ Гублю̀.

*Губернáторъ, λτ. Gubernator, κυβερνέτωρ,—νήτωρ· (σημείωσ. γ = κ·)

Гублю̀ (ἀφανίζω, ἀπολλύω). Губи́тель (φθορεὺς, λοιμὸς, ὀλέθριος) κύβω, κυβέω, κυβητίζω (καταςρέφω, ὡς καὶ κύβω, κύπω, κυπόω, ἀναπυπόω,=ἀνατρέπω) καὶ Ἀλβαν· hump, κύμπω, κύμβω, κτλ. Ἐκ τῦ γύω, κύω (κύϜω, καὶ κύθω, κεύθω)=χύω, χάω, Σ. χάνω (χωννύω, ἀφανίζω)· συγγ. Гибну,

Гйблю. Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. Uebel (κακόν)· ἐν γὰρ τῷ Гублю̀ καὶ Гыблю̀ (у = ы = и) Гиблю̀ τὸ λ ἐπενθετικόν, καθὰ καὶ τὸ н, ἐν τῷ Гибню̀, τὰ πάντα ἐκ τῦ ἀῤῥήτου Губу̀ = γυβῶ, κύβω, ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ συγγενοῦς κύθω, κεύθω, χωννύω· τὸ δὲ κύβω, = καὶ καύω, κάβω, κάμβω, πτω, βλ. Гну̀.

Гугнйвый, Гугнйвъ, βλ. Гукъ.

Гудо́къ (ἀρχαῖον ὄργανον μουσικὸν, ὡς τὸ βιολίνιον, ἢ κιθάρα). Гудю̀—жу̀ (κρέω τὸ Гудо́къ) Ϝύδω, ὕδω, Ϝῦδος = ᾄδω, ᾠδή· (παῤβλ· τὸ Σ. γάειδα, ὁ ἀσκαύλης, = Ϝαειδὰ, ἀοιδὰ, ἀοιδή). Гуде́цъ (κιθαρῳδός) Ϝυδὸς, ὑδὸς = ἀοιδός, κτλ. καὶ τὸ Λιθ. giedmi, καὶ giedoju = Ϝαειδέω, ἀείδω, καὶ ἀείδημι.

Гужъ (σχοινίον, χορδή, ἱμὰς) Ϝῦσσον, οἶσον· συγγ. уже.

Гу́зка (ὀῤῥοπύγιον, ἐπὶ πτηνῶν· τὸ θέμα Гуза, Гуз = γυσσ — κυσσ.) κυσσὸς, κύσθος (πρωκτὸς, ἐκ τῦ κύω, γύω). Λέγεται καὶ Гу́зно (Гузо).— Гузю́нный (κτητικὸν τῦ Гуз, = κῶλον, τὸ εὐθὲς ἔντερον) οἷον κύσσινον (ἀνήκον τῷ κυσσῷ.) Πῤβ. τὸ Σ. καὶ Τϐρκ· κϐσκῦνι (λωρίον διαβαῖνον ὑπὸ τὴν ὀρὰν τῦ ἵππϐ καὶ συνέχον τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν). Гу́заю (μέλλω, βραδύνω) ὡς, χάζω—ζομαι (χάω, χύω, γύω). Καὶ τὸ Σ. κολόνω, ἐκ τῦ κολόω, κολούω (κόλος = κοῖλος, κύω, γύω, καὶ κῶλον· ὅθεν Σ. κῶλος = κυσσὸς) διὰ

τὸ χάζεσθαι πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπισχυριζομένυς τὺς μὴ θέλοντας προχωρεῖν.)

Гу́за (ῥυτὶς) συγγ. (κύος) κυσὸς, κύςη, (κύω τὸ χωρῶ, διὰ τὸ κοίλωμα τὸ ἐν ταῖς ῥυτίσι. ὡς καὶ φαρκὶς, διὰ τὸ σχιςὸν·) συγγ. Гу́зка.

Гукъ (ἦχος σομφὸς, κωφός). Гу́каю (φθέγγομαι, ἢ ἠχῶ σομφὸν, τονθορύζω·) γόκ-ος (ο=ου, γѫκ-ος) γόγος=γόγγος, γόγγυς, γογγύω, γογγύζω, ὅθεν καὶ, γογγὸς (= μογγὸς) Гугни́въ (οἷον γογνύϜς, γογνὸς) ὁ λαλῶν ἀδιάρθρωτα, μογγιλάλος.

Гулъ (ἦχος, φθόγγος ἀδιάρθρωτος). Гу́лю (ἀδιάρθρωτον φθέγγομαι.) Ϝύλος, ὕλος (ὅθεν ὕθλος) Ϝύλω, ὕλω, ὕλλω· ,, ὑλλεῖν, θρυλλεῖν (Ἡσύχ.)· ὅθεν καὶ Σ. γѫλίζω (ὑλίζω) γѫγѫλίζω (ἐπὶ βρεφῶν) ,, дѣпія гулюшъ, τυτθὰ γυλλѫντι. βλ. Гусли.

Гуля́ю (περιπατῶ πρὸς διατριβὴν· εὐφραίνομαι, ῥαθυμῶ, ἀσωτεύομαι) ἀλάω, ἠλάω, ἠλάσκω· (περιπλανῶμαι· ἐκ τѫ ἄλω, α=υ, ὡς, Hecuba, Ἑκάβη· ἥβη, pubes, κτλ.) ἤ, γλιάω· ,,γλιᾶται, παίζει (Ἡσύχ. καὶ Εὐςθ.), Γρμ. (πρὸς Ῥῆνον) gaule, παίζω, (βλ. Tripart, p. 224). Τὸ Σκανδιναβ. Jula, Giula συγγεν. τѫ ἀρχ. Γρμ. Gillen (Opfer-Gillen), ὅθεν Gilde (συμπόσιον, φαγοπότιον, ἔρανος), παραβάλλει ὁ Ῥείμερ. πρὸς τὸ (εἴλη, ἴλη) εἰλαπίνη (= κατ᾽ ἴλας, ἰλαδὸν πίνειν.)

*Гу́мми, τὸ λτ. gummi=κόμμι.

Гумнò (ἄλως) τὸ θέμα Гум—, но κατάληξις (Δοβρόβ. σελ. 291) γυμνὸν, (ὡς ἄδενδρος τόπος)· ἢ συγγεν. γύω (κύω) ὅθεν γυνὸς, ἡ γυνῷ ἀλωῆς ('Ομ.) οἷον, γυμνὸς (ὡς, σιγύννη, σιγύμνη, κτλ.)

*Гýрпикъ (γύρος νομίσματος) γυρτὸς, κυρτὸς, τὸ Γρ. Gurt, συγγ. Gürtel (ζώνη) ἐκ τοῦ γυρῶ, κυρτῶ (ὡς καὶ καμάρα, ριον, Σ. κεμέρι=ζώνη, ἐκ τοῦ κάμω, κάμβω, κάμπτω) βλ. Adelung λ. gurt.

Гуртъ (ἀγέλη, ποίμνιον) Γρ. Heerde, Ασξ. hiord. Πρβ. τὸ Ταταρ. hord. (ἀγέλη νομάδων ἀνθρώπων, στρατόπεδον, Τουρκ. hordu—καὶ τὸ Юртъ=Τουρκ. orta.) ['Εκ τῷ Ταταρικῷ καὶ Σκυθικῷ hord εὕρηκαν τινὲς τῶν κριτικῶν συγγένειαν μετὰ τοῦ 'Εορδὸς, ἢ "Εορδος (ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μυγδονίας. βλ. Θουκ. β. Στέφ. βυζ. λ. 'Εορδαῖαι. βλ. καὶ Wasse εἰς 'Ηρόδ. Ζ. 185) „'Εορδοὶ, οἱ Μακεδόνες (Σχ. Λυκφρ. βλ. καὶ Στράβ. Ζ, 323, καὶ 326.) 'Αλλὰ τὸ ἐθνικὸν 'Εορδὸς συγγενὲς τοῦ ἔορδα, ἐκ τοῦ ἔρδω=ἔργω· ὅθεν καὶ "Ορδης, κύριον ὄνομα=Ϝέρδης, Γέρδης, γέρδιος, gerdius=ἐργάτης, (βλ. 'Ρείμ. λ. 'Ορδιναῖος.) Τὸ δὲ τῆς Συν· παρὰ Κρήταις κουράδι (ποίμνιον) φαίνεται ἐκ τοῦ κουρίζω (=κείρω)=κουρίδιον, καὶ κουράδιον, (ὡς τὸ λτ. pecus, ἐκ τοῦ peco, πέκω) οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ λτ. curo=φροντίζω, ἐκ τοῦ ὄρω, οὔρω, Ϝούρω·

ὁράω, ὦρα = ἡ φροντίς)· ἀλλὰ πρὸς τὸ κυράδι οὐ τολμῶμεν παραβαλεῖν τὸ куртъ.]

Гу́сли (κιθάρα) συγγ. ὕσλος Λακων·=ὕθλος, ὕλος, ὕλω, ὕλλω (ὕω, ὕδω, ᾄδω) βλ. Гулъ.

Гусь, (χῆς χὺς) = χὴν, χηνὸς, δωρ. χὰν, χανὸς Γρ. Gans, κατ' ἄλλας διαλέκτυς, gaas, gås, goose, λτ. anser, ὅθεν auca, 'Ιτ. occa, Γλ. oie, Βνδ. gus, Λαπλνδ. gas, Φιννιςὶ anhi, καὶ Τυρ. kaz.

Гутéй, κύδων, κυδώνιον, λτ. cotonium, cotonum, 'Ιτ. cotagna, Γρ. Quitte, Γλ. coin.

Д.

Д. Д. д. (Добрò, = λτ. D) = Δ, δ. = ϑ, τ. — Д҃ = δ' (4). ҂Д = δ, (4000). Д҃І = ιδ' (14).

Да (ναὶ) δὰ, δὴ (βεβαιωτικόν). 2, μετὰ προςακτικῦ (ὡς τὸ τῆς Σ. ἄς) = δὴ (παρακελευσματικὸν). 3, = ἵνα. 4, = δὲ, δαὶ, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. 446).

Давлю́, Дави́ть, ὡς ἐκ τῦ Даву̀ (θλίβω, πιέζω, ἄγχω.) δάβω = δαύω, δάϜω (δάω, πρωτότ. τῦ δάπω, δέπω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. δαύω.)

Да́вный, Да́вній, δαϜνὸς, δαϜναιὸς (δαναὸς, δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος). Давно̀, δαϜνὸν,

δανδν = δὴν. Недавно, οὐ (νὴ) δαϜνὸν (ἐ πρὸ πολλȣ = πρὸ μικρȣ.)

Даль, τᾶλε, τῆλε (μακρὰν). Дальній, Дальный, καὶ, Далекій, Далеко, καὶ συγκριτκ. ДалѢе Дальше = ταελὸς, τηλὸς, τηλȣ, τηλόσε, τηλικὸς· „ τηλικώτατον =ποῤῥώτατον (Ἡσύχ.) Λετ. tal, Λιθ. toli, Σκρ. dila, dile, κτλ. — Далю (ὅθεν одаляю = ἀπομακρύνω) τάλω = τάνω, τανύω (τάω) Βμ. delssim, Ὀλλ. tille, καὶ Ἀρβ. tala, Ἑβ, talal, (Tripart 292.)

Даръ (δῶρον). Дарю, Дарую, δωρῶ, δωρέω, (χαρίζομαι, ὅθεν τὸ σύνθετ. Благо-дарю, ἐυ-χαριςῶ.) Даритель, δωρητής· (ἐκ τȣ δόω, λτ. do, dono, donum, ὡς δάω, δάνον) Ἀλβαν· dorog, δωρῶ. Σανσκρ. darana, δῶρον, donam (dono), κτλ.

Даю, Дамь, δᾶμι, δάω (ὅθεν δάνον) = δόω, δῶμι, διδόω, δίδωμι· καὶ Даваю, (δαϜάω), Λ. do, Ἰτ. dare, Γλ. donner, Σκρ. da, Λιθ. důmi, καὶ dudu (= δῶμι καὶ δόδω, ἀντὶ διδῶ, ἐκ τȣ δόω, δῶ.) κτλ. Датель, δώτωρ, δότης. Дань (φόρος, δασμὸς) ὡς τὸ δάνος. Дача, δόσις, δωτὺς — δασμὸς — δαςὴ γῆ, γῆς ἀπόμοιρα — ἀγροκήπιον, κτλ.

Два, ДвѢ, Два, δύω, δυὰ, (υ = β, δβὰ) καὶ Двои, Двое, δοιοὶ, δοιαὶ, δοιὰ, Λτ. duo, Γλ. deux, Ἰσπ. dos, Λετ. diwi, divi, Γτ. dva, Ἰσλ. dvö, dvar, Ὀλ. dvee, Γρ. zwey, Σκρ. du, Πρ. du, dij, κτλ. Двоякій, δυϊ-

κὸς, δισσὸς. Двойка, *δυὰς, δυϊκὴ (ἐπὶ ζεύγους).* Двую, *δυάω, δυάζω.* Дву — = *δυ, δι* — (*ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον* двуглавій, *δικέφαλος. κτλ.*). *Ἡ ἰδέα τοῦ δύω ἐμφαίνει τὸ δίχα, διαίρεσιν, διαιρετόν· ἐκ τοῦ δύω, δῦμι=δαύω, δάω = καύω, κάω, κύω = γύω, χύω, χώω, χωρῶ, χωρίς. βλ. καὶ* Для.

Дверь, *ϑϜύρα, ϑύρα.* (*ϑ = δ· τὸ δὲ ϑύρα ἐκ τοῦ τύρω, τύρα, ὡς τρύω, τρύπα· καὶ ἐκ τοῦ τέρω εἴη ἂν τέρα, ϑέρα, τϜέρα,* Дверь) *Κρν.* duri, *Γρ.* Thür, *'Ισλ.* dur, *Σουηδ.* dyra, *'Αγ.* door, *Γοτ.* daur, *Βνδ.* duri, *'Αλβανιςὶ,* dera, *Πρ.* der, *Σκρ.* dvar, tuwar, *Χαλδ.* tera, *κτλ. βλ. καὶ* Дворъ, *καὶ* Дерý.

Движу, Двигу, Двигаю (*κινῶ, σαλεύω, σκύλλω, ἐνοχλῶ*) *δύζω, δύσσω* (*δύγω*) *ὅθεν δοίδυξ, καὶ δαδύσσω, δαδύζω* (*= ἕλκω*)· *ἢ πιθανώτ· δϜίγω* (*γ = ζ, δϜίζω*) *δίγω = δίκω* (*ἐκ τοῦ δίω*) *= διώκω.* (*'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρειμερ. λ. δοίδυξ, καὶ δίω.*)

Дворъ (*αὐλὴ, ἔπαυλις*) *συγγ.* Дверь, *ὡς, ϑυρῶν=προαύλιον· καὶ* Дворéцъ (*αὐλὴ βασιλική.*) *ὡς τὸ „ ϑύραι βασιλέων.* (*ἔκφρασ. συνήϑ. καὶ ἐν 'Ασιαν. γλῶσσ.*). *ἐκ τοῦ ϑύρα, ϑόρα* (*τϜόρα,* Двор) *Αἰολικ. φόρα, ὅϑεν Λατιν·* foris, (*ἔξω*). *ἔξω δὲ τῆς οἰκίας ἡ αὐλή.*

Де, *δή, δῆϑεν* (*ἐπὶ διηγήσεως λόγων ἑτέρου τινός.*)

Дебрь (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *δέϜρα, δέρα = τὰ σι*—

μὰ τῶν ὀρέων, (*'Ησύχ.*) *ὡς καὶ*, *δειράδες* = *φάραγγες* (*αὐτ.*)· *τὸ δὲ Τȣρ.* derbent = *ςενᾶ*, *πύλαι ὀρέων.*

Деверь, *δαϝήρ*, *δαὴρ*, *λτ.* levir (*ὡς ἐκ τȣ̃ δεῖρ*, *δεϝὴρ*, *καὶ δ=λ· ὡς*, *λάκρυμα*, *δάκρυμα*)

*Девтерь *Σ.* *δευτέρι*, *ἐκ τȣ̃ διφθέρα. καὶ Τȣρ.* tefrer.

Девять (*ἐννέα. Σκρ.* enniä, *Λτ.* novem, *Γρ.* neun, *'Ισλ.* niju, *καὶ Περσ.* nüh, *κτλ·*) *δεϝετὰ* = *δευτὰ*, *δευτὸς* (*ἐκ τȣ̃ δεύω*, *δέω*, = *ἐλλείπω*, *ὡς ἑνὸς δέοντα δέκα. 'Εκ τȣ̃ δευτὸς καὶ τὸ δεύτερος*, *ὡς ὑποδεέςερος*, *ὕςερος τȣ̃ πρώτȣ*, *ὅθεν καὶ δεύτατος*, *ὁ ἔσχατος. ἡ δὲ παραγωγὴ τȣ̃ δεύτερος ἐκ τοῦ δύω*, *δυὸς*, *δύτερος*, *ἐκ ὀρθῆ. βλ. 'Ρείμ. λ. δεύτερος*)· *Καὶ τὸ ἐννέα δὲ φαίνεται συγγενὲς τȣ̃ ἔννη*, *ἔνη* (*τελευταία ἡμέρα τȣ̃ μηνὸς*, *ἡ ἔνη*, *καὶ νέα.*) *ὡς τελευταῖος δηλονότι καὶ ȣ̃τος τῶν μονάδων ἀριθμός· ἤ*, *συγγεν· τȣ̃ νέος* (*ὡς καὶ λτ.* novem, *καὶ* novus· *Γρμ.* neun, *ἐννέα*, *καὶ* neu, *νέος·*) *οἷον νέος τις ἀριθμὸς προκύπτων ἐκ τῆς πρὸς τοῖς ὀκτὼ προσθέσεως τῆς μονάδος· ὡς τὰ Γερμ.* eilf (*ἕνδεκα* = einlif = *ἓν λοιπὸν*, *ἐπὶ τῇ δεκάδι δηλαδή.*) zwölf (*δώδεκα* = zweylif, *δύω λοιπὰ*). *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. 'Εννέα.*

Деготь (*πίσσα ῥευςή. Γλ.* goudron de bouleau) *τάγος* = *ςάγος* (*ε = α· βλ.* Деверь) = *ςαγὼν ςακτὴ* (*ςάζω*, *ὡς τέγος* = *ςέγος*).

*Де́исусъ = δέησις· (ὀνομασία εἰκόνος τȣ̃ Σωτῆρος Χριςȣ̃, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκȣ καὶ τοῦ Προδρόμȣ ἱκετικῶς παριςαμένων· τὸ Σ. Τριμόρφιον.)

Де́лва (πίθος, κάδος) λτ. dolium, συγγ. δάλω, δαίλω (κόπτω, σχίζω) ὅθεν καὶ δελφὺς,—φύα, αἰολ. δόλφος (ἡ μήτρα, ὡς κοίλη) βλ. Долъ.

*Деме́ство (εἶδος 'Εκκλησιαςικῆς ᾠδῆς· ἐκ τȣ̃ 'Ελληνολατινικȣ̃ Δομέςικος, Δομέςιχος, εἷς τῶν τῆς 'Εκκλησίας ψαλτῶν. Βυζαντινοί). οἷον Δομεςίχειον (ᾆσμα.)

День (ἡμέρα) δὶν = δὶς, διὸς, δία (Δεὺς, ὁ Ζεὺς = αἰθὴρ· ὅθεν εὐ-δία, εὐδιεινὸς, ἔνδιος, ἐνδιάζω, κτλ. καὶ τὸ λτ. sub diu: καὶ δὰν (α = ε, День)=Ζᾶν, Ζανὸς, Ζῆν [δ=ζ. Τὸ λτ. Jovis, ἀρχαίως Diovis, ἐκ τȣ̃ Διός· τὸ δὲ Jupiter, ἀρχαίως Juppiter = Jus—piter, Δὺς, ἢ Ζὺς (Δεὺς, Ζεὺς) πάτερ.] Λτ. dies: „ Δία οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν (Μακρόβιος.) καὶ ὁ Varr: παράγει τὸ dies ἐκ τȣ̃ Δία (de Lin. Lat. L. IV). Πολ. dzien, Βενδ. dan, Λετ. dien, debbes, Λιθ. dienas, 'Ιρλ. dia, 'Αγ. day, Γλ. di (mi-di, lun-di, etc.) Δαν. tag. ἀρχ. denn, Γρ. Tag, Σκρ. dina, dinon, κτλ. τὸ Αρβ. dau = φῶς, λάμψις.

Де́ргаю (ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Дéргу) δέργω = δέρϜω, δέρω [ὅθεν καὶ δέρπω, δρέπω· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς τέρω (δέρω)

τὸ τέργω, λτ. tergo, abstergo. βλ. Ῥείμ. λ. δέρω]. ἢ (δέργω) δέρκω = δέρπω, δρέπω· (γ=κ=π· ὡς, δράκανον, Λακωνικῶς=δρέπανον· κῆ = πῆ, κτλ.)

Деревня (χωρίον) τέρεβνον—τέρεμνον· „τέρεμνα, οἰκήματα. τέραμνοι, σκηνώματα (Ἡσύχ) β = μ.

Дерево, βλ. Древо.

Держу̀ (κρατέω) δέρσω = δράσσω (σσ = ζ, ὅθεν συνήθ· δράζω, ἀδράζω, καὶ μεταθ. οἷον, δάρζω, δέρζω, Держу̀. ὡς, δαρχμὴ ἢ δραχμή· καὶ ε = α, ὡς, θέρσος, θάρσος.) δράσσομαι, Держусь (μέσον = κρατοῦμαι). Держалка (λαβὴ) δράξις, δραγμὴ (ὡς ἐκ τοῦ Держала, οἷον δραξάλα, δρασσομένη.)

Держи-дерево (παλίουρος) ἐκ τοῦ Держу̀, ὡς δρασσομένη.

Дерзаю, θερσέω, αἰολικ. = θαρσέω, θαῤῥῶ (Σλ. Дрзну, θερσύνω) ἀρχ. Γρ. tharren, getharren (dürfen), Ἑβρ. darach, κτλ. Дерзкій Дерзокъ (θερσὸς) θερσὺς, θαρσαλέος, καὶ Дерзый, Дерзъ, θρασὺς (ὅθεν καὶ Λιθ. drasinohs = θρασύνομαι, καὶ drasùs, θρασὺς) Γρ. dreust. κτλ. καὶ Προσ. dürüscht, κτλ. Дерзость, θέρσος, θάρσος· Γρ. Thurst (τόλμημα) κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. θαῤῥέω.

Дермо̀ (κόπρος, ἐκ τοῦ Деру̀) δέρμος, τὸ, (=δρύμα, δρύψαλον, ξύσμα. Σ. ἔκδαρμα, ἐκ τοῦ δρέω, (δέρω) δρέπω. ὡς καὶ, κόπρος, ἐκ τοῦ κόπτω.)?

Дерỳ, *δέρω*, *δαίρω* (*ἐκδέρω*)· 2, *δέρω* (*Σ. δέρνω*, *τύπτω*), 3, *δέρω* (*δρύπτω*, *ξύω*, *σπαράσσω*). Драніе, *δάρσις* (*ἔκδαρσις*)· *καὶ* живодéръ, *ὁ ζωοδάρτης*. Дерýнъ, *δέρων* = *δριμὺς*. *καὶ τὸ δριμὺς ἐκ τȣ̃ δρίω* = *δρέω* = *δέρω*, *καὶ δρίπω*, *καὶ δρύπω* (*δρύω*) *καὶ δράπω*· *ὅθεν Σ. δραπέτσι* (*ἐπὶ δριμέων χυμῶν*, *οἷον δραπέσσιον*, *ἀντὶ δράψιον*, *ὡς*, *δρύψιον*, *δρῶπαξ*, *κτλ.* „ дерéтъ горло=*δέρει γαργαρεῶνα*, = *δρυμάσσει*. *κτλ.*]. Дырà *καὶ* Дирà (*τύρα*) *τρύπα*, *ἐκ τȣ̃ τύρω* (= *τρύω*) *τύρα*, *ὅθεν θύρα*· *τὸ δὲ τύρω* = *τέρω* = *δέρω*. (*βλ.* '*Ρείμ. λ. δέρω*). Сдоръ (С-дирáю) *μεσεντέριον*=*δέρτρον*, *καὶ δαρτὸν*.

Деснà (*ὕλα ὀδόντων*) *δέξανα*=*δόκανα*, *δοχεῖα*· *τὸ θέμα* Дѣк=*δεκ*—*δέχ*—*δέκω*, *δέχω*.

Десный, *δεξιὸς*. [*ὡς ἐκ τȣ̃ δέκω*, *δέχω* (*δέχομαι*) *δέξω*, *δεξιὸς*, *συνήθ. δεξὸς*· *οὕτως ἐκ τȣ̃ δέκω*, *δέκνω* (*ὅθεν δέχνυμαι*) *οἷον δεκνιὸς*. с=*κ*· *βλ.* '*Αλφάβ.*] *δεξιτερὸς*, *λτ.* dexterus, *καὶ* dextera, *δεξιτερὴ*, *δεξιὰ*=Десница, *ἐλλειπτ. χεὶρ*, *ἰποκορ*· *ἐκ τȣ̃* Деснà (*οἷον δεκνὰ*, *δεκνίσκα*, *ὡς ἂν εἴποις*, *συνήθως*, *δεξίτσα*, *ἐκ τȣ̃ δεξὸς*, *δεξὴ*, *δεξὰ*, *δεξιὰ* = *δεξιὰ*) *βλ.* Лѣвый.

Дéсять, *δέκα*, *λτ.* decem, '*Ιτ.* dieci, '*Ισπ.* diez, *Γλ.* dix, *Λιθ.* deszimtr, *Λετ.* desmit, *Σκρ.* descha, *Ζνδ.* deh, '*Ισλ.* diju, '*Αγ.* ten, *Γρ.* Zehn, *κτλ.*—Десяпюкъ, *δεκὰς*, *δεκάδα*.

* *

Деся́тый, *δέκατος*. Девяти́на, *δεκάτη*. Десятью́, *δεκάκις*. *κτλ*. [*Ὁ δέκα ἀριθμὸς φαίνεται συγγεν· τῦ δέκω, δέχω, χομαι*, (*ὡς καὶ τὸ* Де́сять *τῦ* Десный), *ὅθεν καὶ ἡ δοχμὴ* (*παλαιςὴ, σπιθαμή*.) *ὥςε ἡ ἰδέα τῦ δέκα ἐμφαίνει τὴν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν δέκα δακτύλων σύναψιν πρὸς ὑποδοχὴν, καὶ σημαίνοι ἂν ἀπολύτως δοχμὴν, δοχὴν ἐν κοίλαις χερσὶν, ἤτοι δράκα* (*συνήθ. ἀπλόχειρον, φὄκταν*, = *πύκτην, ἐκ τῦ πύξ*.) *βλ. καὶ* пять.]

Деше́вый, Де́шевъ, *εὔωνος*, *Σ. εὐθηνός· ἐκ τῦ θέω, τίθημι, θὴν* (*ὅθεν θηνὸς, καὶ θενὸς, εὔχρηςα ἐν τοῖς, εὐ-θηνὸς, εὐθηνέω, εὐθενέω*) *καὶ θεὶς, ὅθεν φαίνεται τὸ* Де́шевъ, *θέσιϜος, οἷον θέσιος, θείσιος. ὡς θὴν, θενός*.

Джитъ (*φαρέτρα*) *σκύτος, κύτος*, (*κοίλωμα, κύω, κεύθω.—τὸ* Дж=*τσ*=*κσ*=*σκ*. *βλ. Ἀλφάβητ.*) *Πρβλ. Σ.* skida, (*κυλεὸς, θήκη. Γρ.* Scheide, *Ἀγ.* scheath, *κτλ.* (Adelung) *βλ. καὶ τὸ συγγεν.* щитъ.

Ди́вій (*ἄγριος*) *συγγ.* Ди́во = *θηβὸς, θαβὸς*, (*ἐκπληκτικός· ὡς καὶ, θάπα*=*φόβος* (*Ἡσύχ.*) *βλ. καὶ* Ди́кій, *καὶ* Ди́во.

Ди́во, *θῆβος, θῆπος, θάπος* (*θαῦμα*)· Дивлю́, Диву́ю (*ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Диву̀) *θήβω,-πω, θάπω, θάβω, θαβέω* (*θάω, θαύω, θάβω*) *θαμ-*

βέω, θαυμάζω. Дйвный, Дйвенъ (*θαυμαςὸς· ὡς θήβων, θάπων, εἰς θαῦμα κινῶν.*)

Дйкій, Дикъ, (*ἄγριος*) *δῆκος, δάκος, δήκιος, „ δάκια, τὰ ἄγρια τῶν ὀρνίθων, (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ δήκω, δάκω. (ὅθεν δάκετον, δακετὸν, πᾶν ἄγριον καὶ δάκνον θηρίον).* Дичь (*ἄγριον πτηνὸν, ἀγρίμιον, ἄγριος ἄνθρωπος*), *ὡς τὸ δῆξ, δάξ.—Γοτθ.* dichs, dius (*θηρίον*). Дичáю, Дичѣю (*ἀγριεύομαι*) *δακέω, δάκω, δήκω, συγγενὲς θήγω, θηγέω, θήγομαι = ὀξύνομαι (βλ. Ῥείμ. λ. δάκω).*

Дитя́ *καὶ* Дѣти (*παιδίον, νήπιον*) *πληθ.* Дѣтя́, *τυθὸν, τιθὸν, = τιτθὸν, τιτθὰ, Συηβ.* ditte. *βλ. καὶ* Чадо.

Длань, *Ῥωσ.* Долонь, *καὶ μεταθ'.* Ладонь, *Σρβ.* Длан (*παλάμη, παλαιςὴς*) *συγγ.* Даль, *ταλὸν, ταελὸν, τηλὸν* (*μακρόν*)· *ὡς καὶ τὸ δῶρον, καὶ δάρις, καὶ δάρειρ, αἰολικ. (ἡ παλαιςὴ) ἐκ τῦ δαρὸν, δηρὸν (τὸ μακρόν). ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δάρις* (*ρ = λ, ὡς, λείριον,* lilium. Lemuria, Remuria) = *δάλις, δάλιν (ὡς* ивинъ=*ἴβις) συγκπ.* Длань. *Πρβλ. τὸ Ἄλβαν.* dora (*χείρ*) = *δῶρον,* Долонь.

Для̀, *διὰ* (*πρόθ.*) *συγγ.* Дѣлю̀, *δαίλω (δάλω = δι-έλω, διαιρῶ. οἷον δάλα.) Καὶ ἡ διὰ σημαίνει διαίρεσιν, ὡς συγγενὴς τῦ δὶς, δίχα, (κατὰ τὸ τρὶς, τρίχα) ὅθεν λτ.* dis—di—(*ἐν συνθέσει.*) *τὸ δὲ δὶς (ἐκ τῦ ἀρχ. δυὶς,*

ἀρχ. λτ. duis) = *λτ.* bis (*β = δ.*). *βλ.* Два. *Πρβ. καὶ* Черезъ, Скрозѣ, Раз—*κτλ.*

Днѣпръ (*ὁ Βορυσθένης ποταμός*) *δνεπερὸς, δνεφερὸς = δνοφερὸς* (*δνόφος, γνόφος = νόφος, νέφος, νέφω, νίφω, νίπτω, νίζω, συγγεν. νάζω, ναύω, νάω, Γερ.* nassen, nätzen, *κτλ.*)

Днѣстръ (*Τύρας ὁ ποταμὸς*) *ἴσως συγγεν. τῦ Νέςος* (*ἐκ τῦ νέω, νάω*) *καὶ τῦ, Νέσων* (*ποταμῶν ὀνόματα*) *μετὰ F δνέςος* (*ὡς δνόφος, γνόφος*) *δνέςρος* (*οἷον ἐκ τῦ δνέςορ, δνέςορος.*) *βλ.* Днѣпръ.

Дму̀ (*φυσῶ*) *θυμῶ. βλ.* Дымъ *καὶ* Духъ.

Днò (*πυθμὴν*) *θῖν, θινὸς. ,, μή με τὴν θῖνα ταράττης* (*'Αριςφ'.*)=*ἐκ βυθοῦ κινῆς* (*'Ησύχ.*) *ἢ συγγεν. δύνω = βύνω, βύνα, δύνα* (*βλ. 'Ρείμ. λ. βύνη, καὶ δύω. βλ. καὶ* Донъ.)

До (*πρόθ*=*ἕως, ὡς*) *τῷ, τῇ* (*ἐκεῖ*). *λτ.* donec ,, *τήνης, ἕως. Ταραντῖνοι* (*'Ησύχ.*)

Дóба (*καιρὸς, ὥρα*). Подобáетъ (*ἀπρόσωπ.*= *πρέπει*) *ἐκ τοῦ ἀχρήςε* добáю=*δευέω* (*δεέω, ὅθεν δεήσει*) *δεύει· λτ.* debet, *δέει, δεῖ, ὅθεν δεύων* (*δέβων, καὶ οἷον δόβων, δόβας,* доба, *ἀντὶ δεύας, δεήσας*) *ὁ δέων χρόνος, ὡς τὸ ,, ἐν δέοντι* (*ἐλλειπτ. χρόνῳ*). Подóба (*χρῆσις*) *ὡς καί, χρὴ = δεῖ.* Подóбіе (*ὁμοίωσις, ὁμοίωμα*) *ὡς ἐκ τῦ εἴκω, ἔοικα τὸ, εἰκὼν, εἴκελος, καὶ τὸ ἔοικεν, εἰκὸς* = *προσῆκον*=*δέον.* Нáдобный, Нáдобенъ (*χρή-*

σιμος, ἀναγκαῖος) *ὁ δεύων* (*προσήκων, ὤν, οἷον δεῖ εἶναι.*)

Дóбрый, Дóбръ (*ἀγαθὸς, καλὸς*). *ἐκ τῦ* Дóба (*Δοβρόβισκ.*) *ἢ θαβρὸς, θιβρός.* [*ἐκ τῦ θάπω, τάφω* (*καίω*), *τάφρος· καὶ ἐκ τῦ συγγ. θέπω, τέπω*, tepo, *τέφρα· ἐκ δὲ τῦ θίπω, θιβρὸς, καὶ θιμβρὸς* (*ὅθεν καὶ Θίμβρων κύριον ὄνομα Λακωνικόν*) = *θερμὸς, καὶ λαμπρὸς, τρυφερὸς, καλὸς* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ καλὸς, ἐκ τῦ κάω, καίω* (*λάμπω*). *τὸ δὲ Γρ.* tapfer, *Ἀγ.* dapper, (*γενναῖος, ῥωμαλαῖος*) *ἐκ τῦ* Дóбрый (Wachter): *ἢ* (*κατὰ τὸν* Adelung) *συγγενὲς μὲν τῦ* Дóбрый, *ἀμφότερα δὲ ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ* tappen, tüppen,=*δυπέν, δυπεῖν* (*ἐπὶ κινήσεως ἰσχυρᾶς, οἵα ἡ τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἢ ἵππων, ὅταν ῥάγδην φέρωνται, καὶ ῥήσσωσι ποσὶ χθόνα.*) *ὥςε τὸ* tapfer, =*δυπερὸς, ὡς τὸ δυπήτωρ· ἀλλὰ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν τὸ* Добръ *οὐ πάνυ τι ἔοικεν ὁμολογεῖν.*]

Дождь (*βροχὴ*) *Ἰλλυρ.* dasgy, *Καρ.* desh, *Κρτ.* desgy, *Βμ.* desst, *Πολ.* deszcz, *καὶ* deżdź, *κτλ.* — Дождю̀ (*βρέχω*) *δεύσσω* (*δεύζω*) *δεῦσος, δευσὸς,* (*ευ* = *ω· ὡς, εὖρος, ὦρος, ὥρα· οἷον, δώζω, δόζω, δόσδω*). *ἢ, τάσδω, τάζω* (*ςάζω, ςάγω, ἐκ τῦ τάω,* пáю, *ὅθεν καὶ,* пекỳ, пючỳ) *ςαγὼν, ςάγος* (*τάγος, γ*=*ζ, οἷον, τάζος, τάσδ-ος· α* = *ο καὶ τ* = *δ.*) *Πρβ. Ἰτ.* doccia, *Ἰσλ.* dögg, *Ἀγ* dasck. *Σβ.*

duska, *Γλ.* douche, *καὶ* doucher (*ςαλάζειν.*)

Дóлгій, Дóлогъ, *δολιχός*. Долгота̀, *τὸ δολιχὸν*, *οἷον*, *δολιχότης*, (*μῆκος*). Длинный (*μακρὸς*) *τϑτο φαίνεται ἐκ τϑ* Далъ, *ταλὸς*, *τηλὸς*, *ὡς καὶ τὸ* Длю̀ (*μηκύνω*, *παρατείνω τὸν χρόνον*) *τάλω=τάνω*, *τανύω*. *Ἐκ δὲ τϑ* Дóлгій *τὸ* Должа́ю, *χρήσιμον εἰς τὸ* Продолжа́ю (*μηκύνω*, *παρατείνω*) *δολιχέω*, —*χεύω*. *Ἀλλὰ καὶ τὸ δόλιχος*, *δόλιξ=δάλις*, *τάλις*, *τηλός*.

Долгъ (*ὄφλημα*, *χρέος*) *Πολ.* dlug, *Βμ.* dluh, *Κρν.* dovg, dolg, *Σρβ.* dug, *κτλ. καὶ Γοτϑ.* dolge, *τέλγος* (*τόλγος*, *ε = ο*, *ὡς δέλος*, *δόλος*) *τέλχος=τέλϑος* [*γ=χ*, *καὶ χ=φ=ϑ*. *τέλϑος*, *αἰολ. τέλφος*, *τέλχος*, —*γος· ἢ καὶ ἐκ τϑ τέλσος* (*σ=χ=γ*)· *παρὰ τὸ τελέω*, *τέλεϑος*, *τέλϑος· καὶ ἐκ τϑ τέλω*, *τέλσω*, *τέλσος*.] Должни́къ (*ὀφειλέτης*) *τελίζων*, *τελεςὴς*. Должу̀ (*ὀφείλω*) *τελίζω*, (*τὸ καὶ ἄλλως*, *τελίσκω=τελῶ*.) *κτλ.*

Дóлъ, Доли́на (*κοιλὰς*, *αὐλὼν*) *Γρ.* Thal, *ἀρχ.* tal, dal, *Ἀγ.* dale, *Γτ.* dalei, *κτλ. συγγ. δάλω*, *δάλλω* (*κόπτω*) *δάλα*, (*κοπὴ*, *ὅϑεν λύμη*) *δαλὴς*, *κτλ.* [*ἐκ τϑ δάλω φαίνεται καὶ τὸ δελφὺς*, *αἰολ. δόλφος* (*ἡ μήτρα*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ ϑύλαξ*, *ϑυλλὶς* (*ϑυλὴ*, *λὸς*, *υ=ο*; *οἷον ϑόλος*, Долъ) *σημαίνει κοῖλον* (*βλ.* Поли́ца, *καὶ* Дéлва, *καὶ* Дѣлю̀]. *ἢ συγγ. τέλμα = ἔδαφος· τέλβω = ςείβω.* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ τὸ* Дóлу=*κάτω*. *Καὶ τὸ* Thal *ὁ* Adelung *πα-*

ράγει ἐκ τῦ dal, κάτω, χαμαὶ. (βλ. καὶ Theodor. Bernd. Verwandtschaft der Germanischen und Slawischen Sprachen. p. 174.)

Домъ, δόμος, δῶμα (οἶκος) λτ. domus, κτλ.— Дóма, Домóй (οἴκοι, οἴκαδε) δόμοι, δόμοϊ, (δόμῳ), δόμονδε.

Донъ, ὁ Τάναϊς ποταμός· (Σκυθιςὶ, Σίλις· εἴγε καὶ τῦτο Σκυθικὸν, καὶ μὴ Σλαβονικὸν ἐκ τῦ сила, ἰσχὺς) Ταταρ. duna. Τὸ μὲν Τάναϊς φαίνεται συγγενὲς τῦ ταναὸς, ἔςι δ' ἄρα καὶ τὸ Донъ συγγεν. τῦ Τάναϊς, ταναὸς, τανὸς, τανύς (τανύω), ὡς καὶ, Τάνος, Ἀργολίδος ποταμὸς (Παυσαν. Κορινθ. λη); ἢ γοῦν μᾶλλον τὸ Донъ συγγενὲς τῦ δύνω (υ = ο, δόνω) тону (ὅπυ συμπίπτει καὶ τὸ Дно = πυθμὴν, βυθμὴν, βυθὸς.) οἷον δύνη = βύνη (θάλασσα. ὡς καὶ τὸ δύω κατὰ διάλεκτ. = βύω); Ἐν τῇ διαλέκτ. τῶν Ὠσσητῶν (φύλυ Περσικῦ περὶ τὸν Καύκασον) don, ἢ doun = ὕδωρ (Κλάπροθ. Asia polyglott. p. 96.). Tuna, ἢ Duna οἱ Τῦρκοι λέγουσι καὶ τὸν Δανέβιον (Ἴςρον). Καὶ τῦτυ δὲ τὸ ὄνομα οὐ πάνυ τοι ἀπέχειν δοκεῖ τῦ Τάναϊς καὶ Донъ.

Дорóга, Σλ. драга, Βμ. draha, Πλ. droga (ὁδὸς) τράχα (ὡς τράχω, τρέχω)=τρόχα, καὶ τρόχος. Ἑβρ. derech. κτλ. βλ. Дражáю.

Доскà βλ. Дскà.

Дочь βλ. Дщерь.

Доѭ (ἀμέλγω, θηλάζω) θόω, θώω, (δ=θ. βλ. Духъ.) θάω, (ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.) „Доипь коро́ву = θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ „θῆσθαι γάλα. —καὶ, корова доитъ, θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς " θήσατο μαζὸν (ἡ μήτηρ τὸ παιδίον. "Ομηρ.). Дойлица, θηλάςρια, θηλώ. Доéніе (θήλασις) οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη. [ἐκ τῦ θόω, θώω, θώσσω, θώζω (θώδω, θ = φ, φώδω) τὸ ἀρχ. Τευτων. fodan, foedan, fedan, fuden, τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ. atzen. βλ. Ρείμ.]

Дра́га, βλ. Доро́га.

Драгі́й, Драгъ, 'Ρωσσ. Дорогі́й, До́рогъ, Πολ. drogi (πολύτιμος) δροϜὸς, δροὸς [„δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες. ('Ησύχ. ἴσ. ἐκ τῦ δρόω, δράω, δρῶν, δραςήριος). Καὶ τῦ Γρ. theuer (πολύτιμος) ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος, (βλ. Adelung) ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς (ἀκριβὴς) ἐκ τῦ ἄκρος, ἄκρις (ἔξοχος)· καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τῦ ἄγω (βαρῶ)· καὶ τὸ λτ. carus = charus, χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τῦ πολυτίμυ. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ Драгі́й παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ.=ἀκριβὸς.] βλ. καὶ Tripart. p. 292.

Дража́ю (εἴχρηςον ἐν τῷ подража́ю, μιμῦμαι)

ἐκ τȣ̃ Дражу̀=*τράχω*, *τρέχω*, *τροχάω* (ж=*χ*.) *ὅθεν καὶ τὸ* Дорóга, Дрáга (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 129.) *ὥςε τὸ* подражáю=*παρατρέχω*, *ἀκολȣθῶ*, *ὅθεν μιμȣ̃μαι· ὡς τὰ*, *ἀκολȣθῶ*, *ὀπηδῶ*, *ὀπαδὸς*, *κτλ.*

Дражню̀, *καὶ* Дразню̀ (*παροξύνω*, *παρορμῶ*) Дражити *ὡς ἐκ τȣ̃* Дражу̀=*θράζω*, *θράσσω*=*ταράσσω· συγγ. τρύσσω* (*τρυπῶ*).

Дрáчіе [*ςοιβὴ* (*Ἡσαΐ.* 55, 13), *εἶδος ἀκανθώδȣς φυτȣ̃*, *κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 129. *δράπω* (*δράψις*) *δέρπω*] *συγγ.* Драпи, Деру̀, *δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς* (*ἐκ τȣ̃ δέρω*, *τρέω*, *δρέπω*, *δρύπω*). *Ἢ*, *τραχὺς*, *ἐκ τȣ̃ ῥάσσω* (*Ῥείμερ.*) *ὅθεν καὶ ῥάχος*=*ἀκανθῶδες φυτὸν*, *καὶ*=*ςοιβὴ* (*Ἡσύχ.*) *βλ.* Рогóзъ.

Дребезжу̀ (*θρυλλίζω*, *ἠχῶ σαθρὸν*, *ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευῶν*) *θρεϝάζω*, *θρεβάζω*, *θρυβάζω*. [*ἐκ τȣ̃ θράω*, *θρέω*, *θράζω· ὀνοματοποιΐα*, *ἐπὶ ἤχȣ συντριβομένων σωμάτων*, *ὡς καὶ θρύω*, *θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω*, *θρȣβαλίζω* (*Ἰλ. ψ.* 395). *καὶ κακοφωνῶ*, *ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ.* 488].
Дребедéнь (*θρυλλιγμὸς*, *κακοφωνία*, *κακοηχία*) *οἷον*, *θρέϝαδος*, *θρόος*, *κτλ. βλ.* Треплю̀.

Дрéвній (*ἀρχαῖος*, *παλαιὸς*) *καὶ* Дрéвенъ, *δραιϝὸς*, *δραϝὸς*, *ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς*, *δηρὸς*, *δηραιὸς.* „ *δραιὸν*, *μακρὸν παλαιὸν*, (*Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν*=*δαρὸν.*) *Σκρ.* duari.

Дрéво, *καὶ* Дрѣ̀во· *Ῥωσσ.* Дéрево (*δένδρον*)·

ἀθροιςικὸν, Древіе, δρίFος, δρίος, δρύον, δρῦς, δόρυ, δένδρον (πάντα συγγενῆ, ἐκ τῦ δρέπω, δρέω, δέρω.) Σκρ. taru, 'Ισλ. trie, 'Αγ. three, ἀρχ. Γρμ. trée, Σβ. träd, κτλ. Древяный, δρύϊνος (δένδρινος)· ДеревенѢю δενδρῦμαι (ἐπὶ φυτῶν αὐξήσεως) καὶ = ἀπο—δενδρῦμαι (= ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ἐπὶ ναρκώσεως μελῶν, ὡς τὸ Σ. ξυλιάζω). Дрова̀ (πληθυντ.) δρόFα, δροῦα = δῦρα (ξύλα καύσιμα) κτλ.

Дремлю̀, Дремáть, ὡς ἐκ τῦ Дремý (νυςάζω) Βενδ. drimam, δρέμω = δερμω (ἐκ τῦ δέδορμαι, δέδορδα, δέρθω, δαρθω, δράθω) λτ. dormo, dormio, dormito, 'Ιτ. dormo, Γλ. dors. Πρβλ. Γερ. träume = ὀνειρεύομαι (Σβεκ. dörm, 'Ισλ. dur, 'Αγγ. dream). ἐκ τῦ δέρθω, καὶ τὸ λτ. sterto, δ = τ, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ. βλ. καὶ Дрыхну.

Дробь, θρύβος = τρύφος, Σ. θρέβαλον (θραῦσμα, κλάσμα· καὶ αἱ μικραὶ βολίδες, Τυρ. σατζμὰ, Γλ. dragée = τραχαία. 'Ρειμ.). Дроблю̀ ὡς ἐκ τῦ Дробỳ, θρύβω, θραύω (θράβω, θρόβω), ὅθεν, Дробина (ἡ πρὸς ζύθον θραυςὴ κριθὴ) Γρμ. Träber, ἐκ τῦ ἀρχαίυ traben, θραύειν, ἢ treben, τρίβειν (θρίω, τρίβω), Γλ. drague, 'Αγ. dregs: μ. λτ. drusus, τρύσκος, ἐκ τῦ τρύσκω, τρίζω, τρύγω, θρύγω, θράγω, θράζω. (βλ. 'Ρειμ. λ. θράω). συγγ. Дрочу̀.

Дрóждіе (ἀθροιςικὸν. 'Ρωσσ. Дрóжди, καὶ

Дрожжи, *πληθυντ. Κρτ.* drosgye.) *τρυγίας, τρύξ* (*ἐκ τῦ τρύγω, καὶ τρύζω, οἷον, τρυσδίας, τρυζίας*) *'Ισλ.* dreggiar, *'Αγ.* dregs, *'Ασξ.* dresten, dros, *Σβ.* draegg, *Γρ.* Drusen, *μ. λτ.* drascus.

Дрожу̀, *τρέζω, τρέσσω* (*ὡς θράζω*) = *τρέω, τρέμω, λτ.* tremo, *ἐκ τῦ τέρω, λτ.* terreo, *κτλ. Γλ.* trembler, *Γρμ.* zittren (*τιτρεῖν, ἀντὶ τρεῖν, ὡς τετρεμαίνω* = *τρεμαίνω.*). Дрожь *τρέος, τρόμος. βλ.* Тру́шу.

Дрошъ, *Γλ.* dard (*ἀκόντιον*)· *παράβ. δόρυ, δόρατος.*

Дрочу̀ (*θρύπτω, καταψῶ*). Дрочу́сь (*θρύπτομαι, ἐπὶ διατεθρυμμένων παίδων· ὡς τὸ Γλ.* gâté.) *θρύζω, θρύω, θρύπω, θρύπτω,* (*ὡς θράω, θράσσω, θράζω.*) Дроче́на (*εἶδος πλακυντίυ*) *ὡς τὸ θρυμματὶς, ἐντρυμματὶς. βλ.* Тру.

Другъ (*φίλος, ἑταῖρος*) *καὶ* Другъ, Другíй-то́й, *ἕτερος.* Друг-Дру́га, (*ἀλλήλυς*), *συγγενῆ· ὡς τὸ ἑταῖρος* (*ἕταρος*), *καὶ ἕτερος, ἐκ τῦ ἕτης ἀμφότερα· τὸ δὲ* Другъ *πόθεν; 'Ισως συγγεν.* Дра́га (*βλ.* Доро́га.) *τρόχις,* (*τρῦχις*), *ὡς σύνδρομός τις ὢν καὶ συνοδοιπόρος ὁ ἑταῖρος* (y = *υ* = *ο* = *α.*)

Дружу̀ (*πήγνυμι, ἐμπήγνυμι· ἄχρηςον.*) *συγγ. τρύω* (*τρύσσω, τρύζω*), *τρυπῶ.* = Дручу̀.

Друзкъ (*φρύγανα*) *συγγ. τρύσκω* (*ξηραίνω*) *οἷον, τρύσκος* (*ὡς τραύω, τραύξανον, τρώ-*

ξανον, ἐκ τῦ τέρω, τερύω, λτ. toro, torreo, torridus.)

Driчу̀, τρύζω, τρύσσω, τρύχω (κατατρύχω) Γρ. drüske, 'Ιτ. strucco, etc. βλ. Тручу̀.

Дрыхну (κοιμῶμαι) δρήθω, δέρθω, λτ. sterto, δαρθάνω. [τὸ θ, μεταβληθὲν αἰολικ· εἰς φ, δρήφω, (ὡς φὴρ, θὴρ· Феодоръ, Θεόδωρος), παρεξετράπη εἰς χ, δρήχω· ὡς, ὄφις, ὄχις, κτλ.]. ἤ, ὀνοματοποιΐα· ὡς τὰ, τρήχω, καὶ, τρύγω, τρύζω, κατὰ τὸ ῥέγχω, ῥέγκω· ἴσως δὲ καὶ ῥύγχω (ἀντὶ ῥέγχω) τρύγχω (ὡς τραχὺς ἐκ τῦ ῥάσσω· τὸ τ, πνεῦμα ἰσχυρὸν).

Дря́блый, Дря́блъ (ξηρὸς, τρυσσὸς, ἀσθενὴς) θραυλὸς, θραυρός· ἐκ τῦ θραύω (θρύβω) Дря́бну, Дря́бнуть (ὡς ἐκ τῦ Дря́бу, θράβω = θραύω) ἐπὶ φυτῶν, ξηραίνεσθαι, θραύεσθαι, θρύβεσθαι, τρύφεσθαι. (θραύω, θράω, θρύω, τρύγω, τρύφω, τρύχω, τρύσκω συγγενῆ). 2) Дря́бну (αἱμωδιάζω). λατ. torpeo = ταρβέω, ταρβῶ (μεταθ. τραβῶ, Дря́бу, τὸ н ἐπενθετικὸν· καὶ τὸ ταρβέω ἐκ τῦ τάρβω, τάρϝω, τάρω, συγγ. θάρω, θράω.) Дряблю̀, θραυλίζω, = θρυλλίζω (σαθρὸν ἠχῶ.) βλ. Дребезжу̀.

Дряга́ю (ςρέφων τινάσσω, κινῶ τὸν πόδα ταχέως, ὡς ἐκ τῦ Дрягу̀, τράγω) = ςράγω (ὡς τέγος, ςέγος) ςράγγω, ςρεύγω = ςρέπω, ςρέφω. (βλ. 'Ρειμ. λ. ςράγγω). Дряга́юсь

(*χερσὶ καὶ ποσὶν ἀπισχυρίζομαι*) *τραγεύομαι*, = *ςραγγεύομαι*, *ςρεύγομαι*, *ςρέφομαι*. *ἐκ τῦ ςράγγω*, *λτ.* stringo, *ςρίγγω*.

Дрязгъ (*σκύβαλον*, *σάρον*) *θράγος*, *θραῦσμα* (*θράγω*, *θράζω*, *θράξω*· *οἷον θράσκος*, *θράσγ-ος*· *ὡς*, *τραύξανον*, *ἐκ τῦ τράω* = *θράω*, *θραύω*.) *τὸ 'Αγ.* trash = *περιψήματα*. *λτ.* quisquiliæ.

Дрянь (*σκύβαλον*, *περίψημα*) *θρᾶνος* (*θράω*, *θράνω*, *θρανεύω*.)

Дря́хну (*τρύχομαι*, *κατατρίβομαι ὑπὸ νόσυ*, *γήρως*, *κτλ*). Дря́хлый, Дря́хлъ, *τρυχνὸς*, *τρυσσὸς*, *τρυχνόω*, *τρύχνω* (*Γαλην. Γλωσσάρ*·) *τρύχω* = *θρύγω* (*θράγω*, *θράσσω*, *θράζω κτλ.*) *ἐκ τῦ* Дря́хлый (*χ* = с) Дря́селъ (*κατηφὴς*, *ςυγνὸς*, *περίλυπος*.) *καὶ* Дряселу́ю = *ςυγνάζω*· *ὡς ἐκ τῦ τρίω* (= *τρύω*, *τρύχω*) *τριςὸς*, *λτ.* tristis. *βλ.* Трясу̀.

Дска, *'Ρωσ.* Доскà (*πίναξ*, *σανὶς*, *τράπεζα*) *Κρτ. Κρν. Μοραβ. Πολ.* deska (*σανίς*) *συγγ. Γερ.* Tisch, *Σβ.* disk. *Αγ.* desk, dish, *'Ιτ.* desco *λτ.* discus, *δίσκος*. [*'Η Σ. λέγει δόγας τὰς σανίδας τῶν οἰνοδόχων κάδων*· *ἴσως ἐκ τῦ δόκη*, *δοκὸς*, *δοκὶς*, *παρὰ τὸ δέκω*, *χω*, —*χομαι*.]

Дубъ (*δρῦς*) *συγγεν*· (*δῦπω*, *ἀρχ. Γρ.* dubben, tüppen) *δῦπος* = *τῦπος*, *τύπος*, *ςύπος*, stupes, *κτλ.* Дуби́на, (*κορύνη*, *ῥάβδος παχεῖα ἐκ δρυὸς*, *ἢ ὁποιυδήποτε δένδρυ*) *οἷον τυ-*

πήνα, τυπάνη, ὡς τύπανον, τυπάς. Дубрáва, Дубрóва, δρυμὸς·—Дубácъ, δρυοβαφὲς ἱμάτιον, κτλ.

Дугà, (τόξον) τύκα, τύκος, τύχος [=πέλεκυς, σφύρα, κτλ. ἐκ τοῦ τύκω = τεύχω, τέκω, τέξω, ὅθεν καὶ τὸ τόξον· ὡς καὶ, τύκω, τιτύσκω = ςοχάζομαι, τοξάζομαι.]

Дудà (αὐλὸς) ἐκ τȣ̃ дýю (πνέω· ὡς, αὔω, αὐλὸς). παρηχεῖ δὲ τὸ ὀνοματοπεποιημένον τȣτῶ, τυτῶ· ,, τυτῶ ἡ γλαῦξ· ὡς ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ, τȣ, τȣ, (Πλαῦτος. βλ· καὶ Ἡσύχ). Ἐκ τȣ̃ Дудà καὶ τὸ Τȣρκ. duduk, ὁ αὐλὸς.

Дýжій, καὶ Дю́жій, Дю́жъ (εὔρωςος). Дюжѣю (εὐρωςῶ) συγγ. δύνω, δύναμαι· (ἐκ τȣ̃ δύω) δύσκω, δύσσω (δύζω) δυςὸς=δυνατὸς. Οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Дюжъ = δαῦσος, αἰολ· δάνσος (ὡς, ἀνθέντης, ἀντὶ αὐθέντης), λτ. densus, δασύς ,, δαῦγος (γρφ. δαῦσος) δασὺς. (Ἡσύχ). Τὸ θέμα Дуг— = δυϜ—δύϜω, (δύγω).

Дýмаю (λογίζομαι, βȣλεύομαι, νομίζω, ἐννοῶ) θυμέω (ὅθεν ἐνθυμέω-ομαι), ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ Думъ, θυμὸς (συγγ. Дýю, καὶ Духъ, καὶ Дымъ) ὅθεν Дýма (βȣλή) κτλ. βλ. Духъ.

Дуплò (κοίλωμα, ἰδίως ἐπὶ δένδρȣ). Дуплю̀ (κοιλόω δένδρον, ἐκ τȣ̃ Дупỳ, τὸ λ. ἐπενθετικὸν) δȣπῶ, δȣ̃πος = τύπω, τύπος (βλ. Ῥείμ. λ. δȣπέω).

Дурю̀ (ἀνοηταίνω, μαίνομαι). Дурáкъ (ἄφρων) θȣρω, θύρω (ὅθεν ἀθύρω) θȣ̃ρος, αἰολ·

φϑρος, φύριος, λτ. (furo) furio, furia, Γρ. thor, thörig, κα.ά διαλέκτ. tor, door, Σβ. dåre, ἀρχ. Γλ. daurne = etourdi. κτλ. βλ. Adelung.
Дýхъ (πνεῦμα). Душà (ψυχὴ). Дýю (πνέω) ϑέω, ϑύω (ὅϑεν ϑύελλα· δ=ϑ, οἷον δέω, ὡς, ϑάλασσα, δάλασσα) ϑύσις, (οἷον ϑύσσα). Ἐκ τῦ ϑύω, ϑύϜω, ϑύβω, ϑύπω, ϑύφω, τύφω, τέϑυμμαι, ϑυμὸς (ψυχὴ) ϑύμμα, ϑυμίαμα, ϑυμία, ϑυμιῶ, ϑυόεις, ϑύος, λτ. thus, κτλ. Ἐκ τῦ τύφω καὶ ὁ τύφος (καπνός= ϑυμὸς, αἰολ. φῦμος, λτ. fumus (καπνός)· τό δ' αὐτὸ ϑυμὸς=Дымъ (δυμὸς=καπνὸς). Καὶ τὸ Духъ = ϑύος (ϑύhος, κατὰ τὸ ϑύελλα, ὡς καὶ τὸ ἄνεμος = λτ. animus, anima=ψυχὴ, καὶ τὸ ψυχὴ=πνεῦμα). Οὕτω καὶ τὸ Ἀραβ. ruch (πνεῦμα) συγγεν. Γρμ. Rauch (καπνὸς). καὶ τὸ καπνὸς δὲ παρὰ τὸ κάπω, κάπος (πνοή). Διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων εἰκονίζεται παρ' Ἕλλησι, καὶ Σλάβοις, καὶ Λατίνοις, ἡ ψυχὴ, ἧς ἐνέργειαι τὸ ϑύειν (κινεῖσϑαι, ζέειν, ζῆν), καὶ κάπειν, καπύειν (πνεῖν). Ἀλλὰ καὶ τὸ Дыхáю (πνέω, ἀναπνέω) συγγενὲς Душу̀ (πνίγω) ϑύσσω, ϑύω, καὶ ϑύπω, τύφω (=φώγω, ὅϑεν λτ. foco, suffoco)· καὶ αὐτὸ τὸ πνίγω, (πνίϜω, πνίω), συγγενὲς, τῦ πνέω, πνείω. Διὰ τῆς πνοῆς, πνέομεν· χωρὶς πνοῆς πνιγόμεϑα. Καϑόλυ δὲ τό, τε ϑύω (дýю) καὶ τὸ πνέω, ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ κάπω = Ϝαύω, ἄω (βλ. Ῥείμ. λεξ.). πρὸς τὸ Духъ

παραβάλλουσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). *βλ.* Дымъ, *καὶ* Дýмаю.

Дýю, *βλ.* Духъ. *Πρβλ. Γρ.* dute, düte, tute, *'Αγ.* toot, (Tripart. p. 31.)

Душúца (*ὀρίγανον*) *ἐκ τοῦ* дýю (*πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω*) *οἷον, θυΐσκα* (*θυσίσκα*)· *ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα* (*εὐῶδες δένδρον*) *καὶ ὁ θύμος κτλ.*

Дщéрь, Дщú (*θυγάτηρ*) *Ρωσ.* Дóчь, *Βμ.* dcera, *Κρτ.* kchi, kcher, *Κρν.* hzi, hzer: *ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις,* Дéщи, Дéщер. *οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θύκτη,* (щ=*κτ*=ct=*στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.*) *θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τοῦ θυγάτηρ· τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐστὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ 'Ιωάννινα 'Ηπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „'Εδῶ 'χουν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγουσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα,* (*κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.*) *ὅθεν καὶ τὸ* Дочь, Дщерь, Дещерь = *δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ* (*θύγτηρ*) *θυγάτηρ.* [*τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. 'Λιθ.* dukte, *Γρ.* Tochter, *παρ' Οὐλφίλᾳ* dauhtar, *'Αγγ.* daughter, *κτλ. καὶ Περ.* duchtar, *Σκρ.* tugida (*οἷον θυγίτα*) *κτλ. Σημείωσ.* д=*θ*, *καὶ πρβ.* Дерзáю, Дúво, Дробь, Духъ, *κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.*

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ Τȣρ.* duman. *Πρβ. Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *Ἰσλ.* dimur = *σκοτεινὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ.* *καὶ* Тма). Дымлю̀ (*ἀντὶ* Дымю̀, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „*ἄνθρακες θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ θέμα* Дму̀, *ἐκ τȣ̃* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы=у=*υ*=*ȣ*).

Ды́ня (*πέπων*) *θοίνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ τȣ̃* Дïа́конъ) *διάκονος*, *ὡς καὶ Σ. συγκοπῇ*, *διάκος*· 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς διακονῶν τὰ Ἐκκλησιαςικὰ* (*καθὰ καὶ νῦν παρὰ Χίοις*, *διάκος*, *καὶ ὁ ἐλλόγιμος καὶ ὁ ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ȣ̓χ ὡς διάκονος ἁπλῶς* (*ὑπȣργός*), *ἀλλ' ὡς γράμματα εἰδὼς*, *ὁμοίως τῷ ἱερῷ διακόνῳ*. *Τοὺς γὰρ ἐλλογίμους καὶ γραμμάτων ἴδμονας εἴθιςαι καὶ χρὴ διακονεῖν τὰ περὶ τὰς ἱεροπραξίας*, *καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν*· *ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθ'*. *παρὰ τοῖς χυδαίοις τὸ ἀναγνώςης συνώνυμον τοῦ λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ τȣ̃ Ἐκκλησιαςικοῦ ἀναγνώςου*. *Καὶ οὗτος δὲ παρὰ Ῥώσσοις*, Дьячéкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣва, *ὑποκρ.* Дѣви́ца (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ τȣ̃ θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϜω*,

τιθαίβω· ὡς θάω, τιθάω, τιθὴ, καὶ τηθὴ, τιθήνη, τιτθὸς, τυτθὸς, καὶ (θάω) θῆλυς, θηλή κτλ. τὸ δὲ (θαίβα) τιθαίβα=τιθηνυμένη (ὡς καὶ κόρη ἐκ τῦ κόρω, κορέω=τρέφω) καὶ τυτθή.] Πρβλ. ἀρχ. Γρ. Diuuvi (*κόρη, παρθένος*)· *τὸ δὲ 'Αγσξ.* theowa=*θὴς, θῆσσα. βλ.* тать, *καὶ* Adelung *λ.* dieb.

ДѢва́ю, *θεύω (θεβέω) = θέϜω, θέω, τιθέω, θῆμι, (τίθημι). τὸ θέμα,* ДѢ́ю = *θέω (θ=δ.)* ,, Не знаешь куда дѢвать своего сына. *οὐ γνόει (ἀγνοεῖ) κοῦ δὰ θεύῃ (θείῃ, θῇ) σφῶϊον ἶνιν [ὡς τὸ ,, ὀυκ εἶχον (καὶ οὐκ ᾔδεισαν) ὅποι ἀυτὸν θῶνται ('Αιλιαν.) Σ. ,, δὲν ἔχει, ἢ δὲν ἐξεύρει ποῦ, νὰ τὸν βάλῃ. ἐπὶ διαφερούσης τιμῆς καὶ περιθάλψεως] καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* deo, deon (*ταπεινὸς*) *ἐκ τοῦ θέω, τίθημι (κατατίθημι).* ОдѢва́ю, одѢ́ю = *περιθέω (περιτίθημι, περιβάλλω=ἐνδύω) κτλ. καὶ Λιθ.* demi, *καὶ* dedu = *τεθᾶ (τιθῶ) καὶ θῆμι (τίθημι). συγγεν.* ДѢ́ю.

ДѢдъ (*πάππος*) *τέττας, Λτ.* tata, *Γρ.* Dad, Dot, Tate, *'Αγ.* dad, *'Εβρ.* dod, *Τουρ.* dede, *Σκρ.* dodon, *Ζνδ.* tada *κτλ. [φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς, ἄττας, πᾶ, μᾶ.]*

ДѢжа̀ (*κάδος, πίθος*) *Γρ.* Döse, *δοχὴ, δοχὸς, δοχεῖον* (ж=*χ, καὶ ο=ε.*)

ДѢлю́, *δαίλω=δάλω, δάω (=κόπτω, μερίζω, διαιρῶ). Γρ.* theilen, *μ'. λτ.* talliare, *'Ιτ.*

tagliare, *Ιλ.* tailler. *κτλ.* Дόля (*μερὶς*) *ὡς ἐκ τοῦ δαίω, δαστὴ. κτλ. βλ. καὶ* Долъ.

Дѣшу, dessim, dessiti, *Βοεμ.*=*δειόσσω, δεδίσσω* (terreo). *Λεξ.* Gelenii.

Дѣю (*πράττω, ποιῶ*) *θέω* (*ὅθεν, τίθημι*=*ποιῶ*) *ἢ τέω, ὅθεν τέλω, τελέω,* Дѣлаю. [*ἐκ τοῦ τέω, τέλω· συγγεν. τοῦ ςέλλω, ςέλω, ἐκ τοῦ ςέω.*] *τὸ* '*Αγγ.* to do, '*Ασξ.* don, *Κσξ.* deon, *Γρ.* thun = *θεῖναι* (*ποιεῖν.* Adelung.) *ὅθεν.*

Дѣло (*ἔργον*) *ὡς τὸ, τέλος, τέλεσμα.* Не-дѣля (*ἡ Κυριακὴ, οἷον, νη—τέλεια*=*ἀτέλεια, ἀπραξία, ἀργίας ἡμέρα· ὡς καὶ,* не-дѣльній день = *ἡμέρα Κυριακή.* '*Αποκαλ. Α,* 10.) *ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ὅλη ἡ ἑβδομὰς,* Недѣля. (*ὡς, σάββατον* = *ἀργία, καὶ σάββατα* = *ἑβδομὰς, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*) *βλ. καὶ* пять.

Дѣти. *βλ.* Дитя.

Дядя (*θεῖος*) *τάττας. βλ.* Дѣдъ.

Є.

Є. Е, є, е (єсть, *προφερ. γές,* Jest)=**Є**, Е, *ε.*=*α, ο, η.*—є҃ =*έ* (5). єі҃=*ιέ* (15). ҂є҃= *͵ε* (5000).

Е, Ѥ, *Σλαβ. καὶ* '*Ρωσ.* eè=*ε̈, ἐὲ* (*αὐτὴν*).

*Евнухъ, *εὐνοῦχος* (*Σημείωσαι, εβ*=*ευ*) (*Γρφ.*)

Егдà (ὅτε) εὖτα = εὖτε (ὡς, πότα, αἰολ. καὶ πόκα, δωρικ. = πότε). ἢ, ἔϜτα (ἔγτα) = ὅϜτα, ὅτα, ὅτε (ε = ο. ὅθεν καὶ, тогдà, τόϜτε) Ϝ = υ, β, γ.

Егò (КГО) ἔϜο, ἕο, 2) = ἑϜὲ, ἑὲ (αὐτὸν) ἐκ τοῦ онъ.

Едà (ἤ; μή; ἐρωτηματικ.) εἰδὰ, εἰδή;

Еди́ный, Еди́нъ. 'Ρωσσ. оди́нъ (εἷς) ἴττον. „ἴττον, ἕν. Κύπριοι, ἐκ τῦ ἴς (ἴσσος, ἴττος) = ἴος = εἷς· καὶ „ἴγγα, ἕν. Πάφιοι. [ὡς ἐκ τοῦ ἴν, ἴννος, νν = γγ, ἴγγος. 'Ησύχ. ὅθεν (ἴγγυλος) Λτ. singulus, singularis, ἑνικός]. ἢ ἐ(δ)ινὸς = ἐϊνὸς (παρενθέσ. δ) = εἰνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, ἕνις, (ὅθεν ἔϜνις, εὖνις = μόνος, μεμονωμένος, ἔρημος.) καὶ οι = ȣ, οἰνὸς, οὐνὸς, ȣ̃νιος ('Ησύχ·) λτ. œnus, unus, κτλ. τῦ δὲ ἕεις, εἷς, ἕν, συγγεν. Γρμ. ein, eins, 'Ισλ. ein, κτλ. Πρβλ. τὸ Σκρ. καὶ Ζενδ. ik, hek, καὶ Βενδ. edek. κτλ. ['Η ἰδέα τῦ εἷς ἐμφαίνει μόνωσιν, τὸ μόνον καὶ ἀσυνδύαςον, ἢ ἀδιαίρετον· ὅθεν καὶ τὸ μόνος, ἐκ τῦ ὀνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, προσλήψει τῦ μ (ὡς, ὄνθος, μόνθος· ἄλευρον, μάλευρον. καὶ τὸ κοινὸς δὲ ἴσως ȣ̓ μᾶλλον ἐκ τῆς ξὺν, ξυνὸς, ἢ ἐκ τῦ οἰνὸς (προσλήψει τῦ πνευματισμῦ κ), ὡς εἷς τις ὢν, καὶ ἀδιαίρετος. βλ. 'Ρείμ. λ. κοινὸς].

Éже (ἵνα, ὥς γε), καὶ Éжели, εἴγε, αἴγε,

συγκοπ. Если. (Еже, πп. Е, же=ἑ, εἷς δὲ). ἢ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς.

Éже, ὅγε, ἵγε, (οὐδέτερ, τοῦ иже): еже есть, ὅγε ἐστὶ (τουτέστι. е, же): á еже, ἡδ' ὅγε= τὸ δὲ. заéже, διὰ ὅγε, διόγε, (διὰ τοῦτο) οἷον ζα ὅγε (ὅζε· γ=ζ. καὶ ἡ διὰ, παρὰ Κυπρίοις, ζὰ).

Ежъ, ἐχῖνος (ἔχις) ἔζ=ἔχ—ις, ἔχις, ὅθεν (ἔχινς) ἐχῖνος· γράφεται καὶ Ѣжъ. Ежевика (βάτος) ὡς ἐχινώδης, κατὰ τὸ, ἐχινόπους, ж=з=χ.

Éзеро, 'Ρωσ. óзеро [λίμνη· ἐκ τοῦ ез, καὶ τῆς καταλήξεως еро. (Δοβρόβισκ. 296) ἔζ= ἔχ (χ=ζ)=ἄχ—ἄχα, ἄκα, aqua. βλ, Окà.] οἷον, ἔζερος, ἐζερὸς=ἐχερὸς=ἀχερός. ['Εκ τοῦ ἄχα, καὶ τῆς καταλήξεως, ερος, ηρος (ὡς, πνιγηρὸς, τακερὸς) ἐσχηματίσθη τὸ ἀχερὸς, οὗ τὸ μεγεθυντικὸν σῴζεται ἐν τῷ 'Αχέρων, ποταμὸς Θεσπρωτίας (ὅθεν 'Αχερουσία λίμνη. παρὰ τὸ ἄχα καὶ ὁ 'Αχελῷος. κτλ. βλ. Водà). 'Εκ δὲ τοῦ éзеро, ὁ τῆς συνηθ. Νιζερὸς (ἡ Νεσωνὶς, λίμνη Θεσσαλίας) κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ν (ἐζερὸς, Νιζερὸς, ὡς νερὰ =ὑρὰ· νεμπότης, ὁ ἐμπότης) ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ Νεζερὸς ἐκ τοῦ Νεσωνὶς, βεβιασμένη καὶ ἀπίθανος. 'Εκ τοῦ ἀχέρων, γίνεται καὶ ἀχερωῒς, ἡ λεύκη, ὡς δένδρον ὑδροχαρὲς καὶ ὑδατοτραφὲς, τοῦτο δέ τινες ἀνέγνωσαν ἀχελωῒς, ὡς ἐκ τοῦ ἀχελῷος. 'Η δὲ παρα-

γωγὴ τοῦ Ἀχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν, φαίνεται μᾶλλον πεποιημένη, ὡς ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Ἀχέροντος, ποταμοῦ τοῦ ᾄδου]. Ἐκ τοῦ езеро, Езеріякъ. (ἔθνος Σλαβόνων, παρὰ λίμνας κατοικοῦν) οἷον ἀχεριακοὶ, ὡς ἀχερούσιοι (λιμναῖοι, παραποτάμιοι, κατὰ τὸ Πάραλοι, κτλ.) Ἄτοπον δ᾽ ἂν εἴη, εἴ τις παραβάλλοι τὸ езеро πρὸς τὸ ζωρὸς, ζώω = ζέω, κατὰ τὸ Γρ. See (der See, λίμνη. die See, θάλασσα) Ὀλλ. Zee, συγγ. ζέω, ζέσις· ἢ σίζω, (σίδω) Γρ. siede, sause (ὀνοματοποιΐαι, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀνέμων)· ὁ δὲ Σουΐδ. ἔχει καὶ ἀζείρει= ζέει, ἀλλ᾽ ἦτε γραφὴ πάνυ ἀμφίβολος, καὶ ὐδὲν κοινὸν τύτῳ καὶ τῷ езеро. βλ. καὶ ильмень.

Ей, Σλ. ѥи, ἑοῖ (αὐτῇ.)

Éй (ναὶ) ἤ, (βεβαιωτικὸν· κατὰ διάλεκτον, εἶ. ὡς, νηὸς, νειὸς, κτλ. ὅθεν ἔϊ.) Γλ. oui. Γρ. ja, jo. ἤ, ὡς τὸ γὰ, γὲ (βεβαιωτικὸν). καὶ Ἑβρ. je (βλ. Adelung. λ. Ja). τὸ Ей, καὶ ὀμωτικὸν, ὡς τὸ, ναὶ, νή. „Ей Богу, νὴ τὸν θεὸν, καὶ, ей, ей, (κατ᾽ ἀποσιώπησιν, διὰ σέβας, ὡς, νὴ τὸν··· μὰ τὸν···) ἢ ὡς, ναὶ ναὶ (κατ᾽ ἐπαναδίπλωσιν.). Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ Ей = ἐῢ (καλὸν. = εὖ, ἐκ τῦ ἔω= εἰμὶ) καὶ Τυρκ. egi, ei.

*Елéй, ἔλαιον, λτ. oleum, Γτ. alev, Ασξ. ele, Αγ. oll, Γρ. Oel, Γλ. huile, κτλ. καὶ οἱ

Πλαταγῶνες, oli. (βλ. Adelung). σημείωσαι ей = αιον, εον· διὰ τῦτο καὶ ἔγραψα τὴν λέξιν.

Еле́нь, 'Ρωσ. Оле́нь (ἔλαφος) ἐλὴν, ἐλὸς, ἐλλὸς, ὅθεν ἔλαφος, Γτθ. elaho ($\varphi = \chi =$ h). Τὸ δὲ Γλ. elan = ἀλκὴ (βοῤῥεία ἔλαφος, λτ. alces, καὶ cervus alces) Γλ. Elend, Elenthier, Σβ. elg, κτλ. καὶ τὸ 'Εβρ. ajela = ἔλαφος. βλ. καὶ Лань.

Еле́цъ (ἰχθὺς, cyprinus dobula) ἔλοψ, ἔλλοψ (е = ο, καὶ ц = ξ = ψ· οἷον, ἔλοξ· ὡς, ἰψὸς, ἰξὸς· nix, νίψ).

Ели́кій, Ели́къ (ὅσος) ἡλίκος.

Е́ль, Е́лка (ἔλα) ἐλάτη.

Е́млю, ἀόρ. ялъ, ἀπαῤμφ. яти [λαμβάνω δέχομαι, συλλαμβάνω, κτλ. τὸ θέμα я, (яю) = ἄ — ω, ἄω, ἄFω, αὔω, ἄφω, ἄπω, ἅπτω—πτομαι· ἐκ δὲ τῦ ἀῤῥήτου ею (= яю, ἔω, ἄω) τὸ е́му (οἷον, ἔμω) μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ, л, е́млю. ὡς καὶ иму̀ (ἀντὶ ему̀) има́ю, ὅθεν καὶ и́мамъ, имѣ́ю (ἔχω, οἷον ἄμημι ἀμέω). Παράβλ. τὸ λτ. amo=capio (ὡς τὸ ἀσπάζομαι. amata=capta. Αὔλ. Γέλ. α, 12, ὅθεν καὶ = ἀγαπῶ.) καὶ emo (ὠνῦμαι) ὅθεν ad-imo, κτλ. Τοῦ αὔω, ἄπω (ἅπτω) συγγεν· καὶ τὸ, ἔπω (= ἄπω, ὅθεν π=μ, amo, емлю) καὶ (π=κ) ἔκω, ἔχω, τῦτο δὲ καὶ μεταθέσ. ἐκ τῦ χέω (ὅθεν, σχέω) χάω, χαύω (= αὔω,

δῶ) λτ. (habo) habeo, „ ἄβεις, ἔχεις· μεταβών, μετασχὼν (Ἡσύχ.). τὸ ἄω φαίνεται θέμα καὶ τϐ αἴνω, αἴνυμι = Γρμ. nehmen (Adelung.) βλ. Ῥείμ. λ. ἄπτω.]

*Ербихъ, erbich, καὶ irb (Καρνιλ) Γρμ. Orb, Ὀλλ. erve, Οὐγκ. arva, λτ. orbus, ὀρφὸς, ὀρφανὸς (Tripart p. 34)

Éрникъ (θάμνος, θαμνῶδες χωρίον) ἔρνος (ὡς, ἔρνυξ.)

Éрикъ, ῥύαξ (οἷον ἐρύαξ, ἔρυξ, μετὰ τϐ εὐφωνικϐ ε· ὡς, ῥύω, ἐρύω. Λέξις τῶν παρὰ τὸν Ρᾶ (Βόλγαν) καὶ τὴν Κασπίαν κατοικούντων). παράβαλ. Ἐρίγων, ποταμὸς Θράκης, Συνήθ. Ῥιγίνα [ἐκ τϐ ῥίω, ὅθεν ῥὶς, ῥὶν = ῥέω, ἐρίϜω, ἐρίγω (ὡς καὶ τὸ ἐρύγω, ἐρεύγω ἐκ τϐ ἐρύω, μετὰ τϐ Ϝ = γ. Οὕτω καὶ ἐράω, ὅθεν ἐξεράω, ἐκ τϐ ῥάω = ῥέω, ῥίω. τοῦ δὲ ῥάω συγγενὴς ὁ Ῥᾶ. βλ. Ревень.]

Ерóшу, (φύρω τὰς τρίχας ἀτάκτως) καὶ μέσ. Ерóсуся (φρίσσω τὰς τρίχας, ἐπὶ θηρίων) ἐ-ρόσσω, ἀντὶ ἐ-ρίσσω = Ϝρίσσω (βρίσσω) φρίσσω. Γλ. friser, κτλ.—Ерóшка (κεφαλὴ ἐλόθριξ) φριξὴ (φρισκή)· ὡς „φριξὴ κόμη (Ἀριςοτέλ.) καὶ „ἔφριξαν ἔθειραι (Ὅμ.). τὸ ε, εὐφωνικὸν, ὡς ῥύω, ἐρύω.

*Еродія, ἐρωδιὸς, καὶ ῥωδιὸς λτ. rodius.

Ершъ (πέρκη, perca cernua) ἴσ. ἔρκη (ἀποβολ. τϐ π· ὡς, ἀλαιὸς, παλαιὸς) ἐρκὸς, ἔρξ,

ἀντὶ πέρκη, περκὸς (πέρξ) βλ. Вершъ. *ἡ ἔρση, (μετφ. πᾶν δροσῶδες καὶ τρυφερὸν ζῶον, ὁποῖαι μάλιϛα αἱ πέρκαι τῦ Νευᾶ τῆς Πετρυπόλεως·) τὸ δὲ ἔρση (δρόσος) ἐκ τῦ ἔρδω, ἄρδω· βλ. καὶ* рыба.

Ерóшка, *βλ.* Ерóшу, *ῥίσσω, φρίσσω, φρίγω, συγγ. φρύγιο (λτ.* frigo, frixus) *καὶ υ=ο (οἷον, Ϝρόσσω). βλ. 'Ρείμ. λ. φρίσσω.*

Éсень, *'Ρωσσ.* осень *(φθινόπωρον) αὔσων? (αὔω, ὅθεν αὔρα, ὧρα, καὶ εὔω, εὖρος, ὖρος). ἴσ. συγγ.* Веснà. *βλ. καὶ* осень.

Есмь, еси, есть, *ἐσμὶ (ὅθεν ἐσμὲν)=ἐμμὶ, ἐσσὶ, ἐϛὶ. πληθυντ.* есмы, есте, суть *(ἀντὶ* есуть. *Δοβρόβ.) ἐσμὲν, ἐϛὲ, ἐντὶ, καὶ εἰσὶ (ἐσῦντι, ἔσεντι). Σερβ.* есам, jesam, *οἷον ἔσαμι=ἔσεμι, ὅθεν συγκοπῇ, ἐσμὶ) Λετ.* esmu *(ἀντὶ ἐσμὶ) Λιθ.* esmi. *κτλ. Πρβλ. Λατ.* sum, *(ὡς ἐκ τῦ, ὕω, ὑμὶ, Ϝῦμι [ὅθεν, φῦμι, φύω] σῦμι· ὡς, ἕλα, σέλα.)* es, est. sumus, estis, sunt *(ȷυντὶ). Γοτθ. καὶ 'Αγξ.* am, *καὶ* em, *καὶ* im, *ἀρχ. Γρ.* bim *(Ϝιμὶ, εἰμὶ, καὶ ἠμὶ, ὅθεν ἦν·) παρ' ὃ τὸ Γρμ.* bin, (bis) bist *(Ϝῆσ-θα)* ist. sind, seyd, sint. *Σκρ.* osmi, osi, osti, *πληθ.* sumus, sunti. *Περσ.* am, ai, ast: aim, aid, ant. *κτλ.—Σλαβ. δυϊκ—* есвà, естà, естà *= ἐϛὸν, ἐϛὸν [τὸ ά προσωπν (οἷον ἐσμὸν) παρ' Ἕλλησι λείπει]. μετχ.* Сый *(ὁ Ὢν) οἷον Ϝύς, ἐκ τῦ ὕμι, (ὡς φὺς, ἐκ τῦ φῦμι) ἢ ὀρθότερ. ȷεὶς, εἶς, αἰολ· ἔνς,*

(λ. ens) ἔντος, Θηλυκ. ἔσσα, Δωρικ. (ἐκ τῦ ἔω) ὅθεν καὶ ἐσσία = ὀσία. сущій (ὢν) ὄσιος Ϝόσιος (ὅθεν ἀνόσιος, κτλ. βλ. Μέρ. Α. ῥῆμα). Нѣсмь, Нѣси, Нѣсть, = Не есмь, κτλ. οὐκ ἐσμὶ· καὶ Нѣть (= οὐκ ἔςι) = οὐ. Естество̀ (есть) ὀσία, οἷον, ἐσσιωτϜὸν, οὐσιότης, ἐςότης=ἐςὼ (ὅθεν εὐεςὼ, ἀειεςὼ) καὶ „ ἐπυτὶς, ὀσία. 'Ρόδιοι, ('Ησύχ. οἷον, ἐπουσὶς, ἐπ—ουσὶς. βλ. истинный) λτ. essentia (esse) Γλ. essence Γρ, Wesen. κτλ.

*Ехи́дна, Ехи́дный, ἔχιδνα, -δνειος· ὅθεν Ехи́дствую καὶ Ехи́дничаю (βλάπτω, ὡς ἡ ἔχιδνα) οἷον ἐχιδνίζω.

Еѝ, ἑοῖ, οἱ (αὐτῇ). Ея̀ (αὐτῆς), ἁς, ἑῆς.

Ещѐ, ἔτι, λτ. etiam.

Ж.

Ж. Ж. ж (Живѣте, ὡς τὸ Γλ. J. Jivjete, Ζηβιέτε) = Ζ, ζ· καὶ = β, γ, δ, χ, σ. (βλ. 'Αλφάβητ.)

Жа́ба (φρῦνος, ἢ φύσαλος, εἶδος βατράχου) βάβα-ξ (ζάβα-ξ. ὡς, ζαρεῖ=βαρεῖ. „ βάβακα τὸν βάτραχον· Ποντικοὶ. 'Ησύχ.) Πρβ. ὀλολυγόνες, λάλαγες, κέρβεροι (βάτραχοι· καὶ ὀξύγη = φύσαλος)· ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τοῦ κοάζοντος βατράχου.

Жа́бры (*πληθ. βράγχια ἰχθύων*) *ὡς ἐκ τῦ* Жабръ (*οἷον σάφρος, σάφροι, ζάφροι, μεταθέσει*) = *σφάροι, σφάρος, φάρος, πρωτότυπον τοῦ σφάρυγξ, φάρυγξ, φάραγξ· ὅθεν σφάραγος, Σ. σπάραχνον, καὶ ζβάραχνον,—χνα* (*τὰ βράγχια*), *οἷον ἐκ τῦ σφάραγνος· ὡς, σφάκος, σφάγος, σφάγνος.*

Жа́жду, Жаждáю, Жадáю (*διψῶ*) *οἷον ζάσδω, σάσδω, σάζω=ϳάζω=ἄζω* (*ξηραίνω*). Жажда, *σάσδα, ἄσδα, ἄζα* (*δίψα*). [*ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, μετὰ τοῦ πνεύματος, σαύω, ζαύω,* (*σ=ζ, ὡς καὶ ἐκ τῦ ἄω, σάω, ζάω, ζαής·*) *ὅθεν τὰ, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυσαρισμὸς, κτλ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὔω καὶ τὸ ἄζω, ἀζαίνω = ξηραίνω· συνεισάγει δὲ τὴν δίψαν ἡ ξήρανσις· ὅθεν ἐξελήφθη τὸ ἄζω, ἄσδω* (жажду) *καὶ ἀντὶ τοῦ, διψῶ, κατὰ τὴν συνήθη μετάληψιν τῶν ἑπομένων ἀντὶ τῶν ἡγεμένων, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὔω, αὐχμὸς = ἀνυδρία· καὶ τὸ Γρ.* Durst (*δίψα*) *ἐκ τοῦ* dürre, dörre = *θέρω, τέρω, τέρσω* (*ξηραίνω*) *λτ.* (torro) torreo: *καὶ τὸ λτ.* sitis = *ϳίδος, ἴδος* (*καῦσις*) *κτλ.*]

Жа́лкій, Жáлокъ (*ἐλεεινὸς*)· Жалѣю (*ἐλεῶ*) *ζάλαξ, ζαλόεις = σάλαξ, σάλλω, σάλω, καὶ σέλλω, ζέλλω*=commoveo, commoveor(*Ῥείμ. λ. σέλλω*)· *ὅθεν, σαλαΐζει = κόπτεται* (*Ἡσύχ.*) *ἢ = Λτ.* doleo. (д=ж.) *ἕτερον δὲ τὸ δείλαιος, δειλός.*

Жа́ло (*κέντρον*) *ζάλος, ζέλος=ζέλλω,* Жáлю(*κεντῶ*)

βάλλω, βέλλω, βέλος, (β = ζ). „ ζέλλω, βάλλω ('Ρείμ.)

Жаръ (*καύσων, θέρμη*). Жápю (*όπτῶ*) *σάρω, σάρος = σέρω, σέρος=θέρω, θέρος, θέρμη (θ=σ. λακωνικ. καὶ σ=ζ)· „ σαρμὸς, θερμὸς, Κύπριοι. ('Ησύχ.) ἐκ τοῦ σέρω (θέρω), σεὶρ = ἥλιος. καὶ σείριος (ὁ ἀστὴρ. βλ. 'Ρείμ. λ. Σείριος). Παράβ. 'Εβρ.* sara (*φλόξ*). *'Αρμ.* zerm (*θερμὸς*) *κτλ. 'Εντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας ζάρα, ζιάρα (ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θέρμη) παράτισι τῶν χωρικῶν τῆς Θετταλίας, καὶ τοῖς παροικοῦσι Βλάχοις· καὶ 'Αλβανιςὶ δὲ,* Ziar.

Жвáнъ, *βλ.* Чвáнъ.

Жвỳ (*μασσάω, μασσῶμαι*) *ζάπω, = δάπω, δέπω, δόπω (δ=ζ, ὡς καὶ Συνήθ. ζȣπῶ= θλίβω, ἐκ τȣ̃ δέπω, δέφω, δόπος, δȣ̃πος, δȣπῶ. τὸ θέμα, δάω, δάϝω, δαύω, δέϝω, δεύω). 'Ρωσσ.* Жую, *ἀπαρέμφ.* Жевáть, *ὡς ἐκ τȣ̃* Жевáю, Жевỳ=*ζεύω (ζέβω) ἀντὶ δεύω (δέβω, δέφω) δέπω, (βλ. 'Ρείμ. λ. δάπτω). τὸ δὲ* Жую̀, *οἷον ζύω, ἐκ τȣ̃* Жевỳ (*ζεύω*) *ὡς, κύθω ἐκ τȣ̃ κεύθω, καὶ τὸ λτ.* gusto (*γύσθω, γύω*) *ἐκ τȣ̃ γεύω. 'Αλλὰ τὸ αἰολ. ζεύω, ἀντὶ γεύω, δῆλον, ὅτι ἕτερον τȣ̃* Жевỳ, *ὅθεν συγκοπῇ, τὸ* Жвỳ.—Жвáнie, Жевáнie (*μάσσησις, ἀναμηρυκισμὸς*) *ἐσχηματίσθη ὡς τὸ δαπάνη (ζαπάνη, ζεπάνη) καὶ δέπανον, δείπανον, συγκοπ. δεῖπνον (δέπω, δάπω).*

Жгу̀ (*καίω· ὄκ οἶμαι=ζέϜω [ζέγω] ζέω, ὅθεν, ζένω, ζεννύω, Γρμ.* senge, *καὶ ζύω, Περσ.* sucht), *ἀλλὰ μᾶλλον = δαίϜω (δαίω, δάω, καὶ δέω, ἀντὶ δάω, δ = ж, ζέϜω,* Жеry, *ὅθεν συγκοπ.* Жгу) *= δαύω, ζαύω, καύω (αὔω, ἄω) Λιθυαν.* degu (*δαίω.*)

Жде (*μόριον τελικὸν = σδε, δε) οἷον,* тóй (*τὸς, τόος, τοῖος*) тóйжде, *τοός δε·* толи́ко, толи́кожде, *τηλίκον, — λίκος, τηλικός δε· καὶ* Ждо = Жде: кóй, кóйждо, *κόος (κοῖος) κοιός δε (ποῖος, ὁποῖος.)*

Жду (*προσδοκῶ.*) *ζατῶ, ζητῶ· ἤ, ζίδω, μεταθέσ. ἀντὶ δίζω, (ὡς δέλω, ἔλδω).*

Же, жь = *δὲ, οἷον,* тыже, *τὺ δέ.* мыже, *ἡμεῖς δὲ·* иже (и, же), *ἴσδε, ὅσδε, ὁδὲ, καὶ ἴσδε, ἴσγε, ὕσγε καὶ, οἴγε, (ἀναφορικόν.)*

Жéзлъ (*ῥάβδος, βακτηρία· ἐκ τῦ* Жез. *τὸ* λ *κατάληξις. Δοβρόβ.) ἴσως, ζογγύλον, ζάγκλον (ζόγυλον, ζέγυ-λον, ζέζυλ-ον), ἐκ τῦ ὀγκύλος (ἀγκύλος, ἄγκος, ἄγω) Ϝογγύλος, γογγύλος, ζογγύλος (συνήθ. ζογκλὸς), καὶ ζάγκλος· ὅθεν, ζάγκλον=δρέπανον (ὡς σκολιόν). Οὕτω καὶ τὸ Γλ.* crosse. *καὶ τὸ σκήπων, ἐκ τῦ σκάπω (σκάμβω, κάμβω, κάμπτω) καὶ σκάπος (σκᾶπτον, σκῆπτρον) λτ.* scapus, *Γρμ.* Schaft. *συγγεν. τῦ σκίπων, σκίμπων, λτ.* scipio. *βλ.* Клюкà.

Желáю (*ἐπιθυμῶ, ἐπιποθῶ.*) *ζελέω = ζέλω, σέλω, θέλω, δέλω, βέλω (ἐκ τῦ ἔλω, ἔλλω,*

μετὰ πνευματισμῶν κατὰ διαλέκτους, βλ. ʽΡείμ. λ. σέλλω). Желáтель (*ἐπιθυμητὴς*) *ζελητὴς* = *θελητής. Ἄλλοι παραβάλλουσι τὸ ζηλόω, ζῆλος (ζέω, ζέελος) ζηλήτωρ, λ.* zelator, *κτλ.*

Желнà, *βλ.* Жолнà.

Желвь, *βλ.* Зелвь.

Жéлтый, (*ὠχρὸς*)· Желтóкъ (*ὠχρὸν ὠοῦ. ἐκ τοῦ* Желт, Жолт. *Σερβ.* Жут=Жлт, у=л: *Κρτ.* sut, *Κρν.* shut, *Βμ.* žlutu, *Πολ.* żoltu.) *Λτ.* helvus, gilvus, gilbus, galbus: *μέσ. λτ.* giallus, *Ἰτ.* giallo, *Ἰσπ.* jalde, *Γαλ.* Jaune, *Ἀγγ.* yellow, *Σβ.* gul, *Ἰσλ.* gulur, *Γρ.* gelb, gilb, *συγγ. ςιλβὸς, ςιλπνὸς, ςίλβω· ἐκ τοῦ ἴλλω, ἴλπω, ἴλβω (στ-ίλβω). τὸ δὲ ἴλλω, ἴλω = ἔλω, Fέλω, γέλω = λάμπω, καὶ ἔλα, (εἴλη) γέλα (γελὸς, γέλFος,* helvus, *ὅθεν καὶ οἷον γελτὸς, ζελτὸς). βλ. ʽΡείμ. λ. ςίλβω, καὶ* Adelung. *λ.* gelb. *Ἡ συγγεν.* Желчь (*χολή, χολωτός*). *βλ. καὶ* Злáто.

Жéлудь (*βάλανος, βέλανος, συνήθ. βελανίδι*), *αἰολικ. γάλανος, λατ.* glans, glandis, *Γλ.* gland = *γέλανος, ζέλανος, (οἷον ζέλαν(δ)ος· β, καὶ γ = ζ· ὡς, γεύω, ζεύω· βάλλω, βέλλω, ζέλλω.)*

Желýдокъ (*ςόμαχος*), *κατὰ Δοβρόβ. συγγεν.* Желудь, *οἷον, ζελάντιον (ὡς τὸ βαλάντιον.) ἀλλά μοι πιθανώτερον δοκεῖ τὸ* Желýдокъ = *χέλουδος (ζέλουδος) = χέλυς—υος, καὶ—υδος*

(ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον τοῦ ϛήθους). Καὶ τὸ χολὰς, χολάδος (ἔντερον) συγγενὲς κόλον, ἐκ τοῦ κόλος, κοῖλος, κύλος, κύλω, κύω=κάω=χάω, χέω, ὅθεν καὶ χειὰ, καὶ χέλυς, κτλ. τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ [к=χ.]

Жéлчь (χολὴ) Σερβ. Жуч=Жлч (βλ. Желтый) Κρτ. such, Κρν. scholzh, schovz, Βμ. žluč, Πολ. żołć—Γρ. Galle, Ἀγγ. gall, Ἰσλ. galla =γολὰ, ἀντὶ χολὰ, χολὴ, χόλος (χέλος, Желчь, χ=ж, καὶ ζ). Ἐκ τοῦ χελὴ, καὶ τὸ λτ. fel, (φελὴ, φ=χ· ὡς, ὄφις, ὄχις, ἔχις· χατίσκω, fatisco· χύω, φύω, fudo, fundo) τοῦ δὲ fel (felis) συγγενὲς καὶ τὸ συνώνυμον bilis (b=f, φ.).

Желѣзо (σίδηρος) (οἷον ζέλιζος, ἀντὶ χέλιγος, χέλικος) = χάλικος, ὅθεν τὸ χαλκὸς. [ἐκ τοῦ χάλω, χάω=χύω, χέω (ὡς μέταλλον χυτὸν. βλ. мѣдъ) χάλις, χάλιξ, χάλικος, χέλικος, (α=ε, ж=χ, κ=γ=ζ· Желѣзо). τὸ δὲ χαλκὸς, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου, φανερόν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χάλις, καὶ χαλκός.] Ἄλλος δ᾽ ἂν τις, ἴσως, εἴποι τὸ Желѣзо, συγγενὲς τοῦ χάλυψ (χάλυξ—ὡς ὄψ, vox: ἰψὸς, ἰξὸς—χάλυκος, γος).

Жéлобъ, Жóлобъ (ϛεγαϛὴρ, σωλὴν) οἷον, χέλος (ζέλοϜ-ς) = χόλος = χολέρα, καὶ χολέδρα. [ἐκ τοῦ χέω, χόω, χύω, χόλος, χολερὸς, χολέρα = ϛεγαϛὴρ σωλὴν]. Οὐ γάρ μοι δοκεῖ

παραβλητέον εἶναι τὸ, σωλὸς (οἷον ζωλόϜ-ς) = σωλὴν, ἐκ τȣ̃ ὠλὸς, ὠλὴν = αὐλὸς (ὡς αὖλαξ, ὦλαξ· αὖς, ὦς, οὖς· κτλ.) Ἐκ τοῦ ὠλὸς (αὐλὸς) καὶ ἰδίως ἐκ τȣ̃ ὦλαξ (αὖλαξ) ὠϜλὸς, ὦϜλαξ, τὸ τῆς συνηθ. ἐν Θετταλ· ὠγλᾶς, οὐγλᾶς, ὁ σίφων, ἢ αὐλὸς, δὶ ȣ̃ ἀποςάζει τὰ σίκερα. (παρ᾽ ἄλλοις μεταθ. γȣλᾶς, παρὰ δὲ Πελοπον. λȣλᾶς, λωλᾶς, ἐκ τȣ̃ ὦλαξ κατὰ πρόσθ. τȣ̃ λ· ῥὼς, ἀπήνη, λαμπήνη.)

Жемчу́гъ (μαργαρίτης) ζάμβυξ, ζάμβυκος (ζάμζυγ-ος. β=ζ=ч) καὶ ζάμβαξ, καὶ ζάμυξ, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, τὸ ἔσω τῆς μαργάρου, ἤτοι τῆς μαργαριτοφόρου κόγχης. Γρμ. Perlen—mutter, Γλ. nacre de perle, συνήθ. μαργαριταρόῤῥιζα, ἧς τὸ φαυλότερον μέρος καὶ τὸ καθόλȣ δὲ Τȣρκιςὶ, σεδέφι· (ἐκ τȣ̃ ζάμβαξ, τὸ τῆς συνηθ. ζαμβάκι, ζαμπάκι = κρίνος, διὰ τὸ λευκόν).

Женà, γενὰ, γυνὰ (γυνὴ) γάνα, γένα, γόνα· (ὅθεν τὸ συνήθ. κοκόνα. κατ᾽ ἀναδίπλ· ὡς ἐκ τȣ̃ κόνα = γόνα. βλ. Щéголь.) Πολ. żona, Λετ. ganne, Ἰσλ. kona, quon, Τευτων. quan, quän, quen, Ἀγγ. queen, Ἀγγσξ. quean, Σβ. quinna, Δαν. kone, Γοτθ. kuen, Κιμβρ. cena, Ἀρμ. kin, Ἀλβαν. zohna (νύμφη) κτλ. καὶ Περσ. gani, kenis, sen, ἢ zen. Ἰνδ. gena, kani, keeniao, kania, genai, dschenai· καὶ παρὰ τοῖς Σίναις, schin.

Τὸ γυνὴ, γάνα, ἐκ τῦ γάω, γέω, γύω=κάω, χάω, (χωρῶ) καὶ κόω, κύω (ὅθεν καὶ, κόνος, κόννος, λτ. cunnus.). *Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀντὶ γάνα, (γανὰ, γυνὴ,) ἔλεγον βανὰ, καὶ βάνα, Αἰολικῶς, καὶ βύνη, φύνη. οὕτω καὶ 'Ιρλανδ.* ben, *καὶ παρὰ τοῖς 'Ιαπωναίοις,* vonua, *κτλ.* — Женю̀ (*νυμφεύω, καὶ* Женю́сь, *νυμφεύομαι, ἐπὶ ἀνδρὸς*) *ἐκ τῦ* Жена̀. *ὡς ἐκ τῦ γάω (γάνα) καὶ τὸ γάμω, γαμέω (καὶ γέμω = κύω. 'Ησύχ.) γάμος,* Жени́тва (*οἷον γενετὴ*) *καὶ* Жени́хъ (*νυμφίος· οἷον γενήσιος, γενέτης, ἀντὶ γαμέτης, γαμερὸς, γαμβρός· ἐκ τῦ γέω καὶ τὸ γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ.* gigno, *γένος, γόνος, λτ.* genus, *Γτθ.* Kun, *Γρμ.* Kind, *κτλ.*) *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔπλασαν τὸ γαμεῖν ἐκ τῦ ἀνδρὸς, ὡς 'Ιταλ.* (marito) maritare, maritarsi, *Γαλ.* (mari) marier, se marier, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. ὑπανδρεύω, -ομαι, ὕπανδρος, ὑπανδρευμένη, 'Ρωσσ.* мужа́тая жена́. *ἐπὶ δὲ γυναικὸς λέγυσι,* за мужъ выходить, *ὡς τὸ, γίνεσθαι ὑπ' ἀνδρὶ· συνέρχεσθαι ἀνδρί· παράβ. καὶ τὸ Τυρκ.* gotzaja varmak.

Жену̀ (*διώκω*) *ἐκ τῦ* Гоню̀ (гнати) *γόνω=κόνω, Σ. κυνῶ = κίνω, κινέω=δόνω, δονέω, δινέω, δίνω, δίω, διώκω. [ἐκ τῦ ἴω, ἰώκω, μετὰ τῦ πνεύματος, δίω, διώκω, καὶ μετὰ ψιλωτέρυ πνευματισμῦ, κίω, λτ.* cio, cieo: *ὅθεν κίνω, κινέω = δινέω, δίνω, δένω, δέδονα, δόνω (δονέω) δ=γ = κ· καὶ γ=ζ, οἷον*

γόνω, γένω (ζένω) βλ. 'Ρείμ. λ. δίω.] ἤ, δένω=θένω (τύπτω) αἰολ. σένω (ζένω) συγγεν· κένω, κόνω (γόνω), ἐκ τȣ̃ δάω, κάω· δαίνω, καίνω· δένω, κένω, (caedo. βλ. 'Ρείμ. λ. δάω)· βλ. καὶ Гоню́.

Жера́вль, γεραϝνὸς, γέρανος [γέρας, γέρος, γέρυς, γρὺς, λτ. grus, μέσ. λατ. grua, Γαλ. grue, τȣ̃ δὲ γέρανος τὸ $\overline{αν}$ εἰς $\overline{αυ}$, γέραυος (ὡς ἀνίαχος, αὔϊαχος. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. Αυ.) γέραβος, ζέραβος = Жерав (ἀντὶ Жеравль, τὸ λ. ἐπενθετικ· ὅθεν) Σερβ. жерав, Βοεμ. gerab, καὶ geran, 'Αγγλ. Crane, Γρ. Kranich, κτλ.] Γράφεται καὶ Жаравль, 'Ρωσσ. Журавль, Σερβ. καὶ Ждрао (συγκπ. ἐκ τȣ̃ Ждерав = σδέραυος = ζέρανος, ἀντὶ γέρανος· γ = ζ = σδ = жд.)

Жеребе́цъ, βλ. Жребе́цъ.

Же́ребей, βλ. Жре́бій.

Жерло̀ (ςόμιον καμίνȣ, τηλεβόλȣ, ὄρους ἠφαιςείȣ, κτλ.), Σερβ. Ждрисло (φάρυγξ.) Καρ. sherelo (ςόμιον σίμβλȣ.) Κρτ. srelo (ςόμιον καμίνȣ) ἐκ τȣ̃ Жру̀ (Жеру̀, ζέρω=δέρω). Εὑρίσκεται καὶ Жрѣло̀ καὶ Жрело̀ (Δοβρόβ.) συγγεν. τρώγλη. [ἐκ τȣ̃ τέρω, τύρω, τύρα, ἡ θύρα· καὶ τερύω, τρύω, τρύμα, τρύϝω, τρύπω, τρύπα· καὶ τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, τρώϝλη, τρώγλη· τὸ δὲ τέρω=δέρω (ζέρω. βλ. τὸ β. Жру) ὅθεν καὶ οἷον, δρώγλη, δρώϝλη, δρώλη (δρόλη) δρέλη(ο=ε, ζρέλη, Σλα-

βονικώτερ. καὶ κατ' ὑδέτ. σχημ. ζρέλον (*ὡς, κανδήλα*, candela, кандило) Жрелò, Жерлò.] *'Εκ τῦ τρύω καὶ ἡ τρυήλη, λτ.* trulla, *καὶ τὸ* trullus, *καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς, τρῦλλος* (*θόλος*) *καὶ συνήθ. τρύλλα, τύρλα· καὶ τρυλλωτὸς* (*θολωτὸς*) *καὶ τυρλωτὸς κατὰ μετάθ. ὡς* жрелò, *καὶ* жерлó.

Жéрновъ, Жóрновъ (*λίθος μυλικὸς*) *συγγεν. τόρνος* (*δόρνος, ζόρνος = ζόρνοϝ, τ = δ, καὶ δ = ζ, ὡς δάπεδον, ζάπεδον.*) *ἐκ τῦ τέρω λτ.* tero (*τρίβω*) *τέτορα, τόρος, ὅθεν τόρονος, συγκοπ· τόρνος· εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ τόρονος, δόρονος, μετάθ. δόρνοϝ-ος, τὸ* Жéрновъ, *οἷον ζόρνοϝος, καὶ ζόρϝονος, ἀφ' ὗ τὸ Σερβ.* Жрбань (*χειρόμυλος*) *Πολ.* żarna, *Κρτ.* serne, servne *καὶ* sermlye (m=v. *οὐ γὰρ οἶμαι τῦτο παραφθορὰν τῦ χερόμυλος, χέρμυλος.*) *Μορβ.* żernowy. *βλ.* Жрỳ.

Жéсткій, Жестóкый, Жéстокъ (*σκληρὸς*) *ζεςὸς· καὶ Σερβ.* Жесток (*θερμὸς, πυρώδης*). Жестина (*θερμότης, σφοδρότης*). *Κρτ.* seztok, sesztok (*ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς*)· *ὅθεν* Жестчỳ, Жещỳ, (*σκληρύνω*) *ζεςόω* (*ζεςέω, συνήθ. ζεςένω*). [*ἐκ τοῦ ζέω, φωνῆς πεποιημένης* (*βλ.* Жи́дкій) *ὡς καὶ τὸ σίζω· ὅθεν καὶ σιγμὸς, καὶ σίγμα*, „*ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣν πυρωθεὶς ὁ σίδηρος ἀπήχησεν, ἐπειδὰν ἐμβληθῇ τῷ πυρὶ* (*'Ευςάθ.*)· *σκληρὰ δὲ τὰ πεπυρωμένα, καὶ ξηρά. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἄω, αὔω, σαύω, σαυ-*

κὸς, καὶ αὐςὸς (αὐςαλέος) αὐςὴρ, αὐςηρός· καὶ σαύω, ζαύω, ζάφω, ζαφελὸς ὁ σκληρὸς] κτλ.

Жи́дкій, Жи́докъ (ῥευςὸς). Жи́жа (ζωμὸς) ἐκ τῦ Жижу̀ (ῥευςόω) ζίω, συγγεν ζείω (ζέω, ζύω, ὅθεν ζύθος, ϑ=δ, ζύδος· καὶ ζώω, ὅθεν ζωμὸς). τὸ δὲ ζέω, ζύω = σύω = θύω, θύζω (σύζω) θύσις = ζύσις, ζέσις· καὶ τὸ ζίω = σίω, σίζω, (ὅθεν Жижу̀, οἷον ζίζω, ζίζα, ζιδὸς)· τὰ θύω, σύω, σίω, ζίω, κτλ. πεποιημένα ἐμφαίνυσιν ὁρμὴν, ζέσιν, ῥοὴν („δάπεδον αἵματι θῦεν" Ὅμ.) καὶ ἦχον, οἷον πυρὸς, κτλ. „σίζει, ἠχεῖ, ῥεῖ, περιῤῥεῖ (Ἡσύχ.) Ἐκ τοῦ σίω, σίζω, ζίω, καὶ τὰ Γερμ. sieden, sausen, zischen, κτλ. τὸ δὲ Γαλ. sauce (ζωμὸς)=salsa (al=au. βλ. Ἀλφβ.) βλ. Ῥείμ. λ. σύω, θύω, ζέω· πῤβλ. καὶ Жужжу̀.

Жизнь, ζῆν, ζῆσις (ζωὴ). Жи́въ, Живы́й, ζωϜὸς, ζωὸς, ζὼς, ζῶν (Σανσκρ. dchiwa). Ἐκ τῦ Живу̀ (ζήϜω, ζήω)=ζάω, ζῶ, (Περσ. zisten, Σανσκ. jivitum.) Живлю̀, ζωϜῶ, ζωῶ, ζωόω (ζωοποιῶ). Житіѐ (ζῆτις, ζῆσις) ζωή, βιοτὴ, καὶ Живо́тъ (Λετ. ziwot). Живо́тное, Ῥωσσικ. Живо́тно, ζῷον, ζώϊον, ζώϜιον (οἷον ζωϜωτὸν, ζωωτὸν, ζωτὸν, ζητὸν, ὡς ἐκ τῦ ζάω, ζητὴρ, ζήτριον, καὶ ζώτειον, καὶ ζωντεῖον, καὶ ζώστειον, τὸ Συνήθ. ζωντάνιον· οὕτω καὶ ζωντανὸς = ζωός.) βλ. καὶ Зубъ.

Жи́ла (φλέψ). ὡς ἐκ τῦ φλέω, φλεύω, φλέβω,

φλέψ, οὕτως ἐκ τῦ φλίω (=φλύω) εἴη ἂν, φλιὰ, φλία, (βλία, μετὰ τῦ πνεύματος, σβλία, μεταθέσ· σβίλα, ζίλα· σβ=σδ=ζ, βλ. зола̀) Παράβ. Γρ. Schwiele. [φλέω, φλίω, φλύω = βλέω, βλίω, βλύω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φλέω, φλέψ, φλοιά.]

Жи́ръ (ςέαρ) παρηχεῖ πρὸς τὸ, ςῆρ (σσὴρ, ζὴρ), ἔςι δὲ παρὰ τὸ Жру̀ (ζέρω, δέρω) ὡς δέρτρον=δερτὸν (ζερ-τὸν)· τὰ δὲ, Περσικ. tscherb, 'Αρμ. dscharb, 'Ινδ. sarpi, ἀσύμφυλα δοκεῖ μοι πρὸς τὸ Жиръ.

Жи́то, (πᾶς σιτηρὸς καρπὸς [ὡς Συνήθ. γέννημα] καὶ ἰδίως, κριθὴ) σῖτος (σ=ζ· ὡς σέλω, ζέλω). Жи́тница (σιτοδοχεῖον. οἷον σιτανεῖον)· Жи́тный, σίτινος. Жита́рскій, Жита́рскъ, κτητικ. τῦ Жита́рь, σιτοποιὸς (ὡς τὸ Σ. σιταρᾶς). Житомѣ́ріе, σιτομέτριον (Λεκ. ιβ). 'Ο Δοβρόβισκ· παράγει ἐκ τῦ Жити = fruere. βλ. καὶ Adelung. λ. Schutt.

Жму̀ (θλίβω, πιέζω) ζμῶ, σμῶ, [σμάω, μάω, μάσσω· ὅθεν Жемо́къ (πᾶν τὸ μεμαγμένον χειρὶ) σμάγμα, μάγμα]. παράβ. Γρ. schmiegen, κτλ. 'Αλλὰ τὰ, ἀπαρέμφ· Жа́ть, καὶ Жа́тіе (θλίψις, πίεσις) καὶ Жа́тый (πιπιεσμένος) ἀπαιτῦσι πρωτότυπον τὸ Жа́ю (ζάω)= δάω, δαύω, δάπω, δέπω, δέφω, δέψω, (δέψις, δεπτὸς) ὅθεν καὶ τὸ Жму εἴη ἂν (ζάμω= δάμω) = δάπω, δέπω (ж=δ, καὶ π=μ). βλ. Жву, καὶ 'Ρείμ. λ. δέφω, δαύω.

Жмýрю (*νεύω*, *καμμύω*) *σμύρω*, *ἀντὶ σμύω* = *μύω*, (*ὡς νύρω* = *νύω*, *νύσσω· καὶ σμῦς* = *μῦς· σμυκτὴρ* = *μυκτὴρ*, *κτλ.*). Жмýра (*καμμύων*) *σμύρων*, *μύων· καὶ παρὰ Σέρβ* = *μυΐνδα*.

Жнý (*θερίζω*) *ἐκ τῦ* Жн́ю, Жáю (*ζάω*) = *δάω* (*δάζω*) *καὶ*, *δάνω*, *δαίνω* (*ζάνω*, Жаню, *ὅθεν* Жнý). Жáпıель (*θεριςὴς*) *οἷον δάτης* (*ζάτης*) *ὡς*, *δαίτωρ*, *δαιτηρὸς*, *δαιτρὸς·* Жáшıе (*θέρος*) *δάτος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς δαίτη*, *δαιτύς*. Жáшый (*τεθερισμένος*) *δαςὸς*, *κτλ.* (ж, *ἢ* ζ=δ). *Τὸ δὲ Γερμαν.* schneiden, (*κόπτειν*) *οὐκ ὀρθῶς δήπε παραβάλλεται πρὸς τὸ* Жну, *ἐκεῖνο γὰρ μᾶλλον ἀναλογεῖ πρὸς τὰ κναύω*, *χναύω* (Adelung.) *καὶ* (*κνάδω*, *ὅθεν κναδάλλω*) *κνάζω*, *κνίζω*, *κνέω*, *κνάγω*, *ὅθεν καὶ τὰ Γρ.* knagen, nagen, knicken, *κτλ.*

Жолнà, *βλ.* Злáшо.

Жóлобъ, *βλ.* Жéлобъ.

Жрéбiй, *Ῥωσσ.* Жéребей, *Σερβ. κώδηκ.* Ждрѣбiй, *Ἰλλυρ.* xdreb, xdrib, *Κρν.* sdrib, (*κλῆρος*) *δρέπος* (*ζρέπος*, *σδρέπος*) *δρόπις*, *δρόπος*, *δρύπος*. [*δρέπω*, *δρύπω*, *δρύψαλον*, *δρέμμα*, *δρεπτὸν*. „ *δρέμμα*, *κλάσμα· καὶ*, *δροπὸν*, *δρεπτὸν* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ κλῆρος ἐκ τῦ κλάω· καὶ λαχμὸς*, *ἐκ τῦ λάχω*, *λάκω* (= *ῥάκω*, *ῥάγω*, *ῥήσσω*). *Κλάσματα καὶ δρύψαλα παρελάμβανον τὸ πάλαι ὡς σημεῖα*

τᾶ λαχμᾶ, καθὰ καὶ νῦν εἰώθασιν οἱ χωρικοί.] βλ. καὶ ключи́тся.

Жребе́цъ, 'Ρωσσ. Жеребе́цъ (ἵππος θέρης, βάτης, ἔνορχις) δρεπέτ-ης = (ζρεπέτης) = δραπέτης, καὶ συγκοπ. δρέψ, δράψ ('Απολλών.) ὡς ἐκ τᾶ δράπης, δρέπης, πας,=Жребà (πῶλος, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Füllen, Fohlen) 'Ρωσσ. Жеребе́нокъ, Σρβ. Ждребе, Ждриебе, Κρτ. srebe, Κρν. sbrebe, Βοεμ. hrzibje. [ἐκ τᾶ δράω, δράμω, δράπω, δραπέτης = δρομεὺς (ταχὺς εἰς τὸ φεύγειν. οἷον „ βίος δραπέτης). ὡς καὶ ἐκ τᾶ ῥύω (ῥέω, λτ. ruo) ῥύα = ἵππος. ('Ησύχ.) Γρ. Ross, 'Ολλ. ros, hors, Σανσκρ. gora: καὶ ὁ ὀρεὺς ἐκ τᾶ ὄρω (ἢ ὄρος)· ἀλλὰ καὶ τὸ Γρμ. Hengst, Hängst, Δαν. hingst (= Жребе́цъ) οἶμεν παρὰ τὸ hanen, yanen = hinnire, (χρεμετίζειν, ὀγκᾶσθαι. βλ. 'Ρείμερ. λ. ὀγκάομαι·) κατ' ἄλλας δὲ συγγενὲς τᾶ Δανικ. hest, Σβεκ. haest (ἵππος) ἐκ τᾶ Γρμ. Hast (σπεδὴ, ταχύτης) συγγεν. Γαλ. hâte, ἴσως δὲ καὶ τᾶ 'Ελληνικ· ἄττω, ἄττης? (ἄλλο δὲ τὸ Τερκικ. ἂτ.). ὡσαύτως, καὶ τὸ κέλης (κέλης ἵππος) ἐκ τᾶ κέλω, κέλσω (ἔλω, ἐλάω) ὅθεν Λτ. celer (κέληρ = ταχὺς) καὶ celsus (ἐλειπτ. eques). Πρόσθες καὶ τὸ, αἴξ, ἐκ τᾶ ἀΐξ, ἀΐσσω, ᾄσσω, ᾄττω, ἀφ' ἃ καὶ τὸ 'Ιωνικ, ἄττηγος, καὶ παρὰ Φρυξὶν, ἄταγος (ὁ τράγος)· καὶ ἐκ τᾶ ἴω (ἴτας) Ιταλος (ὁ ταῦρος) Fίταλος,—τυλος λτ. vitulus: ὅθεν καὶ

τὸ ὄνομα τῆς καλλιταύρου Ἰταλίας. Gell. ii, 1) *κτλ.*]

Жрỳ (*θυσιάζω*) *ἀπαρέμφ.* Жрéти (*ὡς ἐκ τῦ* Жрéю) *δρέω* (*ζρέω, ζρῶ*) *μεταθέσει ἐκ τῦ δέρω. Ἐκ δὲ τῦ δρέω καὶ τὸ δρέπω* (*ἀντὶ, δέρπω* =*κόπτω*), *ὅθεν* Жрéцъ (*θύτης*), *δρέτης, δέρτης* = *δρεπὴς* (*ὁ κόπτων, θερίζων*). Жéртва (*θυσία*) *δερτϝὴ, δαρτὴ* = *δρεπτή· ὡς, δορπὴ, δόρπος, δρόπις, κτλ. συγγεν. τῦ ἐφεξῆς* Жру. [*τὸ δὲ δρῶ, δράω, καί τοι συγγ· τῦ δρέω, οὐγέμην ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῦ θύω, ὡς τὸ τοῦ δράω συνώνυμον ἕρδω, ῥέζω, καὶ τὸ ἔργω, ἐργάζομαι* (*διεργάζομαι, ἐπὶ φόνυ*) *καὶ τὸ πράττω,* (*ἐκπράττω*) *κτλ.*]

Жрỳ (*βροχθίζω*) *δρῶ* (*ζρῶ*) *ἀντὶ τρῶ* = *τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, καὶ τράω, τράγω* (*ὅθεν ἀπαρέμφ.* Жрáти, Жрáть, *ὡς ἐκ τῦ* Жрáю, *δράω, ἀντὶ, τράω, Βμ.* Жрáпи, *Καρν.* Жрéм, Жрéти, *Σρβ.* Ждéрати, *ὡς ἐκ τῦ* Жéру, *δέρω, ἀντὶ τέρω*). *Ἐκ τῦ* Жру, *καὶ τὸ* Жерлò, Жрелò. *ὡς πάλιν ἐκ τῦ Σρβ.* Ждéрам, Ждéрати (*ζέρω, σδέρω, σδέρημι*= *δέρημι, δέρω*) *τὸ* Ждерало = *δειρὰς, δέρη, δειρὴ* (jugulum) *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 95 *καὶ* 143. [*τὸ θέμα τέρω.* (*καὶ τρέω, τρήσω, τεράω, τράω, τρόω, τρώω, τερίω, τρίω, τρίϝω, τρίβω, τερύω, τρύω, τρύϝω, τρύβω, τρύπα. κτλ.*) *Ἐκ τῦ τέρω καὶ τὸ δέρω, ὅθεν δρέω, καὶ τὸ προηγῦμ.* Жру (*δρέπω*). *τὰ*

πάντα τύποι συγγενεῖς, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ τῇ σημασία τῦ κόπτω, τρίβω, τρυπῶ. Τὸ δὲ τέρω = Λτ. tero, (παρκ. trivi, ἐκ τῦ τρίβω) Γοτϑ. tairan, Γρμ. zehren, ὡς καὶ τρέω (τρήσω) drehen, καὶ τρίβω, treiben, κτλ.]

Жужжу̀ (βομβῶ, ἐπὶ μυιῶν, κτλ.) ζίζω (ὅϑεν ζίγγος, βόμβος. ʽΗσύχ.) = σίζω, σύζω (ζύζω, συνήϑ. ζεζενίζω, καὶ ζεζένισμα = Жужже́нїе). ὀνοματοποιΐα, βλ. зычу̀.

Жу́пелъ (ϑεῖον, ϑειάφιον) Κρν. Жвепло, ἐκ τῦ Γρμ. Schwefel, λτ. sulfur, ἴσ. συγγεννὲς τοῦ (εἴλη, εἴλω, ἴλω) ἴλπω (σίλπω, σίλβω) ςίλβω, ςιλβὸς, ςιλβὸρ (σιλβόρ) ὅπε συμπίπτει καὶ τὸ Γερμ. Silber (ἄργυρος), συγγενὲς τῦ Сребро̀, Серебро̀. βλ. καὶ Сѣра.

Журчу̀ (μορμύρω, ἐπὶ ὑδάτων) συρίζω (ζυρίζω) ʼΑγγ. surge, κτλ.

Жура́вль ʽΡωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жера́вль καὶ Жара́вль.

Журю̀ (ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.) ψύῤῥω, σύρω (σύρω) = ὕῤῥω, ὕῤῥος, λατ. surrus, susurrus, susuro. βλ. ʽΡείμ. λ. ὕῤῥω.

Жую̀ ʽΡωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жву̀.

S.

S (Sѣлò, ζιελò) εὔχρηςον ἔν τισι λέξεσι κατὰ τὴν Σλαβονικὴν γραφὴν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.) = З (ζ.). S=ς' (6). καὶ SI = ις (16). καὶ ,S=ς (6000).

З.

З, з. (Земля, ζεμλιὰ)=З, Ζ, ζ. καὶ=γ, δ, σ, χ (βλ. Ἀλφάβ.). З = ζ' (7). ЗI = ιζ' (17). ,З = ζ (7000).

За (πρόθεσις) διὰ, ὅθεν, ζὰ (οἷον, ζαβάλλω= διαβάλλω. Πάφιοι.) λτ. de, ἀρχαιότ. di—dis— =δι—δις (ἐν συνθέσει,=δίχα· παράβαλ. длѧ) 2) За=ὀπίσω (νομίζουσί τινες ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ Задъ, ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ За=ζα, διὰ, διὰ τὴν ἐνοῦσαν σημασίαν τῆς μεταξὺ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διατειχίσεως καὶ διαχωρίσεως· καὶ εἴη ἂν ἡ διὰ (За) ἀντὶ τῆς μετά.)

Загóрье (За, горà) χωρίον ὄπισθεν ἢ μέσον ὄρους κείμενον (οἷον διόρειον, ζαϜόρειον) ὅθεν Σ. τὸ κατὰ Πίνδον Ζαγόριον, καὶ ἡ ἐν τῷ Πηλίῳ Ζαγορὰ, κτλ. ὡς τὰ, Ὀρέςη, Ὀρεςία, Ὀρεςιὰς (ἐκ τοῦ Ὀρέςης=ὀρείτης).

Закóнъ [*νόμος, ἐκ τῆς* За, (*διὰ, ζὰ*) *καὶ* конъ (*ἄκρον, πέρας, ὅριον. βλ.* конъ.)=*δι-ορισμὸς, ὅρος* (*ἐκ τȣ̃ ἔρω, εἴρω*, series, *σειρά.*) *οἷον γραμμὴ διοριςικὴ, ἄκρον γωνιῶδες, καὶ ὡς ἂν εἴποις κατὰ λέξιν, διαγώνιον* (*ζαγώνιον*)· *σημαίνει δὲ τὸ* конъ *καὶ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ λτ.* principium=*ἀξίωμα. Εἰ δ' ἦν ἁπλȣ̃ν τὸ* Законъ, *ἦν ἂν* = *σᾶκος* (*σακὸν, σ=ζ, ζακὸν*) = *θᾶκος* = *θεσμὸς, τεθμὸς, θέμις, θέμα, θεμὸς· ἐκ τȣ̃ θέω, θῆμι, τίθημι· καὶ θάω, θάζω, θᾶκος, θακῶ, αἰολοδωρικ· σακῶ· ,, σακεῖ, θακεῖ* (*Ἡσύχ*). *οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* Gesetz (setz, satz, Satzung) *ἐκ τȣ̃* setzen, satzen = *σακεῖν* (*θακεῖν. βλ. Ῥείμερ. λ. θάω.*) = *ἕζειν, ἵζειν, ἱδρύειν· καὶ τὸ Λτ.* lex *οὐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ* lego (*λέγω*)=*ἐπιλέγομαι* = *ἀναγινώσκω, οἷον λέξις, λέγμα* (*ὡς τὸ ῥήτρα, ῥῆσις*), *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγεσθαι* = *κεῖσθαι* (*ὅθεν καὶ τὸ* lectum, *λέκτρον*) *οἷον λεκτὸν, κείμενον* (*ὡς τὸ ,, κεῖται νόμος*), *Σβεκ*, Lagh, *Ἀγγ.* law, *Γαλ.* loi, *κτλ.*]

Задъ (*ὀπίσω*) *ȷάτα*, (*σάτα, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ = ζ*) = *ἄτα, ἀντὶ, αὖτε* (*αὖ τε*) = *ὀπίσω. Ἐκ τȣ̃ αὖτε, αὐτὰρ,* (*αὖτε, ἄρ*) *καὶ τὸ ἄτερ, ἄτερθεν· ἴσως καὶ τὸ Γρμ.* Afrer (*αὖτερ, ἄϜτερ, ἄτερ, ἄταρ, ἀτὰρ* = *αὐτὰρ*) *τὸ δὲ αὖ* = *ἀπ, ἀπὸ, ἄψ. βλ. Ῥείμ. λ. αὖ.*

Зарѧ̀ (*φαῦσις, χρῶμα πυῤῥὸν, ὡς τὸ τȣ̃ λυκαυγȣ̃ς*) *συγγεν.* Жаръ.

Затѣва́ю (Затѣю = σκευωρῶ, διαβάλλω), οὔ μοι δοκεῖ = ζατέω = δατέω = δάζω, δάω, δαίω, δαΐζω, ὅθεν δάϊος, δήϊος, δατὴρ (δάτης, Затѣя, ὁ σκευωρὸς)· οὐ δέμην = ζατέω ζητέω, ἐνεδρεύω)· ἀλλὰ μᾶλλον σύνθετον, За, тѣю = διὰ (ζα) τέω (τάω, τένω) διατείνω (ὡς τὸ διαβάλλω)· ὅθεν καὶ τὸ χυδαῖον τῆς συνηθείας διάτανος (διάτονος) = διάβολος· τὸ δὲ тѣю συγγ. тну (βλ. тну̀ καὶ тяну.)

За́яцъ (λαγωὸς· ἡ ῥίζα, За́й, ζαὴς)=δαὴς, δεὴς, (περιδεὴς, ἐκ τȣ̃ δέος· ὡς πτὼξ, ὁ αὐτὸς λαγωὸς, ἐκ τȣ̃ πτώσσω)?

Збру́я (πανοπλία, καὶ πανσαγία, ἐπὶ ἵππȣ. σπρȣ́α)=σπρύα, μεταθέσει, ἀντὶ σπύρα=σπεῖρα, σπεῖρον (ἱμάτιον, εἴλυμα, ἐκ τȣ̃ σπάρω, σπάργω, ὅθεν σπάργανον. καὶ σπύρω, ὅθεν σπυρὰς. βλ. Ῥείμ. λ. σπεῖρα καὶ σπυράς).

Звено̀ (σύνδεσμος, μέρος συνδετικὸν, οἷον ζῶμα τοίχȣ, κρίκοι ἁλύσεως. 2, τεμμάχιον μέγα ἰχθύος) σφηνὸς, σφὴν· (σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω.) Συνήθ. σφῆνα (=σφὴν, καὶ τεμμάχιον σφηνοειδὲς, οἷον „ σφῆνα ψωμίȣ.)

Звизда́ю (συρίζω) σπίσδω, σπίζω (ὅθεν σπίζα.) Σρβ. Звиздим (σπίσδημι), Κρτ. zvisgam, Κρν. shvishgam (жвижгам), καὶ Βοεμ. hwizdati, Πολ. gwizdać. ἢ σϜίζω (σβίζω, ζβίζω, ζβι-

σδω· ὡς, ζϜέω, ζβέω, σβέω)=σίζω, σιγμὸς, σισμὸς, Звиздъ (*συριγμὸς*). *βλ. Ῥείμ. λ. σίζω, καὶ σβέω, βλ. καὶ* свищу̀.

Звóнъ (*ἦχος*). Звонѭ (*ἠχῶ*) *σφωνῶ, σφωνὴ = φωνῶ, φωνὴ* [*ὡς φάω, σφάω· τὸ σ, πνεῦμα· καὶ Σλαβ.* Звенѭ (*σφενῶ*), *ἐκ τῆ φάω φέω, φένω, ὡς ἐκ τῆ φάω, φόω, φώω, φωνὴ, φωνῶ· τὸ θέμα ἄω, Ϝάω, Ϝόω, φάω, φόω, βάω, βόω, κτλ.*]. Звонéцъ (*κώδων*) *οἷον, φώναξ=φωνᾶς, φωνήεις* (*ὡς ἠχεῖον*) *ὅθεν Κρτ. Βοεμ. Κρν.* Звонъ=*κώδων* (*καμπάνα*) *καὶ Πολ.* dzwon. *Ἄλλοι παρέβ. τὸ λτ.* sonus, sono.

Звýкъ (*ἦχος σάλπιγκος*). Звучу̀, *βύζω* (*σβύζω*) *ἐκ τῆ βȣ, βȣ, βύξ* (*ὀνοματοποιΐα· ὅθεν βύκτης, βυκάνη, λτ* buccina.)

Звѣздà (*ἄςρον. ἐκ τῆ φαίδω, φαίζω, σφαίζω· τὸ ζ=σ, πνεῦμα*) *οἷον, σφαισδὰ, φαισδὰ, φαισδὸς=φαιδὸς* (*δ=ζ=σδ*) *φαῖδος* (*ὅθεν φαιδερὸς, φαιδρὸς, φαίδων*) *ἢ=φαιςὰ—ςή, φαιςὸς* (*φαῖςος = λαμπρὸς*) *ὅθεν Ἥφαιςος. Οὕτω καὶ φωςὴρ* (*ὁ ἀςὴρ*) *ἐκ τῆ φώω, φάω, φαέθω, ὅθεν καὶ ὁ Φαέθων· καὶ* (*φαίω*) *φαίδω, φαίζω* (*ὅθεν τὸ φαικὸς, φάξ, φάκκες,* facies). *Βοεμ.* hwjezda, *Πολ.* gwiazda, *κτλ. καὶ Λετ.* swaighe=*φαινὸν* (*σφαινὸν*) *φανὸς, φανὴ, φανὸν·* (*συγγεν.* Свѣшъ.).

Звѣрь, *σφὴρ, ἀντὶ φὴρ = θὴρ* (*φ = θ, αἰολικ· τὸ ζ = σ, πνεῦμα*) *λτ.* fera, *κτλ.* Звѣ-

рíный, φήρινος=θήρειος. Звѣрскій, φηριακὸς, θηριακὸς (θηριώδης) κτλ.

Звя́каю (ἠχῶ, ληρῶ. ὡς ἐκ τῦ Звя́ку). Звяцáю (ἀλαλάζω) οἷον σβάκω, ἐκ τῦ βάσκω, βάζω, (βαβάζω), Γρ. schwatzen, Ἀγγλ. swagger, κτλ. Звя́къ (ἦχος, λῆρος) σβάξ (βάξ, ὅθεν, ἄβαξ) βάξις, Σρβ. Звека (ἦχος) καὶ Звечати (ἠχεῖν)· ἢ συγγ. Звукъ.

Зегзица (ἀρχάιως Ῥωσσικ. ὁ κόκκυξ· οἷον ζέζυξ, γέγυξ = κέκυξ (κ = γ, καὶ γ = ζ)= κόκκυξ, Συνήθ. κῦκος, Γλ. coucou, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ κίκιρος, ὁ τέττιξ, συνήθ. τζίτζιρος, τζίντζιρας· καὶ ἐκ τῦ κίκκαξ τὸ λτ. cicada. ὀνοματοποιΐαι·) Πολων. Гзегжолка (μετὰ διπλῦ Ϝ = ϜзеϜжолка.)

Зевéсъ, τὸ αἰολ. Ζέβυς = ΖέϜυς, ὁ Ζεὺς.

Здрáвіе, Ῥωσ. Здорóвье (ὑγεία). Здрáвлю (Здрáву) καὶ Здрáвствую (ὑγιαίνω). Здрáвый, Здрáвъ Ῥωσσ. Здорóвый, Здорóвъ (ὑγιής. κατὰ Δοβρόβισκ· σύνθετ· ἐκ τῦ съ καὶ Драпи): ἴσως, ϛαρϜὸς, ϛαρὸς=ϛερὸς, ϛερϜὸς, ϛερβὸς, ϛερφὸς, μεταθ. ϛρεφὸς (ϛραφ-ὸς, στ=ζδ, Здрáв καὶ Здорóв=ϛοροφὸς=ϛερεβός. ἢ μετάθ. ὡς σπρατὸς, σπαρτός· καὶ ϛαρτὸς = ϛρατὸς, καὶ ϛροτός.) ϛερφόω, ϛερφότης, ϛερϜότης, καὶ οἷον, ϛάρφος (ϛαρὸς, ϛηρὸς) Здравіе κτλ. [Ἐκ τῦ ϛέρω (ϛέω, ϛάω) ϛεαρὸς, ϛεῤῥὸς, Γρμ. starr, λτ. sterus, ϛερὸς, ϛερεὸς, μετὰ τῦ Ϝ, ϛερεβὸς, ϛερεβενὸς, καὶ β=μ, ϛερεμενὸς,

ὅθεν ςέρεμνος, ςερέμνιος· καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ςέρεβος τὸ ςέρεφος, ςέριφος, ςερφὸς, ςεριφνὸς, ςριφνὸς· καὶ ςεαρὸς, ςηρὸς, ςηρίζω· καὶ (ςέρω, ςέρνω, ςέρνον) ςρηνὸς, λτ. strenuus. ὅθεν strena ἔλεγον οἱ Λατῖνοι εὐχήν τινα μετὰ δώρων, οἷςπερ ἀλλήλους ἐδωροῦντο κατὰ τὰς καλάνδας (τὴν νουμηνίαν) τοῦ Μαρτίου, (ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς 'Αγιοβασιλιάτικα,) ἐπ' ἀγαθῇ τοῦ ἔτους ἀρχῇ· διὸ καὶ τὸ strena ἑρμηνεύεται εὐαρχισμὸς „ bonum et felix initium. Τὸ δὲ ςεῤῥὸς = καὶ ὑγιὴς· ὡς τὸ „ ςεῤῥότατα διεβίωσεν = ὑγιέςατα (Λουκ. Μακρόβ.) ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱ εὐχαί. „ καλὴν ςερέωσιν! ὁ Θεὸς νὰ σὲ ςερεώσῃ! ςερεωμένος! κτλ.] Здра́вствуй (ἐπὶ προσαγορεύσεως=ὑγίαινε!) ςραϜίσδοιο, ἢ, ςαρϜίσδεο, ςαρϜίσδου=ςαρίσδοιο, - ρίσδεο, ςαρίσδου, ςηρίζου, ςεῤῥοῦ. ὡς τὸ „ οὖλέ, καὶ μέγα χαῖρε ("Ομ.). Τὸ Λετ. guju, issguju = ὑγιῶ, ὑγιαίνω (ῥαΐζω). βλ. καὶ Старый.

Здѣ, 'Ρωσ. Здѣсь (ὧδε) τῇ (στῇ· τὸ ζ=σ, πνευματισμὸς) τῇδε, Λετ. καὶ Λιθ. sze. (τὸ δὲ τελικὸν с, ἐν τῷ сдѣсь, ἐκ τῆς ἀντωνυμίας сь, сій (οὗτος) ὡς τὸ τῆς Σ. ὠδαυτοῦ, ὧδε, αὐτοῦ, καὶ τὸ, τῇδ' αὐτοῦ, κτλ. οὕτω καὶ τὸ днесь=день, сь, сій.)

Зе́лва, Βοεμ· καὶ 'Ρωσσ. Золо́вка (ὡς ἐκ τοῦ Золо́ва, γόλωϜος)=γάλοως, γάλως (ἀνδρὸς ἀδελφή). 'Εκ τοῦ γάλως, γάλος, καὶ τὸ λτ. glos.

ἴσως δὲ καὶ γάλη, κατὰ διάλεκτον (α = ε, γέλα, γέλϜα) ὅθεν Зелва.

Зе́лвь, καὶ Желвь (χελώνη) χέλϜυς, χέλυς. (з, καὶ ж=χ· βλ. Δοβρόβ. σελ. 142). Παράβαλ. Ἀραβ. selha, selhafa, sulhaf. κτλ. Зельный, χέλϜυνος, χέλυνος = χελώνειος.

Зе́лень, Зе́лїе (χλόη, χόρτος) σέλος, θέλος= θάλος (ὡς θέρσος, θάρσος·) ἢ Ϝέλος (σέλος, ζέλος) = ἕλος. λτ. olus (ἐκ τοῦ ἄλω, ἄλδω λτ. alo). Зеленѣю (χλοάζω ὡς ἐκ τοῦ Зеленю̀) σελύνω, θελύνω = θαλύνω, θαλέθω (βλ. Ῥείμ. λ. θάλλω). Τὸ Зе́лень, ὃ δεῖ συγχέειν τῷ σέλινον, ὃ παρὰ τὸ ἕλινον (ἑλίνω, ἑλίσσω.)

Земля̀ (γῆ· ἐκ τοῦ Земя̀, ζεμὰ = χεμὰ· ζ=χ) = χαμὰ, χαμή· [ὅθεν τὸ χαμαὶ=χαμῇ, καὶ χαμοῦ, ἐκ τοῦ χαμὸς= λτ. humus, ἀρχ. Γρ. ham, heim, han, hain. Ἐκ δὲ τοῦ humus, τὸ homo, (ἄνθρωπος) παρ' Οὔμβροις καὶ Θύσκοις, humo. =χαμὸς=χθόνιος (γηγενὴς) γήϊνος, γεηρὸς, γέγειος, γίγας (ἐκ τοῦ γέα, γειὸς) ὡς, γαῖα, γαιὸς, ὅθεν Γάϊος, λτ. Caius· καὶ χαιὸς, χαὸς χάϊος=αὐτόχθων (ὅθεν=εὐγενὴς) παλαίχθων, αὐθιγενὴς, καὶ ἴγνης παρὰ Ῥοδίοις = ἰγγενὴς, ἐγγενὴς, ἰγγένης (λτ. ingenuus) ἰθαγενὴς, indigena (οἷον, ἐνθαγενὴς) Γρ. heimisch. Ἐκ τοῦ χαιὸς καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός· ἐκ δὲ τοῦ χαὸς τὸ Χάων, Χάονες, ἔθνος Ἠπείρου. κτλ. (βλ. καὶ Человѣкъ.). Γαῖα, καὶ

γέα, γῆ παρὰ τὸ γέω, γάω=χάω (χωρῶ) ὅθεν καὶ χάος, καὶ χὼν, παρενθ. τῦ θ, χθὼν (ὡς χὲς, χέσι, hesi, χθὲς)· ἐκ δὲ τῦ χάω χαυδς, χαβὸς=χαμὸς, χαμὰ, χαμὴ, χαμηλὸς, χαμαλὸς, χθαμαλός· καὶ (χάω, χαορὸς) χῶρος, χώρα, χωρέω. Ὧςε γαῖα, χώρα, χάος, χθὼν, χαμὴ, λέξεις συγγενεῖς. (βλ. Ῥείμ. χαμαὶ, καὶ χαὸς)· τὸ δὲ χαμὴ, χαμὰ =χεμὰ (ὡς γάμμα, αἰολ. καὶ ἰων. γέμμα) Земя̀, Λετ. zemme, Λιθ. ziemia. Πρβλ. καὶ Περσ. semin, zemin, Ζενδ. zemen, Σανσκρ. dschama, κτλ.]. Земный, χθόνιος, γήϊνος. Землякъ, καὶ Единоземецъ, ὁμόχθων (ὁμόπατρις). Туземецъ, αὐτόχθων. Поземный, πρόσγειος, χαμηλὸς. Подземный, ὑποχθόνιος. κτλ. Πρὸς τὸ Земля̀ παρέβαλόν τινες καὶ τὸν Ζάμολξιν, ἢ Ζάλμοξιν, νομοθέτην Γετῶν (οἱ δὲ Γέται, Θρᾶκες·=γῆται, γηῖται, γῆ, γέα), ὡς ἐκ τῦ Землякъ, Земнякъ (αὐτόχθων), καὶ Λιθ. ziemeluks, ziameluks. Ὁ δὲ Πορφύριος παράγει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ζαλμὸς, Θραχιςὶ, δορὰ ἄρκτυ· τινὲς δὲ (λέγει) ἑρμηνεύυσι τὸν Ζάμολξιν, ξένος ἀνὴρ (Πορφ. βίῳ Πυθαγ. § ιδ.) κατά γε τῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Ζάμολξις = Землякъ, οἷον χαμηλικὸς, χαμηλὸς, χαμίτης=χθόνιος, χαιὸς· ὡς καὶ τὸ ξένος=ξέρος, ξερὸς, ἐκ τῆς ξηρᾶς = ἠπειρώτης. βλ. Страна̀). Ἔχει καὶ ὁ Ἡσύχ. Ζεμέλιον, ἀνδράποδον, Φρύγες· ἴσως ὡς χαμηλὸν (χα-

μερπὲς), ἢ ὡς χαμῆς, γῆς, ἐργάτης, κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Κρησὶν Ἀφαμιώτας (εἵλωτας), ἐκ τῦ, ἀφαμίαι = ἀγροί.

Зерно̀ (σπέρμα) *Λτ.* granum, *Γρ.* Korn: συγγ. κράω, κρέω, (λτ. creo, cresco = αὔξω. βλ. Ῥεἱμ. λ. κράω) κράνον (κέρνον, κ=γ, γέρνον· καὶ γ=ζ.)

Зерца́ло, βλ. Зрю.

Зду̀, Зда́ти [σύνθετ. ἐκ τῆς с (со) σὺν, καὶ да́ти, даю (ду) = δέω (δῶ) ὅθεν καὶ τὸ, δέμω, δόμος, δομέω· καὶ τὸ λτ. condo (κτίζω)=con-do, συνδῶ (συ—δῶ, συγκοπ. σδῶ, Зду̀) συνδέω· ἴσως δὲ τὸ з = σ, πρόσθετος πνευματισμὸς εἰς τὸ Зду̀, ἀντὶ с-ду, ȝду (σ-δέω, ȝδέω, δέμω.) ὡς εἰς τὸ Здѣ (с-дѣ, дѣ.) καθὰ καὶ τὸ σ εἰς τὸ στέγω = τέγω, λτ. tego, κτλ.] Ἐκ τῦ Зду̀ καὶ τὸ, Зъд, Зо́дъ, ἢ Зи́дъ, πληθ. Здѣ̀ (σδῶ) δῶ (δῶμα) τέγος, λτ. tectum, *Γρ.* Dach, *Γλ.* toit, κτλ. καὶ Зи́жду=σύ- ȝδω (συνδῶ)· συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ, σ-ἴσδω, ἵζω.

Зима̀, χεῖμα, χειμὼν, λτ. hiems, hyems, [ἐκ τῦ χείω, χέω, χίω (ὅθεν χιὼν) χύω (ὕω), *Γλ.* hiver. τὸ δὲ *Γρ.* Winter, ἐκ τῦ Wind=ventus (ἄνεμος. βλ. Вѣю). *Παράβ.* *Λιθ.* žiema, *Σκρ.* hima.]. Зиму́ю, χειμάω, χειμάζω (παραχειμάζω). Зи́мній ἢ Зи́мный, χείμιος, χειμώνειος, *Σ.* χειμωνιάτικος (ζ=χ).

Зія́ю (*χαίνω, ἐπὶ θηρίων*) *χειάω, χείω, χίω* (*χάω, χαίω, χαίνω*) *λτ.* hio, hisco, *Γρμ*· gähnen, *ἀρχ.* gien, gyn (*ὅθεν καὶ* gienen, gimen, kiemen), *Σβ.* gina, *Βενδ.* siam (*πρόφ.* зіам) *κτλ.* „ Левъ віяетъ, *λέϜων χειάει* (*χαίνει*). Зія́ніе, *χάνη, χειὰ* (*χάσμα*) hiatus· (*ζ*=*χ. βλ.* Зéлвь, Землѧ̀, Зимà, *κτλ.*) *καὶ Σλαβον.* Зѣ́ю = *χαίω, χαίνω,* (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 349) *ὅθεν τὸ* Зѣвáю (*βλ. τὴν λέξιν*·). *Σημείωσαι δὲ καὶ τὲς αὐτὲς τύπες,* Зѣ́ю = *χαίω, ἢ χέω, καὶ* Зію (*τὸ ἄῤῥητον θέμα τῦ* Зія́ю)= *χείω, χίω, λτ.* hio.

Злáкъ (*χλόη*) *ζέλκιον=λάχανον· Φρύγες* (*Ἡσύχ.*) *ζέλκ-ον, ζάλκ-ον* (*μεταθ*᾽. *ζλάκ-ον*). *οὐ γὰρ, οἶμαι, συγγεν.* Зéлень.

Злáто, *Ῥωσσ.* Зóлото. *Πολ.* złoto (*χρυσὸς*) *καὶ Γρ.* Gold. *ἴσως, χλοδὸς, χλοιδὸς=χλωρὸς=χλωνὸς* (*Συνηθ. χλωμὸς*) *χλȣνὸς= χρυσὸς, ὡς καὶ γλȣρὸς* (*χλωρὸς*) *ὁ χρυσὸς, ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ χλωρὸν* (*χλωμὸν, κίτρινον*) *τῦ χρώματος* (*Ἡσύχ.*)· *οὕτω καὶ τὸ χλόος τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κιῤῥῦ χρώματος* (blassgelbe)· *τὸ χλωρὸς σημαίνει καὶ τὸ χλοερὸς, πράσινος, ὅθεν ἴσως τὸ* Желнà, Жолнà (picus martius) *καὶ τὸ Βοεμ.* žluna (picus viridis, *εἴδη δρυοκολαπτῶν*) = *γλȣνὰ, χλȣνὰ, χλȣνὴ=χλωμὴ, χλωρὰ* (*ὡς τὰ, χλωρηῒς, χλωρὶς, χλωρεὺς, χλωρίων· εἴδη πτηνῶν.*). *Ἢ τὸ* Злáто, *συγγεν. τῦ* Жéлтый.

'Εκ τȣ̃ Злато, Златица (*νομισμα*)· *καὶ Πολ.* złota (*εἶδος νομίσματος*) *ὅθεν τὸ Τȣρκικὸν, καὶ παρ' ἡμῖν σύνηθες, ζολότα.*

Злò (*κακὸν*). Злый, Золъ (*κακὸς*) *συγγεν. ὀλὸς* (*ὀλοὸς*) *ȷολὸς* (*σολὸς, ζολὸς, ζολὸν,* Золò, *συγκοπ.* Злò) *ȣ̔λος. 'Εκ τȣ̃ ὕλω* (*ȷόλω,* Злю, *ὅθεν* Злюся = *κακύνομαι, ὀργίζομαι*) *ὄλλω* (*ὀλλύω*) *ὀλόω, ὀλόφω, ὀλόπω* (*ȷολόπω,* Злóбу, *ὅθεν* Злóблю = *παροξύνω, παροργίζω, κακύνω. Συνήθ. κακιόνω*) *καὶ* Злóсть (*κακία, ὀργὴ, ὠμότης*) *ὀλότης, ὀλοότης*· (*βλ. 'Ρειμ. λ. ὀλοφύρομαι*). *Ἢ συγγεν· λύω* (*λόω, Ϝλόω*) *ὅθεν λύα, λύμη, λύπη, λυπέω, λυπαῖ?* (*λυ = λο· ὡς, υ = ο*).

Змѣй, Змія, *καὶ Σλβ.* Змѣй, Змѣя (*ὄφις*) *οἷον, σμίος, σμύρος, σμία, ζμία,* [*ἐκ τȣ̃ σμίω, μίω* (= *βίω, ςρέφω*·) *καὶ μύω=μίω* (*υ=ι, αἰολικ.*) *ὅθεν μύλλὸς=σκολιὸς, ςρεβλὸς· καὶ μύλλα, σμύλλα = σαῦρα* (*διὰ τὸ σκολιὸν καὶ ἑλικοειδὲς τῆς κινήσεως*)· *ἐκ τοῦ μύω ἴσ. καὶ τὸ μύρος, σμύρος* (*εἶδος θαλασσίȣ ἐγχέλεως, ȣ̃ τὸ θηλυκὸν, σμύραινα*): *πᾶν δὲ τὸ ςρεφόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως καὶ λεπτότητος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ̃ μίω, μίτος, βίττος,* vitta, *κτλ. Ὥςε τὸ* Змій, *καὶ τὸ ἑλλην· σμύλλα, κτλ. ζωγραφȣ̃σι θαυμαςῶς καὶ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ τȣ̀ς ἑλιγμοὺς τȣ̃ ὄφεως· Ὡσαύτως καὶ τὸ Γρμ.* Schlange (*ὄφις*)

παρὰ τὸ schlängen, schlingeu (*ἑλίσσειν*) *συγγ.* schlank = *ῥαδινὸς, ὁ ἐπιμήκης, καὶ λεπτὸς, καὶ εὐκαμπής.* (*βλ.* Adelung *λ.* Schlange). *τὸ δὲ Κατ. Σαξ.* schnake (*ὄφις*) *ἐκ τῶ ἀρχαίω* schnaken (*ἕρπειν·*) *ὡς τὸ λτ.* serpens *ἐκ τῶ* serpo = *ἕρπω, ἑρπετόν. Αὐτὸ δὲ τὸ ὄφις = ὄχις, ἔχις, ἐκ τῶ ἔχω,* (*ἔκω*) *ἕπω, ἅπω, ἅπτω, ὅθεν καὶ ἡ ἀσπὶς* (*ὁ ὄφις,* = *ἀψίς*) *ὡς ἐχόμενον, ἁπτόμενον τῶν σωμάτων.* (*βλ.* *'Ρείμ. λ. ὄφις, καὶ ἀσπίς.*)

Зна́ю, *γνάω = γνόω,* (*γινώσκω*) *λτ·* gnosco, nosco, *Σερβ.* Знамъ (*γνῶμι. ὅθεν γνῶθι*) *'Λιθ.* zinnaú, *Λετ.* sinnu, sinnaht. (*πρόφερ.* zinnu) *κτλ.* (*ἐκ τῶ κόω, κόνω, κονέω, Γρ.* kennen, können, *'Αγσξ.* knaean, *'Αγγλ.* know, *κονόω, κνόω, γνόω, καὶ χωρὶς τῶ γ, νόω, νόος, νοέω. βλ. 'Ρείμερ.*). Зна́мя (*σημαία*) *γνῶμα* (*γνώρισμα*). Зна́тный, Зна́тенъ, *γνωτὸς, λτ.* gnotus, *γνωςὸς* (*ἐπίσημος*). Зна́нie, *γνῶσις, κτλ.* (*τὸ ἄῤῥητον πρωτότ.* Зну=*γνῶ· ζ=γ.*)

Зно́й (*καύσων*) *δάνος, δανὸς* (*δ = ζ, ζάνος, μεταθ'. ζνάος, ζνόος*)· *ἐκ τῶ δάνω = δαύω, δάω = κάω, καύω, καίω.*

Знобь (*ῥῖγος*). Зноблю̀ (*ῥιγεῖν ποιῶ· ὡς ἐκ τῶ* Знобу̀, *οἷον ζνόβω, ζνόφω*)=*γνόφω, γνόφος, δνόφος, παρὰ τὸ γνέφω, Fνέφω, νέφω, νέφος = νίφω, νιφὰς, νίψ, νιβὸς, λτ* nix, nivis.

Зоба́ю (*κολάπτω, τρώγω· ὡς ἐκ τῶ* Зобу̀) *δόπω, δάπτω, συγγ.* Жву̀.

Зову̀ (*φωνῶ, καλῶ*) *οἷον*, *ζαύω* (*ζάβω*)=*jαύω*, *αὔω*, *ἀΰω*. (*ὡς*, *ζάω* = *ἄω*.)

Зола̀ (*αἰθάλη. οἷον*, *ζολὰ*, *ζολὸς* = *σδολὰ*, *σδολὸς*) = *σβολὰ*, *σβολὸς*, *καὶ μετὰ τοῦ εὐφωνικ. α*, *ἄσβολος*, *ἀσβόλη*. [*ἐκ τοῦ σβέω*, *σβολὸς*, *καὶ*, *σβ*=*σπ*=*πσ* (*ψ*) *ψόλος* (*αἰθάλη*) *καὶ λ* = *δ*, *ψοδὸς* = *σποδὸς καὶ ψοθὸς*. *Πάλιν τὸ σβ*=*σδ*=*ζ*. *ὅθεν σβολὸς*=*σδολὸς*, *ζολὸς*, *ζολά· ὡς*, *Σβεὺς*, *Σδεὺς*, *Ζεὺς· σβέω*, *σδέω*, *ζέω*, *ζένω*, *ζίννω*, *ζιννύω*, *σδίνγω*, *λτ*. stinguo, exstinguo (*σδίγγω*, *γγ*=*νγ*.) *βλ*. *Ῥείμ. λ. σβέω*, *καὶ ψοθός*.]

Золо́вка, *βλ*. Зе́лва.

Зрю̀ (*βλέπω*, *ἀπρ́φ*. Зрѣти), *δρῶ* (*ζρῶ*) *ἐκ τοῦ δρέω*, *δράω*, *ὅθεν τὸ*, *δράκω*, *δάρκω*, *καὶ δρέκω*, *δέρκω*, *δέρκομαι* (*βλ*. *Ῥείμ. λ. δέρω*, *καὶ δράω*.) *Λιθ*. zurú. *κτλ*. Зра́къ, *δράκος* (*ὄψις*). Зо́ркій, Зо́рокъ, *δόρξ*, *δορκὸς* (*δόροκος*) *δόρκων*, *δερκὶς* (*ὀξυδερκής·*) *ὡς καὶ τὸ δράκων*. Зо́ркость, *δόρξις*, *δέρξις* (*ὀξυδέρκεια*). Зерца́ло, *καὶ* Зерка́ло (*κάτοπτρον. ὡς ἐκ τοῦ* Зерца́ю, *δερκάω*, *δερκιάω*, *δορκάω*, *δορκάζω*) *οἷον δέρκαλον· ὡς τὰ*, *δερκύλος*, *δόρκανον*. Зороче́къ *καὶ* Зраче́къ (*κόρη ὀφθαλμοῦ*) *δράκος* (=*ὄμμα*). *δ*=*ζ*, *ὡς καὶ δόρξ*=*ζόρξ*, *ζόρκος*, *ζορκάς*, *Συν*. *ζορκάδιον*. Зри́тель (*θεωρὸς*, *ἔφορος*, *ὡς ἐκ τοῦ πρώτου θέματος δράω*, *δράτης*, *δρήτης*, *ἀντὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκ τοῦ δράκω*, *δέρκω*) *δερκέτης*,

δρακέτης, ὅθεν τὸ Σ. δραγάτης (ὁ ἀμπελοφύλαξ. ὡς τὰ, οὐρὸς, ὠρὸς, ἐκ τῦ ὁράω, ὁρῶ) ἀντὶ δρακάτης· (κ = γ· ὡς θήγη, θήκη· τήκω, τήγανον.) κτλ.

Зърнò, *καὶ* Зьрнò, *καὶ* Зрьнò, *Σλαβ. καὶ παρὰ τοῖς Σρβ.* Зрно, *Βμ.* Zrno, *Πλ.* Ziarno, = Зернó,

Зрѣю (*πεπαίνω· ὡριμάζω*) *θρέω* (*θ=σ, σρέω, ζρέω*) = *θέρω, τέρω, λτ.* (toro) torreo, *Γρμ.* dörren, *τέρσω* (*ξηραίνω, θερμαίνω· ὡς, πέπω, πέπτω, πεπαίνω*) *καὶ τέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρύγη* (*οἱ ξηροὶ καὶ ὥριμοι καρποί· οὕτω καὶ τὸ λτ.* frux, fructus, *ὁ καρπὸς = φρυκτὸς, φρύγω, λτ.* frigo, frixus)· *καὶ τὸ Γρμ.* reifen (*πεπαίνειν*) reif (*ὥριμος*) *συγγεν. τῦ* raufen, raffen = *ῥάπειν, ἅρπειν γάρπειν, κάρφειν, κάρφος, καρπός.* (*βλ· καὶ Ῥείμ. λ. κάρφω.*)

Зýбъ (*ὀδοὺς*) *δοὺς* (*υ=β· καὶ ο=ε· καὶ δ=ζ· ζέβς*). *ἐκ τῦ ἔδω, ὄδω, ὀδὼν, καὶ ὀδοὺς, ἀφαιρέσει τῦ ο, δοὺς· ὡς ἐκ τῦ* edo, edens, *τὸ λτ.* dens· *καὶ Σ. δόντι. Παῤῥλ. Γρ.* Zahn (*ἀρχ.* Zan), *Ἰσλ.* tan, *Ἀγγ.* tooht, tine, *Γτθ.* tunth, *Ἀρμ.* atamn, *Περσ.* dendon, *Σκρ.* danda, *κτλ.* (*καὶ τὸ ἑβρ.* schen?). Зýбы молóчные, *ὀδόντες μυλῖται*, dentes molares. Зýбы ýмные, *οἱ σωφρονιςῆρες, κτλ.* [*οὕτως ἐκ τροπῆς τῦ δ, εἰς ζ, καὶ τὸ τῆς Σ. ζοντόβολον = δοντόβαλον, ἀντὶ ὀδοντό-*

βολον, ἐλλειπτ. ζῶον (ὁ ὄνος, κυρίως ὁ τὸν ὀδόντα τὸν γνώμονα, βαλὼν, ἤτοι ἐκφύσας. ὡς, ἄβολος, τἄμπαλιν ὁ νέος πῶλος·) εἰ μή τις ἐθέλοι τὸ ζοντόβολον ἐκ τῦ ζωντεῖον καὶ βάλλω, ἐτυμολογεῖν (ὅτι τὸ ζωντεῖον καὶ ζητρεῖον, τόπος καταδίκης, Σ. ζωντάνιον, ἐσήμαινε καὶ μύλωνα, ἐν ᾧ εἰργάζοντο οἱ κατάδικοι, ὅθεν καὶ ζητρεύειν=βασανίζειν ἐν τῷ μύλωνι) ἀλλ᾽ ἀπίθανα ταῦτ᾽ ἔμοιγε δοκεῖ. Τὸ δ᾽ ἂν ζοντόβολον παρὰ μὲν Θετταλ. = ὄνος· παρὰ Πελοποννη. δὲ γενικώτερ. σημαίνει καὶ ἵππον καὶ ἡμίονον, ὡς τὸ κτῆνος.]. Τὸ δὲ Зобъ (ὄρνιθος ςόμαχος, Σ. γᾶσσα, βλ. Кушаю) ἐκ τῦ Зобу̀, (δόπος, δάπτης, ὡς δάπτρια γαςὴρ) βλ. Зобаю.

Зыблю (δονέω, κλονέω) ὡς ἐκ τῦ Зыбу = σύβω=σοβῶ, σοβέω. (σύω, σόω, σέω, σείω, καὶ σεἰϜω, Зыбу). Зыбь (σάλος, θάλασσα κοίλη=Γαλ. houlle) ὡς τὸ σύβη, σόβη (κυρίως πᾶν τὸ σειόμενον, κλονέμενον.)

Зыкъ (ἦχος, κρότος, καὶ ἐπί τινων θηρίων ὠρυγμοῦ). Зычу̀, ζίζω, ἀντὶ, σίζω (σίξ) σιγμὸς· ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ λτ. sciscito, Γρ. zische, κτλ.

Зѣваю, χαιϜάω (ἐκ τοῦ Зѣю, βλ. Зіяю) = χαίω, χαίνω (χάσκω, χασμῶμαι) καὶ Зѣвъ (χάσμα θηρίȣ) χαῖϜ-ος = χάος, χάσμα. καὶ τὸ Γλ. gueul=χαῦλος=χαῦνος, ἐκ τῦ χαύω (χάω), χάσκω, ὡς καὶ χέω, χείω, καὶ χίω, χίσκω, λ. hisco, κτλ.

Зѣлò (*λίαν*) *ȷελòν*, *ȷελòς* = *ἀλὴς* (*ἀλòς*) = *ἀθρόος*. *ἐκ τοῦ ἕλω*, *ἅλω*, *ὅθεν καὶ ἅλις*, *ȷάλις*, *σάλις* (*Ἡσύχ.*) *σ* = *ζ*· *Ἐκ τῦ ἅλις* (*ἦλις*) *καὶ τὸ*, *ἤλιθα*.

Зѣ́ница (*κόρη ὀφθαλμῦ*) *ὑποκορις*· *ὡς ἐκ τῦ* Зѣ́на = (*σεανὴ*) *σεανὼ* = *θεανὼ* (*θεανίσκα*, *σεανίσκα*, *σενίσκα*) *ἐκ τῦ αἰολ.* *σεάω* (*θεάω*) *Γρμ.* sehen=*σεᾶν* (*θεᾶσθαι*) *ὅθεν καὶ ἀρχ.* *Τευτ.* seha, sehan (*κόρη*)=*σέα* (*θέα*). *παρενθ.* *τῦ ν*, *σέ*(*ν*)*α*, Зѣ́на. *Πρὸς τὸ* sehen *παραβάλλεσι καὶ τὸ Ἑβρ.* shaah. *κτλ.*

Зя́бну (*ῥιγῶ*, *ὡς ἐκ τῦ* Зя́бу, *ζάβω*) = *βάβω* (*β*=*ζ*· *ὡς*, *βέλλω*, *ζέλλω*) *ὅθεν παρενθέσει τῦ μ*, (*βάμβω*) *βαμβάω*, *βαμβαίνω*, *καὶ βαμβακύζω* — *λύζω* (*τρέμω ὑπὸ ψύχυς*, *κροτῶ τὺς ὀδόντας*, *ὅθεν*, *καὶ ἀδιαρθρώτως φθέγγομαι*). *Τὸ Τυρκ.* zabun (*τρυσσὸς*, *ἀσθενὴς*, *ἀσθενικὸς*) *ὑκ ἀνήκει ἐνταῦθα*.

Зяба́ю (*εὔχρηςον ἐν τοῖς συνθέτ.* прозяба́ю *ἐκφύω*, *ἐξανατέλλω*, *ἐπὶ χλόης*· *τὸ θέμα* Зя́бу) *ζαύω* (*ζάβω*)=*αὔω*, *ἄω*, *ὅθεν ἄωτον*· *καὶ* (*ἄω*, *ἄνω*) *ἄνθος*, *κτλ.*

И.

И, и, и, и (Иже, *ἦζε*) = *Η*, *η*, *καὶ* = *α*, *ει*, *οι*, *υ*. И҃ = *ή* (8) ӖI = *ιή* (18). ҂И = *͵η* (8000).

И (*καὶ*) *ἢ*, *καὶ ἰ* (*ὅθεν ἢ-μὲν*, *ἢ-δὲ*, *ἰ-δὲ.*)

Йбо (*γάρ.* и, бо) *ἦ που.*

Йва (*ἰτέα*) *ἴβα*, *ἴβη* = *ἴμα*, *ἱμὰς* (*διὰ τὸ ἱμαντῶδες τȣ̃ φυτοῦ· ὡς καὶ τὰ*, *ἰτέα*. *ἴτυς*, *οἶτος*, *οἶττος*, *οἶσος*, *κτλ.* *ἐκ τȣ̃ ἴω* = *βίω*, *βλ.* вію· *λτ.* vitus, vitex, vimen, vitis, vitta, *Γρ.* Weide, Wiete *κτλ.*) *καὶ τὸ Γρμ.* Ive (Ivenlaub) *ὁ κισσὸς*, *καὶ πάλιν* Ive (Eibe, Eibenbaum) *ὁ σμίλαξ* (*τάξος*, *λτ.* taxus) *συγγενεύȣσι πρὸς τὸ* ива. (*βλ.* '*Ρείμ.* *λ.* *κισσὸς*)· *τὸ δὲ παρ' Ἡσύχ· εὐὰν*, *ὁ κισσὸς* (*κατὰ* '*Ινδούς*), *καὶ Γρμ.* Epheu, (*ἀρχαιότ.* Ebah, Ebhew, Aböw) *φαίνεται διάφορον.* *Οἱ δὲ Θȣβάσκοι* (*Τσȣβάσχοι*, Tchouvasches, *φῦλον Φιννικὸν*) iwos *λέγȣσι τὸ δένδρον.* '*Εκ τȣ̃ ἴβα*, *ἴμα*, *ἰβάνη*, *ἱμάνη*, *καὶ τὰ λτ.* habena=amena, *ὅθεν* amentum, *ἱμὰς*, *ἱμάντος* ('*Ρείμ.* *λ.* *ἱμὰς*, *ἰβάνη*).

*Ивинъ, *ἴβιν*, *ἀντὶ ἴβις* (*ἡ ἴβις*, *τὸ πτηνόν.*)

Иглà (*βελόνη*, *ἄκανθα.* Иг-гла) *συγγεν. ἀκὶς*, *ἄκανος* (*ὅθεν ἄκανα*,-*κανθα*) *ἐκ τȣ̃ ἀρχ. ἄκος*, *λτ.* acus, acies [*ὡς καὶ ὀκὺς* (*ο*=*α*, *ἀκὺς*)=*ὠκὺς*, *ὀξύς.*] '*Εκ δὲ τȣ̃ ἄκος*, acus, *τὸ λτ.* aculeus *οἷον ἀκύλιον* (*ὑποκορις.*) *καὶ κ*=*γ*, *ἀγύλιον*· (*ἀκύλη*, *ἠγύλη*, игóла, Иглà). *ΠαρβλΛ. τὸ τῆς συνηθ'.* *ἀγκύλιον*=*ἄκανθα* (*ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃* incilium) *Γλ.* aiguille. *κτλ.* *Τὸ Γρ.* Jgel=*ἐχῖνος*, Ежъ, (*ἔχις.* *καὶ τȣ̃το ἴσ.* = *ἀκίς.*)

Йго, *λτ.* jugum, *ζυγὸς*, *Γλ.* joug, *Γρ.* Joch.

'*Αγγ.* yoke, yoak, *Γτϑ.* Juk, gajuk, *Περ.* Juk, *Σκρ.* Juga, *κτλ.* [*ἐκ τοῦ ζύγω, ζύγγω, Λτ.* Jungo, *Λιϑ.* jungiu· *ὡς καὶ ζίγω, ζίγγω, λτ.* cingo, *συγγεν. ζώω, ζώννυμι, Λιϑ.* josmi, *κτλ. τὸ ζ*=J=i. *ὡς, Ζανὸς*=Janus. *καὶ* '*Ελλην. ἴορκος*=*ζόρκος· οὕτως ἴσως καὶ* иго (*ἰγὸς*) *οἷον* jigos (*ζιγὸς*)=jugom—gum, *ζυγόν. βλ.* '*Ρείμ. σοιχ. Ζ. καὶ λ. ζυγός.*]

Иготь (*ἴγοδις· ὅϑεν*) *ἴγδις, ἴγδη* (*ἰγδίον*) *Σ. γδὶ, καὶ γȣδὶ* (*γοδὶ*).

Играю (*παίζω*) *ὀγράω?* (*μεταϑ. ἐκ τȣ̃ ὀργάω· ὡς τὸ ἀϑύρω ἐκ τȣ̃ ϑύρω, ϑόρω, ϑύω·* и = *ο. βλ.* Икáю). *ἤ, γράω*=*γάρω, γαρύω* (*φωνῶ, ἠχῶ· πρὸς δὲ τὸ γράω παράκειται καὶ τὸ χάρω, χαίρω, βλ.* '*Ρείμ. λ. χάρω*) *μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ ι* (*ἰγράω?*) *ὡς* (*γόνυ, γνύξ*) *ἰγνὺς· ϑύω, ἰϑύω· κτλ.*

*Идолъ, *εἴδωλον·* (*σημείωσ.* и = *ει.*)

Идỳ, *Σερβ.* Идем (*πορεύομαι*) *ἰτῶ* = *ἰτάω, ἰτέω, ἀρχ. λτ.* ito, itare (*ὅϑεν ἰτητέον· καὶ, ἰτὸς, ἴτης, ἰτὴρ, λτ.* iter) = *ἴω, εἴω, εἶμι, Λιϑ.* eimi, einu, *κτλ. ἀπαρέμφ.* Ишн. *ἐξ ἀμόρφȣ ϑέματος* и=*ἴ—ω, ἴϑι, ἰέναι. τὸ δὲ* хождỳ, хожỳ = hοδῶ (*ὁδὸς*) *ὁδέω, ὁδάω· καὶ* ходъ = hοδ-ὸς, *ὁδός. βλ. καὶ* шедỳ.

Иже, яже, еже, *ἵς γε, ἅγε, ὅγε* = *ὅς γε, ἥγε, ὅγε· ἐκ τȣ̃* и, же = *ἳ, ἳς, καὶ δὲ, ἥ, γέ.* '*Εκ τȣ̃ ἳς καὶ τὸ λτ.* is, ea, id· *καὶ*

ἴττος = ἴςος (= ἴς τὸς) λτ. (istus) iste, ista, istud (βλ. испый). Παῤῥ. ἀρχ. Γρ. his, hit, δοτ. hima, αἰτ. hina, hit, (him, hin, hir) Ὀλλ. het, κτλ. βλ. καὶ онъ.

Изба. (πενιχρὸν δωμάτιον, οἷον καλύβη) συνήθ. ἴζβα, ἴσβα = ἴσμα (ἵδρυμα, κτίσμα. Ἡσύχ.)

Известь = Азбе́сть, ἄσβεςος, Συν. ἀσβέςης, καὶ ἀσβέςη.

Изъ, ἰξ = ἐξ, (ὡς ἰν, εἰν = ἐν) λτ. ex, Γοτθ. us, ἀρχ. Γρ. ûz.

Ика́ю (λύζω), Γλ. hoqucter = ὀχέω, ὀχθέω, ἀχέω (ἐκ τῦ ἄχ, ach. Ῥείμ. λ. ὀχθέω) ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ λύζω, λύγξ, καὶ λτ. singulto, καὶ τὸ Γρ. schluchzen, kluken (Ἰλλρ. klukati) = κ-λυγγαίνειν, κ-λύζειν (λύγω, λύζω) συγγ. κλύζω, κλώζω, κτλ.

Икра̀ (κνήμη, συνήθ. ἄντζα. 2, ὠὰ ἰχθύος, τὸ συνήθ. χαβιάρι) συγγεν. ἄκρα, ἄκρον· ,, ἀκρῷα, σπλάγχνα, ἔντερα, ἀκρωτήρια (Ἡσύχ.) Τὸ Икра̀ οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ γάρον (οἷον, Ика́ра, ἰγάρ-ον. βλ. Игра́ю). Ἔςι δὲ τὸ γάρον, καὶ ὁ γάρος, οὐ μόνον ὁ τῆς συνηθ. γάρος, ἀλλὰ καὶ εἶδος καρυκεύματος ἰχθυηρῦ, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καθ' ἡμᾶς χαβιάριον, ἢ γῦν, τὸ αὐγοτάριχον. ,, garum ex intestinis piscium (Πλίν. λα, 7, 8.)· κάλλιςον δὲ τὸ ἐκ τῆς Σκομβραρίας

νήσε (Στράβ. β.), ὡς καὶ νῦν τὸ Ῥωσσικὸν χαβιάριον ἐκ τῶν περὶ τὴν παλαιὰν Παντικαπαίαν χωρῶν, τὸ λεγόμενον τῆς Ἀτζϐς, καὶ τϐ Κερτσίε, καὶ Jenikale, *κτλ. Τὸ δ' ὂν χαβιάριον (Γλ.* caviar, *Ἰτ.* caviale) *οὐ παρὰ τὸ τῆς συνηθ'. χάβαρον, χαβαρικὸν (ὀςρακόδερμον, ἐκ τϐ ἀρχαίε χάραβος, χάραμος, χηραμὸς = κάραβος, παρὰ τὸ χάρω = χαίνω, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ τὸ κάραβος, καραβίς, ὅθεν καράβιον. ἐκ δὴ τέτου τϐ χάραβος μεταθ. χάβαρος, τὸ χάβαρον· καθὰ καὶ τὸ κάμμαρος=κάμβαρος, κάβαρος, ἐκ τϐ κάραβος), τὸ δὲ χαβιάριον ἐκ τϐ αἰολικ. ὠβιάριον (ὤβεον, ὤϝεον,* ovum, *καὶ ὤϊον, ὠὸν, ὅθεν ὠϊάριον, ὡς ὠάριον· τὸ δὲ ω=α, διὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὠὸν, Συνήθ. αϝὸν, αὐγὸν. βλ.* Яицо. *ὅθεν) ἀβιάριον,* h*αβιάριον,* h *=χ, χαβιάριον. Οὕτω καὶ τὸ ὠοτάριχον, Συνήθ. αὐγοτάραχον.*

Илй *καὶ συγκοπ,* иль (и, ли *= ἤ, νὺ. βλ.* ли) *= ἤ, ἠέ, ἤτοι. — τὸ λτ.* aut*=αὖτε· καὶ Γερ.* oder *= ἀτὰρ, ἤ, ἑτέρως* (Tripart.)

Йльмень *(λίμνη Ῥωσσίας, παρὰ τὸ Νοβογόροδον·) ἰλμὴν, μεταθέσ. ἐκ τϐ, λιμὴν, λιμένη, ὅθεν λίμνη· (λίω,* λιю, *λίβω, λείβω). ἢ συγγ.* илъ.

Йль, *ἰλὺς, εἰλὺς, ὑλίς.* **Иловáпшый**, **Иловáпиъ**, *ἰλυϝώδης, ἰλυόεις.*

Имáю, *βλ.* Éмлю.

Íмамъ, *'Ρωσσ.* Имѣю (*ἔχω*) *ἄμημι*, *ἀμάω*, *ἄμω* = *ἄβω* (*β* = *μ*) *ἄπω*, *ἅπτω*. [*ἄω*, *αὔω*, *καύω*, *κάπω*, *λτ.* capio, *χαύω*, haveo, habeo. *καὶ* (*ἔω*, *εὔω*) *ἔπω*, *π*=*κ*, *ἔκω*, *ἔχω*, *κτλ.* *Παῤῥ.* *Γρμ.* haften, heften.] *βλ.* éмлю.

*Íмнъ, *ὕμνος* (и = *υ*)· *καὶ* Гúмнъ, *ἐκ τῦ λτ.* hymnus.

Íмя (*ὄνομα*) *λτ.* nomen *Γρ.* Name, *Περ.* nam, *'Ινδ.* naman, *κτλ.* [*'Εκ τῦ ὄνομα*, *συγκοπῇ*, *ὄνμα* (*ὡς ἄγημα*, *ἄγεμα*, agmen·) *μεταθ.* *νόμα*, *τὸ λτ.* nomen, *Γρμ.* Name. *ἐκ δὲ τῦ αἰολ.* *ὄνυμα* (= *ὄνομα*) *συγκοπῇ καὶ μεταθέσ.* *ὔνμα*, *ἀποβολῇ τῦ ν*, *ὕμα*, *τὸ* úмя (*ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*· мята, *μέ(ν)θα*, mentha). *Αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα*, *ἐκ τῦ ὄνω*, *ἄνω*, (*φέρω*, *ὅθεν ὄνος*, *λτ.* honos, - nor, *αἶνος*)=*φόρημα*, *γνώρισμα χαρακτηριστικὸν*, *ὃ διὰ στόματος φέρεται*, quod ore fertur. *βλ.* *'Ρείμ. λ. ὄνω*]. Именýю, *ὀνομαίνω*, *ὀνομάζω*, *κτλ.*

Íней (*πάχνη*) *ἀόνη*, *μεταθ.* *ἀνόη?* (*ἐκ τῦ ἄω*, *ἀόνη*, *αἰόνη*, *αἰονάω*· *καὶ ἄω*, *ἄνω*, *αἴνω*, *ὅθεν διαίνω* = *ὑγραίνω*, *νοτίζω*.)

Иный, Иной, Íнъ, (*ἄλλος*) *ἴν* = *εἶν*, *εἶνς*, *ἔνς*, *Κρῆτες*. [*τὸ δὲ ἔνς*, *ἡ ἀρχαία ὀνομαστικ.* *τῦ ἑνὸς*, *ὅθεν μετεπλάσθη τὸ εἷς*, *ὡς ἐκ τῶν εἷς ενς καὶ λτ.* ens, *αἰολικῶν καὶ*

παρ' Ἀργείοις καὶ Κρησὶ μάλιςα συνήθων μετοχῶν (Ἐυςάθ. Ἰλ. σελ. 725), μετεπλάσθη ἡ εἰς εις κατάληξ· οἷον, τιθένς, τιθείς, ντλ.] = ἐνδς, ὅθεν καὶ (ἔνιος) ἔνιοι (οὐκ ἀπὸ τῦ ἔνι, οἵ. οὕτω καὶ τὸ Γρ. einige, ἐκ τῦ einer). Ἐκ τῦ ἷς, ℊἷς, καὶ τὸ τὶς. τὸ δὲ λτ. alius (Κελτικ. al, all) = ἄλλος (ὡς, φύλλον, folium), καὶ τὸ alter = ἀλλότερος (ἀλλότριος, ἀλλοῖος), ἐκ = ἄτερος = ἕτερος, Γρμ. anderer, Γοτθ. anthar, Ἰσλ· annar, Ἀγγ. other, Γλ. autre, Σκρ. andara, etoron· κτλ. ὡς πάλιν ἕτερος ἅτερος (ὅτερος, ὅθεν πότερος), λτ. uter (alteruter), Ιτθ. hwathar, Ἀγγλ. whether, Αγσξ. hveder, Γρ. wäder, weder, Jetweder, Jeder, Σλαβ. ктєръ. κτλ. Иногда (ἄλλοτε, ποτέ) ἔνοϜτα = ἐνίοτα = ἐνίοτε. (βλ. Ρείμ. λ. ἅτερος, θάτερος, ἔνιοι.)

Инокъ (μοναχὸς), οἴνοξ = οἶνος, οἰνὸς, οἶος, ἴνος, ἴος, εἷς, λτ. œnus, unus, κτλ. (κατὰ Δοβρόβισκ. ἐξ ἀποκοπῆς τῦ единокъ.)

Ирха (βύρσα), (εἴρχα, ἔρχα) = ἔρχος, καὶ τέρχος, λτ. tergum, τέρφος, ςέρφος, ςέρχος. (βλ. Ῥείμ. λ. ςέρφος, τέρφος)· τὸ ирха θηλυκ. = ὀδετέρ. ἔρχος· ὡς гора̀ = ὄρος, κτλ.

Искра (σπινθὴρ) ἐκ τῦ ис (изъ), крéшу (χρέσσω, βλ. τὴν λέξ.), οἷον ἐξ—χραῦσις (ἐκ τῆς χραύσεως ῥηγνύμενον).

Искренній, Искръ (εἰλικρινὴς, καθαρός. 2, Σλαβ. = πλησίον), ἐκ τῦ изъ (ис), края, крáй = ἐξ ἄκρας, ἐξ ὁρίων = (ὅμορος), = γείτων (ὅθεν

*εἰλικρινὴς,ὡς γείτων)· καθὰ καὶ*Искръ,*Σλαβ.*= *σχεδὸν (ἐκ τῦ σύνεγγυς), παρὰ τὸ,* Крóю (=*κρί-νω,ἐκ—κρινὴς),βλ.*Крáй (*ὅτω καὶ,* Выспрь *ἐκ τῦ* Выспарю. Одръ *ἐκ τῦ* О-дремать). *οὐ γὰρ τὸ* Искръ *παρὰ τὸ* Крыю (= От-крытый).

•Исполáть (*χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!*) *ἐκ τῦ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη=εἰς πολλὰ ἔτη.*

Исполи́нъ (*γίγας*), *ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς, αἰολ. ἀντὶ, ὑψηλὸς (ὡς, σποδὸς, πσοδὸς, ψοθὸς). ἢ* ис (из), *καὶ* пóлнъ = *ἔκπλεως (ἔκπολλος)= ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.*

Йстый, йстая, йстое (*αὐτὸς, τὴ, τὸ*) *ἴςος (ἴς, τὸς), καὶ ἴττος* (*Ἡσύχ.*), *λ.* iste (*βλ.* Иже).

Йстина, Йстинна (*ἀλήθεια*), Йстинный, Йстиненъ (*ἀληθὴς*), = *ἐτανὸς, (οἷον, ἐςανὸς, νὴ), ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής· ἐκ τῦ ἔω, εἰμι, ἐςὶ,* Есть). *ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ὁσία. Ἠλεῖοι.* (= *ἔσσιον, ἐσσία=ὁσία, ὅσιον)· βλ.* Прáвый.

Ищу̀ (*ζητῶ*) *ἀπαρ.* искáть (*ὡς ἐκ τῦ* иску̀) *ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ.* haitan=*αἰτεῖν*). *Πρβλ, Γρμ.* heischen (*ἐφίεσθαι, ζητεῖν*), *Κτσξ.* esken, eschen (*παρακαλεῖν*), *Σβκ.* æska, *κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* heischen). *Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τῦ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ.* cupio.

I.

I, ι (ἴ)=I, *ι· καὶ=ει, καὶ οι, καὶ υ.* — ι̃ = ι' (10). ‚ι = ‚ι (10000).

*Іакі́нѳъ, Іере́й, Ікосъ, Ірмо́съ = *ὑάκινθος, ἱερέης* (*ἱερεὺς*), *οἶκος, εἱρμός* ('*Ἐκκλ.*)· *καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτε τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαὶ, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαί·* (*βλ. Ἀλφάβ.*).

К.

К, к. (Ка́ко, *κάκω*) = К, *κ· καὶ γ, καὶ χ.* — К̄ = *κ´* (20). ͵К = *͵κ* (20000).

Каба́къ (*καπηλεῖον*) *Γλ.* cabaret (*κάβαξ, κάβακος*) = *κάβος, καβός* = *καυὸς, χαυὸς, λτ.* cavus (*κοῖλος*), *ὅθεν μέσ. λτ.* gavia, *Σ. κάβια.* (*ἐκ τοῦ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καὶ κάπη, κάπηλος, καπηλὶς, λτ.* caupo, copa) *βλ.* Ка́пище.

*Ка́дь, *κάδος*.

Ка́вка, cawca, *Βοεμ* = *κάβηξ, καύηξ, καύηξ* (*πτηνὸν*) *λτ.* gavia· *καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ.* ceyx.

Кажду̀, Кажу̀ (*θυμιῶ*) *κάσδω, κάζω* = *κέζω* (*παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομὴ, κτλ.* '*Ρείμ. λ. κάω*) = *καύω, κάω, κέω, καίω* [*καὶ κάω, κάνω, κάνδω* (*ὡς τένω, τένδω,* tendo) *λτ.* cano (canesco) cando, candeo, *καὶ, γάνδω* = *λάμπω* ('*Ησύχ.*), *ὡς καὶ κένδω* (*λτ.* cendo, accendo), *διὸ καὶ τὸ* Гнѣту̀ = *κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω* (*βλ.* Гнѣту́). *ὅθεν κανδάων, κάνδαος* = *Ἄρης* (= *δαΐς, ἡ καυςειρὰ μάχη*), *καὶ κάνδαρος* = *ἄνθραξ.*]

Кадило (*θυμίαμα*) *οἷον κάνδηλον, κάνδηρον* = *κηρῶεν· ὡς καὶ κανδῆλα, λτ.* candela=Кандило (*λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.*)

Ка́ждый, Ка́ждой, *ἕ-καςος, Γλ.* chac-un, *'Ιτ.* ciasc-uno.

Ка́кать, *Βοεμ. κακκᾷν, λτ.* cacare, *'Αγγ,* to cack, *Γρ.* kacken, *κτλ.*

Кажу̀ (*θλάω, πηρόω*) *κάζω* (= *χάζω, σχάζω, κάω, κέω*) *κεάζω, καὶ, κέζω* (*ὅθεν κεςός*). Ка́женикъ (*εὐνῦχος*) *καςὸς* (*σχαςὸς*) *κασθεὶς, κεασθεὶς* (*ὡς τὸ θλαδίας*). Искажа́ю (*εὐνυχίζω*) *ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω* (*ἐκσχίζω.*) Прока́за (*λέπρα*). Прокаже́нный (*λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς* = *πηρὸς, καὶ λεπρὸς*). *Τὸ κάζω, ἐκ τῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις,* = *ξέσις, ξέω, ξάω* = *ψάω,* (*πσ* = *κσ*) *ψώω, ψώρα.*

Кажу̀ (*τιμωρῶ*) *συγγενὲς τῦ προηγυμένυ κάζω, κάσδω, λτ.* (casto) castigo· *καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω,* caedo. *ὅθεν* Накажу̀, Нака́зываю, *κτλ.*

Кажу̀ [*δείκνυμι.* 2, *λέγω· συνηθέςρ.* Скажу̀, Сказу́ю — *ἐν τοῖς συνθέτοις*=*ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νυθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ,* указъ, *κέλευσμα· καὶ Βενδ.* kasam, *κελεύω· συγγεν. Γρμ.* heisse, *καλῶ, κελεύω· ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένου,* chedan, quedan = *λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ.* cedo = *λέγω, φράζω* (*καὶ τὸ* cito?) *βλ.* Adelung. *λ.* heissen] *κά-*

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, διδάζω. [ἐκ τȣ̃ ἄω, Ϝάω (φάω) προσλήψει τȣ̃ πνευματισμȣ̃ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω, δαύω, ἐκ τȣ̃ αὔω· καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажỳ, κάζω = δάζω, διδάζω (—σκω) καὶ = δείκνυμι (ἐκ τȣ̃ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere=λέγω, καὶ dico, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο, ἐκ τȣ̃ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τȣ̃ κάω, καίω ('Ρείμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажỳ καὶ=ȷάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω,—άζω, ἐκ τȣ̃ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδὴ, αὖχος, εὖχος ȷεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη = κέλω (d=λ, ὡς, adeps=ἄλειψ, ἄλιφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ȣ̓χ ἕξει καὶ τὸ Кажỳ συνᾆδον καὶ συμπαρακολȣθȣ̃ν ὁμαλῶς.]

Кажỳ, βλ. Каждỳ.

*Казнà, τὸ Περσικ· καὶ Τȣρκικ. χαζιγνὲ, χαζνέ. 'Εξελληνίσθη, γάζα. Казначéй, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какíй (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὥς κάβη, κακκάβη). Кáко, кáкъ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἢ, ὅκως, ὁκοῖος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, οἷον, κόκως, κοκοῖος· (ο=α).

*Каланча̀, τὸ Ταταρικ. καὶ Τȣρκικ. kalantza (πύργος τείχȣς· a, ξύλινον οἰκημάτιον). ἔξεςι παραβλ. τὸ καλιά, -λίδιον, κάλινος (κᾶλον=ξύλον)?

Калáчъ, Βοεμ. kolás, Πολ. kolacz (εἶδος ἄρτȣ κυκλοτερȣ̃ς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηρȣ̃ καὶ παχυτέρȣ· τȣ́τȣ τοῦ εἴδους κάλλιςοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιςοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις·) κόλλαξ (κολάξ) κόλληξ, καὶ κόληξ, κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλȣ́ρα, (παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος). Ἢ ἐκ τȣ̃ κάλαθος (κάλαθς, καλάτς) ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερῆ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ Калáчъ). πρὸς τȣ̃το παραβάλλȣσι τινὲς τὸ Περσ. giulatz, Ἑβρ. chulah. (βλ. καὶ Adelung. λ. kloss). τὸ δὲ Γρμ. klatschen (κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν) ὀνοματοποιΐα πάντῃ ἀσύμφωνος πρὸς τὸ Калачъ.

Калбаса̀ (ἀλλᾶς) χολϝὰς, χολὰς· ἢ καλϝᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς (ἀλλᾶς· γ, καὶ κ=ϝ) ἐκ τȣ̃ ἄλω, ἕλω, ἑλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια (ϝάλλια) καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι. (Ἡσύχ.) καὶ τὸ Γρμ. kaldauen = ἐντόσθια. τὸ δὲ Würst (ἀλλᾶς, Σ. λȣκάνικον, ἐκ τȣ̃ λτ. lucanicum) συγγεν. λτ. farcimen, fartum, Γλ.

farce, = φὖρκτὸν, φρακτὸν (ὡς τὸ Σ. παραγεμιςόν.)

Калéка (κυλλὸς, χωλὸς). Калéчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω=χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τῦ χάλω, πῦς, καὶ τὸ χαλαίπυς=κυλλόπυς, κυλλοποδίων. Ἢ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κυλὸς, ὑποκορ. κυλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τῦ κλαύω=κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παρενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς=πηρὸς. πιθανώτ. δὲ καὶ τὸ Калéка, Калéчу ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекý, καὶ Кóлча.

Калитà (βαλάντιον· οἷον, καλύτα, τ=π· ὡς πέσσυρα, τέσσαρα, καὶ κόττω=κόπτω)=καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολέφιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παρενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калúтка (θυρὶς πρὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῆθρα, κλᾷθρα, κλεῖθρον, κλειθρίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τῦ Калúта=κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γρ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калóша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τῦ Калóшь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων ὥρᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλῦ ἰλυώδυς ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικῦντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (*ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις*)= *λτ.* calceus (*παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν* calceus = *ὑπόδημα κοῖλον· καὶ* калошь — лоша, *οἷον, κάλσος, κάλοσος*, — *λόσιον*). *βλ. Ῥείμ. λ. κάλτιος.*

Кальѧ́ (*εἶδος ἐδέσματος*) *κόλον* (*τροφή*).

Калю̀ (*πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω*) *κάλω, κήλω*, (*ὅθεν κήλεος*=*καυςικὸς*, Калéный· *καὶ κᾶλον* = *ξηρὸν ξύλον*). *Πρβλ. λτ.* caleo, calor (*ἐκ τῦ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὰ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥείμ.*)

Ка́ля (*ξύλυ τεμμάχιον*), *κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ.* Калю̀. *ἤ, σ-χάλη* (*σχαλὶς*)=*σχίδα,-ζα.*

Каля́каю (*φλυαρῶ*) *κολωϝάω* (*κολωγάω, κολωκάω*) = *κολωβάω* (*β καὶ γ* = *ϝ*), *κολουβάω· „κολυβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες* (*Ἡσύχ*). =*κολωῶ* (*κολοιῶ*), *παρά τὸ κολοιὸς, ἡ συνήθ. κολακῦδα.*

*Ка́мара, Ка́мера, *λτ.* camara, *Ἰτ.* camera, *Γρ.* Kamer, *καμάρα* (*κάμω*, = *κάμμω* = *κάμβω, κάβω, καύω·*) *καὶ καμάριον* (*ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον*). *Πρβλ. καὶ Γρ.* Zimmer. *βλ.* Камо́ра.

*Каме́дь, *ἐκ τῦ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι* = *κόμμι· λτ.* gummi.

Ка́мень (*λίθος*) *Γρ.* Kamm. *Παράβ. Γλ.* camée. *λτ.* gemma, *γέμμα* (*βλ.* Adelung. *λ.* Kamm.) *γόμος, κόμος.* [*Ἡ ἰδέα, ἢ τὸ, τὶ ἦν εἶναι τȣ̃ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι, καὶ πλῆρες, γόμφωμα μορίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅθεν εἴη ἂν τὸ* Ка́мень, *καὶ ἄλλως, Σλαβον.* Ка́мы, *συγγεν· τȣ̃ κάμω=κάβω (μ=β), κάπω, κάμβω, ὅθεν καὶ τὸ κόμω, κόμβω, κόμβος, κόμμος* (*οἷον κόμμη, κάμμη,* ка́мы = *καμβὴ, γαμφὴ, γόμφος, γαμπτὸν σῶμα. πρβλ. τὸ, λίθος, λᾶας, λᾶϊς, ἐκ τȣ̃ λάβω=κάπτω. βλ.* Хлѣ́бъ, *καὶ* *Ῥείμ. λ. κόμω*). *Ἐκ τȣ̃ θέματος καύω, κάω = γάω, γέω, ὅθεν καὶ τὸ γέμω, παρ᾽ ὃ τὸ γέμμα,* (*ὅπερ ὡς Ἑλληνικὸν πιθανώτατα παραβάλλει ὁ* Adelung *πρὸς τὸ* Kamm.). *Ἐκ δὲ τȣ̃* ка́мы *τὸ* ка́мень, *οἷον, κάμμινος, κάμνος κόμνος, ἀντὶ, κόμμος* (*μμ=μν.*). *Ἄλλο δὲ τὸ λτ.* cæmentum (*χάληξ*) *ἐκ τȣ̃* cædo. *Βόσσ.*]

Ка́мо, (*πȣ̃*=Ка, *καὶ* мо, *κατάληξ.*) *κᾷ=πᾷ, πῇ* (*βλ.* тамо.)

Камо́ра (*προσῳδία γραμματικ. ἡ περισσωμένη*). *καμάρα* (*διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ καμπύλη, ἐλλειπτ. γραμμή.*) *βλ.* Кама́ра.

*Кана́лъ (*διώρυξ.*) *καὶ συνήθ. κανάλι, τὸ λτ.* canalis, *Γαλ.* canal, *Γρ.* Kanal, *κτλ. καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κάνα, κάννα* (*κάλαμος*), *ὅθεν λτ.* canna, *παρὰ τὸ κάνω=χάνω, χαύω, διὰ*

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τῦ σκέλυς ὀςῦν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, 'Ιτ. cannone, τὸ πολεμικὸν καννόνιον.

Кандалы̀ (ποδοκάκη, ἄλυσις ποδῶν) σκάνδαλα (σκάζω, σκάδω, σκάνδω)· καὶ „ κάνδαλοι, κωλοβάθραι ('Ησύχ.)

Кандѝло, βλ. Каждỳ.

*Канифо́ль, Γαλ. Colophane, κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία (ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.) Σημείωσ· λ = ν· κατὰ μετάθ.

Ка́нна (εἶδος μέτρου ὑγρῶν·) κάνας, κάνης, κάναςρον (κάνεον), ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον (ῥακοδόχον σκεῦος) κτλ.

Ка́ну (ςαλάζω) χάνω, ἐκ τῦ χάω = χέω, χύω = χύνω, (ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.) συγγεν. Ка́плю.

Ка́па, βλ. Ка́пище.

*Ка́персы, κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ. Kapers. Γλ. câpre.

Ка́пище (ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα Кап, καὶ κατάληξ. ище.) συγγ. kapella, Γλ. chapelle. παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τῦ κάπω, κάβω, καύω, λτ. cavo. κτλ. Καὺ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνυσαι, κατὰ διαφόρυς καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω

τὸ Ἑβρ. κὰβ, καὶ Γραφικ. κάβος=κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυὸς (βλ. Кабáкъ) κτλ. καὶ πάλιν Ἑβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Кáпа, ἐκ τοῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ „ κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια (Ἡσύχ.) Σ. καββάδια· καὶ, „ κυπασὶς=χιτωνίσκος (ἐκ τοῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω=καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τοῦ ἱματίου, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τοῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤβλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν Ἡγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Кáпище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τὸ, καπίθη.

*Каплýнъ (Капýн· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τοῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), Ἰλλυρ. Копунъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Кáплю, Кáпаю (ςάζω, ὡς ἐκ τοῦ Кáпу) οἷον κάπω, καύω=χαύω, χάϜω, χάω, χέω· συγγεν. Кáну. [Ἄλλο τὸ κάπω = πνέω, ἐκ τοῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ,

κάπω, κάπος) *ἄπορ, Ϝάπορ. λτ.* vapor (*ἀτμὸς*) *ὡς καὶ ἐκ τῦ κάπος, καπνός.*] *Ἡ συγγεν·* Киплю?

Карéта (*εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ.* carrosse) *συγγεν. λτ.* carrus, carruca, currus, *Γρ.* Karre, *'Ιτ.* carro, *Γλ.* char, *κάῤῥον* (*Ἔσδρ. Ε,* 55) *καὶ καρῦχος, καρῦχα, καὶ ,, κάραρυς, κατήρης ἅμαξα* (*Ἡσύχ.*)

Кáра (*ποινή*). Карáю (*τιμωρῶ*) *κάρω* (*κέρω, κεραΐζω*) *κάρσις, καὶ ,, κάρνη, ζημία* (*Ἡσύχ.*) *Πρβλ. 'Εβρ.* karath, *βλάπτω, φθείρω.*

Кáркаю (*κρώζω*) *καρκάω* (*καρκαίρω*) = *κράκω, κράγω, κράζω. Γρ.* krächtzen, *Γλ.* croasser, *μέσ. λτ.* cracare, crocitare, gracitare, *κτλ.* (*ὀνοματοπ. ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ.* grotzen) *συγγ.* Кéркаю.

*Карнизъ, *Γρμ.* Karnies, *Γλ.* corniche, *'Ιτ.* cornice, *λτ.* coronis, *κορωνίς.*

Карпéтка (*προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ.* Калóша.) *ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη* (*ὡς ἐκ τῦ* Карпéта, *καρπάτα.*)

*Кáрта, *λτ.* carta, charta, *Γλ.* carte, *Γρ.* Kart, *Συνήθ. χάρτα* (*ἐκ τῦ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·*) *ὅθεν* Картúна (*εἰκὼν*) *χαρτίνη,* (*ὡς ἐπὶ χάρτυ μάλιςα χαρασσομένη.*)

Карáбкаюсь (*ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ.* grimper) = *γράμπω, γράμπτω, γράπω* (*εἰ μὴ, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω -πω*) = *Ϝράπω* = *κάρπω,*

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. Ἡσύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карапку, Карабкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τȣ̃ Ϝ,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἅρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατζόνω-νομαι, βλ. царапаю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσȣρόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρός (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσȣρα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando= ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' ȣ̃ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. Ἡσύχ. καὶ Ῥείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψός (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συςρέφονται, καὶ οἷον σκάζȣσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). Ἐκ τȣ̃ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω (Ἡσύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' ȣ̃ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς Ἠπειρώταις καὶ Ἰωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Грабли.

Картавый, Картавъ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιΐαι, κατὰ τὰ κόραξ, κρέξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τȣ̃ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Карша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν. Πολ.* karcz (*κορμὸς, ςέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τοῦ* керчу, карчу.) carczować, *Πολων· (ἐκριζοῦν, τέμνειν δάσος) κάρσω, κέρσω, (κάρω, κέρω, κείρω) κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τοῦ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν. καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τοῦ* schroten· *ἢ τοῦτο=κ-ρώσσειν, ῥάσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корнаю, *καὶ* Крошу.

Касаюсь (*ἅπτομαι ἐκ τοῦ* Касаю, *κασάω*) = *κσάω, ξάω, (ξ = ψ) = ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλουσιν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Кислый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. Ῥείμ. ςοιχ.* К.]

*Катарактъ, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Каторга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Качаю (*δονέω, λικνίζω·*). Качель (*αἰώρα, συνήθ. κούνια*). Качу, *κυλίω, καὶ* Кашаю, *λτ.* quatio, quasso, quatto = *αἰολ· κόττω, κοττέω,* Кашаю, (*ὡς ἐκ τοῦ* Кашу) *κόσσω, (κϜόσσω, κϜόττω)=κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу, *σκάζω* (*ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω=ςρέφω*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τοῦ, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (καλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τῦ ὕλω, ἕλω. βλ. 'Ρείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤῥ. τὸ 'Ιτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Ка́шель (βήξ). Ка́шляю, (βήχω). 'Ονοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τῦ ἄω, ἠχῶ, Fήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ȷάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιῦτο καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Ка́ю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окаяю, ταλανίζω). Ка́юся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Ка́юся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). 'Ακούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναςέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чу́ю.

Квáка, 'Ιλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιςρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Fάγος βάγος, ἐκ τῦ ἄγω (ἀγνύω) Fάγω, βάγω, Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γFάκα (γ=κ, κFάκα). ἢ μετὰ διπλῦ F, ἀγὴ βαγή, βακή, Fβάκα.]

Квáкаю, *Γϱ.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κοϜάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ.* *κβύζω*, *κβάγω*, *κβάκω*) *ἐκ τȢ̃ κοάξ*, *κοϜάξ. ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατϱάχου*, *παϱ' ὃ συνήθ. κύβακας* = *βάτϱαχος*.

Квáпити (Квáпу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ. γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω· ὡς*, *οἶνος λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. ἅπτω*, *ἕπω.*)

Квасъ (*ζύμη.* 2, '*Ρωσσ. εἶδος ὀξίνȢ ποτȢ̃*). Квáшу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζύθος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τȢ̃* ferveo, fervo, *φέϱϜω*=*θέϱω*, *θεϱμὸς*, *θεϱμαίνω*, *θεϱμαντὸν* (*φ*=*θ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παϱέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квúпъ *βλ.* Пúгва.

Квóкаю, *Βοεμικ. καὶ Πολων· κϱώζω*, *κλώζω ἐπὶ ὀϱνίθων*) *κϜοκάω*, = *κοκάω*, = *κοκκάζω*, *καὶ κακκάζω*, *κοκκύζω· ἐκ τȢ̃ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα· βλ.* Кóкошъ) *συνήθ. κακκαϱίζω*, *Γϱμ.* gacken, gackern. *Πϱόσθες καὶ τὸ Σεϱβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄϱνις κλώζȢσα*)· *παϱ' ἄλλ.* клоква, клока, *οἷον κλώξ* (*κλῶκα*) *συνήθ. κλώσσα καὶ κλωσσαϱία*, *Γϱμ.* gluck-Henne, *ἐκ τȢ̃* клóкаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ. κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλάγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Γϱμ.* gluchsen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квókаю *μετεπλάσθη ἐκ τῦ* Клókаю, *κατὰ τὴν συνήθη τῦ λ εἰς β (=υ) τροπήν. βλ.* Клохчỳ.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамида, Керемида, Херемида, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος· (σημείωσαι* е=*α· χ =* к.)

Квркá, *Σερβ. καὶ* Квркáти, квркáм (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλῶν, κτλ. κϜέρκαμι) κϜέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ (κρέκα, κέρκα, κϜέρκα) κρέκαλος, κτλ. βλ.* Кéркаю, Крéка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ. = κῆπος (γυναικεῖον μόριον)* Gelenius.

Кéркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω) κέρκω, κρέκω (ὀνοματοποιΐα). καὶ* Кéркнути, Кéркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Крéка.

Кибитка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τῦ* Кибита) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Киваю, *καὶ* Кываю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τῦ* Кивỳ *καὶ* Кывỳ) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Киверъ (*εἶδος ὀρθῦ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτικὴ) κύρβις, κυρβασία, (ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ) μεταθ. κύβρις (κύβερις)· ὡς κύρβω (=κρύβω) κυρβάζω, κυρήβιον=κυβήριον (ἔλυτρον, λοπὸς) ἐκ τῦ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, κτλ. κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή. ὅθεν καὶ κυφαία, ἡ συνήθ. σκέφηα, ἢ σκύφια (κυφία) καὶ ὁ σκῦφος (σκύφος, κύφος)· ἴσως δὲ καὶ τὸ Кúверъ, *ἐκ τῦ κυβὴ, ὡς καὶ τὰ, κύβεθρον, καὶ κύβελον, κτλ.*

Кидáю (*ῥίπτω*) *κίδω, ἐκ τῦ κίζω, κίκω, κίχω* (*βλ.* Качáю). *ἢ κιδάω=κεδάω* (*σκεδάω, σκίδνημι.*) *βλ. καὶ* Скитáюсь.

Кикú (*φυτὸν, εἶδος ζειᾶς,* zea mays) *ὡς τὸ, κίκι.*

Кúла, *καὶ* Кы́ла, *κήλα, κήλη* (hernia). Килякъ, *καὶ* Килáстый, *κηλάτης, κηλήτης.*

*Кúль (*ςεῖρα=τρόπις*) *Γρ.* Kiel, *Γλ.* quille, *συγγενὲς κελέων* (*ἰςόπους*), *κελεὸς, κηλώνειος, κῆλον, κᾶλον* (*ξύλον*). *βλ.* Adelung *λ.* Kiel. *πρβλ. καὶ τὰ Γρ.* Keil, Keule, Kolbe.

*Кимúнъ, *κύμινον. Βοεμ.* kmin, *ὅθεν* тьмúнъ, *βλ.* Тúмонъ. (*Σημείωσ.* т=*κ.*)

*Кинамóнъ, *κίναμον, κινάμωμον. λτ.* cinamomum, *ὅθεν Γρ.* Zimmet, *ἐκ τῦ ἀρχ.* Zinammet· *καὶ Ἑβρ.* Kinamon.

*Кинжáлъ, *τὸ Περσικ. χαντζέρ, ἐξελληνισθὲν κανάκης, κινάκης, ἀκινάκης.*

*Кúноварь, *κιννάβαρι.* (*βλ. ο=α.*)

*Киновíя, *κοινόβιον. Σημείωσαι τὸν εἰς* ια *θηλυκὸν τύπον, ἐκ τῶν εἰς* ιον *ὀδετέρων ἑλληνικῶν· οὕτω καὶ* Гимнáзія, *γυμνάσιον·* Кéллія, *κελλίον, κτλ.*

Кипліó, *καὶ* Кыплю́ (*Δοβρόβ.*), Кипáю (Кипу̀, *βράζω*, *καχλάζω*) *κήπω=κήκω*, *κηκίω* (*βρύω*, *ἀναζέω· κ=π· ὡς*, *κρέκω*, crepo). *ἢ κήπω=κάπω* (*ἄπω*, *αὔω*, *ἄω· ὡς*, *κῆπος=κᾶπος*). *ἢ κάπω*, *κάφω*, *= κάχω*, (*καχάω*) *καχάζω=καχλάζω* (*ἐκ τȣ̃ χλάζω*, *ὀνοματοποιΐαι*). *Ἐκ δὲ τοῦ καχάω-ζω*, *καὶ τὸ καγχάω*, *καγχάζω*, *λτ.* cachinor· *καὶ* (*χ = φ*) „*καφάζει*, *καγχάζει* (*Ἡσύχ.*) *ὡς*, *αὐφὴν*, *αὐχὴν*, *Αἰολ.*

Кипрéй (*φυτὸν*, epilobium angustifolium·) *παράβ. κύπειρον*, *κύπερος*.

*Кисà (*βαλάντιον*) *τὸ Ἀραβικ· καὶ Τȣρκ.* Kissè. *Παράβ. τὰ κυσὸς*, *κύσος*, *κύσθος*, *κύςη*, *κίςη* (*λ.* cista, *Τρ.* Kiste, Kasten), *καὶ κυτὶς*, *κυτίον* (*συνήθ. κȣτίον*), *καὶ κοιτὶς καὶ*, *κοισσὸς* (*κυσὸς*) *φορμὸς* (*Ἡσύχ· ἐκ τȣ̃ κύω*, *κύτος*, *καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.*)

Ки́слый, Ки́сель (*ὀξὺς*, *ὀξύνης*, *καὶ ὄξυνος*, *ὄξινος*). Ки́сну (*ὀξύνω*, *ὀξύζω*, *καὶ ὀξίζω*, *Σ'. ὀξυνίζω*) *καὶ* Кы́сель, Кы́сну· *ἐκ τȣ̃ ὀξὺς ἀποβολῇ τȣ̃ ο*, *ξὺς* (*ὡς συνήθ. ξινὸς=ὄξινος*) *καὶ διαλύσει τȣ̃ διπλȣ̃ ξ* (*κσ*) *κὺς*, *ἢ κὶς*, *κίσινος* (*κίσιλος*, *ν = λ*, *ὡς* боль, *πόνος*) *κισίνω*, *ἢ κυσίνω*, *κύσνω*, Кы́сну (*βλ.* Касáюсь) *= ὀ — κύσνω*, *ἀντὶ ὀκσύνω*, *ὀξύνω*, *συνήθ. ξυνίζω* (*ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ*, *ξυλάβιον = ὀξυλάβιον*, *ὀξυλάβη*. *ξυντὸς = ὀξυντὸς*, *κτλ.*). Ки́слица, *ὀξαλὶς* (*ὀξαλίσκη=*

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα): Πρὸς τὸ Кислый πρβλ. τὸ Ἰνδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τερκ· exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). Ἐκ τῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ·) βλ. Уксусъ.

Кистéнь, Ῥωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κίς=Σ. πὶς, πίς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ· ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кшикъ.

*Кúшъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичу̀ (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τῦ χάω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишкà (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκα· ὡς, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Кисà.

Кишу̀ (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τῦ χόω, χέω.]

Кій, καὶ Кóй, Кáя, Кóё (τίς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τίς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, Ἰνδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τϐρκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кóйждо, Кóждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ.* *'Ρεἰμ. λ. τὸς.*

Кїй, (*ῥάβδος, κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τϐ̃ κίω = ἴω· διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Кладиво, *Κροατ.* *καὶ* *Βοεμ.* (*σφύρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τϐ̃ κλάζω, κλάδω,* (*κλάω, κτλ.*) *οἷον κλαδίϝον, κλάδιον, κλάδον = κλάζον, κλάςης, κλαςὴρ, ὡς καὶ κλαςήριον = δρέπανον* (*βλ.* млатъ). *ἀνάφερ. εἰς τὸ β.* Кладу̀.

Кладу̀ (*τίθημι*) *κλάδω = κλάζω, κλᾴζω, κληΐζω, κλείω. ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς, κτλ. οἷον, κλᾳδὸς, κληδὸς, ὡς ἐκ τϐ̃ κλᾴζω*) = *κληςὸς, κληϊςὸς, κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладу̀ = *κλάδω, κλάζω, κλαδάω, κλαδεύω* (*κλάω, κόπτω*) *ὅθεν* Кла́да, *'Ρωσσ.* Колóда, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος, κύφων, ξύλον, κτλ.*) *κλάδα = κλάδος. Παράβ. Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*] = *κλάδευσις, κλαδεία, ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω, πρωτότυπον τϐ̃ Δωρικϐ̃ κλάζω* (*κλάδω· δ = ζ*) *κλαΐζω, κλᾴζω, ὅθεν κλάϊς, κλαῖς, κλᾷς, κλᾳδὸς, καὶ κλάξ, κλακός· ἀντὶ τϐ̃* (*ἐκ τϐ̃ κλέω, κλείω*) *κλεῖς, κλεΐζω, 'Ιωνικ. κληΐζω, κλῄς, κλῇθρον, κλεῖθρον. κτλ. 'Εκ τϐ́τϐ τϐ̃ κλάω, κλαύω* (*κλαύδω = κλάδω, κλάζω, κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον = κλῇθρον, κλεῖςρον* (*'Ησύχ.*) *καὶ*

clavis, *κλάϝις*, *κλάϊς*, *κτλ.* *Τῦ δὲ κλάω*, *ὁ διὰ τῦ ι τύπος*, *κλίω*, *παρήγαγε τὸ κλίνω.*= *τίθημι*, *ἐπιτίθημι· ὡς τὸ „ πύλῃσιν ἐπικλίνειν σανίδας* (*'Ιλ. μ.* 121.) " *ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο* = *ἔκειτο.* (*'Ιλ. ε.* 356) *κτλ. ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ* Кладỳ, *κλάδω*, *κλάζω*, *κλείω*, *ἐξελήφθη ἀντὶ τῦ συγγενῦς κλίνω*, *καὶ τίθημι· διὸ καὶ* Кладъ, *κυρίως ὁ θησαυρὸς*, *καὶ τὸ φορτίον*, *ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα*, *κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον*, *ἀπόθετος δὲ* (depositus) *καὶ κλειςὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς*, *ἐκ τῦ θέω* (*θῆμι*, *τίθημι*) *θήσω*, *θησαρὸς*, *θησαϝρὸς* (*κατὰ τὰ εἰς αρος*, *αυρος*, *ωρος λήγοντα ὀνόματα*), *οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον* (*λτ.* aurum = *χρυσός. βλ. 'Ρείμ. λ. θησαυρός·*) *ὡς πάλιν ἐκ τῦ θῆμι*, *θημὼν*, *θέμα*, *κτλ. Τὸ δὲ κλάω*, *κλάδω* (*κλαδεύω*, *κατακλῶ*) *κλάζω*, *φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω*, *κελάδω*, *καὶ κελάζω*, *κλάζω* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κλάω*), *ὅθεν τὸ δεύτερον* Кладỳ, *κλάδω· καὶ* Кла́да, *κλάδος* (*κεκλασμένον ξύλον*). *βλ. καὶ* Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, *'Ρωσσ.* Коло́дезь (*φρέαρ*, *πηγή*) *τῦτο τινὲς ἀναφέρυσιν εἰς τὸ* Кладỳ, Кла́да (*ςέλεχος*, *κορμός· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ ςελέχων ποτίςρας!*) *ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον* Кла-

дў, *κλάζω* (*κλάδω*) *συγγεν. τᴕ γλάζω*, *χλάζω καχλάζω* (*ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων*, *καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ „ φιάλαν ἀμπέλου καχλάζεσαν δρόσῳ* (*Πίνδαρ.*). *Ἐκ τέτε τᴕ χλάζω*, *κέχλαδα*, *φαίνεται τὸ* Кла́дязь, *οἷον χλάδας* (*ὡς χλήδης*. *Ἡσύχ.*) = *χλάδων* (*χλάζων*) *κεχλαδὸς*, *καχλάζον*, *κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς*, *κλυδὸς*, *κλύδων*, *ἐκ τᴕ κλύζω συγγενᴕς τᴕ κλάζω*, *καχλάζω*. [*βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω*, *χλάζω*, *χλίω. οὕτως ἐκ τᴕ κλάζω*, *κελάζω* (*κέλω* = *ἠχῶ*) *κέλαδος*, *καὶ Κελάδων*, *ποταμὸς Ἀρκαδίας*]. *Τὸ* Кладене́цъ, *ἐκ τᴕ* Кла́дязь, *καὶ* Кла́дезь, *κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς* енецъ (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 232, *καὶ* 306), *οἷον χλαδινὸς* (*ὡς τὸ ἐκ τᴕ χλίω*, *χλιδάω*, *χλιδανός*). *Τὸ δὲ Γρ.* Brunnen (*φρέαρ*) = *βρύον*, *βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις* = *πηγή· καὶ πηγάδιον* = *φρέαρ*.

Кла́мъ, *βλ. τὸ β* Клеплю́.

Кла́няюся, *βλ.* Клоню́.

Кла́съ, *Ῥωσσ.* Ко́лосъ (*ϛάχυς*) *Πολ.* kłos, *συγγεν*: *κόλος*, *σκόλον*, *σκῶλον*, *σκόλοψ* (*διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ.* spica *ἐκ τᴕ* spico, spicio, *σπίζω*, *Γρμ.* Spitze. *βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω*). *ἀναφέρεται εἰς τὸ* Колю́, Кла́сти.

*Классъ, *λτ.* classis = *κλᾶσις*, *κλῆσις*, *κάλεσις* (= *τάξις*, *καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.*

Δ. Ἁλικαρν. Ἀρχ. Δ, 20, *καὶ Ῥείμ. λ. κλῆσις.*)

Клевещу̀ (*συκοφαντῶ, καταλαλῶ·*) *κλεϜίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω·* [*ἐκ τῦ κλέος = κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος* (*ἄνω, ὄνω*) *συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ.* honos, honor]. *Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ.* calo, calumnia, *κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω* (*λοιδορῶ*)· *καὶ τὸ ἐγκαλῶ* (*ἐκ τῦ καλῶ, κτλ.*). Клевета̀, *ἢ* КлѢвета̀ (*καταλαλιὰ συκοφαντία*) *ὡς τὸ κλεϜηδὼν, κληδὼν* (*κληδὼν, κλέος = φήμη.*) *βλ. τὸ β*, Клеплю̀, *καὶ* Кляшва.

Клегчу̀, *κλάζω, κλέζω, κλέξω,* (*κλέκσω, κλέκζω*)=*κλαγγάζω* (*ἐπὶ ἀετῶν*). *βλ.* Клйчу.

Клéй (*κόλλα*). Клею̀ (*κολλῶ*) *συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ.* glus, gluten, gluttus (*γλυτὸς*) *Γλ.* glu, gluant, *ἐκ τῦ λίω, λίπω, λείπω* (*ἀλίπω, ἀλείφω*) *Ϝλίω* (*γλίω*) *Ϝλίπω, Γρμ.* kleben, kleiben.

Клéку (*ἄχρηςον· ὅθεν* Клекну̀, Клекну́ти, *καὶ* Клека́ти, Клеча́ти) *ὡς ἐκ τῦ* Клéчу=*κλάζω* (*ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ*). *καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τῦ κλάζω* (*διὰ τῦ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω*, Клéку, Клéчу, Клéкам, Клéчим, *ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236). *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецати=claudicare, *ἐκ τῦ κλάζω κλαυὸς* (claudus, *κλαυδὸς*) = *κλαβὸς, κλαμ-*

βός. βλ. Колчà. *Τὸ δὲ Σερβ.* Клецати (*κλονεῖν*) = *κλάζειν, κλᾶν, κλένειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ.* Клекати, *Σρβ. καὶ Κρτ.* Куцати (у=л. *κρούειν*)=*κλάγω* (*κλάζω*) *κλάγγω, Γλ.* claquer, craquer. *Ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω* (*βλ.* Кляпва)· *καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας* (*ἐπὶ κακεμφάτε ἦχυ*)=*κλάγγω* (*ἠχῶ*), *ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν ὀϊςοί.* (*Ὅμ.*) *καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν.* (*Πίνδ.*)

Клеплю, Клепаю (*κρούω*) *κλάπω* (= *γλάφω*) *ὅθεν κολάπτω. Γρμ.* kleppen, klopfen, *κτλ. Ἢ, κρέπω* (*ρ = λ· κλέπω*) *λτ.* crepo, *ἐκ τῦ κρέκω* (*κ=π.*) *ὅθεν κρέβω, κρέβαλον* (*κρέμβαλον*) *κλέβαλον*, Клепало (*τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν*). *Παράβ. κλάζω, κράζω, κλώζω, κράζω, συγγενῆ.*

Клеплю (*ἀπατῶ· ὡς ἐκ τῦ* Клепу) *κλέπω, λτ.* clepo, *κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις.* [*Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων.* Кламъ (*ψεῦδος*), Кламати (*ψεύδεσθαι*) = *κλέπος, κλέπω* (*κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω*), *κλέπτω* (*καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω*). *ἐκ τῦ καλύπω* (*καλύπτω*) *συγκοπ. κλέπω.* (*παράβ. λτ.* clam). *Ἢ ἐκ τῦ κλαμμύω, κλάμω λτ.* clamo· *ὡς τὸ κλοτοπεύω* (*ἐκ τῦ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω*), *καὶ, ἠπεροπεύω* (*ἐκ τῦ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ*) *ἐπὶ τῶν διὰ*

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. Ῥείμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Клевещу̀].

Клéцу, Клéцати (*Σερβικ. καὶ Βοεμ.*) *βλ.* Клéку.

Клзáмъ, Клзати, *Σλοβακικ. καὶ* klauzati, *Βοεμ. καὶ* Клúзити, Клúзимъ, *Σερβ.* (*γλίσσημι*) *γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω* (lubricor). *ἐκ τῦ λίω* (*γλΐω*) *λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσὸς, γλισσὸς* (*γλισσᾶς*) *Σρβ.* Клúзавъ, *καὶ* Клúзакъ=*γλίσχρος* (*ὀλισθηρὸς*). *πρβλ. Γρμ.* Glitschen, glitsche.

Клúнъ (*σφὴν*) = *Γρμ.* keil = *κῆλον* (*ξύλον*). *ἢ συγγεν. κλάνω* (*κλάω*) *κλῶν, κλῶνος* (*ὡς, σφὴν, ἐκ τῦ σφάω, σπάω*). *Παράβ. καὶ* Клинóкъ *τὸ πλατὺ τῦ ξίφυς* (*συνήθ. λεπίδα, λτ.* lamina) *Βοεμ.* klinka, *Γρ.* Klinge. *καὶ βλ.* Adelung. *λ.* Klinge, Klinke.

Клица (*Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςὸς*). *βλ.* Колъ.

Клúчу, *κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ.* clango. (*κράζω, βοῶ*) *ἐκ τῦ κάλω λτ.* calo, *Γρμ.* gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, *Ἰσλ.* gala, *Γλ.* hréler, *κτλ. Ἑβρ.* kahal, *Ἰνδ.* kala· (*ὀνοματοποιΐα*). Клúчъ, Клúкъ, *κλῆσις, κλάγξις, κλαγγή* (*κραυγή*). Клúкну, Клúкнути, *κλήγω, κλάγω, γ = κ.* (*Δοβρόβ.* 234.) *βλ. καὶ* Клéку. *Ἐκ τῦ κάλω, κλάω, κέκλαμαι* (*κλάμω*) *κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ.* clamo, clamor.

Клобу́къ (*'Ρωσσ.*=*ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ.*=*μίτρα, καὶ κίδαρις) συγγ.* Колпа́къ, *Συν. καλέπιον· καλεπάκιον, καλεπάκι (συγκοπ. κλεπάκι, κλαπᾶκι. α = ο)· καὶ Τουρκ.* kalpak. *ἐκ τοῦ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.*

Клокощу̀, Клокочу̀, *καχλάζω, κοχλάζω [μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ.* calcus, calculus· *κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλοκοτίζω (ἐπὶ ἤχου κλύζοντος ὑγροῦ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινουμένῳ) καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τοῦ κοχλάζω, κοχλάδω].* Кло́копъ, *κοχλασμὸς (κόχλος, συνήθ. χόχλος, χοῦχλος.)*

Кло́къ [*κροκὶς* = floccus, villus. 2, *ςρίφνος, ςρέμμα (Συνήθ. ςρέβλα) ςρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.] κρόξ, κροκὶς (ρ = λ)· ἢ κλὼς (ὅθεν Κλῶθες)* = *κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τοῦ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν* Кло́чу (*συγχέω, φύρω τὴν κόμην). ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ* Клокъ = *κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236.

Клоню̀, *κλίνω· καὶ* (Кла́ню) Кла́няюся (*προσκυνῶ) ἐκ τοῦ κλάνω*=*κλένω (ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω)*=*κλίνω· (τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.) λτ.* clino, *ἀρχ. Γρ.* hlinen, hleuen, *ὅθεν* lehnen (*ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ* legen=*λέγειν*=*λυγεῖν, λυγίζειν. βλ. 'Ρείμ. λ. λύγος.)*

Клохчу̀, *κλώζω*, *κλώξω*, *κλώκσω* (*κλώκζω*) *λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квóкаю *καὶ* клегчу̀.

Клóсный, Клóсенъ, *συγγεν.* Колчà (*χωλὸς*) *καὶ* Клецаппи. *βλ.* Клéку (*ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Клó-су, *κλάσω*, *κλάζω*, *ὀκλάζω*.)

Клу́бъ (*ἀγαθὶς*, *συνήθ.* *κυβάριον*, *κυμβάριον*) *λτ.* globus, glomus=*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς*, *ἕλω*, *ὖλος*, = *συςροφὴ*) *καὶ* *μ*=*β*, *γόλαβος* (*γλόβος*, *γλῦβος*). *Πῤβ.* *Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *'Αγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣть (*κοιτὼν*, *ταμεῖον*, *θάλαμος*,) *κλαῖδον*, *κλῇδον* (*'Ησύχ.* *ἴσως.* *κλῆτον*, *ἀντὶ* *κλῇθρον*· *ὡς*, *θρέπτα*, *ἀντὶ* *θρέπτρα*.)=*κλαῖθρον*, *κλεῖθρον*, *λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον*, *καὶ* *κλεῖς*.) *Γρμ.* Klete, *κτλ.* *ὅθεν*, Квѣтка, *κλωβός*· *καὶ τοῦτο ἐκ τῦ κλείω*, *κέκλοια*, *κλοιὸς*, *κλῳὸς*, *κλωϜός.* *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣтъ.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν*, *τυγχάνειν*, *συμβαίνειν*· accidere) *οἷον ἐκ τῦ* Ключю̀. *οὐ παρὰ τὸ* *κλύζω* (*ἀντὶ* *κλήζω*, *κλέζω*, *κλάζω*). *κλίζεται*, *κλήζεται* (*κλεΐζεται*)=*καλεῖται*· *ὡς δῆθεν καλυμένων*, *κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)· *ἀλλὰ πιθανώτ.* = *κλύζεται*, *ἀντὶ* *κλάζεται* (*ἐκ τῦ* *κλάζω* = *κλάω*, *κλῶ*, *ὅθεν* *καὶ* *κλᾶρος*, *'Ιωνικ·* *κλῆρος*, *τὸ κλώμενον* *κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμῦ*· *βλ.* Жрéбій. *ὥςε* *τὸ* *κλάζεται* = *κληρῦται*, *λαγχάνει.* *τῦτο δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τῦ κλύζω, καὶ αὐτῦ ὠνοματοπεποιημένυ ἐπὶ ἤχου. (βλ. Ῥείμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἔςι δὴ Ключю=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ·) καὶ, Ключим (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς, " ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλὰξ (κλακὸς) κλαῖς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключáю, (Ключю̀) κλῄζω, κληΐζω, κλείω (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλᾴζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τῦ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνυ, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. Ῥείμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τῦ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу̀). Τὸ δὲ Ключъ = κλάξ, κλάϜις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Ключка̀.

Клю́ша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τῦ Ключъ, Ключáю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю̀ (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϜω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τῦ λύω, λάω, Ϝλύω, Ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. Ῥείμ. λ.

λάω). Клю́въ (*ῥάμφος*) *ὡς γλύφον*, *γλυφεῖον γλύφανον*, *κτλ.* *'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* Клюнъ, *ὡς ἐκ τῦ* Клюну̀ (*γλύ*(*ν*)*ω*, *ἀντὶ γλύ*(*β*)*ω*, *παρενθέσ. ν*, *ἀντὶ*, *β*, *υ*, *φ* = *F· ὡς καὶ*, *κάω*, *καύω*, *καὶ κάνω*, cano). *Τῦ δὲ* Клюю̀ *τὸ ἀπαρέμφ.* Клевáти, *ὡς ἐκ τῦ* Клеву̀, *γλέFω*, *γλέβω* = *Fλέπω*, *λέπω*, *συγγεν. γλύβω*, *γλύφω*,

Клюкà, *ὑποκορ.* Клю́чка [*Ρωσσ.* = *καλαύροψ. ῥάβδος ἔχυσα τὸ ἄκρον κυρτὸν* (*Γρμ.* Krücke. *ὡς καὶ Γλ.* crosse, *συγγεν.* croche, croc. *βλ.* Крюкъ.) 2, *Κροατ. Καρν.* = *ὄγκινος. Βοεμ*, klika, *Πολ.* kłuka]. *Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τῦ* Ключъ, *ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ* люкà, *ἀντὶ* лукà (*βλ.* лукà, *καὶ* лякій)= (*λύγος*) *λυγὴ* (*λυκὴ*, *Fλυκὴ· τὸ δὲ προτιθέμ.* к=*F*, *ἰσχυρὸς πνευματισμός*) = *λυγιςὴ*, *λοξή*. [*'Εκ τῦ λέγω* = *κλίνω. Γρμ.* legen, *γίνεται λοξὸς*, *ὡς ἐκ τῦ λύγω* (*λέγω*) *λύγος*, *λυγὸς· καὶ λίγω* (*λέγω*) *λικὸς*, *λτ.* liquus, obliquus, *καὶ λίγξ*, (*λικερὸς*) *ὅθεν λίκροι*, *καὶ λέκροι*, *ὄζοι κεράτων*, *ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων*, *καθὸ λέχριοι* = *πλάγιοι. 'Εκ τῦ λικὸς* (*λεκὸς*) *καὶ ἡ τῆς συνηθ. παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα* = *καλαύροψ* (*ἡ καὶ λαγγο—ῥάβδα*, *παρὰ Πελοποννησίοις* = *λαγγο—ῥάβδος*, *ἐκ τῦ λαγγὸς*, *λτ.* longus, *διὰ τὸ μῆκος*). *Οὕτω καὶ τὸ* Клюкà (*Fλυκὰ*, *κλυκὰ*) *λυγὰ* = *λικὰ*, liqua, *ὡς τὸ ἄκρον καμπτή. 'Εκ δὲ τῦ* Клю́чка, *ἡ τῆς συνηθ.*

ἐν Θετταλίᾳ κλύτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδὲς· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (*φιμὸς εἰς ςόμα θηρὶȣ, κτλ.) Σ. κλάπα, τὸ λτ.* clava· *συγγενὲς* clavis, *κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ.* Klöppel, *ἐκ τȣ̃* kloppen, klepſen, *κολάπτειν* (Adelung.)

Кля́тва (*ὅρκος.* 2, *ἀρὰ*). Кленỳ, *καὶ* Клянỳ (*καταρῶμαι*). Кляну́сь, Кленýся (*ὀμνύω*) *κλάω, κάλω* [*=καλῶ, ἐπικαλȣ̃μαι (θεὸν)· καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ. ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάȣσι, κλάζȣσι, κράζȣσι, κλείȣσι, θροȣ̃σι, λέγουσι, λαλȣ̃σι, καταλαλȣ̃σι, λάσκȣσι, λάζȣσι, λαλάζȣσιν, ὀλολύζȣσιν*]. *Ἐκ τȣ̃ κλέω (κλέος) τὸ κλεηδὼν, κληδὼν (φωνὴ, λόγος) καὶ κλήδη (κλάδα, κλάδϜα,* Кля́тва) *καὶ τὸ κλένω,* Кленỳ, *ὡς καὶ κλάνω,* Клянỳ *παρὰ τὸ κλάω, (μετὰ παρενθ. τȣ̃ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τȣ̃ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ.* Клоню). *τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ.* klagen, *κλάζω, γλάζω, κτλ. Ἐκ τȣ̃* Кля́тва (Клят) Прокля́тый, Прóклятъ (*ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.) βλ.* Клевещỳ, *καὶ* Кле́ку.

Кни́га [*βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω (κνίγω) Γρμ.* knicken, knagen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κνάω.*] *κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, —φη,*

κνῆσις = ξύσις, ξέσις (ὡς, γραφὴ, ἤτε γράψις, καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον, βιβλίον, ἐπιςολὴ, κτλ. ἐκ τȣ̃ γράφω = γράβω, γραύω, γράω, χράω=χάρω, χαράσσω, ὅθεν καὶ ὁ χάρτης. ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπτειν κνίσεως, ξέσεως). Εἴη δ' ἂν Книга, καὶ ἀντὶ κνῖμα, κνῆσμα, κνίσμα=ξέσμα, λέπος· οὕτω καὶ λτ. liber = λέπυρον, ἢ λίπορ, λίπος, ἀντὶ λέπος, λοπὸς = φλοιὸς, ἐκ τȣ̃ λέπω, λείπω (βλ. Липа)· καὶ τὸ Γρμ. Buch = φηγὸς, fagus: ἢ πȣκὸς, λακων = πυκὸς (πυκνὸς) πύξος, λτ. buxus· ὅθεν πυκτὶς, πυκτίον (βλ. Буква). καὶ ὁ πίναξ ἐκ τȣ̃ πίνος, λτ. pinus, ὡς ἐκ τῆς ὕλης, ἐφ' ἧς ἔγραφον· „πάλαι γὰρ πίναξιν, ἤτοι σανίσι, καὶ ταύταις ἐκ πύξȣ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκολάπτοντο. (Εὐςάθ.)· Εἰσὶ δ' οἳ κατάγȣσι τὴν λέξιν, ἐκ μέσων τῶν Σινῶν (Κινέζων), kinga γὰρ παρ' ἐκείνοις, ἧ φασὶν, = βίβλος ἱερά.

Кнуть (μάςιξ.) ἴσως κνύω, κνύθος (κνύτος κνȣ̃τος· ὡς γνύω, γνύθος)· καὶ τὸ Γρμ. Knoten (κόμβος) καὶ τὸ ταυτόσημ. λτ. nodus, φαίνονται συγγενῆ τȣ̃ κνάπτω (κνάω, κνάγω, κνάζω) ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ. Knob, Knubbe, Knopf. (κομβίον). Ἡ κόνδος (μεταθ. κνόδος, nodus, κνότος) κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνεςραμμένον, ὅθεν ἀςράγαλος· προσῆπτοντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι, ἢ ἀςράγαλοι·

ὅθεν καὶ „ ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διόδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кня́стъ (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τῦ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τῦ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клеку̀.

Ко́белъ, Ко́блъ = Ко́вшъ, βλ. Ко́вшъ.

Кобе́ль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϜελος, ἀντὶ κύϜελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ' ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ' Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κύω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобе́ню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобыля́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβήλα) ἐκ τῦ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γρμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τῦ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τῦ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἡ τῦ ἵππυ κυρίως, καὶ ἡ τῦ ὄνυ· ὡς, βουνιὰ, ἡ τῦ βοὸς. βλ. Вони́.)

Кобы́лка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοκορις· Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τῦ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τῦ ἵππυ. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. 'Ρείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковёръ (*τάπης*) *συγγεν. Γαλ.* couvert (couvrir) *'Ιτλ.* coverta, *κτλ. ὡς τὸ κυβήριον (μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον) κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τῦ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος,* cutis (*δέρμα, κάλυμμα*) *βλ.* Кáпище.

Кóбза (*πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. 'Ρωσσ. Βοεμ. Πολων.*) *κόψα (κόπσα, κόβσα) κοψὰ = κομψὴ [ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. ὕτω καὶ ἡ τῆς συνηθ. κόμψα (κόμτζα = πόρπη) ἐκ τῦ κομψὴ = γαμψή. 'Ως ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς (χάω), καὶ ἡ κίθαρις (κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τῦ κύθος)· καὶ τὸ κύμβαλον (κύβω, κύω). Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ (ὡς κυψέλη) ἐκ τῦ κύβω, κύπτω. βλ.* Ковчéгъ.

Ковчéгъ (*κιβωτὸς*) *καψάκης (κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης) = καψίον, κάψα, λτ.* capsa, *Γρμ.* Kapsel, *'Ιτ.* cassa, *κτλ. 'Εκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω (ὅθεν κόμβος), κάμπω, γάμπω (ὅθεν γαμψὸς), καὶ γαύω (ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος) κτλ. ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς κύβω (κύω) κύπω, τὰ, κύβη (αἰολ. κόβη, κόμβη) κύπη (συνήθ. κῦπα), κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη (ὅθεν κιβωτὸς), κύμβη, λτ.* cymba. *παῤβλ. Γρμ.* Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, *κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τοῦ κύμβος* (= *κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς*) *κύμβα, καὶ τὸ* Catacumbæ, Catacomben· [*συγγεν.* Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. *βλ. καὶ* Ку́фа].

Ко́вшъ (*ὑδρία*) *συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς* (*ἐκ τοῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.*) *ἀπὸ ῥίζης* Ков (*κόβ-κυβ-*) *ὅθεν καὶ* Ко́белъ, Ко́блъ, *ὡς κύπελον* (*κόπελ-ον*) *κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κουβέλιον* = *κυψέλη. βλ.* Ковче́гъ.

Ко́въ (*ἐνέδρα, ἐπιβουλή.*) *κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ* (*χάσμα, κοίλωμα· ὡς τὸ, λόχος.*) *ἀνάφερε εἰς τὸ* кую̀ (*κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πρβλ. Γρμ.* Kau, Kawe, Keuche *κτλ.*). *Ἐκ τοῦ* Ко́въ *τὸ* О-ко́въ (*κρίκος, ἅλυσις, δεσμὸς*) = *κόβος* (*κόμβος*) *βλ.* Ковче́гъ, *καὶ* Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (*χωλαίνω*) *καβηλέω, καμβηλέω* = *σκαμβαλέω, σκαμβηρέω—ρίζω.* (*ἐκ τοῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκάμβω, κάμβω, κάμπτω, καμπύλος, κάβω, καύω.*) *βλ.* Кара́бкаюсь.

Когда̀, *κόϜτα, κότα* = *πότα, αἰολ.* (*πότε.*) *λτ.* quando. *βλ.* Егда́.

Ко́готь, Ко́гть (*ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.*) *κόγος*=*κόγγος, κόγχος*=*ὄγκος* (*τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.*) = *ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ.* uncus, *καὶ* unquis (*ὄνκυς*) *μεταθ'. ὄνυξ* (*Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη*). *βλ. καὶ* Но́готь.

* *

Кожа, *κώδα* (*κώδιον*, *κῶας*, *δ* = *ζ*· *κώζιον* *κώζα*· *ὡς*, *καρδία*, *κορζία*), *ὅθεν* Кожухъ, *ἡ συνήθ.* *κυζόκα* (*μηλωτῆ*) *ἀφ' ἓ καὶ οἱ Κοζάκοι* (Козакъ. *φῦλον Σλαβονικὸν*)=*κωδιοφόροι*. Кожанъ, (*κωδανὸν*[*κωζανὸν*]*ἐλλειπτ.* *ἱμάτιον*). 2, *νυκτερὶς* = *δερμόπτερος*. (*Ἀριςοτ'*.) Кожаныя (*οἷον κωδάνια*) *κώδικες*, *κώδιξ*, *κώδηξ*, *λτ.* codex. *ὡς καὶ ἐκ τῦ λτ.* membrana (*μεμβράνα καὶ βεμβράνα*, *βεβράνα*· *Βυζαντιν.*) *μετεπλάσθη τὸ* Веммара, Веммары = *μεμβράνεια*, membranea (*Δοβρόβ.* *σελ.* 406). *αὐτὸ δὲ τὸ* membrana, *οἶμαι*, *ἐκ τῦ* membrum, *μέλος* (*μέμβλος*, *μέμβρος*· *ὡς*, *μέμβλεται* = *μεμέληται*, *ἐκ τῦ μεμέλω*, *μέμβλω*, *μέλω*. *λ*=*ρ*· *καθὰ καὶ τὸ μέλος*=*μέρος*). *Πρὸς τὸ* Кожухъ *παράβ.* *Ταταρ.* kozuk, *κώδιον*, *'Αραβ.* kot, 'kotum. *ὡς πάλιν τὶ Τυρκικ.* derin = *δέρας*, *δορά*. *βλ. καὶ* Коза.

Кожанъ, *βλ.* Кожа.

Коза (*αἴξ*) *συγγεν.* *ὠγή*, *ὠγά*, *ὀγά* (*γ*=*ζ*· *ὠζά*, *μετὰ τῦ F*, *κωζά*· *ὡς κῶς*, *κᾶς*, *ἐκ τῦ ὄϊς*, *οἶς*, *αἰολ.* *ὦς*, *Fῶς*, *κῶς*· *καὶ αὐτὸ τὸ αἶγα*, *μετὰ τῦ F*, *ἐν τῇ συνηθ'*. *γαῖγα* (*Ἠπειρῶται*) *καὶ Γρμ.* Gais, *γαίξ*· *ὡς καί*, Ziege *μετὰ τῦ συριςικῦ πνεύματ.* (siege, ziege)=*σ*-*αῖγα*. *Καὶ τὸ μὲν αἶγα αἴξ*, *ἐκ τῦ ἀΐσσω*, *καὶ τῦτο ἐκ τῦ ἄγω*· *τὸ δὲ* Коза, *ὐκ ἂν εἴποιμι*, *ὅτι παρὰ τὸ αἶγα* (*ἄγα*, *ὄγα*) *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ὠγή*=*ὠβή* (*Ἡσύχ.*)=*ὠή*, *ὄα*, *οὖα*

(*ἀγέλη*). *τὸ δὲ ὄα συγγενὲς τῦ ὄϊς, λτ.* ovis (*πρόβατον. βλ. Ῥείμ. λ. ὠβὴ, ὦα*). *Ἦ, κόδα, κοδὰ* (*κοζὰ*) = *κεφαλή. ὡς ἡ τῶν Κυπρίων, καρανῶ = αἴξ* (*ἐκ τῦ κάρηνον, κάρη. Ἡσύχ.*). *Παράβ. τὸ Τυρκ.* kusu (*ἀρνίον*), *καὶ* ketzi (*ἔριφος*, *ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. κατζίκι*). *Ἐκ τοῦ κᾶς, κῶς, κῶας, καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς* (*Ξενοφ.*) *ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ Ἀραβ. χασᾶς* (*ἐφίππειον*). *Ἐκ δὲ τῦ* Кожа, (*κώδιον*) *ἢ πιθανώτερον ἐκ τῦ* Коза̀, *παρωνόμασαι Σ. καὶ ἡ καλὴ καὶ Ἑλληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη* (= *Αἴγινα, ἑλληνιςὶ· ὡς καὶ Κάπραινα, ἡ Χαιρώνεια· ἐκ τῦ Τυῤῥην. κάπρα=αἴξ, ὅθεν λτ.* capra). *Τὸ ἀρσεν. τῦ* Коза̀, Козе́лъ (*τράγος*) *κοδδῖνος* (—*ζῖλος*).

Ко́зонъ (*ἀςράγαλος*) *συνήθ. κότσι = κόττος, κοττίον* (*κύβος*) *ὡς καὶ κοττίζω = κυβεύω* (*Βυζαντινοί*). *Παρὰ τὸ κόττα, κόττος, κότος, κόδος, καὶ μετὰ τῦ ν, κόνδος=ἀςράγαλος* (*Ἡσύχ.*) *καὶ κῶδος, δ = ζ,* Ко́зонъ (*ὡς, κώδων*) *καὶ κώδη, καὶ κοδδὰ* (*κεφαλὴ*) *καὶ κότυς* (*ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον*) *Γρμ.* Köte, Köde = acetabulum in osse, *καὶ* astragalus. (*Ῥείμ. λ. κόνδος, κόττα, κοτύλη*). *βλ. καὶ* Ко́стъ.

Ко́зиь, *βλ.* Кую̀.

Ко́й, *βλ.* Кі́й. 2, Ко́й, Ко́ю, *βλ.* Поко́й.

Ко́йка (*κλίνη ναυτική*) *κοίτη*, (*ἐκ τῦ κοίω*,

κέω, κεῖμαι) Γρμ. Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покóй.

Кóкосъ (*καρύα 'Ινδικῆ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ „ κοκκῦσα, συκῆ.*

Кóка, *βλ.* Кóкошь.

Кóкошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ (συνήθ. κόκκοτας, ἐκ τῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες ('Ησύχ.). 'Εκ τῦ κίκκος, καὶ ὁ κίκκιῤῥος (ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.) λτ.* cucuris, *συνήθ. κϫκϫῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς (ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукýшка· *καὶ* Кокýю, *κοκκύω).* Кокочỳ, *κοκκύζω (ἐπὶ ἀλέκτορος) Συνήθ. κϫκϫρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω (ἐπὶ ἀλεκτορίδος) συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кóка (*ᾠόν*) *συνήθ. κοκκὸν (ὑποκοριςικὸν ὄνομα τῦ ᾠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια), ἐκ τῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Кýръ, *καὶ* Кóчетъ.

Кокýшка, Кукýшка, (*ὑποκορις· ἐκ τȣ̃* Кокýшъ) *κόκκυξ, συνήθ. κοῦκκος. βλ.* Кóкошь.

Кóлба, (*κωβιὸς*) *ἐκ τȣ̃ κεβλὰ, (μεταθ. κελβὰ, ο = ε·) = κεβλὴ, κεβαλὴ, κεφαλὴ) ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχθῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τȣ̃ κώβη, κύβη (κεφαλή), Γλ.* gobion, goujon, *κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς* Головáчь.

Колдýнъ (*μάγος*). Колдýю (*μαγεύω*) *συγγεν. κάλω, καλέω, (καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅθεν [κάλανδος] κάλανδρος, καὶ καλάνδρα, εἶδος πτηνȣ̃. ἀρχ. Γρμ.* Calander, *ὡς* Galander.) *κηλέω, κηληδών. Παῤῥ. 'Αγγλ.* galder (*ἐπαοιδὸς*), *'Ισλ.* galldra (*ἐπῳδή*), scalden (*ἀοιδὸς*) *ὅθεν καὶ οἱ Σκάλδοι, (παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τȣ̃ Βοῤῥᾶ). 'Εκ τȣ̃ κάλω (καλέω, λτ.* calo, *ἀῤχ. Γρ.* gallen, gellen, kallen, schallen, *κτλ.*) *ἀόρις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παρὰ Πλȣτάρχ. ,, κήλησις, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονὴ* (delectatio)· *αἱ δὲ μαγεῖαι δι' ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελȣ̃ντο, ὅθεν ὁ μάγος ὠνομάσθη καὶ γόης (βόης) καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω (ἐκ τȣ̃ ἔπω = λέγω) κυρίως = θεραπεύω νόσον ἢ ἕλκος, θροῶν ἐπῳδὰς. (βλ. 'Οδ. Τ. ϛχ.* 456). *παράβλ. καὶ* Вóлхвъ, *καὶ* Вражý, *καὶ* Гадáю, Гадáнiе, *καὶ* Ганáнiе, *ὡς ἐκ τȣ̃ ἀχρήϛȣ* Ганáю, Гáну = *κάνω, (ὅθεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.) λτ.* cano, canto) incanto. *ἢ καὶ γάνω (γάω, ἀντὶ γόω) κτλ. Ὥςε τὸ* Колдýнъ = *κελάδων τις, ἢ κηληδὼν,*

κηλήτωρ, ἐκ τȣ̃ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς 'Ρείμερος τὸ galder (βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω)· Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ Колдýнъ ἐκ τȣ̃ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιςα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ̃το μὲν ἀληθές (βλ. Cicer. de Divin. *Α*, 1.), ἀλλ' ȣ̉ παρὰ τȣ̃το καὶ τὸ Колдýнъ = Χαλδαῖος, ὡς ȣ̉δὲ τὸ Волхвъ = Βȣ́λγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ̃ Колдỳнъ, ὡς πάντων τῶν εἰς ун Σλαβονικῶν· οἷον, Вѣщýнъ (βλ. Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιςα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάςρων, χείλων, κτλ.

Колéблю, Колèбáю (σείω, σελεύω, ὡς ἐκ τȣ̃ Колéбу) καλίϝω (οἷον καλίβω, κολίβω) = καλίω, κυλίω, (Γρ. kullen, kaulen, kollern). ἢ, κελεύω (κολέβω) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλλω = κινῶ (ἀπὸ τȣ̃ ἔλω, ἔλλω) ὡς καὶ κόλω, κολέω = κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω ('Ρείμ. λ. κέλω.)

Колúба, καλύβα, 'Αλβαν. kalubi.

Колѝ (πότε, ἐκ τȣ̃ ко, ли = κός, κότε· ὡς πός, πȣ̃, πῆ, πότε). Колѝждо, κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις. βλ. Колѝкiй.

Колѝкiй, Колѝкъ. ('Ρωσσ. Скóлькiй, πόσος) κηλίκος = πηλίκος λτ. qualis. Колѝко, Кóль (колѝ) 'Ρωσσ. Скóлько (ποσάκις). 'Εκ τȣ̃ πός, πῆ πὸν (αἰολικ· κός, κῆ, κὸν) ἐπλάσθη

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὂς ὅος, οἷος.). ὅθεν τὸ колѝ, колúкій, ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνυ καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ Колѝ ἀνταποδοτ. τὸ Толѝ, ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.

Ко́ло, (κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ. hohl) = κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ. kule, Πλ. kula, Βνδ. kuel. Γρμ. Gugel, Gogel, Kugel, συγκοπ. Kulle, Kule, Kaule, κτλ. Πρβ. Σνκρ. kula, Ἑβρ. gülah, κτλ. Колесо̀, (τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος). Ко́лія, Колеѝ (τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιὰ). О̀-коло (πέριξ, περίπυ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ). Колесница, Коля́ска (εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ. caleche, Ἰτ. calessa, Γρμ. Kalesche.) ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύυσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ Ὀβίδιός ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.

„ Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Ко́локолъ (κώδων) μσ. λ. cloccus, clocca, glocca, Γλ. cloche, Γρμ. Glocke, Klocke, ἐκ τῦ ἀρχ. chlochen, klochen = (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-

γὴ, κλαγγὴ, Σκρ. kulaga. Τὸ λτ. campana ἐκ τȣ̃ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τȣ̃ κώδη, κόδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ, cubo, κύω, = κάβω, κάμβω.)

*Колóнна, κολώνη (κολωνὸς) λτ. columna, Ἰτ. collonna, etc.

Кóлосъ. βλ. Клáсъ.

Колочу̀ (κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω). Колошу́шка (κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττȣσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ. В-колáчиваю = ἐγκολάπτω. βλ. Колупáю.

Колпáкъ, Калпáкъ, Συνήθ. καλȣπάκιον, καλȣπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τȣ̃ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τȣρκικ. καὶ Οὐγκαρ. kalpak. βλ. Клобу́къ.

Колупáю (καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ. glubo, Γρμ. klauben· ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ. scalpo, (μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τȣ̃ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ sculpo, ὡς καὶ σκολύπτω, deglubo.

Колту́нъ (plica polonica, πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τȣ̃ Колочу̀, ἀπρμφ. Колоши́ть (Коло-

пу́нъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις* (*ὡς καὶ* ко́лпы, *πληϑ. πόνοι.*)

Ко́лча (*χωλὸς*). Ко́лчу (*χωλαίνω*) *συγγεν.* Клеку̀ (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταϑ. κάλζω*) *κλὰξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τȣ̃ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω,* Ко́лчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κȣλλὸς, κȣλλάκης, ὡς ἐκ τȣ̃ κύλλαξ* (=*Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κσλὸς, κόλλιξ*) Ко́лча. "*Οϑεν* Колчено́гій, Колчено́гъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπȣς, κολοβόπȣς,* (*χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα*). *Τὸ δὲ τῆς συνηϑ. κȣτσὸς, φαίνεται ἐκ τȣ̃ κύςος* (*κυσϑὸς, κυσσὸς*)=*κοῖλος*=*κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τȣ̃ χαολός, χάω*=*κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς* (= *πηρὸς*), *ὅϑεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃,* s.

Колыха́ю, Колы́шу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ* = *ο*). Колы́ска (= Каче́ль, *αἰώρα,*) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣ́но (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ*=*ἰγνύα, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ γνύω, ὅϑεν γόνυ, γνῦ* (*Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, ὦλος* (*ὅλος* = *κυρτὸς, κοῖλος*) = *ἀγκὼν, καμπὴ* (*καὶ ἰδίως ἡ τȣ̃ βραχίονος*). *ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, καὶ ὤλενος. ὅϑεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣ́но (*κόλενος*). 2, *κῶλον* (*μέρος μουσικῆς*). 3, *γένος, γενεὰ, φυλή.* [*Αὔτη ἡ τρίτη τȣ̃* Колѣ́но *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

νεγμένη ἀπὸ τῆς τῦ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλϐχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τῦ γένϐς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωνάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμϐς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σῴζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Σϐηκοῖς τὸ Knie, *σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε* genu, *ἀντὶ* genus, *ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ* genus (= *γένος, ἐκ τῦ γένω,* geno, *γεννάω*) *ἐκλαβεῖν ἀντὶ τῦ* genu (*γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ* geniculum = *γόνυ, ἐπὶ φυτῶν*) *παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ νύω, νεύω* (*Γρμ.* nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, *ὅθεν,* Knie, Knix = *γνύξ*). *τῦ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος* (*γόνος*) *ἰων· γϐνος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ᾽ ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τῦ γόνυος ἀντὶ γένϐς παντάπασιν ἠγνόηται.*

Колѣваю, (О-колѣваю, *θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σ. ψοφῶ*). *καὶ* За-калáю (*θύω, καὶ σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Калю́ = Колю́, Колѣю.

Колю̀ (*νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω*) *κάλω=σκάλω* (*ἐκ τῦ κάω, χάω, σχάω, σχάζω*). Колъ, *σκῶλον, σκόλοψ* (*καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδυς κτλ.*). Колóкъ, *σκῶλοψ*. 2, *κόλλοψ*, (*ἐπὶ, κιθάρας*) *συγγεν*. Клáсъ. *βλ. καὶ* Кóлъ. *Καὶ τὸ* Колѣваю (*σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Колѣю (*σχαλέω*). *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crepo=*κρέπω, κρέβω, κρέμβω* (= *κρέκω*) *Γλ.* crever, *Γρμ.* crepiren, *καὶ* laken=*λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. 'Ονοματοποιΐαι ἀπὸ τῦ ἤχυ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.*

Кóлъ, *βλ.* Колю̀. *Καὶ τὸ Σερβ.* Клица (*βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ.* cyma, *Γρμ.* Keim, *ἀρχαίως* Kym) *ἀνήκει εἰς τὸ* Колъ, *ὡς καὶ τὸ* Клáсъ (*διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.*)· *ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς* (*οἷον*, Колица, *σκωλίσκος*), *ἔχυσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν* Кличица (*βλ. Δοβρ. σελ.* 234). *Μοραβ.* kli, klei, *Πολ.* kieł, kiełek, *κτλ. Τὸ Κροατ.* klijem, *Μοραβ.* kleju=*βλαςάνω, οἷον*, kolijem, koleju, *σχαλέω, σχάλημι* (*ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ.* spicor, *ἐκ τῦ* spica, *ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω*). *Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ* kleju, klijem=*χλίζω* (*χλίζημι*) *χλίω, χλίω* (*καὶ τῦτο=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη*) *χλιδή* (*χλιζή*, Клица) *συγγενὲς τῦ χλόη, ἐκ τῦ χλόω. 'Αλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.*

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνορ* (*ν* = *μ* *κόμορ*) *κόνος*, *ὅθεν κόναβος* (*συγκπ. κόνοψ*) *κώνωψ*. (*Ἐκ τȣ̃ κόνος, κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια, διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ κόμαρος* = *κόβαρος*, *κάβαρος* = *κάραβος* = *ἄραβος*. *βλ.* *'Ρείμ. λ. κάμμαρος, κάραβος.*

Кóмнаша (*κοιτὼν, δωμάτιον*) = *κοίμητρον* (*οἷον κόματον, ἐκ τȣ̃ κείω, κοίω, κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι*.) *συγγεν* кóю, *βλ.* Покóй.

Комшу̀ (*παίω*) *κόμψω*, *κόμπω* (*κόπω*-*πτω*. *ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς, κόμμος, κόμβος· συγ.* Кáмень.

Кóнъ (*τέλος, ἄκρον, ἀρχή. ὅθεν*, ѝзкони = *ἐξ ἀρχῆς*.) *γῶνος, γωνία.* [*γ* = *κ*. *οἷον κῶνος, ὡς ἐκ τȣ̃ κνάω* = *γνάω, γνύω, ὅθεν καὶ γνῦ, γόνυ, γόνας, γȣ̃νας, κυρίως* = *καμπή· τὸ δὲ, κνάω, κνάπτω, γνάπτω, γνάω, γνύω, χωρὶς τȣ̃ γ* = *νύω, νεύω*, = *κλίνω. βλ.* Колѣно]. *ὁ γȣ̃ν γῶνος, 'Ιωνικ. γȣ̃νος, ἡ γωνία, τὸ ἄκρον ἐςὶ τȣ̃ καμπτομένȣ σώματος, ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον, τό, τε πέρας, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τȣ̃ ἀκιρὸς, ἀκὶς, ἡ ὀξεία ἐξοχὴ*). Конéцъ (*ἄκρον, τέλος·*) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ, ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (= *κάμπτω, ὡς τὸ „ κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ, καμπὴ* = *τέλος, ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-*

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) Ἰτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). Ἐκ τῦ Кóнъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Δοβρόβ.)

Конóбъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϝον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Кону́ра (ςαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chénil.

Кóнь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὔννος, ἴννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Коноплéль, κάνναβις· καὶ Кóнопъ, Кóнопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копа́ю (*σκάπτω*) *κάπω*=*σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῦ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Ко́поть, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Ко́пань (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφα*, *κάπα*). Ко́пкій, Ко́покъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Ко́поткій, Ко́потокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς* = *κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῦ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω.*)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копе́йка, *καὶ* Копѣйка, *τὸ γνωςὸν Ῥωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῦ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копе́йка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω* = *καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω.* (*ἐκ τῦ αὔω*, *ἄω* = *πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. κάπω*). Ко́поть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνός*. Копче́ный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копы́то (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῦ* Копа́ю, *καπητὸν* (*σκαπητόν*) = *σχαςὸν* (*κά-*

πω, κάβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копаю.

Ко́пръ (*ἄνηθον*) *'Ρωσ.* Кро́пъ, *Βμ.* kopr, *Πολ.* kopr, koper, *Κρν.* koper, koperz, *Κρτ.* kopr, *ἴσ. κύπρος* (*ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλυ καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος*). *Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ.* Ко́пръ = *ἄνθος, καὶ τῦ 'Ελλην. κόπρος = ὄνθος. 'Αλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω (ἄω) ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ (ἄζω, ἄδω, δ=λ·* halo) *ὄζω, ὄδω,* oleo, *κτλ. τό γέμην* Ко́пръ *οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κόπρος. Ἔςι δὲ καὶ 'Αραβικ.* kopher = *κύπρος* (*δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως 'Αραβιςὶ* henna, hanna) *λτ.* ligustrium. — *Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον,* coriandrum, *ὠνομάσθη καί,* anethum cimicarium, *τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις*(*'Ρείμερ.*), *γίνεται ἄρα καὶ κόϜρις* (*κόβρις, κόπρις*) Копръ; *ἢ συγγ.* Кропллю? *βλ.* Кро́пля.

Копри́ва, *καὶ* Кропи́ва, *'Ρωσσ.* (*κνίδη*) *καὶ* Крапи́ва (*ο=α*) *ἴσ· ὡς τὸ γραφὶς, γράπις* (*γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα*) *ἐκ τῦ* скребу̀ (кребу̀-пу̀) = *γράπω, γράφω=ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ.* Nessel, *'Ολλ.* nettel, *'Αγλσξ.* nytle, *συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ 'Αγγλ.* ne-

needle (*βελόνη*). *Τὸ δὲ Λατ.* urtica, *ἐκ τῦ* uro, *καίω· ὅθεν καὶ Γρμ.* Brennessel. *βλ.* Скребỳ.

Корà (*φλοιὸς*) *συγγεν· χόριον, χορίον, λτ.* corium (*ὅθεν* cortex?) = *δέρμα, λοπὸς* [*ὡς ἐκ τῦ χόρα, κόρα· ὅθεν ἡ συνήθ. κορέα, κοριὰ, ἡ καὶ ἄλλως φλοῦδα, καὶ κύτταλον, καὶ καύκαλὸν, ὁ ἀττάραγος, ἡ τῦ ἄρτου ἐπιδερμίς.*]

Кора́бль (Кора́б, *τὸ λ. ἐπενθετ.* = *κάραβος*) *τὸ Σ. καράβιον* (*ἐκ τῦ κάρω*=*χάρω, χάω,* =*χάραβος, χέραβος, χήραψ, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ σκύφος, κύφος, ἐκ τῦ κύω, κτλ.*). *τὸ δὲ Βομ. καὶ Πολ.* кораб=корà, *μετὰ τῦ F.*

Ко́рга (*κορώνη*) *ἐκ τῦ κόρFος, λτ.* corvus. *ἢ πιθανώτ. κράγα,* (*κραγὸς, κραγὴ*) *κραγγὴ, κραγγὼν* (*ὡς κρέξ· ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, κράζω, κρώζω*) *λτ.* graculus, *Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe, *κτλ. Πρβλ. καὶ Τυρκ.* karga, *βλ. καὶ* Кря́каю.

Ко́рень (*ῥίζα*) *συγγεν κόρυς, κέρας, κόρος, κορύνη, κόρση, κόρσιον, κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. κορός*)· *καὶ ἐκ τῦ κράνος, κάρνον* (*Γαλατικὴ σάλπιγξ*)=*λτ.* cornu (*κέρας*),*Γρμ.* Horn. *πρβλ. καὶ Εβρ.* schoresch.

*Кори́нка, *Κορινθία, ἐλλειπτικ· ςαφίς. Διεφθάρη, ὡς τὸ συνήθ. κοραντὶ.*

Корконо́сый, *βλ.* Корна́ю

Кормà (*πρύμνα*), (*κορμὰ*) = *πορμὰ, πυρμὰ, μεταθ. ἐκ τοῦ πρυμὰ, πρύμα, ὅθεν πρύμνα.*

—

[ἐκ τῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ=ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. = ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη = κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἔπω, ἔκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἡ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) = Кормà]. Кормúло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον. Кóрмчій (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὶς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормнúкъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Кóрмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω = τρέφω, Кормлю· ἐκ τῦ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (Ῥείμ.)

Корнáю (κείρω· ὡς ἐκ τῦ Корнỳ) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Крнити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ. Корноýхъ, Σ. συνήθ., κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корнóсый (Корнонóсый) ῥινότμητος. τῦτο δὲ καὶ Корконóсый (ἀντὶ Корнонóс)

ἢ = Коршоно́сый (п = к) οἷον καρτόῤῥιν κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крньорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῦ Корна́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλίξ, plica) καὶ крквати, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐχ', ὡς ἂν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϜρύγϜαμι (κρύκϜαμι) ϜρύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὀρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτὶς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, 'Ιτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́біа Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω = κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ) ὁ ταῦρος λέγεται γαρυὸν, ἐκ τῦ γαρύω, λτ. garrio, *γηρύω, γῆρυς, οἷον γαρυκὸς (γάρυξ-υκος), γηρυὼν, ὡς γηρύων „ χ' ὡμόσχος γαρύεται (Θεόκρ). τὸ δὲ γαρύω=Fαρύω, ἀρύσσω (ὅθεν καρύσσω, κᾶρυξ, κῆρυξ), παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος (Σ. ἀρκέδα, ἐκ τῦ ὑποκορ. ἄρκυλος [ἀρκύλη. λ=δ,], ὡς καὶ ἄρκηλος, ἡ μικρὰ πάρδαλις) ἄρκτος· συγγεν. Γερμ.* Bär *(Fάρ)· τὸ δὲ λτ.* ursus=*ὕρσος, αἰολ. ἀντὶ ὕῤῥος, ἐκ τῦ ὕῤῥω* (surro, susurro) *συγγεν. ὕλω, ὑλάω, παρὰ τὸ ὕω=ἄω, ἀρύω, ὡς καὶ ὕρω (ὕρFω,* urgo) urgeo.

Коро́на (*ςέφανος*), *'Ιλλ.* круна, *Γρμ.* Krone. *γαλ.* couronne, *κτλ. κορώνα, χορώνα (κορὸς, χορός = κυρὸς, γυρὸς) λτ.* corona, *καὶ* chorona (*Κικέρων*). Короню́ю, *συνήθ. κορωνιάζω (ςέφω), κτλ. συγγεν.* Корю́.

Коро́ткій, *βλ.* Кра́ткій.

Коро́ста, *βλ.* Кра́ста.

*Ко́рпусъ, *τὸ λτ.* corpus, *ἐκ τῦ αἰολικ. κορπὸς = κορμὸς. βλ.* Ка́рша.

Коры́то (*Σλαβ. ὑδραγωγὸς,* alveus, canalis. *'Ρωσσ. σκάφη) κωρυτὸς, γωρυτὸς· (γάω = χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·) καὶ „κώρυκος, πλοῖον ('Ησύχ). Συνήθ. κορύτα (εἶδος ἁλιάδος, ἤτοι πλοιαρίυ ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις = σκάφη.) συγγ.* Корю́.

Коры́сть, Кори́сть [Кор - ысть, исть (*Δοβρόβ.*) *σκῦλον, (αἰολ. σπύλον, λτ.* spolium,

ἁς, φύλλον folium) λάφυρον. κέρδος] ἴσως ἐκ τῦ Кра́сть, Кра́ду (παρει.9. ο. ὡς ἐν τῷ Коро́ста = Кра́ста) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω = κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντῃ ἀπεσχοίνιςαι. [ὀ γὰρ ἦτο παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἕρδω, ἔργω, γέρδω, ἕρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ὡς πιςεύϐσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτὸς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ ᾿Ιτ. credito, Γλ. credit, βλ. ῾Ρείμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ; κόρω = κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ὡς, κορός, κορϝὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χορὸς = γῦρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корча́гъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ὡς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчага, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ὡς συνήθ. χοχλάκα, μϐςάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλϐταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. ῎Ιτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τῦ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, κρᾶς, κόρση, μεταθ. κρόση, κρόσση, κροσσὸς, ἰων· κρωσσὸς, κτλ. (*βλ.* '*Ρείμ. λ. κορὸς*)· *τὸ δὲ κόρω* = *κύρω, γύρω, κυρτὸς, γυρὸς*, curvus, *καὶ τὰ λοιπὰ, κοῖλα καὶ κυρτὰ· ὅθεν τό* Корчáг *καὶ* = *κορτὸς* = *κυρτὸς* (*κυρτῶ*, Кóрчу), *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κυρϜὸς* (*κρυγὸς*) *ἀντὶ κρυβὸς*=*κυρβὸς*, *βλ.* Кругъ]. '*Εκ τῦ* Корчáгъ *ἴσως καὶ τὸ* Корчмà, *Σρβ. καὶ Βοεμ.* крчма, *Πολ.* карчма (*καπηλεῖον, ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δάκαις, τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις, κρίτζιμα*) *οἷον κρώσσωμα, κρωσσωνεῖον. ὡς, κωθωνεῖον, κωθωνιςήριον* (*τόπος, ἐν ῷ κωθωνίζυσι, κυαθίζυσι, συνήθ. γαβαθίζυσι*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κρωσσὸς, καὶ καπηλεῖον.* (*βλ.* Linde *Πολων. λεξικ. καὶ Δοβρόβ.* 248. *ὕςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ* крчáг, корчáгъ *εἰς τὸ* крч (кóрч, *ςέλεχος, βλ.* Кáрша.)

Кóрчу, *κυρτῶ* (*κάμπτω, ςρέφω, συσπῶ*). Кóрча, Кóрчь (*σπασμὸς*) *οἷον κόρτα* = *κύρτη, κύρτωσις, Σλοβακ.* крч, *Σερβ.* Грч, *καὶ* Грчити=Кóрчипь, *Βοεμ.* крчити, (*συνέλκειν, συσπᾶν*). *συγγ.* Корчáгъ, Корìо.

Косà, *Συνήθ. κοσσιὰ* = *κόσσυμβος.* [*ἐκ τῦ κόσσα, κόττα* (*κεφαλὴ*) *κόσσος, κόσυβος* (*ὡς κόρος, κόρυς, κόρυβος* — *ρυμβος, καὶ κόρυβος, συγκοπ. κρῶβος, κρώβυλος*]. *καὶ* косъ, *ἀρχ. Σλαβ.* = *κόσσα* (*κεφαλὴ*). Косо-

плéтница, *κοσσοπλέκταινα*, (*κοσσύμβων πλέκτρια*).

Косà (*ἅρπη*). Кошу̀ (*ἅρπῃ θερίζω*) *συνήθ. κοσσίζω, κόσσα, ἐκ τȣ̃ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ.* cosser (*κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι*) *καὶ ἀρχ. Γρμ.* kutten = *κόττειν, κόσσειν. βλ.* Adelung. *λ.* kutten.

Космà (*τρίχωμα*). Космáтый, Космáтъ (*τριχώδης, δασύς*) *ἐκ τȣ̃* Косà, *κόσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κȣρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τȣ̃ κύβω* (*κύω, γύω, γάω, κάω*), *ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τȣ̃ κέκομα, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ.* boucles, *συνήθ. σγȣρῶν* (*γυρῶν*). *ὥςε τὰ,* Космà, Космáшъ, *οὐ πάνυ τι ἀπέχȣσι τȣ̃, κόμα, κομάτας, κομήτης.*

Костырь, *καὶ* Костáрь *βλ.* Кóсть.

Кóсть, *ὀςοῦν* [*μετὰ πνεύματος ἰσχυρȣ̃, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γόγγος = ὄγκος, βλ.* Коготь. *τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τȣ̃ αὔω = ξηραίνω* (*ὅθεν καὶ καύω*) *αὐςὸς, ὀςὸς, λτ.* ustus (*ὡς αὖς, ȣ̃ς*) *αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν,* Кость: *'Αλβαν·* koska, (*σκ= στ. βλ.* Ость.). *πῤβλ. λτ.* costa (*πλευρὰ*), *ὡς καὶ αὔω, λτ.* asso, os, ossis (*ὀςȣ̃ν*), *καὶ Σανσκρ.* asti, asta, *ὀςȣ̃ν.*] Костяный, *κ-οςέϊνος,*

ὀςέϊνος· καὶ Костáрь (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεΐνων κύβων.

*Косúтерь, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρός· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костерà (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τȣ̃ λίνȣ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-οςερὸν -ρὰ (ἐκ τȣ̃ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. 'Ρείμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ· 'Ησύχ. ὡς καὶ, κότυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχύρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косый, Кóсь (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. ("Αλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котéлъ (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ̃ κότυς, κόττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, 'Αγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, 'Εβρ. kasah, Τȣρκ. kasan, κτλ.

Кóтва (ἄγκυρα) κότϝα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἐπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Кóзонъ.]

Кóтъ, *μ. λτ.* catus, catta, cattus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἡ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ, Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τυρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾶν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τοῦ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τοῦ* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης,* (*κάττης, ἐκ τοῦ κάπτω· ὡς ἐκ τοῦ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Коты̀ (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τοῦ λ.*)

Коýрый, Коýръ (*χρῶμα ἵππου ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курѝ (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν;* (*κουῤῥόν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутiя, *κηδεία*). *παρβλ. καὶ Τυρκ.* kul, kula.

Кóчень, Кочáнъ (*ἡ κεφαλὴ τοῦ καυλοῦ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι = κοττάνιον, κόττανον ἐκ τοῦ κόττα, κόδδα* (*κεφαλή*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кóчетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кóкошъ.

Кóчка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τοῦ* Кýча.

Кóша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ*. *κόφα* (*φ*=*χ*=ш. *ὡς*, глу́х, глу́шу, *ἀντὶ* глу́ху, *γλύχω* [*φω*] глóхну), *'Ιτ*. coſſa, *κτλ*. *ἐκ τȣ̃ κόφος* (*ὅθεν κόφινος*·) *'Ιων*. *κοῦφος*, *Δωρ*. *κῶφος*, *ὅθεν καὶ κωφός*. [*τὸ θέμα κέω*, *κεύω* = *κίω*, *καύω*=*κόω*, кую̀, *κόϜω* (*κόβω*) *κόπω*, *πτω*. *ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλȣ καὶ κενȣ̃*· *ὅθεν καὶ τὸ Σ*. *κούφιος* (*κȣ̃φος*) = *κοῖλος*, *καὶ ἐπομένως κενὸς*· *οἷον*, *κȣ́φιον ἀμύγδαλον*, *κτλ*. *Οὕτω καὶ κȣφάλα* (*γερανδρύȣ κοῖλος κορμὸς*), *καὶ κȣφόνω* (*κοιλόω*, *γλάφω*). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σ*. *κλȣ́βιος* (*ὄριος*, *ὑπηνέμιος*, *ἐπὶ ὠῶν*) = *γλȣ́φιος*, *γλύφιος* (*ὡς*, *γλύφιον* = *ἄντρον*, *γλυφεῖον*) *γλυφὸς*, *γλυπτὸς* (*κοῖλος*, *ὅθεν*, *κενὸς*), *ἐκ τȣ̃ γλύφω*, *γλάφω* (*κοιλόω*· *καὶ γλυφαίνω*, *ὅθεν γλύφανὸν*) *καὶ Σ*. *κλȣβιαίνω*, *κλȣβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν*, *ὅταν ἐξȣρίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τȣ̃ κȣ̃φος καὶ γλυφὸς*, *γλύφιος*, *τὸ Σλαβονικὸν* глу́хъ, *Σρβ*. глу́въ (*γλȣφὸς*, *κλȣ́βιος*) = *κωφὸς*, *κȣ̃φος δηλονότι καὶ κενὸς*, *ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυρίως* = *κȣ̃φος* (*βλ*. *'Ρεἰμ*. *λ*. *κωφός*) *ὡς πάλιν* глу́бъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)=*γλυπτὸς*, *γλυφὸς*, *γλύφος*, *γλάφυ*, *ἐκ τȣ̃ γλύφω*, *γλάφω*, *ὅθεν κολάπτω* (*βλ*. Клюю̀) *κολάφω*, (*κολάχω*, *γολάχω*, глóху, глóхну = *κωφόω* = *κουφόω*, *κοιλόω*. *βλ*. глóхну)· *καὶ* глу́пъ *δὲ* (*ὁ μωρὸς*)=*Ϝλοβὸς*, *λωβὸς*· *καὶ τοῦτο ἐκ*

τῦ λέπω, συγγεν. λάϜω, λάφω, γλάφω (βλ. 'Ρείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ глупъ = глухъ, глувъ *(κλύβιος), ὡς καὶ Σ. οὖριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νῦ καὶ φρενῶν κενὸς. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ.* Кýфа.

Крáва, *'Ρωσσ.* Корóва, *Πολ.* krowa *(βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κράας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανὼ, ἡ αἴξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραϜὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τῦ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραΐς, καὶ „βῦς κεραή." Ὅμ.). ἀλλὰ* Крáва *κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγή. γ = β.) ἐκ τῦ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὕτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τῦ βόω. καὶ τὸ Γρμ.* Kuh, *'Ισλ.* ko, *'Αγγλ.* kow, *καὶ Περσ.* ghau, *ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ γόου, ἤτοι μηκυθμῦ τῦ βοὸς, οἷον, γόϜος, γόος, γῦς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ* Корóва.

Крагýй, *καὶ* Крéчетъ, *Πολ.* krzeszet *(εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τῦ κράγω,* Крáкаю, *κρέκω, κράζω, κρίζω,* Кричý, Кречý.) *= κερχνηΐς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ.* tinnunculus, *Γρμ.* Kirchen-od. Thurm-falke, *ἐκ τῦ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω=κέρκω, κρέκω, συγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ.* krächen). *ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τῦ κρίκυ, γύρυ, καθ' ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.*

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γύρος*, *φάλκων*) *'Ιτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τοῦτο κατά τινας* = Кречéтъ. *τὸ δὲ* Крагýй = accipiter minor, *ἢ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ.* *Δοβρόβ.* 248).

Крáбiя, *βλ.* Кóробъ.

Крáду (*συλῶ*, *κλέπτω*) *κρατῶ·* (*ὡς τὸ βαςῶ*, *βαςάζω*=*κλέπτω*)· *ἢ*, *πιθανώτ.* *χράδω* (*χράζω*, *χραύω*, *χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν.* *κάρπω* (*ἅρπω*, *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корпáю, *ὅθεν καὶ ῥάπω*, - *πτω*, *μετὰ τοῦ F*, *βράπω*, *βράπτω*, *μάρπτω*, *κτλ.*)

Крáкаю, *καὶ* Крáкамъ, *Βοεμ.* *Πολ.* *Κροτ.* = Грáкаю, Кáркаю, Кря́каю.

Крáль, *Σερβ.* *Βοεμ.* *Κροτ.* (*βασιλεὺς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *'Ρωσσ.* Корóль (*ὅθεν καὶ Τουρκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ.* *κράνος*, *καί*, *κάραλος*, *κράλος*, *λ* = *ν* *ὡς* боль, *πόνος·* *λίτρον*, *νίτρον·* *καὶ συνήθ.* *μηλίγκιον*=*μῆνιγξ.* *κτλ.*) *ἐκ τοῦ κάρανον*, *κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον*, *ἡ κεφαλὴ* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν.* *κοίρανος ἐκ τοῦ κῦρος* (*οι*=*υ*)=*κόρυς*=*κάρη·* *ὅθεν καὶ κύριος*, *καὶ κύρανος* (*ἀφ' οὗ Κυράνη*, *ἢ Κυῤῥάνη*, *Κυρήνη*, *Καράνη*, *κυριωνυμίαι*, =*κυρία·* *ὡς καὶ 'Ρωσσ.* Крáля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς*, *οἷον καράνη*, - *λη*), *καὶ τύραννος* (*τ* = *κ*).

'Εκ τῦ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ὀρσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τῦ Ἀρμενικῦ karol (*ἰσχυρός*)· *ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου*, Karl, *μεταθ.* Краль. *ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ὀχ' ὑπῆρχε πρὸ τῦ βασιλέως Καρόλυ ὀδαμῆ ὀδαμῶς παρ' ἐδέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσῦτον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλέμενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τὄνομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφήνασθαι, καὶ τῦτῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὰς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαοὺς, ὀ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὐ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ὀκ ἐπεξήλασε, καὶ οἱ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλέμενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ὀ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ Ῥωσσικὸν* Кáрла (*νάννος*) *παρὰ τὸ* Karl *ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τὐναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη.*

Кра́й (*ἄκρα*) *ὀ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς* (*κραίνω*)· *ἀλλ' ἐκ τῦ* Кроѭ (*Δοβρόβ.*)=*κάρσις·* (*κάρω* = *χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς*)· *βλ. καὶ* Гранъ. *'Εντεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν*

Κράνιοι (*Στράβ.*), *οἱ νῦν Καρνιόλοι, κάτοικοι Κρανίας, Γρμ.* Crain, *οἷον ἀκραῖοί τινες ὄντες.*

Крамо́ла (*ςάσις*) = *λτ.* clamor? (*οἷον κλαμὸς, αἰολ. κλαμὸρ, μεταθ.* Крамо́л(a) *ἐκ τε̃* clamo, *κλάμω* (*κλέω, κλάω, κέκλαμαι*) *ὅθεν κλαμύω, κλαμμύω, κλαμυςέω=βοῶ* (*Ἡσύχ.*) *ἢ, χαρμολὴ* (*χαρμονὴ=χάρμη=ἀλαλαγμός, ὡς καὶ βοὴ, ἀϋτὴ, κυδοιμὸς, φύλοπις, ἐπὶ μάχης· βλ. Ῥείμ. λ. χάρμη*).

Кра́нъ, *κράνος, κρανίον. ὅθεν καὶ* скра́нія = *κρόταφος* (*Κριτ. Δ.* 21. *ὅπου οἱ Ο. ἔχεσι, γνάθος = κρόταφος, ὡς καὶ κόῤῥη, κόρση = κεφαλὴ, καὶ παρειὰ, γνάθος.*) *οἷον σκρανία = περικρανία* (*ἡ μῆνιγξ*). *Τὸ Ῥωσ.* Кра́нъ (*σωλὴν*)=*κράνη, κρήνη, συγγ. κράνος.*

Крапи́ва, Кропи́ва, *βλ.* Копри́ва.

Краса̀ (*κάλλος*) *ἐκ τε̃* Кра́шу=*χράσσω, χράζω =χρώζω* (*χρωματίζω, βάφω· ὅθεν καλλύνω, κοσμῶ, τέρπω*), *καὶ* Краса̀ =*χρὼς* (*ἐπιφάνεια, δέρμα σώματος κεχρωσμένον, μορφὴ, ὅθεν τὸ* Краса̀ *καὶ = εὔχροια, εὐμορφία*) *ὡς τὸ „χρόϊσε θεε̃ πλάσιν* (*ἐμόρφωσε. Γρηγ. Ναζιανζ.*). Кра́сный, Кра́сенъ, *χρωςὸς* (*κεχρωσμένος, εὔχρους, εὔμορφος, καλὸς, ὡραῖος, τερπνὸς· καὶ πυῤῥὸς, καὶ ἐρυθρὸς. οὕτω καὶ κάλλη = πορφυρᾶ, ὡς κάλλιςον τὸ πορφυρε̃ν. καὶ χρῶμα, ἐξαιρέτως, τὸ ἐρυθρόδανον* (*Θεόφρ.*) *ὅθεν,* Красни́ю (*ἐρυθραίνω*) *χρωννύω.*

Кре́мень (χάλιξ, πυρίτης) χερμὰς (μεταθέσ. χρεμὰς, χ = κ, οἷον κρεμὰς) ὅθεν, Кре́мль (τεῖχος ἐσώτερον, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Μόσκας ἀκρόπολις, οἷον χαλίκων, χερμάδων λίθων οἰκοδόμημα.) χρέμα=χέρμα. ,,χέρμα, ποίημα, οἰκοδόμημα, χάλιξ. (Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χερὰς). Ἔοικε δ' ἂν μᾶλλον συγγενὲς τῷ Кромà τὸ Кре́мень = κρῶμνος = κρῶμος (κρῦμος, grumus, κρόμος, κρόμνος, παρενθ. ε, κρόμεν-ος, καὶ ο = ε, οἷον κρέμεν-ος) ὅθεν καὶ ἡ Κρώμνα, πόλις Ἐνετῶν (Ὅμηρ.) πρὸς ἣν ἄν τις παραβάλοι τὸ Кре́мль. βλ. Кромà.

Кра́стель (Σλαβον. ὄρτυξ, ὀρτυγομήτρα λτ. coturnix = κόττα, ἢ κότα ὄρνιξ) δοκεῖμοι συγγεν. κρέκαλος (κράκαλος, οἷον κράξαλος. ξ, ἢ κσ, σκ=στ. κράςαλ-ος) ἐκ τοῦ κράκω, κρέκω, Кричу̀· ὡς κόραξ, κρέξ· καὶ ἡ τρυγὼν, ἐκ τῶ τρύζω). οὕτω καὶ τὸ Ῥωσσ. Коро́стель = rallus crex. βλ. Перепе́лка.

*Красовоу́ль, χυδ. Красоу́ля, κρασοβόλιον, κρασοβόλιον (τυπικ. Ἐκκλησ.)

Кра́ста, Ῥωσσ. Коро́ста (ψώρα, οἷον χράςα, χράςις· ὡς γράςις, γράω=χράω, χάρω)= χάραξις, χαράζω, χαράσσω, Γρμ. kratzen, Γλ. gratter (grattelle), Σβκ. gratta, μ. λτ. gratare, κτλ. = ξύω, ξέω, ξάω, ψάω (ψ=ξ), ψώω, ψώρα. Καὶ τὸ λτ. scabies, ἐκ τῶ scabo, σκάβω, σκαύω, σκάω=κσάω, ξάω. συγγ. Крою̀.

*Кра́та, Кара́ть, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τῦ κεράτιον.*

Кра́тъ, Кра́та, *Σλαβον·* = *'Ρωσσ.* Ра́зъ [*συνήθ. φορὰ, καὶ βολὰ* (*καὶ τὸ βολὰ ἐκ τῦ φορὰ, μεταβολῇ τῶν ϛοιχείων φ* = *β· καὶ ρ* = *λ. ἢ γῦν* = *βολή*), *ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω* = *πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρέσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρείμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν*=*φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ* = *χαρακτὴ, χάραγμα* (*ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τῦ χάρω, κάρω, χαράσσω*), *ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι ἃ χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον ϛαθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθιϛαι χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίε τῦ χυδαϊϛὶ λεγομένε τζετύλα* = *σχεδύλα· καὶ ἰταλικῶτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν*, Трикра́ты, Двакра́ты (*δύω, τρεῖς φορὰς*)=*δὶς, τρὶς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секра́ти (Се, кратъ, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι* (*ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νωπὸς, νεαρὸς). *Συγγ.* Крою. *βλ. καὶ* Ра́зъ, *καὶ* '*Ρείμερ. λ. φορά.*

Кра́ткій, '*Ρωσσ.* Коро́ткій (*μικρὸς, συνήθ. κοντὸς· ἐκ τῦ* Кра́токъ *Βομ.* kratek, '*Ιλλ.* Крапак, *Πολ.* krotki) *κρατὸς = καρτὸς* (*κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχὺς*)· *ἢ, κρυτὸς* (*κροτὸς*) *μεταθ'. = κυρτὸς, λτ.* curtus, (*τὰ κυρτέμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.*) *Γλ.* court, *Γρμ.* kurz, *κτλ. καὶ Περ.* chord, churd. — Кра́щаю, Крапиши, (*ὡς ἐκ τῦ* Кра́таю) *καὶ* Коро́чу (*σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω*) *λτ.* curto, *Γρμ.* kürtzen, *κτλ. κυρτῶ, κυρτόω,* (*υ = ο κορτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ* = tz = щ, Кра́щаю.) *βλ.* Ко́рчу.

Крвь, *βλ.* Кро́вь.

*Кре́ндель, *ὀρθότ.* Кре́нгель (*κολλύριον, εἶδος ἄρτου.*) *τὸ Γρμ.* Krengel, Kringel, '*Ισλ.* krikla, krink (*κύκλος*) *κρίκος, καὶ κίρκος, λτ.* circus, circulus. *Τῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρυκέλλιον, κρυκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τῦ κρίκυλος,* circulus· *κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα. βλ.* Кру́гъ.

Кре́ка, *Σερβ. ἀλεκτορίδων κλωγμὸς, βατράχων κοαγμὸς*) *καὶ,* Кре́кам, Кре́капи (*κοάζω*) *= κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ. βλ.* Кри́къ, *καὶ* Ке́ркаю, Кря́каю.

Кре́стъ (*εὔχρησον μετὰ τῆς προθ.* ω, *'Ρωσ.* О. окрестъ=*πέριξ, κύκλῳ*), *Γρμ.* Kreis (*κύκλος*) *Πολ.* kres, krys, *κτλ.* = *γῦρος, γυρὸς, κυρὸς, κύρω, κυρτὸς* [*μεταθ. οἷον γρύος, κρύος* (*ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ.* Кру́гъ) *κρυτὸς μετὰ τȣ̃ σ, κρυςὸς· υ = ε. ὡς καὶ Σ. γέρω = γύρω*]. *βλ.* Крестья́нинъ.

Кре́стъ (*ςαυρὸς*)=*χάραξ* (*συγκοπῇ χράξ, α = ε, καὶ ξ=στ, χρέξ, χρές*, Хре́стъ=Кре́стъ. *βλ.* Ості. *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crux = *χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρύξ, καὶ χ = κ* = c, crux). *τὸ δὲ χάραξ = ςαυρός.* [*Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Кре́стъ (*ὡς καὶ τὸ* crux, *πρὸς τὸ χάρυξ*), *ἢ τὸ κρέω = πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεςὸς, ὡς ἐκ τȣ̃ κρύω, κρυςὸς* (*κρυςὴ*, crusta, *κρύςαλλος*), *καὶ ζέω, ζεςὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεςὸς εἴη ἂν = πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος* (*ἐκ τȣ̃ πάγω, πήγνυμι*) *σημαίνει καὶ τόπον ςεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχήν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ ςαυρὸς ἐκ τȣ̃ ςαύω, ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ* (*ςεαρὸς, ςηρὸς, ςειρὸς*) *ςεῤῥός. 'Αλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνȣσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ ςεῤῥȣ̃.* (*βλ. 'Ρειμ. λ. κρώω, κρύω*). *'Εκ τȣ̃ κρύω* (*βλ.* Кро́вь) *συγγενȣ̃ς τȣ̃ κρέω*, creo, (Кре́сну), *εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ.* crux (*οἷον*

* *

κρὺξ, κρυξὸς, κρυξὸς=κρυσσὸς· ὡς, διξὸς διοσός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), 'Ιτ. croce, Γλ. croix (καὶ Περσ. crusc), Γρμ. Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Ἀδελύγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus=κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω= κρέω, κράω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κραῦρος). Ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Крéстъ, ἐκ τῦ χάρω=Крою. τὸ δὲ ἰκρίον (= ςαυρὸς, ἐκ τῦ ὕκρις, ὀκρίς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Крéстъ, ἀλλ' ἀντιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. Ἐκ τῦ Крéстъ, Крещу̀, 'Ρωσσ. =τῷ Σ. ςαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ςαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ςαυρῷ) λέγεται Распинáю, Пропинáю. (βλ. Пинáю). βλ. καὶ Крещу̀.

Крещу̀ (βαπίζω) χράζω=χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]. οὐ γὰρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω=βρέχω. Γρμ. regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. 'Ρείμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещу̀ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещу̀, χρέσδω, χρέστω, τ = συριςικ. τσ, χρέστσω), ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τȣ̃ ὀρθȣ̃). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τȣ̃ ἁγίȣ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τȣ̃ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν, ȣ̓δὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τȣ̃ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τȣ̃ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τȣ̃ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτȣμένȣ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) мáжу. Ἀλλ' οἱ συντάκται τȣ̃ πρώτȣ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ Крещỳ, ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ Кре́стъ, ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τȣ̃ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρȣ̃ται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβισκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτȣ̃ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ Крещỳ καὶ τὸ Кре́стъ (ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτȣς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τȣ̃ Γερμαν. christ = χριςιανὸς, καὶ τȣ̃ ἀρχ. christen = βαπτίζειν = χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται Хре́стъ, καὶ Хре́щу. ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτȣς, φησὶ, криж μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς, Кресшъ δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ

Σέρβοι λέγουσιν, у Кресту = *παρὰ τοῖς χρισιανοῖς* (*Δοβρ.* Justit. grammat. p. 35. *καὶ* 246.). *Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ.* christ *παρὰ τὸ χρισὸς* (*κεχρισμένος*, *βεβαπτισμένος*), *ἢ συγγεκομμένον ἐκ τοῦ χρισιανὸς*, *φανερόν· καθὰ δὴ καὶ τὸ* christen=*χρίσδειν*, *χρίζειν* (*χρέζειν*= Крещу̀)? *ἢ καὶ τὸ* christen (*ἥ φασὶ*) *συγκοπὴ τοῦ χρισιανίζειν*, *ὅτι δὲ τὸ* Кре́стъ (*ὁ σαυρὸς*) *ἐσὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* Кре́стъ, *Σλοβακ.* krst, *Πολ.* krzest, chrzest, *Καρν.* керст (*Βάπτισμα*), *τοῦτο οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ* Кре́стъ, *ὁ Σταυρὸς*, *συγγενὲς τοῦ λτ.* crux, *κτλ.* (*ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ* Кре́стъ.), *ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* криж, *ἀντὶ* Крестъ, *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* crux· *τὸ δὲ κατὰ διαλέκτους* крест, керст, krst, *τὸ Βάπτισμα*, *παρὰ τὸ* Крещу̀ (*χρέζω*, *χρίζω*) =*χρισὸν* (*χρεσὸν*, *ὡς ἐκ τοῦ χρέζω*) *ἀντὶ χρίσμα*, *ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν* Креще́ніе (*βάπτισμα*), *καὶ τὸ* Креститель, *ὁ Βαπτισὴς*, *οἷον χρισήτωρ*, *ἀντὶ χρίσης*, *κτλ.* *Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ* Кре́стъ *Σερβ.* крст (*ὁ σαυρὸς*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ *Σλοβακ.* krst (*τὸ βάπτισμα*) *κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν*, *καθὰ καὶ τὸ* Кре́стъ (*πέριξ· βλ. τὴν λέξ.*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ (*σαυρός*)· *ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν*, *εἰ δύω πράγματα πάντη πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-*

λῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὁ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Криж. εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Кресm ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Кре́сmъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хресmъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὁ σημαίνει ςαυρὸν ὀδαμῦ ὀδαμῶς, οὐδ' ἔςιν, ὀδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἂν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων ὀκ ἠπίςαντο τὰς λέξεις Крещу̀, καὶ Кре́сmъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς ὓς ὀλιγίςας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχουσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Кре́стъ, *καὶ* Крещу̀, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη οὖσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμου καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τούτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν ἀρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τούτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσουσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Крестья́нинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τοῦ* Кре́стъ *(πέριξ), καὶ* янинъ *καταλήξεως = ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самарянинъ, Римлянинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος (μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τοῦ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τοῦ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

καὶ οἱ Κρηςωνιάται Πελασγοί). τὸ δὲ κυρτώνιος (κρυςώνιος) = τῷ τῆς συνηθείας γυρινὸς (ἐκ τȣ̃ γύρος = κύρος, κυρὸς) τριγυρινὸς = περίοικος. „ Περιοίκους δὲ ὠνόμαζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τȣ̀ς σφίσι δȣλεύοντας γῆς ἐργάτας (᾽Αρςτλ. Πολ. ς. ς), καὶ ἦσαν παρ᾽ αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέςαι,᾽ καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ οἱ Ἀμωῖται καὶ ᾽Αφαμιῶται τῶν Κρητῶν (ἐκ τȣ̃ ἀφαμίαι = ἀγροί)· οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱλώτων (βλ. ῾Ηρόδ. θ, 11.)

Креснỳ [*ἄχρηςον· ὅθεν* Воскреснỳ (Вскреснỳ) *ἀνίςαμαι·* Воскрешáю, *ἀνίςημι, ἀπαρμφ.* Кресúти, *ὡς ἐκ τȣ̃,* Крешỳ, Кресỳ] = *κρέσω, κρέω (αὔξω, τρέφω) λτ.* creo, *ὅθεν* cresco, (*βλ. ῾Ρείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресỳ, *κρέσω, ἀντὶ κρέω· ὡς, ὅρσω, πόρσω, τέρσω, ἀντὶ ὅρω, κτλ.*

Крéчетъ, *βλ.* Крагýй.

Крéшу, -сишь, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Крéсати, (*συντρίβω πυρεῖα, Σ. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω (χρέσαμι) χράσω* (*βλ.* Креснỳ) *ἀντὶ χράω, χραύω, χραύσω = χάρω, χαράσσω (ὡς καὶ χρίω, χρίπω, χρίμπτω) = γραύω, γράπτω (ξύω, Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *᾽Εγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίθον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ρεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (βλ. 'Ρείμ. λ. χράω). συγγεν Крáста, Кроὼ, *κτλ.*

Кривый, Крúвъ, *οἷον κρυβὸς, γρυβὸς (ὅθεν γρυπὸς)=κυρὸς, λ.* curvus. Кривѣю, Кривлю (Кривỳ) *οἷον κρυβῶ (γρυπῶ, γρυπῦμαι)= γυρῶ, κύρω, κύρϜω,* curvo (*γυρῦμαι, κυρτῦμαι). βλ.* Корю.

Крúкъ, Кричỳ, *κρίζω, κρίξ (ὡς κράξ)=κράζω, κραυγή. Γρμ.* kreien, kreischen, schreyen, *Ιλ.* crier, *'Αγγ.* to screch, to shrike *μ'. λτ.* chriare, *'Ιτ.* gridare (*ὡς τὸ αἰολ. κρίδδω, κριάδδω) καὶ 'Ινδ.* krischra, *'Εβρ.* karah, *κτλ.* — Крикýнъ *'Ρωσσ. (κράκτης, κραύγασος, κεκράκτης) κραγὼν (κριγὼν) κραγὸς, κραυγὼν, κραγγὼν (κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικά· οἷον, ἀχέρων, γάςρων· καὶ λατ. εἰς ο. βλ.* Колдýнъ), *συνήθ. κραυγαλᾶς, φωναλᾶς (καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.) Πολ.* krzykała, - kayło, *κτλ.*

Крúпка, *ἡ* Крынка, Крúнъ (*ςάμνος*) *συγγ. κρήνη, κράνα (κεφαλή), κρανίον, κάρηνον, κάρα (διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυρτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κρήνη ὁ παρὰ τὸ κεράω, κράω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάρα, κάρηνον· κάρα γάρ τις καὶ κεφαλὴ τῦ βρύοντὸς ὕδατος ἡ πηγὴ (Σ. μάννα νερῦ). ὅθεν καὶ λτ.* caput aquæ, *καὶ Σ. κεφαλόβρυσον (ὄνομα κρυνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῆ τῆς 'Ελλάδος, καὶ μάλιςα ἐν Θεσ-*

σαλία, ἐν ᾗ καὶ κώμη Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ ʽΡείμ. κρήνη, καὶ κρȣνός.) συγγ. Кра́нъ. Кри́нъ, *βλ.* Кри́нка. *βλ. καὶ* Скри́на.

*Криста́ль, *καὶ κοιν.* Хруста́ль, *συνήθ. κρύςαλον-ςάλλιον.* (*Σημείωσ.* k = *χ.* и = *υ.*) *βλ.* Кре́стъ.

*Крова́ть, *κράβατος, κράββατος, λτ.* grabatus, *Γλ.* grabat. *Σημείωσ.* *ο* = *α.*

Кро́вь (*αἷμα*), *λτ.* cruor, *κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος* (*κρόβ-ος*) Кро́вь. *ὡς ἀπὸ ῥήματος,* Кры́ю = *κρύω,* = *πήγνυμι* (*ὅθεν κρυμὸς κρȣ̃μος,* grumus, *κτλ.*), *καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃* Кро́ю, *καὶ* Кры́ю, Кро́въ. (*βλ.* Кро́ю, *καὶ ʽΡείμ. λ. κραῦρος.*)

Кро́ка, *κρόκα, κρόκη.* (*Συνήθ. ὑφάδιον*).

Кромà (*μέγα τεμμάχιον ἄρτου*) *κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα* (*ἐκ τȣ̃ κρόμος, ʼΙων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως* = *πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κρȣ̃μος,* grumus· *ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον* (*ʽΡείμ. λ. κρώμαξ*). *τὸ θέμα, κρύω,* = *τρέφω* (*θρέφω*) *ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ́τȣ θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ.* cramel = *ψίξ. τὸ δὲ κέρμα* (*κέρω, κείρω*) *οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ* Кромà. *πρβλ. καὶ* Кре́мень, Кро́вь, Кро́пля, Кру́тый.

Кро́мъ (*λάρναξ, κιβωτὸς*) *χραμὸς* (*χρομὸς· ο* = *α*) *ἀντὶ χαραμὸς ʼΙων. χηραμός* (*χάω, χάρω, χωρῶ.*) = *χωριαμὸς* = *φωριαμὸς* (*χ* = *φ*) *ʽΗσύχ. συγγ.* Кро́ю.

Кромѣ (*χωρὶς*, *εἰμὴ*, *πλὴν*, *ἐκτὸς*, *ἔξω*· *ὡς Γλ.* hormis, hors, *καὶ* Кромѣшній, *ἐξωτερικὸς*, de-hors). *Πολ.* kromia, *συγγεν.* *χέρνα* (*ν* = *μ*· *οἷον* *χέρμα*, *χόρμα*) = *ςέρησις*, (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τȣ̃* *χέρω*, *χάρω*, *λτ.* careo· *ὅθεν καὶ* *χερνὴς* = *ἀχὴν*, *ἀχῆνος*, *λτ.* egenus. *Τὸ θέμα*, *χάω*· *ὅθεν καὶ* (*χαορὸς*, *χῶρος*) *χωρὶς*, *καὶ* *χῶρι* (*μακρὰν* „ *χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν*. *Σοφοκλ.* *καὶ ἀντὶ τȣ̃* *ἄνευ*, *ἐπὶ ςερήσεως*, *κτλ.* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *χερνὶς*.) *βλ.* Крою̀.

Кропа́ю (*συῤῥάπτω*, *καττύω*· *Σ.* *ἐμβαλλόνω*· *ὡς ἐκ τȣ̃* Кропу̀) *κράπω*=*Fράπω*, *ῥάπω*, *ῥάπτω* (*ὡς καὶ* *Fάρπω*, *κάρπω*).

Кро́тъ, *Βμ.* Krt, *Κρτ.* *καὶ* *Καρν.* Kert, *Πλ.* Kret, *Σρβ.* Кртина, *ὑποκορ.* Кртица (*ἀσπάλαξ*) *συγγ.* Крою̀, *γρώω* (*γρώτης*), *ὡς καὶ τὸ αἰολ.* *ἀσπάλαξ* = *ἀσκάλοψ* (*σκάλω*, *σκαλίζω*). *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃* Кро́ю, Кры́ю, *κρύFω*, *κρυτὸς*, *ἀντὶ* (*κρύπτω*) *κρυπτὸς*· *ὅθεν καὶ* *Σλαβ.* Кроторыя *σύνθετ.* *ἐκ τȣ̃* Кро́тъ, рыю (*Δοβρ̀β.* 242) *οἷον* *γρυτωρύας*, *γρυτωρύχος* = *γρύτην* (*τρύπαν*) *ὀρύσσων*· *ὡς* '*γαιωρύχον* *τὸ ζῶον*. (*Τὸ δὲ* *γρύτα* = *κρύπτα*. *ὅθεν* *λτ.* scruta, *'Ισπ.* gruta, *'Ιτ.* grotta, *Γλ.* grotte, *Γρ.* Grotte). *τὸ δὲ* *Γρμ.* Ratte = *λτ.* mus, rattus.

Кро́пкій, *βλ.* Хру́пкій. (*κ* = *χ*.)

Кро́пля, Кра́пля, (*ῥανὶς*, *ςαγὼν*). Кроплю̀, Краплю̀ (*ῥαίνω*· *ὡς ἐκ τȣ̃* Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθάσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = θ. Ἡσύχ.) ἀλλ᾽ = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμα (μ = π, Кро́пя), κρωμὸς, grumus (ὡς θρόμβος)· συγγ. Кровь, Кровà. Διόρθυ καὶ Ка́плю, Ка́пля = κάβω, κάπω (Ка́пу) = κάμπω κάμβω, ὅθεν Σ. κόμβος (ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα, Ка́пя) διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τῦ θρόμβυ ςυςροφῆς.

Кропчу̀ (γογγύζω) κρόζω· ἐκ τῦ ῥόζω, ῥάζω, ὅθεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τῦ ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ, (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω) καὶ δ = ζ = ч, Кропчу̀ (οἷον κροβζῶ). Ἢ παρὰ τὸ crepo, κρέπω (κρέβω, κρέμβω, ὅθεν κρέμβαλον) κρέπσω, κρέψω (ὡς ἔψω· ε = ο, κρόψω) = κρέκω (κ = π· ὡς, λύκος lupus)· καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὲς τῦ κράγω, κράζω, ῥάζω.

Кро́ткій, Кро́токъ (πραΰς) Πολ. krotki, Βομ. Καρ. Κρτ. krotek, Ἰλλυρ. krotak, κρᾶτος, κρᾶτος, ἀντὶ πρῶτος, πρᾶτος. [Ἐκ τῦ πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾷος, πραΰς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρᾶτος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρᾶτος, ἐξελήφθη παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀντὶ τῦ συγγενῦς πρᾷος· τῦτο δὲ = πρανὴς (καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρὰν, πέραν) πρηνής. λτ. pronus. Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅθεν πρῶτος = Кро́токъ: ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (*βλ.* Искренный), *κτλ. βλ.* Кормà.]

Крóсны (*πληθυντ. 'Ρωσσ. ἐκ τῶ Πολων· καὶ Σλοβακ.* Крóсна = *ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.*) *φαίνεται συγγενὲς τῶ κρόσσα, κρόξ, κρόκη, ἐκ τῶ κρέκω = ὑφαίνω· ,, κρέκειν τὸν ἱςὸν* (*Σαπφώ*)· *ἀλλὰ τὸ Βοεμ.* Кросна = *'Ρωσ.* Крóшня (*κόφινος, κάλαθος*), *καὶ Σερβ.* Крошнье (*πληθυντ. = φέρετρον*) *ὑπάρχουσι συγγενῆ τῶ Γρ.* Krächzen, krätze, *λτ.* crates (*ἐσχάρα, ταῤῥὸς*)=*κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς* (*ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.*) *ἀφ' ὃ καὶ κρατευτήριον, λτ.* craticulum, *ἢ*=*κρώσσα,-σσὸς. βλ.* Крóю, Корчáгъ.

Крошỳ (*θρύπτω, ψώχω, τρίβω*) *Ϝρώσσω, ῥάσσω* (*ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ.* schroten, *ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.*). *τὸ* к (*κ-ρώσσω*, Крошỳ) *πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς*). Крохà (*ψίξ, Σ. ψίχα*) *Ϝρωχὰ* = *ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψὶξ, ἐκ τῶ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ.* mica = *μίκκα* (*μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τῶ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω*)· *ἀλλὰ καὶ τὰ 'Ιλλυρ.* Крхапи, Кршипи (*ῥήσσειν, ῥηγνύειν*) *συγγενῆ* Крошỳ. *βλ. καὶ* Крушỳ.

Крою̀ (*κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.*) *οὐ παρὰ τὸ κρόω* (*πρωτότυπ. τῶ κρούω*),

ἀλλὰ κρώω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнáю. [ὅθεν Крáй, Крáйній, συγγ. Грáнъ, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενὸν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Крóю, Крыю (καλύπτω, ςεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϜω, κρύβω, κρύφω, κρύπω,-πτω. (συγγεν. κορὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ συγκεχαμμένȣ, καὶ κυρτȣ̃ μὲν τὰ ἔξω, κοίλȣ δὲ τὰ ἐντὸς. βλ. Ῥείμ. λ. κρύβω). Крóвъ, Крóвля (ςέγη, ἐκ τȣ̃ Крыю, ὡς ἐκ τȣ̃ Рыю, Рóвъ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилò, ἢ Крылò (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τȣ̃ Крыю, κρύω, Крилò. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τȣ̃, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τȣ̃ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔςι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τȣ̃ κύρβω, κύρω, Корю̀, Крúвый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γȣ̃ν ἐκ τῆς ἐννοίας τȣ̃ κυρτȣ̃ καὶ κοίλȣ καὶ τὰ Καρν. krilo = κόλπος

(*καθὰ καὶ τῦτο ἐκ τῦ κολοβὸς, κολοϜὸς κολὸς=κοῖλος*) *ὅθεν 'Ιτ.* golfo, *Γλ.* golfe, *παρ' ὃ τὸ Γρμ.* Golk, Kolk. (*βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 240). *'Εκ τῦ* Крыю (Крываю, *κρυβέω, κρύβω*) *τὸ σύνθετ.* Сокрываю, *συγκρύβω* (= *θησαυρίζω*). *καὶ* Сокровъ, *ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω* (Крыю) *ὅθεν* Кровь. *βλ. τὴν λέξ.*

Кру́гъ (*κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια*) *κρύϜος* [*κρυγὸς* (*Ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϜὴ, ὠγὴ, ὠβὴ*) *κυρβὸς,* curvus] *ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γύρος, Γρμ.* Kreis, *κτλ. ἢ, κρίκος καὶ κρύκος?* (*ἐκ τῦ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρυκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος*). Кру́гъ мѣдянъ, *Σλαβ.* (*κατὰ λέξ.= χαλκῦς γύρος*) = *κύμβαλον* (*ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη· Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τῦ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον*). Кружу̀ (ж = *γ. ἀντὶ* Кругу̀, *κρύγω = κρύϜω, κύρϜω, γύρω, γυρόω, βλ.* Корю̀) *καὶ* Кру́жка (*ὡς ἐκ τῦ* Кру́жа = Кру́га = *κρύϜα*) *κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ,* (*κροσσὸς, ςάμνος*) *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τῦ κύβω· καὶ Γρμ.* Krug. (*βλ.* Корча́гъ). Кру́глый, Кру́глъ (*ςρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς*) *οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος* (*ὡς ἐκ τῦ κύβω, κύβολον,*

συγκοπ. κύβλον)· καὶ Кружи́лia, *πληθυντ.*= Кру́ги (*κύκλοι*) *οἷον κυργίλια, ὡς ἐκ τȣ̃ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος*, circulus, *κρικύλλιον-λλια* (*βλ.* Кре́ндель). *καὶ* Кружи́лія *ὁ Ὠρίων* (*ἀρχ. Σλαβον. Ἡσαΐ. ιγ*, 10· *καὶ Ἰώβ. λη*, 31) *οἷον κρȣκιλλία, Σ. κρȣκέλλα, ἤ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφορȣ̃ν, καθὰ καὶ ἡ Ἑλίκη, ὁ ἀςερισμὸς, ἐκ τȣ̃ ἕλιξ* (*διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα*), *καὶ* „ *πανόπτης κύκλος Ἡλίȣ* (= *δίσκος. Σοφοκλ.*) *καὶ, κυκλάδες ὧραι* (*Ἐυριπίδ.*) *κτλ. Πρὸς τὸ* Кру́гъ *πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ.* gur, *γύρω* (*πέριξ*)· *καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαΐκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ* gur, kur, cir, cyr, *κτλ. σημαίνȣσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβικ.* kur, *κτλ.*

Крупа̀, *βλ.* Круты́й.

Круты́й, Кру́тъ, *Σερβ.* Крть (*ςρεπτὸς, συνήθ. ςρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς*). Кручу̀ (*ςρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.*) *κρυςὸς, κρυςάω* (*κρυςαίνω, ὅθεν κρύςαλος*). *Ἐκ τȣ̃ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* crudus· *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ κρέω=κρύω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς*, crudus. *βλ.* Гру́дь· *ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος* (*κραβὸς*) *κραμβὸς, κρόμβος,* (*ὅθεν, Σ. σκρȣ̃μβος*) *κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ* Крупа̀ (*χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ.* Gersten-graupe, *συγκεκομμένη κριθὴ*) *συγγενὲς φαίνεται τȣ̃* (*κρύω*) *κρυμὸς*, grumus, *κρȣ̃μα*

(*μ = π. κοῦπα*)· *ὅθεν καὶ Σλαβ.* Крупи́ца, *ψιχίον· καὶ Σερβ.* Крупанъ (*χονδρὸς*)· *καὶ Κρτ.* Крупенъ (*χάλαζα*)· *καὶ Ἀλβαν.* krupa (*ἅλας, διὰ τὸ πηκτόν*). *καὶ Λτ.* scrupus (*ψηφὶς*). *πρόσθ. καὶ Γρμ.* graupen, *κτλ. βλ.* Кро́ю.

Крушу̀ (*συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ* Грушу̀.) *Ϝρύσσω* (*κρύσσω*) = *ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ Ἰων. ῥώσσω.* Кру́хъ (*βῶλος, κλάσμα*) *οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σώζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω* (*τὸ ο, εὐφωνικὸν*) *ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ.* [*ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τῦ πνευματισμῦ ςοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.*] *Παράβ.* Крошу̀. *πρόσθ. Γρμ.* griesen, grüsen (abgrüsen), *Ὀλλ.* gruitzen, *κτλ. Ἐκ τῦ* Кру́хъ *τὸ ὑποκορ.* Кру́шецъ *Ῥωσσ. καὶ Πολων.* = *μέταλλον, ὡς ὀρυκτόν· παρὰ δὲ Βοεμ.* Крушецъ (*Σρβ.* Крушацъ) = *θρυμμάτιον, κλασμάτιον.*

Кру́шка, *βλ.* Гру́ша. *Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον* (*εἶδος ἀχράδος*) *φαίνεται ἐκ τῦ* Го́рецъ (*πικρία*) = *Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ.* Го́ркій.

Крха́ти, *καὶ* Крши́ти, *ἐκ τῦ* Крше́мъ *Σερβ., καὶ Κροατ.* kerham, kersem (*Ϝρέσσημι, κρέσσημι*) *ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ.* reissen, krachen (*βλ.* Крошу̀). 2, *βήσσειν*

(ἐπὶ ἵππων) *Βοεμ.* Кр̈хлати, *κράχω, ἀντὶ κέρχω* (ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας) *συγγ. κρέκω, κράγω, κράζω* (= Ϝράζω, ῥάσσω, ῥάγω, ὅθεν καὶ βράχω, βραχμάζω (χρεμετίζω), καὶ βράσσω, βρήσσω = βήσσω, βήχω. πρβ. μ. λ. cracho, *Γλ.* cracher (πτύειν), ὡς καὶ τὸ βρήσσω (βήχων ἐκπτύω).

Крю̀къ (ἄγκος, ἄγκιϛρον, ὄγκινος) *συγγ.* Кру́гъ, *κρίκος* (καὶ κρύκος); *βλ.* Кру́гъ. *παρβλ. Γρμ.* Krücke, *κτλ. βλ.* Клюка̀.

Крыло̀, ἢ Крило̀. *βλ.* Кро́ю, Кры́ю.

Кры́са (*μῦς*, mus rattus) *'Ρωσσικ. συγγεν. ῥύσσω* (γρύσσων) *ῥύζω, ῥύγω, ῥύκω, βρύκω.* ἢ *ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ. συγγεν.* Рыю· ἢ *πιθανώτ.* Кры́ю, Кро́ю, *βλ.* Кро́тъ, καὶ Мышь.

Кръждева́ю (Креждева́ю, τὸ д ἐπενθετ. ἀντὶ Крежева́ю=ἀσθενῶ, μαλακίζομαι· ἐκ θέματος Креж=Крег, ὅθεν ἄχρης· Крежу̀, Крегу̀.) *κ-ρέγω, κ-ρέζω, κ-ρέσδω, ἀντὶ=κ-ῥάγω, κ-ῥάζω, ῥάζω, ῥήσσω, ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ.* Крегек (krzehek)=*θραυϛὸς*, fragilis. *συγγεν.* Крушу̀.

Крѣпкій, Крѣпокъ (ἰσχυρὸς, ϛεῤῥὸς, ὀχυρὸς) *κρέπος, κρεπὺς, ἀντὶ κρετὺς, κρατὺς, κραταιὸς* [ὡς, κράτος, κρατίων, *ἰωνικ.* (κρέτος) κρετίων, κρέττων, κρέσσων, *'Αττικ.* κρείττων, κρείσσων· καὶ *Αἰολικ.* π = τ. ὡς πέμπε = πέντε· πέτορες, τέσσαρες· κύπος, κύφος = κύτος, κύθος· κύπαρος, κύταρος, κτλ.]. Крѣплю̀ (Крѣпу̀, = *κρεπῶ* = *κρετῶ* =

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρύριον) κρέπος = κρέτος, κράτος.

Кря́жъ (τμῆμα ξύλȣ παχὺ, ςέλεχος. 2, ὀρέων σειρά. 3, γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός· 4, τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς· ἡ παρθένος γῆ, Γαλ. la terre franche, Γρμ. die Mutter—Erde.) χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος. [τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρά. ἐκ τȣ̃ χάρω, χράω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χεράς.]

Кря́каю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) κράγω (κράκω) καὶ κρέκω. (λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμȣ̃· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. Ἡσύχ.). ὅθεν Кря́ква, Крякýша (νῆσσα) οἷον κραύγα, κράγȣσα, κρέκȣσα, κράζȣσα. Πῤβλ. Κροατ. καὶ Πολ. Кракам (κράγαμι) κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ. Крокаю. Ῥωσσ. Гра́каю, Кра́каю· καὶ Ка́ркаю, Ко́ркаю. ὅθεν καὶ Крук, Кручек, Πολων. (κρόξ) κόραξ (corvus corax), Καρν. Крокаръ, ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ. Krahe, Krohe, Krähe· καὶ τὸ Rab, Rabe (κόραξ) ὀνοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰϜ, (κρώζω) κτλ. βλ. Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, καὶ то = τίς) κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ. quis· (τὸ δὲ κότος, λτ. cotus, quotus = κόσος, πόσος). ἡ γενικ. Кого̀ (ἐκ τȣ̃ ко) κόϜο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ. cuius. δοτ. Кому̀, κό(μ)ῳ = κόῳ,

quo, *κτλ.* *Πϱβλ.* *Γτϑ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκϱ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Кубáрь (*βέμβηξ*, *ῥόμβος*)=*συνήϑ.* *κουβάϱιον*, *κύβαϱος* (*ἡ ἀγαϑὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεςϱαμμένον καὶ σφαιϱοειδὲς· ἐκ τῦ κυβὴ, ὑποκοϱ. κυβάϱιον, διὰ τὸ ςϱογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τῦ βέμβηκος.*)

Кубóкъ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Кýбъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Кýбъ (*ἄμβυξ. συνήϑ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубóкъ, *διὰ τὸ κυϱτὸν καὶ πεϱιφεϱὲς· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ = πεϱί· ὅϑεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ· „ ἄμβικος, χύτϱα, κάδος.* '*Ετυμολ.* *βλ.* Але́мбикъ.)

Кувши́нъ (*ςάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβὴ, κύπω, κύβω, κύω*). *βλ.* Ковчéгъ, Кóвшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβιςάω* (*ἐκ τῦ κύβη· οἷον, κυβηϱάω· ὡς, κυβίϱιον, κυβάϱιον, συνήϑ. κυβάϱιον, ὅϑεν, κυβαϱιάζω - ζόμαι.*)

Кудà, Кудѣ̀, *κῦδὰ, κῦδὴ,* (*πῦ δὴ.*)

Кудáхчу (*καккάζω ἐπὶ ὀϱνίϑων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* ('*Ησύχ·*) *ἢ, δ=τ=κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, κακκάζω.*

Кудéль, *βλ.* Кýдерь.

Кýдерь, *πληϑ.* Кýдри (*κίκιννοι, ἕλικες τϱιχῶν*) *Βομ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καϱ.* ko-

der, *καὶ* kodra.=*κότταρον, κοττάριον* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τȣ̃ κόττα, κοδδὰ = κεφαλή. ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ* (*καὶ σγȣρὰ, γȣρὰ, οἱ κίκιννοι*), *καὶ κοτταβίας* (= *οὐλόθριξ. 'Ησύχ. συνήθ. κατζαρομάλης, κατζαρὸς*) Кудрявъ, Кудрявый, *Σρβ.* кудрав, *Καρ.* кудрасш, кудровец, *Βομ.* кудрнатый, кудрна, *καὶ* кучера. (*ἐκ τȣ̃ κότταρος, κόττα, καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κοῦτρα* (*κεφαλή, καὶ μέτωπον ἐξέχον*) *καὶ κοῦτρας, ἀντὶ κοταρᾶς, ὁ, ὡς, κεφαλᾶς*). *Τȣ̃* Кýдерь *συγγ. φαίνεται τὸ* Кудéль (*τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα, τολύπη ἐρίων, ςυππίȣ, λίνȣ,* pensum lini) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν, καθὰ καὶ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ* (*ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις. 'Ησύχ.*). *῍Η, τὸ* Кудéль = *κυτάλη* (*σκυτάλη*) *καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ σκύτα = κύτα = κότα, κόττα* (*ἡ κεφαλή*), *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κȣ̃ταλον, ἢ κȣ̃τελον* (*μέτωπον*). *Καὶ τὸ κόνδος* (*κεραία, κορύνη. 'Ησύχ.*) = *κότος, κόδος = κοδδὰ, κόττα· ὥςε τὸ* Кудéль *ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης, ὡς κεφαλοειδȣ̃ς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης* (*τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον*) *περιειλημένης. οὕτω καὶ τὸ κότταρον* (*ἐκ τȣ̃ κόττα*) *μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ.* (*κοτταρὸν*) *κατσαρὸν* (*ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς*). *'Εκ δὲ τȣ̃ κόνδος γίνεται καὶ τὸ, κόνδυλος, καὶ κονδύλη* (*κυρίως, οἴδημα, ὄγκος κεφαλοειδὴς, κτλ.*), *τοιȣ̃το φαί-*

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Кудéлъ, Кудéля=(κόδυλος) κόνδυλος, -δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.

Кýкаю (φθέγγομαι, βαβάζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τῦ κόκκυ, κόκκυξ· ὡς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Кокýю, καὶ Кукýю, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Кóкошъ.

Кýкла (πλαγγὼν συνήθ. κῦκλα [ἐκ τῦ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κῦκλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую̀) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' ȣ̈ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κȣκȣλόω) κȣκȣλόνω (καλύπτω). Ἐκ τῦ κύλος, καὶ τὰ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κȣκούλλιον, κȣκȣ́λλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κȣ̃κλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κȣ́φη μορφή, ζωΐδιον κενὸν ὀςέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγȣσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπȣς, κȣ́τζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „καικύλη, κεφαλή. ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τῦ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Кукля́нка, εἶδος ἐπενδύτȣ μετὰ κȣκȣ́λλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κȣκȣλλάτα.

(*βλ.* Ку́кла, Ку́ль *καὶ* Ка́пище). Куку́ль *δὲ, τὸ μοναχικὸν κουκούλλιον.*

Ку́кшу (*χυδαῖον, = τρίβω δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς.*) *ἐπλάσθη ἐκ τοῦ ξύω, (κσύω, κύκσω).*

Куку́шка = Коку́шка.

Кула́къ, *κόλαφος [φ = χ. κόλαχος, κόλακ-ος· ὡς, ὀσφὺς = (ὀσχὺς) ἰσχὺς, ἰξὺς (ὅθεν καὶ τὸ λτ.* coxa)· *ὄφις (ὄχις) ἔχις· σέλεφος, σέλεχος, κτλ.]. βλ.* Пясть.

Кулга́нъ (*εἶδος κρωσσοῦ.*) *κυλικάνη, -χάνη, ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη, λτ.* culigna. (*ἐκ τοῦ κύλιξ, κύλικος. ὡς ἐκ τοῦ πόλις (πόλιξ, ικος) πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον, -χανον, σπλάγχνον). ἐκ δὲ τοῦ κύλιξ, τὸ λτ.* calix, *'Ιτ.* calice, *Γερμ.* Kelch, *'Ισλ.* Kaleikr, *καὶ Βλαχικ.* kelke· (*ἡ κατάληξ. τοῦ* Кулга́нъ *ὡς τὸ* Лоха́нь, Спока́нъ· *καί τοι ξενίζειν δοκοῦσα, κατὰ τὰ εἰς* gan *Ταταρικά· ἔστι δὲ καὶ Ταταρ.* kumgan=*πρόχοος*).

Кулика́ю (*πίνω, πίνων κύλικας μεθύω*) *κυλικίζω (κυλικάω)· ὡς τὰ, κωθωνίζω, κυαθίζω (καὶ συνήθ. γαβαθίζω).* Кулика́ло (*πότης*) *οἷον κυλικιστής, κωθωνιστής, Σ. γαβαθιστής, γαβάθας. ἴσ. συγγ.* Кулга́нъ.

Кули́чъ, *κόλλιξ, κολλύκιον. βλ.* Кала́чъ.

Ку́ль (*σάκκος*) *κοῦλος, κόλος (=κυλὸς) ὅθεν κολεὸς, κουλεὸς, λτ.* culeus. Куле́къ (*σπυρὶς*), *κτλ.*

Ку́на *ὑποκορ.* Куни́ца, *τὸ Σ. κουνάβι καὶ κουνάδι. λτ.* cuniculus, *ὅθεν καὶ κόνικλος, καὶ*

κύνικλος (*Στράβ.*) *Γρμ.* Kaninchen· *καὶ* Куни́ца го́рная, *ἢ* ка́менная (*κυνάδι ὀρεινὸν*) *ὁ Τυρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς, λτ.* mustela foina. *Τὸ πρωτότυπ.* Ку́на = *κύνα, κύννα* (*κύριον ὄνομα = κύων, ἡ*) *ὅθεν* Куни́ца = *κυνίσκα· καὶ τὸ* cuniculus *ἐκ τῦ* cunicus *εἴη ἂν = κυνικὸς, κυνικὸς.*

Ку́па (*σωρὸς*) *κύβα, κυβὴ, κύβος* [*ἐκ τῦ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλῦνται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τῦ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς, λτ.* gibbus· *ἐκ δὲ τῦ ὑβὸς* (*ὑπὸς*) *τὸ ὕψος. βλ. 'Ρείμ.*]. Купля́ю, *ἀπρμφ.* Ку́пиши (*συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Ку́пу) *κύπω, κυπῶ, κυβῶ-βόω,* (*ἐκ τῦ κύω = κάω, καύω, κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω, καμπύλος, καμπυλόω, κτλ.*) *εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ.* Совокупля́ю, *κτλ. πρβ. καὶ Γρμ.* Haufe, (Haube, Haupt. *συγγ.* Schober, *κόρθυς*). *Περὶ δὲ τοῦ λτ.* copulo, copia, *βλ.* Оби́лie. (*βλ.* Купа́ю, Купу́ю, Кую́).

Купа́ю (*βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λύω*) *κυβάω, γυβάω· „γυβᾷ, κολυμβᾷ. 'Ησύχ.*) *ἐκ τῦ κύβω ενεργητ. = κύπτειν ποιῶ τὸν λυόμενον, καὶ* (*κύβω, κύω, κύθω*) *κεύθω τῦτον ἐν ὕδατι.* Купе́ль (*κολυμβήθρα*) *συγγεν. κύπελλον, ἐκ τῦ κύπη, κύβη,* (*κύπω, κύβω, κύω*), *ὡς καὶ* (*κάω, κάπω*) *κάφα* (*= σκάφα*)*=λουτὴρ. Λάκωνες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τῦ κυβὴ, καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τό „κυβιςᾶν κατὰ*

image not available

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κόπω· ο=ε. Ἔςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κύπω ἐκ τε̃ κάω, καύω, συγγεν. τε̃ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (ὅθεν Γλ. achêter, ὠνεῖσθαι, ἀρχ. achepter)· „ κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι (Ἡσύχ.), Γρμ. kaufen, τε̃το δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τε̃ ἑβραϊκ kaf (χείρ), ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνεσι πρὸς πίςιν (Ἰλ. Λ) οἱ συμφωνε̃ντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ kaf συπίπτει μετὰ τε̃ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη (κυρίως=λαβή). Купéцъ (ὠνητής, κυρίως ἔμπορος) κάπτης, καπτήρ=κάπηλος (καὶ τε̃το ἐκ τε̃ κάπη, κάπω). Кýпля (ἐμπόριον) καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ. cupio (ἐπιθυμῶ) ἐκ τε̃ capio, κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χε̃τις ἐκ τε̃ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ. Кую.

Кýръ (ἀλέκτωρ) κίῤῥος, κικιῤῥος=κοκκοβόας· καί, „ κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι (Ἡσύχ.) καὶ Кýрица (ὄρνις ἀλεκτορίς) κίῤῥα (ὡς κικκὰ ἐκ τε̃ κικκός. Γρμ. Kikkerri—Hahn.). Кýры (πληθυντ.) ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια (κίῤῥοι κικιῤῥοι). Βοεμ. kure, κτλ. πρβλ. Ἑβρ. korre, Τερκ. choroz (ἀλεκτρυὼν). Περσ. churchan. (καὶ συνήθ. κε̃ρκος, ὁ αἰγύπτιος ταὼς Τερκικ. μισσὶρ ταὲκ.) κτλ. Кукурéкаю συνήθ. κεκερίζω = κοκκύζω. βλ. Кóкошъ.

Курлыкаю (κλάγγω. ἐπὶ γεράνων) πεποιημέναν

ὡς ἀπὸ τοῦ φθόγγȣ Кур, Курл, κόρ, κρό· μετὰ προσθέσ. τȣ̃ λ (βλ. Лапша̀)· ἢ ὡς τὸ, gurgulio, γαργαρεὼν, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.

Ку́рва (πόρνη) Γρμ. Hure, Ἰσλ. hora. (κατά τινας ἐκ τȣ̃ σκὼρ, σκωρία· κατ᾽ ἄλλȣς δὲ πιθανώτερον = κόρη (κατ᾽ εὐφημισμὸν, ὡς Γαλ. fille de joye, Γρμ. Mädchen) κούρη, κούρα, κόρϝα. οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ μέσ. λτ. curia (κυρία), κτλ. Εἰ δ᾽ ἦν τὸ Ку́рва λέξις ὕβριν διαγράφȣσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϝα (χούρϝα), ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους, (ἐκ τȣ̃ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅθεν καὶ ὁ ὕραξ), καθὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρȣ́να, γȣρȣ́να, Ἰσπαν. gorrona (πόρνη), ἐκ τȣ̃ γρῶνος, γρώνα (γρώω, γράω)· καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς (γροφὰς. λτ. scropha.)

Курю̀ (καπνίζω) συγγ. Горю̀? λτ. uro. (οὔρω = αὔρω, αὔω), ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ (κ = π) πυρῶ; (ὡς καὶ καπνίζω = ἅπτω πῦρ.)

Куса́ю (δάκνω) συγγεν. Ку́шаю.

*Кутія̀, κηδεία (τὰ μετὰ τὴν τȣ̃ νεκρȣ̃ κηδείαν κόλλυβα. Ἐκκλησ.) βλ. у = η.

Ку́ть (γωνία οἰκήματος, αἰγιαλȣ̃ μυχὸς, ἀγκὼν) κύτος (κȣ̃τος)· καὶ Кутóкъ (κανθὸς ὀφθαλμοῦ). Ку́таю (καλύπτω) κούθω = κύθω κεύθω. Кута́ніе (κάλυψις, οἷον δι᾽ ἱματίου κτλ.) συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ

τȣ̃ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι ἀιολικ.) κίθος, καὶ Ἰωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βραχίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, Ἰτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ Ἑβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую̀.

*Кýфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ΄. λτ. cuva, cupa=κύβα, κύπα, κύπη, Σ. κούπα, γȣ́βα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτὸς· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ „ κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кóша, καὶ Ковчéгъ.

*Кýхня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, Ἰτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ΄. λτ. coquina, ἐκ τȣ̃ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τȣ̃ coquo, coquina, Кýхня. ὡς ἐκ τȣ̃ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Кýча (σωρὸς) κόκυξ (Ἡσύχ.) συνήθ. κȣ̃κος.

Кучỳ (ςρέφω, ἐπὶ ἀνεμοςροβίλȣ) κυκῶ (κȣκῶ) κυκάζω.

Кýчусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τȣ̃ Кýчу, κȣ́ζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκȣ́ζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· „ σκύζȣσιν, ἡσυχῇ ὀδύρονται. (Ἡσύχ.). εἰ μή τις φαίη καὶ τῷ

μέσον Кýчусь, *ἐκ τῦ πρώτυ* Кучỳ, *κυλίομαι· ὡς τὸ κυλινδῦμαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω = ἱκετεύω, ἐκ τῦ ποδίζω, προποδίζω (γονατίζω). Ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кýчусь *ἐκ τῦ* Кýчу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скýчаю (*ἀλύω, ἀνιῶμαι) σκύζω, σκύζομαι (δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.)*

*Кýшню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse (*κύσσω*) = *κύω* (*φιλῶ.*)

Кýшаю (*γεύομαι. ὡς ἀπὸ τῦ* Кýшу) *γύσσω* (*γύσσω*) *λτ.* gusto (*γύσθω*; *Γρμ.* koste), *ἐκ τῦ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω* (*Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω (ὡς ἐκ τῦ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν. γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω (ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι). Τῦ δὲ* Кýшаю, Кýшу (*γύσσω*) *συγγεν. τὸ Σ. γύσσα, ἢ γύσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τῦ κύω = γύω* (*βλ.* Зýбъ). *τοιῦτο καὶ τὸ Γρμ.* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую̀.

Кýща (*σκηνὴ*) *ἴσως συγγ. κύςη (κούςα) ἐκ τῦ κύω, γύω = χωρῶ (ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.). τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую̀.

Кую̀ (*κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Ковáть, *ὡς ἐκ τῦ* Ковỳ) *κούω = κόω, κόϜω (κόβω)*

κόπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων· „ κόπτε δὲ δεσμούς. Ὅμηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. *ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τὰ* cutio, percutio· *βλ. καὶ* Кажу̀ (*τιμωρῶ*). *ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τοῦ κάμω, μ=β, κάβω (κάω= κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπου τι ἐργομαι, ποιῶ. „κάμε τεύχων (Ὅμ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τοῦ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι).* Кова́чъ (*χαλκεύς*) *ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς.* Ку́знь (*χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν, κτλ.*) *ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ* Ко́знь, *Σλαβ.* Къзнь, *καὶ Σερβ.* Кьзнь (*μεθοδεία, πανουργία*) = *κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κῶθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ* ковъ, *ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύουσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβὴ· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ* Ко́зонъ (*ὁ ἀστράγαλος*) *διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ῥωσσ.* Кова́рный, Кова́ренъ (*πανοῦργος, ἐκ τοῦ* ко́въ) *τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὕτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-*

βαλος (*πανȣ̃ργος*, *μόθων*) *ἐκ τȣ̃ κυβὴ* (*βλ.* *'Ρείμ.*), *πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ.* gobelin, *Γρμ.* Kobold. *βλ. καὶ* Кóвъ, Ковчéгъ, Окóвъ.

Кукурýза, *'Ιλλυρικ.*=*ζειὰ· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις*, *κȣκȣρόζι*, *τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι* (*'Αράβων*, *'Αραβίας σῖτος*, *ὡς τὸ Τȣρκ.* Missir [*'Αιγύπτȣ*] bogdà), *καὶ καλαμποῦκι*, [*ἴσως ἐκ τȣ̃ κάλαμος*, *καλαμὶς*, *κάλαβος* (*μ* = *β. καὶ παρενθέσ. τȣ̃ μ. ὡς*, *κύμβη*, *κύβη*, *κτλ.*) *κάλαμβος*, *καλαμβὶς*, *καλάμβυξ*, *-βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τȣ̃ φυτȣ̃*]. *τὸ δὲ κȣκȣρόζι μήποτε ἐκ τȣ̃ κόκκος*, *ῥίζα* (*οἷον κοκκόριζα;*) *ὡς κοκκωνάρα*, *κοκκωναρία*, *κτλ.* *Ἄλλο τὸ τȣ̃ 'Ησύχ. κυκύϊζα* (*γλυκεῖα κολοκύνθη*), *'Ιτ.* cucuzza (*σικύα.*) *βλ.* *'Ρείμερ.*

Къ, *βλ.* Ко.

Кыка, *Σερβ. καὶ 'Ιλλυρικ.* (*κόμη*, *κόσσυμβος*). *κίκα?* = *κίκος*, *κίκις*, *ὅθεν κίκιννος· λτ.* cincinnus.

Кынỳ, *κίνω*, *κινέω-νῶ* (*κίω*, cio, cieo). *ἢ κύνω*, *κυνέω-νῶ· ἐκ τȣ̃ κύω*, *κύβω*, *κυβέω*, Кывáю (Кывỳ) *βλ.* *Δοβρόβ. σελ.* 104.

Кшикъ, Ксикъ, *Πολων. συριγμός. καὶ* kszykac', ksykac', *συρίζειν·* = *ψύζω*, (*ψύξ*, *ψυγμὸς*) *ψύδδω*, *ψύττω*, *ψύθω* (*καὶ ψ*=*ξ*, *ξύξ*, *ξύζω· ὡς ἴξ*, *ἴψ· ὄψ*, vox.) *καὶ ψίζω*=*σίζω*, *Γρμ.* zischen. *κτλ.*

*Кулоспа́ммы, *κοιλόςαθμοι.* (*Σημείωσ.* ы=*οι.* *καὶ* κυ = *κοι*, *ὡς ἐκ τῦ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή*). *Γρφ. Ἀγγ. α*, 4. *ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ.* 220.

Л.

Л, Л, л (Люди, *λιούδοι.*) = **Л**, *Λ*, *λ* — $\bar{\lambda}$ = λ′ (30). — ͵λ = λ̦ (30000).

Лаба́зъ (*σιτὼν, ἀποθήκη*) *λάπασον, Λακων.* = *λάπαθον* (*ὄρυγμα, ἐκ τῦ λάπω, λάφω, λάβω, λαύω, λάω, λάμος· ὅθεν λάμβα, λάμια, κτλ. καὶ λάβυρος* = *βόθυνος* (*Ἡσύχ.*). *πρβλ. λτ.* labrum (*τάφος*), *μ′. λτ.* labellum, lavellum (*λάκκος*), labs (*χύτρα*), *Γρμ.* Löffel (*κοχλιάριον. κτλ. βλ. καὶ* Лóгъ.)

Ла́бжуся (*κολακεύω*) *ὡς ἀπὸ τῦ* Ла́бжу = *λάψω, λάπτω* (*λείχω*), *λίχω, γλίχω, συνήθ. γλίφω* (*φ* = *χ.*) *ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ, καὶ γαλιφεύω* = *κολακεύω, παρενθ. α. ὡς καὶ, γλάφω* (*γολάφω, κολάφω*) *κολάπω-πτω, κτλ. βλ* Лобза́ю.

Ла́връ, *τὸ λτ.* laurus, *δάφνη* [*ἴσως, λαῦρος, λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα* = *θέρμη, καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς* = *φλὸξ* (*ἐκ τῦ λάω, λάϜω, λαύω, λάβω, λάπω, λάμ-*

πω = λαμπρὸς). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςὴ· ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὲς δαφνηφάγες δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φήσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα, lacryma.].

Лагáю, Лагáти, ὅθεν Возлагáю. βλ. Ложу̀.

*Лáгеръ (ςρατόπεδον) τὸ Γρμ. Lager, συγγεν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ. legen, liegen (Lage, Loge) Лежу̀, κτλ. λτ. (lego) lectus (λέκτος)=λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος (ἴσως, ὡς τὰ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.)

Лагýнъ (κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν) λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγύνα, Γρμ. Lägel, λτ. lagena, καὶ lagoena· (συγγ. λαγὼν· ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κάω, κάβω, κάπτω, σκάπτω.

Лáдъ βλ. Лáжу.

Лáдія, Ῥωσσ. Лодья̀ (πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ. Лóдка=ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.) συγγεν. λαχὴ (λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος) παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω [διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ. Корáбл· καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ

λέπω (λάπω, γλάφω), λέβος, λῆβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον (λέμβιον), λέδιον (β=δ) Ладія;] ἢ (λάζω) λάδιος (λαίδιος, λαιδρὸς=λαβυρὸς, λαμυρὸς=βαθὺς); παῤβ. Γερ. Lade (κιβωτὸς, κάψα).

Ла́дога (λίμνη Ῥωσσίας, ἀφ᾽ ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρεπόλεως ποταμὸς Νευᾶς)· τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων (ποταμὸς Ἀρκαδίας· ὡς ἐκ τῦ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϜα). ἔςι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος (λάδος, λάζω) = λάβρος. Ἐκ τῦ αὐτῦ λάζω (λαίζω) καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα (vorago), ὡς „ λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. lacus (λίμνη) = λάκος, λάκκος = βάθος. [ἡ δ᾽ ὂν Ла́дога φαίνεταί λέξις φιννική. εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾤκυν. ἢ συγγεν. Ла́дъ, Ла́зу. διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ. See. βλ. Е́зеро.]

Ладо́нь (παλάμη) μεταθ. ὡς ἐκ τῦ (Доло́нь) Дло́нь (βλ. Дла́нь)· ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα —. τὸ δὲ Ла́донъ=λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ. ladanum.

Ла́жу (συμφωνῶ. ἐπὶ μουσικῆς) λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ. Ладъ (συμφωνία) λάδος (ὡς ἐκ τῦ λάζω, λάσδω, λάδδω) ἀντὶ λάγος = λάλαγος (λάλαξ), λαγὴ, λαλαγὴ, ἀλαλαγή. (λάω, Ла́ю, λάκω, λάσκω.)

Ла́йно (κόπρος) ἐκ τῦ Ла́ю=λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ. oleo, (γ=δ· ὡς, Ὀδυσσεὺς, Ulysses) ὀδέω

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (*Λεττ.* ohschu), ὅθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὄζαινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος - νον (ἀποκοπ. τῦ ο, λάϊνον. βλ. Лоно). τὸ δὲ 'Ρωσ. Говнὸ (σκώρ)=Γόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.)=ὄνθος (βλ. Вонѧ καὶ Мошыль)· ὡς καὶ ὄμφα=ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὄδω, ὄθω, ϑ = φ, καὶ φ=χ) ὄχα, Γόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνυ, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λόχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. 'Εκ τῦ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι ('Ησύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, αἰολικ· ὡς, λακάνη=λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, 'Ρωσσ. Лóкоть (πῆχυς, ἀγκὼν.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λίξ, ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκὼν· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τῦ ὖλος = κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τῦ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γερμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τῦ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лóгъ, Лѧкій, κτλ.

*Лáкъ, μσ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκος, ἡ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. Ἐρυθρ.) λέξις ξενική.

Лáлъ (*ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικὸν. ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τῦ λίκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.*

Ланита (*σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τῦ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγὼν. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τῦ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τῦ γνύω· καὶ ἐκ τῦ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ.* Лóно.

Лáнь (*τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν.* Еленъ, *καὶ* Лóсъ.

Лáпа, *βλ.* Слáбый.

Лапшà, (*εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττυρα κοπτὰ. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τῦ μάσσω.) συγγεν.* Лéпестъ, Лóпаю, *λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτὸν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψὰ, χλαψιὰ (= εὖςρα, ςάχεις σίτε νεαρῦ φρυκτοὶ) παραμορφωθὲν διὰ τῦ λ. ἐκ τῦ καψιὰ, καυσιὰ (καύω): ὡς καὶ (ἐκ τῦ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοποννν. ψάνη = εὖςρα, ἐκ τῦ εὕω (ἕφω) ἕψω.*

Лáрь, Ларéцъ (*κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τῦ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) Ἰσλ.* lar.

Ласка́ю (*κολακεύω*, *θωπεύω*) *λασκάω* ,, *λασκάζει*, *θωπεύει* (*῾Ησύχ.*)· *ἐκ τοῦ λάσκω* (*λαλῶ*) *λάκω*, *λακέω*, *λτ.* laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (*ὡς ἐκ τοῦ κάλω*, *καλῶ*, *κηλέω*.). *τὸ δὲ Βοεμ.* Ласка = *ἔρως*, *ἀγάπη· καὶ Πολων·* = *χάρις*, *εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ.* älska = *ἀγαπῶ*, *κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω* (*λέχω*, *λάχω*) *λίχω*, *λίχομαι*, *γλίχομαι. ἴσως οὖν καὶ ἐκ τοῦ λέχω*, *λάχω* (*λάξω*, *λάσκω*, Ла́ску) Ласка́ю· *ὡς τὸ Σ. γαλίφος*, *γαλιφεύω. βλ.* Ла́бжуся.)

Ла́стица, Ла́сточка, *ὑποκορ. τοῦ* Ла́ста (*χελιδὼν*) *συγγεν. λάσκω* (*λαλῶ*, *ἠχῶ*) *λάζω* (*λαλάσδω*) *λάξις* (*λάρκη*, *σκ*=*στ*)· *ὡς* (*λάλω*) *λάλαξ*, *λάλος· καὶ ὀλολύζω*, *ὀλολυγὼν* (= acredula)· *καὶ ἀηδὼν ἐκ τοῦ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τοῦ χελίζω* (*χέλυς*, *χελύζω*, *χελυνδὼν*, *λ* = *ρ*, *λτ.* hirundo). *συγγ.* Ла́зу, Ла́ю.

Ла́ю (*ὑλάω*, *ὑλακτῶ*) *λάω*, *πρωτότ. τοῦ λάκω λάζω*, *λάλω· ὅθεν*, *λαλέω*, *λαλάζω*, *ἀλαλάζω*, *λύζω*, *ὀλολύζω. κτλ. ᾿Εκ τοῦ λάω*, *λάζω*, *λάσδω* (*λάδσω·* *σ* = *ρ*) *φαίνεται καὶ τὸ λτ.* latro (*ὑλακτῶ*). *Τὸ δ᾿ αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω*, (*ὕω*), *Βελγ.* huilen, *Γρμ.* heulen = *λτ.* ululo = *ὕλω* (*διπλασιασμ. ὑλύλω*), *Γλ.* urler. *ὑλάζω*, *ὑλάσκω*, *ὗλαξ*, *ὑλακή*, *ὑλάκτης*, *ὑλακτέω*, *μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ*

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, 'Ολλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю, βλ. Лайно.

Лаятель (ἐπίβυλος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Лаяю (λαάω) λάω = λεύω (βλέπω). βλ. Лесть.

Лгу (καὶ Лжу, = ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβεκ. καὶ 'Ισλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγόω (λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλὰ καὶ ὐκ ὀρθὰ λαλῶ). 'Ο δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τῦ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Лебедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροατ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τῦ ἀρχαίυ elbis 'Ισλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ Ἄλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ Ἄλβις ἴσως συγγενὲς τῦ ἑλληνικῦ 'Αλφειός· (τῦτο δ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Лебедь). παῤβλ. τὸ Φοινικ. καὶ 'Εβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ς. βλ. καὶ Στράβ. ις. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτὸς. Συν. λιβάνι,

Ливáнъ. οὐ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. ʽΡείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σερβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιὰ, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτὸν.) βλ. Левáда.

Левáда, λειβάδα,-βὰς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Лыва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Лѐвкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ ʽΕβρ. laisch. Львúцъ, ὑποκρ.. Львúчищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) ʽΡωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τῦ λῖς, λιϜΐσκος).

Лéгкій, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφὸς, (φ = χ· ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς-χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τῦ ἐλάω). ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τῦ λαιϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τῦ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τῦ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τῦτο δὲ ὁ σοφὸς ʽΡείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τῦ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκὸς.

Лежу̀ (*κεῖμαι· ж = γ*) *λέγω = λέγομαι.* (*ἐκ τȣ̃ λέγω, τὸ Ἰωνικ. λέγω, κυρίως = λέγομαι, κατακλίνομαι, κάθημαι· ὅθεν = παύομαι.*) *Γερμ.* legen, liegen, *κτλ. καὶ τὸ λτ.* lectus *= λέκτρον, ὡς ἐκ τȣ̃* lego. *βλ.* Ложу̀.

Лéдъ (*πάγος*) *Λιθ.* liadas, *Λεττ.* lieddus, *λεάδα, λεδὰ* (*Ἡσύχ·*) *= λέα, λαιὰ* (*πέτρα· ἐκ τȣ̃ λάας, λᾶς*), *συγγεν.* (*λαιὸς, λεῖος, λισσὰς, λισσὸς, λὶς, λίω, λίθος*) *λιττὸς* (*βλ. Ῥείμ. λ. λῖς*).

Лекáло (*ἐγκοπεὺς, ὄργανον λιθοξοϊκὸν*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Леку̀ *= λάκω* (*= ῥήσσω, κόπτω*) *λακερὸν, συγγεν.* Локáю, Лочу̀ (Локу̀, *= λάκω = λάπω, λάφω = γλάφω, γλύφω*) *ὡς καὶ, γλύφανον, γλυφεῖον.*

Лелѣ́ю (*καταψάω, συνήθ. χαδεύω*) *συγγεν. λειόω* (*ἐκ τȣ̃ λεῖος, λέω, λίω· οἷον λιλίω, λιλέω, διπλασ· ὡς, ἐκ τȣ̃ λάω, λαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ τῆς Σ. παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον, λελεύω = λίσσομαι, λιτανεύω, δέομαι*).

Лéмехъ, Лéмешъ (*ὕννις*) *συγγεν. λάμιος = πρίων* (*Ἡσύχ.*). [*λάω, λίω, ὅθεν λίμω, ἀφ' ȣ̃ ἔμεινε τὸ λτ.* lima (*ῥίνη*). *τὸ δὲ λίω=λέω, λέϜω* (*λέβω*), *λέπω· ὡς καὶ λάω, λάϜω* (*λάβω*), *λάπω, λαπάζω, λάφω, γλάφω· καὶ λύω, λύϜω, Ϝλύφω, γλύφω, κτλ.* (*ἐπὶ κοιλώσεως, καὶ γλυφῆς, καὶ ῥήξεως*). *Τοῦ λίμω, συγγεν. τὸ* Ломлю̀ (Лому̀) *οἷον λάμω* (*α = ο*) *ἐκ τȣ̃ λάω· ὅθεν καὶ λάμος, λάμια* [*βόθρος,* vo-

rago, lamia), *καί*, *τὰ λάμια = γῆς χάσματα*, fauces· *καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει, λάμιν = ὄρυγμα, μεταλλεῖον, τὸ ἄλλως, λαγοίμιον* (*λαγὸς οἶμος*)· *ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον* (*ὡς ἐκ τοῦ λάκος, λάκκος*), *καὶ Τουρκ.* lagim.]

*Λέнтie, *λέντιον, τὸ λτ.* linteum· *ὅθεν* Λέнта (*ταινία*). *Ἐκ τοῦ λῖνον, λίνεον, λινοῦν.*

Λéнъ, *λῖνον*; *λτ.* linum. *Γλ.* lin, *Γρμ.* Lein.

Λéнесmъ (*ῥάκος, ῥῆγμα, φύλλον ἄνθους.*) *λέπος, λεπὶς* (*λέπω, λεπίζω, οἷον λεπιςὸν*) *συγγ.* Λóпаю.

Λепечу̀ (*τραυλίζω*), *Γρμ.* lispeln, *Σβ.* lispa, *Δαν.* lespe, *κτλ. λαπίζω, λάπτω, λάπω, ὡς τὸ Γρμ.* (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (*φλυαρεῖν*). *κατὰ τὸ*, plappern, plapprig· *ἀπὸ τοῦ ἤχου δηλονότι τοῦ ληροῦντος, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν. Πρὸς τὸ Γρμ.* lispeln, *ὁ Ἀδελφ. παρέβαλ. τὸ* ,, *λισπὴ γλῶσσα* (*Ἀριςφν.*) *ἐκ τοῦ λίσπος = λισσὸς, λεῖος, τετριμμένος.* (*βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς, καὶ λάβρος*).

Λéсmъ (*δολιότης, πανουργία, κολακεία*) *λίσθος* (*λέσθος. ι = ε, ὡς, λέκρος, λίκρος· λέγνη, λίγνη· μίνθα, μένθα*, mentha · linteum, *λέντιον*). *ἐκ τοῦ λισσός, λίσπος, λίσφος, ὅθεν ὄλισθος* (*φ = θ*), *καὶ ὄλισβος, καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω, λεῖος, λίς.* (*βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος*).

παῤβλ. τὸ Γρμ. List, *Γοτθ.* liutei. *τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ* Lauschen = *λαύσσειν, λεύσσειν·* (*βλ.* Adelung). Лыщỳ, *Σλαβ.* Лщỳ (*κολακεύω, ἀπατῶ*) *λίσσω* (*λίζω*), *λισσόω* (*ὅθεν λίσωτρον, λίςρον*) *καὶ, λίσθω, λισθέω* (*ὄλισθος, ὀλισθέω*). *τὸ ζ = σδ = σθ, Ἰωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος* (*ὄλισθος*) Ле́сть, List. *βλ.* Ли́спъ.

Лечỳ (*ἵπταμαι*) *λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω* „ *λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. Ἡσύχ.* (*ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων*). *Ἐκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*ἐν Τριπόλει*) *λαγκεύω=πηδῶ,* (*ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη*). *καὶ τὸ παρ᾽ ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω,* (*ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω* (*ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον " ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον*) *ἐκ τῦ λακάζω, λακέω* (*κόπτω, ἀράσσω*)· *ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω* (*βλ.* Лу́гъ, *καὶ Ῥείμ. λ. λάκω*). *τὸ* Лечỳ *φαίνετ. συγγ. τῦ* Лѣзу.

Ле́щадь (*πλὰξ λεία καὶ λευκὴ*) *λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ* Лщỳ. *βλ.* Ле́сть.

Ли (*ἆρα; μὴ; ἐρωτηματ.*)=*νὺ* (*ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη*). *ἢ μᾶλλον=νὺ, νὺν, λατ.* num; (*λ = ν· ὡς,* Боль, *πόν-ος. λίτρον,*

νίτρον. κτλ.). *Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νὺ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли· οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τῦ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;)* Здѣлали? *κτλ. ὡς τὸ „τί νυ μ' ἔτικτες; = τί μ' ἐτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἔπεινυ, τῷ ὖνυ, κτλ.*

Лижу̀, *λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, λτ.* lingo, *Γρμ.* lecken (*Οὐλφίλ.* laeguan), *Γλ.* lecher, *Ἰτ.* leccare, lecco, *Λετ.* lohku, *Λιθ.* laku, *Καρν.* lishem, *Σλοβακ.* lizem. *κτλ. καὶ Ἑβρ.* lachach, lak. — Лижа́ніе (*λειχὴ*) *λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τῦ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ.* Ла́бжуся).

Ли́къ, *λήκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορός). παρὰ τὸ λήκω, λάκω, ληκάω,* Лику́ю *(εὐφραίνομαι, ὀρχῦμαι) „ληκᾷν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ.* lachen (*γελᾷν*)=*λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῦ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν* (kichern)· *καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω,* cachinor, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω.*

Ликъ, καὶ Лицѐ (πρόσωπον, ὄψις) συγγεν. λύκη, λύξ, λυκὸς, (ἐκ τῦ λύω, λεύω, λεύσσω, ὡς λεῦσσον, λευςὸν), Γρμ. Ant-litz. (ἐκ τῦ ἀρχαίυ litan = λεύσσειν). παῤ Οὐλφίλ. luz, ludia (ὄψις), Ἰσλ. lit. κτλ. Οὕτως ἐκ τῦ φάω, φάξ (φάκκες = ὀφθαλμοὶ) τὸ λτ. facies (= ὦψ, πρόσωπον). βλ. καὶ Лу́чъ.

*Ли́лія (κρίνον) τὸ λτ. lilium, λίλιον = λείριον (λ = ρ· ὡς κρίβανος, κλίβανος· αλφὸς, ἀῤῥὸς, ἀῤγὸς.), Γρμ. Lilie, Γλ. lis, Ἰτ. giglio, κτλ.

*Лима́нъ, λιμὰν = λιμὴν· ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ. liman, iliman.

*Ли́нія, Линей, τὸ λτ. linea (γραμμὴ) Γλ. ligne, Γρμ. Linie, ἐκ τῦ λινέα (ἐλλειπτ. χορδὴ, σειρὰ), λίνεος, λτ. lineus, (λῖνον)· ὅθεν, Линейка (εἶδος ὀχήματος ἀςεγάςυ, ἀπὸ τῦ κατὰ λινέαν (γραμμὴν, σειρὰν) καθῆσθαι τὺς ὀχυμένυς ἀντινώτυς ἑκατέρωθεν (οἷον λινεακή).

Линя́ю (τριχοῤῥυῶ. καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων=ἐξαλείφομαι) συγγεν. λει(ν)όω, λειόω, λεῖον, λισσὸν ποιῶ. Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω (συνήθ. λιγνεύω) = ἰσχναίνω, -νομαι· καὶ λεγνὸς (λιγνὸς) = ἰσχνὸς, ὠχρὸς = λειρὸς (Ἡσύχ.). τὸ δὲ λίνω (ὅθεν ἀλίνω, ἀλείνω, λτ. lino, Льну̀) = ἀλείφω. ὅθεν καὶ ἀλινὸν = ἀμαυρὸν (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ λίω, καὶ τὸ λίπω, λείπω (λείφω, λίφω, ἀλείφω), καὶ τὸ λίνω,

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo *(λίϜω, λίφω) ὅθεν* livisco, oblivisco, -scor *(=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω, λήθω, ὅθεν τὸ* lateo, *λαθέω) ὡς ἐκ τοῦ* oblivo = *ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλοῦ = Γρμ.* bleiben = be - leiben, leiben, liben, *Γοτθ.* lifnan, *Ἀγγ.* léave). *ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ* Забываю *(ἐπιλανθάνομαι.* Забываю) = *ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑστερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑστερόντων τινὸς. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχουσι καὶ ἀκολουθοῦσιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρουσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐστι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ.* Бываю.

Липа *(φιλύρα) συγγεν. λεπὰς, λεπὶς, λέπυρον* = liber = *βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν* = liber, *βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρου, Γρμ.* Bast. *βλ.* Болонъ.

Липкій, Липокъ *(γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρὸς.* Липну *(κολλῶ· ὡς ἐκ τοῦ* Липу) *λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν.* Льну. *βλ. καὶ* Линяю.

Листъ *(φύλλον) λίσθον = λίσφον, λίσπον. ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, στία, Γρμ.* Stein· *ψάρ,* staar, *κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος*

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτθ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. ['Εκ τῦ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϜα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τῦτο ἐκ τῦ ξύω) μετὰ τῦ Ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Λи́сть οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопа́тъ παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοῦντα δένδρα. βλ. Ле́сть.

Ли́съ, Лиса̀ (ὑποκορις. Лиси́ца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανῦργος· ὡςτὸ, κερδώ. ['Εκ τῦ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τῦ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τῦ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τῦ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Лучà, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἡ καὶ ἀλωπὼ (συνήθ. ἀλωπῦ) ἴσως ἐκ τῦ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἢ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τῦ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεπορὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τε̃ εὐφων· α, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὦλπης, Fόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Βόлкъ, Fόλκος (ὕλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Fulphus, Γρμ. Wolf. βλ. Вóлкъ καὶ Рысь (λύγξ.).

Ли́хва (τόκος ἄνομος δανεί8) συγγ. Лихíй (λύγFα, λυγὴ=πονηρία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληFβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τε̃ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὃ δίδωσιν ὁ διδὲς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπερ ἐκ τε̃ διδόντος τὸ (δάω = δόω, дáю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихíй, Ли́хъ (πονηρὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὲς, λυγρὸς (ἐκ τε̃ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λίκος, λίξ, λίγξ. ὅθεν, Лихýю, λυγέω, λοξε̃μαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лукà, Лгỳ.

Лишáй, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лишáю (ςερω̃) οὐκ = λήσσω (ληΐζω), ἀλλ' ἐκ τε̃ Лихíй.

Ли́шше (περιττω̃ς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лищỳ (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Линяю.

Ли́шь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέὼς = τελέως. καὶ πάλιν, βρῖ = βριθὺ. λί = λίαν. κτλ. βλ. Στράβ. Η, 364.). ἢ λίξ, λίγδην (λίζω, Лижỳ).

Лицѐ, *βλ.* Ли́къ.

Лiю̀, *καὶ* Лью̀, *λίω*, *καὶ λύω*. [*ἐκ τȣ̃ λίω καὶ τὸ λίϝω*, *λίβω*, *λείβω*, *λτ.* libo. *ὅθεν* Излiя́ю, Изливáю (Ливу̀,-вáю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω*, *ἐκλείβω*)· *τȣ̃ δὲ λίω*, *συγγεν. τὸ λύω*, Лью̀ (*ἀναλύω*, *χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τȣ̃ λίω*, *λίβω*, *λίπω* (*λίκω*, *π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη*, *ἰκμὰς*, *ἰχὼρ* = *λτ.* liquor, *κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ λ. ὡς*, *εἴβω=λείβω*, *ἰκμάω=λικμάω*]. Ли́вень (*ὄμβρος*) *λίβων*, *λείβων* = *λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τȣ̃ λ. βλ.* Огнь, *καὶ* Óбразъ).

Лобзáю, Лобызáю, Лобзу̀, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν* = *ο*, *λοψῶ*) *λάπτω*, *λάπω*, *λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τȣ̃ φιλοῦντος οἷον λάπτοντος*, *ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ*, *φίλος*, *πιθανῶς ἐκ τȣ̃ φίω=φύω*, *φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω*, *λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τȣ̃ λάω*, *λαύω*, *λάβω*, *λάπω*, *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *Ἐκ τȣ̃ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* (*β* = *μ*) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τȣ̃ χάω*, *χέω*, *τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον*, *καθὰ καὶ τὸ* Гýба, *γόπα*, *γύπη*), *ȣ̓ γὰρ δήπȣ παρὰ τὸ λείχω*, *λεῖχος*, *καὶ μεταθ. χεῖλος*, *ὡς τινες ᾠήθησαν*, *κατὰ τὴν δοκȣ̃σαν συγγένειαν τȣ̃ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лόбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος* = *λόφος.*

Ловлю́ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τῦ* Лову̀) *λάβω* (*α* = *ο, λόβω*) *λάμβω, λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *'Εβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Ловúтель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητήρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τῦ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τῦ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω, κτλ.*). *'Εκ τῦ* Ловлю̀ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τῦτο συγγενὲς* Ливáю (Лію) *ὡς λειβάς. ἢ λοϝάτας, λϐάτης, λϐτης,* = *Λύσιος* (*βλ.* Лу́жа) *ἐκ τῦ λόω, λϐω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω,* Лію̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρίϐ*). Ложжу̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ* = *γ* = *ζ, λάζω, α* = *ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' ϐ συνήθ. λαγκάδιον* = *κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощúна) *καὶ λόγχη* = *λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϝος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ. 'Εκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ 'Ρωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος* = *λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ* = *γ· λέγη, λόγη, -γίσκη,* Лóжа, -жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, *λοπὰς*, *καὶ λαβὶς* (*μικρὸν κοχλιάριον*, *συνήθ. λαβίδα*). *βλ.* Ла́базъ, *καὶ* Ломлю̀.

Ложу̀ (*κλίνω*, *κατακλίνω*, *κατατίθημι*) *λογῶ* (*λογέω*, *ἐκ τῦ λέλογα*) *λέγω*, (*ὅθεν* Лага́ю, Лага́ти, Возлага́ю, *κτλ.* *α = ο*). Ло́же, *λόχος = λέχος* (*λέκτρον*). *εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* locus (*τόπος*, *ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα*), *Γλ.* loge, *κτλ.* Ложесна̀ (*μήτρα*), *ὡς λοχία*, *λοχεύουσα*. Нало́жница (*παλλακὶς*) = *ἄλοχος*, *ὁμόλεκτρος*, *κτλ.* *βλ.* *τὸ συγγεν.* Лежу̀, *καὶ* Ла́геръ.

Лоза̀ (*κλάδος*, *κλῆμα*, *ὄσχος*) *λυγὴ*, *λυγὰ* [*οἷον λυζὰ*, *λοζὰ*, *γ = ζ*, *υ = ο· ἐκ τῦ λυγὸς* (= *λυγισὸς*), *λύγος*, *πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγισὸν.*] *συγγ.* Лука̀, Ло́хъ, *κτλ.*

Лока́ю, Лочу̀ (*λάπτω*) *οἷον λακάω*, *λακῶ*, *λάκω* [*κ = π.* *βλ.* Ло́паю) = *λαπάω* (*λαπάζω*) *λάπω*, *ὅθεν λάπτω*, *λτ.* lambo (*ἐκ τῦ λάπω*, *μετὰ τῦ μ.* *ὡς ἐκ τῦ λάβω*, *λάμβω*), *Κτσξ.* schlappen· [*α = ο*, *καὶ ω· ὡς*, *λώβη*, labes *κτλ.*]

Ло́коть, *βλ.* Ла́коть.

Ломлю̀, Лома́ю (*θραύω*, *κλάω*, *ἐκ τῦ* Л*о*му̀) *λάμω·* (*ὡς ἐκ τῦ λίω*, *εἶπον λίμω*, *ὅθεν τὸ λτ.* lima· *οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τῦ λάω*, *λάμω*)· *ὅθεν* Ло́мъ (*θραῦσμα*) *οἷον λάμος = λάκος*, *ῥάκος*. [*λάω*, *λέω*, *λίω*, *λόω*, *λύω*, *ἐπὶ σημασίας ξέσεως*, *ῥήξεως*, *κοιλώσεως*, *συγγενῆ· ὅθεν*, *λάκω*, *λάπω*, *λέπω*, *λίπω*, *λίζω*,

κτλ. βλ. Лémexъ καὶ ʽΡείμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ Ломлю̀ (Ломỳ) = (Лóпу) Лóпаю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παῤῥβλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλῦν, θραύειν, κτλ.)

Лóно (κόλπος) λῶνος, μεταθ. ἐκ τῦ ὦλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τῦ ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, ʼΑγγλ. ell. Δαν. aln, alen, ʼΙτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). ʽΗ δὲ μετάθεσις τῦ Лóно ἐκ τῦ ὦλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἔλμινς· ,, λέμινθες, ἔλμινθες (ʽΗσύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). ʽΟ ʽΗσύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατʼ ἀποκοπὴν· ὡς ,, λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), ʼΙλεὺς = ʼΟϊλεύς, ἴξαλος=ἀΐξαλος. κτλ.

Лопáта (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τῦ πτύυ. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςὴ), συγγ. Лóпость.

Лóпаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϜος, equus· πέμπε, quinque). Лóпанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανον) = *λάκισμα*, *λακὶς*, *λάκος*, *Γρμ*. Laken, *λακερὸν*, *ὅθεν λτ*. lacer, lacerus, lacero.

Ло́пость, *λόπος*, *λὸφος* (*ἄκρον πίλου*.) 2, *λόπος*, *λοπὰς* (*τὸ πλατὺ τῆς κώπης*). *βλ*. Лопа́та.

Ло́поть (*παλαιὸν ἱμάτιον*) *λῶπος* (*λάπος*) *λάφος*, *λαῖφος* „ *λαίφε' ἔχοντα* (*'Οδ. Ν*. 399.). *Γρμ*. Lappen (*ῥάκος*) *καὶ* Lumpen, *'Ισλ*. lapp, *κτλ*. *συγγεν*. Ло́паю.

Ло́скутъ (*ῥάκος*) *λάσκος*, *λάξος*, *ἀντὶ λάκος*, *λακίς*. [*λάκω*, *λάζω*, *λάξω* (*λάκσω*, *λάσκω*.) *λτ*. laxo (*χαλῶ*), *ὅθεν λαγὼν*, *λαγαρὸς* = *λαπαρὸς*, *κτλ*. *λάκω* = *λάπω*.]

Ло́скъ (*ςιλπνότης τῶν λείων*. *συνήθ*. *ὑάλισμα*.) *Καρν*. lisk, lesk, leskanie (*λάμψις*) *κτλ*. Лощу̀ (*λειόω*, *λιςρόω*) *συγγεν*. *λαύσσω*, *λεύσσω*, *λεύσσω* (*λύσσω*, *λύζω*, *λύξω*, *λύσκω*, *υ* = *ο*, *λόσκω*.) *λύξ*, *λυκὸς* (*λόξ*). *ἐκ τοῦ λάω*, *λαύω* (*λάβω*, *λάπω*, *ὅθεν λάμπω*) *λαύσσω* *γλαύσσω* = *λέω*, *λεύω*, *λεύσσω* (*καὶ λέβω*, *Ϝλέπω*, *ὅθεν βλέπω*, *γλέπω*), *ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τοῦ φωτός*. *οὕτω καὶ* (*λαύω*) *γλάφω*· *γλύφω* (*λύϜω*)· *λεῖος* (*λέω*) *λειόω*, *λτ*. lævis, iævigo· (*λίω*) *λισσὸς*, *λιττὸς*, *λὶψ*, *λὶς*, *λισσόω*, *Γλ*. lisser, *κτλ*. (*διὰ τὴν ςιλπνότητα τῶν λείων*). *ὅθεν καὶ* Лощи́ло = *λεῖςρον*. *βλ*. Гла́жду· *ὡς*, *λισσὸς*, *λισπὸς*=*λιξός*, *ὅθεν λίσγος*. [*παῤβλ*. *Γρμ*. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz, *χωρὶς γ*, Lenz· *ὡς, καὶ* lauren (*λαύσσειν*) glauren, gluren, glaren, glarren· *καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλερίζω* (*βλέπω ἀμαυρὸν*), *ἐκ τῦ γλάω* (*γλαύω*) *γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς* = *γαληνὸς, λαμπρός. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω*]. *βλ. τὸ συγγεν.* Лужу̀.

Лоха́нь, Лаха́нь, *λακάνη, αἰολικ.* = *λεκάνη.*

Ло́сь (*ἀλκὴ*, cervus alces) *ἐ-λλὸς. βλ.* Еле́нь.

Ло́хъ (*ἄγνος, ἢ* eleagrus angustifolia) *λύγος.* (*υ* = *ο, λόγος· γ* = *χ, λόχ-ος*) *Σ. λυγαρία·* (*καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω* = *λυγίζω. βλ.* Лука̀, Лоза̀, *κτλ.*)

Лу́бъ (*φλοιός*) *λόπος, λοπὸς· ὡς λτ.* liber. *βλ.* Луплю̀.

Лу́гъ (*λειμὼν, λιβάδιον*) *λόχος* (*λόχμη*) *λτ.* lucus· *καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος* (*δάσος* = *ξύλοχον*) *ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς* (*βλ.* Лу́згъ). *Τὸ δὲ λτ.* longus, *Γρμ.* lange (*μακρὸς*) *ἐκ τῦ λαγγάω, λτ.* langueo, *λαγγάζω καὶ λογγάζω* = *ἐνδίδωμι* (lange machen, *μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.*) *ἀφ' ῦ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης* (= *λτ.* cessator, tricosus, *ὀκνὸς*), *ὅθεν* longus, *λογγός.*

Лу́да (*ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ*) *λῆδα, λῆδος, λήδιον* (*τριβώνιον εὐτελές. Ἡσύχ.*). *τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων,* ludio, ludius = *μῖμος* (*παντομῖμος*) *παρὰ Ρωμαίοις,* (*βλ. Διον. Ἁλικαρ. Ἀρχ. Β,* 71.). *ἢ συγγεν.* Луди́ть, Лужу̀.

Лудà (*σκόπελος ἐξέχων τȣ̃ ὕδατος*) *λύττος*, *ἢ λυττός· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* littus (*αἰγιαλὸς*). „*λυττὸς*, 'ὁ *ὑψηλὸς τόπος* (*'Ησύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτὸς.*)

Лу́жа, (*βόρβορος*, *ἰλὺς*) *συνήθ. λȣ̃τσα* [*συγγεν. λύω, λτ.* luo, lutum, lues=*λῦμα*, *λύθρον*, *καὶ λύμη*, *ἡ*, *ὅθεν ἡ Σ. λȣ̃νη* (*μ=ν*). *ἐκ τȣ̃ λύω*, *λόω*, *καὶ λȣ̃ω*, *συνήθ. λȣ̃ζω*, *παρὰ τὸ λούσσω* (*ὡς ἐκ τȣ̃ νίω*, *τὸ νίσσω*, *νίζω*), *ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοὶ*, *καὶ τὰ Λȣ̃σσα*, *χώρα ἐν 'Αρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λȣσηΐς Στὺξ· καὶ Λȣ̃σιος ποταμὸς*, *κτλ. βλ.* Ловлю̀]. *Πρβλ. τὸ Λούγεον ἕλος* (*Στράβ. Ζ*, 314), *καὶ Λούγαν*, Лу́га (*ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρȣπόλεως*), *καὶ* Лу́за *δὲ*, *ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον*, *ἐκβάλλον εἰς Δȣΐναν* (Двинà). *οἷον παρὰ τὸ λύω*, *λύϝω*, *λύγω*, *λύζω* (*λȣ̃ζω*, *λȣ̃ζα*)· *ἢ λύζω=κλύζω* (*βλ. 'Ρείμ. λ. λύζω*).

Лужу̀ (*γανόω*) *λύζω*, *λύσσω* [*ἀντὶ λεύσσω= λάμπω· συγγεν. λύκη*, *λὺξ*, *λυκὸς*, *λευκὸς*, *λτ.* lux, luceo, *καὶ λύχνος* (*λύκινος*, *λύχινος*), *καὶ λύγδος* (*λύγος*, *παρενθέσ. τȣ̃ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ ςιλπνὴ*) *κτλ. συγγ.* Лощу̀. *βλ.* Лóскъ. *καὶ* Гла́жду.

Лузàнъ, *ληδάριον*, *συγγεν.* Лудà.

Лу́згъ (*κανθὸς ὀφθαλμȣ̃.*) *λυσγ-ὸς = λυσκὸς*, *λυχσὸς*, *ἀντὶ λοξός.* (*βλ.* Глу́згъ, *καὶ* Лукà). *Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω*, *γνάω*, *γνάμ-*

πτω=κάμπτω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ Ἐτυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχή· καὶ ἐκ τȣ̃ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπὴ. Ἰλλυρ. = κόλπος) λȣγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τȣ̃ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ' ȣ̃ λοξὸς (καὶ τὸ λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лýкъ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лукáвый, Лукáвъ (πονηρὸς) λυγαῖος (λȣγάϜος γ = κ, λȣκάϜος) λυγηρὸς, λυγιςὸς (ἐκ τȣ̃ λυγὸς, λυγὴ, λίγος = ςρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τȣ̃ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τȣ̃ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лукáвлю, Лукáвню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Лукáву) λυγάϜω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξȣ̃μαι, ςρεβλȣ̃μαι). βλ. καὶ Лихíй.

Лукóшко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τȣ̃ Лукà· (ȣ̓ παρὰ τὸ λεῖκνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лýкъ (τόξον) λύξ = λύγξ (ὡς ἐκ τȣ̃ σφίξ, σφίγξ.) „ λύγξ, τόξον (Ἡσύχ.) συγγεν. λίγξ, λίξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τȣ̃

βίω = μίω (ςρέφω, λυγίζω), καὶ τὸ Γρμ. Bogen, ἐκ τῦ biege, bage=βάγω, ἄγω (ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος)· συγγ. Лукà. (βλ. καὶ Клюкà). ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ=λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ, kluck, klick. κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ Люблю̀).

Лýкъ (σκόροδον. Ἰλλυρ. luk, κρόμμυον· luk beljj, σκόροδον· luk por, πράσον· luk divjj, βολβὸς) συγγεν. Γρμ. Lauch, κατὰ διάλεκ. louch= λάχος (α=ο, οἷον λόχος, λοῦχος) κατὰ τὸ Ἑλλην. λάχανον (ἐκ τῦ λαχαίνω, λάχω, λάκω = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ. Лóгъ).

Лунà (σελήνη) λτ. luna, ἐκ τῦ λυνὸς λυνὰ· „ λυνὸν, λαμπρὸν (Ἡσύχ.) παρὰ τὸ λύω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λύξ, lux, λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λυνὸν τῦ Ἡσυχίυ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τῦ λατιν. luna· τῦτο δὲ παράγυσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῦ lucina. βλ. Лýчъ.

Луплю̀ (ὡς ἀπὸ τῦ τῦ Лупỳ) λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Ϝλύπω (γλύφω) = λέπω, λεπίζω. Γρμ. lauben, κτλ. βλ. Лúсmь, καὶ Лущỳ.

Лучỳ (τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.) ἴσ. λάζω (α = ο = υ, οἷον, λυζῶ) λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι (λαμβάνω. ἐκ τῦ λάβω, λάζω). ὅθεν, Получáю (δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.) οἷον ἀποκάζω, -ζομαι. Раз-

лучáю (*διαχωρίζω*, *διακρίνω*, *ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν*, *ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τοῦ* (*λόω*=*λίω*, Лію) *λουτὸς*, *λούτης* (*λούστης*) *ὡς καὶ δύπτης*, *καὶ κολυμβὶς*, *καὶ συνήθ*. *βουταναρία*, *καὶ βουτακίδιον ἐκ τοῦ βουτῶ*, = *βυθῶ*, *βυθίζω· καὶ Γρμ*. Taucher, *ἐκ τοῦ* tauchen, taufen=*δύπειν*, *δύπτειν· καὶ τό λτ*. mergus, *ἐκ τοῦ* mergo (*βυθίζω*.) *βλ*. Лýжа.

Лучúна, *βλ*. Лýчъ.

Лучúца (*δόναξ*, *κάλαμος*) *ἐκ τοῦ* Лýчъ, *λύξ*, *λύκη* (*οἷον λυκίσκα*, *λυκίτσα*, *ὑποκορ*.) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον*. *Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος*, *παρὰ τὸ καῦλον*, *κάλω*, *κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучúца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ*, *λωτίσκη*, *ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τοῦ λωτοῦ αὐλὸς*, *λωτὸς ἢ λοτὸς*, *κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ*. Лýчъ.

Лýчшій (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τοῦ* Лýчше (Лýчъ) *λῷστος*, *λῴων*. *ἐκ τοῦ λάω*, *λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τοῦ βέλω*, *βόλω*, *τὸ ἄῤῥητον βελὸς*, *βέλλος*, *λτ*. bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς*, *λώϊος*, *λωΐων*, *λῴϊστος*, *λῷστος*· *ῳ* = *οι* = *υ* = *y* (*λοῦστος* = *λοῦτσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ*, *λύκη* (*λυκὸς*, *λευκὸς*), *λτ*. lux, *Γρμ*. Leuchte, Licht, *Γαλ*. lucur, *κτλ*. *ὅθεν*, Лучúна (*δᾷς*), *λτ*. lucina (*λυκίνα*, *λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος*, *λυχνὶς*, *λυχνία*. *κτλ*. *βλ*. Лунà, Лужỳ, Лицè, *κτλ*.

Лущу̀ (λοπίζω, λέπω) ἐκ τε̃ λύω, λύϜω, λύβω, λύπω, Ϝλύβω (ὡς ἐκ τε̃ λέω, λέπω) γλύφω, glubo, μέλλων γλύψω, λύψω, (ψ = ξ = κσ σκ=щ: λύξω, λύσκω, Лущу̀). Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τε̃ λέπω, λύπω (κ = π) λύκω, λύξω· ὅθεν Луска̀, Луща̀ (λέπος, λέπυρον, κέλυφος) λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη (ὡς, λίσπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τε̃ λίω = λέω, λύω, κτλ.) βλ. Лыко, καὶ Лóскъ.

Лы́ва (δάσος ἑλῶδες), λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τε̃ λείβω, λίβω=Лію̀, Лью̀. συγγεν. Левáда.

Лы́ко (φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.) λίκος, ἀντὶ λέκος (ὡς λίκρος, λέκρος) = λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον (ὅθεν λέκιθος)· ἢ λύγος, συγγεν Лука̀, καὶ Лукно̀ (Лукóшко, κανε̃ν ἐκ φιλύρας πεποιημένον) οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν (κυρτὸν), ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντῶδες φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, Ϝλύγειον (λυγὴ, λύγιον) λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγε πεποιημένον, παρενθ. τε̃ α· ὡς ἐκ τε̃ γλύφω τὸ (γελύφω, γαλύφω) κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἢ, καὶ ἐξ αὐτε̃ τε̃ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω (ὡς κάλυξ, καλύκιον) γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ=κελύφιι,-λύφη, κελύφιον· φ=χ. κελύχιον (χ=κ· γαλύκιον)

κέλυφος (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολέφιον, κτλ.) διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τοῦ σκεύους.

Лылѝ (ἀπάτη) λείη (παρενθ. λ.) ἐκ τοῦ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσός, λισπός· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. (βλ. Лéсть). Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω (λαλῶ) λτ. lallo (κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλούντων, καθάπερ οἱ βαυκαλοῦντες τὰ βρέφη. βλ. Лю.)

*Лыскáрь, λισγάριον, λίσγος, λτ. ligo. (σημείωσαι ы = ι.) βλ. Лущỳ.

Лы́сый, Лы́сь, λισσὸς (ὁ φαλακρὸς) συγγεν. Лущỳ· ὡς καὶ τὰ, λέω (λέπω), λύω (λύφω, γλύφω), λίω, λίς (λισσός). κτλ.

Льзя (ἔξεστιν, ἔνεστιν). ἔξεστι τὸ licet πρὸς τὸ Льзя παραβαλεῖν; τὸ δὲ licet ἐκ τοῦ ἀρχαίου liceo, lico = liquo, linquo (λίκω, λίγκω· κ = π) = λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτθ. lifnan, ἀγγλ. léave, Γρμ. bleiben (be—leiben, liben)· καὶ τὸ Льзя ἐκ θέματος Лег (ζ = γ· καὶ γ = κ) λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν. Лѣзу = λάζω (δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν) οἷον λαιστὸν, ληϊστόν;

Льнỳ (κολλῶ, ἀλείφω) λίνω. [ὅθεν ἀλίνω, λτ. lino, linio, κτλ. ἐκ τοῦ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω (Ли́пу) Ли́пну, λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω (Лѣпỳ) Лѣплю.] βλ. Линя́ю.

Лѣвый (Лѣвъ) *λαιϝὸς* (*λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς*) *λαιὸς* (*ἀριϛερὸς*) *λτ.* laevus. (*τὸ Γρμ.* link, *ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λίξ = πλάγιος*). Лѣвица, (*ὑποκορις. ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣва̀) *λαιϝὰ, λαιϝὴ* (*ἡ ἀριϛερὰ. ἐλλειπτικ. τȣ̃ χεὶρ. ὥς καὶ τὸ* Десница). Лѣвша̀, *ἀριϛερόχειρ, ὁ τῇ ἀριϛερᾷ χρώμενος* (*ὡς τὸ συνήθ. ζερβὸς, βλ.* Шуй) *οἷον λαίϝας, λαίαξ.*

Лѣзу, Лѣзаю, Лажу (*ἀναῤῥιχῶμαι*) *λαίζω=λάζω* (*ὡς θναίσκω, θνάσκω*) *συγγεν.* Лечу. (*οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσȣσι, λάζȣσι*). *λαΐζω, λέγȣσι νῦν τὸ συνηθέϛερ. κȣνῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον* (*=λαίζω· ἢ ἐκ τȣ̃ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ȷάλω, ἅλλω.*)

Лѣнивый, Лѣнивъ (*ὀκνηρὸς, βραδὺς*). Лѣнь, Лѣность (*ὀκνηρία, βραδύτης*). Лѣнюся, *ὀκνέω* (*ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣну̀) *ἐ-λιννύω, ἐ-λιννύς, ἐ-λιννός* (*ἐκ τȣ̃ ἐλίνω = ἐλίω, ἑλίσσω.*) *ἢ* (*λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω* (*λίω*) Льну̀ *= λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς*)*; πρβλ. λτ.* lenio, lenis, lentus, *Γλ.* lent, *κτλ.*

Лѣплю (*ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣпу̀. *βλ.* Льну̀) *λέφω* (*λέπω*) *λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω* (*ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ.* adeps=aleps, *δ=λ*). 2, *τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ.* mouler, modeler (*διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-*

φὴν, ἐν ᾗ προσκολλᾶται, καὶ τυπᾶται τὸ τυπέμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (εὐπρεπὴς, καλὸς) συγγεν. λτ. lepidus, λεπτὸς (λέπω, λέπος, λτ. lepor· ὡς ἐκ τᾶ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.) συγγ. Луплю, κτλ. ὡς καὶ τὸ Ϝλύπω, γλύφω = γλάφω, λάπω = λέπω. ὅθεν (пре-лѣпый) ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες (πόλις Παιονίας = περίλεπτος, περικαλλὴς).

Лѣсъ, λαῖσος = λάσος = δάσος (ὅθεν λάσιος = δασὺς· δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τᾶ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ. = λάσια, δασέα). 2, Лѣсъ = ξύλον, δένδρον. [ὡς καὶ ξύλοχος = δάσος. ἐκ τᾶ ξύλον (ξύλος) ξύλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.]

Лѣто (θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος) ἔτος μετὰ τοῦ προςιθεμένε λ. [λέτος· ὡς, ἀπήνη (λαπήνη) λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ Весна]. Лѣтошній (θερινὸς, ἐπέτειος) λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ Столѣтіе ἡ ἑκατονταετηρίς.

Лѣть (ἔξεςιν· ἐκ τᾶ Ли, есть· ὡς, нѣть ἐκ τᾶ ни есть.)

Лѣха (τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ) λόχος (λόχη, ἐκ τᾶ Лежу, λέγω) " воз-легоша на лѣхи на лѣхи κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις = " ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ (Μάρκ. 5, 40.)

Лѣчу̀ (*ἰατρεύω. τὸ θέμα* Лѣк.) *ἀ-λέξω, ἀλέκω·* (*ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι*). Лѣкáрство (*φάρμακον ἰατρικὸν*), *καὶ* Лѣкарь (*ἰατρὸς. πρβλ. Γοτθ.* leikeis, *ἀρχ. Γρμ.* lacknir) *οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ* (*ἀλέκαρ, λέκαρ*) *ἐκ τῦ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ.* (*ἔν τισι χωρίοις Θετταλικοῖς*) *Λέτσιος = Ἀλέξιος* (*ἀποκοπ· λέξιος, ὡς καὶ* Лѣчу̀, *λέξω, ἀντὶ ἀλέξω*) *ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἤ μήποτε τὸ* Лѣчу̀ = *λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἕλπω, ἄλπω μετὰ τῦ πνευματισμῦ θ θέλπω, θάλπω* (*ἐκ τῦ ἄλω, λτ.* alo, *ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω*); *ἔςι δὲ κυρίως τὸ* Лѣкарь *κατὰ τὴν εἰς* arius, *λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ.* (*οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὢν ὁ ἀλθεύς*). *Ἄλλοι δέ τινες παράγυσι τὸ* Лѣчу̀ *ἐκ τῦ* Лéгкій.

Лю̀, Лю̀ (*φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν*) *λὰ, λὰ. λο, λό: κτλ. ὅθεν* Люлю́каю *λάλλω, λτ.* lallo, *Γρ.* lallen, einlullen, *Σβ.* lulla, *κτλ. ὡς, λαλαγέω.*

Люблю̀ (*ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τῦ* Любу̀). Любы̀, *καὶ* Любóвь (*ἀγάπη*) *συγγεν. λίβω* (*ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τῦ λίπω, λίπτω, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι*) *λίψ, λιβὸς* (*λιβὴ*) = *ἐπιθυμία* (*Ἡσύχ.*) *λτ. ἀρχ.* libo (*ὅθεν τὸ,* libet, libens, libido.) *Γρμ.* lie-

ben, Liebe, *'Αγγλ.* lief, leef, *Σκρ.* loab, *κτλ.* — *τὸ Σερβ.* Љубим = *φιλῶ* (*ὡς καὶ φιλῶ* = *ἀγαπῶ*, *καὶ* = *φιλῶ τοῖς χείλεσιν* = *ἀσπάζομαι*)· *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ* Люблю̀ (Любу̀) *κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ* (*λιφῶ*, *λιβῶ*). *ἔςι δὲ τὸ* Люб—(Любу̀) *πρὸς τὸ λιβ*—(*λιβῶ*) *ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς* (*παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα*)· *ὕτω καὶ μιςύλλω*, *καὶ μυςίλλω· ἰλὺς*, *καὶ ὑλὶς· ὕββος*, *καὶ* gibbus· *κοῖλον καὶ* cilium (supercilium), *κτλ.* (*βλ.* Лу́къ). *πρόσθες καὶ τὸ λίβος*, *λιβὰς*, *λίβω*, *λείβω*, *καὶ* (*λέλοιβα*) *λοιβή· τὸ δὲ Σλαβ.* ю = *οι* = *ου* = *υ* = *ι*.

Лю́дъ, *πληθ.* Лю́ди (*λαὸς-οἰ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ*) *λῆτος*, *λάϊτος*, *λαῖτος*, *λήϊτος*, *λέϊτος*, *λεῖτος* (*λαϊκὸς*, *δημόσιος*), *Γρμ.* (Leut) Leute, *'Ισλ.* liod, *'Ολλ.* luiden, *Λετ.* liaudis, *Βοεμ.* lidè, *Πολ.* lud, ludźie. *Πρβλ. καὶ 'Εβρ.* leum, leon· *τὸ δὲ 'Αλβαν.* neres=*ἀνέρες* (*ἀνθρώπων πλῆθος*, *ὄχλος*).

*Лю́тня *Ιλ.* luth, *Γρ.* Laute, *'Ιτ.* liuto, *'Ισπ.* laud, *μ'. λτ.* laudis, lautus, *συνήθ. λαῦτον*, *λαβῦτον*, *λαγῦτον*, *ἐκ τῦ 'Αραβ.* laud, alaud.

Лю́тый, Лю́тъ (*ὠμὸς*, *θηριώδης*)· Лютѣ́ю (*θηριῦμαι*, *ἀγριαίνω*) *λυττάω*, *λυττῶ* (*λυττὸς*) *λυττήεις*, *λυττῶν* (*λύσσα*.)

Ляга́ю, *λαγέω*, *ἀντὶ λακέω*, *λάκω* (*λάξω*, *λάξ*) *λακτίζω*. = *ἀρχ. Γρμ.* läke, löke, *Γοτθ.* laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τῦ* Лягу́шъ) *παρὰ τὸ* Лягáю (*ὡς σκαίρων*), *λάξ* (*λάγς, λάγαξ*) *λάκτης*.

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *'Ρωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ = δ, λαδὼν· ὥς, γλυκὺς, δυλκὺς*, dulcis · *δνόφος, γνόφος· ἔρδω, ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *'Ιτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς, κυρτὸς, καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν. λοξὸς* [*λακὸς, α = ε, ἀντὶ λεκὸς, ἐκ τῦ λέγω* (*λίγω*) *λίξ, λίκος*, licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς, καὶ* (*λεκὸς, λεκερὸς*) *λεκρὸς, λέκρος=λέχριος. ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος, λυγὸς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς, βλ. 'Ρείμ. λ. λέκροι, καὶ λύγος*]. *βλ.* Лукà.

М.

М, М, м (Мыслѣте, *μήσλετε*) = M, *μ* —. М̃ = *μ'* (40). ͵М = *μ͵* (40000).

Маáю (*νεύω, ὡς ἐκ τῦ* Маю̀) *μοάω, μόω=μυάω, μύω*, (*υ = ο· ὥς, σύω, σόω. βλ. καὶ 'Ησύχ. λ. μοῶτε.*) *συγγ.* Маню̀.

Мáжу (*χρίω, ἀλείφω*) *μάζω = μάσσω* (*ἐκ τῦ μάω, σμάω*), *καὶ 'Εβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα, μαγίς· καὶ* Мáсло (*βύτυρον, καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξῆς*) *μάγμα, μᾶσ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφὴν· καθὰ καὶ λίπος, καὶ ἀλοιφὴ, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βέτυρον φαίνεται ἐ παρὰ τὸ βοὸς τυρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ἐδ' ἐκ τοῦ βοὸς μόνον τὸ βέτυρον·) ἀλλ', οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πύτυρος, πέτυρος, -ρον, βέτυρος, καὶ -ρον. (β = π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τε̃ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον = βέτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Ἑρμ. Butter· *εἰσὶ δ' οἳ τὸ βέτυρον λέξιν νομίζεσι Σκυθικήν. φαίνονται δ' ἐν μᾶλλον καὶ τὸ βέτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βέτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογε̃σι τὸ βέτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρός (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοεἰε γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον.* „plurimum è bubulo, et inde nomen. (*Πλίν. κή*, 9). *Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τε̃ βοὸς μάλιςα παρονομάζεσι τὸ βέτυρον, προςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον* Коро́вье = *βόειον, πρὸς τὸ* ма́сло, (коро́вье ма́сло, *βόειον μάγμα*), *πρὸς διαςολὴν τε̃ ἐλαίε* = деревя́нное ма́сло (*δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρε τε̃ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.*)

Макáю, (*βρέχω*, *βάπτω*, *ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω*, *μάγω* (*μάζω*, *μαδὸς*, *μαδάω* = *μυδάω*, *λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ. τὸ θέμα μάω*, *συγγ. μίω*, *μίγω*, *βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων*, *μήκων*.

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ. μᾶλον* (*μῆλον*, *μηλίνη*. *Σ. σμέελον καὶ*, *-ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς*, mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *καὶ μαλλὸς*, *λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω*, *μέλω*, *μέλδω*, *μύλω* = *λεπτύνω*, *τρίβω*, *Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν*, *κτλ. βλ.* *Ῥείμ. λ. μαλὸς*, *καὶ μάλῳ*). Мáльчикъ (*παῖς*, *παιδίον· ὡς τὸ συνήθ. μικρὸς*, *μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκοριϛ. κτλ. συγγ.* Мелю̀.

Мáма, *βλ.* Мáшерь.

Маню̀ (*νεύω*. 2, *μεταφ. ἐφέλκομαι τινὰ δι' ἐλπίδων*, *ἐπελπίζω· ὅθεν*, Обмáнываю, *ἀπατῶ*.) *μάνω* (*ὅθεν μανύω*, *μηνύω*, *ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω*, *μύνω*, *μύνομαι*). *τὸ θέμα*, Маю̀.

Марáю (*ῥυπόω*, *μολύνω*, *κηλιδόω*) *μαράω*, *μάρω* (*ὅθεν μαυρὸς*, *συνήθ. μαῦρος*, *μαυρόω*, *ἀμαυρὸς*, *κτλ. καὶ μόρω*, *μορύω*, *μορύσσω*). Мáркій, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μόρυξ*, *μόρυχος*, *Μώρυχος*, *μεμορυγμένος*, *μορυκτὸς*) = *μάρος*, *μαϝρὸς*, *μαυρός*. Мáрка (*κηλίδωσις*, *κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή*.)

* *

*Máска, *Γλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Ιτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ. βάσκα, μάσκα, ὅθεν καὶ τὸ ὑβρισικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς=γελωτοποιὸς, καὶ γελοῖος, φαῦλος, ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ, Ιτ.* mascherati).

*Mácmepъ, Macmepю, *συνήθ. μασορεύω, μάσορας· οὐ παρὰ τὸ μάσωρ δωρικ. = μήσωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Ιτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τοῦ* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγισρος, καὶ μαγίσωρ, καὶ μαΐσωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάσορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τοῦ μάκισορ, αἰολικ. = μήκισος, μέγισος* (supremus, summus = *ἔξοχος, ἄρισος. βλ. 'Ρείμ. λ. μάκισος.*)

Mamépый, Mamépъ (*ξηρά, ἤπειρος.* 2, *ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ, μάτις* (= *μέγας, ὡς καὶ μάσις, μασίων, καὶ ματίων, μάσσων μάσιον, μάτιον, μάκιον,-γιον, λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μάσι, καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Mámepь, Mámи, *μάτηρ, μήτηρ. Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Ιτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Προ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βουχαρίᾳ,* madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μούτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ, πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ μάτηρ.*

καὶ 'Ρωσσ. Мáть. Ἔοικε δ' ἓν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω = πάω, ὅθεν τὸ πατὴρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγουσι τὸν πατέρα, mama = πάπα (πάπας, πάππας· π = μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ баба = μάμα, μαῖα (βλ. καὶ Чáдо, Пáпа, Питáю). ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ' ὃ τὸ μάμμα, λτ. mamma, μαζὸς (βλ. Вымя), ἕτερον τοῦ μάμμα (μήτηρ) 'Ρωσ. Мáма, ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία, Мáмка (ἐκ τοῦ Мáмика, Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἄρσεν. οἷον παππάκας, υἱόκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκρ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ = νν, Σ. μάννα (= μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκοριϛ. μαννάριον, παρὰ Λουκιανῷ ('Εταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὰ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ. Mütterchen, συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ 'Ρωσσ. ἐκ τοῦ Мáть, Матушка), καὶ 'Αλβαν. manne, καὶ nanna, κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνήθ. ἄμμια) Σκρ. amma, 'Εβρ. καὶ 'Αραβ. am, Γρμ. Amme, καὶ Τουρκ. anna, κτλ. Мáшка = μήτρα. λτ. matrix. Σκρτ. meddra. Прамáтерь, προμήτωρ, κτλ.

*Мáчта (ἱςὸς) τὸ Γρμ. καὶ 'Αγγ. Mast, Γαλ. (mast) mât. συγγεν. μαςός. „ μαςοὶ τὰ ὑψη-

λὰ τῶν χωρίων (*Ξνφ. Ἀναβ. α, καὶ Ἡσύχ.*). *ἢ ἐκ τȣ̃ Γρμ.* meist (meh-ist, *συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ.* macer. *Οὕτω καὶ τὸ* mehr=meh-er. *βλ. Ῥείμ. λ. μακρός, καὶ* Adelung *λ.* mast.)

*Машина = Мáхина, *μαχανὴ, μηχανὴ*, machina (*βλέπε* Машу̀· ш = *χ*).

Машу̀, Махáю (*σείω, κινῶ.*) *μόγω* (*α = ο, καὶ χ = γ*) *ἐκ τȣ̃ μόω, μόϝω, λτ.* moveo, motus, *μότος, μόθος*, Мáхъ (*κίνησις*). *συγγ.* Машина, *βλ. καὶ* Могу̀.

Мáю, Смáю (*κατατρίβω, καταπονῶ*) *μάω, μώω, σμώω, σμώχω* (*ἰκ τȣ̃ μάω, μόω. βλ.* Можжу̀). Маю̀, *πρωτότυπ. τȣ̃* Маáю, Маню̀.

Маячу (*ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς*) *ἐκ τȣ̃* Мáю. *ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω*(*μαςάζω, μαςαρύζω, συνήθ. ματσȣλύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.*)

Мгла̀, *ὁ-μίχλα*, (*μίγλα, γ=χ· ἐκ τȣ̃ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ ο.*) *Ἰλλυρ.* megla, *Ἀλβαν.* miekula. *βλ.* Мóкрый.

Медвѣдь (*ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τȣ̃* Медъ, вѣд) *οἷον μελίϝειδος, μελιϝειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϝειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδὼς· ὡς μελιγηθὲς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις.* Медвѣдица, *καὶ συγκοπῇ* Мéчка.

Мéдлю, *μέλλω* (*βραδύνω.*) *μέ(δ)λω· τὸ λ. ἐπένθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ* (*ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα*, lacryma· *δα-*

σὺς [λάσος] λάσιος· καὶ τὸ medito,-tor = μελετῶ), ὥςε τὸ Мéдлю = μέλ-λω, μέδ-λω. Меледà, μελλητὺς, μέλλησις. Мéледный, Мéледенъ, μελλητῆς. Мележỳ=Мéдлю, ὡς μελλήσω, ἐκ τȣ̃ μελλέω, μέλλω.

Мéдъ, μέλι,-ιτος (λτ. mel, Γοτϑ. milith, συγγ. Γρμ. mild. βλ. Мúлый) οἶον, μέδι [δ = λ. βλ. Мéдлю. τὸ δὲ μέδι, μέδυ, εἴη ἂν=μέϑυ (οἶνος)=Мéдъ (miód), Σβεκ. Mjiod, Γρμ. Meth (τὸ Γαλλικ. hydromel, ὑδρόμελι). Καὶ τὸ Σκρτ. madia, καὶ Ζενδ, medo = φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ ʽΕβρ. mathon = γλυκύ·, ὡς πάλιν τὸ Γρμ. Honig (μέλι), Σβεκ. honag, honiag, φαίνεται ἀπὸ ϑέματος hon = hόν — hοῖν — (οἶνος) ἐσχηματισμένον μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃, κατὰ τὸ, γοίναξ (γοίνακος)=οἴναξ. (ʽΗσύχ.) παρὰ τὸ μέϑυ καὶ τὸ λτ. temetum].

Междỳ, Мéжъ, μέσσον (μέζον,-σδον) μέσσῳ, μεσσιδὶ, μεταξὺ. — Межýю (διορίζω τι μετρῶν, διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτȣ Межỳ. τὸ πρῶτον ϑέμα Мед—)μέζω (μέω) μέδω, μέτω, ὅϑεν metio, metior, Γρ. messen· καὶ μέτρον, μόδιον, modius, μέδιμνον (μέδος), καὶ modus, μέσος, μέτος, μετὰ, κτλ. (βλ. ʽΡείμ. λ. μετὰ). Межà (ὅριον) μέσσα, μέση, (ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον). Межéнь (μέσον ϑέρος) μέσον, μέταξ· πρόσϑ. καὶ λ. medius, Γρμ. Mitte, mitten, κτλ.

Мекáю (*ὑπονοῶ.*) *μηχάω* (*μῆχος*, *μηχανὴ*, *μηχανάομαι*). *τὸ θέμα μάω*, *μέμακα*, *μῆχαρ*, *μῆχος*. *βλ.* *'Ρείμ. λ. μῆχαρ.*)

Мéлкiй, Мéлокъ (*λεπτὸς*, *λευρὸς*, *ἀβαθὺς*) *καὶ* Мéль (*σύρτις ἄμμȣ ἐν ποταμῷ*) *συγγεν.* *μάλιος*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *μάλαξ*, *καὶ Γερμ.* Mulm, Malm = (*ἄμμος*), *ἐκ τȣ̃ μέλω*, *μέλδω* = *μάλω* (*μάλδω*, *ἀμάλδω*, *ἀμαλδύνω*, *μαλάω*, *μαλάζω*) *μύλω* (*τρίβω*) = Мелю̀, *καὶ* Мелѣю (*λεπτύνομαι*). *βλ.* *τὸ θέμα* Мелю̀.

Мелю̀ (*τρίβω*, *ἀλήθω*) *μέλω* (*μέλδω*)=*μάλω*, *μύλω*, *μύλλω*, *μόλω*, *Σερβ.* мельмем, *Καρν.* mlem (*μέλημι*), *Λετ.* mallu, *Λιθ.* malu, *λτ.* molo, *Γρμ.* mahle (*συγγεν.* malmen, Mehligen, Zer-malmten, *κτλ.*), *'Αγγλ.* to mill, *Γλ.* moudre (*ἀρχ.* mouldre, *ὡς μέλδω*, *μέλω*). Мéленъ (*χειρόμυλος*, *καὶ μύλȣ λαβὴ*) *μύλων*, *μύλαξ*, *ὅθεν*, Мéльница, *μύλη*, *μύλος*, *λτ.* mola, *Γρ.* Mühle, *Γλ.* moulin, *κτλ.* Мелéцъ, *μυλεὺς*, *Γρμ.* Müller, *μυλωθρὸς*, *συνήθ.* *μυλωνᾶς*. Мóлотый, *ἀληλεσμένος ἀλεςὸς*, *οἷον*, *μυλωτὸς*, *ὡς λτ.* mola (mola salsa), *Γρμ.* Malz· *καὶ τὸ* Mehl (*ἄλευρον*, *μάλευρον*) *κτλ.* *συγγεν.* Мáлый, *κτλ.* [*μάλ*, *μέλ*, *μόλ*, *μύλ*, *μίλ*, *θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως*, *θλίψεως*, *λεπτύνσεως*, *μαλάξεως*, *καὶ μαλακότητος σημαντικῶν.* *'Ρείμ. λ. μύλω*, *καὶ μέλγω*]. *'Εκ τȣ̃* Мелю, Мель, *καὶ τὸ* Мелина̀ (*μεγάλη σύρτις*, *ἄμμου χεῦ-*

μα, ἢ σωρός· ὅθεν ἡ Σ. Μηλένα, ὄρος παιπαλόεν διαιρῦν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Méлeнъ, *ὃ παράγωγ. τὸ* Méлeнькій, Мелéнекъ (*ἅλις λεπτὸς, λευρὸς), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ,* = *λεπταλέος (λεπτύλλος. Σ. λεπτυλὸς), ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη (κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τῦ παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.), οἶον μάλαξ, μάλακος (μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος)=μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.*

Мельзю̀, *μέλγω* (*γ* = *ζ. μέλζω*). *βλ.* Млзу̀.

Méншій, Меншóй, -шáя, ое, *καὶ* Méнѣе (*μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος* Méне) *μίνυς, μίνυνς, μίνυνθος, λτ.* minus, *Γαλ.* moins, *Γερμ.* min, minder, *κτλ. βλ. καὶ* Мній.

Méрзскій, Méрзòкъ, *μυσχρὸς* (*μεταθ. οἶον, μυρσχὸς* = *μυσαρὸς*) *ἐκ τῦ* Мерзѣ́ю (*βδελύττομαι, παρὰ τὸ* Мержу̀, Мерзу̀) *μύζω, μύσσω* (*μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μῦρκος, λτ.* murcus, murcidus = *μυκὸς, μυδὸς ἐκ τῦ μύζω, μύξω, μύσκος, ρ* = *σ, μύρκος· ὡς, ὀῤῥὸς, Ϝορφὸς,* furvus, *καὶ* fuscus. *βλ. καὶ* Смéржду.

Méртвый, *βλ.* Мру́.

Mécкъ (*ἡμίονος*) *ἴσ. συγγεν.* Мѣша́ю, *μίσγω (καθὰ μικτὸς, μιγὰς) μὶξ (μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς* = *ξερὸς*).

Мечу̀, *Σλαβ.* Мещу̀, Метáю (*ῥίπτω*) *μέδω*, *μέζω* (*ἐπὶ μήκȣς*, *ἐκτάσεως*, *κινήσεως· ἐκ τȣ̃ μέω*, *ὅθεν λτ.* meta = *σκοπὸς*). *Ἐνταῦθα*, *ἴσως*, *ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* mitto (*μίω* = *μέω*, *μίσσω*, *μίττω?*) *βλ.* Между̀· *καὶ Ῥείμ. λ. μακρός.*

Ме́чъ (*σπάθη*), *Κατσξ.* metz, mest, *Γρμ.* Messer, *Ὀλλ.* meeter, *Σβ.* mäki, *μάχαιρα. τοῦτο δὲ ἐκ τȣ̃ μάχη* = *ἀχμὴ* (*κατὰ μετάθεσιν*) *ἀκμὴ* (*Ῥείμερ.*), *ὅθεν μάκη* (*α* = *ε*, *μέκη*) Мечь. *εἰ μή γε συγγεν.* Ме́сть. *βλ.* Мщу̀.

Мечта̀, *βλ.* Мкну̀.—Мету̀, *βλ.* Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Мига́ю *ὡς ἐκ τȣ̃* Мигу̀ = *μύκω*, *λτ.* mico (*σκαρδαμύττω*, *καμμύω*, *νεύω*) *μύζω*, *μύσσω* (*μύω*). Мжа, Мжга, *καὶ* Зга, Зги, (*οὐδὲ ποσὸν*, *ȣ̓δόλως*, *ȣ̓δὲ γρῦ*, *ȣ̓δὲ κνῦ*). *ὡς ἐκ τȣ̃ γρίζω*, *γρῦ*, *καὶ ἐκ τȣ̃ πνίω πνείω*, *φνεῖ*, *ȣ̃τως ἐκ τȣ̃ μύω*, Мжу̀, *μύζω* Мжа̀, (*οἷον μύξ*, *μύζα*=*μύσις*, *ῥιπὴ ὀφθαλμȣ̃*, Мгнове́нie ока, *δι' ἧς καὶ τὸ ἐλάχιςον τȣ̃ χρόνȣ συνήθως σημαίνεται*). *ἢ καὶ τὸ* Мжа̀, Мжга̀ *ἐκ τȣ̃* Мычу̀ (*ὡς καὶ*, Мизги́ть = Мече́ть, *τὸ Τȣρκ.* Metzit)· *τὸ δὲ* Мычу̀ = *μύζω* (*διὰ ςόματος*), *ὅθεν καὶ τὰ Σ. βύκ*, *μύκ* (*Γρμ.* muck), *καὶ τσίκ* (*ὡς τὸ κίκκος*, *λτ.* ciccus), *καὶ τσυμστιὰ*, *ἐκ τȣ̃ συμμύττω*, *-σσω*, *συμμύζω*, *μίζω* (*ὡς τὸ ἐπιμύζω*, *ἐπίμυξις*)· *συγγ.* Мкну̀.

Мзга̀, Мезга̀, *βλ.* Мязга̀.

Мзгну̀, Мо́згну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Мо́згу, *τὸ* н *ἐπενθετ. = μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο = υ) μύξω, ἐκ τȣ̃ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ (μάζω) μαδὸς, μαδάω*, madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος = μύξος. οὕτω, καὶ μύξω = μύσκω, ὅθεν (μυσκέω) τὸ Σ. μȣσκεύω=διαίνω, βρέχω (ὡς καὶ τὸ μύξα=μῦδος=ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.). εἰσὶ δ' οἳ παρήγαγον τὸ μȣσκεύω ἐκ τȣ̃ μοσχεύω (μεταφυτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τȣ̃ μόλος = μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τȣ̃ μόσχȣ μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων). πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω=μυσκέϜω, μȣξέω, (ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτὴρ· καὶ μυξάω, άζω. Σ. ξεμυξάζω=* emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω (συνώνυμον τȣ̃ μȣσκεύω) ȣ̓ παρὰ τὸ μολεύω (μόλος), ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω=μολύνω = μιαίνω (δεύω, ὑγραίνω, βάφω). βλ.* Мо́крый, Мо́хъ, Мо́ю.

Мзда̀, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Αγσξ.* med, *'Αγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Мѣ́здникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовозда́тель, *μισθαποδότης.* Безмѣ́здникъ (*ἔξ-μισθος*) *ἄμισθος* (*ἀνάργυρος*). *βλ.* Мѣ́чу.

Ми́лую (*ἐλεῶ*) *μειλέω, μείλω* (*μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Милость (*ἔλεος, χάρις*) *οἷον μειλητὺς* (*ὡς ἐλεητὺς*) *ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις* (*Γρμ.* Milde), *συγγεν.* Милый. [*Τὸ Λιθ.* mezu (*γλυκύνω*) *ἐκ τȣ̃* Мед (d=z) *μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος* (*μέλινος*) = *μείλιχος.*] *καὶ*

Милый, Милъ (*πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ.* hilaris) *μείλιος, μείλιχος, Γρμ.* mild, *Περσ.* mile.— Милую (*πραΰνω, ἱλαρύνω*) *μειλέω,* (*μείλω, μέλω, ὅπȣ ἀνήκει καὶ τὸ μέλι*), *ὡς λτ.* mulceo. [*ἐκ τȣ̃ μείλιος, τὸ μείλιον,* = deliciæ, *ὅθεν καὶ μείλια, τὰ,* = *προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τȣ̃ μ. ὡς μάλη,* ala. *οὐ γάρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἴλαος, ἵλεως· τȣ̃το γὰρ συγγεν. τȣ̃ ἔλεος*]. *συγγ.* Молю. *τὸ δὲ ἴλαος* = *ἀρχ. Γρμ.* gail, geil, gyl, *ὅθεν* geilen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.*

*Милоть, *μηλωτῆ.* (*σημείωσ. ἀποκοπὴν τȣ̃ μακρȣ̃ η.*)

Мимо, (*παρά, πλησίον*) *βλ.* Миную.

*Миндаль, *Γρμ.* Mandel, *Ἰτ.* mandola, amandola, *Γλ.* amande, *Ἀγγ.* almonde, *λτ.* amygdalum, *τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον.* (*Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον,* Миндаль.)

Миную (*παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι*) *ἐκ τȣ̃* Мину· *τὸ θέμα* Мію (*Δοβρόβ. σελ.* 89)=*μίω,* (*ἀντὶ μέω,* meo). *ἢ μίω* = *βίω, βείω* (*βέω,*

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Мину̀, (*ὡς ἐκ τοῦ ἑτεροσημάντου μίω, τὸ μίνω, μινύω) παρ' ὃ καὶ* Мимо (*πρόθ.=παρὰ) οἷον μοῖμος = οἶμος (οἴω = εἴω, ἴω) ἐκ τοῦ* Ми *μί-ω (ἴω) καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ (πέρα) κτλ.*

Миръ (*εἰρήνη) μεῖρα = εἶρα (εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τοῦ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.).* Мирю̀, *μείρω, εἴρω=εἰρηνεύω). ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω? (ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταστέλλω). τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мишуша́ю (*μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμοῦ μουσικοῦ) συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω (μετύω, μετύσσω), ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ οὗ μέτρον. βλ.* Между̀.

*Миса (*εἶδος τρυβλίου) συγγεν. λτ.* mensa, *μήνσα· ὡς τὸ μηνσώριον=πίναξ (Βυζαντινοί.). τὸ δὲ* mensa *παράγουσιν ἐκ τοῦ μέση, μέσος (Βάῤῥ.) „τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν (Πλούταρχ. Συμπ. Η.), ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τοῦ μέω, μάω = ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Мишанъ.

*Мисюрка (*εἶδος ἄλλο τρυβλίȣ· ὡς ἐκ τȣ̃* Мисюра) *λτ.* mensura, *'Ιτ.* misura (*μέτρον*) *ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισȣ́ρα* (*γαβάθα.*)

Мишáнъ (*εἶδος ἀρχαίȣ πλοίȣ*) *ἴσως, μόσυν, μόσσυν* (= *ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρακικὴ κατὰ τȣ̀ς Μοσσυνȣ̀ς, ἔθνος τȣ̃ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. 'Ρείμερ.*)

*Мишурà, *τὸ λ.* mixtura (*σημείωσαι* ш = xt.) *ἐκ τȣ̃* misceo, *μίσγω, οἷον μισγȣ́ρα, μιξȣ́ρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρȣ ἢ χρυσȣ̃, μετὰ μολύβδȣ ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον* (*μιγὰς*).

Міръ (*ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ* Миръ, *ὁ κόσμος*) *μῆρα, ἀντὶ μαῖρα* (*κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄστρον ὁ Σείριος. ἐκ τȣ̃ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ* Свѣтъ = *φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ μέρω δὲ, συγγενȣ̃ς τȣ̃ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα*). *ἢ* Міръ, Міра = *ἦμαρ* (*μεταθέσ. μῆρα*) *ἡμέρα.* (*τὸ δὲ 'Αλβανικ.* mir = *καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω*). *Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τȣ̃ κέζω, κάζω* (*κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. κάζω*), *καθὰ καὶ τὸ λτ.* mundus = *καθαρὸς, κασὸς* (*κάζω*). *Κόσμος δὲ ὠνόμασαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύστημα τȣ̃ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως* (*Πυθαγόρ.*). *Ἔστι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις. τὸ γὰρ „τȣ̃το ȣ̓ κατὰ μοῖραν ἔειπας* =

τῷ „ εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον (Ἰλ. Α. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Міръ = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τοῦ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λουκ. ἀμέλειτοι ἐκ τοῦ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τοῦ κόσμου ὁ Ζεύς. Ἰλ. Ο, 195) οὐδ' οὕτω τὸ Міръ = μοῖρα· καί τοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Мію (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Минýю.

Мкнỳ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τοῦ Мкỳ) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἵκνω, ἱκνῶ, κτλ.). ὅθεν Замыкáю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замóкъ μὲν=κλεῖθρον. Зáмокъ δὲ = φρούριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τοῦ εὐφωνικ. α, ἀμύνω, ἐξ οὗ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u = υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкнỳ.

Мкнỳ, ὡς ἐκ τοῦ Мкỳ, μύκω, μύζω (=μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечтà (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τοῦ μύζω) μύξις =

μύσις, κάμμυσις· καὶ Мечтáюсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τῦ* Мечтáю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζυσι, μύυσι, καμμύυσι. (συγγεν.* Мжу̀, *καὶ τοῦτ᾽ αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мкну̀).

Млады́й, Млáдъ *'Ρωσσ.* Молоды́й, Мо́лодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ᾽. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молодѣ́ю, Младѣ́ю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) *μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς, μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ= μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τῦ* Млáдъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Мáльчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ= πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Мáлый, *καὶ* Мелю̀.

Млáтъ, *'Ρωσσ.* Мо́лотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачу̀.

Млачу̀, *'Ρωσσ.* Молочу̀ (*ἀλοῶ, ἀλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τῦ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· *καὶ* (tero, trivi, tritum) tritura=*ἀλόησις*, triturare, *ἀλοᾷν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον.* Врхуща, *ἀντὶ* Молопіяща (*ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 121) *ἐκ τῦ* Вхру=*βρύκω, βρύττω, βρύσσω* (=*ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω*). *τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τῦ ἅλω, ἕλω, = ςρέφω* (*ὡς καὶ τὸ δινέω*) circumago, *διὰ τὸ παρ' Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ' ἣν δινεύϐσι τϐς βόας οἱ ἀλοῶντες*). *βλ.* Мелю.

Млзу̀=Молзу̀ *καὶ* Мельзю̀, *ἢ ὀρθότερ.* Мелжу̀ (*Δοβρόβ. σελ.* 126.), *Σρβ.* Музем (у = л) *Κρν.* Movsem, Molsem, *Λιβ.* mélzu (*μέλζω, ζ = γ*) *μέλγω, λτ.* mulgeo (*ὡς ἐκ τῦ μύλγω, μύλω, μόλω*) *Γρμ.* melken. *κτλ. τὸ Σερβ.* Музара (*ἀντὶ* Мулзара) = *μολγαία, ἀμολγαία* (*βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.*) *ὅθεν*

Млеко̀, Млѣко̀, *'Ρωσσ.* Молоко̀ (*γάλα*) *οἷον μελγὸν* (*μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν*) *μολγὸν* (*ἐκ τῦ μέλγω,* Млзу̀· *ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἀμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγϐσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργη,* amurga, amurca) *ἐκ τῦ μέλγω, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω* (*ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω*), *καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ.* malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (γάλα). Παῤῥβλ. μέλκα, λτ. melka (σκεύασμα ἐκ γάλακτος (Γαλην.), τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη (=μαλκάτη· ὡς ἐκ τῶ μέργω = μέλγω, οἷον μερκτὴ, μελκτὴ), τῶτο δὲ παρ' ἄλλοις τυρκικῶς, γιαύρτι. [Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω, μάλω, μαλάσσω, μαλακὸς, μύλω, μόλω, mollis, κτλ. βλ. Мелю].

Млкнѹ̀, Молкнѹ̀ (ὡς ἐκ τῶ Молкѹ̀) ὅθεν Молчапи, Σερ. Мучати, Βοεμ. Млчети (σιγᾶν), βλ. Молчѹ̀.

Млѣю (σιωπῶ δι' ἔκπληξιν, ἐνεάζω, γίνομαι ἐννεὸς, ἄνεως) μυλέω, μυλλέω. βλ. τὸ συγγεν. Молчѹ̀.

Мнóгїй, Мнóгъ (πολὺς) συγγεν. λτ. magnus=μάκανος=μάκερος (ὅθεν λτ. macer) συγκοπῇ μακρὸς· ὗτω καὶ μάκνος, μάγνος (μεταθ. οἷον μνάγος. α=ο, μνόγος) ἐκ τῶ μᾶκος, μῆκος. τὸ θέμα, μάω, μέω, ὅθεν μᾶκος, μέγας, μέγαρος, -γᾶλος, μάτις, μάσις, (μασίων) μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, καὶ μάλα, μᾶλλον, magis· ὅθεν ἀπεκόπη τὸ Ἰταλ. ma, Γαλλ. mais = μᾶλλον (potius)· τούτων συγγεν. καὶ τὸ Γερ. mehr, Ὀλλ. maar (ἀντὶ maer) ὅθεν meist (meh-ist.), ἴσως δὲ καὶ τὸ Menge, manch (ἀρχ. mannig. καὶ τὸ Ἑβρ. meni = πολὺς. βλ. Adelung, καὶ Ῥείμ. λ. μακρὸς καὶ μέγαρος)· καὶ τὸ Γοτθ. mais, maiza=μέζων, μείζων (μέγιςος, μάλα μέγας). [ὅτι δὲ τὸ πολὺς

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ̃ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могỳ.

Мній, Σλαβ. = μίνυς, μινυδς (συγκοπ. μνιδς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́нщій.

Мнỳ, ἀπαρέμφ. Мя́ти, Мя́ть, ὡς ἐκ τȣ̃ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τȣ̃ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мнỳ), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́тіе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкій, καὶ Мя́со.

Мню̀, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβȣλεύοντο φυγὴν (Ἰλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣ́ніе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помянỳ, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мять (ἀντὶ па́мнять, κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мянỳ, ὅθεν Помянỳ), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Могы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τȣ̃ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, Ἰτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ'. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογȣ́λα, μαγȣ́λα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могиле́въ) ἴσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τῦ μήκυς, μάκρυς· βλ. Могу̀. *ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγυλον. βλ.* Мя́со)· *ἢ* Мкну̀ (Мок-*μυχὸς, μυκάλη?*). *Ἢ τὸ* Моги́ла *ἐκ τῦ* Гоми́ла, *τῦτο δὲ=λτ.* cumulus, *ἐκ τῦ* cumus=*χυμὸς=χῶμα, πρόσχωμα* (*ὡς ἐκ τῦ χαμὸς*, humus), *παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ* (*ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβέριον = τάφος, λτ.* ciborium). *Εἴη δ' ἂν τὸ* cumus *μᾶλλον= κύβη, κύπη*, Ку́па, Губа̀, *κύβος* (*β=μ, κύμος*) *κύβελον* (*κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη*), *κυβήλη* (*κυμήλη, κουμήλη*, Гоми́ла)· *ὅθεν καὶ Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *κουμέλα, καὶ γυμέλα = τροφαλὶς, πακτὴ*, (*ὡς καὶ τῦτο ὀγκῶδες*), *ἣ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγυσιν· „ὧπυ* (*ὠόπ, Ἀριςφν.*) *ὧπυ, τὸ νωπὸν τυρὶ· ὤπ, γυμέλα δροσερή.*"

Могу̀ (*δύναμαι, σθένω, ἰσχύω*) *μογῶ, μόγω, μόζω* (*μόζεις*, Мо́жешь), *ἐκ τῦ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξῶ. Ἡσύχ.* [*τὸ μογέω = μοχθῶ, πονῶ, ἐμφαίνει καὶ τὴν τῦ πονοῦντος ἰσχὺν· μοχθεῖ δέ πυ ὁ δυνάμενος· καθόλυ δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μῆκος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολῶ* (=*μολέω*) *μολίω = λτ.* molior (*ἀποκινῶ, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρῶ ἔργον βαρὺ*) *καὶ = ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, Ἰωνικ. μῶλος = μόθος, μόγος* (*πόλεμος, μάχη*), *καὶ „μωλεῖ,*

μάχεται (*'Ησύχ.*). *πρβλ. Γρμ.* mögen (*δύνασθαι*) *καὶ* mühen (*μοχθεῖν*), *ἀμφότερα συγγενῆ* (*ὡς* fliegen, *καὶ* fliehen). *Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω*, moveo, *μόθος*, motus, (*ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος*)· *τὸ δὲ μόω, μόγω*=(*μάω*), *μάγω, μάγας* (*μέγας*), *μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος*, Мóченъ (*βλ.* Мнóгiй), *μῆχος* (*μηχανὴ*) *μόγος*, Мóщь, Мóчь, (*δύναμις, ἰσχύς*)=*Γρμ.* Macht, Möge, Müge, *ἐκ τῦ* magen, mögen (vermögen), *καὶ* machen (*ποιεῖν, τεύχειν*=*μαχανᾶν,-σθαι*). *βλ. 'Ρείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.*]. *ὥςε τὸ* Могу̀ *πιθανώτατα συγγενὲς τῦ* Бóгъ, = *Βόγας*, = *μόγας, μάγας, μέγας. βλ.* Бóгъ *καὶ* Богáтый.). *πρὸς τὸ* Могу̀, *πρβλ. Λετ.* mahku, *καὶ Σκρ.* moho, mahat, mia.

Можу̀ (*ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·*) *μώζω*, = *σμώζω, σμώσσω, σμώχω.* „ *σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν* (*'Αριςφν.*). *ἐκ τῦ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ.* Мозóль (*τύλωμα*). „ *ἔσμωξεν, ἐπάταξεν* (*'Ησύχ.*), *τὸ δὲ σμώχω* = *ψώχω.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σμώνη.*)

Мóзгъ (*ἐγκέφαλος, μυελὸς*) *μύσγος* (*μόσγος*, *ο* = *υ*) = *μύσκος, μύξος* (*ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος*) *ἐκ τῦ μύξω* (*ὅθεν καὶ μύξα*) *μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελὸς, Γαλ.* moëlle (*ὡς πύελος*, poêle, *ἀντὶ* poëlle). *τὸ δὲ λτ.* medulla *φαίνεται ἐκ τῦ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεύλὸς, μεδυλὸς, παρενθέσ. τῦ δ* (*ὡς, τένω,*

τένδω, tendo). *Ἐκ τῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον (β=μ, μυζίον) καὶ βυζάνω. (βλ. 'Ρείμ. λ. μύζω). Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλυσι καὶ τὸ 'Εβρ.* moach, *'Αραβ.* moch, mochiel, *κτλ. βλ.* Мязга̀.

Мо́й, Моя̀, Моѐ, *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς (ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο=ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμείω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ). λτ.* meus, mea, meum, *'Ιτ.* mio, *Γλ.* mon, mien, *Γρμ.* mein, *Περσ.* man, *'Ινδ.* mi, mah.

Мо́кну, *καὶ* Мо́клый, *βλ.* Мо́крый.

Мо́крый, Мо́кръ (*δίϋγρος, νοτερὸς*) *μυκερὸς, συγκοπ. μυκρὸς (ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς) ἐκ τῦ μυκὸς, καὶ ὐσιας. μῦκος (μύξα), λτ.* mucus, *ὅθεν* mucidus, muger (Fest.). *ἢ μυχλὸς, μυκλὸς,* Мо́клый, *λ = ρ, μυκρὸς (υ = ο = υ μοκρὸς, μυκρὸς, μυγκρὸς), ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μύχλα = εὐρὼς = μύκος, μῦκορ, λτ.* mucor, *τὸ δὲ μύχλα συνήθ. καὶ μύχρα· ὅθεν μυχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει (ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς), ὡς τὸ, " ἐυρώεντα οἰκία (εὐρωτιῶντα = σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία=σεσηπυῖα, σκοτεινή. Σχλ. Σφκλ. Αἴ.) Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη (ὅθεν συνήθ. λάσπη) = λέμφος, καὶ „ ἀνήλιος λάμπη = ἐυρὰς, εὐρώεντα οἰκία τῦ ἅδου (Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τῦτο εἴη ἂν καὶ=λαμπὰς (λάμπα),*

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπῃ = *ἄνευ λάμπης ἡλίȣ, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη.* (*βλ. καὶ* Мра́къ). Смо́ркаю (*ἀπομύττω-μύζω, μύγγω*, mungo, emungo, *συνήθ. ξεμυξάζω*)· *καὶ* На́сморкъ (*κατάῤῥους*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Смо́ркъ, Мо́рк = *Δωρικ. μύρκος* (*μόρκος*) *λτ.* murcus, (murcidus), *ἀντὶ* (*ρ* = *σ*) *μύσκος*, muscus, *μύξος, μύξα. Ἐκ τȣ̃ δωρικȣ̃ μύρκος μȣ̃ρκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βȣ̃ρκος* (*τόπος ἑλώδης, β* = *μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.*) *καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς* (*ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον*), *καὶ ῥῆμα βȣρκόνω* = *ὑγραίνομαι.* „ *ἐβȣ́ρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του* (= *ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων*), *ὡς ἀπ' ἀρχαίου ῥήματος* (*βυρκόω*) *μυρκόω* = *μυσκόω, μυξόω, μυσκέω* (*μȣσκεύω. βλ.* Мзгну̀), *ὅθεν καὶ τὸ* Мо́кръ (*μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.*) = *μορκὸς* (*βορκὸς, βȣρκὸς*)· *τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος* (*ἐπιθετ. μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς*) *ἐκ τȣ̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ* Мо́кну (*μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τȣ̃* Мо́ку), *καὶ* Мочу̀ (*ὑγραίνω, διαίνω*) *οἷον μόκω* (*ο*=*υ*) *μύκω, ἀντὶ μύγω* (*μύζω, μύξω, μέμυκα*), *λτ.* muceo, (*ὡς μάκω, μάγω*, maceo, macero), *συγγ. Γερμ.* müchen (mücheln), *κτλ. Ἐκ τȣ̃* Мочу̀, Мо́ча (*οὖρος*), *συγγεν. μύξα* (*μόξα, μίσκα*). *τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω* (*μάζω*), *μάδω* (madeo), *μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη*, Мгла̀, *ὀμιχῶ· καὶ*

μίγγω, λτ. mejo, mingo, Γρμ. ἀρχ. miegen, migen· ἐκ τῦ μίω, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω, ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς (Ἡσύχ.)· οὕτω καὶ μυδὸς, μυδάω, Γρμ. modern, καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ. Мóхъ, καὶ Макáю, καὶ Мóю, καὶ Мзгнў, καὶ Ῥείμ. λ. μύζω, καὶ μίω.

Молвлю̀ (θορυβῶ). Молва̀ (θόρυβος) μόλϜα = μόλϜος, μόλος, μῶλος = μόθος, θόρυβος, φρυαγμὸς (Ἡσύχ.)· καὶ μόλϜω, μόλω, μωλέω (μάχομαι· ὡς πάλιν, βοὴ = μάχη)· ἀλλὰ πιθανώτερ. Молва̀ = μολπὰ (μόλπω, Мóлвю) μολπὴ, μέλπω. [τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλυς, ἀλλὰ καὶ = κραυγή. Ἰλ. Ν, 637· καὶ ἐν Σ, 572 = ἰΰγμός· οὕτω καὶ, σύριγγος μολπὴ (Σφκλ.), καὶ „ μέλπηθρα κυνῶν. Ὅμ.]

Мóлнія (ἀςραπὴ) βολία = βολὴ (ὡς συγγραφία, —φὴ Саломіа, Σαλώμη.) β = μ. βολ(ν)ία, μολ(ν)ία (μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς Волна̀, ἀντὶ Вола̀, Γρμ. Wolle, βαλλὸς, = μαλλός· βλ. καὶ Волна̀, Мóсшъ, κτλ.)· τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς, καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ, καὶ φωτὸς ἀκτίνων, ὅθεν καὶ ἑκηβόλος ὁ Ἀπόλλων = ἥλιος, κτλ. (ἐκ τῦ βάλλω, Валю̀ = πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς, ἀφ' ῦ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος). βέλος, ἢ βολὶς, καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν. (βλ. Ῥείμ. λ. βέλος). βλ. καὶ Стрѣла̀. [τὸ

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю, *οὐ συγχυτέον τῷ* Молнія].

Молодый, *βλ.* Младый —. Молоко́, *βλ.* Млеко́ —. Моло́тъ *βλ.* Мла́тъ —. Молочу́, *βλ.* Млачу́.

Молчу̀ (*σιωπῶ*) *μυλίζω, μυλλίζω* (*μολίζω, ο = υ, = μύλλω, μυλαίνω - λλαίνω, Σ. μουλλόνω = σιωπῶ*). *Ὡς ἐκ τῦ μύω, μέμυκα, μύκω*, Мкну̀, *μυκίζω, Λακων. μουκίζω* (= *σιγῶ, καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.*) = *μυχθίζω = μωκάομαι* (*συνήθ. ςραβοςομίζω*)· *οὕτω καὶ μύω, μύλω, μύλλω = μυλλαίνω, μυλλίζω* (= *μοιμύλλω, σκώπτω τοῖς χείλεσι, καὶ = σιωπῶ, μύω τὰ χείλη*). *Παράβαλε τὸ σιλαίνω, σιλλαίνω* (*ἐκ τῦ σίλλω, σέλλω = ἕλλω, ἴλλω, ςρέφω*) = *μυλλαίνω, μοιμύλλω, Γρμ.* mummeln· „ *σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ* (*Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει, ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ, μυλλίζῃ, κτλ.*), *ὡς ἐκ τῦ σιλέω, καὶ τὸ λτ.* sileo (*σιωπῶ*), *Λιθ.* tilu. *τὸ δὲ Σβεκ.* tiga = *σιγᾷν* (*τιγᾷν*). *Εἰς τὸ μύλλω, μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ.* schmollen (*βλ. καὶ* Adelung.). *βλ. τὸ Σλαβ.* Млкну̀, Молкну̀.

Мо́ль, *Σ. μόλυζα, μόλυτσα* (*παρὰ Θετταλοῖς, παρ' ἄλλοις δὲ σκῶρος, = σκῶλος, σκώληξ, λ = ρ.*) = *σὴς* (*λτ.* tinea), *ὡς καὶ* Мо́лица (*σκωληκόβρωτον ξύλον*). *συγγεν. μῶλυξ, μῶλυς* (*ἐνεργητ. καὶ μωλὺς, παθητ. = τεθρυμμένος, κτλ. βλ.* Мра́къ). *παρὰ τὸ μόλω,*

= *μάλω, μέλω,* Мелю, *μύλω, μύλλω. λτ.* molo (*τρίβω, ἀλήθω*), *μολύω, μόλος, μόλυς, καὶ μῶλυς* (*βλ. ʻΡεϊμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ*). *Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω, καὶ τὸ* tinea *παρὰ τὸ τείνω = τένω, τένδω, τένθω* (*τρώγω*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Motte *ἐκ τȣ ἀρχ.* maten = *μύσσειν, ἀμύσσειν* (zernagen). *καὶ θρίψ, ἐκ τȣ θρίπω, τρίβω· καὶ τὸ σαράκιον σάραξ* (*ἐν τῇ συνηθ. = ἴψ, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ ἴπτω*), *παρὰ τὸ σάρω, σαίρω* (*σχάζω. ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ = χάσμα*). *Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα = σκορόδȣ κεφαλὴ μονόκοκκος* (*ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας*) *συγγεν. τȣ μώλωψ* (= *μώλυξ, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ μώλω = μόλω*) = *σμῶδιξ, πρῆσμα ἐκ πληγῆς. ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα* (*ἡ καὶ μάλυζα, καὶ μάνυζα*) *διὰ τὴν ὁμοιότητα· καθὰ καὶ τὸ Γλ.* oignon (= *κρόμμυον, καὶ σμῶδιξ*) *ἐκ τȣ λτ.* unio (*οἴνη*), = *οἰνὸν* (*ὀϊνὸν*) = *ἐνιαῖον* (*ἑνὰς*) = *μονόκοκκον. βλ. καὶ ʻΡεϊμ. λ. μώλυζα*].

Молю, *ἱκετεύω, δέομαι, λιπαρῶ*), *μολῶ, μόλω* (= *ἔρχομαι, ἥκω, ἵκω· ὡς καὶ ἐκ τȣ ἵκω, ἵκομαι, ἵκεται, τὸ ἱκέτης, ἱκετεύω*). *ἢ μέλω* (*μέμολα, μόλω,* Молю) = *μείλω, μειλίσσω,* Милую, (*βλ.* Милый)· „ *Μειλιχίη, ἱκετίη* „ *διαμέλεοι, ἱκέται* (*ʻΗσύχ.*). *τὸ δὲ μέλπω* (*μέλϝω, μέλω, μέλος*) *μολπή. βλ.* Молвлю.

*Монастырь, *μοναςήριον. Σημείωσ.* ы = *η. διὰ τȣ̃το σεσημείωται ἡ λέξις.*

Монúсmо, (*περιδέραιον*) *μανίαξ*, *μανιάκης*, *μανιάκιον*, *μαννάκιον*, *ἐκ τȣ̃ μάννος*, *μάνος*, *μόννος*· *λτ.* monile, *ὅθεν ἴσ. καὶ μονίσκος* (*σκ=στ*, *μοννίςος*), *Σ. μανιάκι.* [*παρὰ τὸ μὴν*, *μὰν*, *μανὸς*, *ὡς καὶ τὸ μηνίσκος*, *διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μανιάκης*)· *ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ* Монúсшо = *μανίσκος*· (*α* = *ο*), *μηνίσκος*]·

*Мóпсъ, *τὸ Γρμ.* Mops (*εἶδος κυνὸς.* canis fricator) *ἐκ τοῦ μύωψ* (Wachter. *βλ. καὶ* Adelung.)

Моргáю, Мргáю (*καμμύω*) *μύζω*, *μύξω*, *μύσκω* (*μύρκω*, *μυρκάω*, Моргáю· *ὡς μύρκος* = *μύσκος. βλ.* Мóкрый). *ἢ μόργω* (*ὀμόργω*, *ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τȣ̃ καμμύοντος*)· *ὁ* '*Ησύχ. ἔχει*" *μοργᾶται*, *παρῶπται. βλ.* Мóрщу.

Мóрда (*ῥύγχος*) *ἴσ. συγγεν. Γρμ.* Mund (*ςόμα*) = *μύνδος*, *μυδὸς* (*καὶ μυτὸς*, *μυττὸς. λτ.* mutus), *μῦθος*, *μύθα* (*φωνὴ*), *μύνθα*, *καὶ ν* = *ρ*, *οἷον μύρθα*, *μύρδα*, Мóрда· *ὡς καὶ τὸ Σ. μȣ̃τρον*, *οἷον παρὰ τὸ μύρτος*, *ἀντὶ μύνδος*, *μυνδὸς*· *ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς*, *μύτη*, *μύττη*, *μύτις* (=*ῥίς.*). *τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ μύζω* (*βλ.* Мурчỳ), *μέλ. μύσω*, *μυσιῶ*, *ὅθεν καὶ τὸ* '*Ιτ.* muso, *Γλ.* museau (*ῥύγχος*), *Σ. μȣ́τζενον* = *πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος* = *πρόσωπον* (*Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ* '*Ρείμ. λ. μύζω*). *βλ· καὶ* **Языкъ.**

Мópe (*θάλασσα*) *λτ.* mare, *Γρμ.* Meer, *Γλ.* mer, *Ἑσονιςὶ* merri, *Βενδ.* murie, *συγγεν.* *μύρω* = *ῥέω* (*ὅθεν. καὶ λτ.* mœreo, *μυρέω* = *μύρομαι*, *συνήθ.* *μυρολογω*, = *θρηνῶ.* œ=u· ὡς, οι=υ), *καὶ ἰδίως τὸ μύρω=ῥέω μετ' ἤχου*, *διπλασιασμ·* *μορμύρω* (*ὅθεν λτ.* murmuro, *Γρμ.* murmeln, *Σ.* *μουρμουρίζω*), *ἐπὶ φλοίσβȣ ὑδάτων.* *Ὡσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα* Μópe, mare, murie (*οἷον, μάρα, μύρα, μόρα*), *ὅθεν καὶ Γλ.* marais (*λίμνη*), *ὡς μύρουσα, μορμύρȣσα* (*βλ.* Ezero)· *ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης.* (*βλ.* *Ῥείμ. λ. μορμὼ*). *Ἐκ τȣ̃* Мópe, мopéй *φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος* (*οἷον θαλασσίτης, ὡς ἁλιςεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ*). *Ἀλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγȣσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλȣσιν εἶναι! ἧ, φασὶ, καὶ τὸ πάλαι Ἀπία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίȣς·* [*καὶ τοι γε καὶ τȣ̃το τῶν μάλιςα ἀμφιβολογȣμένων ἐςί. τὸ γὰρ Ὁμηρικ. Ἀπίη γαίη ȣ̉ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον* (*ἄπιος, ἀπία* = *ἀπȣ̃σα καὶ ἀπέχȣσα μακρὰν, τηλεδαπή*)· *καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ ,, πολυδίψιον Ἄργος· καὶ ἀπὸ Ἄπιος δὲ τȣ̃ Φο-*

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. Ὅπως δ' ἒν ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπε Μορέας κεκλήσεται τῦ λοιπῦ, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςὶ, ἡ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τῦ κρατοῦντος αἴτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· ,, ᾧ γὰρ πλῦτος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.

Морóшка (*ὑποκορις· ὡς ἐκ τῦ* Морóшъ) *μόρον, μῶρον, συνήθ. μῦρον* (rubrus chamæmorus), *καὶ μορία τὸ δένδρον* (*ὑποκορις. μορίσκη, συνήθ. μορίτζα*). *συγγεν.* Мрáкъ.

Морóзъ, *βλ.* Мрáзъ.

Мóрщу (*ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σεφρόνω*) *μόργω* (*γ = ζ =* щ. *μόρζω*) *ὀμόργω, ὀμόργνυμι* (*μέργω, μέλγω*), *βλ.* Моргáю.

Мóръ, Морю̀, *βλ.* Мру̀.

Москва̀, *βλ.* Мóю.

Мóстъ (*γέφυρα*) *φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν* (*ε = ο, μοςὸν*) *= τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ.* (*μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον*). *ἔςι δ' ἒν πιθανώτατα = βαςὸς* (*α = ο, βοςὸς, β = μ, μοςὸς*) *ἐκ τῦ βάζω, βαςὸς* (*ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω*). *τὸ δὲ βάζω = βάδω* (vado, *βαδίζω*) Веду̀, *βιβάζω· καὶ δωρικ.*

(βύζω, βαβύζω), ὅθεν (βάβυξ) βαβύκα, καὶ βαβύκτα, ἡ γέφυρα, παρὰ Λακεδαιμονίοις. (Ἡσύχ. καὶ Πλέταρχ. Λυκέργ. ς), ὡς τόπος δι' ἔ βαδίζεσι, βάσιμος, ςεῤῥὸς, βατὸς, βαςὸς· ὅθεν καὶ Мощу̀ (γεφυρόω, κατασκευάζω λιθόςρωτον) = βάζω, πάζω (πήγνυμι. ἐκ τῦ πάω = βάω = μάω. βλ. Мѣсто, καὶ Мчу̀). Καὶ τὸ γέφυρα = Ϝεφύρα, ἐφυρὰ, φ = χ. ἐχυρὰ (Ῥείμερ.).

Мотáю (σείω, διαλύω, μηρύω, ἐκμηρύω, συνήθ. τυλιγαδιάζω, Γλ. dévider) συγγεν. μόω, μάω (ἕλκω, ξαίνω), μοτὸς (ξαντὸν), καὶ μότος, motus, μόθος (μοέω, moveo), καὶ μοττόω· „ μοττεῖ, τιτρώσκει (Ἡσύχ.). τῦ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω, μίτος, Мо́тъ (μήρυμα)· ὅθεν μιτόω, καὶ συνήθ. παραμιτόω, -τόνω, καὶ παραμιτίζω (χυδ. παραματίζω) = διαπερῶ τὲς μίτες τοῦ ςήμονος διὰ τῶν μιταρίων. (ἑλληνικώτερ. καιρόω, ἐκ τῦ καῖρος = licium). „ καιρῶσαι, μιτώσασθαι. " κεκαιρωμένων, μεμιτωμένων (Ἡσύχ.).

Мо́тъ, ὑποκορ. Мотыга (ἄσωτος). Мотáю, (ἀσωτεύομαι, διασκορπίζω τὴν ἐσίαν). τὸ ἀνωτέρω, Мотáю, μεταφορικῶς. „ μόττυς, ἔκλυτος (Ἡσύχ.)

Мотчáю (μέλλω, βραδύνω) ματάω (ματάζω)? ἢ συγγεν. Мотáю?

Мотыка (σκαφεῖον, σκαπεῖον, χυδαίως τσαπεῖον· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θετ-

ταλίας μοτίκα, ἡ δίκελλα, καὶ πᾶσα δυσχεϱῆς χειϱωναξία), μάδιγος, δίκελλα· (Ἡσύχ.). ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα, (δ=τ. καὶ γ=κ. ματίκα). ἢ συγγεν. Мотаю, *μότος, αἰολικ. μόττυς (μοττύη, μοττύϝα, μοττύγα)· ὡς καὶ ,, μοττύας (= μοττύα), (ὄϱγανον) ᾧ ςϱέφεσι τῶν ϱυτήϱων τὲς ἄξονας (Ἡσύχ.)*

Мотьıль, Мотьıло (*Σλαβον. = κόπϱος) ἐκ τῦ μόνθος, μόνθυλος, χωϱὶς τῦ ν, μόθυλος)= ὄνθυλος (ὅθεν τὸ ὀνθυλεύω. τὸ θέμα ὄζω, ὄσθω, ὄθω, ὄνθος, βόνθος, μόνθος). βλ.* Лáйно. *ἢ συγγεν.* Мотáю (*μίω) μίτυλος, μύτιλος (μιςὸς) μυςίλλω, μιςύλλω (κόπτω. ὡς καὶ κόπϱος, ἐκ τῦ κόπτω)?*

Мóхъ, *Σλβ.* Мъх, *Σεϱβ.* Мах (*φῦκος, βϱύον, μνίον) ὑποκοϱ.* Мошóкъ, *Γϱμ.* Moos, *Γαλ.* mousse, *'Ισλ.* mossa (*καὶ 'Αϱαβ.* mosc), *μ'. λτ.* mussa, mussus, mussum, *μ'. ἑλληνισμ. μῦσχος, συνήθ. μοῦσκλον· ἐκ τῦ ἀϱχαίυ μύσκος (= μύξος), λτ.* muscus, *ὡς καὶ μύσκης, μύσχης = εὐϱῶς (Ἡσύχ.) συνήθ. μύχλα, καὶ λτ.* mucor, *μῦκοϱ, μῦκος· ἐκ τῦ μύω, μύμυκα (μύκω), μύζω = μύδω, μυδάω. ὅθεν καὶ ὁ μύκης· τὰ πάντα ὑγϱότητος γεννήματα. Παϱάβαλ. τὸ 'Ισπαν.* moho = *μύσχης (εὐϱῶς), καὶ μῦσχον (βϱύον)· καὶ τὰ Γαλ.* mousse (*βϱύον*), mousseron (*εἶδος μύκητος*), moisissure (*εὐϱῶς*). *βλ.* Мóкрый, *καὶ* Пýхъ.

Мочу̀, *βλ.* Мóкрый.

Мόю, *ἀπῥμφ.* Мыти *ἐκ τῦ Σλαβ.* Мыю (*νίπτω, πλύνω*) *μίω, μάω, μόω, μώω, μέω. Ἐκ τῦ μίω, τὸ μίχω, ὀμίχω, ὀμίχλη, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω=διαίνω, βάφω.* (*Ἰλ. Δ.* 145). *ἐκ δὲ τῦ μάω, τὸ μάζω, μάσσω, καὶ σμάω. ἐκ δὲ τῦ μέω, σμέω, τὸ σμήχω, ὡς καὶ σμίχω* (*μίχω*). *ἐκ δὲ τῦ μόω, τέλος, τὸ μόλω, μολύω, -λύνω, μύρω, μορύσσω· κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμάω*). *ὅθεν* Мόйка, *μία τῶν τὴν καλὴν Πετρόπολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τῦ Νευᾶ* (*αὐτοφυὴς, ὡς λέγυσιν, ἀνέκαθεν*), *οἷον μοϊχὴ* (*ὡς μιαχὴ, μίαχος*) (*μῶσα*), *σμῶσα, σμήχυσα* (*πλύνυσα·*). Τοῦ Мόю *συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ* Москвὰ, *ποταμὸς, ἐξ ὗ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ, καὶ μεγαλοπρεπεστάτη πόλις* Москвὰ (= МосκϜὰ, Моска) *Μόσκα καὶ Μόσχα* (*οἷον μοσκὴ, μοσκεύουσα = ὑγρά. βλ.* Мόкрый, *καὶ* Мзгнỳ), *κατὰ τὸ μύσκος* (*μύρκος,* murcus, murcidus) *μύσκα· καὶ μίσγα, ἐκ τῦ μίσγω, μίγω, μύζω, μύω = μάω, μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην* (*ὕω*), *πόλιν Λυκίας, καὶ Ὑδρῦντα, πόλιν Ἰταλικὴν, καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάυσαν, κτλ. βλ.* Окὰ. *Πρὸς δὲ τὸ* Мόю *πῤβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μῶϋ = ὕδωρ. Ἑβρ.* majjim, *καὶ κατὰ Σίνας* min = *ποταμὸς. τὸ δὲ Σκρ.* amma = *ὑγρὸς. κτλ. βλ.* Мόкрый.

Мра́вій, *Σλαβ. Σερβ.* Мра́в, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мра́вля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ 'Ρωσσ.* Мураве́й, *μύρβος, (μούρβας) μύρβαξ Δωρικ. = βύρμαξ, καὶ βόρμαξ (β = μ, μύρμαξ, - μηξ.), καὶ (β = φ), φόρμαξ, λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὄρμιξ, ('Ησύχ.) = φόρμιξ, βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver (*σκώληξ*), *Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ.* (*βλ.* Че́рвь). *Πρβλ. Δαν.* myre (*= μύρμηξ, οἷον μύρος, ἐκ τῦ μορὸς, μυρὸς, μύρϝος, μόρϝος, μορβὸς = μαυρὸς, ἀμαυρός. βλ.* Мра́къ, *καὶ 'Ρείμ. μορμώ*), *'Αγγ.* mir, *Σβ.* mura, *'Ισλ.* maura, *Κτσξ.* miere, *Περσ.* mur.

Мра́зъ, *'Ρωσσ.* Моро́зъ (*παγετὸς, κρύος, πάγος, κρύςαλλος.*) *συγγεν. μάρω, μαράσσω = μαρμαίρω, ςίλβω, διὰ τῦ κρυςάλλυ καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρὸν· ὡς καὶ γέλα* (*ἕλα, ἕλη*) *Ϝέλα, λτ.* gelu, gelidus· (*τὸ δὲ* glacies*=γλαυσσὸς, λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.*). *'Εκ δὴ τῦ μαράσσω, μάραξ, μάραγος* (*ξ = ζ, μάραζ,* Мра́зъ), *ὡς καὶ μάραγ(δ)ος, καὶ σμάραγδος (ἡ λίθος, διὰ τὸ λαμπρὸν, ἢ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος, ἐκ τῦ λύγος, λύγη, λύκη,* lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τῦ μάρω* (*μαρμάρω, μαίρω, μαρμαίρω*), Ма́рморъ, *μεταθ.* Мра́моръ, marmor (*διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκόν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄςρον λαμπρὸν, τὸ τῦ κυνὸς (Ἡσύχ.). κτλ. [τὸ Γερμ. kalt, Kälte, ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει ἐ μόνον μετὰ τῦ λτ. gelidus, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῦ calidus (κήλεως, θερμὸς), καὶ τῦ Ἑβρ. kel, Κτσξ. köle (πόνος, ἄλγος), ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν (βλ. Adelung. λ. kalt.), ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδρῦ ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ. frigo, καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ. frigeo, συμπίπτυσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος (βλ. Ῥειμ. λ. φρύγω)· κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ Мра́зъ, Моро́зъ, ἄλλος ἄν τις παραβάλοι τὸ μόρος (πόνος, κακοπάθεια· βλ. Мрỳ), ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ. Міръ.

Мра́къ (ἀχλὺς, σκότος), Ме́ркну, Σλαβ. Мркнỳ (σκοτίζω), Мра́ченъ (σκοτεινὸς ἀμαυρὸς) συγγεν· μάρω (μαύρω), μαυρὸς (λατ. maurus, μῶρος, Ἰλ. more, κτλ.), καὶ μόρω, μορὸς (ὅθεν μόρον), μορϜὸς (ὅθεν ἀμορβὸς), μορφὸς, μορφνὸς, καὶ (φ = χ.) μόριχος (ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥειμ. λ. Μορφνὸς). Τὸ δὲ μορβὸς (καὶ χωρὶς τῦ μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ. furvus) ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς (Ϝ = ϙ, καὶ β), καὶ μυργὸς (ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μῦργος, μῦργκος, ὁ μέλας κύων), καὶ μυργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μυρτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει (ὡς τὸ μυχρόνει,

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτός, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μυργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μύρχόνει, ἢ τῦτο ἐξ ἐκείνυ παράγειν· ᾧ περ ὑ πείσομαι. βλ. Мóкрый)· *Ἐκ τῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος = ἰοειδής, καὶ Τυρκ,* mor)· *τοῦτο γῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μοργός, μορβός) εἴη ἂν ὡς ὑσιαςικὸν=*Мрáкъ (*μόρκος, ἐκ τῦ μόρω. ἢ ἐκ τῦ μάρω, μάϜρος, μαῦρος, μάρϜος, μάργ-ος, μάρκ-ος,* мрáкъ)· *καὶ* Мéркну (*μορκόνω, μυργόνω)=μορϜόω, μορόω, μορύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω,* Марáю, *μαράζω (μορίζω)* Мрачу̀. *Πρβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιῦ,* myrteus, murteus = fuscus), *αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνῦ, μελαίνυ)· πρὸς τὸ μῦρτος (μῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ* Мрáченъ, *ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνὸς, μορκνός). βλ.* Марáю.

*Мскýсъ, *μόσχος, λτ.* moschus (*τὸ ἄρωμα*), *Γλ.* musc, *κτλ. καὶ Ἀραβ.* misk. (*τὸ μόσχος ἐπὶ τῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ* Мскýсъ *πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.*)

Мстò, *καὶ* Мéстъ, *Γρμ.* Most, *τὸ λτ.* mustum, *Σ. μῦςος (γλεῦκος), ἴσως = μυςός,-ςὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ.* suc-

cus (*ὀπὸς*) *ἐκ τῦ* sugo, *βλ.* Сóкъ, Мóзгъ, Мычу.

Мрéжа (*δίκτυον*) *καὶ Σ.* (*ἐκ Θεσσαλίᾳ*) *μέρζα* = *λέγνη* (*πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.*) *ἐςὶν ἄρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ* (*μήρινς*) *μήριγξ, μήριγμα ἐκ τῦ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω* (= *ἔρω, ἐρύω*)· (*οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα,* Мрéжа *ἐκ τῦ μηρίζω μηρίω*)?

Мрỳ (*θνήσκω*) *μόρω, καὶ μόρτω*· „*ἔμορτεν, ἀπέθανεν* (*'Ησύχ.*), *Σερβ.* Мрем (*μόρημι*) *Λιθ. καὶ Λεττ.* mirstu, *λτ.* (morio) morior, *Γλ.* meurs, *κτλ.* Мéртвый (*νεκρὸς.* Мéртв— *μερτϝ-ὸς*) = *μορτὸς* (*μροτός, μ* = *β, βροτὸς*) *λτ.* mortuus, *κτλ. καὶ μόρτης* (*θάνατος*) = Смéрть, *καὶ μοῦρτος, λτ.* murdrum (*φόνος*), *Βυζαντ. καὶ Γρμ.* Mord, morden, Mörder, *κτλ. Παῤβλ. Σνσκρ.* murd, mrit, mrita; *Περσ.* murd, mürden, *κτλ.* Мóръ (*πανώλης, λοιμὸς*) *μόρος, λτ.* mors. *ὡς καὶ* morbus = *μόρϝος.* Морю̀ (*θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω*) *μόρω, μορέω* „*μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν.* „*μεμορημένος, πεπονημένος*· " *μόρος, φθόρος, πόνος* (*'Ησύχ.*). Моровый (*λοιμώδης, θανάσιμος*) *μορόϝεις μορόεις,* mortalis, *κτλ.*

Мýдрый, Мýдръ (*σοφὸς, φρόνιμος*) *συγγεν.*

ματὴρ, μήςωρ, ἐκ τȢ̃ μάω, μάθω, αἰολικ μήδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (*καὶ οἷον μηδρὸς;* Мýдръ, *ἐκ τȢ̃ μῆδος, ὡς ἐκ τȢ̃ κῦδος, κυδρὸς — τὸ δὲ η = у, ὡς, κηδεία,* Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σȣσάμι, σȣπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ (*σοφίζομαι*) *μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ.* (*μηδρόω*)?

Мýдо (*ὄρχις*) *μῆδος,* (*μῆδο-ς· η = у,* Мýдо. *βλ.* Мýдрый), *μέδος, μέζος·* (*ἐκ τȢ̃ μέσον.*)*βλ.* Междỳ.

Мýжъ (*ἀνὴρ*) *συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis = *ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτȣ μ, μάρης = ἀνὴρ* (*παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ,* 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης* (*ὁ Ἄρης*), *ὅθεν Μάμερτος* (*Λυκόφρ. ὡς ἐκ τȢ̃ Μάμερς,* Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as = *ἅς, ἅς = εἷς, ὅς, ἶς, Fἷς, λακων. Fἰρ = λτ.* vir (*ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus = *ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνήρ. βλ. Ῥείμερ.*)· *τὸ δὲ ἶς = ἴος, ἴα, μετὰ τȢ̃ μ, μία, καὶ οἷος* (*οἰνὸς,* unus) *οἷς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τȢ̃ μ, μοῖς, οι = у, καὶ σ* = ж, Мýжъ (*ὡς τὸ* mas = *ἅς, εἷς, οἷς, οἷος*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Mann (*ἀνὴρ*), *Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντωνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis = *μὶς, μός* (*ἀρχαῖαι ὀνομας. = ἐγώ· ἀφ'*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμῦ, ὡς ἐκ τῦ ἐμὸς, ἐμὶς, ἀφ' ῦ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς Ῥείμερος οἴεται τὸ Mann *συγκεκομμένον ἐκ τῦ* Magen, *ἀμέλει τοι παρὰ τὸ* magen, mögen, vermögen (*ἰσχύειν*)· *κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ* Мýжъ *συγγενὲς τῦ* Могỳ, Мóжно, Мóчь=(*μέγας*), *μέζ-ων, μείζων* (*μόζων. βλ.* Могỳ). *Πρὸς τὸ μάρης, λτ.* mas, maris, *παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς* (*ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τῦ Εὐπόλιδος* = *ἀνδρίσκος, ἀνδράριον,* = *γύννις· Ἡσύχ.*), *ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ.* mert = mas (maris, *ἀνὴρ.*), *ὡς καὶ τὸ* ar=*ἄρ-ην· ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀρμεν.* mart, *καὶ* anr=*ἀνήρ. πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβ.* marati, *καὶ τὸ Τυρκ,* er, erkek (*ἄρσην, ἀνὴρ*). *Ἐκ τῦ* Мýжъ, Мужáюся = *ἀνδρίζομαι· καὶ* Мýжество, *ἀνδρία, κτλ.*

Мукà (*ἄλευρον*) *ἐκ τῦ* Мýчу (*μύκω*) *μύχω, σμύχω* = *σμώχω* = *τρίβω, ἀλήθω* (*ὡς ἐκ τῦ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ.* Mehl, *Ἀλβαν.* miel. *βλ.* Мелю)· *τῦ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω* (*λεπτύνω*) *ὅθεν μικὸς, μικκὸς, λτ.* mica (*ψὶξ*), *καὶ* (*μικερὸς*) *μικρὸς· καὶ τὸ* (*μώκω*) *σμώχω, ὅθεν σμώγη* = *ῥανὶς* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τῦ αὐτοῦ* Мýчу, *σμύχω* (*κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω*), *καὶ τὸ* Мýка (*βάσανος ἄλγος*) *οἷον μυγὰ, μυγὴ, σμυγὴ* (*ὡς σμώγη*)· Мýченикъ (*ὁ μάρτυς*), *ὡς*

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучи́тель (*ὁ βασανίζων*) *ὡς μυςίλλων, κτλ.* [*τὰ θέματα, μύω, μίω, μόω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω,* molo, *κτλ. ἐκ τȣ̃ μίω, (μιςὸς, μιςὺς) καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος λτ.* mutilus, mutilatus, mutilo, *Γλ.* mutiler = *πηρόω, κολοβόω. βλ. 'Ρείμ. λ. μίω*]. *βλ. καὶ* Мычу̀.

Му́лъ, *λτ.* mulus, *συνήθ. μουλάριον* (*ἡμίονος.*) *παραβάλλȣσι τὸ μύλων* (*Βόσσ.*), *ὡς μύλλων* (*ἀλήθων*); *ἢ ὡς τὸ μύλος* (*μύλος ὀνικὸς* = *ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης*)?

Мура́ва (*γάνομα*) *Γαλ.* vernis, *Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ* Мурава̀ (*χλόη*). *φαίνεται συγγ. τȣ̃* Мураве́й (*βλ.* Мра́вій), *ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ.* Че́рвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (*ἐπὶ φωνῆς αἰλέρων· ὡς ἐκ τȣ̃* Мурны́чу, *Σ. μαȣρίζω· καὶ 2, ψιθυρίζω, συνήθ. μȣρμȣρίζω, ἐκ τȣ̃ μορμυρίζω, μορμύρω,* murmuro, *μύρω. ὀνοματοποιΐαι*). *βλ.* Мо́ре.

Мурчу̀ (*ὠρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων*) *μύρκω* [*ἀντὶ μύσκω* (*μύξω, μύζω*), *ὡς μύσκος* = *μύρκος, σ* = *ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω* = *μισγόω, καὶ μιργάβωρ* = *μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τȣ̃ μίργω* = *μίσγω, καὶ ἄβωρ*=*ἀβὼς, αὐὼς, ἀὼς*]. *Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω,—κάω, μυκῶμαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μȣκίζω* (*'Ησύχ.*), *μυκίω, Γρ.* muhen, muchsen, *λτ.* mugio, *καὶ*

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ.* *καὶ τὸ συνήθ.* *μȣγκρίζω*, *ἐκ τοῦ μȣκίζω*, *μȣγκίζω.* *προσθ.* *γ* (*ὡς λόχη*, *λόγχη*), *μȣγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν.* Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον*, *τὸ λτ.* musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μȣσικὸν*), *Γλ.* mosaique, *Γρμ.* Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τȣ̃ μȣ̃σα· γράφεται καὶ μȣσαῖον*, *μουσίον*, *μωσίον· καὶ διὰ μȣσείων*, *ἢ μȣσίων*=*διὰ ψηφίδων. ὅθεν καὶ μȣσειόω*, *ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μȣσείωμα*, *καὶ μȣσείωσις*, *καὶ μȣσωτὴς*, *μȣσιάτωρ* = *ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ.*)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω*, *σιαλίζω.*) *ἐκ τȣ̃* (*μύζω*, *μύσω*, *μύσος*) *μυσάω*, *μυσαρόω*, (*ρ* = *λ.* *μυσαλόω*, *ὅθεν συνήθ.* *μουσαλόνω*, *μȣζαλόνω*, = *μολύνω*, *μελαίνω*), *καὶ μȣζαλία* = *μυσαρία* (*μελανία*).

Му́тъ (*θολωτικὸς*). Му́тный, Му́тенъ (*θολὸς*) *μοῦτις*, *μύτις* (*ὁ θόλος*, *τῆς σηπίας τὸ θολὸν*) = *μυτὸς* = *μυσὸς* (*τ* = *σ*) *μυσαρὸς.* *Ἐκ τȣ̃ μυτὸς*, *μυδὸς*, *μυνδὸς*, *καὶ τὸ τῆς συνηθ.* *μουνδὸς* = *ἀμαυρὸς*, *θολερός.* *Τὸ θέμα*, *μύζω*, *μύσσω*, *μύττω* (*ἐνεργ.* = *μυσὸν ποιῶ*)· *ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ.* Мутим. *Πρβλ.* *λτ.* moto, motare· *ἢ τȣ̃το μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Му́ха, *Σερβ.* Мува, *μȣϝα*, *μȣhα*, *μȣα*, *μȣῒα* = *μυῖα*, *συνήϑ.* *μυῖγα.* *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιϑ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Му́чу, *βλ.* Мука̀ —. Мучу̀, *βλ.* Му́тъ.

Мчу̀ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчу́ся, Мчу́сь (*ἀποτρέχω*, *ϑέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ β = μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνϑος*, *μόνϑος*). *'Εκ τȣ̃ βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω.* *ὅϑεν τὸ* Мчу̀ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачу̀, *συγκοπ.* Мчу̀). *βλ.* Мо́стъ, *καὶ* Мѣ́сто.

Мщу̀, Мща́ю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω.* [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ·* *ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Ме́сть (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α* = *ε*). Мсти́тель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςὴς.* *Τοῦ* Мщу̀ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Мету̀ *ἀπὸμφ.* Местѝ (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω·* *καὶ* Метла̀ (*σάρωϑρον*, *ὡς τὸ*, *μάσϑλα* (*μάϑλα*) *μάσϑλη* (*ἱμάσϑλη*). *'Εις τὸ* Мщу̀, Ме́сть *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Ме́чъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τȣ̃το* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω.* *βλ.* Мыто). *ἀλλὰ τὸ* Ме́чъ *μᾶλλον δοκεῖ* = *τῷ Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν.* *βλ.* Ме́чъ.

Мы (*ἡμεῖς*) *μεῖς, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. μὶς* (*ἐγὼ*), *ὅθεν ἡ γενικ. μέος, μέως, μοῦς, κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ ἀρχ. ἐμὶς, τὸ ἡμεῖς.*

Мыло (*σμῆμα, σαπώνιον*). Мылю (*σμήχω, σαπωνίζω.*) *μήλω, ὅθεν σμήλω* (*ὁμάλω, ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. 'Ησύχ.*), *καὶ " μηλάσασθαι* (*ἀντὶ τȣ̃ ἡμαρτημένȣ μυλάσασθαι*)=*τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι.* (*'Ησύχ.*), *οἷον μῆλον=μήλη=σμήλη* (*σμῆλον, σμῆμα, σμῆγμα*). *τὸ θέμα μάω, σμάω· συγγεν.* Мыю, Мо́ю. *ὡς, νίτρον ἐκ τȣ̃ νίζω, νίπτω. βλ. καὶ* Мѣль.

Мысъ (*ἀκρωτήριον*) *μύσις = μύτις, συνήθ. μύτη = ῥὶς, καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχὴ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινὸς. βλ.* Но́съ.

Мыто (*τελώνιον.*) *μῆτος.* [*ἐκ τȣ̃ μάω, ματὸς, μάτος* (*ζήτησις*) *ματέω=ζητῶ, ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος, ἐν ᾧ ματεύȣσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες, ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολὰς, καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐσμασσόμενοι* (*δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι, Σ. σȣ̃βλαι, παρὰ τὸ σειρὰς μαςεύειν*). *τὸ δὲ μῆτος=μῆδος, ἐκ τȣ̃ μήδω, μήθω, μάθω*]. Мыта́рь (*τελώνης*) *μητὰρ= ματὴρ, καὶ μαςὴρ, μαςευτὴρ.* („ *μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.*)

Мычу, Мыкаю (*ξαίνω, οἷον λίνον, κτλ. συνήθ. λαναρίζω*) *μύζω, μύσσω = ἀμύσσω* (*τὸ*

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мóчка, καὶ Мы́чка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τȣ̃ Мы́ча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχὴ· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Мýчу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μιςὸς) μιςύλλω, καὶ μυςίλλω, ὡς ἐκ τȣ̃ μύω = μίω. βλ. Мукà]. βλ. Ῥείμ. λ. μύζω.

Мычу̀, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μȣγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τȣ̃ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μȣσσȣνίζω)· πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. muchsen, muttern, Ἀγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчу̀.

Мы́шлю (λογίζομαι, βȣλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τȣ μήδω, μήδομαι. Мы́шль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βȣλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Мýдрый.

Мы́шца, καὶ Ῥωσσ. Мы́шка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. Ῥείμ. λ. μύσκος) ὑποκορις· ἐκ τȣ̃ Мы́шь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мы́шца=βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τȣ̃ βραχίονος.

Мы́шь, μῦς (ἐκ τȣ̃ μύω, μύκω, Мкну̀· ὡς τὸ Крóтъ ἐκ τȣ̃ Крóю, Кры́ю, κρύβω. βλ. Крóтъ καὶ Кры́са). λτ. mus, Γρ. Maus, Ἀγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouses. Мышá-

спый, Мышастъ, *μυΐνος*, *μυώδης* (*ἐπὶ χρώματος*,=*φαιὸς*) *οἷον μυσάτος*, *μυάτος· ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος* (*οἰνωπὸς*), *κνηκάτος*, *κροκάτος*. *κατὰ τὰ εἰς ωτος*, (*κροκωτὸς*, *χειριδωτὸς*)· *καὶ ατης* (*ητης*) *ὑπηνάτης*, *γενειήτης*. *ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мыю, *βλ.* Мо́ю.

Мѣдь (*χαλκὸς*) *μεδὸς*, *ἀντὶ μελὸς* (*δ*=*λ· βλ.* Мéдлю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τῦ μάλω*, *μέλω*, Мелю̀, *μέλδω* (*τήκω*, *ἀναλύω*, *Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν*, *μελίβδω*, *μόλιβδος*, *μόλυβος*, *μόλιβος* (*ὡς μέταλλον τηκτὸν*, *εὔτηκτον· βλ. ʽΡείμ. λ. μόλιβος*). *Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τῦ χαλάω*, *χάλλω*, *χάλω*, *χάω*, *χέω* (*χύω*, *χύνω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *ʼΑγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος* (*ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς ʽΡώμην μετενεχθέντος τῦ χαλκοῦ.* Festus). *Τὸ δ' ὖν μέταλλον* (*παρὰ τὸ μέτος*=*μέσος*, *μετάω*, *μετάλω*, *μεταλλάω*) *ὁ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣдъ.

Мѣлъ (*κιμωλία γῆ*, *Σ. ἀσπρόχωμα*, *Τυρκ. τεμπεσίρ*) *μήλη* (*μέλη*)=*σμήλη. συγγεν.* Мыло. *ʼΗ μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω*, (*τρίβω*), *ὡς καὶ* (Мéль) Оп-мѣль=*σύρτις* (*Σ. ῥηχὰ νερὰ*). *καί τοι καὶ τὸ μάω*, *σμάω* (*ὅθεν σμήλη*), *συγγεν. ὁ μόνον τοῦ μάω*, *μόω*, Мыю, Мо́ю, *ἀλλά πως καὶ τῦ μάλω*, *μύλω*, *μέλω*, Мелю̀.

Ἕτερον δὲ τȣ̃ Мѣлъ, *καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἡ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ.* melinum, *καὶ τȣ̃το διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὦχρα. βλ. Πλȣ́τ. περὶ τȣ̃ πῶς διακρ. τὸν κόλ. τȣ̃ φίλȣ· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε,* 71, *καὶ* 80, *κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλȣ̃σι (λεξ. Ἱπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλȣ δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ.* creta, *Γρμ.* Kreid, *Γλ.* craie, *κτλ. τοῦτο δ᾽ αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ.* gritten, gratten, *= χαράττειν, ἠτυμολόγησαν, ὡς μάλιςα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας ȣ̓́σης ταύτης δὴ τῆς γῆς· (βλ.* Adelung). Мѣлю̀ (*κιμωλίᾳ χρίω) μηλόω, σμηλόω.*

Мѣняю (*ἀλλάσσω, ἐκ τȣ̃* Мѣнў, *κατ᾽ ἐπένθεσιν τȣ̃* н. = мѣю) *μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϝω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τȣ̃ ἀμέω, μέω, τὸ λτ.* meo = *ἀμείβω τόπον, κινȣ̃μαι, μεταβαίνω, εἶμι.*

Мѣрю (*μετρῶ) μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα,* Мѣра (*μέτρον)· ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρȣ́μενον κατὰ τȣ̃ μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· ,, δατέοντο ποσὶ χθόνα (Ἰλ. Ψ,* 121).

Мѣсто (*τόπος) μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς*

[ἐκ τῦ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἐν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς = πλήρης (βλ. 'Ρείμ. λ. μετὰ)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τῦ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τῦ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' ὖν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν, -ςὸς, ἀντὶ βεςὸς = βαςὸς, = βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду̀, Вести́ = βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω) = βάδος (= Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad), = πέδον. [ἐκ τῦ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π = β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden, -ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τῦ vio = βείω, βέω) via· ἐκ τῦ πάω, πάϝω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω, = βάζω = μάζω (α = ο, μόζω, μόσδω, Мощу̀. βλ. τὸ συγγεν· Мо́стъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ κτύπυ τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος = δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τῦ τύπω (δύπω) δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ (*μὴν ἐκ τῦ* Мѣс-яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μέϛ· ἐκ τῦ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τῦ μείν-ς, μεινὸς, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύσα καὶ αὔξυσα καὶ μειυμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ. 'Ρείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, *'Ισλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, *'Ινδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα, Γοτθ.* mana, *'Αγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond. *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣтить (*σημειῶ, ϛοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τῦ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, -or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*). Мѣта (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τῦ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечу̀, *καὶ* Между̀). *ἐκ τῦ μέζω, μίζω, μέμιϛαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τῦ* (*μέζω, δω, -τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιϛὸς, μιϛὺς*) *μιϛύλλω* (*καὶ μυϛίλλω. βλ. 'Ρείμερ.*), *ὡς διαιρέμενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γῦν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мзда̀.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[*ἐκ τȣ̃ πέκω, πέκος, πόκος, λτ.* pecus· *ἐκ δὲ τȣ̃ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ (π=μ αἰολικ. βλ.* Мчу̀) *μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ 'Ησύχ.*] „ винò нóвое въ мѣхи новы вліяши = *Ϝοῖνον νέϜον Ϝὲς μέχη νέϜα βλητέον* = „ *οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον* (*Μάρκ. β*, 22). *τὸ δὲ* вліяши, *ἐκ τȣ̃* влію̀ в-лію̀ = *λείϜω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἷον λειβητέον·* [*πρὸς τὸ μέσκος τȣ̃ 'Ησύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν* mesech, *ἀλογήσαντες, ἢ γȣ̃ν ἐπιλαθόμενοι τȣ̃ πέσκος*].

Мѣшу̀ = *μαίσσω, μάσσω, μάττω* (*φύρω*) *ὅθεν* Мѣшáю (*μίγνυμι*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Мѣшу̀, *μαίσσω* (*μάσσω, μάζω, μάγω, μάω=μίω, μίγω*) *μίσγω, μισγέω, λτ.* misceo, *Γρμ.* mischen, *καὶ* mengen = *μιγνύειν, Σβ.* menga, *'Αγγλ.* mingle, *κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τȣ̃ ι τύπος, τȣ̃ μάγω, μάζω, Γρ.* mängen. (*βλ. 'Ρείμ. λ. μίγνυμι*).

Мя́гкій, Мя́гокъ, *Σλαβ.* Мя́ккый, Мя́къ, *μα(λ)κὸς,* (*μαλακὸς*) *ἐκ τȣ̃ μάω,* Мя́ю (*βλ.* Мну̀),*μάγω, μαγὶς, μαγεὺς* (*ὅθεν οἷον μαγὸς*, мяк, мяг-)= *μακτὸς· ὡς ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς·* [*τὸ* Мя́гокъ, Мя́ккый, *φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς* (*ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἅλμα. κτλ.*) *τὸ δὲ μαυκὸς* (*μαφκὸς ἢ μαβκὸς*) *εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,*

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, ακ (*ὅτι φ = χ, καὶ β=γ*)· *οὕτω καὶ τὸ μικρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μικκός· καὶ ἄλλαι δὲ διάλεκτοι ἄλλως τροποποιᾶσι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγουσι* bagno (*ἀντὶ* balneum), piova, fiamma, chiave *ἀντὶ* pluvia, flamma, clavis, *κτλ.*]

Мяздрà *καὶ* Мездрà (я = *α* = *ε*) *Κρτ.* mezdra, *Βοεμ.* mazdra (*μεμβράνα, διάφραγμα, καὶ κυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρκα κολλητή.*) *μασδαρὰ, μαζαρὰ* = *μαδαρὰ* (*ἐκ τοῦ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρός. βλ. Ῥείμ. λ. μαδάω*). *βλ.* Мязгà.

Мязгà *καὶ* Мезгà, *Σερβ.* Мезгрà, *Βοεμ.* mizha, miza (*δένδρου χυλὸς, καὶ Κροατ.* mézga *τὸ λευκὸν,* alburnum·) *μύσκα, μύσκος* (*αἰολικ.* = *μύξος, ξα*). *Τὸ δὲ μύζω συγγενὲς τοῦ μάζω· ὡς καὶ τὸ μάδω* (*μάζω*) madeo = *μυδῶ* (*μύζω*)· *ὅθεν καὶ οἷον μάσγα* (*σ=ζ, μάζγα, ὡς ἐκ τοῦ τύπου μάζω· καὶ Βοεμ.* mizha, *μύζα ὡς ἐκ τοῦ μύζω*) = (*μύσγα*) *μύσκα, μύξα* (*ἐκ τοῦ μύζω, μύξω*). *βλ. καὶ* Мóзгъ.

Мя́млю, *Σ. μαμουλίζω* (*μαστάζω*) *συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω,* Мя́ю.

Мя́со (*κρέας*) *οἷον μάσον* = *μάσημα, μασητὸν, ἐκ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν καὶ μαστὸς, καὶ μάσταξ, καὶ* (*μαίσω,* Мѣшу̀, *μάσσω*) *μαίσων* = *μάγειρος καὶ βορὸς* (*Ἡσύχ.*). *μασσᾶται δὲ μάλιστα τὸ κρέας διὰ τὴν μαλακότητα, διὸ καὶ κατ' ἐξοχὴν μάσημα* (Мя́со)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (*βλ.* Плóть). *τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω* (*μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* mando, manduco· *ἐκ δὲ τȣ̃ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγȣλον, ἡ παρειά· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ.* manger, *'Ιτ.* mangiare, *κτλ. συμφωνȣ̃σι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω*)=*μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ* Мя́со, *ὡς ἀπὸ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* Мя́ю (*βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́гкій). *ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τȣ̃ μάγω, μάσσω* (*κυρίως, φύρω,* pinso, *κτλ. καὶ ἔπειτα = ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω*), *μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ* Мя́со. *πρβλ. ἀρχ. Γρμ.* mett (*σάρξ*), *'Αγγλ.* meat, *κτλ. καὶ 'Αρμεν.* mis, amissa, *'Αλβ.* miss, *Σνσκρ.* amissa, *κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς* Adelung *καὶ τὸ Γρμ.* Mast (*χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ.* pabulum) *οἷον μάςαξ* (*μάσσημα*).

Мя́шва (Мя́шϜа), *'Ρωσσ.* Мя́та, *λτ.* mentha (*χωρὶς τȣ̃ ν,* meta, mata· *ὡς,* пять, *πέ*(*ν*)*τε*) = *μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ.* Minze.

Мя́ши, Мя́шь, *ἀπαρέμφ. ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Мя́ю, *μάω, μάττω, βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́со.

Мяшу̀ (*ταράσσω*) *μοτῶ, μοττῶ* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τȣ̃ μόω, μόϜω,* moveo, *μότος, μόθος, λτ.* motus=Мяшéжъ (*ςάσις, ταραχὴ*)· (я=α=ο), *βλ.* Мотáю.

Мя́чъ (*πάλλα, λτ.* balla, *Γρμ.* Ball, Spiel-ball, *Γλ.* balle-à Jouer) *μάζα, λτ.* massa.

Н.

Н, ἤ, Н, н (Нашъ, νάσσ, nasch.) = *N*, ν.— Н҃ = ν′ (50) —. ҂Н = ͵ν (50000).

На̀ (δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.) συνήθ. νὰ, ἐκ τῦ ἠνὶ, ἠν (ἀν, νὰ) λτ. en!

На̀ (πρόθεσ.) ἀν', ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ=ἐν, ἐνὶ, αἰολικ. εἰν, ἰν, λτ. in, Γρμ. in, ein, an, Γαλ. en. κτλ.

Нагій, На́гъ (γυμνὸς), Πολ. nagi, Βοεμ. nahy, Βενδ. nag, Γρμ. nacket, nackt, Σβ. nacot, 'Αγγλ. naked, 'Ισλ. naken, 'Ινδ. nagka,=νάκος, νάκα, νάκη [δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς, =γύμενος=κύμενος, κυόμενος, οἷος ἐκυήθη, ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Τὸ γῦν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς, На́гъ (ὡς, τάχος, καὶ ταχὸς, αἰολ. ταχὺς, κτλ.), παρὰ τὸ νάζω, νάσσω=τίλλω, συγγεν. (νέζω) νέκω, καὶ νύζω, νύσσω. βλ. τὰ συγγ. Но́готь, Ну́да, κτλ. 'Εκ τῦ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ. nudus (νυδὸς, ὡς νυθὸς, κτλ.) συνώνυμον τῦ (νακὸς) νάκος. τῦτο δὲ τὸ nudus τινὲς παράγυσιν ἐκ τῦ ἀνυπάρκτυ νηδὸς (Περιζών.) οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω (Βόσσ.). 'Εκ τῦ νάκη, καὶ τὸ λτ. nacca (= fullo) = νάκτης, νακοδέψης = σκυτοδέψης]. Нагота̀ (γυμνότης, οἷον νακότης). Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὸν εἰς της τύπον

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὡς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τύτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τῦ ληκτικῦ σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς та̀ (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεςέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τῦ νέατος, -τον = νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, -юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τῦ На, дѣю = ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τῦ Надéжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπὲρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Ни́цъ.

*Налóй τὸ χυδαϊςὶ, ναλόγι = ἀναλόγιον, ἀνω-

λόγιον. (*Ἐκκλησ.*). *Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τῦ α ἐν τῇ ἀνὰ* = Нà.

Напáрье (*τρύπανον*), (На=*ἀν*, *ἐν*, *πάρω*, *πείρω*, *πειρὰ*) *οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ* Прỳ, Перỳ.

Напрáсный (*μάταιος*, *φροῦδος*—*αἰφνίδιος*—*ἄδικος*) *σύνθετ. ἴσως*, *ἐκ τῦ* На, *καὶ* прáздный, прáзденъ (прáз=прáс. на-прáс.), *ὡς τὸ φροῦδος* (*πρὸ*, *ὁδῦ*). *βλ.* Прáздный.

Нáрва, *βλ.* Невà.

Нáшъ, ша, ше (*ἡμέτερος*, *ρα*, *ρον*) *ἐκ τῦ* Ны, Нáсъ, *λτ.* nos=*νὼ*, *νῶϊ* (*νοὶ*), *οἷον νῳὸς* (*νῷς*) *νώϊος*, (*ὡς*, *σφώϊος*, *σφὸς*, *ἡμὸς*, *ὑμὸς*) =*νωΐτερος* (*νῴτερος*), *λτ.* noster, *Γλ.* nôtre, *Γρμ.* unser, *κτλ.*

Нè = *νε*, *νη*, *νο*, *νω*, *ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει*, *τὸ δὲ* Нè *καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον*, Невѣ́жда = *νήϝϊδος*, *νῆϊς*. Немúлостивъ, *νηλὴς*, *νηλήμων*, *ἀμείλιχος* (*οἷον*, *νημείλικτος*). Невидúмый, *αὐΐδετος*, *ἀϊδνὴς* (*οἷον*, *νηϝίδημος*)· *καὶ*, Не, Не (=*οὐ*, *οὐ*)· *πρβλ.* *λτ.* ne, non, *Γρμ.* nein, *Γλ.* ne, non, *κτλ.* *καὶ Περσ.* nen, *Σνσκρ.* na, no. *τὸ δὲ Ἰσλανδ.* ikce, *ἀρχ. Τευτωνικ.* ecke=*οὐκὶ*, *οὐχὶ*. *βλ.* Нй.

Нéбо (*οὐρανὸς*) *συγγεν.* (*νάω*, *νέω*, *ναύω*, *νεύω*) *ναϝὸς*, *νεϝὼς* (*νεὼς*) *νευὼς*, *ναυὸς* (*αἰολ.* = *ναὸς*. *Ἀπολλών.*), *παρὰ Βρετταν. καὶ Βαλλησίοις* nefo, nef. [*Παρέβαλόν τινες*

τὸ Нέбо πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ' ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιςα παρὰ τῇ Θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τȣ̃ ὕψους τῆς Θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Нέбо, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Нúкну, Нúку (νύκω, νύγω = νύϜω, νύω, νεύω. βλ. Нúцъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. Ῥείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤῥβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, Ἰτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιȣ̃τόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ȣ̓ρανὸς) Ἀλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, Ἀγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὸς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). Ἐν πᾶσι τȣ́τοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ κοίλȣ καὶ κυρτȣ̃, ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος τȣ̃ ȣ̓ρανίȣ θόλȣ, καθὸ καὶ, γύρος ȣ̓ρανȣ̃, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, -mat = εἷμα, -ματος, ἱμάτιον· παραβάλλȣσι δὲ καὶ τὸ ὑμήν. βλ. Adelung.

Нева̀, ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρȣ́πολιν κάλλιςος πο-

ταμὸς Νευᾶς (*ευ = εβ*, *Νεβᾶς· ἢ Νεύα*, *Νέβα*, *θηλυκῶς*, *ὡς ἡ Νέδα*, *Παυσαν. Μεσσηνιακ. λς.*), *παρὰ τὸ νέω* (*νεύω*)=*νάω*, *ναύω* (*ῥέω*), *ὅθεν καὶ*, Нарва, (*ἄλλος τῆς ʽΡωσσίας ποταμὸς*) = *ναυρὸς*, - *ρὰ* (*ναβρὸς*, - *βρὰ μεταθ. ναρβὸς*, *νάρβα· ὡς*, *νάθραξ* = *νάρθαξ· νεῦρον*, *πρόφερ. νέβρον*, *νέρβον*, *λτ.* nervum, *κτλ.*)=*ναρὸς*, *νηρὸς· παρ᾽ ὃ καὶ*, *νηρὸν καὶ νερὸν*, *συνήθως*, *τὸ ὕδωρ*. (*συγγεν.* Ныряю). *καθὰ καὶ Νάρων*, *καὶ Ναῦρος* (*ἄλλος ποταμὸς*, *βλ. Σκύλακ. περίπλ.*). *Πρόσθες καὶ τὰ* (*νέω*, *νέζω*) *Νέσσος*, *Νέσος* (*Ἀβδήρων ποταμὸς*) *καὶ Νέςος*, *καὶ Νέσων*, *ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς* (*λίμνη Θετταλίας*), *καὶ Νέδων* (*ποταμὸς Λακωνικῆς*), *καὶ Νέδα* (*νύμφης ὄνομα*, *καὶ πηγῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ*, *καὶ ποταμȣ̃ διεξιόντος μεταξὺ Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας*), *καὶ νεδία* = *αἴθυια* (*βλ.* Нырокъ). *Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος*, *συγγενὲς τȣ̃ ἑβραϊκȣ̃* Nahal=*χείμαῤῥος*, *ποταμὸς* (*οὐ γάρ δήπου παρὰ τὸ*, *νέα εἰλὺς*, " *ὡς νέαν ἰλὺν δι᾽ ἔτους ἐπάγων*)· *ὁ δὲ Νεῖλος παρ᾽ Ὁμήρῳ*, *Αἴγυπτος*. (*βλ. ʽΡείμ. λ. νάω*, *καὶ νεῖλος*). *Εἰ δ᾽ ὅ*, *τε Νάρβας καὶ ὁ Νευῦς* (*ἢ γȣ̃ν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα*) *ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελέσης*, *οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τȣ̃το καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὄν*, *εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-*

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τούτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, νυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετὴ· οὕτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις), = νυϜὸς, νυὸς, ἐκ τοῦ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τοῦ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τοῦ νεύω (νέβω, οἷον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τοῦ νύβω τὸ συνήθ. νύφη=νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω=κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω =καλύπτω. βλ. Небо, καὶ ʽΡείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. τὸ Невѣста, ἐκ τοῦ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς ʽΕλλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τοῦ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу̀ (ἄγω). Ношу̀ (φέρω) νέσσω=νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. ʽΡείμ. λ. νάω)· ἢ εἴσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προςθέσεως τοῦ ν (νείσω· βλ. Ну́пръ).

Némiй (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) *Γρμ.* neffe, ὁ, καὶ niche, ἡ (ἀνεψιὰ), *Γλ.* neveu ὁ, καὶ niece ἡ, κτλ. καὶ *Περσ.* newe, *Σσκρ.* naptri, neptis, συγγεν. λτ. nepos, otis, καὶ neptis, (ἔγγονος) = νέπους, νέποδος (ἀπόγονος)· ὅθεν ἴσως καὶ (νεψιὸς) ἀνεψιὸς· ἢ τοῦτο πιθανώτερον ἐκ τοῦ νήπιος.

Нзу̀, νύζω, νύσσω, (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Вонзáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), συγγ. Ныю. βλ. καὶ Ни́жу.

Ни̑ (οὐ, μὴ) νὴ=μὴ. [τὸ Ни́, καὶ Нѐ, συμφωνοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τοῦ στερητικοῦ νη (=ἄνευ, ἄνε, ἀρχ. *Γερ.* an, ahn = ohn, ohne, καὶ *Βοιωτ.* ἄνις, λτ. sine. βλ. *'Ρείμ.* λ. νη, ἄνευ), συμφωνοῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νὴ, ναὶ· ἀμφότερα δ' ἓν τὰ μόρια τό, τε νη (ἄνευ), καὶ τὸ νὴ (ναὶ) παρὰ τὸ νάω=νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατανεύομεν, ἀποφάσκοντες δ' ἀνανεύομεν· τουτέστι καὶ οὕτω κακείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ. nego (ἀρνοῦμαι)=νέϜω (νέγω), νέϜω (νεύω. τὸ Ϝ=γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Ни́ку, βλ. Ни́цъ), ἢ ὡς τὸ *'Ρωσσ* Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμένον κατὰ τὰ, τίζω (τί λέγω)· μύζω (μὺ προφέρω) κτλ. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου στερητικοῦ νη, νε, προσθέσει τοῦ εὐφωνικοῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τοὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ ἄνευ· τοῦτο δὲ = ἀν = ἀ, στερητικόν. βλ.

'Ρείμ. λ. νη). *Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τῦ* ne *(νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τῦ τῷ ν συγγενῦς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ὐδὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παράκειν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τῦ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ.* oui *(ναί, τὐναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ἦε, ἦ (πάντως), ἐκ τῦ ὑπαρκτικῦ ἀορίς. ἦε, ἦν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γρμ.* wahr *(ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τῦ* war *(ἦν, ἦς, ἦρ, Ϝῆρ). βλ.* Ей. *Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ὐδὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐκ τῦ ὐ, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἶς, εἶς). „ δὲν, ἀντὶ ὐδὲν (Ἀλκαῖος. παρ' 'Ετυμ.) καὶ ἀντὶ μηδὲν (Πλέτ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ὐδὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]*

Нúва *(χώρα, ἀγρὸς) νεῖϜα, αἰολικ. = νειὰ, νειὸς, λτ.* novale· *συγγεν.* Нóвый, Нóвъ.

Нúгва *(ψύλλης εἶδος,* pulex penetrans) *ἐκ τῦ* Нзу *= νύγϜα, νυγὴ, νύγος.*

Нúжу *(διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἁρμαθιάζω.) ἐκ τῦ* Нзу̀ *= νύζω, νύσσω. ἢ, νήσω = νέω, νῶ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω,* нію)

νάσσω, νάζω (*ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ.* nähe, nehe)· *τὸ λτ.* sero = (*σέρω*) *ἔρω ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ*, series.

Низъ (*κάτω, κατὰ*), *καὶ* Низу̀ (*κάτω*). Низкій, Нижній (*χαμηλὸς. Γρμ.* niedrig, *ἐκ τȣ͂* nieder *κάτω, Ἀγγλ.* nether) *Σσκρ.* nischa. Нижу (*καταβιβάζω*) *νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω* (*κλίνω*), *νυσὸς,-σσὸς* [*συγγεν. νάζω, νάσσω* (=*ἵζω*), *νασὸς, καὶ* (*νέω, νέος*) *νέατος, νῆτος*] *οἷον νυζὸς,* (*νυζȣ͂*) Низу̀. [*Τὸ δὲ Γρμ.* nieder, *παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τȣ͂ ἔνερ, ἀρχ. Γερ.* inner· *ἔςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν* (*ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ.* über, *λτ.* super, *ὅθεν* superus, *ὕπερος, ὑπέρτερος*, superbus, *κτλ.*)· *οὕτω δὴ καὶ ἐκ τȣ͂ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος* (*καὶ νέρτερος*)· *καὶ μετὰ τȣ͂ F, ἔνFερ, ἴνFερ* (*ἐν=εἰν, ἰν*), *ὅθεν τὸ λτ.* infer, infra, inferus, - rius, infernus (*ὡς ἔνεροι*, inferi), *ἀφ' ȣ͂ καὶ τὸ Ἰτ.* inferno, *Γλ.* enfer, *ὁ ᾅδης, ὡς νέρτατα γαίης*]. *συγγεν* Ницъ.

Нитъ, *νητὸν, νῆμα, ἐκ τȣ͂* Нію.

Ницъ, Ницы (*πρηνής*). Никну (*κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ* Нику) *νύκω* (*ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ*), *νύγω = νύFω, νύω, νεύω, γνύω*, Гну̀, (*λτ.* nuo, nuto, niveo, *καὶ* nicto (nico) *Γρμ.* nicke, neige *κτλ.*) *νυςὸς*, Ницъ, (*ὅθεν νυςάζω*)=*νευςὸς* (*νεύω*), *ὅθεν νευςάζω,-ζων* (*κύπτων*). *τὸ δ' ἔμπαλιν* Взнакъ (*ὕπτιος*) *ἐκ τȣ͂* вз, накъ (*Δοβρόβ. σελ.* 90). *πρβλ. Γρμ.*

Nacken (*αὐχὴν, Καρν.* nak, *'Ιταλ.* nuca, *καὶ συνήθ. νὲκα) συγγενὲς νᾶκαρ (ἐκ τῦ νώγω, νάζω, νώσσω, ὅθεν κνώσσω=νύσσω, νυςάζω = νεύω, νύω. βλ. 'Ρείμ. λ. νᾶκαρ). 'Εκ τῦ νώσσω, νώω, νόω (νύω) νένωται καὶ ὁ νῶτος, τὰ νῶτα, ὅθεν τὸ* Взнáкъ, *'Ρωσσ.* Нáвзникъ=*ἐπὶ νῶτα. Τὸ δὲ νύγω, νύω=γνύω, κνύω, γνάω=Γρμ.* nagen, *ὅθεν* Nacken, *ὡς ἐκ τῦ* nicken, *πάλιν τὸ* Genick, (*Γαλ* chignon) *συνήθ. ζνύχι (ἰνίον, αὐχὴν) (οἷον, γνύχιον) ὡς γνύον, νύον, νεῦον. βλ.* Выя *καὶ* Нóготь.

Нищій, Нищъ (*πένης, πτωχὸς) νῆςις (ὡς πένης, πένω=πεινῶ)·* Нищáю (*πένομαι) νηςέω-ςεύω. ἐκ τῦ νη, ἔσθω, ἐσθίω. ἢ συγγεν.* Нищъ, *ὡς ταπεινός· (κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνθετ. ἐκ τῦ* Ни, что.)

Нію (*ἀπηρχαιωμένον) νείω = νέω, ὅθεν νήθω· λτ.* neo, necto. *ἐκ τῦ νήθω, νητὸν,* Нишъ = *νῆμα (νένημαι). Τῦ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* nehe, nähe. *βλ.* Нижу.

Но, (*ἀλλὰ) νὺ, νὺν, Γρμ.* nun, (*υ = ο*).

Нóвый, Нóвъ, *λτ.* novus (*νόϜος)=νέϜος, νέος Γρμ.* neu, *ἀρχαιότ.* nivu, niu, *'Αγγλ.* new, *Γαλ.* neuf, neuve, nouveau, *Λιθ.* navias, *Περσ.* nau, *Σκρτ.* nawa. Новѣю, *νεϜόω, νεάζω. βλ.* Нѣжный.

Нога̀ (*ποῦς) ἐκ τῦ νύγω* (Ник(н)у=*νύϜω, νύω, νεύω) νυγὴ (ναγὴ, νωγὴ,-γὰ, ὡς ἐκ τῦ νώγω. βλ.* Никъ), *καθὰ καὶ παρὰ τὸ νύω, Ϝνύω* (Гну̀) *γνύω, τὸ γνῦ, γόνυ, Γρμ.* Knie. *τὸ δὲ*

γνύω καὶ ($\gamma = \varkappa$) *κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ Ἰτ.* gamba, *Γαλ.* Jambe =*Ἄλβαν*, cambe = *πῦς· ὥςε τὸ* Ногà, *νυγὴ* = gamba, *κάμβα* (*παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν*). *πρβλ. καὶ τὰ Γρμ.* gampe, gumpe, *καὶ* hamme, *κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τῦ κνάω = κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω.* [*τὸ δὲ* Ногà *ἐκ μεταθ. τῦ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ὀκ ἀσφαλές.*] *βλ.* Ноготь.

Ноготь (*ὄνυξ*) *οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τῦ ὄνυγς, ὄνυξ* (*ὄγκυς, λτ.* unguis, *κτλ. βλ.* когоmь). *τὸ δὲ ὄνυξ, παράγυσι καὶ ἐκ τῦ νύσσω* (pungo), *νύγω, νύζω* (Нзу̀), *ἐξ ῦ τὸ ἄῤῥητον νύγς,* (*ὡς τὸ ἐκ τῦ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ*), *νὺξ, μετὰ τῦ εὐφων· ο, ὄνυξ* (*ὡς ἐκ τῦ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ*). *ἐκ δὴ τῦ νὺξ, νυγὸς* ($\upsilon = o$) *νόγος,* Ноготь. *Πρβλ. Σνσκρ.* naga, *ἢ* noga, *Περσ.* nachum, *Γρμ.* Nagel, (*ἐκ τῦ* nagen, knagen = *νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν*), *Ἀγγλ.* nacl, *Δαν.* nägl, *κτλ. βλ.* Ною, Ныю, Нзу̀, Ницъ. [*νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. Ῥείμ. λ. νάω*].

Ножъ (*μάχαιρα*) *συγγεν.* Нзу̀, *νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω* (*οἷον νώζα, νώγα*)

=νύσσα, νύσσεσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον) = νυςήριον, ἐκ τῦ νύσσω (νυςὸς, νυςὴρ). βλ. Ногоmь.

Нора̀ (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεὰ). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Ныю. βλ. Ногоmь) νύσω, καὶ (σ =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω „ νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, - σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Нёбо), σημαίνεσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537). Ἐκ τῦ Нора̀ καὶ Ныра̀ (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Ырище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα „ Нощный вра́нъ на̀ нырищи = νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλες κώδηκας, на̀ разва́линѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τῦ Разва̀лъ, Раз-валю̀=ῥάσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю̀. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφὰξ (διασφὰξ)=φάω, πάω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Норцы.

Норцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας αρχαιότατος ἱςοριογράφος· τῦτο δ' ἂν εἴη ἢ παρὰ τὸ Нора̀, ὥς τινες παρήγαγον, (βλ. Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), οἷον τρωγλοδύται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ Norici. Ἔςι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Παιονίας (ἴσ. Παννονίας, τὸ λτ. Noricum. βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σϊδ. καὶ Εὐςάθ.), ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ. Norici οἱ κάτοικοι ὂ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ' ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐςρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ (ἄνωρ, ὄψ) ἀνδρικὸς. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ (Παυσαν. 10, 27)· νώροπα δ' ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι (βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ). Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλέταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιςὶ τὸν ἀσκὸν (ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ. Нора̀· ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω)· ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέςορι Нóрцы εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νώρακες, νώροπες (ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων), ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι, Козáкы (κωδικοὶ) ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκυ τῶν Φρυγῶν.

Нóсъ (ῥὶς) *λτ.* nasus, *Γρμ.* Nase, *'Αγγλ.* nose, *Σβεκ.* näsa, *'Ιολ.* nos, *Γλ.* nez, *Σνσκρ.* nasa, *κτλ.* *καὶ Αἰγυπτ.* nak, *ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουϊνέᾳ*, nisson, *κτλ.* *συγγεν.* *νᾶσος*, *ἢ νασὸς*, *ρ = σ*, *ἀντὶ ναρὸς.* [*'Εκ τοῦ νάω = ρέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος* (*ὡς περίῤῥυτος γῆ*), *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* nasus, *κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τῦ ῥίνω = ῥέω* ,, *ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς* (*Μ. 'Ετυμολ.*)· *ὥςε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα* (*νῶσα*) Нóсъ, *νᾶσος*, nasus, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* nares (*ῥώθωνες*) *ἐκ τῦ ῥήματος* nare (nao) no, *νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν* (*ὑγρὸν.* *βλ.* Нáрва, Нырóкъ, Нырáю), *καὶ ναρὸς, ναυρὸς* (*ναϝρὸς*) *ὁ μυξώδης, μωρὸς,* (*Γρμ.* Narr). *῎Ισως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ.* nasus, *νασὸς* (*ρ=σ. βλ. 'Ρείμ. λ. ναὺρὸς*)· *οὕτω καὶ τὸ 'Αλβαν.* khunde (*ῥὶς*) = *χύνδη, χύδη, ἐκ τῦ χύω.* *῞Ο γέ μην 'Αδελέγγιος παραβάλλων τὸ* nasus *πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος* (*ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.*), *θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥτε ῥὶς τῦ προσώπυ, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν* näsa, *καὶ τὸ Αγγλοσαξ·* naesa *σημαίνυσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμῶνες* (Nasamones) *τυτέςι* nase-männer (*ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-*

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρȣς ἐξοχή), συγγενὲς τȣ ῥίς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ. Мысъ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τȣρκικὸν burnu, κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας παρὰ τῷ Adelung. λ. Nase.] Ἐκ τȣ̃ Нóсъ, τὸ Ноздря̀ (ῥώθων) καὶ Ноздри̇̀ πληθυντικ.=ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου Ноздерь, (σύνθετ. ἐκ τȣ̃ Нóс, καὶ дерỳ, дúра=θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ. Nasenloch. οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι). ἄλλοι πρβ. τὸ Γρμ. Nüstern.

Нóчъ, Σλαβον. Нóщъ, νύξ, αἰολικώτερον, νόξ, (ὡς, σοφὸς, συφὸς), λτ. nox, noctis, Ἰτ. notte, Γλ. nuit, Γρμ. Nacht, Ἰσλ. natt, Ἀγγλ. nigt, Ὀλλ. nagt, Ἀλβαν. nata, Λεττ. nakts, nakte, Σανσκρ. nischa, καὶ Ἑβραϊκ. nach. (τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τȣ̃ νύκω, νύγω, νύσσω; νύω, νεύω=κλίνω. βλ. Нúцъ, καὶ Ῥείμ. λ. νύξ). Нощный (οἷον νυκτινὸς)=νυκτερινὸς, λτ. nocturnus, νύχιος (ἐκ τȣ̃ νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ [νυκερὸς] λτ. niger). Ночýю (νυχύω) νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω. Ночéсь, νυκτὸς (τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα)=Нóче, съ, сiй. βλ. Здѣ.

Ношỳ, βλ. Несỳ.

Нόю, *βλ.* Ныю.

Нрáвъ, *'Ρωσσικ. κοινῶς*, Нóровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρϜος* (*νόω, γνόω*, знáю, *γνῶρος, λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη. ἢ*, = *λτ.* mos, moris, mores, (*μ* = *ν*)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ, νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τᾶ* Нынѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐκ τᾶ νύω· ὡς τὸ ναὶ, νὴ, ἐκ τᾶ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Нѝ, *καὶ 'Ρείμ. λ. νῦν.*)

Нýда (*ψώρα*) *νύδα* (*νέδα*) *ἐκ τᾶ νύζω*, (*ὡς κνίδα, ἐκ τᾶ κνίζω*). *τὸ δὲ νύζω=νύσσω* (*ὅθεν καὶ νυθὴς, καὶ νύσος = νοῦσος, νόσος*). *Ἢ καὶ* (*κ*)*νύδα, κνύδα, κνύζα = κνήφη, κνῆσις ἐκ τᾶ κνάω, κνίω, κνύω, κνίζω, κνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, Ϝνάω, νάϜω, νύϜω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάκος, κτλ. συγγ.* Ныю, Нýжда, Нóготь, Нагiй.

Нýжда (*χρεία, ἀνάγκη*). Нýжду, Нýжу (*ἀναγκάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγὴ, νύξις* (=*κέντησις, κεντῶ*), *ὡς ἐκ τοῦ νέζω, νέκω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγκη· καὶ τᾶτο=ἀ-άγκη* (*τὸ ν, εὐφωνικὸν, ὡς, ἔγκω, ἐέγκω, ἐνέγκω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· καὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὔτω καὶ νύκω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐκ τᾶ νέκω, νείκω, καὶ ἡ νίκη* (*νικάω*), *καὶ τὸ νὲξ, νέκυς, νέκυρ* (*νεκυρὸς*,

νεκρός), *λτ.* nex, necis, *κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ.* Ныю, Нзу̀, Ну́жда, *κτλ.*

Ну́ръ (*ἔδαφος, γῆ*)· *ὅθεν* Пону́рный, Пону́ръ (*ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.*) *ἐκ τȣ̃ νύρω=νύσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευςάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ* Ну́ръ (*ὡς χαμαὶ κεκλιμένη*)· *καὶ* Пону́ра (*ἐπινύρων*) *ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαϊδὴς* (*χαμαί, ἴδω*). *βλ.* Нора̀, Ни́цъ, Но́гошь.

Нурю̀, *νύρω = νύσσω. βλ.* Нора̂.

Ну́шрь, Нушро̀ (*τὸ ἔνδον, ἐνδότερον*) *ἐκ τȣ̃* у́шрь, *ὅθεν καὶ* Ушро́ба, *προσλήψει τοῦ ν* (*Δοβρόβισκ.*). *τὸ δὲ λτ.* intra, interior, *ἐκ τȣ̃* inter (in = *εἰν, ἐν*) *ἔντερ = ἐντὸς* (*ὅθεν ἐντόσθιον*, intestinum. *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. ἔνδον*), indus, indu, *ἐνδοῖ. 'Αλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ* Ну́шръ *συγγεν. τȣ̃* intra, inter, *καὶ Σκρ.* ontor, (*οἷον ἐκ μεταθ.* niter, нушрь), *ὡς τὸ Γρμ.* unter, = *λτ.* inter]. *βλ.* Нѣдро.

Ны (*ἡμεῖς*) *Σλαβ.* = *νοὶ* (*ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ*) *νῶϊ, νῷϊ, νῴ, λτ.* nos, *'Ιτ.* noi, *Γλ.* nous, *Γρμ.* uns, *κτλ.*

Нынѣ, *νυνὶ* (*νῦνε*) *νῦν, λτ.* nunc = *νῦνγε. ὡς, τοδὶ καὶ τόδε, ὅτω νυνὶ καὶ* Нінѣ (*νῦνε*). *βλ.* Ну̀.

Ныро́къ (*εἶδος αἰθυίας*, mergus albellus) *συγγεν.* Ныря́ю, *οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς* (*ἐκ τȣ̃ ναρὸς, νάω*), *ὡς καὶ Νηρηΐς·*

* *

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Нева̀), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τοῦ μέργω=μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нярка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Нырόкъ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τοῦ νάρῳ=νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω=νύσω, σσω, Нурю̀).

Ныря́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω=νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω=ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ Γ'ρμ. nähre (τρέφω)=λτ. nutrio=νύ(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω)=νύρω,-ρέω]. βλ. Нырόкъ.

Ны́ю, Ῥωσσ. Но́ю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τοῦ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τοῦ νύω, νύσσω, νύσος, νοῦσος, νόσος, νοσέω]. ,,зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Но́й (ἄλγος) οἷον νύος (=νύσος) ἐκ τοῦ νύω, (ὡς ἐκ τοῦ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Уно́жie (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερικὴ, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гну̀ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кну́тъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Кни́га εἴη ἂν συγγεν. τοῦ Ны́ю, Нзу̀. βλ. Но́готь.

Нѣ́дро, καὶ Ня́дро (κόλπος), Βοεμ. Ня́дра, ἐκ

τὸ ядро, προσλήψει н (Δοβρόβισκ.)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τὸ Нутрò, Нýпірь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ,-ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τοῦ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τοῦ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἀπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τοῦ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νεοσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικῶς, νῆσσος), ἐκ τοῦ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τοῦ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἀπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ. 'Αγγλ. nasche, nice (ἀπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἀπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. 'Ρειμ. λ. νάω). 'Εκ τοῦ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς "Ελλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδᾳ. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματῶ, πατῶ. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλῶν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητῶ) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Нюхаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȣ̃* Нócъ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ ὀσμωμένȣ* (Ню), *ὃν ὁ Ἀριςοφάνης ἔγραψεν ῦ, ῦ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' ȣ̃ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*Ἡσύχ.*), *συγγενὲς τȣ̃ μύκω, μυκάω. Ὡσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Нюхаю (*οἷον, νȣχάω*)=*μȣκάω, μύζω* (*βλ.* Ухáю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*Ὑπολάβοι δ' ἄντις ȣ̓κ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнiю̀ (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȣ̃* Нюхаю (Нюху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Ϝνύω, καὶ Ϝνίω* (Гнiю), *ι = υ =* у, *οἷον* Гнýю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушỳ,-шáю. (*βλ.* Гнýсъ). *Ἐκ δὲ τȣ̃* Гнiю *καὶ τὸ* Гнóй=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.* puteo, putresco) *ἐκ τȣ̃ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν ἐπηκολȣ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȣς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. Ῥείμ. λ. πύθω*].

Няня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Нянька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [*καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νȣννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νȣννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τȣ̃τον λέγȣσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κȣμπάρος, ἐκ τȣ̃* compére (com-pater, *'Ρωσ.* кýмъ, кумà). *οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. 'Ησύχ. πρβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἀνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη* (*'Ησύχ. τὸ δὲ λτ.* anus, *ἡ γραῦς* = annus = *ἔννος, ὡς* vetula, vetus = *ϝέτος*), *Τȣρκ. ανὰ* (*μήτηρ.*), *κτλ. καὶ Γρμ.* Nänna (*τροφὸς*). Нянчу (*ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς*) *ναννάζω.* [*ὡς καὶ „ ναννίον, νανίον, καὶ νυννίον = βρέφος,* (*συνήθ. νυννὶ*), *καὶ „ ναάζον, παιζόμενον. „ νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον.* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν συνήθ. νάνι, νανȣρίζω, νανȣ́ρισμα, καὶ Τȣρκ. νένι, νένι.*]

О.

О, О, о (Онъ, *ὄν*) = *Ο, ο. καὶ* = *α, ε, υ,* — $\bar{o}$ = *ό* (70). — ҂о = *ϙ* (70000).

О, *καὶ* Óбъ (*ὑπὲρ, περὶ*) *ὑ-, ὑπ·* (*ὅθεν ὑπέρ, ὑπὸ, κτλ.*) *τὸ δὲ υ, αἰολικ* = ο (*ὀπ*)· *ἔςι γȣ̃ν τὸ* ο (*υ*) *κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τȣ̃ ὑπ,* Óбъ· *ὡς καὶ τὸ λτ.* a, *ἐκ τῆς* ab, abs = *ἀπ,* (*ἀπὸ*), *καὶ* ob·

οὕτω καὶ τὸ '*Ιτ.* o-mettere, *Γλ.* o-mettre, *κτλ.* '*Η δὲ ὑπὲρ=λτ.* super, *Γρ.* über, ober, *κτλ.*

О́ба, *ἄμφω*, *λτ.* ambo (*χωρὶς τῦ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα*)· *τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τῦ ἅμος* (*ὁμὸς*) *ἅμα, ἅμω, καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἅπω* (*ἅπτω*), *μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τῦ μ* (*ὡς ὄμπα, ὄμπνη, = ὄπα, ὄψ*), *ἢ γοῦν παρενθέσ. τῦ φ=β=F ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τῦ ὠμὸς, ὦμαξ, ὦμFαξ, ὄμφαξ.*

Обава́ю (*μαντεύω*)=Об-вава́ю, *ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω,* Вѣща́ю. *βλ. καὶ* Вѣщу́ю, Колду́нъ, *κτλ.*

Оба́че (*πλὴν, ὅμως*) *ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης· ἢ ὄβως κε=ὅμως κε* (*βλ.* О́ба). *Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἀμάκι καὶ ἀμάτις = ἅπαξ* (*μ=π*), *οὕτω καὶ* Оба́че (*ὄπασκε*)=*ὄβως κε, ἢ ἔμπας κε* (*ὄμπασκε*), *ὡς, ἴς γε, ἴς κε,* hicce.

Обе́лъ, *βλ.* О́блый.

Оби́да (*ἐπήρεια*), *οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς* Об, *καὶ* ви́ду, ви́жду, ви́жу (*ἐπιβλέπω*) *ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ* зави́жду = invideo, *φθονῶ,* (*ὅθεν ἐπηρεάζω*), *καὶ πάλιν τὸ* не-на-ви́жу, *κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ* Оби́да *πρὸς τὸ, ὄπιδα* (*ὄπις, ὄπιδος*), *καὶ τὸ* Обижда́ю, Обижа́ю (*ἐπηρεάζω*) *πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω* (*καταδιώκω*), *καὶ τῦτο γὰρ*=Об-вижда́ю.

Оби́лie (*καὶ* из-оби́лie, *ἀφθονία, εὐθηνία*). Оби́лую (*εὐθηνέω*) *ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,*

ὀφειλὴ=ὄφελος, λτ. opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. ['Εκ τῦ ὀπὴ, ὀφὴ, ὀπὸς, Обо́щъ, ὄψ, λτ. ops, opes, opuleo, κτλ. ἐκ τῦ ops, co-ops, καὶ τὸ copia (ἀφθονία), καὶ opimus=ὄμπνειος (ὄμπη,-πάνη, ὄμπνη). βλ. καὶ τὸ συγγεν. Облый]. κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς Об, καὶ вилъ.

Облако, βλ. Влеку̀.

Облый (παχὺς, εὔτραφὴς, εὐαυξὴς), καὶ Обе́лъ (εὔρωςος, ἰσχυρὸς) ὄβλιος, ἀντὶ ὄλβιος = αὐξηθεὶς ('Οδ. Λ, 448)· ἐκ τῦ ὄλβος, παραγώγου τῦ ὄφελος, ὄφλος, ὄφλω, ὀφέλλω. (βλ. Обилie)· ἢ ἐκ τῦ ὄλβω = ἄλφω = αὐξάνω· ἢ ὄλω (λτ. alo, τρέφω) ὄλβω, ὄλπω, ὄλφω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ὄλβος.

Обезья́на (πίθηκος). παρὰ τὸ μιμέομαι, μιμέω, μίμω, χωρὶς τοῦ μ, τὸ λτ. (imo) imito. ὅθεν imia, μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ, simia=μιμία, ἀντὶ μιμὼ, (συνήθ. μαϊμὲ, ὅθεν καὶ τὸ Τερκικ. maimun). παρ' αὐτὸ δὲ τὸ imo, καὶ τὸ imago (εἰκὼν, μιμηλὴ) ἀρχαίως omago (ὡς τὸ Γρμ. omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, ὅθεν (omagina, omegina, μ = β, καὶ γ = ζ) Обезья́на? οἷον (μ-ομάγινα) μιμάγω, =μιμαλὼ, μιμαλὴ, μιμηλὴ, μιμὼ (βλ. 'Ρείμ. λ. μιμέομαι). Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Обезья́на παρὰ τὸ бѣжа́нie бѣгу̀ (φεύγω. οἷον φυγηλὴ, φυζακινή).

Ово́щъ (ὀπώρα) ὀπὸς (ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τῦ

ὄψ, *λτ.* ops, opes, *ὀπὴ*, *ὀφὴ*, *ὄφελος*), *Γρμ.* Obst.

Óбразъ (*μορφὴ*, *σχῆμα*, *εἰκὼν*). *φαίνεται ἐκ τῦ ὄβρα* (*ὅθεν ὄμβρα*, *λτ.* umbra, *καὶ ὁ ὄμβρος*, $=$ *ὄρβα*, *ὄρφα*, *ὄρφνη*) *ὀρφὴ*, *ὅθεν μορφὴ* (*ὡς*, *εἴραξ*, *μείραξ*), *ὄρφωσις* (*ὄρβωσις*, *ὄβρωσις*, Образъ) $=$ *μόρφωσις*. Образýю (*μορφῶ*, *διατυπῶ*, *ὡς ἐκ τοῦ* Образý) *ὀβράζω* $=$ (*ὀρβάζω*, *ὀρφάζω*) *μορφάζω*, *ἐκ δὲ τῦ μορφὴ* (*μεταθ*. *φορμὴ*), *τὸ λτ.* forma, formo. *τὸ πρωτότυπον*, *μόρω*, *μάρω* (*βλ.* Мрáкъ), *μορὸς*, *μορϝὸς*, *μορβὸς*, *μορμὸς*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μορμὼ*). *Μᾶλλον δ' ἄν τις ἐκλάβοι τὸ* Óбразъ *σύνθετ. ἐκ τῆς* Об, *καὶ* рáзъ (*ῥάξις*, *ῥῆξις*, *Γρμ.* Riss), *ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τῦ* Рисýю (*βλέπε τὴν λέξιν*)· *ὡς τὸ σχέδη*, *σχεδάριον* (*σχέδω*, *σχίζω*). *οὕτω καὶ ῥυσμὸς* (*ῥυθμὸς* $=$ *σχῆμα*, *τύπος*· *καὶ ῥυσμόω* $=$ *τυπόω*), *ἐκ τῦ ῥύω* $=$ *ἐρύω*, *ἕλκω*. *ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ.* portrait, *ἐκ τῦ λτ.* protractum (protraho$=$*προέλκω*), *καὶ τὸ* '*Ιτ.* ritratto (retraho).

Óбручъ (*κρίκος κάδου*, *συνήθ*. *ςεφάνιον*.) *ὄβρος*, *ὄρβος* $=$ *ὅρμος*, *ὁρμαθὸς*· (*β* $=$ *μ*. *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* orbis, $=$ *κύκλος*).

Óбщій, Óбщъ, ща, ще (*κοινὸς*) *ἄψιος* (*α*$=$*ο*) *ἄψος*, *ἄψις* (*ὡς ἁψὶς*, *ἐκ τοῦ ἅπτω*, *ἅπτομαι*. *ὅθεν καὶ ἄψεα*, *τὰ μέλη*, *ὡς ἡμμένα*, *συνημμένα*, *ἀπ' ὀνομας*. *ἄψος*. *τὸ δὲ ἄπω*$=$*ἔπω*$=$*ἔκω* (*βλ.* Сѣщý), *ἔχω*, *ὅθεν τὸ μετέχω*, *μετοχὴ*,

μέτοχος = Общитель, *οἷον ἀψητὸς = ἁπτὸς* (*ἡμμένος, συνημμένος*). Общество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἀψητὸν*) *ἀψίς, ἀφὴ, συναφή.* (*τὸ δὲ Σ. συνάφι=κοινότης τεχνιτῶν, οὐχ, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἐκ τῦ συναφὴ, ἀλλὰ μᾶλλον, σινάφι, κατὰ μετάθεσιν τῦ Τυρκικ. καὶ 'Αραβικῦ. ἐσνάφ, πληθυντικοῦ τῦ 'Αραβικ. σίνφ=ἑταιρεία*). Обтъ (*ἀθρόον*) *ἀπτῶς* (*ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως*), *κτλ. ἀλλ' ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общій *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην, οἶμαι, πιθανὸν, ὅ τισιν ἤρεσεν, ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* вéщь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς, κοινῶς μὲν = ξυνὸς* (*ξὺν=σὺν=κὺν, λτ.* cum, *καὶ υ=οι*), *εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ οἰνὸς* (*μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ=F. 'Ρείμ.*), *λτ.* œnus, unus, *ἐκ τῦ εἷς, ἴος, ἴα, μετὰ τῦ μ, μία· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴος, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς μετὰ τῦ μ, τὸ μόνος, μῦνος, ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ.* (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* gemein? *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* gemein).

Обѣдня, *βλ.* Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον, τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα, καὶ ὁ χρόνος αὐτῦ, ὡς τὸ συνήθ. γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ, συνήθ. γευματίζω.*) *σύνθετ. ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλυ σχηματισμῦ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣдéніе, Ѣдка, *κτλ.*)=*ἔδω, λτ.* edo, *Γρμ.* eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ. ὅθεν ἔδαρ, εἶδαρ* (*ἔδ*-Ѣдъ, об-Ѣдъ). *καὶ*

Обѣдня (*ἡ θεῖα λειτουργία*) *ὡς ἔδανον* (*ἐδανή*), *ἐδητὺς*, *ἐδωδὴ* (*δεῖπνος μυστικός*), *καθὰ καὶ τὸ Γαλ.* messe, *καὶ Γρμ.* Messe = *λτ.* mensa (*τράπεζα*).

Ове́нъ, *βλ.* Овца̀.

Овца̀ (*πρόβατον*), *καὶ* Овча̀ (*ἀρνίον*). Ове́нъ (*κριὸς*) *ὄϜιν*, *ὄϜις* (*ὄϊς*), *λτ.* ovis (*συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ.* Schaf, *Κτσξ.* schäp=ov, *μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ πνευματισμοῦ*, sch-ov-is). *τὸ δὲ* Овца̀, Овча̀, *ἀπὸ ῥίζης* Ов (*ὄϜ-*, *ὄβ-ις*), *ὅθεν* Ови́ча, *συγκοπ.* Овча̀, *οἷον ὀϜίτσα* = *ὀϜίσκα*, *ὀΐσκη* (*ὄϊς μικρά*). Овчи́на *μηλωτῆ* (*κατὰ τὰ εἰς* ина, *δερμάτων σημαντικά*, *ἐκ τοῦ ινος*, *ινη*, *κτητικοῦ*, *ἀντὶ τῶν εἰς η*, *ια*, *εα* (*νεα*, *κεα τεα*) *ἑλληνικῶν* (*ὡς*, *κυνέα*, *ῆ*, *λεοντῆ*, *ἀλωπεκῆ*) = *ὀΐα*, *ᾠῆ*, *ᾤη* (*ἐκ τοῦ ὄϊς*, *ὄϊα*, *ᾠῆ*) *καὶ*, " *ᾠΐσχα*, (*Ἡσύχ. εἰ ὑγιές*).

О̇вый, о́въ, ва, во (*ὅς*, *ἥ*, *ὅ*, *ὃς μὲν*) *ὅϜος*, *ὅος* (*ὅθεν ὅου* = *οὗ*) = *ὅς· καὶ* О̇ви, *ὅϜοι* (*οἱ δὲ*)· *ἥ*, *ὅπος*, *ὅποι* (*ἐκ τοῦ ἀρχαίου πὸς*, *πὴ*, *πὸν*, *ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ*, *ποῖ*, *πῇ*, *πῶς*, *ὅπως*, *ὅπῃ*, *κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τοῦ ὅς. βλ.* О̇нъ *καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν*, *καὶ*, *τὸς*). О̇во *καὶ* О̇вогда̀ (О̇вог-да, *ἐνίοτε*) *ὁπόϜτε*, *ὁπότε*, *ὅϜῳ*, *ὅπου*. *τὸ Σνσκρ.* Ijan=*ὅϊον*, - *ος*, *οἷος*, *ὅς*.

О̇гнь, *Ῥωσσ.* Ого́нь (*πῦρ*), *Βοεμ.* ohen, *Βενδ.* oign, *Λιθ.* ugnis, *Σανσκρ.* aghni, *λτ.* ignis = *λ-ιγνὺς*, *λιγνὺς* (*καπνὸς φλογὸς*, *καὶ αὐτὴ ἡ φλὸξ· ὡς* " *σέρωψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-*

τιγ. ϛίχ. 1127.), συγγεν. τȣ̃ λύχνος, λύκη, lux, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Lohe=φλὸξ (Ῥείμερ.). Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ignis ἐκπέπτωκε τὸ λ. τȣ̃ λιγνύς (ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη. labor, labos, ἄπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς, imber· liquor, ἰχὼρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω), ἐτηρήθη γέμην τὸ ϛοιχεῖον ἐν τῷ lignum, τὸ ξύλον, οἷον λύχνον, (λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ [κάω] κᾶλον, καὶ [δάω] δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.). Τὸ δὴ λ-ιγνὺς, ignis, τραπέντος τὸ ι, εἰς ο (ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ), γίνεται (ogn-is) Óгнъ. (ὁ δὲ Ἀδελέγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ Óгнъ τὸ ακὴ, ἀκὶς, acies, κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ. Ecke.)

*Огурéцъ, ὑποκορ. Огýрчикъ, συνήθ. ἀγγέριον, ἀγγȣράκι. μσ. λτ. anguria, Βομ. Wokurka, Γρμ. Gurke, κτλ. ἐκ τȣ̃ λτ. cucumis, cucumeris, Ἰτ. cucumero, Γλ. concombre, (Adelung.)

Одúнъ (βλ. Едúнъ). τὸ Одúнъ, καὶ ο=ε Едúнъ πιθανώτατά μοι δοκȣ̃σιν = ὀδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἳν, ἳς = εἷς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὃς, ἳς, ἳν (μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. ‘ = δ), τὶς, τινὰ, δεῖνα, ȣ̓δὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίϛως ἐκλαμβανόμενον εἰς

μονάδος ἢ μοναδικȣ̃ τινὸς δήλωσιν (*βλ.* Еди́нъ *καὶ* И́нъ, *καὶ* О́нъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὀδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τȣ̃ ἁπλȣ̃ ἀριθμητικȣ̃ εἷς* (*βλ. καὶ* '*Ρείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδεὶς, τός*). *τὸ δὲ ο, τȣ̃* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὀδεῖν, καὶ, ο=ε,* Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικȣ̃ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ* (*εἷς*) *ἕεις,* (*ε = ο*)· *καὶ τὰ ὀσαφὶς, ἀσαφὶς=σαφὶς, κτλ.* Одина́кій, *ἑναδικὸς, μοναδικὸς· ὅθεν* Одна́ко (*πλὴν*), *ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα* (*τότε ἢ ἐκεῖνȣ μόνον ἐξαιρȣμένȣ*).

О́дръ, (*κλίνη*), *ὀκ=ἕδρα* (*ὅδρα, ὡς ἐφθὸς, ὀφθὸς, ὀπτὸς*), *ἀλλ' ἐκ τȣ̃* О-дремà (*βλ.* Дремлю̀), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* Н́скръ.

О́зеро, *βλ.* Е́зеро.

О́й, *ὠὴ, ἢ ὀϊ, ὀὶ* „ oh, ey.

Окà (*Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας*)=*ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα,* (*ο = α*). *Οὕτω καὶ* Вýда *ἄλλο ποτάμιον* (*κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν*) =(*Ϝύδα,* uda) *Ϝύδα-ς, ὕδας, βέδυ* (*βλ.* Водà). *Ἔξεςι πρὸς τȣ̃το καὶ τὴν Βȣ́δαν, πόλιν Οὐγκαρικὴν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ* (*Βυδανὰ, ὑδανὰ*), *πόλιν Μακεδονίας* (*τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν*), *οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ,* "*Υδη, κτλ. βλ.* Москвà.

Окнò (*θυρὶς*), *παρὰ τὸ* О́ко = (*ὀπὴ = ὄψ,*

ὀπὸς, *π* = *κ*) *ὄκος*, *ὀκὸς*, (*κατ' ἐπένθεσιν τȣ ν*, Окнò, (Окò), *ὅθεν καὶ ὑποκορ*. Окóшка (*θυρίδιον*)=*ὀκίσκος*(*ὀκόσκα*)·*ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ*. *ὄκνα* (*κάδȣ οἰνοδόχȣ ἡ ἄνω ςρογγύλη θυρὶς*), *καὶ Βλαχ*. *ὄκνα* (*μεταλλεῖον ἅλατος*).

Òко, *ὄκος*, *ὄκκος*. *λτ*. (ocus) oculus, *'Ιτ*. occhio, *Γλ*. oeil, *Γρμ*. Øge, Auge (*αὐγὴ*, *ἢ αὖκος* = *ὦκος*, *ὄκος· ὡς αὖς*, *ὦς*, *οὖς*)· *τὸ δὲ ὄκος* = *ὄπος* (*κ* = *π*), *ὄψ*, *ὤψ· ἢ ὄσσος* (*ὄξ*, *ὤξ*) *ὄκος*, *ὄκκος* (*ἐκ τȣ ὄπω*, *ὄπτω*, *αἰολ*. *ὄσσω*, -*σσομαι*. *βλ*. *'Ρειμ*. *λ*. *ὄπω*, *καὶ αἰγή*). *Σβ*. oga, *Δαν*. oge, *'Ολλ*. ooghe, *'Αγσξ*. eage, *'Αγγ*. ege, *Λιθ*. akis, *'Ινδ*. aksi, *καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Τατάροις* ogo, *κτλ*. [*'Η λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς*, *φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ*, *ὠγὴν*, *ὠγῆνος*, *ὠκεανός*. *καὶ ὄγγα*, *ὄγκα*, *'Αθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις*. *τὸ φοινικικὸν* og, ogan, *σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος*. *βλ*. Окóвъ, *καὶ 'Ρειμ*. *λ*. *ὄκος καὶ ὠγήν*.]

Òко, *ἡ συνήθ*. *ὀκὰ* (*εἶδος μέτρου καὶ ςαθμοῦ τριῶν λιτρῶν*.) *ἴσ*. *ἐκ τοῦ ἄγω*, (*βαρῶ*, *ζυγίζω*) *ἄγος* (*ὄγος*) = *ἄχθος*. *ὡς καὶ τὸ λτ*. uncia, *οὐγγία*, *οὐγκία* (*ἄγω*, *ὄγω*, *ὄγος*, *ὄγγος*, *ὄγκος*).

Окóвъ, *πληθ*. Окóвы (*κρίκος*, *δεσμὸς*), *ὁ παρὰ τὸ*, *ὄκαβ*-*ος*, *ὄκκαβος* (= *κρίκος*, *κίρκος*. *'Ησύχ*. *συγγεν*. *ὄκος*, *ὄγγα*, *κτλ*. *βλ*. Òко.

ἀλλὰ τὸ Окóвъ = О-кóвъ, ἐκ τȣ̃ кýю, καὶ Окýю, Окóваю, Окóвываю (δεσμεύω, ἀλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω). βλ. Кóвъ, καὶ Кýю.

Окýнываю, καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ Окýну, О-кýну) χύνω (ὑποχύνω), ἐκ τȣ̃ χύω, χόω, χώω (ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω). Ἐκ τούτȣ καὶ Óкунь (εἶδος πέρκης = О-кунь) οἷον, χυνὸς (ὑγρὸς), χυτὸς· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ. Рыба, καὶ Скидáю.

*Олáдья=Алáдья=ἐλάδια (ὡς, ἔλαιον, λτ. oleum. βλ. Елей. σημείωσαι καὶ ε=ο=α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀσακὸς, ὀσακὸς, κτλ. οὕτω καὶ Олúва, λτ. oliva, ἐλαίϜα, κτλ.)

Óле, (ἔλε), ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε (ἐπιφώνημα).

Олéнь, βλ. Елéнь. (ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλειος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ Олáдья).

Óлово, (κασσίτερος, παρ' ἄλλοις ὁ μόλυβδος), Βοεμ. wolowo, μόλυβος, (ἀποβολῇ τȣ̃, μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον· καὶ λτ. ala, ἐκ τȣ̃ μάλα, μάλη) παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω (τήκω. βλ. Мѣдъ), συνήθ. μολύβι (καὶ παρά τισι μεταθέσ.) βολύμι. ὡς λτ. plumbum = πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ. pliwe, ὅθεν τὸ Γρμ. Bley (Ῥείμερ.).

Óнъ, Онà, Онò. ὅς, ἥ, ὅ, ἴς, καὶ ἴν, καὶ εἴν, καὶ ἴ (αὐτὸς), λτ. is, hic, (ἴγε), ἀρχ. Γρμ.

his, hit, *καὶ ἑῒν* (*αὐτῷ*), *Γρμ.* ihm, ihn, ihr· *καὶ* er (*ὅρ=ὅς*), sie (*ϳῄ*), es (*ὅ*), *ὡς τὸ Σλαβον. ὑδέτ.* e, еже, *κτλ. τὸ δὲ ῒς, ῒν, συγγεν. ἵος, ἵα, ἵον=εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἷος, οἰνὸς, ὀνὸς* (*λτ.* unus, na, num, *βλ.* единъ). *ὥςε τὸ* Онъ, нà, нò = *ὀνὸς, ὀνὰ, ονὸν* (= *μ-όνος, μόνη, μόνον*)· *καθὰ πάλιν τὸ* единъ, одинъ (*εἷς*) = *ὁδεῖν, ὁδεῖνα,* = *δεὶς* = *τὶς*,= *ῒς* = *εἷς, οἷος, ὅος, ὅς·* (*βλ. Ρεἰμ. λ. τὸς, οὐδεὶς*)· *διὸ καὶ τὸ 'Ιταλ.* uno, *Γλ.* un, *Γρ.* eins, ein, *κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕκας, μία, ἓν* = *τὶς* (*ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τις, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ.* 25· *καὶ* 27. *κτλ.*). *βλ.* Одúнъ, *καὶ* Иный. *Πρβλ. καὶ 'Εβρ.* hen, *Περσ.* an, œ, *Τυρκ.* o, ol, on, *κτλ.* Онсица (*ὁ δεῖνα*) *ἐκ τοῦ* Онсій=он, сій=*ὅςτίος* (*ὅντινα*)· *ὡς καὶ τὸ* сице *ἐκ τῦ* сій (*σίως κε, τίως κε*), *λτ.* sicce (*βλ.* Сице). Ондѣ, (*ὧδε*) *ὅνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα.* [*τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα=αὕτη* (*'Ησύχ.*) *ἴσ. ἐκ τοῦ αν=αυ* (*ὡς αὐΐαχος* = *ἀνίαχὸς, αὐερύειν=ἀνερύειν*), *ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.*]

Опако (*ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα=ἐπὶ ςόμα*) *ἐκ τῆς* О, *καὶ* пáки, *πάλιν=ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν.* [*τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τὰπίκωπα* (*ὡς καὶ τἀπίςομα* = *τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα*), *τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα* = *τὰ ἐπὶ κώπαν* (Kopf) =*κώβαν* (*κωβὴν, κυβὴν, τὴν κεφαλὴν*), *ὅθεν,* = *ἐπὶ κε-*

φαλήν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίσομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρύμυτα=ἐπίσομα (πρὸ, μύτη, μύτις = ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψόντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα = ἐπὶ κῶβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ̃ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας „ ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опрúчь (*πλὴν.* = О, прúчь) = *πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρίξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ' ȣ̃ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ̃ πλέον, πλήν)· Ἐκ τȣ̃ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρίν· ὡς ἐκ τȣ̃ παραὶ, τὸ λτ.* præ, præter=*πάρεξ. βλ.* Прú. [*τὸ ο, ἐν τῷ* Опрúчь, *φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμῶ, ὀβριμῶ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ* Орѣхъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρίξ, πρίξ, πρίω. κτλ.*]. Опрúчина (*φρȣρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων· καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,*

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρȣρὰ, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ τὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Орденъ (*τάγμα, Γλ.* ordre). *Ἐκ τȣ̃ „ ἔρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ.* ordo, ordinis, *ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρὰ, ὡς τὸ μίτος· „κατὰ μίτον), καὶ* Орденъ. (*Ῥείμ. λ. ὄρδημα*).

Орéлъ (*ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τȣ̃ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν— ν=λ,* Орéлъ), *καὶ „ ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πῤβλ. Σβ.* oren, *Ἰσλ.* uren, *Ῥουνιςὶ,* aurn, *Γοτθ.* ara, *ἀρχ. Τευτων.* aro, *Δαν.* örn, *Αγσξ.* earn, *Λαπλανδ.* arnes· *καὶ Γρμ.* Aar=*γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν* Adler *ὁ ἀετὸς* = edel Ar (*εὐγενὴς γύψ. βλ.* Adelung.). *Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϜορ, ἄορ, ἐκ τȣ̃ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.)*.

Орýдіе (*ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ.* werde) = *ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ.* ordior), *ἐορδὸς, ἐόρδη, ὡς ἐόργη], οἷον ἐόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ Ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ.* gerdius. *καὶ* cerdo (*γέρδων, κέρδων=ἔρδων, ἐργάτης, ὅθεν*, sacerdo = sacer cerdo, *ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ.* (*βλ. καὶ* Бéрдо). *τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α,* 221) *Σ.*

* *

ἀρίδα = τρύπανον (βλ. καὶ Adelung. λ. geräth)· βλ. Орю̀, καὶ Ружьѐ.

Орѣхъ (κάρυον). Οὔτ' = ὄρχις (ὅ τινες παρέβαλον: βλ. Tripart. p. 116, ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ. orchis, orchas)· οὔτε μὴν (ὡς πρότερον ᾤμην) = ἄρυον = (ἄρυhoν, Орѣхъ) " ἄρυα τὰ 'Ηρακλεωτικὰ κάρυα· καὶ, αὔαρὰ τὰ Ποντικά. 'Ησύχ. (ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τῦ κ. ὡς τὸ λτ. aper = κ—άπερος, κάπρος)· ἀλλὰ τὸ Орѣхъ σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ. (ἢ ο, εὐφωνικ.) καὶ рѣжу (συγγεν. Рѣку̀, рѣхъ, рѣшу ш = χ. κτλ.), ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγω, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω (ὅθεν ἐρέχθω), οἷον ἐρέχ-ιον (ὀρέχιον. Орѣхъ ε = ο) = ἐρεικτὸν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τῦ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τῦ ῥάγω. βλ. Горо́хъ. 'Ωσαύτως καὶ τὸ λτ. nux, nucis (Γρμ. Nuss, Γλ. noix, κτλ.), οἶμαι, συγγ. νύγω (νύκω), νύσσω = νώσσω, νώγω (νὼξ, νὺξ = νωγὸς), νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τῦ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια, (Σ. στραγάλια), τραγήματα, ἐκ τῦ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ. nagen, knagen (knaupern), νάϜω, νάω, Ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω, (Σ. τρωγαλίζω, τρα-

γανίζω, κρατσανίζω). βλ. λ. Нужда, καὶ Ῥείμ. λ. νωγάλευμα.

Орю̀, ὀρῶ, ἀντὶ ἀρῶ, ἀρόω, ἄρω (συνήθ. ὀργόνω, ἐκ τῦ ἔργω, ὄργω), Σερβ. оремъ (ἄρώμι, ὡς ἅλωμι, ὅθεν ἀλῶναι, ἀλὸς), Καρν. orjem, Λιθ. aru, Λεττ. arru, λτ. aro. τὸ δὲ Γρμ. ackern (ἐκ τοῦ Acker = λτ. ager, ἀγερὸς = ἀγρὸς) οἷον ἀγρώσσω, ἀγρὸν ποιῶ (ὡς τὸ νεάζω, νεόω, ἐκ τῦ νεὸς, νειὸς, καὶ νειοποιεῖν=novare agrum). Ора́ло (καὶ ἀποκοπῇ, ра́ло) ἄροτρον, λτ. aratrum. [ἐκ τῦ ἄρω, ἀρῶ, ὄρω, ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω, ἔργω, κτλ. ἄρω, ἔρω, ὄρω συγγενῆ. βλ. Ору́діе.]

Оръ (ἵππος. βλ. Добро́в. σελ. 271) (ὀρὸς, ὄρω, βλ. Оре́лъ), ὀρεύς? ἢ συγγεν. рѣю, ро́ю, (роню̀). βλ. Жребе́цъ.

Оса̀ (σφὴξ), Ῥωσσ. оса̀, Βοεμ. wosa, λτ. vespa, Γρμ. Wespe, Wepse, κτλ. ἐκ τοῦ σφῆκα, μεταθ. φῆσκα (σκ=σπ. αἰολικ. ὡς, σκύζω, σπάζω· σκύλον, spolium), φῆσπα (φ=v) vespa (οὕτω καὶ σφέτερος, φέστερος, vester)· ἐκ δὲ τῦ vespa (κατ' ἔκπτωσιν τῦ v) espa, e = o, ospa = Оса̀, καὶ πάλιν ἐκβολῇ τῦ в, Оса̀, ὅθεν Ϝо́са, wosa.

Осе́лъ, ὁ, Осля̀, ἡ, (ὄνος), λτ. asinus, Γλ. âne, ἀρχαιότερ. asne, Γοτθ. asilus (παρ' Οὐλφίλ.), Γρμ. Esel, Ἀγγλ. ass, Ὁλλ. ezel, Σβ. äsna, Δαν. asel, λτ. ὑποκορ. assellus. δοκεῖ μοι συγγενὲς τῦ ἄσιλλα (ἄσιλλος, ἄ-

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεύς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τῦτο (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ὐ μόνον ἐπὶ τῦ ζώυ, αλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τῦ πλοίυ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ' αὔτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ὖ, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. 'Ρείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τῦ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἴλω, ἴλλω ἔλω, ἔλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τῦ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τῦ δὲ σ, σέλλω, σίλλω (βλ. Силáю), σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος, asilus, asellus, Océль, καὶ asinus (ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.). Εἰσὶ δ' οἵ παρέβαλον τὸ asinus πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ' ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).

Óсень, βλ. Éсень. Καὶ τὸ Веснà φαίνεται ὡς ἀπὸ τῦ Bécен = Ϝécен, Éсень, ἅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ Вѣю = αἴω = ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὧρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τῦ ἀὴρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τῦ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἤ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων, Éсень, κτλ. Ἢ (αἴθω) αἶθος (λτ. æstas, æstus, ætas, ἔτος),

αἶσον, *Ϝαῖσον* (*σ*=*ϑ*). *τὸ δὲ λτ.* autumnus, (*φινόπωρον*) *δοκεῖ παρὰ τὸ* augeo (*αὐγέω*) *αὔγω*, *αὔξω*, *αὐξέω*, *οἷον* auctumnus=*αὐξό-μενος*, *ἢ αὐξόμηνος* (*διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν*).

Осмь, *καὶ κοινῶς μετὰ τȣ̃ Ϝ*, Во́семь, *λτ.* octo, *οκτώ*. [*σημείωσαι Σλαβονικ.* с = *λτ.* c = *κ*· *ὡς*, дес-ять = dec-em = *δέκ-α*· сес-ть = sec-s (sex), = *ἕκ-ς* (*ἕξ*)· ось, ос- = ac-sis (axis) = *ἄκ-σων* (*ἄξων*)· весь, вес- = vic-us, *Ϝοῖκ-ος. κτλ. καὶ* ос-мь=oc-to=*ὀκ-τώ*. *βλ. ςοιχ.* С). *τὸ δὲ* о́смь *φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ* осмомь, (*ὡς τὸ* се́мь, *ἐκ τȣ̃* се́дмь), *μετὰ τῆς συνήθȣς παρὰ λατίνοις προσθήκης τȣ̃ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς* septem, decem, *ἴσως ἀντὶ τȣ̃ ἐφελκυςικοῦ ν*, *ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετί-θȣν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν*, *οἷον ἔπειτεν*, *εἶτεν* (*εἶτα*)· *οὕτω διάλεκτός τις ἔλε-γεν ἔπτεν* (*ἑπτὰ*), septem· *ὄκτων*, ос(мо)м, о́смь· *εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τȣ̃ μ αἰολικ. ἔβδεμ*, *ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα*=*ἑβδο-μήκοντα*, *κτλ. βλ. Ῥείμερ.*], *Γρμ.* acht, *Ἰσλ.* aatta, *Ἀγγλ.* eight, *Γαλ.* huit, *Περσ.* est, *Σνσκρ.* achtome, *καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις* (*Τσιγγάνοις*) ochto. *κτλ. Οὐ παντάπασιν ἀπί-θανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος*, *ὄχθη*, *κτλ.* (*ἔχω*)· *καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τȣ́τȣ ἰδέα ἐξέχον ὕψος*, *ὕβωμα*, *καὶ ἑπομένως κῦβον*, *ὡς ὁ τέσσαρα*, *τετράγωνον*. *βλ.* Четыри.]

Осéтръ, *βλ.* Стéрлядь.
Осóба, Осóбый, *βλ.* Себя.
Óспа, *βλ.* Сыпу
Óстровъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβισκ. ἐκ τῦ* óстръ (*ὀξὺς*)· *πιθανὸν· ὡς καὶ,* " *νῆσοι θοαὶ* ("*Ομηρ.*) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τῦ* Струя (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*). *οἷον ἀπὸ θέματος,* стрыю (*ῥύω*) стрóв, (*ὡς* крыю, крóвъ), *μετὰ τῆς ο προθέσ.* Óстровъ = (*ςρύϜος, ῥύος*) *περιῤῥύτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τῦ εὐφων. ο, ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντῃ ἀπίθανον πρὸς τὸ* Óстровъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).
Óстрый, Óстръ (*μετὰ τῦ Ϝ,* Вóстрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς = ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* Óсть.
Óсть (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς = ὀσκὺς = ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ = ξ. ὡς σκίφος = κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ = στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἕκς* (*ἕξ*)· стѣнь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον = σκύβαλον· στυφαλμεῖν = σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον,* щеня, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ = τ.* (*ὡς, τῆνος = κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Тѝмонъ)· *καὶ τὸ τȣ̃ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ.* staar· *ςολὴ, σπολὴ·* hospes, *ἐκ τȣ̃* hostis (*βλ.* Страна̀)· *ςάδιον, σπάδιον,* spatium· *καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίθης = σποίθης = πσοίθης, ψοίθης (ψύθης)· ξάω, ψάω· ψηρὸς (σκηρὸς) ξηρὸς, (ψαρὸς), κτλ.*]. Остие (*ἀκίδες*) *ὀςεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.*

Ось, *ἄξων (ἐκ τȣ̃ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τȣ̃ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ.* acies, acus, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς), λτ.* axis, *Γρμ.* Achse, *'Αγγλ.* axle, *'Αγγσξ.* astre, *Πορτȣγαλ.* eyxo, *'Ιτ.* asse, *Γλ.* essieu, *καὶ* axe, *Δαν.* axel, *κτλ. βλ.* Осмь.

Оте́цъ (*πατὴρ*) *ἄττας (α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης), λτ.* atta, *παρὰ Βάσκαις,* ait, *Γρμ.* atta, aetty, aette, ette, *Οὐγκαρ.* atya, *καὶ Ταταρ.* atza, tza, tcha. *ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ.* Tate, Täter, Dot, *κτλ.* (*βλ.* Дѣдъ)· *γενικ.* Отца̀ (*συγκοπ. ὡς ἐκ τȣ̃* Оте́ца) *οἷον ἀττέσα, κλητ.* Отче (Оте́че, *οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε*), *ὡς ἂν σχηματισθείη τὸ ἄττας συγκλινομένȣ καὶ τȣ̃ τελικȣ̃ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωθε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαςικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προςιθεῖσα τὸ χαρακηριςικὸν τῆς πτώσεως φωνῆεν (ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐν τοῖς πλείςοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνθηρ, πάνθηρ-ος, κωλὴν, λῆν-ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τȣ̃το τύχοι λη-*

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). *'Αλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ 'Ιησῦς*, Iисусъ *ἐσχημάτισε μετὰ τῦ τελεκῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον* Iисус-а = *'Ιησῦ* (*γενικὴ*). Iисус-е, *ὦ 'Ιησῦ* (*κλητικὴ*), *κατὰ τὸ* (Оте́ц-а) Отца̀, О́тце (О́тец-е). *κτλ. βλ.* Пита́ю.

О́тъ (*ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α*) =*ἀπ* (*π=τ. ὡς, πέσσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς*, tessera), *λτ.* ab, ob, a, *Γοτθ.* aba, abu, *Γρμ.* ab, *'Αγσξ. καὶ Σβ.* af, of, *κτλ.* — *ἢ, ὀκ* (*ἀντὶ ἐκ· τ=κ*), *ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως „ ὀκ* (*καὶ ὀχ*) *τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν,* (*ἐκ τῆς πόλεως*).

О́хта (*ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχθης τοῦ Νευᾶ.*) *παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχθα, ὄχθη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον* О́хта, *ὄνομα, ἥ φασι, Σεηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ* aqua (*βλ.* Ока̀).

О́хъ, Оха́ю=аха́ю, *ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχθέω.* (*πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνε ἄ, ἄχ, ὄχ,* ah, oh, *κτλ. 'Ρείμερ.*), *Γρμ.* achen, ächzen, *Αγγλ.* to ache, *κτλ.*

О́цетъ (*ὄξος*) *λτ.* acetum, [*ἐκ τῦ* (aceo) acuo (*ἀκύω, ἀκέω.* = *ἀκάζω*). *τὸ θέμα ἄκω, ὅθεν ἄκος,* acus, *ἀκὴ, ἀκὶς,* acies, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς,* acutus, *ἀκμὴ,* acumen, *ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος* (*ἀκὴ, ἀκερὸς*), acer, acerbus=*ἀκερϜὸς, κτλ.*], *Γοτθ.* akeit, *ἀρχ. Γρ.* ezzich=Essig. *βλ.* У́ксусъ, *καὶ* О́стъ.

Очень, *ἄγαν* (*ἄκαν*, *ὄκεν*, ц = *κ* = *γ*. *καὶ* ε = *α*, *ὡς*, *εἶτεν* = *εἶτα*). *ἢ* *ὄχα* „ *ὡς τὸ* „ *ὄχ' ἄριςος* (*ἔχω*, *ὄχος*, *ἔξοχος*). *τὸ πρῶτον πιθανώτατον*. *Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ.* igen (Tripart.), *καὶ Σκρ.* Watza.

П.

П, П (Покóй, *ποκόη*.) = П, *П*, *π' καὶ* = *φ καὶ β*. — П̄ = *π'* (80). — ,П = *͵π* (80000).

Павлúнъ, Пáва, *λτ.* pavo, *συνήθ. παβῶνι, παγῶνι*, *'Ιτ.* paone, *Γλ.* paon, *'Αγσξ.* pawa, *Γρμ.* Pfau, *'Αραβ.* tavas, tavassa, *ταῶς* (*ταϜῶς*), *ταὼς*, *παϜὼς* (*παϜὼν*), *παβῶνι*, *παγῶνι*. *ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃* (*πὰβ. τὰβ*). *παῤβλ. τὸ Τȣρκικ.* tauk = *ὄρνις*. *βλ.* Кýръ.

Падỳ (*πίπτω*), *καὶ* Пáдаю, *πάτω*, *πατάω* (*ὅθεν πατάσσω*.) = *πέτω*, *λτ.* peto (aliquem lapidibus), *πετόω*, *καὶ πίτω*, *ὅθεν πίττω*, *πίσσω*. *αἰολικ. πίπτω*, *πιτνῶ*. *Κρν.* padem, *Σερβ.* паднемъ (падем). *συγγεν* Бѣдỳ (*ὡς τὰ πάτω*, *βάδω*, *πέτω*, *πέδη*, *πεδάω*), *κτλ.* Падéжъ (*πάτησις*, *πέτησις*) = *πτῶσις* (*γραμματικῶς· καὶ* 2, *ἐπιδημία*, *νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν*, *συνήθ. ψόφος*), *ὡς τὸ πέσημα*. Падýнъ (*καταῤῥάκτης*) *ὡς*, *πάτων* (*πατῶν*, *παδῶν*), *πέτων* = *πίπ-*

των (*ὡς*, *πίτυλος*). *Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς*, *λτ.* Padus, *Γαλ. καὶ Γρμ.* Po, *ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτȣ̃ τῶν ςομάτων· Πολύβ.* (*οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος*=(*πόω*) *πότος*, *ποταμός*). *περὶ δὲ τοῦ φυτȣ̃, πάδος*, padus, *βλ.* '*Ρείμ. λέξ. πηδόν*]. Западáю, (*διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου* = *δύω*). Зáпадъ (*δύσις*), *οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις* = *διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ* ,, *ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο* ('*Ιλ. Θ*, 485). *καὶ* ,, *τὰ ἄςρα πίπτει* = *δύεται* (*Φιλόςρ.*). *πρ̇βλ. λτ.* occasus, occidens (occido) *ἐκ τȣ̃* cado (*πίπτω*). [*τὸ δὲ* cado = Παдỳ (*πάδω*) *πάτω*, c = *π· ὡς*, coquo, *πέπω* (*πόπω*, *κόκω*)· equus (*ἔκκος, ἴκκος*) *ἵππος·* sequo (*ἔκω*) *ἕπω· ὄκως, ὅπως· σηκὸς*, sepes, *κτλ. καὶ τὸ* d (*δ*) *ἐν τῷ* cado = *τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδᾲ, μετὰ· βάδω* = *πατῶ· ὅθεν καὶ* (*πάδω, πήδω*) *πηδάω*, - *δῶ*, *καὶ πέδον, πέζα. κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. πάω*). *Πρὸς δὲ τὸ* Западáю *συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ.* coucher = *κλίνειν. ὡς τὸ* ,, *κέκλικεν ἡ ἡμέρα* (*Λȣκ. κδ. βλ. καὶ* '*Ηρόδ. Δ.* 81.)· *καὶ τὸ Τȣρκ.* giun bati (*ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα*) *ἐκ τȣ̃* batarim = *βαθύνω*, *βυθίζω* = *δύω*, *καταδύω*. [*Σημείωσαι τὸν εἰς* aю (*καὶ* яю) *τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων* = *τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς* (*βλ. Μέρ. Α. Τμήμ. β. κεφ.* Ζ. § 15). *χαίρει δὲ μάλιςα τῷ σχηματισμῷ τȣ́τῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-*

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὄν, καὶ μάλιςα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔςι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῆ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνηρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον οἱ Ἰωαννῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσσοις, καὶ ἀλλαχοῦ, οὐ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καὶ, τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρουμένων, εἰς ᾶς καὶ εἰς ᾶ, ἢ αϊ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾶς, πᾶ, καὶ τρυπάϊ (ῆ, άει), ἀδικᾶς, -κάϊ, πολεμᾶς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падýбъ (πρῖνος) ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϜος, πῆδος (ὡς καὶ τὸ λτ. ilex = Ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ=δρῦς, Ἡσύχ.). ἤ, σύνθ. Па-дýбъ, ἐκ

τῦ дýбъ (*δρῦς*). *βλ.* Дýбъ. *βλ. καὶ* '*Ρειμ. λ. πηδὸν.*

*Пáжъ, *τὸ Γλ.* page (*νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως*). *κατά τινας* = *παῖς· ὡς τὸ „ παῖδες βασιλέων* (*Πλὅτ.*)· *πῤβλ. τὸ τῦ μ΄. λτ.* pagius, '*Ιτ.* paggio (*θεράπων, ὑπηρέτης*). *βλ.* Adelung. *λ.* Page. *φαίνεται δὲ τὸ* pagius (*πάγιος*) *ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος* (*παιγνὸς*) = *παιδνὸς,* (*παίδνιος*), *δ* = *γ· βλ.* '*Ρειμ. λ. παίγνιος.*

Пáздеръ (*καλάμη σίτου*). *ἠχεῖ ὡς τὸ, πάςαξ* (*πάςας, πάςαρ*), *πάσσαλος* ('*Ησύχ.*)· *ἔςι δὲ συγγεν.* Пажý, Пашý, *φάζω, σφάζω, σπάζω,* (*ὡς σπαςὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.*).

Пáзъ (*ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογȣμένων καὶ ῥαβδωτῶν*) *ἐκ τῦ* Пажý (*χαράσσω τοιούτȣς ἁρμοὺς, ὡς τὸ Γλ.* canneler). *βλ. τὸ συγγεν.* Пашý.

Пáки, *Σλ.* Пáкы, *πάλι, πάλιν* [*τροπῇ τῦ λ εἰς κ, ὡς παρ'* '*Ιταλ. λ* = g, (balneum) bagno· *καὶ* cl = ch. clavis, chiave· *παρὰ δὲ τοῖς* '*Ισπανοῖς τ' ἀνάπαλιν* cl = ll, *οἷον* llave, *ἀντὶ* clave, *κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα*]. *ἢ, ὡς ἐκ τῦ πάλλω* (*βάλλω*) *πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τῦ πάγω, πάζω,* Пáки (*βλ.* Пáкость). *τὸ πάγω, παχὺς* = *πύγω, πυκὸς* (*πυκνὸς*), *ὅθεν πύκα* = Пáкы (*πάκυ, μεταθ΄. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τῦ πυκνῦ*)· *καὶ τὸ* '*Ρωσ.* О-пя́ть (*πάλιν*) = о-пакь (к = т. я = а). *βλ.* Пáче, *καὶ* Пяпіà.

Пáкость (*βλάβη, ἐπίπληξις*). Пáкощу (*βλάπτω*)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τῦ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω, πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пáкость, *Βοεμ.* Пак. *ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τῦ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα* пáку *(πάω, πάγω. συγγ.* Пекỳ. *βλ.* Пекýся *καὶ* Пасỳ).

Палáта *(παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον), καὶ* Палáтка *(σκηνή), συγγεν. τῦ λτ.* palatium*=φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τῦ φάλω (φάω), βλ.* Палю̀, *φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη= σκοπὴ (Ἡσύχ.).*

*Палáчъ *(δήμιος) συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςὴς, ἐκ τῦ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος = πολεμεςήριος (Ἡσύχ.), ὡς ἐκ τῦ πάλαξ. τὸ Γρμ.* pallasch, *καὶ Ῥωσσ.* Палáшь *(ξίφος), ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τυρκ.* baltá. *βλ.* Пилà.

Пáлецъ *(δάκτυλος), λτ.* pollex *(ἀντίχειρ) ἐκ τῦ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τῦ* Пáлица *(φάλος, πάλος)· ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ.* phalanx, indernodium). *οὕτω καὶ τὸ Τυρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιῦτό τι βύλεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζυς (δακτύλυς) ἐχούσης·*

Пáлица (*βακτηρία, ῥάβδος, κορύνη· ὡς ἐκ τῦ* Пáлицъ), *φάλαξ, φάλαγξ* (*ὅθεν φαλάγγη, φαλάγγιον, λτ.* planca, palanca, *Γρμ.* Planke· *ἐκ τῦ φάλος, πάλος, λτ.* palus (*πάσσαλος, συνήθ. πάλος, παλϰκιον*), *Γρμ.* Fall, Pfal, *'Ιτ.* palo, *Γλ.* pal, *κτλ. καὶ* Пáлка (*βακτηρία*), *ὡς τὸ φάλκης* (*φάλκη*), *φάλκις, καὶ φόλκις* (*τὸ τῇ ςείρᾳ προσηλέμενον*), *λτ.* palicus, palcus, *ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Balken, *'Ιτ.* balco, falco, *καὶ τὸ* balcone (*δρύφακτον, συνήθ. ἐξώςεγον, ἐξωπέτακτον, καὶ 'Ιτ. βαλκόνι, καὶ Τϰρκ. σαχνισὶ*), *καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν* catafalco (*κατὰ*, falco), *καὶ ἡ 'Ιτ.* barca, *Σ. βάρκα.* (*ρ* = *λ. βλ.* Бáрка).

*Пáльма (*φοῖνιξ.*) *τὸ λτ.* palma, *ἐκ τῦ πάλαμος, παλάμη* (palma, palmus), *ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος* (*ὁ φοῖνιξ*), *'Ιτ. καὶ Γρμ.* dattel, *κτλ.*

Пáлья (*εἶδος ἰχθύος*, salmo alpinus), *ὡς τὸ φάλα, φάλλη·* (*ἐκ δὲ τῦ φάλη, καὶ ἡ φάλαινα,* balaena. *τὸ δὲ Γρμ.* Walfisch, *βλ.* Влáю).

Палю̀ (*ἀνάπτω, καίω*) *φάλω* = *φλάω, φλέω, φλέγω,* (*καὶ φάλω* = *φάω· ὅθεν φαλὸς* = *λαμπρός· καὶ φαλάω, παφαλάω, παμφαλάω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φαλὸς*).

Пáнъ, *ὁ.* Пáна, *ἡ* (*κύριος, κυρία. Πολωνικὸν*), *καὶ* Банъ,=*βάννας* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν καὶ βάννος* (*Μπάνος*), *ἀξίωμα ἄρχοιτος παρὰ τοῖς*

Δακίας Ἡγεμόσι. Ἐκ τῦ Жупáнъ (Зу-пáнъ *ἄρχων, κριτὴς) καὶ τὸ νῦν ὄνομα τῦ Ἠπειρωτικοῦ χωρίου Ζουπάνι. Πρὸς τὸ* Пáнъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία (ὡς ἐκ τῦ Πάννων, Πάννας, βάννας).*

Пáпа (*ἄρτος*) *παπᾶ, παππᾶν, φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς καὶ τὸ μαμμὰ, μαμμᾶν. (βλ. Ἀριςφν. Εἰρήν. ςχ.* 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ.*), *Γρμ.* pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμῦ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα, παπάρα. Ἡ λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τῦ πάω, πάομαι = γεύομαι,* pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς = ἄρτος* (*Ἀθην. γ.* iii), *ἀφ' ὖ τὸ λατ.* panis. *Ἐκ τῦ πάω = βόσκω, τρέφω, (πέπαται), καὶ ὁ πατὴρ, καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω, (μέμαται), ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ, μήτηρ. βλ.* Пиmáю *καὶ* Мámерь.

Пáпугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ.* papagallus, *Γρ.* Papagey, *ἀρχ. Γλ.* papegau, pappeguez, *Ἰτ.* papagallo, *Ἀγγλ.* popingua, *ἐκ τῦ Ἀραβ.* bobagua.

Пáра (*ζεῦγος, συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ.* pair, *τὸ Λατ.* par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ὁ τῦ* Прỳ (*βλ. καὶ* Прю, Прягỳ), *ἀλλὰ τῦ* Перỳ, *πέρω, φέρω, φάρω, πάρω, λτ.* paro (*ὅθεν* com-paro = *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ.* = Пáра. *βλ.* Прѝ), *πόρος, πορὸν, ὅθεν* (*ἀνά-πορον*) *ἄμπρον* (*ζυγῦ σχοινίον, καὶ ζυγός*)· *ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȣ̃ βάρȣς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (*βλ.*Берéмя). *τὸ δὲ φάρω, πάρω* = *καὶ* Порю̀, *ὅθεν πάλιν φάρος*, par (*φάρα*, Пáра), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ σχιςȣ̃ καὶ εἰς δύω διαιρȣμένȣ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω* = *δύω, δύνω* (*εἰσδύω*), *ὅθεν καὶ τὰ δύω* = *ἀριθμὸς διαιρετός·* (*βλ.* Двà).

Пáра, *βλ.* Пáръ.

Пáрень (*νέος*) *συγγεν.* Пáръ, Пáрю, *φάρων, φέρων* = *θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἰζηὸς, καὶ* (*ἄλω, ἄλδω, λτ.* alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [*τὸ λακων. πάϊρ* = *πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω* (*πόϊρ*) *Λατ.* puer, *ἀρχ.* por, *οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ* Пáрень· *οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ.* par], *καὶ Δαν.* baru.

Пáрусъ (*ἱςίον, ὀθόνη*) *πάρος* = *φάρος, λτ.* parus (*ὅθεν* parullus, *συγκοπῇ* pallus, palla, pallium. *ὡς*, rarus, rarullus, rallus, ralla, *κτλ.*). Пáруситъ (Пáруху) *ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȣ̃*, = *φαρύσσει, φαρύζει* = *σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȣ̃το κἀκεῖνο ἐκ τȣ̃ φάρω*, (= Порю̀) = *σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος* = *ῥάκος*).

Пáршъ (*ψώρα*), Пáршивъ (*ψωραλέος*) *σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȣ̃ σπάρω* (*σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις*) = *πάρω, φάρω*, Порю̀. *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ψάω* = *ξάω, ψώω, ψώρα.*

Па́ръ, *Σλαβ*. Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω*, *καπνίζω*) *φάρος*, *φάρω* = *θάρος*, *θέρος*, *θάρω*, *θέρω* (*αἰολικ*. *θ* = *φ*, *ὅθεν καὶ φέρϝω*, fervo, -veo, *φέρϝος*, *φέρϝορ*, fervor). *συγγεν*. Варю̀, Ва́ръ (Варѣ́ю), Врѣ́ю.

Парю̀, (*αἰωροῦμαι*, *πτερύσσομαι*, *ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω* = *φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω*, *περάω*, *πόρος*, *πορέω*· *ὡς τὸ Γρμ*. fahren. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *φάρω*). *συγγεν*. Варя́ю. *βλ*. *καὶ* Беру̀, *κτλ*. *ἢ συγγεν*. Перю̀, Перо̀ (*α* = *ε*).

Па́смо (*ἀγαθὶς*, *συνήθ*. *κουβάριον*) *πάσμα*. „*πάσμα*, *μαλλὸς ἐξ ἐρίου* (*'Ησύχ*. *καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ* „*πάσμα μιταρίων*, *λέξις ὑφαντική*. *ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα* = *πεῖσμα* (*'Ησύχ*.). *ἴσ*. *συγγ*. Пасу̀, Паса́ю (Спаса́ю, *σπάω*, *ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς*, *ζοφερὸς*) *οἷον*, *πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος*, *μῶρος*, *μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ*. *ὁλόμαυρος*, *ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Сму́рый, Сму́ръ.

Пасу̀ (*βόσκω*. *τὸ θέμα*, Па́ю) *πάσσω*, *πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι*, *καὶ* (*πάζω*) *πάξω*, *πάσκω*, *λτ*. pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς* = *βασκάς*), *τὸ δὲ πάω*=*πόω*=*βόω*, *βόσκω*], *Κρν*. pasem, *Βοεμ*. pasu, *Κρτ*. paszem, *Σοραβ*. passu, *καὶ* passom, *κτλ*. Па́стырь (*παςὴρ*, *πάςωρ*, *λτ*. pastor = *ποιμὴν*, *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ πάω*, *ποίω*, *ποία*· *ὡς*, *βόω*, *βόσκω*, *βοσκὸς*), *βώτωρ*, *βοτήρ*· *καὶ τὸ Σ*. *πιςικὸς*, *ὁ ποι-*

* *

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= *παςικὸς*) *μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ.* Пастина (*οἷον παςίνη, = παςὰ, βοτά*)· *ὡς τὸ* (*ποιμένη*) *ποίμνη, ποίμνιον, πῶΰ* (*πόω, πάω. βλ.* Пипаю). 2, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν* О-расаю,-су̀ (*φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ* О-пасаюсь=*φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ*, Опасный, Опасенъ, *πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ* Опасность, *κίνδυνος, κτλ.*) *πάω* (*πάσω*), *πάϜω, παύω*, (*ἀπὸ ἤχε πὰ, παῦ*, paff)=*αἰολικ. φάβω, λτ.* paveo (*φοβοῦμαι, δειλιῶ*)· *καὶ πάω* (*πάσω*), *πάτω* (*ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω*) = *πάπτω, παπτάω, παπταίνω* = *περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω.* [*Ἐντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τε̃* Пасаю *συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τε̃ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς*]. 3, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν σύνθετ.* С-пасаю (*σώζω*). Спасъ, Спаситель (*σωτὴρ*). Спасеніе (*σωτηρία, κτλ.*) *πάω* (*πάσω*) =*παύω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ* (*παυσίτωρ*), *ὡς τὸ "παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. Ἐκ τοῦ πάω*, Паю, (*βλ.* Пну̀), *καὶ τὸ σπάω* (*ἕλκω*), *ὅθεν τὸ* Спасаю, Спасую, *εἴη ἂν καὶ* = *σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ* (*οἷον σπασίτωρ*, Спаситель) = *ῥύω, ῥύομαι, ῥύςης.* [*Τὸ ἀρχαιότατον πάω*, (*καὶ πόω, πέω, πίω, πύω*) *ὑπάρχει ῥίζα πολύχες πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ* Пасу̀. *βλ. καὶ* Пахну, Пашу,

Пашу̀, Паду̀, Пе́стъ.' *κτλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πάω*]
Пау́къ, *Βοεμ.* pawuck, pawauck (*ἀράχνη*) *σύνθετον ἐκ τε̃* Па-ук (*ὡς καὶ* На-у́к) *ἐκ τοῦ* Учу̀ (*Δοβρόβισκ. ἔςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις)· ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος* (*ἀράχνη*) *φαίνεται ἐκ τε̃ πάγω,* (*πάϜω, πάω,* Пая́ю, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ* Пау́къ), *πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἰςόν. ἐκ τε̃ πάω* (*σπάω*) *πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη* (*παρὰ τὸ ὑφαίνειν*), *ὡς καὶ Γρμ.* Spinne, *ἐκ τε̃* spinnen (*κλώθειν*) = *σπᾶν* (*ἕλκειν*), *ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ 'Αγγλ.* spider, *συγγεν. σπιδὴς, σπίδω, σπίζω* (*τανύω*), *ἢ σπαθᾶν* (*ὑφαίνειν*)· *καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ.* aranea (*ἐ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς* = *φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ.* Орѣхъ. *κτλ.*), *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ.* arag = *ὑφαίνειν.*
Па́хну (*ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ* Па́ху) *πάhω,* (*πάω*) = *πύω* (*ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ.* puto, puteo, *παρ' ὃ καὶ τὸ* pudeo· *καὶ ἐκ τε̃ ὄζω ὄδω,* odio, odi = *βδελύττομαι· καὶ τε̃το παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω* (*σδέω, ζέω*). *ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τε̃ μύζω* (*μῦ*), *μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω*)·

ὧςε, πάhω, Пáху (Пашỳ) = πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφυ, ἤ, ὢ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγεν. Пашỳ, καὶ Нюхаю, καὶ Смéржду.

Пáхтаю (πήγνυμι βύτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтаніе, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτὴς (ὁ πηγνύων τὸ βύτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βυβὼν παρὰ τὸ βύω, βύζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τοῦ πάω, Пáю, βλ. Пасỳ) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τοῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πύξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ἀλλεπαλλήλου. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасỳ. βλ. καὶ Вящій). Най-пáче (μάλιςα) = ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίου Най, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καί).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашỳ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω, -γω, σπάζω = φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш = χ). ὅθεν Пахáніе (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον = λατ.

arius *συνήθ. ἄρις τῶν τοιέτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίσης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Пáзъ, Пажỳ = *σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ.* Пасỳ.

Пашỳ, Пахáть (*πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τῦ διὰ τῦ υ, συγγενῦς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ* Пашỳ, *φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ.* Пáхну, Пищỳ, Пыщỳ, Пышỳ, *κτλ.*

Пая́ю, (*κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τῦ* Паю̀ = *πάω) ὅθεν πάϜω, πάγω, πήγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω,* Свяжỳ. *βλ.* Вяжỳ, *καὶ* Пáсу. *τὸ ἄῤῥητον θέμα* Паю̀ = Ваю̀ (*ὅθεν καὶ* Вая́ю) = *πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.*

Пéвгъ, *πεύκ-η (ἡ πίτυς, ἢ καὶ ἄλλως,* Сóсна) *Γρμ.* Fichte, *λτ.* picea, pinus (*ἐκ τῦ ἀρχαίε πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ.* Пекýся.

Пекỳ, *πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὔω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τῦ πνευματισμῦ π, Ϝέπω, πέπω· π = κ)* Пекỳ, *ὡς λτ.* coquo (*ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκϜω), καὶ ἴσως, Ϝέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β. 2, καὶ Στράβ.*

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. печем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἠ γε̃ν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϜω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τε̃ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρύγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пе́чь, Σλαβ. Пе́щь (κάμινος, φοῦρνος) = φαὶξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς = φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пе́чъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пе́кло (δᾲς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τε̃ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τε̃το ἐκ τε̃ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τε̃ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пеку́ся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ baeken παραβάλλει ἑλληνικὸν, βῶ· ἴσως, φῶ, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пеку́ся, Пеку́сь (κήδομαι, μεριμνῶ· ἐκ τε̃ ἀχρήςε Пеку̀) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω = θλίβω), πύκω, πίκω·

[*ἐκ τῦ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς (ὅθεν πυκινὸς, πυκνός)· καὶ πευκὸς (ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη), πεύκαλος (πέκαλος)* = Печа́ль (*λύπη*)· *ἐκ δὲ τῦ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι (αἰολικ. πίκς, πίξ) λτ.* pix, picis, *Γρμ.* Pech, = *πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς (πῖνος, λτ.* pinus), *καὶ πεύκη, λτ.* picea. *Ἐκ τῦ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· ὕτω καὶ τὸ Γρμ.* bitter *εἴη ἂν ὡς ἐκ τῦ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος,* corvus]. *καὶ τὸ* Пе́кло *δὲ, ἀρχαιότερ·*=Смола̀ (*πίσσα*) *οἷον πευκαλὸν (πέκαλον), ἐκ τῦ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς (βλ. καὶ* Пеку̀, *καὶ* Печа́ть). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ.* pungo (*νύσσω*), *Γλ.* piquer, = *πύγγω, πύγω (ἐκ τῦ πύω, ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς πάω τὸ πάγω, πάγγω,* pango, *πήγω,* pingo, figo, *πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τῦ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμὴ,* pugnus, *ὅθεν* pugno, pugna, *κτλ. τῦ δὲ* pungo, *πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω (ξύω, τίλλω, κείρω). ὥςε τὸ* (Пеку̀) Пеку́ся *περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τῦ ἀκολύθυ τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τῦ τὴν ψυχὴν δαϊζομένυ, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένυ καὶ μεριμνῶντος· ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω,* caedo· *καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пеку́ся *παρὰ τὸ ἀνωτέρω* Пеку̀ = *πέπω*].

Пеленà, Пленà (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαὶ, ἐντάφια*). Пеленáю (*σπαργανόω*) *πελαίνω, πελλαίνω, πέλλανον, πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* Плáтъ. *ὡς καὶ, πελλαςαὶ, πέλυντρα, πέλυτρα, καὶ „ πελλυταὶ = δεσμοί· „ πέλλησν (γρφ. πέλησνον, ἀόρις. ἐκ τῦ πελλαίνω) = ςρέψον, δέσμευσον* (*Ἡσύχ.*). *βλ. καὶ Ρεἰμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis = *φελή=χελή* [*χολή. φ=χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος, κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) = *ἀπώθω, ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος, ςαφυλῖνος, καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* Полы́нь.

Пелéсый, Пелéсъ (*ποικίλος, ῥαντὸς, σποδοειδὴς, ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς, ἢ πέλλος = φαιὸς* (*Ἡσύχ*). *βλ. καὶ Ῥεἰμ. λ. πελλός. τὸ θέμα*, Пéл. *βλ. καὶ* Перепéлка.

Пéмза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* Пéмез (*ὡς τὸ Βοεμ.* Помеч = *Ῥωσ.* Пóмча, *ἡ πέδη, ἐκ τῦ* По-мкнỳ). *τὸ δὲ* Пéмез = *λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς, ἐκ τῦ* spuo, = *σπύω* (= *πσύω, ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω = ψύω* (*πτ=πσ*), *πτύζω, πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ, πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς, πομφόλυξ, βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τῦ ἐπενθέτυ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πόμυξ?), *'Ιτ.* pumice, *Γλ.* ponce, *Γρμ.* (Bimsstein) Bimstein, *Κτσξ.* pimp-stein.. *κτλ.*

Пéня (*ἐπιτίμησις*, 2, *χρηματικὴ ζημία*) *ποινὴ*, *λτ.* poena. *τὸ δὲ Γλ.* peine *ἴσως = πόνος* (*πένω*). *τὸ Σκρ.* pana = *βάσανος*, *ἢ βασανισθείς. κτλ.* Пеня́ю (*ἐλέγχω*, *ἐπιτιμῶ*) *ποινάω*, *κτλ.*

Пéнь (*πρέμνον ϛέλεχος*) *φὴν*, *φηνὸς = σφὴν* (*φάω*, *σφάω*, *σπάω*, *καὶ φέω*, *σφέω*, *ὅθεν καὶ σφέλω*, *σφέλας*). [*τὸ λτ.* penis = *πέος*, *μετὰ παρενθ. ν*, *πέ(ν)ος*, *καὶ σπέος*, *ἐκ τῦ πέω*, *σπέω*, *σφέω*, *σφένω*, *φένω*]. *Τὸ δὲ* Пéнь, *λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπυ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτυ* (*ὡς τὸ ϛέλεχος*, *ϛύπος*, *λτ.* stipes, stupidus, *Γρμ.* Stumpf, *καὶ τὸ συνήθ. κῦτσυρον*, *κτλ.*). *συγγενὲς* Пинáю, *βλ.* Пну́.

Пéпелъ (*κόνις*, *σποδὸς*) *παιπάλη*, *παπάλη*, *πασπάλη* (*ἐκ τῦ πάλη*, *πάλλω*, *πεπάλλω*, *παλύνω*, *ὅθεν παλύνη*, *παλυντὴ*, pollen, pollenta, *κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ.* Пóпелъ, (*πε = πο*). *κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς* По, *καὶ* (Пел, Пла, Пля́ю) Палю́· *καὶ τῦτο ὀρθόν.* (*βλ.* Пыль). Пепелю́, *σύνθ.* Изпепеля́ю (*καταχέομαι σποδὸν*), *παπαλόω* (*συνήθ. πασπαλόνω*, *πασπάλη*)· Пéпельный (*σποδοειδὴς*, *σποδοῦ πλήρης*) *πασπάλινος*, *οἷον παιπαλόεις*, Пéпеловый.

Пéрвый (*ϖρῶτος· ἐκ τῦ* Первъ) *ϖέρϜις* (*ἴς=ὅς*) =*ϖέρϜος, ϖέρος, πέρις.* [*ἐκ τῦ ϖέρος, ἡ ϖρόθεσις ϖρὸς, ϖρὸ, ϖρωῒ, ὅθεν πρόϊος, ϖρώϊος, ὑϖερθετ. ϖρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τῦ ϖέρα ἤ, ϖέραν, τὸ ϖρὰν, ϖράϊος, ὑϖερθετ. ϖρᾶτος= ϖρῶτος. οὕτω καὶ ἐκ τῦ ϖέρις* (*ὅθεν ϖέριξ*), *ϖέριν* (*ὅθεν ϖρὶν*), *τὸ λτ.* pris, pri, prior, priimus, primus. (*τὸ δὲ* priscus *καὶ* pristinus = priscinus, *ἐκ τῦ ϖρέσγυς, ϖρείσγυς, ἀρχ. λτ.* preiscus, = *πρέσβυς*). *βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν*].

Перѐ, *βλ.* Прѐ.

Перéдъ, *βλ.* Прéдъ.

Перепéлка (*ὄρτυξ. ἐκ τῦ* Пéрепелъ, = Перепéлъ, пéла) *πέλεια, πελειὰς* (*ἐκ τῦ πελλὸς, πέλος, πέλα, οἷον περιπέλα*), *Σλβ.* Препелица (*ὑποκορις.*), *Δαλμ.* prepeoka, *Πολ.* przepiorka, *βλ.* Пелéсый.

*Пéрецъ, *πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι, καὶ -ριν, ἐκ τῦ ἀχρήςε πέπερις* (*συγκοπῇ πέρις*, Пéрецъ), *λτ.* piper, *Κτσξ.* peper, *Δαν.* beber, *Γλ.* poivre, *Γρμ.* Pfeffer, *κτλ. καὶ Τερκ.* biber, *Περσ.* pelpel, pilpel, *Ἀραβ.* fulfal. [*τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πέπω* (*ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν*), *κατὰ τὸ πέπαρος, καὶ* (*πέπερος*), *πέπειρος. βλ. Ῥείμερ.*]

Пержу̀ (*ὡς ἐκ τῦ* Перду̀, *Κροατ. καὶ Καρν.* perdim, *ϖέρδημι*) *πέρδω* (*δ = ζ*), *λτ.* pedo, *Γλ.* peter, *Γρμ.* farzen (*πάρδειν, καὶ* Farz, Furz,

πορδή), *'Αγσξ.* feord, *'Αγγλ.* fart, *'Ισλ.* freta. *κτλ.*

Перила, **Перина**. *βλ.* **Перò**.

Перò, *πτερὸν* (*περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ.* perna). *τὸ Γρμ.* Feder = *πετερὸν* (*ὅθεν πτερὸν*), *Σνσκρ.* pur, *Περ.* pere, *κτλ.* **Перю̀**, **Перю̀ся**, *π*(*τ*)*ερόω*, *-ροῦμαι*. **Перѝстый**, **Перѝстъ**, *π*(*τ*)*ερωτὸς*, *πτερόεις*. **Перѝна** (*ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν*) *π*(*τ*)*ερίνη*. **Перѝла**, *περίπτερον* (balustrade).

Пе́рси, *Σλαβ.* **Прсѝ** (*ςήθη*) *πέρσθια* = *πόρσθια, πρόσθια* (*ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος*), *Γρμ.* Brust, *'Αγγ.* breest, *'Ισλ.* briest (*προύσθιον, πρόσθιον*). *βλ. τὰ συγγεν.* **Прè**, **Пpócmъ**, *κτλ.*

Пе́рсть, *Σλβ.* **Прсть** (*χοῦς, πηλὸς*) *συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη* (*ἐκ τῦ φύρω* = *φάρω* = *μάσσω* (*ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον*), *φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα* = *φύραμα· φύραξις* (*οἷον φύρξις, ξ* = *στ. φύρςις*). *βλ.* **Пе́рстъ**.

Пе́рстъ (**Прстъ**. *δάκτυλος*) *οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος* (*ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ.* Finger, *ἐκ τῦ* fangen)· *ἤ, πέρσις, περάςης* [*ἐκ τῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω,* (*περήσω, πρήσσω*) = *φέρω* = *φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ* **Пе́рсть** *συγγενὲς τῦ* **Пе́рстъ**. *βλ.* **Порю̀**, **Перу̀**, **Перу́нъ**.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „ *φάρω*, *λαμπρύνω· φορκὸς*, *λευκὸς* (*Ἡσύχ. τὸ δὲ φάρω = φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς*, *καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν = Ζεὺς κεραυνοφόρος*, *ἀςεροπητὴς*, *ἢ Ζεὺς βρονταῖος*, *ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων*, *πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην*, *Πείρας*, *Πεῖρος*, *κτλ.*), *ἐκ τῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω*, *πείρω*, *πόρω*, (Порю̀), *ὅθεν καὶ*(*περόνη*,-*ρόνιον*,*Σ.περόνιον*),*περονάω. οὕτω καὶ* (*ἐκ τῦ βάλω*) "*βέλος ψολόεν*, *καὶ μάκελλα*, *καὶ πέλεκυς*, *συνήθ. ἀςραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων*, *φέρω*, *φάρω*, Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω*, *πυρῶ*, *πυρῶν*, *πάντη ἀπίθανον*). *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων· ὡς τὸ*, Бѣгу́нъ (*φέγων*), Паду́нъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пе́стрый, Пе́стръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέςρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ. βλ.* О́стръ), *περκὸς*, *καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός.* [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω*, *Γλ.* percer), *πείρω*, *πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Прощáю), = *κεντῶ*, *νύσσω*, *ςίζω· ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τῦ πέκω*, *πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ ςίγματα τῦ ποικίλυ. βλ. τὰ πολλαχῦ συγγενῆ*, *ὡς*, Пе́рстъ, *κτλ.*]. *ὅθεν*, Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ* '*Ρωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форе́ль (*πέρκης εἶδος*, 'salmo fario, *ὅθεν καὶ τὸ* Форе́ль· *ἴσως δὲ καὶ τὸ* fario *ἐκ τοῦ φάρω, πάρω*), *κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέστροφα* (=Форе́ль). *βλ. καὶ* Бе́ршь.

Песо́къ (*ἄμμος*) *ψῶχος* [*ἐκ τοῦ ψώω, ψώγω, ψῶχος* (*Ἡσύχ.*)· *ὡς ἐκ τοῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος*] = *πσῶχος, πσῶκος, καὶ* (*διαλύσει τοῦ διπλοῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε*) Песо́къ· *ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ* (*οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ.* '*Ρείμ. λ. πεσσός*). *οὕτω καὶ πιτύω*=*πτύω· πινύω*= *πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιστα τοῦ* u, *ὡς* Aesculapius = (*'Ασκλάπιος*) *'Ασκλήπιος,-πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ* и *μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τοῦ* Жму̀, жима́ю, Пожима́ю. Зрю̀, зира́ю, Назира́ю, *καὶ διὰ τοῦ* о, Позо́рую, *κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ῥωσσικὴ μάλιστα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ* о *ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπουσα εἰς* о *καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον* α *τῆς συλλαβῆς· οἷον* Кра́стa, Коро́сma· Кра́ва, Коро́ва, *καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω* (*γολύφω*), *κολύφω, σκολύπτω· γλάφω* (*γολάφω*) *κολάπτω· καὶ διὰ τοῦ α, γλύφω* (*γαλύφω*) *καλύφω,-λύβω,-λύπτω* (*καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω*)· *καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον* = *κράξον. κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. καλύπτω*). *Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ*

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δι᾽ ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касáюсь, *καὶ* Кúслый, *καὶ* Пéсъ. *ὥςε τὸ* Песóкъ *φαίνεται παρὰ τὸ* Пхáю, Пихáю. *βλ. τὴν λέξιν.*

Пéстъ (*ὕπερον ἴγδιον*) *λτ.* pistillum *ὡς ἐκ τῦ* pistum=*πτίσσον, πτίσον· μεταθέσ. οἷον, πίςον* (*πέςον*), *ὡς ἐκ τῦ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, ᾽πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.* = *λτ.* piso, pinso. *τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ.* Печáть, *κτλ.*

Пéсъ, *γεν* Пса̀ (*κύων ἤ, σκύλλα*) *πὲς, πὰς πὰξ = σπάξ.* [*σπ = σκ· καὶ π = κ· ὡς σπάτος = σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τῦ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ* (*υ= α, ὡς, σάρξ, σύρξ*), *σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω, = σκύζω, καὶ τῦτο ἐκ τῦ κὺς, κὺν,* (*κύων*), *ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ.* Hund (*προσθέσει τῦ Γερμανικῦ τελικῦ* d *ἐν τῷ* hun= *κὺν = κῦν· ὅθεν καὶ κῦνες, οἱ κύνες, αἰολικῶς*). *τὸ δὴ κὺς = κὰς = πὰς* (*σπάζω*). *ὥςε καὶ τὸ* Пéсъ = *πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων·* " *σπᾶκα* (*ὡς ἐκ τῦ σπὰξ*) *ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα* (*Ἡρόδ. Δ*, 110), *καὶ τὸ Ῥωσσικ.* Собáка = *σπάκα* (*κατὰ διάλυσιν τῦ διπλῦ σπ· βλ.* Песóкъ)*· καὶ* „ *σπάδαξ, κύων.* (*Ἡσύχ.*). *καὶ Ἕλληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπυς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,*

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες. ἀλλὰ καὶ τὸ σφίγξ καὶ φὶγξ, καὶ Βοιωτικῶς φὶξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ̃ σπάξ·=σφὰξ, σφὶξ, φὶξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (ὅθεν ἡ γενικ. Псà), παρενθέσει τοῦ ε, Пéсъ· [ὡς καὶ τὸ Вóшь (Всь, βσὲ, πσὲ), ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ. Вóшь]. πρβλ. τὸ Γρμ. Petze, Betze, Bitsch, Σβ. byskja, κτλ. βλ. καὶ Adelung. λ. petze. καὶ Ῥείμ. λ. σπάζω, σκύτος, σφίγξ.

Петрýшка (πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον). ἐκ τȣ̃ πετροσέλινον, τὸ λτ. petroselinum, Γρμ. Petersilge, Γλ. (petersil) persil, κτλ. τὸ δὲ Петрýшка ὑποκοριςικ. ὡς ἐκ τȣ̃ θηλυκȣ̃ Петрýга (Петруг, πετρικὸν?), βλ. Пещéра.

Печáль (λύπη), Печáлю (λυπῶ). πεῦκος, πεύκαλος, πευκαλῶ. „πευκαλεῖται, ξηραίνεται (Ἡσύχ.) βλ. Пекỳ.

Печáть (σφραγὶς). Печáтаю (σφραγίζω), ἐκ τȣ̃ Пекỳ (Δοβρόβ.)=πέκω, πύκω (πύγω, πυκός), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς, Печáть). τȣ̃ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω, Падỳ, πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω, Печáту), ὡς καὶ συνήθ. „πατῶ τὴν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιςήριον· πρβλ. καὶ Γρμ. Petschaft, καὶ Petschier, καὶ patschen=(πάζειν), πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτίσσω· καὶ ἐκ τȣ̃ πέτω (πε-

τίσσω), πτίσσω· (βλ. Пе́сть), κτλ. καὶ τὸ τȣρκικὸν bassarim (=πατῶ καὶ τυπῶ. basma, πάτημα καὶ τύπος, κτλ.)· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύπω (τύπτω = πατάσσω) τύπος, τυπόω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πέτω.

Пеще́ра, καὶ Пече́ра (πήλαιον), (πεσσέρα, πεσέρα, =πετέρα) πέτρα. (ὡς ἐκ τȣ̃ πέτω, πετέρα, συγκοπ. πέτρα· οὕτω πεσέρα, ὡς ἐκ τȣ̃ πέσω, ἢ πέσσω, ἀντὶ πίσσω αἰολικ. = πίπτω· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ πετέρα, ч = τ). λτ. petra, καὶ Πολων. pestka, Βοεμ. pecka=πέτρα (ὡς ἀπὸ τȣ̃ Пе́ма). Ἐκ τȣ̃ πέτρος = πέτρα, καὶ τὸ κύριον Πέτρος (Πέτερος), Пе́теръ, Γρμ. Peter, κτλ.

Пи́гва (κυδώνιον), (πυκὸς) πύκα, πύκϜα, πȣ̃κα (πύκτα, συνήθ. φȣ́κτα), ἀντὶ πυγμὴ, pugnus, (ὡς γρόνθȣ ὅμοιον. βλ. Пеку́ся). Τὸ δὲ Кви́тъ, = Γρμ. Quitte=(κϜύτ-ων), κϜύδων, κύδων, Σ. κυδώνιον, λτ. Cydonium, κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Пи́гва μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ̃ Кви́тъ.

Пи́каю, (πίκω, κ=π)=πίπω, πιππίζω (ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων), λτ. pipare, Γλ. pepier, Γρμ. pipen, κτλ.

Пила̀ (ῥίνη καὶ πρίων). Пилю̀ (ῥινίζω, πριονίζω) συγγεν. πέλεκυς (πέλεξ), ἐκ τȣ̃ πέλω, πέλλω = πάλλω = βάλλω = φάλλω, σφάλλω, φάω, σφάω), σφαλὸς, ὅθεν σφαλάσσω (τέμνω, κεντέω)· τὸ δὲ πέλω, διὰ τȣ̃ ο=πόλω, πολίω, λτ. polio, βλ. Полю̀. πρβλ. Γρμ. Feile (ῥίνη), feilen (ῥινεῖν). Пилика́ю, πελεκάω·

(*οἷον ἐξ ὀνόματος* Пиликъ, *πέλεξ,-κος, ἢ πελεκίς*).

*Пилюля *τὸ λτ.* pillula, *Γλ.* pillule, *Γρμ.* Pille (*καταπότιον, σφαιρίδιον*) *ὑποκορ. τῦ* pila = *πίλος* (*σφαῖρα*).

Пинáю (*λακτίζω· καὶ συνθέτ.* Запинáю. *Ἱερεμ. θ.* 4). Распинáю, Распнỳ, *καὶ* Пропинáю (*ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου* [*ἐκ τῦ* Пинỳ, Пнỳ, *πάνω* (*πένω*) =*σπάω, σπάνω, Γρμ.* spannen, *σπέω, σπείω,* (*σπίνω*), *καὶ* (*ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω,* tendo), *πάν(δ)ω, πέν(δ)ω,* pendo, pendeo, *Γλ.* pendre, *κτλ.*]. *οὐ γὰρ ἐκ τῦ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω,* (*γ=ν· ὡς φέννω, φέγγω, οἷον, πήνω, πηνύω*). *βλ.* Пнỳ.

*Пúра, *πήρα.* (*σημείωσαι η* = и), *Γρφ.*

Пúра (*βρίζα, βρίζινον ἄλευρον*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς* (*σῖτος*). *καὶ* Пирóгъ (*πλακοῦς*), *ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς* (*πύρινος ἄρτος*), *πύρνος, κτλ.*

Пúръ, *βλ.* Прáздный.

Питáю (*τρέφω*) *πητάω* = *πατέω* (*ὅθεν πατέομαι*=*τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τῦ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ* (*πάζω*) *πέπαςαι, παςὸς, πάςωρ*=*βοτὴρ, βοτέω, κτλ. βλ.* Пасỳ). *πρβλ. Γοτθ.* fodan, *Ὀλλ.* voeden, *Αγσξ.* fedan, foedan, *ἀρχ. Γρμ.* fuden, (*ὅθεν* Futter, füttern) *κτλ.* *Ἐκ τῦ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ,* pater, *Γρμ.* Vater, Father, Pathe (*βλ.* Бáтя, *καὶ* *Ῥείμ. λ. πάομαι, παῖς*). *καὶ τὸ ἄττας δὲ*

(Отéцъ) *συμπίπτει μετὰ τε̃ ἄδω (ἄω, ἀάω) ἄζω (ὅθεν καὶ τὰ, σάζω, σάττω, ϳάττω)*, *Γρμ.* atzen, eten, essen, *ἔδειν* (*βλ.* Ямь). *ἐκ τε̃ ἄω καὶ τὸ θάω, θάζω, θάσσω, ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας (θάτας), τέττας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ, μάτηρ, ἐκ τε̃ μέμαται, μάω = πάω.* (*βλ.* Мáтерь· *κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλασαι καὶ τὸ θυγάτηρ, ἐκ τε̃ θύγω* [=*τύγω, τέκω, τίκω, τίκτω*], *τύκω = τεύχω, τέτυκται, τυγάω, τετύγαται. βλ.* Дщéрь)· *καὶ πάλιν ἐκ τε̃ παίω = πάω, παῖς = βοτὸς, τρέφος, θρέμμα. βλ. καὶ* Пáпа.

*Пúхта, *τὸ Γρμ.* Fichte = *πίτυς λτ.* picea abies. *βλ.* Пекýся.

Пишỳ (*γράφω*) *πήσσω=πήζω, πήγω* (*πήγνυμι*) *λτ.* pigo, figo, pingo, pictor (*ζωγράφος*) *καὶ* Пúсарь, Писéцъ, *γραφεύς.* [*ὡς ἐκ τε̃ γράω, γραύω* (*ξύω*), *γράφω, καὶ γράπω, γρίπω* scribo· *οὕτω καὶ* Пишỳ = *πήσσω* (*ὅθεν μέλ. πήξω, καὶ πάσσω, πάσσαξ*), *πήγω, πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν*], *Κρτ.* pishem, *Πολ.* piszę, pisywam.

Пищỳ, Пискáю, (*ἐπὶ φωνῆς μυῶν=τρίζω.* 2, *αὐλῶ*), *οἷον, φυσκάω, φύσκω, ὡς ἐκ τε̃ φύξω, φύζω, ἀντὶ φύσω, φυσσῶ, φυσάω.* Пищáль (*αὐλὸς· οἷον, φύσσαλος, φύσσα· ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τε̃ αὔω*). *βλ.* Пыщỳ, *καὶ* Пашỳ.

Пію̀, *βλ.* Поіò.

Пла́ваю, *βλ.* Плыву̀. *Βοεμ.* plowu, *καὶ* plugi, *καὶ* plawim.

Пла́влю (*χέω*, *ἀναλύω· ὥς ἐκ τȣ̃* Пла́ву) *πλάϝω*, *πλάω*, *πλύω*, *φλάω*, *φλύω*, *λτ.* fluo, fluidus. *συγγεν.* Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, *καὶ 'Ρωσσ.* Поло́вый (*λευκὸς*, *ξανθὸς*)=*λτ.* flavus, *ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας*= *φαῦλος* (=*φάβλος· μεταθ. φλάβος*, *φλάϝος* = *φαλὸς* = ” *καλὸς*, *λαμπρὸς*, *εὐειδής· 'Ησύχ. ἐκ τȣ̃ φάω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φαῦλος*), *'Ιτ.* falbo, *Γρμ.* falb. *κτλ.*

Пла́мя, *πληθ.* Пла́мы· *καὶ* Пла́мень (*φλόξ*), *λτ.* flamma, *Γλ.* flamme, *Γρμ.* Flamme, *κτλ. ἐκ τȣ̃* Палю̀, Пла́ю=*φλάω*, (flao), flagro, *φλάγω*, *παρακείμ. πέφλαμμαι*, flamma (*φλάμμα*)· *ὥς ἐκ τȣ̃ φλέω*, *φλέγω*, *φλέγος*, *φλὸξ*, *φλόγα* (*'Αλβαν.* flacha), *φλογμὸς*, *φλέγμα* = *λτ.* flemen, plemen, *κτλ.*

Пла́сть (*τεμμάχιον πλατὺ*, *ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν*), *συγγεν.* Пла́щъ, *πλὰξ. ξ=στ* (*πλάς.*) *πλαςὸν* (*πλάσσω*, *πλάττω*). *ἢ* = *φλας-ὸν*, *φλάζω* (*θλάζω*), *φλάσδω*, Пла́стаю. *τὸ Γρμ.* spalten, *συγγεν. σφάλω* (*σφάω*, *σφαλὸς*, *σφέλας. βλ.* Пила̀.)

*Пла́стырь, *Γρμ.* Pflaster, *Γαλ.* emplâtre, *λτ.* emplastrum, *ἔμπλαςρον*, (*πλαςερὸν*, *πλαςὴρ*) *πλαςόν.*

Пла́тъ, Плато́къ (*τεμμάχιον ὑφάσματος*, *πανίον*, *χειρόμακτρον*, *Σ. μανδήλιον*, *λτ.* mandile) *πλάτη*, *ἀντὶ* (*πλέτη*) *πέλτη* (= *σκύτος*,

κύτος, *λτ.* cutis, scutum, *δέρμα*· „ *δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο*· *Πλέταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος*). *ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ.* pellis, *Γρμ.* Fell, *φελλὸς* (*ἴσως καὶ τὸ λτ.* pallium, palla), *καὶ τὸ, πέπλον, πέπλος, λτ.* peplum (*ὡς ἐκ τῦ πέλος, πέπελος*), *ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ.* Платно̀ (*πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον*). Пла́тье (*ἱμάτια*). Пла́щъ (*χλαῖνα, μανδύας*), *καὶ* Плащаница (*σινδὼν*· *καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τῦ Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. Ἐπιτάφιος*), *ὡς τὸ πέπλωμα* (*ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα*), *πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςή, πελλυτὴ*, (*οἷον πελατυνή, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη*), *κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον*). *βλ. καὶ* Пелена̀.

Пла́ха (*σχίζα πλατεῖα*) *πλάκα, πλάξ, ὅθεν καὶ Γλ.* placque, *Γρμ.* Fläche, Flack, Bleich, *κτλ. βλ.* Бляха. = Пла́щъ.

Пла́чу, *βλ.* Полощу̀. *συγγεν. τῦ ἐφεξ.* Пла́чу.

Пла́чу (*κλαίω*) *ἀπαρέμ.* Пла́кати (Пла́ку, *πλάγω*) *πλάζω* = *φλάζω, φλάω, φλέω, λτ.* fleo. *ἢ καὶ πλάζω* (*πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ.* plango = *κόπτομαι*). *βλ.* Плещу. [*Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω* = *φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλυ κίνησιν*· *ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν*· *καὶ νασμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ᾽ ὃ καὶ*

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Плáчу 1,=*πλάζω (πλήσσω).* 2, = *πλύνω (βλ.* Полощу̀). 3, = *πλήθω (πληρόω). πλα, πλε, πλο, πλυ, ὠνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ.* πλεíω *ἐν τῷ* Плыву̀, *καὶ* '*Ρείμ. λ. πλάω*].

Плачу̀, (*ἐκτίω, πληρόω) πλάτω, πλάθω = πλήθω (=πληρόω, συνήθ. πληρόνω)· ,, πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα (Αἰσχύλ.). βλ. τὸ προηγέμενον* Плáчу.

Плáщъ, *βλ.* Плáтъ. 2, = *πλάξ. βλ.* Плóскій (*ἐκ τȣ̃* Площу̀).

Плéва *καὶ* Плѣ́ва (*ἄχυρον*) *καὶ*, Плéвы, Плéвелъ, Плéвеліе (*ζιζάνια*), *λτ.* palea, *ἀρχ.* '*Ρωσ.* Пелà=(*πάλλω*) *πάλη, πάλϝη (πάλβη). ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ.* Пéпель.

Плéмя (*γένος, ἔθνος, — φυλὴ, φῦλον,* Пóль) *πλήμη, πλῆμα (πλέμα, πλέω, πλῆμι)=πλῆθος, πληθὺς (αἰολ. πληφὺς, λτ.* plebs· *καὶ τὸ* populus, *ἀρχ.* poplus, *παράγεσιν ἐκ τȣ̃ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.). ὅθεν* Племенúшый (*πολυγένεθλος*), *καὶ* Племя́нникъ (*ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς*) *οἷον πλημανὸς (ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τȣ̃ πλημανὸς, ἐπὶ τȣ̃ πολλȣ̃ χρόνου). βλ.* Пóлный.

Плена̀, *βλ. τὸ* '*Ρωσ.* Пелена̀.

Пленúца (*ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρὰ, δεσμός.* Пленúца влáсъ, *πλόκαμος*), *συγγ. πλε-*

γνύω (*πλέκω*), *πλεκτάνη*, *πλέγμα*, *βλ.* Плетѹ̀.

Плесна̀, *πέλμα* (*μ = ν*, *πέλνα*, *πλένα*, Плесна̀, *μετὰ παρενθ. τȣ̃ σ· βλ.* Плѣснъ), *παρὰ τὸ πέλλα·* (*βλ.* Пелена̀, Плена̀). *τὸ λτ.* planta = *πλάτα*, *πλάτη*, *πλατὺς* (*κατ' ἐπένθ. τȣ̃ ν*, *ὡς Σ. πλαντάζω=πλατάσσω*). *οὕτω καὶ* planta, *τὸ φυτὸν*, *παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα*, *πλατανὸς*, (*ὅθεν καὶ ἡ πλάτανος*)? *καθὰ καὶ τὸ Γρμ.* Blatt (*φύλλον*) = *πλατὺ*, *ὡς τὸ πέταλον.*

Пле́со (*πλέθρον*) *ἐκ τȣ̃ πλέω*, *πλέθω*, *δωρ. πλέσω* (*πλέθον*, *πλέσον*), *ὡς καὶ πέλεθρον*, *ὅθεν πλέθρον.* (*βλ.* По́лный). *ἢ*, *πλάσιον* (*πλαίσιον*, *ἐκ τȣ̃ πλατίον*, *πλατὺς*, *πλάζω. βλ. Ῥείμ. λ. πλέθρον*). *βλ.* Плеща̀.

Плетѹ̀, *πλέκω*, *Σερβ.* Пле́тêм, *Σοραβ.* platu, *Βομ.* pletu. [*ἐκ τȣ̃ πλάγω*, (*ὅθεν τὸ πλάζω*, *πλάσσω*, *πλάττω*) *πλήγω*, *καὶ διὰ τȣ̃ ε* (*πλέγω*), *πλέκω* (*κ=τ*, Плетѹ̀, *ἀπρ.* Плестѝ *πλέσκω*) *πλέξω*, *λτ.* plecto. *ὡς διὰ τȣ̃ ι*, *πλίζω*, *πλίσσω*, *πλίγω*, *πλίκω*, *λτ.* plico, *Γρμ.* flechten, *Σβ.* fleta, *Βαλλησ.* plega, *Λιθ.* plauku, *κτλ.*]. Плетени́ца (*ὅθεν συγκοπ.* Плени́ца) *πλόκαμος*, *πλεκτάνη* (*πλεκτανίσκη*), *συνήθ. πλεξȣ́δα*, *πλεξȣδίτσα.* Пле́ть, Пле́тка, *πλεκτὴ*, (*σειρὰ ἐξ ἱμάντων*, *ἢ σχοινίων*). Плетея̀, *πλέκτρια*, *κτλ. βλ.* Пло́тный.

Пле́щъ, *Ῥωσσ.* Плечо̀ (*ὦμος*) *πλάτα*, *πλάτης* (*ὠμοπλάτης· ἐκ τȣ̃ πλάω*, *πλατὺς*, *πλάτη· καὶ πλάστη*, *πλαςὴ*, *πλαςὸς*, *ὡς ἐκ τȣ̃ πλάζω*,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площỳ, *βλ.* Плóскій.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ. πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*), *Σρβ.* Пльескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τῦ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*, -*σσω*, -*ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болтáю), *πλατάσσω*,-*τάγω*, *πλαταγίζω*,-*τυγίζω*, *συνήθ. πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις. βλ. καὶ* Плúщъ, Полощỳ, Плáчу.

*Плúнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τῦ* Плúнѳа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ. πλιθίον* (*ἐκ πηλῦ*).

Плúца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέυσιν*) *ὡς ἐκ τῦ* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плúца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плúщъ?

Плúщъ (*κρότος*). Плищýю (*κροτῶ.* Плищỳ) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλήξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοὶ*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα. βλ.* Плáчу, *καὶ* '*Ρειμ. λ. πλάω. ὅθεν καὶ συνήθ. πλάτσ*, *πλῦτσ. Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ. πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плóдъ (*καρπὸς· φλόδος*) = *φλόος*, *φλοῦς*, *ἐκ τῦ φλέω*, *φλόω* = *εὐκαρπῶ*, *εὐθηνέω*. *ὅθεν φλόος*, *λτ.* flos (*ἄνθος*). *φλοίϐσα ὀπώρα* = *χλωρά*. *φλιῦς* = *ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις*. *τὸ δὲ φλόω*, *φλύω*, *φλάω* = *βλόω*, *βλύω*, *βλάω*, *βλάζω*, *βλαςὸς*, *βλώω*, *βλώσκω*, *βλώθω*, *βλωθρός*, *κτλ*. *ἐκ τῦ φλέω*, *φλέζω*, *ἢ φλύζω*, *φλύδω*, *φλοίδω*, *ἡ συνήθ. φλῦδα* (*φλύδη*) = *φλοιός*. *οὕτω καὶ* Плóдъ (*φλόδος*). Плóжду (Плóду) *φλόδω*, *φλάδω*, = *βλάδω*, *βλάζω*. *πρβλ. μέσ. λτ.* bladum, bladus, (*εἶδος σίτου*), *Ἀγσξ.* blaeda, *ὅθεν Γλ.* blè, *Ἰτ.* biada. (*βλ.* Adelung *λ.* Blatt, *καὶ Ῥειμ. λ. φλέω*, *βλάω*). *ἢ τὸ* Плóдъ *συγγεν. πλάω*, *πλῆμι*, *πίμπλημι* (*κορέννυμι*) *οἷον πλατὸν* = *πλῆσμα*, *πλήσμιον?* *τὸ δὲ πλῆμι*, *συγγεν. τῦ πλήθω*. *βλ.* Пложу̀.

Пложу̀ (*πληθύνω*, *πολυπλασιάζω*, *πολυλογῶ*) *πλάζω*, *ἀντὶ πλήσσω*, *πλήσω* (*πλῆμι*, *πλέω*, *πλήθω*, *δωρικ. πλήσω*. *βλ.* Пóлный). *ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τῦ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πλάζω*, Плéщу = *βλάζω*, *φλάζω*, *φλάδω*, *πλάδδω*, *πλαδιάω*, blattero, blattern, pladdern, ploddern, *κτλ*.

Плóскій (*ὁμαλὸς*, *ἐπίπεδος*). Площу̀ (*ἐπιπεδόω*, *πλατύνω*). Плóщадь (*πλατεῖα*, platea), *πλάζω*, *πλάσσω*,-*ττω*, *πλάθω*, *πλάτος*, *πλατίον*, *πλατὺς*, *πλὰξ* (*πλάσκ*), *ὅθεν* Плóскъ, Плóскій, *ὡς Σ. πλασκωτὸς* (*ἀντὶ πλακωτὸς*), *πλατυκωτὸς*, *κτλ*. *πρβλ. Γρμ.* platten, plätten, platt, flach,

Platz, *'Ιτ.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Γλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* = *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плоти́ца (*εἶδος ἰχθύος*) *ἡ Σ. πλατίτσα· ὡς*, *πλάταξ*, *πλατίςακος*, *μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Площу̀) *βλ.* Пло́скій.

Пло́тный, Пло́тенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι*, *οἷον ξύλα· συνάπτω*, *πυκνόω*) = *πλάζω* (*α* = *ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, -*ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* „ *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τῦ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Пло́тъ (*σχεδία*)· Опло́тъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta. *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Пло́ть, Пл*ѣ*ть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α*=*ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τῦ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω*. *ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Пло́дъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Пло́дъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Пл*ѣ*́тъ *νομίζυσι συγγενὲς τὸ* Пло́ть (*ὡς σκη*-

νος ψυχῆς). πῤβ. Βοεμ. plet', *Πολ.* płeć, (*χρὼς, χρῶμα σαρκός*).

Плохій, Плóхъ (*φαῦλος, ἀμελὴς*). Плошáю (*ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι*) *βλακὸς* (*πλακός· α=ο, χ=κ·*), *βλάξ, βλακέω, λτ.* flacus, flaceo, flacesco, *κτλ. βλ.* Влáга, *καὶ* Плутáю.

 Илсть *βλ.* Пóлсть.

Плутáю (*πλανῶμαι· ὡς ἐκ τȣ̃* Плутỳ) *πλάδω, πλάσσω, πλάζω,-ζομαι· ἐκ τȣ̃ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω* (*ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς*), *φλυδῶ* (Плутỳ), *ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω* (*πλανάω, πλάνος*), *βλάζω* (*ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω*), *καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία* (*ἀμπλακία*)· *ὅθεν καὶ* Плутýю (*δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ*) *πλάδω, πλάζω, πλάτης =* Плýтъ (*ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος*). *βλ. 'Ρείμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ* Блуждỳ, Блуждáю.

Плывỳ, Пловỳ, *πλόϝω, πλεiϝω*, (*πλέω, πλόω, πλώω, πλέϝω, πλεύω, πλεiω· ὡς καὶ* Плáваю, *παρὰ τὸ* Плавỳ, *πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω*). 2, = *φλύϝω, φλύω, βλύω* (*ῥέω*). 3,=*φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω* (*παφλάζω*). Плáвлю (*ἐκ τȣ̃* Плáву, *τήκω, λύω, ῥευςόω*) *φλάϝω* (*φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω*)· *ὅθεν* Плáвный, Плáвенъ (*ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ = λεῖος*, planus, *οἷον φλάϝων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-*

ποδίςου κινήσεως). *πλάω*, *πλέω*, *πλόω*, *πλύω*, *λτ.* pluo, *βλάω*, *βλέω*, *βλόω*, *βλύω*, *φλάω*, *φλέω*, *φλόω*, *φλύω*, *τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν*, *ῥοῖζον*, *ῥῦν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων*, *καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων*, *ἢ νηχομένων*, *καὶ πλήρωσιν*, *κτλ.* *ὅθεν τὰ λτ.* volo (*ἵπταμαι*) *καὶ* flo, (flao) flare (*φλάω*, *βλάω*), *φλάζω*, *Γρμ.* blasen, *καὶ βλάζω* „ *βλάζει*, *ῥεῖ*, *πτερύσσεται* (*Ἡσύχ.* *ἐν ἡμαρτημένῃ λ.* *βλαβύρει*), *Γρμ.* fliessen (*ἵπτασθαι*). *οὕτω καὶ φλέω*, *λτ.* fleo, *καὶ φλάζω*=Плáчу (*βλ. τὸ* 2, Плáчу), *ὡς καὶ βλύω*, *πλύω*, *πλύνω* („ *πλύνειν δάκρυ* = *βλύζειν*). *ὅθεν λτ.* pluo, fluo· *καὶ φλήνω*, *Γρμ.* flennen *καὶ* fleuen, *κοινῶς* pleuen, *κτλ.* (*βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *πλάω*). *συγγενῆ* Плю́ю, Полощу̀, Плачу̀, Пыль. *πρβλ.* *καὶ* Блона̀, *κτλ.*

Плѣ́ву, Плѣ́ти, *Σλαβ.* (*τίλλω*, *μαδῶ*, evello, *ὡς ἐκ τῦ* Плѣ́ю, *ἀντὶ* Плы́ю, Плыву̀) *φλεύω*, *φλέϝω* (*φλέω* = *μυδῶ*, *καὶ τῦτο* = *μαδῶ*). *ἢ φλέω*, *φλάω* = *θλάω*, *ὡς καὶ* (*φλίω*) *φλίβω* = *θλίβω* [*ὅθεν λτ.* fligo, *φλίγω*, *ἀντὶ θλίγω*, *β*=*γ*· *παρ᾽ ὃ καὶ* (*θ*=*σ*, *σλίγω*) *τὸ Σ.* *ζλίγω*. *βλ.* Толку̀]. *ἢ καὶ* = vello, (*βέλλω*, *μεταθ.* *βλέω*, Плѣ́ю) = *γέλλω* = *ϝέλλω* (*ἕλλω*).

Плѣ́жу (*ἕρπω*) *οἷον βλαίζω*, *βλέζω*, *ἀντὶ βλάζω*, *πλάζω* (*ὅθεν βλαισός*), *ὡς βέλλω*=*βάλλω*, *αἰολ.* *οὕτω καὶ τὰ Γρμ.* slak (*βλάξ*) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (*χω-*

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν. Ползнў.

ПлѢнъ (*αἰχμάλωτος*) *'Ρωσσικ.* Полóнъ. *καὶ* ПлѢню, ПлѢнý (*αἰχμαλωτίζω*). *ἐκ τῦ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ.* pello, *πέλω* (*ὅθεν πέλεμος, πόλεμος*) *πελάω, πλάω* (=*παίω*, =*πλάγω, πλήγω, πλήσσω*), *πελάνω* (*ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω*), *συγκοπῇ πέλνω* (*πλένω*, ПлѢнў) = *πίλνω, πιλνάω, πίλνημι* = *βάλλω, ῥίπτω* („ *δρῦς πιλνᾷ χθονί. 'Ησίοδ.* "*Εργ.*), *καὶ πέλανος* (*κυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ πέμμα ἐκ παιπάλης, κτλ.*), *συγκοπ. πλανὸς* (*πλενὸς*, ПлѢнъ= *πεπλημένος, βεβλημένος*, pulsus). *οὕτω καὶ τὸ* planus, *Γλ.* plain, =*πλανὺς*(*πλανύσσω*) *πλατὺς* (*ἐπὶ τῆς σημασ. τῦ πλάττω*=*πλήττω. ἐκ δὲ τῦ πάλω, καὶ τὸ παλέω*=*παλεύω, καὶ*=*παγιδεύω, ἀγρεύω. καὶ παλαίω*=*ἐκπίπτω, σφάλλομαι*) *κτλ.* [*ἡ λέξις ἐμφαίνει κυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς καὶ τὸ αἰχμάλωτος*=*αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐκ τῦ ἅλω*=*ἕλω* (*συνήθ. λαμβάνω, καὶ ἐπαίρω σκλάβον*). *πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ.* fallo, *Γρμ.* fälle, *σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. 'Ρείμ. λ. πάλλω, πλάω, κτλ.*]. *τὸ* ПлѢнъ *Σλαβον. καὶ*=*αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ* „*αἰχμάλωτοι*,„ плѣнилъ еси плѣнъ, *ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν* (*'Εφεσ. δ.* 8.). *βλ.* ПлѢжу, Ползнў. *καὶ τὸ* ПлѢняю, -ню, ПлѢнý.

Плѣснь, Плѣсень (*εὐρὼς*, *λάμπη*, *συνήθ*, *μέχλα*) *πλέννος*, *πλέννα*, *βλέννος*, *βλέννα*, *φλέννος*, *Ἰων*. *φλῆνος* (*ὡς τὸ* mucor, *μύκης*, *μύξα*, *βλ*. Мóкрый), *λτ*. plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (*εὐρωτιῶ*) *φληνέω*, *φληνύω* (*ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ*), *οἷον ἐκ τȣ̃* Плѣю, *φλέω*. *βλ*. Плѣву, Плыву̀, Плюю. *τὸ* с, *ἐπενθετ*. *οἷον πλέ(σ)νος*. (*βλ*. Весна̀).

Плюю (*πτύω*) *πλύω*, *φλύω*, *βλύω* (*βλύζω*, Плющу̀). „*φλύσσει* (=*βλύζει*), *ἐμεῖ* (*Ἡσύχ*.) = Блюю. *βλ*. Плыву̀.

Пляшу̀ (*ὀρχοῦμαι*) *πλάσσω*, *πλήσσω*, „*πλήσσειν ποδὶ χθόνα* (*ἐπὶ ὀρχȣμένων*)· *οὕτω καὶ τὸ συγγεν*. *πλίσσω*=*βηματίζω* (*Ὀδ*. ζ, 318), *ἀπὸ τȣ̃ κτύπȣ τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων*, *καὶ ὀρχȣμένων*. *βλ*. *τὸ συγγ*. Плйщъ.

Плюще, *πληθυντ*. Плюща *Σλαβ*., *καὶ Κροτ*. plyucha (Плюча, *πλεύμων*) *οἷον φλύζα*, *φλυδὴ ἐκ τȣ̃ φλύω*. (Плюю, Плющу̀)=*φλάω*, *λτ*. flo, *συγγεν*.*πλέω*=*πνέω*· *ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων* (*παρὰ τὸ πνεῖν*)· *καὶ* (*πλύμων*, *πύλμων*) *λτ*. pulmo, *συνήθ*. *πνεμῶνι*, *φλεμῶνι*, *Πολ*. pluca, *Βοεμ*. plice, *Καρν*. pluzhe. *βλ*. *καὶ* Блющъ.

Плѣшь (*φαλάκρα*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Плѣх (х=ш. *Δοβρόβ*.)· *οἷον ἐκ θέματος* Плѣшу (Плѣю), *ἴσ*. *συγγεν*. *τȣ̃* Плѣши, Плѣву (*ὡς μαδαρόν*). *ἢ γοῦν καὶ ἐκ τȣ̃ βλάζω*, *βλάξ*, *βλάδος*, *βλαδὸς*, *βλέννος*, Плѣснъ. *ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τȣ̃ μαδῶ* = *μυδῶ*, *διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας*

τριχόῤῥοιαν). *οὐ γὰρ δήπε συγγεν.* Пла́вый, Пла́въ = *φαῦλος*, *φάλος*, *φαλᾶς*, *φαλᾶντος*, *φάλανθος*, *φαλαντίας*, *ἐκ τε̃ φαλὸς* (*ὁ λευκὸς*), *φαλάζω*, *φαλακρὸς*, *φαλύσσω*, *κτλ.*—Плѣшу̀ *ἄχρης*. *ὅθεν* Плѣши́вѣю (*φαλακρε̃μαι*) *φλάσσω*, *φλάζω*, *βλάκω*, flaceo· (*βλ.* Пло́хій. *καὶ* Плыву̀)· *τὸ Βοεμ.* plechaty = *φαλακρός*.

Плюска̀ (*λέπυρον*, *ὡς ἐκ τε̃* Плю́съ) = *φλε̃ς*, *φλοιὸς* (*φλέσκα*) *Σ.* *φλε̃δα*. *ἢ συγγεν.* Полю̀.

Плющу̀ (*πλατύνω*, *οἷον πέταλον μετάλλε*) *πλάζω*, *πλάσσω*, *πλάττω*. (*πλύζω*, *α* = *υ*, *ὡς σάρξ*, *σύρξ*. *καὶ υ*=ю). *συγγεν.* Площу̀, (*βλ.* Пло́скій). 2, = *βλύζω* (*ςάζω*), *βλ.* Плю́ю.

Пну̀, *Σλαβον.* *ἀπάρμφ.* Пя́ти, *ἀόρις*. Пя, *ὡς ἐκ τε̃* Пя́ю [*ὅθεν τὸ ἄῤῥητον* Пану̀, *συγκοπ.* Пну̀, *καὶ* Пину̀] Пина́ю. *πάω*, =*σπάω* (=*τείνω*, *τιννύω* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *φάω*) *σπάνω*· *καὶ σπέω*, *ὀπείω*, *σπίνω*=*σπίζω* (*βλ.* Пядь, *καὶ* Пять). *ὅθεν* Разпну̀ = *ςαυρόω* (*κυρίως διατείνω*, *τιννύω ἐπὶ τε̃ ςαυροῦ*. *τὸ δὲ* (*ἐκ τε̃ πάω*) *πάνω* (*ἀντὶ σπάω* = *ἕλκω*), *σῴζεται καὶ ἐν τῇ Σ.* *παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*κατὰ τὴν Χαλδίαν*), *οἳ λέγεσιν*, *ἐκπάνω*, *τὸ ἐκσπάω*, *ἀποσπῶ* (*ἐκκολλάω*, *τὸ Σ.* *ξεκολλῶ*), *ὡς καὶ τὸ συνηθέςατον σπάνω* = *σπάω* (*σφάω*=*ῥήγνυμι*). *βλ.* Пина́ю.

По̀=*ἀ-πὸ*, *καὶ πο-τὶ*=*πρὸς*, (*πὸς*, *ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη*, *πρόσθησις*)· *καὶ*=*λτ.* post (*μετὰ*)=*ὄ-πισθε*, *ὀπίσω*, *ὀψέ*. *πρβλ.* *Λιθ.* pa, *Σκανδιναβ.* paa, (*ἐπὶ*) *κτλ.*

*Пога́ный, Пога́нъ, τὸ λτ. paganus = ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τῦ λτ. pagus (ἀγρὸς) = πάγος (λόφος). Οὕτω καὶ παγανὸν (ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις), ὡς τὸ παρ' ἄλλοις μωρὸν, μωρȣδάκι, κτλ. = νανίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τῦτο = πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι = πηγὸν = τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.

Пого́да. (По-го́да). βλ. Го́дъ.

По́длѢ (Под-лѢ). = ποτὶ (πρὸς), πλησίον (ὡς ποτί-νυ). βλ. Ли.

По́дъ (ὑπὸ) = ποτὶ, ποτ' (πρὸς). ἢ καὶ (ὑπὸ) ὕ-ποθι (ὡς, ἄνωθι)· ἢ γῦν ἐκ τῆς По, προσεθέντος τῦ τελικοῦ д, ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ. marid altod = mari alto.

По́дъ (ἐσχάρα καμίνȣ) φῶδος (ἐκ τῦ φώζω) = φῶγος, λτ. focus, συνήθ. φωγȣ (οἷον ἐκ τῦ φωγῶ· ὡς Ἰῶ, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμῶ συνήθ. μιμȣ) = φάγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω По́дъ.

По́здо, καὶ Σλβ. По́здѢ, (ὀψὲ, ἐκ τῆς По-с (= ζ) д. Посд—ὅθεν Пос-ля) ὀ-πίσω (οἷον ὀ-πόσθε) = ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ. По́здный, По́зденъ (ὄψιμος, βραδὺς), λτ posticus (post, post-ea, postea) = ὀ-πισθινὸς, ὀ-ποινὸς, ὄψιμος. Поздáю, ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω (οἷον ὀ-πισθέω).

Покà (*μέχρις, ἕως*) = *ποτὰ* (*τ* = *κ*) *ἀντὶ ποτὶ, πρὸς· ποκὰ Δωρικῶς=ποτέ.*

Покóй, (*ἀνάπαυσις, ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω, καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω, πάξω* (*πάκω λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παύλα, εἰρήνη, ἐκ τῦ πάω, παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω, κοίω, κείω, κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies], quietus, *κϝοιτὸς, κοιτὸς, ὅθεν ἄκοιτος*), quiesco, *ἐκ τῦ* quieo (*κοιέω, κοιέσκω*). *συγγεν* Почiю (чiю = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω, -κείω, ὡς κατακείω, κατακοιμάω.* [*κείω, κέκοια, κοῖος, κέκοιμαι, κοίμη, κοιμάω, κῶμα, κώμη, κέκοιται, κοῖτος, κοίτη, κτλ. καὶ κῶος,* (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τῦ* civis (*πολίτης*) = *κοίϜης, κοῖϜις* = *κοῖος, κῶος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμήτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρῦ*), *ὡς πόλφος, πολφὸς, καὶ βολφός, λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος, λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς, ἀγρὸς, περιθόριον λευκὸν χάρτυ ἢ βιβλίυ γεγραμμένυ, ὡς τὸ, σελίς· πίλυ περιφέρεια. κτλ.*) *πολὴ, πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ* = *ἐπιφάνεια, σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ, ἐπιπολῆς*). Полю́ю, (*θηρεύω*) *πολέω, πωλέο-μαι* [*ὡς „ πωλέομαι κατὰ ἄςυ, ἀγρὸν, κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω,* polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю̀· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, *'Ησύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μυσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ.* Плѣнъ]. *ἐκ δὲ τῦ* Поле, *τὰ* Польный, Польскій, Полевый (*ἀγροτικὸς, τῦ ἀγρῦ, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικός*). *ὅθεν* Полякъ, Поляки (*πολακοὶ*) *οἱ Πολωνοὶ* (*Λέχοι*), *ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ.* Горняки=*Fορεικοὶ, Σ. βουνήσιοι.*

Ползнѝ (Плзнѝ, Пляжѝ), *'Ρωσσ.* Ползѝ, *Σρβ.* Пужем = Плжем, *Καρν. Βοεμ.* plazim, (*ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετῶν*), *φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ.* fallo, *σφάλλω* (*μέλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ.* Ползѝ). *οἶμαι δ' ὖν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω* (*α=ο, πλόζω, μεταθ.* Ползѝ). *'Αλλὰ καὶ τὸ φάλλω = βάλλω = πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω* (*κωλύω, πεδόω, κτλ.*), *καὶ βλάζω* (*βλόζω, μετθ.* Ползѝ). *βλ. τὸ συγγεν.* Плѣжу, *καὶ* Плѣнъ.

Полей, *Γρμ.* Poley=*λτ.* pulegium (*παρενθ.* u, *ἀντὶ* plegium) = *βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.*

*Полипъ (*εἶδος σκώληκος*)=*πολύπους.* (*σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τῦ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, 'Ιωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος·*

* *

ὡς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὔνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, *ὑποκορ.* Полка (*πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ.* dressorium, *Γλ.* dressoir, *Γρμ.* Thressor, *ὡς ἀπὸ πρωτοτύπȣ* Полъ, Поля) *ὅθεν Σ.* (*παρὰ Θετταλοῖς*) *πολίτσα. ἐκ τȣ̃ φολὸς* (*φολὶς, Σ. φολίτσα*) = *φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς* = *γωλεὸς* (*κοίλωμα*). *τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τȣ̃ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ* (*διὰ τὸ κοῖλον· ὡς κύτος, σκύτος*), *αἰολικ. φόλλις* (*φ*=*ϑ*, *υ*=*ο*) *φολός.* (*βλ.* Пуло, *καὶ* Полъ). *ὅθεν* 2, Полка (*τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τȣ̃ πυροβόλȣ, οἷον τȣφεκίȣ ἢ πιςολίȣ, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τȣ̃* Поля)=*Σ. φάλια* (*κυρίως, ἡ πρὸς τȣ̃το τὸ κοίλωμα τρύπα τȣ̃ πυροβόλȣ*). *βλ.* Полый, Полъ.

*Полиція, *τὸ λτ.* politia, *Γλ.* police, *Γρμ.* polizey, *ἐκ τȣ̃ πολιτεία.*

Полкъ, Плкъ (*λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ.* regiment· 2, *ςρατὸς.* 3, *ςρατόπεδον*) *πόλχος, αἰολικῶς* = *ὄχλος* (*μεταθ. ὄλχος. τὸ π*=*F*), *Πολ.* pułk, *Βομ.* pluk, *Κροτ.* puk (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*), *λτ.* volgus, vulgus, *Γρμ.* Volk, *Γλ.* foule, *κτλ.* (*τὸ Ταταρικ.* pulk=*σωρός. τὸ Τȣρκικ.* buluk, *λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος*).

Полный, Полонъ, Полнъ (Плнъ, *πλήρης.*)

πολὸς, πολέων, ὅθεν πλέων, πλέως, πλεῖος, λτ. plus, plures· *καὶ πλεῖν, πληνὸς, λτ.* plenus, *Γλ.* plein· *καὶ, πλήρης, πληρὸς, λτ.* plerus, *κτλ. Γρμ.* voll, *ἀρχ.* full, *ὅθεν καὶ* viel, *καὶ* (veel) völle=viele, *Κτσξ.* vull (*πȣλὺς*), *'Αγγσξ.* ful, *κτλ. καὶ τὸ Τȣρκικ.* bol = *πολὺς* (*πλήρης, ἄφθονος*). Пóлню, *πολέ(ν)ω, πολέω = πλέω, πλῆμι, πλήθω* (*πληρόω*)· *ὡς τὸ πλήρης συγγεν τȣ̃ πολὺς, ȣ̎τω καὶ τὸ* Пóлный *συγγ. τȣ̃* Бóлій, Большóй.

Пóлозъ (*τὸ κῦτος τȣ̃ χαμουλκȣ̃, ἢ ἑλκήθρȣ, τῆς συνήθως σάνιας, Γλ.* traîneau) *φῶλος. βλ.* Пóлый.

Полосà (*σειρὰ, ὁλκὸς, λτ.* tractus. 2, *γῆς ἀπόμοιρα, φραγμός.* 3, *τὸ πλατὺ ξίφȣς ἢ μετάλλȣ, κτλ.*). Полосýю (*χαράσσω*) *φαλύσσω, φαλάσσω, σφαλάσσω* (*-λάττω, Γρμ.* spalten=*σχίζω,τέμνω, κεντῶ, νύσσω*), *ὅθεν φαλὸς, σφαλὸς, σφέλας* (*κυρίως ξύλα τετμημένα*), *ἐκ τȣ̃ φάω, σφάω, ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω, σπάρω, σπαράσσω, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σφάζω*). *συγγ.* Пóлый.

Полошỳ (*φοβίζω, πτήσσω, τρομάζω*). Полóхъ (*τρόμος*) *πλάσσω* (*α=ο*, Плошỳ) = *πλήσσω, πλήττω* (*ἐκπλήττω*), *πλήγω, πληγὴ, πλαγή* (*α=ο* Плох), *πλῆξις* (*ἔκπληξις*). *συγγ.* Площỳ, Плéщу.

Полощỳ, *'Ρωσ. τὸ Σλαβ.* Плáчу (*πλύνω*) *πλάζω = φλάζω, φλάω, φλύω, πλάω, πλύω* (*ὅθεν πλύνω*), *καὶ πλύσσω* (*ἐκ τȣ̃ πλύω, μέλ. πλύσω*) = *πλύνω· καὶ πλώσσω* (*πλόω*) *πλώω,*

ὡς τὸ ,, δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ῥέειν), βλ. Плыву̀. [*ἐκ τῦ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τῦ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ.* Песо́къ). *εὑρίσκεται καὶ ,, φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τῦτο ἐκ τῦ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ.* polluo), *ἀπάρμφ.* Полоска́ть, *οἷον ἐκ τῦ* Пололоска́ю]. Полосканіе (*πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις*). *ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τῦ πλύσσω, ζω, ξω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τῦ* Полоска́ніе *πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἴνȣ ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνȣσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνȣ)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ' ȣ̓κ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τῦ ,, ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ ,, ἀπὸ λȣτροῦ· ,, δὸς ἡμῖν ἀπὸ λȣτρȣ̃ πιεῖν (Πλανȣ́δης, Αἰσώπȣ βίῳ). βλ. τὸ* 2, Пла́чу.

По́лсть (Плсть. *πίλημα, πιλητὸν*), *Γρμ.* Filz, *Ἀγσξ.* felt, *μσ. λτ.* filzata, feltrum, pheltrum, *Ἰτ.* felza, feltre, *Γλ.* feutre, faultre, *κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα,* pilus, pellis, vellus, *κτλ. βλ.* Пла́тъ.

По́лъ (*πέδον, ἔδαφος*), *συγγεν.* По́ле.

По́лъ (*γένος*) *φῦλον* (*αἰολ. φόλον· ὡς, φύλλον, λτ.* folium.)

Пόлъ, *ὅθεν* (Пόлов), Половина (*ἥμισυς*) *παῦλος* (*αυ* ⩦ *ω* = *ο*, *πῶλος*, Пόлъ. *ὥς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*), *λτ.* paulus = *φαῦλος* (Пόлов, *ἀντὶ* Полв *παρενθέσει ο*, *οἷον φαύολος*, *παύολος*, *πάβολος*, *πάλοβος*, Пόлов) = *φαῦρος* = *παῦρος*, parvus, parus, paucus (*καὶ* pravus), pauper, *κτλ.* *ἐκ τȣ̃ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ.* ᵀaul. (*βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *παῦλος*, *παῦρος*). *ἢ τὸ* Пόлъ *συγγεν.* *φῶλος* (*φολϜὸς*), *φάλω* = *φάρω* (*κόπτω*). *βλ.* Полица.

Пόлый, Пόлъ (*κοῖλον*, *κοῦφον*, *κενόν*) *φῶλος*, *φωλὸς*, *φωλεός*. *βλ.* Полица.

Полынь, *βλ.* *τὸ Σλαβ.* Пелынь, *Σ.* *πελῖνος* (*ἐν Μακεδονίᾳ μάλιϛα καὶ κατὰ Θρᾴκην*, *καὶ πολλαχȣ̃ τῆς Θεσσαλίας*, *κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τȣ̃ οἴνου· οἷον*, " *βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον* (*ἐλλειπτ.* *κρασίον*) = *ἀψινθίτης* (*ἐλλειπτικ.* *οἶνος*)· *καὶ καταχρηϛικώτερον*, *πελῖνος*, *ἀντὶ τȣ̃ πελινάτον.* *ἄλλως δὲ λεγȣσι τὸ φυτὸν συνηθέϛερον ἀψινθία*, *καὶ* (*ϑ* = *φ*), *ἀψιφία*, -*φιὰ*, *ἀντὶ ἀψίνθιον* = Полынь, Пелынь)

Пόльза, *καὶ* Пόлза (*ὄφελος*, *κέρδος*). Пόльзую (*ὠφελῶ*) = Пό-лза, *ἴσως συγγεν.* Лáжу, *οἷον τὸ ἀπολαζόμενον* = *ἀποφερόμενον*, *ἀπολαμβανόμενον.* *βλ.* Лучу̀, Лѣжу̀, *καὶ* Льзя. *οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Лозà, *κατὰ τὸ λτ.* lucrum, *ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τȣ̃* lucus = *λόχος*, *λόχμη.* *βλ.* Etym. L. L.

Полю̀ (*ἐκλεπίζω, συνήθ. ξεφλȣδίζω, καθαρίζω οἷον μῆλον, κτλ.*) *πόλω, πολίω, ὅθεν λτ.* polio, (*Γρμ.* poliren, *Γλ.* polir, *ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσ.* Полирýю = *λειόω*). *βλ.* Пóле. *ἢ μεταθέσ. ἐκ τȣ̃ λέπω* (*λόπω*, лупу̀ (лупля̀ю) *πόλω*, Полю̀), *ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τȣ̃, λοφὶς, λοπὶς, λοπὸς, λέπος. βλ. Ῥειμ. λ. φολίς.*

Поля́рка, *καὶ* Пуля́рка (*ἐν Πετρȣπόλει*), *ἐκ τȣ̃ Γρμ.* pollake (*ὄρνις νεαρὰ, καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτὴ*) *ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ. μὲν, πȣλάκα* (*πȣλακίδα*), *παρὰ δὲ Θετταλ. καὶ ἀλλαχῆ τῆς Ἑλλάδ. πȣλάδα, πωλάδα = φωλὰς, φωλάδος* (*ἡ ἐμφωλεύȣσα, ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζȣσα*)· *ὅθεν καὶ μεταφ.* „ *φωλάδα παρθενικὴν* (*Ἀνάλ. Τ. Β.* 89, *ἀριθ.* 22), *ἀντὶ τȣ̃ παρθένον νεαρὰν, ὡς καὶ ἐν τῇ Σ. τὸ, πωλάδα, πȣλαδίτσα, πȣλαδάκι, κτλ. τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ. πωλάκα, πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τȣ̃ φωλακὶς, φῶλαξ, ἀντὶ φωλὰς* (*κατὰ τὰ θύλαξ, καὶ θυλὰς· θύλλιξ, καὶ θύλλις*), *παρὰ τὸ φῶλος, φωλεὸς* (*βλ.* Поли́ца). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ. πωλάδα, παρὰ τὸ πῶλος, πωλίον* (*μεταφ. πᾶν ζῶον νεαρὸν, λτ.* pullus), *ὅθεν Σ. πȣλίον* (*πᾶν πτηνὸν*) *καὶ λτ.* pulli (*ὀρνίθια*), *διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ.* (*οἷον Νικολόπȣλος, Παππαδόπȣλος, κτλ. εἴθιςαι δὲ ταῦτα μάλιςα παρὰ Πελοποννησίοις*) *τὸ πȣ̃λος=υἱός, ἔςι δ' ὅτε καὶ = νέος, μικρὸς, οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων,*

ἀετόπυλον, *λυκόπυλον* = *λυκιδεὺς*, *ἀετιδεὺς*, *κτλ.* *καὶ πάλιν*, *παιδόπυλον*, *ῥαπτόπυλον* = *παιδάριον*, *ῥάπτης μικρὸς*, *κτλ.* *ὑποκοριςικῶς.* *ἐν δὲ τύτοις τὸ πυλον ὐδέτερον*, *ἐκ συγκοπ.* *τῦ πυλίον.*

*Понамáрь, *ὅθεν Σ.* (*παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι*) *παλαμάρις* = *κανδηλάπτης.* *συγκέκοπται ἐκ τῦ παραμονάριος* (*Βυζαντινοί*).

Понѣ (По, не, *γοῦν*, *κἂν*) *πω νὴ.* *ἢ λτ.* penè (*μόγις*), *ἐκ τῦ πόνῳ*, *ὡς ἐκ τῦ μόγος*, *μόγις*, *μόλος*, *μόλις.*

Пóпъ, *πόπ-ας*, *πάππας* (*ὁ συνήθ.* *παππᾶς*, *ἱερεὺς*), *λακων.* *πόπαρ* = *πάππας* (*πατὴρ*), *καὶ πάππος* (*ὁ συνήθ.* *παπῦς*, *ἐπ τῦ παπὺς*, *ὡς ἀπφῦς*). *ὅθεν* Попадья̀ *ἡ συνήθ.* *παππαδία* (*ἡ καὶ πρεσβυτέρα*, *ἱέρισσα*, *ἡ σύζυγος τῦ πρεσβυτέρυ*, *τῦ ἱερέως*), *ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ παππάδης*, *ἀντὶ παππᾶς*, *ὅθεν ἡ πληθυντικ.* *παππάδαις*· [*πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας*, *καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαςικὰς εἰς αδαις* (*αδαι*) *σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια*, *οἷον ἀρχοντάδαις* (*ἄρχοντας*)· *βασιλεάδαις* (*βασιλέας*, *ἀντὶ*, *εὺς*)· *κριτάδαις* (*κριτὴς*)· *ῥαπτάδαις* (*ῥάπτης*)· *δεσποτάδαις* (*δεσπότης*, *δεσπότας*)· *θεριςάδαις* (*θεριςὴς*)· *ψωμάδαις* (*ψωμᾶς*), *κτλ.* *ὁ δὲ τοιῦτος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις*, *ἐκ τῶν εἰς αδης*, *καὶ ας διφορυμένων ὀνομάτων*, *ὡς τὸ κερατάδας*, *καὶ-τάδης*, *καὶ κερατᾶς* = *κερατίας*, *κτλ.*]

*Порéй (*πράσον*) τὸ *λτ.* porrum, *ἐκ μεταθέσ. τῦ πράσον* (*πάρσον, πάῤῥον· ὡς, πόρσω, πόῤῥω*), *Γλ.* poirreau, porreau, *κτλ.*

Порà (*καιρὸς*), *δοκεῖ μοι παρὰ τὸ* Пáрю (*βλ.* Пáръ)=*φάρος*=*φαρὸς* (*φαρὰ, φαρὴ*)=*θαρὸς, θερὸς* (=*θερμὸς*), *θέρος* (*βλ.* Врéмя· *ὡς καὶ τῦτο συγγεν.* Врѣю)· *καὶ τὸ* ætas=æstus, *αἶθος· καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, εὔω, αὖρος, αὖρα εὖρος, ὖρος, ὦρος* (*βλ.* Óсенъ). *Εἰ μή τις ὕτω προχείρως ἐθελήσει τῷ* Порà *παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα, μετὰ τῦ* Ϝ=*π* (*Ϝώρα, Ϝόρα, πόρα*), *ὡς, ὄχλος, ὄλχος, πόλχος,* Пóлкъ.

Порóгъ, *Σλαβ.* Прáгъ (*φλιὰ*) *φράγος, φραγὴ φραγμὸς* (*φράσσω, φράγω*). *βλ.* Прягỳ, *καὶ* Порóхъ. *βλ. καὶ τὸ* 2, Порóгъ.

Порóгъ (*καταῤῥάκτης,* '*Ρωσσικ.*) *συγγενὲς τῦ ἄνω,* Порóгъ, Прáгъ (*διὰ τὸν τῦ καταῤ' ῥάκτυ φραγμόν*). *οὐ γάρ, οἶμαι* = *φάραγος* (*σφάραγος, σφαραγῶ*=*σμαραγῶ, μαράσσω, ἐκ τῦ ἀῤῥάσσω, ῥάσσω, ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥάκτης. βλ.* '*Ρείμ. λ. σφάραγος*). Запорóгъ, Запорóжы, *Σλαβόνων ἔθνος, ἀμέσως μετὰ τὺς καταῤῥάκτας τῦ Βορυσθένυς περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι, οἷον παρακαταῤῥάκτιοι* (*ὡς τὰ, παράλιοι, παρώρειοι, παραποτάμιοι, κτλ.*), *κατὰ λέξιν* (Запрáгъ, жы) *ζάφραγοι,* (*γ* = *ζ, ζάφραζοι*), *διὰ*=*ζὰ, ὡς διάφρακτοι, ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-*

λις Πράγα ἐκ τῦ Прáгъ=Порóгъ, *σεσημείωται ἐν* Tripart. p. 200 (*οἷον φράγα, φραγή*).

Порося́, *Σλαβ.* Прася́ (*χοιρίδιον γαλαθηνὸν*) *πράξ, πρόξ, πόρκος* (*ἀρχαῖον Ἀττικὸν*), *ὅθεν λτ.* porcus (Varro), *ὑποκορ.* porcellus, *Φιννικ.* porsas, *Γλ.* porc, pourceau, *Γρμ.* Forg, *καὶ* Ferkel, *ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ* (*Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.*). *βλ. καὶ* Пóрозъ.

Пóрозъ (*ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνέχιςος*) *συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρώξ* (*οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο*), *πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ.*

*Пóромъ, *καὶ* Парóмъ, *Ῥωσσικ.* (*πορθμεῖον, σχεδία*) *πέραμα* (*ε καὶ α = ο*).

Порóхъ, *Σλαβ.* Прáхъ (*κόνις = φράγ-*) *καὶ Σαξ.* prach, *συγγεν.* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ) *παρὰ τὸ ἀρχαῖον* Прáю (*βλ.* Прỳ), *ὅθεν καὶ* Прягỳ = *φράγω, φράγος = Fράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάχος, Fράχ*=Прáх)=*ῥῆγμα, κτλ. τὸ* Прáхъ *συμπιπτει καὶ τῷ λτ.* frax, -ces, *ἐκ τῦ* fraceo, frango=(*φράγγω*) *φράγω, φράγος* (Прáх) *αἰολικ., ἀντὶ θράγω,* (*θραύω*) *θράγος, θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω* (*τρύω, τρύγω, τρύξ*). *Ἐκ τοῦ θράω, θρέω* (*τρέω, τέρω,* tero), *καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόνος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τῦ φλίω, φλίβω* (*θλίβω*)· *οὕτω καὶ τὸ* Прáгъ *συγγεν.* Прю́.

*Портъ (*λιμὴν*) *τὸ λτ.* portus = *πόρος* (*πόρτος*), *πορθ-μός. πρβλ. Γρμ.* Furth· *ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ* portus *ἐκ τῦ πόρος μετὰ τῦ τ· ὡς ἐκ τῦ μόρος*, mors, mortis· *καὶ φόρος*, fors, fortis.

Порты, *πληθυντ. ἐκ τῦ* Портъ, *Σλαβ.* Пртъ, (*πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάνος, λτ.* pannus· *καὶ 2, 'Ρωσσικ. ἱμάτιον,-τια*) *φόρτος, φόρτοι· ἐκ τῦ φέρω*, Беру̀, Перу̀ = *φορῶ* = *φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν* Порткѝ (*βρακίον, ια, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι*)· *καὶ* Портной, *ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποίητὴς* (*ἐκ τῦ* Порт *καὶ* нόю, нью, *ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων*). *πρβλ. τὸ Κρτ.* pert = *πανίον λινῦν· καὶ Σρβ.* Пртиште, *ὀθόνια λινᾶ*, lintea.

Порхаю (*πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τῦ* Порху, *οἷον, Fόρχω, πόρχω, ϳπόρχω, σπόρχω*) = *πέρχω, λτ.* pergo = *σπέρχω, -χνω, Βομ.* prchnu. (*πάργω*) *σπάργω, σπαργάω* (*ἐκ τῦ, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλῦ πνευματισμῦ π, καὶ σ. βλ. 'Ρείμ. λ. σπάω*).

Порчу (*βλάπτω, φθείρω*) *πόρσω, ἀντὶ* (*πόρθω*) *πορθῶ, πέρθω, λτ.* perdo (*ὡς ἐκ τῦ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ.* praedo, *ὅθεν* praeda, *ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ.* Прю.

Порю̀ (*διαλύω τὸ ῥαπτὸν, ἐξηλόω, συνήθ. ἐξηλόνω· 2, σχίζω, οἷον κοιλίαν ἰχθύος, κτλ. συνήθ. ξεκοιλιάζω = ἐκκοιλιάζω, ἐκκοιλίζω*). *φάρω* (*φόρω*) *φαρόω, φαρῶ* (= *σχίζω, χαράσσω*). *βλ.* Перу́нъ.

Пóслѣ (*ἔπειτα, μετά.* Пóс-лѣ) *ὄ-πισε*(*λυ*)=*ὄ-πισε*(*νυ*), *ὄπισεν, ὀπίσω* = *ὄ-πισθε, λτ.* post. *βλ.* Пóздо.

Пóстъ (*νηςεία*) = *Γρμ.* Fasten, *'Αγγ.* fast, fasting, *κτλ.*—Пощу́ся, *Σλαβ.* Пости́тися· *καὶ* Пощу̀ (Посту̀, Пости́ти, *νηςεύω*), *καὶ Βενδ.* posten, *Φιλλανδ.* paasten, *κτλ.* = *ἀπαςέω, ἀπαςία* (*κατὰ τὸν* Junium). *ἢ* (Wachter) *ἐκ τῦ Γοτθικ.* fasten = *κρατεῖν* (*ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια*)· *τὸ δὲ* fasten, *οἶμαι*, = *βαςᾶν* (*βαςάζειν*), *ὡς καὶ συνήθ. βαςῶ, καὶ κρατῶ μεταφορικ.* = *ἐγκρατεύομαι· οἷον* „ *βαςᾷ, ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν* (*νηςεύει, ἢ τηρεῖ, φυλάττει*)· „ *βαςᾷ, ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ* = *ἐγκρατεύεται, νηςεύει. ὥςε τὸ* Пóстъ = *βαςὸν* (*ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς* Мóстъ, *ἐκ τῦ* Вестѝ, Веду̀, *βέδω, βάδω* = *πάδω*, Паду̀, Пáсти = *βάζω, βαςὸς, βαςάω*), *βαςῶ* = Пощу̀· Пости́тися, *βαςᾶσθαι·* Пóстъ, *βαςὴ* (*πας*ὴ) = *βάςαξις, βαςαγή,* (*α* = *ο, β* = *π*).

Потóпъ, *βλ.* Топлю̀.

Пóтрохъ (*ἔντερον*) *ἐκ* = *βόθρος* (*διὰ τὸ βαθὺ δῆθεν, καὶ κοῖλον, ὡς καὶ τὸ, κοιλία, καὶ ἔντερον, ἔντος, κτλ.*), *ἀλλὰ σύνθετον,*

Пò-прóхъ = *τρώγ-λη* (*τρύπα*)· *ἐκ τȣ͂* Трỳ, Трыю. *βλ. καὶ* Требýха.

Пóтъ (*ἱδρὼς*). Потѣ́ю (*ἱδρόω, ἰδίω*) *πότος, ποτέω,* (*ποτίω*) *ποτίζω· ἐκ τοῦ* Пою̀ = *πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τȣ͂ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τȣ͂ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ* =*ὕδος, ὕδας* (*ὕδα*, водà), *τὸ ἵδορ, ἵδος, ἱδρὸς, ἱδρώς*=*ϳὕδορ, λτ.* sudor· *ὅθεν ἰδίω, ἱδρόω* (*υ* = *ι, αἰολικ.*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Schweiss, schwitzen, *ἐκ τȣ͂* Wasser, Water (*Ϝάδορ* = *ὕδωρ, βέδυ*), *ὅθεν καὶ* Schwaddern, Schwette, *κτλ.*

Почію (*ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς* По, *καὶ τȣ͂ ἀπηρχαιομένȣ* чію, *ὡς ἐκ θέματος* чи, *Δοβρόβ. σελ.* 104) = *κείω, κέκοια, κοίω,* (*ἐπι-κείω*). *βλ.* Покóй.

Пóчка (*νεφρὸς.* 2, *ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτȣ͂*) *φύσκα, φύσκη* (*φ* = *π, καὶ υ* = *ο, οἷον πόσκα*). *παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ.* Пýчу.

Пою̀ (*ποτίζω*) *πόω* (*ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ* = *πῶθι, πόθι*=*πῖθι, πίε, ἐκ τȣ͂ πῖμι, πίω· ἀφ᾽ οὗ καὶ πίζω*=*ποτίζω*), *λτ.* poto.—Пью̀, *καὶ* Пію̀, *πίω* (*πίνω*), *Καρν.* pijëm (*οἷον πίημι* =*πῖμι*), *Βομ,* pjm, pigu, *Πολ.* piję, pijam, *κτλ. Συσκρ.* peju, *Γαλ.* boie, *λτ.* bibo, *ἐκ τȣ͂ πίϜω. ὡς καὶ* Пи́во = *πῖϜος* (*ποτὸν*), *καὶ ἡ συνήθ. πίβα* (*ζύθος*). Питiè, *Ῥωσ.* Питьè, *λτ.* potio, *πότις, πίτις* (*τ* = *σ*), *ἀντὶ πόσις, καὶ ποτὴς, ἡ.* Пья́ный, Пья́нъ (*μέθυσος*) *πιανὸς* (*ὅθεν*

τὸ κύριον ὄνομα Ἀπιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянѣю (μεθύω). Піющій, πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ Ῥωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потóкъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τοῦ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запóй, ζάποσις=διάποσις (μέθη διαρκὴς, οὐ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, οὐδὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος καὶ κραιπαλῶντος τοῦ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою̀ (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω)=φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τοῦ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Прà βλ. Прò.

Прáвый, Прáвъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθής· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πράϜος =πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, Ἰτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας=λτ. probus, probo, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω (Перу̀), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τοῦ

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ὃ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Пра́вда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϝον = ἐξέχον). πβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Пра́ву) Пра́влю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Пе́рвый, Прямый, Проши́въ, καὶ Прѐ, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τοῦ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), Ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τοῦ ἔω=εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐὺς (βλ. Ῥείμ.) = ἐὼν, ἓνς, εἷς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τοῦ war (ἀορίστου τοῦ bin, ἀρχ. bim=Ϝειμὶ) οἷον Ϝᾶρ, ἀντὶ (ἆς) ἦς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = Ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ οὐσία· ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, Ϝεσὸς, Ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. Истина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἐτὸς), παρὰ τὸ Éсть, ἀντὶ Éстина. ὡς τὸ τῶν Ἠλείων, ἴττεον (ἀντὶ ἔσσιον) = ὁσία (Ἡσύχ.), ἔςι δὲ καὶ τὸ ε (ἐν τῷ ἐςὶ) κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν = ει = ι = и. Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τȣ̃ Йстина, ὃ παρὰ τὸ Йстый. βλ. Йстый, καὶ Éсть, Ей, Нй.

Пра́здный, Пра́зденъ [ἀργὸς = κενὸς, ἐπὶ τόπου. 2, ἀργίας καιρὸς, σχολή· ἐπὶ χρόνȣ. 3, ἀργὸς, ἀεργός· ἐπὶ ἀνθρώπου· ὡς τὸ λτ. vacuus, κενὸς, vacuo, vacare = κενὸν εἶναι, καὶ σχολάζειν· καὶ τὸ τοῦ μέσȣ ἑλληνισμοῦ, σχολάζω, καὶ "σχολάζων τόπος (Πλέταρχ.)· καὶ τὸ συνήθ. εὔκαιρος καὶ ἄδειος, ὅ, τε κενὸς, καὶ ὁ σχολάζων, ἀργᾶν]. Пра́здникъ (ἀργία = ἑορτὴ), ὡς ἀπὸ θέματος Празд— = πραστὸς, ἀντὶ περαςὸς (ὡς πρασιὰ = περασιά), περατὸς, περάσιμος· ἐκ τȣ̃ πέρω, περάω, Перу̀ (Пра́ю), περάζω (περάσω, ὅθεν καὶ τὰ πράσσω, πρήσσω), πράσδω (Празд-), κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων, ὅθεν κενὸς = πορώδης = Поро́жній (κενὸς), κτλ. βλ. Прѐ, Пре́дъ. [ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ. (feria) feriæ (ἀργία, ἑορτὴ) = πέρα, πορεία, πέρω, περάω, πειράω, ferio, πορέω. καὶ τὸ Σλαβ. Пи́ръ (δοχὴ, συμπόσιον) = feria. Пиру́ю (εὐωχȣ̃μαι) = ferior].

Прапраде́да (προπροτέττας) = πρόπαππος. βλ. Про̀, καὶ Дѣ́дъ.

*Пра́поръ (σημαία λεγεῶνος) τὸ Βυζαντ. φλάμ-

μυλον, *Σ. φλάμπυρον* (*μ* = *π*), *φράμπυρον* (*φράπυρον· φ* = *π*, *πράπυρον*), *ἐκ τοῦ λτ.* flammulum, flammeum vexillum (*φλογοειδὴς σημαία*), *διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός.* flamme *τοῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καλοῦσι. βλ.* Пла́мя. *Σημείωσ. καὶ ρ* = *λ.*

Прася̀, *βλ.* Порося̀.

Пра́гъ, *βλ.* Поро́гъ.

Пра́хъ, *βλ.* Поро́хъ.

Пра́ща (*σφενδόνη*) *οὐκ, οἶμαι, οἷον φράσκα, φράσκις, ἐκ μεταθ.*=*φράξις*=*Fράξις, ὡς ἐκ τοῦ* Пра́ю (*βλ.* Прещу̀, Пря́гу̀), *ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. φάρω, πάρω* (*σχίζω*), Порю̀. *οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω, λτ.* fendo(=findo, fido), funda, *σφενδόνη, Κρτ.* precha, *Κρν.* prezha (Преча), *Πολ.* proca, *Βοεμ.* prak, *καὶ* praskati, prasstiti (*παίειν*) = *φάρκω* (*φράκω*), *φάρξω, φαρκὶς, φάρξις* (*φράξις, φράσκις*, =*σχίσις*). *βλ.* Проща́ю, *καὶ* Бразда̀.

Пра́щуръ (*πρόπαππος*) *πράσγουρ, πράσγυρ, αἰολικ.*=*πρέσβυς* (*β* = *γ*) *πρέσγυς, λτ.* preiscus, priscus. *εὑρίσκεται καὶ σπέργυς, καὶ πέργυς* (*Ἡσύχ.*). *βλ.* Пра́вый, *καὶ* Пе́рвый.

Пра́ю, *ἄχρηστον, ὅθεν* Попира́ю (*πατῶ, ἐπιπατῶ*), *ἡ μετοχὴ* По-пра́въ (*πατήσας· ὡς ἐκ τοῦ* Попра́ю). *βλ. τὸ θέμα* Пру̀, Прю̀.

Прѐ, *Ῥωσσ.* Перѐ, *πρὸς, περὶ* (*καὶ*=*ὑπὲρ, ἐν συνθέσ. ὡς τὸ περὶ*) *ἐκ τοῦ πέρος, πέρα, πέραν, λτ.* per, præ, *Γρμ.* ver, *καὶ περρὲ*=

περὶ, αἰολικ. οἷον, περῤῥέχειν = περιέχειν = ὑπερέχειν, (*ὡς πέῤῥαν = πέραν*)· *ὅθεν περὲ,* Прè, Перè. (*τὸ θέμα πέρω, περῶ,* Перỳ. *βλ.* Па́ра, Парю̀, *καὶ* Прѝ).

Пре́дъ, *'Ρωσσ.* Пере́дъ (*πρὸς, πρὸ*) *προτὶ, = πρὸς, πρὸ=πέρος, πέρις, πέραν, πρὴν, Γρμ.* firn = fern (=fer, feren), *καὶ* Пере́дъ (*ἔνδον, πέραν*) *περαίτερος, -ραίτερον, περαιτέρω, καὶ πρόσω, πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, λτ.* porro, (*καὶ Γρμ.* vor = *πρὸ,* vorn, fur, fort, *κτλ.*). Пре́жъ, Пре́жде (*πρότερον*) = *πρόσθε, καὶ* (*πρῷζον*) *πρώϊζον, πρῴην. βλ. τὸ συγγενὲς* Прè.

Пре́зъ, *Σρβ.* Прѣ́зъ(*παρὰ*)*παρέξ. Κρν.*Брез(*πλὴν*).

Прекі́й (*ἐναντίος*). Пере́чу (*ἀνθίςαμαι, ἐναντιῶμαι*) *πρόκος, -κὸς, πρόϊκος* (*προῖκος*), *πρὸξ, προΐζω.* (*ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, πέρω,* Прè· *ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ, ἀντίος*)· „*πρόκος, πρόκοος, προῖκος· καὶ βρόκος, καὶ βροῖκος = πονηρὸς* (*'Ησύχ.*). *βλ. 'Ρείμ. λ. πρὸξ.*

Прещу̀ (*ἐπιτιμῶ, ἀπειλῶ. ἀπαρέμ.* Прещи́ти, *ὡς ἐκ τῶ* Прещу̀) *βρήττω, -σσω, βράσσω, βράζω, βράγω, βράχω = βρέμομαι, ἐμβριμάομαι. ἢ, φράζω, φράδω* (*α* = e)· *ὡς ἐκ τῶ λέγω, λέγχω, ἐλέγχω.* [*καὶ τὸ φράζω = = ῥάζω, Fράζω* (*ὅθεν βράζω*), *ῥάγω, ῥήσσω, Γρμ.* brechen (*βρέγειν, ἀντὶ φρέγειν, φράγειν =ῥάγειν*), *ῥηγνύναι· καὶ* sprechen (*φράγειν*) *φράζειν=ῥάζειν* ” *ῥήσσειν=φθόγγον, φωνὴν,* rumpere vocem]. *βλ. καὶ* Рещу̀.

* *

Прѝ (*παρὰ*, *πλησίον*, *ἐμπρὸς*) *παραὶ* (*ὡς ἐκ τῦ πάρω* = *πέρω*, *βλ.* Прѐ, *καὶ* Пápa), *συγκοπῇ* (*πραὶ*), *λτ.* præ, *καὶ πέρις*, *πέρι*, *πρὶ*, (*πέριν· ὅθεν πρὶν*, *πρί*(*ν*), *λτ.* pris, pri, pridem), *Γλ.* près, auprès, *κτλ. ἐκ τῆς πρὸ*, *πρὸς*, *πρόπυ* (*ὡς περί πυ*), *καὶ τὸ λτ.* prope, *ὅθεν καὶ* (propiter) propter. *βλ.* Пре́дъ, Пе́рвый.

При́сный (1, *ἀΐδιος*, *καὶ* При́сно, *ἀεί*) *πρύσι*(*ν*)*ος* [*περύσιος. ἐκ τῦ πέρυς*, *πέρος*, *πέρας*, *περῶ* (*βλ.* Прѐ, Прѝ, *κτλ.*), *ὅθεν διαπρύσιος* = *διαπερῶν*, *διάτορος*, *διόλου ἰὼν* = *διηνεκής*. *Ἐκ τῦ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τῦ παρῳχημένυ ἤδη χρόνυ*, *ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς*, *περσυνὸς*, *κατὰ τὸ* При́сный. *ἀλλὰ τῦτο μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰῦσαν καὶ πόῤῥω τείνυσαν τῦ χρόνου γραμμὴν*, *ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν*, *τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον*, *καὶ πεπερασμένον ἤδη τῦ χρόνυ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό*, *τε πρὶν*, *καὶ τὸ προτέρω* = *προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν*, *εἰς τὸ πρόσθεν* (*ἔμπροσθεν*) = *πρόσω*, *καὶ οἱ πρόσθεν* (*οἱ πρότεροι*, *οἱ ὄπισθεν*). *πρβλ. λτ.* ante = *ἄντα*, *καὶ* abante, *ὅθεν Γλ.* avant, *καὶ* en avant, *Ἰτ.* avanti, *κτλ.*] 2, *γνήσιος*, *καὶ* При́снѣе, *γνησίως* (*καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρύσιος* = *διαρκὴς*, *διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον*).

При́тча (*παραβολὴ*, *παροιμία*). *ἐκ τῦ* При-

шкнỳ = παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τῦ шкнỳ = шику, δείκω. [ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τῦ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἐδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ· Пáду]. ἀ'ςε Прúшча=παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ Ткỳ.

Прò = πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. 'Εκ τῆς Прò, καὶ τὸ Прà, ἐν συνθέσει· οἷον, Прамáтерь, προμήτωρ. Пра́дѣдъ, Прапрадѣда, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ. pro· οὕτως ἐκ τῦ πέρα, Прà, καὶ πέραι, λτ. prae, κτλ.). βλ. Прè.

Прóкъ (ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος). Прóчу (συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι)=πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν. Прóчій, Прó.

Простый, Прóстъ (ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος). Простотà (ἁπλότης). Прóсто (ἁπλῶς)=πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε(πρόσω= εὐθὲς, ἐπ' εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη). Прóсти = ὀρθοὶ, - θὴ ('Εκκλ.) βλ. Прè, Прò.

Противъ (πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ). Противный, Противенъ (ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος) προτὶ. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϜιος.

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωῒ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχημάτιςαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσός· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερῷϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τȣ̃ superus τὸ superbus = superϜus, ϜὕπερϜος· ἢ τȣ̃το=Ϝυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Прéдкій, Прéдъ.

Прóчій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν=ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηςον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω)= Прóчъ (μακρὰν)=πρὸξ (βλ. ʽΡείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Прóкъ, Прò. βλ. καὶ Прúсный. τὸ δὲ λτ. caetera=καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошу̀ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρῴζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προΐ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προΐξ, πρὸξ, πρύκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco, -cor, καὶ preco, -cor, (βλ. ʽΡείμ. λ. πρὸξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Прощáю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Простúте· καὶ Прощáй, Прощáите, =ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον, -σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τȣ̃ Про-

щу̀=λτ. parco (*φάρω*, *πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω*, *δράω*, *δράκω*, *δέρκω*), *φάρκω*, *πάρκω* (*μεταθ. πράκω*, *μέλ. πάρξω*, *πράξω*, *πράσκω*, Прощу̀, *α=ο· ἀπάρμφ.* Проститú, *στ=σκ*, *βλ.* Остръ),=*φάρω*, Порю̀, *πάρω* (=*σχίζω*, *ῥήσσω*, *κόπτω*). *τὸ λτ.* parco, =*φείδομαι*, *φείδω*, *καὶ τȣ̃το*=*φίδω*, *φί(ν)δω*, *λτ.* findo, fido (*φίζω* = *φάζω*, *σφάζω*, *σπάζω*, *σπάω*, *ἐκ τȣ̃ φάω*=*πάω*, *ὅθεν καὶ τὰ*, *πάρω*, *φάρω. βλ. καὶ* Щажду̀). *Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδȣσι* (*ῥήσσȣσι*) *τῶν λυομένων τȣ̀ς δεσμούς*. [*ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδȣ̃νται τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίσαι* (*πρίζȣσι καὶ τὸν κύμινον*), *ἀκριβολογȣ́μενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως*]. *Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ.* sparen.

Пру̀ (*λακτίζω*, *θλίβω*, *σφίγγω*, *ἀπρμφ.* Пра́ти *ὡς ἐκ τȣ̃* Пра́ю· *καὶ* Перу̀, Пере́тъ) *πρέω* (*ὅθεν τὸ λτ.* premo· *ὡς ἐκ τȣ̃ τρέω*, *τρέμω*, tremo. *ἐκ τȣ̃*, *πρέω*, *πράω*, *καὶ τὰ πράθω*, *πρήθω*, *πρέθω*, *πέρθω*). *συγγεν. πρίω* (Брію, Брѣю. *βλ. παρακατιών*), *ὀνοματοποιΐα ἤχȣ θλιβομένων σωμάτων* (*βλ.* '*Ρειμ. λ. πρέω*)· *ὅθεν* По-пру̀, По-пира́ю, Попра́ть (*ἐπιπατῶ*, *καταπατῶ*, *πατῶ*)· *τὸ δὲ* Пира́ю *ὡς ἐκ τȣ̃* Пра́ю, *πράω*, *πρέω*, *μεταθ. πέρω*, Перу̀, *ὅθεν συνεκόπη*, *ἢ συνηρέθη τὸ* Пру̀ (*πρῶ*). *ὡς δὲ τὸ πρέω* (*πρίω*) *συμπίπτει μετὰ τȣ̃ πέρω*,

οὕτω καὶ τὸ Прŷ *πρὸς τὸ ἄῤῥητον* Пра́ю, *περάω*, Перŷ (*βλ.* Пра́ждный). Пра́ю *δὲ καὶ τὸ θέμα τῦ* Прягŷ, *φράγω* (*φράϜω*, *φράω*), *ὡς καὶ τὸ* Пру́г (Су-пру́гъ) *φαίνεται οἷον ἐκ τῦ* (Прŷ) Пру́гу, *ἀντὶ* Прягŷ (*βλ.* Пру́дъ). *ὥςε τὰ* Отъ-о-прŷ, *καὶ* (Пира́ю) Отъ-пира́ю (*ἀνοίγω*), За-пира́ю (*κλείω*) *ἐκ τῦ* Прŷ, *συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν* (*ἐκφράϜω*) *ἐκφράγω*, *ἐκφράσσω*, *δια*(*ζα*)*φράσσω*, *κτλ. ἐκ τῦ* Пра́ю *φαίη τις καὶ τὸ* Па́ра, *δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τῦ* Перŷ (*βλ.* Перу́нъ, Прѐ, Па́ра). *Τοῦ* Пра́ю (Прагŷ = *φράγω*) *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Пра́гъ (*βλ.* Поро́гъ. *πῤβλ. καὶ* Пра́хъ). *Τοῦ δὲ* Прŷ *συγγεν· τὸ* Прю̀, Прю́ся, (*ἐρίζω*, *μάχομαι*), *ἀπαρέμφ.* Прѣ́тися, *ὡς ἐκ τῦ* Прѣ́ю, *πρέω* = *πρίω*, *πρίομαι. ὅθεν* Прѧ̀ (*ἔρις*), *οἷον πρία* = *πρίσις.*

Пру́гъ (Пру́ги, Пру́жи, *πληθυντ. καὶ* Пружіе *ἀθροιςικῶς*, *ἀκρὶς*, *ἀκρίδες*) *βρῦχος*, *καὶ βρῦκος* (*βρῦγ-ος*), *καὶ βρόκος* (*'Ησύχ.*), *βροῦχοι. ἢ συγγ.* Прыга́ю· *ὡς τὸ Γλ.* sauterelle (*ἀκρὶς*) *ἐκ τῦ* sauter=salto, salio,=*Ϝάλλω*, *ἅλω*, (*ἅλλομαι*) *ἁλτὴρ*, *ἁλτικός.*

Пру́дъ (*σύρτις. 2, λίμνη κατασκευαςή*). Пру́дный (*τραχὺς*, *ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης*, *ἢ ποταμῦ*). Пружŷ (*συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥῦν*) *οἷον*, *φρύζω*, *Ϝρύζω*, *ἀντὶ φράζω*, *φράσσω*, *Ϝράζω*, *Ϝράσσω*, = *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω· ὅθεν ῥάχος*, *ῥῆχος*, *Σ. ῥηχὸς*, *ῥηχὰ* (*νερὰ*),

καὶ Fράχος, βράχος, βράγος=σύρτις, ἕλος (*Ἡσύχ.*). *τὸ δὲ* Пружу̀ (*τὸ ζ=δ*, Пруду̀), Пру́д(*οἷον βρύδος,-δη*), *ὡς τὸ φράζω=φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ* Пря́жу. *ἔςι δὲ τῦ* Пру́д *ἀρχικώτατον θέμα τὸ* Пру̀. *ὡς καὶ τὸ* Супру́гъ (Пру́г) *ἐκ τῦ αὐτῦ* Пру̀ (Пра́ю), *ὅθεν* Прягу̀. *γ καὶ δ συγγενῆ τῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ.* Бру́дъ (*λῦμα*) = *φορυτός, ἐκ τῦ* Бреду̀, *πρήθω* (*περάθω*), *περάω, πέρω=φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω*, (*οὕτω καὶ* Бру́дъ *ἀντὶ* Беру́дъ, *φερυτός. βλ.* Бреду̀, Беру̀, Бере́мя).

Прыгаю (*πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τῦ* Прыгу) *βρύγω* (*βρύκω*), *βρύττω, Γρμ.* springen, Sprung. ,, *βρυάκτης, σκιρτητής.* (*ἐκ τῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β=F, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Fρήγω, Fράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω*). *συγγεν.* Брыка́ю.

Прыщу, Прыскаю, (*ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος.* 2, *ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν*) *βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω=πρήσσω, πρήθω* (*ὡς ,, ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα*), *Γρμ.* sprützen, *Ἰτ.* spruzzare, sprizzare, *κτλ.* (*ὀνοματοποιΐα*)· *συγγεν.* Брызжу.

Прыщъ (*φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα*) *οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ* (*λ=ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος*)=*φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον* (*ἐκ τῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ=στ, λτ.* pusta, pustula, *φυσκα-*

λὶς, συνήθ. φυσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον σὐγγεν. Прыщу. *ὡς ἐκ τȣ̃ πρήζω (πρήθω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ.* Прѣю.

Прѣ̀, Прѣ̀дъ *ἄλλαι γραφαὶ τȣ̃* Прѐ, Пре́дъ. *ὡς καὶ* Дрѣ̀во, Дре́во· Цѣ̀пь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Черепъ, *κτλ.* (ѣ=е *ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅθεν καὶ* Вре́мя *ἐκ τȣ̃* Врѣ́ю, *εὑρίσκεται δὲ καὶ* Врѣ́ме *παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ.* 15.)

Прѣ́ю, (*ἱδρόω ἐν λȣτρῷ.* 2, *παφλάζω.* 3, *ςάζω, ἐπὶ ςέγης διαῤῥεȣ́σης*) *βρέω, ἀντὶ βρύω* (=*Fρέω, Fρύω*). *ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ βρέω=βρύω* (=*Fρέω*) *φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Fρέαρ* (*ἀντὶ ῥέος*), *ὡς ἐκ τȣ̃ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ* Прѣ́ю =*πρέω* (*πρωτότυπον τȣ̃ πρέθω, πρήθω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ.* Прȣ̀)· *οὐμὴν*=Врѣ́ю (*φρέω φέρω = θέρω*). *βλ. καὶ* Прȣ̀.

Прю̀, *βλ.* Прȣ̀.

Прягȣ̀ (*συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω*) *φράγω=φράσσω· ὅθεν* Запряга́ю (*ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππȣς*). Сопряга́ю (*συζεύγνυμι*), *καὶ* Супру́гъ, *ὁ*, Супру́га, *ἡ* (*σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος*), *ὡς λτ.* conjunx. *κτλ. τὸ θέμα* Пра́ю (*βλ.* Прȣ̀), *φράω, φράFω, φράγω* (*ῥάω, ῥάγω*). *ὅθεν καὶ τὸ* Пра́гъ, (*φράγ-ος, φραγὴ,-γμὸς*). *βλ. καὶ* Бре́гъ, Бе́регъ. (*φρέγω=φράγω. ὡς θέρω, θάρω, αἰολ. βλ.* Пру́дъ).

Пря́даю (*πηδῶ, ὡς ἐκ τȣ̃* Пря́ду, *σ-πράδω*)

σπάρδω (*σπ* = *σκ*) = *σκάρδω*, *σκάρθω*, *σκιρτῶ* (*ὡς καὶ σκάρω*, *σκαίρω* = *σπαίρω*, *σπάρω*, *σπάρ(δ)ω*, *ἀποβολῇ τȣ̃ σ*, *καὶ μεταθ*. *πράδω*) Пря́ду. *οὕτω παρενθέσει τȣ̃ δ*, *καὶ μεταθέσει ἅμα*, *πέπλασαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τȣ̃ βαρὺς*=*βαρδὺς*, *λτ*. bardus = tardus, *βραδύς*. *ἐκ δὲ τȣ̃ βαρδὺς τὸ Σ*. *φαρδὺς*=*πλατὺς*, *ὡς λαγγὸς* = longus. *βλ*. Лу́гъ). Воспря́даю (*σπέρχομαι*, *σπεύδω*)· *καὶ* Воспряну̀ *ὡς ἐκ τȣ̃* Пряну̀ (*παρενθέσ*. н *ἀντὶ* д, *πράνω*), *σπάρνω*, *ὅθεν συνήθ*. *σπαρνῶ* = *σπάρω*, *σπαίρω*.

Пряду̀ (*νήθω*), *ἀπρ́μφ*. Пря́сти· *Γοτθ*. pradan = *πράττω* (*ἐνεργῶ*, *ἐργάζομαι*· *ὡς*, *ἔργω*, *ἔρδω*, *Ϝέρδω*, *γέρδω*, *ἐξαιρέτως*=*ὑφαίνω*. *βλ*. Бе́рдо). *ἐκ τȣ̃ πράττω*, *πράξω*, *καὶ τὸ πράσκω* (*πιπράσκω*). *τὸ θέμα*, *πέρω*, *περάθω*, *κτλ*. *τὸ Βομ*. pracugi=*πράσσω* (*ἐργάζομαι*). *βλ*. *καὶ* Пря́жа.

Пря́жу (*τηγανίζω*) *συγγ*. *φρύσσω* (*φρύζω*), *φρύγω* (*υ* = *α* = я· *ὡς*, *αἰολ*. *βυθὸς*=*βάθος*· *σύρξ*, *σάρξ*· *καὶ τὸ συνήθ*. *ταβέλιον*, *ταβέλια*, *ἐκ τȣ̃ ταβάλα*, *ταβῆλα*, *τὰ* (*'Ησύχ*. *λέξις περσική*· *ὅθεν καὶ τὸ 'Ισπαν*, atabal, *Γαλ*. atabale,-les, *κτλ*.). *ὥςε φρύγω* (*φρύζω*)=Пря́жу (*φράζω*). *καὶ ἄλλως δὲ φράζω*, *φράσσω*, *φρύσσω*, *φρύγω*, *φρίσσω*, *φρίγω*, *τύποι συγγενεῖς*· *ὅθεν τὸ λτ*. frigo (*φρίγω*), *Γλ*. frire = *φρύγω*. (*ἐκ τȣ̃ ῥάγω*, *ῥάσσω*, *βράσσω*, *βράζω*, *ῥίγω*, *ῥύγω*, *κτλ*. *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *φρίσσω*, *καὶ φρύγω*). Пря́жмо, (*κολλυρὶς*, *λάγανον*,

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=φρύγμα (φρύσμα), ὡς Σ. φρυγανία (ἄρτος φρυκτός).

Пря́жа, *καὶ* Пря́дь (*νῆμα*), *ἐκ τῦ* Пряду̀, *τῦτο δ' ἴσως μᾶλλον=βράδω=Fράδω=κράδω=ῥάδω (ῥάζω), Fράδος (κράδος), ῥαδανὸς, ῥοδανὸς. Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ' ἄλλοις τζικρίκι (κρίκος), ὄργανον ᾧ νήθυσι. βλ. 'Ρείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.*

Прямы́й, Пря́мъ (*εὐθὺς*). Пря́мо (*ἐπ' εὐθείας, εὐθὺ*)· Пря́мный (*ὁ ἀπέναντι ἐπ' εὐθείας κείμενος*) *πράμος=πρόμος. (ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τῦ ἀχρήςυ πράμος, ὡς καὶ ἐκ τῦ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς (πέρι) πρὶ, τὸ λτ.* pri, primus (*κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος*). *βλ.* Пра́вый.

Пря́чу (*κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τῦ* Пря́ту) *φράττω, φράσσω=φράγω· καὶ* Пря́сло, *φράξις, φραγμῦ μέρος. [ἐκ τῦ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* (farco) farcio, farctus]. *συγγεν.* Пряry̆.

Пти́ца (Птиц—, *πτήξ, πτάω. ὡς ἐκ τῦ πτώω, πτώξ), πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς* = Птене́цъ, *καὶ ὑποκορ.* Пте́нчикъ, Пти́чищъ, *πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν.* тица, *ἀποβολ. τῦ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη*, ptisane, ***Γλ.*** tisane, *κτλ.*

Пу́га (*τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ὠοῦ*) *πύγα, πυγή? (καθὰ καὶ Σ. τῦτο τὸ μέρος τῦ ὠῦ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα). ἴσως*

συγγεν. Пу́къ· *ὡς καὶ τὸ πυγὴ.συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πϑκός.*

Пуга́ю, Пужа́ю (*φοβίζω*) *φϑγάω* (*φουζάω*) = *φύγω, λτ.* fugo, fugio, (*ὡς ἐκ τϑ* Пугу̀), = *φέγω = φέβω, φοβέω. ἐκ τϑ φέω, φέϜω· Ϝ=γ, καὶ β. βλ.* Бѣгу̀. [*ἔςι δ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν,=θέω=δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω, (καθὰ καὶ ἐκ τϑ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ). τὸ δὲ θέω καὶ = σέω, σύω, θύω, σεύω, σέβω = θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. σύω*]. Пу́гало (*φόβητρον*) *οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς* = Пу́ганый, Пу́жаный, (*δειλὸς*), *καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βϑλει, παράβαλε τὸ θέμα πάω (ὅθεν καὶ παύω, φάβω,* paveo), *πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω*).

Пузы́рь (*κύςις ἢ ὑροδόχος.* 2, *ὕδατος πομφόλυξ.* 3, *φλάσκων*) *φοῦσιρ* (*ποῦσιρ*), *φύσιρ, δωρικ.* = (*φύσις*) *φύσιξ, φύσιγξ* (*φυσάω*) = *φύσκη, λτ.* vesica, *συνήθ. φοῦσκα* (*ἡ κύςις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ* (*πομφόλυξ*), *βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τϑ φλάζω, φλάω* (*λ.* flo, flare, *φυσῶ*), *φλασκίον, Γρμ.* Flasche, *κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τϑ βύω* (*βυβύω, βοβύω,*

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пу́чу, Пупы́рь.

Пу́зо (κοιλία. 'Ρωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βυζὸ (μπυζὸ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγγ. Пу́чу.

Пу́каю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τῦ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βου' ὡς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пу́къ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, 'Ιτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τῦ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πυκὸς, Пу́къ).

Пу́ло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φύλλα, φυλλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ. pul)· ἐκ τῦ φολὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „ πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχῦ πήρα ὀ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τυτές. pecuniæ) = δέκα σακκύλια, καὶ σακκῦλαι (καὶ πυγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), „ δέκα σακκέλας γρόσια. οὕτω καὶ τὸ τȣρκικὸν kissè. *Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνςαντίνȣ εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν* sertorium (Gronov. de pecun. veter.). *βλ. καὶ Ῥειμ. λ. φολλὶς.*

Пýля, *πάλλα, λτ.* balla, *Γλ.* balle, *κτλ. υ=α. βλ.* Пряжу, *καὶ* Пýть.

Пуля́рка, *βλ.* Поля́рка.

Пýпъ (*ὀμφαλὸς*) *πρωτότυπον* (*οἶμαι*) *τȣ̃* Пупы́рь, *οἷον* (*πουφ-ὸς, ποφὸς*) = *πομφὸς, πομφόλυξ· „ πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τȣ̃ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ* (*βȣβωνιάω, βομβωνιάω*), *συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζω = οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τȣ̀ς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικώτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον.* (*βλ. καὶ* Пузы́рь, *καὶ* Пчела̀). *ἢ ἐκ τȣ̃, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς* (*μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός*). [*ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ* (*=περὶ, τὸ πέριξ*), *ἀμβὶ* (*λτ.* amb—*ἐν συνθέσει, Γρμ.* umb), *ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων* (*ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς*), *τὸ λτ.* umbo, umbilicus. *Ῥείμερ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Nabel]. *βλ.* Пупы́рь.

Пупы́рь(*φλυκτὶς, πομφόλυξ*)*πέμφις*(*πέμφιξ,-γξ*), *πέμφιρ,* (*πέφιρ, πόφιρ*)=*πομφὸς*(*ποφὸς,-φὸρ*),

πομφόλυξ [=*βομβὸς, βομβόλυξ, βομβυλὶς· ἐκ τῦ βομβύω, βομβέω, βόμβος, αἰολικ. βόμβυς, λακωνικ. βόμβυρ. καὶ τῦτο παρὰ τὸ βόω, βύω,* (*ὅθεν βυλλὸς, ἀφ' ῦ τὸ λτ.* bulla, *βυλλάω,* bullio), *πεποιημένον ἐκ τῦ ἤχου βου, βὲβ* (*πὲπ,* Пу́п), *βο, βυ* (*ὅθεν καὶ βύζω· βλ.* Пу́каю, *κτλ.*), *βύβος, ἐξ' ῦ βουβὼν* (*βομβὼν*), *αἰολ. βύβυς* (*καὶ ὡς ἂν εἴποις, βυβὺρ,* Пупы́рь)=*βόβος, ὅθεν βόμβος, κατὰ παρένθεσιν τῦ μ, διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ϛομφασμὸν* (*ὡς, ὄπη, ὄμπὴ, ὄμπνη, κτλ.*), *καὶ* (*β*=*π, καὶ φ*) *πόμβος, πομφὸς, ἡ ἐκ τῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλὶς· ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τῦ πομφῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι* (*βλ.* Пу́пъ), *ὡς καὶ τὸ λτ.* bulla· *καὶ ἡ τῆς συνηθ. βαμβὲλα* (*τὸ τῦ βάμβακος καλύκιον*)= *βομβυλὶς, βομβόλυξ*=*πομφόλυξ· καὶ* (*βόμβυξ, βομβύκιον*), *βομβὲκιον συνήθ. ὁ κάλυξ καθόλου, τὸ καὶ, παρ' ἄλλοις, βαβέλιον* (*βομβύλιον*).

Пуска́ю, Пуща́ю, *Σλβ.* Пущу̀, Пусти́ти (*ἀφίημι, ἀπολύω. οἷον ἐκ τῦ* Пусту̀) *τὸ προϛακτ.* Пустѝ, *'Ρωσσ.* Пу́сть = *ἄφες* (*βοηθητικὸν μετὰ τῶν προϛακτικῶν, ὡς τὸ τῆς συνηθ. ἂς* = *ἄφς* = *ἄφες. βλ. Μέρ. Α.*) *φαίνεται* = *φύσκω, φύξω, φύζω, φυζάω, φυσδάω* (*φυξάω, φυσκάω*) = *φύγω* (*ἐνεργητ. ὡς τὸ λτ.* fugo, fugare = *φυγαδεύω. ἐκ τῦ ἐνεργητ. φυ-*

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἢ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω =χύσδω, χύσκω =χύζω (ὅθεν χυςὸς =χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω, =ἀφίημι θέειν, ὁρμᾷν, ἐκχεῖσθαι δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι) =δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „ κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φύξω, ξ = κσ = σκ, φύσκω, Пущу̀ καὶ φύζω, φύσδω, Пусту̀)=χύζω. [ὡς, ἐφύρη=ἐχυρὰ, ὄφις=ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco =χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τῦ φώϜω, φάω =χώω, χάω=φάω, φάϜω, favus=σχαδὼν· fundo, fudo=χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ=χ, ὡς π=κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω=χέω =χάω, χάζω=χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пустый (ἔρημος, κενὸς). Пустыня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, Ἰτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus = χαςὸς, χ = φ = v, vasto (χάςω) = χάσδω, χάζω, χάω, χάος (=κενὸν), κτλ. (ἢ βάςὸς, βαςάω, βαςῶ = fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пустѝ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τῦτο=φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пу́ты (*ἁλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τῦ ἑνικοῦ* Пу́тъ)· Пу́таю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω=πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пу́ть, Пѣшій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пу́ть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βύκχις, βακχὶς· πάλλα,* Пуля. *βλ. καὶ* Пря́жу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучи́на]=*βάθος, βάδω, βατῶ=πατῶ, πάτος, πάτω,* Паду̀), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* pâdu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος,* Boden, *κτλ.*

Пу́хну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*)=*βύκω· ,, βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бу́хну.

Пу́хъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φῦκος* (*ποῦχος, κ=χ. π=φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τῦ φύω. οὕτω καὶ* Мохна̀, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τῦ* Мо́хъ=*μῦσχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мо́хъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пу́хъ *ἐκ τῦ* Пу́хну (Пу́ху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τῦ* Пучи́нъ=Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [=*βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ=α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος*= (*πίν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ. καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βῦτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́ть καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντυ, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Γλ. canon) συγγεν. φάζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τῦ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς „ φλὸξ ἰεῖσα φύσαν πυρός (Ὁμήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φυσσῶ, φυσσῶ, φυσῶ, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, Ῥωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθῶ) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώγω, ψάχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ Ῥωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τῦ и· ὡς τὸ е ἐν τῷ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). „ ψιλὸς, πτηνὸν· ψίλον, πτερὸν. Δωρικῶς (Παυσαν. καὶ Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). Ἐν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βῦφος (βῦβος, βύβος, βύϝας) καὶ ὁ (ἐκ

τῦ βύω, βομβύω,-βύλω) βόμβυλος, ἡ βομβυλιὸς, συνήθ. βόμβολας, βόμβονας· καὶ βοβόλας, βαβόλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω, -βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει =βροντᾷ), καὶ βομβάλω=βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „ χ᾽ ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος)=ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пхáю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τῦ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνηθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὔστρα, στάχεις φρυκτοὶ) = ἐψάνη, ἐψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшенò Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τῦ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρῦ). βλ. Пхáю.

Пылáю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τῦ Пылỳ, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω)=φλύω, φλυάω, τὸ δὲ φλύω = φλέω, φλέγω· „ ζῶντας περιφλύει=φλέγει (Ἀριστφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλόξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τῦ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τῦ παιπάλη ἐκ τῦ πάλω. (βλ. Пéпелъ). πρβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω=πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετὰ ποιȣ̃ τινος τόνȣ, ὡς φύσης πυρὸς („*τὸ δὲ πῦρ οἷον πνεύματός τις φύσις. 'Αριςοτ.*), *πατάγȣ πνευμάτων, ῥοίζȣ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν 'Ρείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.*].

Пы́ль, *βλ.* Пыла́ю.

Пыре́й (*πολύγωνον*, triticum repens) *πυρὸς*.

Пы́ро (*ὄλυρα. 'Ιζεκ. β, 9. ἢ ἄρακος*, горохъ). *πυρὸς·* (*οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον*). *ἢ φὰρ, φαρὸς, λτ.* far, *ὅθεν* farina.

Пыря́ю (*κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.*) *περάω = πείρω (πέρω). παρὰ τὸ* Прѹ̀, Пра́ю, Пира́ю, *καὶ* Пыря́ю· ы = и. *βλ.* Прѹ̀.

Пыта́ю (*πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τȣ̃* Пы́тку) *πύθω, μαι, Σλοβ.* pjtamse. [*πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τȣ̃ πύω, πάω, πάhω* (subolet mihi) = Пахнѹ̀, Па́шу. *ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθο- ἐκ τȣ̃ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ* Пы́тку *συγγεν.* Пышѹ̀, *φυσσῶ, φύω, πύω*]. *ἢ πήθω, πάθω,* (*ἐκ τοῦ πάω, πάτω,* Падѹ̀ = *πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. 'Ρείμερ. λ. πάσχω.*)

Пышѹ̀ (*ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς*) *φύσσω, φυσῶ* (*βλ.* Пу́шка, *καὶ* Пыщѹ̀).

Пыхчѹ̀ (*πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν*) *φυσσῶ* (*οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ*

τȣ̃ φύζω), φυσῶ, φυσιῶ. Пыха, φύσσα (φυσίωσις), χ = ш. βλ. τὸ συγγενὲς Пыщу̀.

Пыщу̀, φυσῶ, φυσσῶ. [πύω, φύω, τόνοι πνοῆς. ἐκ τȣ̃ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τȣ̃ φύω (πύω, πῦρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσῶ. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τȣ̃ συριςικοῦ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω, Пыщу̀, Γρμ. pusten (blasen) κτλ.]. Пы́шный (ὡς ἐκ τȣ̃ Пы́шенъ) φυσῶν, φυσιῶν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ. Па́хну, Пашу̀.

Пыю̀, = Пію̀, βλ. Пою̀.

Пѣгі́й (ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, ἢ καὶ ἄλλȣ χρώματος κηλῖδας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ. pie. [Τὸ „ κῦμα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε. 238)=κῦμα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ, 307)=εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ. Ι, 126) ἡρμήνευσαν εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς, μεγάλους, ἐκ τȣ̃ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς = παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ) = δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφεῖς μαλλὸς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τῶν σχολιαςῶν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος = μέλας, οἱ δὲ τȣ̃μπαλιν, = λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς = πεπηγμένον ὕλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ' Ἀθην. Θ, σελ. 383. πρὸς δ' παραβάλλουσι τὸ Γρμ. Pökel, ἀρχαιότ. piechel; Ἀγγλ.

pikle=ἄλας, ἄλμη. βλ. Adelung). καὶ „πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „κύνας ἥμισυ πηγὰς" ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. Ἀλλὰ τὸ Пѣгїй (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τοῦ τε λευκοῦ, καὶ τοῦ μέλανος· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γερμ. schwärzlich· ἐκ τοῦ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἑλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλας, εἴλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгїй παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгїй (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Вороиопѣгїй (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгїй (πυῤῥόπηγος) σημαίνουσιν ἵππον ξανθὰς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπου τὸ Пѣгїй, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς Ῥείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τοῦ ὀργὴ, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τοῦ (πέκω)

πὸκις, ποῖκις, ἀλλὰ τȣ̃το ȣ̓κ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, *ὡς ȣ̓δὲ τὸ* Пѣгъ, *παρὰ τὸ* Пекỳ, Пекýся *φαίη τις ἂν εἰκότως παρῆχθαι*].

Пѣ́на (*ἀφρὸς*) *φαίνα, φαινὴ, φαινὸς* = *φανὸς* = *φαλὸς* (*λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων*=*ἀφρίζων.*) [*'Εκ τȣ̃* (*φάω*) *φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ȣ̃ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς, ἄλφος, λτ.* albus, *καὶ λ* = *ρ, ἀῤφὸς, παρ' ȣ̃ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. 'Εκ δὲ τȣ̃ ἀφρὸς, ἄφρος* (*ψιλώτερον, ἄπρος*) *τὸ τῆς Σ. ἄσπρος* = *λευκὸς* (*παρενθέσ. τȣ̃ σ πρὸ τȣ̃ π*). *ἢ μᾶλλον ἐκ τȣ̃ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς* (*μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον*), *μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. 'Εκ τȣ̃ ἀρφὸς* (*ἀρβὸς*) *καὶ τὸ ἀργὸς* (*ὁ λευκὸς· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ* = *β* = *φ· ὡς, τόργος,* corvus). *Τὸ δὲ φάνω, φάλω*=*φάω, Ϝάω, ἄω, ἕω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἄλω, ἕλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἄλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥςε τὰ* (*παρὰ τὸ φάω, φάλω*) *ἀφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς,* albus, *ἀργὸς*=*τῷ λευκὸς, παρὰ τȣ̃ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα* = *λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ* Бѣлый]. Пѣ́ню (*ἀφρίζω*) *φαίνω, φάνω*=*φάλω, φαλάω* (*ἀφρίζω, λευκανθίζω*). *ὅθεν καὶ* Пѣнка (*ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τȣ̃ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,*

ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τῦ Пѣна, ὡς ἐκ τῦ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).

Пѣстунъ (παιδαγωγός). Пѣстую (παιδαγωγῶ) ἐκ τῦ παῖς παιδὸς (παισδύω), παιδεύω, παιδευτής.

Пѣтýхъ, Σλαβ. Пѣтель (ἀλέκτωρ) ἐκ τῦ Пою (ἄδω), ἀπρ̀μφ. Пѣти (ὡς ἐκ τῦ Пѣю=φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω=ἄω, ἀΐω, Ϝαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.) οἷον φαίτης, φάτης (βώτης, ὡς βῶσαι=βοῆσαι) βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ (διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τῦ ἀλέκτορος).

Пѣшій, Пѣшъ, πεζὸς, καὶ Пѣшечъ, πέζιξ, πεζίτης (πεζοπόρος). Пѣхóта, πεζικὸν (ш=χ. ὡς ἐκ τῦ Пѣх). Пѣшкóмъ (πεζῇ) πεζικῶς, λτ. pedatim, pedes, 'Ιτ. pedone, Γλ. piéton, ἐκ τῦ πέζα=(πὲς, πέω, πόω, πόος) ποῦς, ποδὸς, λτ. pes, pedis, Γρμ. Fuss, καὶ Σνσκρ. pad, pode, Περ. pah, pai, κτλ. τὸ δὲ Γλ. patte, 'Ισπαν. patta=ποῦς κτήνους. βλ. καὶ Пятà.

Пя́дь, (σπιθαμὴ) σπάδη=σπιδὴ (ἐκ τῦ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή)· τὸ δὲ σπίζω=σπάζω, σπάω, πάω, Пя́ю, ἀπαρ̀μφ. Пя́ти (βλ. Пнỳ, Пинỳ), σπέω, (σπένω) σπάνω, Γρμ. spannen, =τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ Spanne (σπιθαμὴ), λτ. spithama, συνήθ. πιθαμὴ (χωρὶς σ, ὡς καὶ τὸ τέγος, ςέγος). ἔςι δὴ κυρίως ἐκ τῦ πρώτυ θέματος

πάω, Пяю· *ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδὴ, πάδη*, Пядъ, *ἀντὶ σπαδὴ=σπιδή· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὰς δακτύλας, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ* Пяпь *πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τῦ* Пядь *καὶ* Мужь *ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον* pidimuzlijk (*νάννος*), *οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ.* pumilio (*ἐκ τῦ λακωνικ. πῦμμα = πυγμή*) *οἷον πυγμαλὸς* (*τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ.* fäustel)· *καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον* (*γρόνθου ἴσον*).

Пялю (*ἐκτείνω, τείνω*), *συγγεν.* Пну [*οἷον ἐκ τῦ* Пяю, Пяну, *ὡς τὸ* Пину· *καὶ ν = λ.* (*ὡς*, Бóлъ, *πόν-ος*), Пялю, *οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω*].

Пясть (*γρόνθος· πάστ*) = *πὰξ = πὺξ* (*α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ*), *πυγμή, λτ.* pugnus = *πυκνὸς* (*ἐκ τῦ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμή*), *Ἰτ.* pugno, *Γλ.* poing, *Γρμ.* Faust, *Κτσξ.* fuust, *Ὀλ.* vuyst, *Ἀγσξ.* fyst, *Ἀγγ.* fist. (*βλ.* Adelung, *λ.* Faust). *Βοεμ.* piest, *Πολ.* pięść, *Κροτ.* peszt, *Καρν.* pest, *Σερβ.* Песница.

Пята (*πτέρνα*). Пячу, Пятить (*ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω*). *πάζω, πάσσω = πάτω, πάτος* (*πά-*

τα, = *πατὼν* = *πέλμα*, *Γλ.* paton), *συνήϑ.* *πατῦνα* (*πρβλ.* *καὶ* patta, patte. *βλ.* Пѣшій), *ὡς πέδα*, *πέζα* (*καὶ τὸ Σκτ.* pad = *πῦς*, *ποδὸς*). *ἐκ τῦ πέτω*, = *πάτω*, *πατῶ*, *βατῶ*, *βάδω*, *βάδος*, *πάτος*, *βάω*, *πάω*. *βλ.* Пу́ть, *καὶ* *'Ρείμ. λ. πάω*). *Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τῦ πέρνα* (*περόνη*, *πέρω*, *κατὰ παρένϑεσιν τῦ τ*, *ὡς πόλις*, *πτόλις*), *ὅϑεν λτ.* perna. *καὶ τὸ Γρμ.* Ferse, *ἐκ τῦ* fahren = *πόρειν*, *πορεύειν*, *περᾶν*, *πέρω* (Adelung). *βλ.* Па́ду, *καὶ* Пѣшій.

Пятно̀ (*κηλὶς*) *πατηνὸν*, *πάτημα*, *πάτος* (*πηλὸς ῥύπος*, *κόπρος*. *'Ησύχ.*). Пятна́ю (*κηλιδόω*· *ἐπιβάλλω τύπωμα*, *σφραγίζω*) *πάτος*, *πατέω*, Пятна́ю, (*οἷον πατνῶ*, *πατῶ*, *πάτω*· *καὶ* Пятно̀ *ὡς ἐκ τῦ* Пято̀· *ὡς* Окно̀, *ἐκ τῦ* О́ко. *οὕτω καὶ ἐκ τῦ πίτω*, *πιτνῶ*). *βλ.* Пя́та̀.

Пя́ть, *πέντε* (*χωρὶς τῦ ν*, *ὡς* Мя́тва, Мя́та = mentha, *μένϑα*· Ля́ща, *ὡς ἐκ τῦ* Лящ = lens, lentis· Па́-мять (*ἐκ τῦ* По́мню) = mens, mentis), *παρὰ Σέρβ. καὶ* Пѣть (*ὡς καὶ*, мѐ, пѐ, сѐ = мя̀, пя̀, ся̀· Ѣзыкъ, *ἀντὶ* язык, *κτλ.* Ѣ = ε = я = α· *ὡς καὶ μάγαρον*, *μέγαρον*· *γὰ γὲ*. *κτλ.*) *οἷον πέτε*, *πάτε*. *Καρν.* pet, *Πολ.* pięc, *'Ιλλυρ.* peet, *Λετ.* peczi, *κτλ.* *αἰολικ.* *πέμπε*· *ὅϑεν* (*π* = *κ* = *λτ.* q.) quinque (*'Ιτ.* cinque, *Γλ.* cinq, *'Ισπ.* cinco), *καὶ* (*π* = *φ*) *Γρμ.* fünf, *κοινῶς* fümf, *Γοτϑ.* fimf, *'Ισλ.* fimm, *'Αγγ.* five, *'Ολ.* vuf, *Σβ. καὶ Δαν.* fem, *κτλ.* *'Ινδικ.* penschu, *Περσ.* peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. bess. κτλ. Пятерня̀, πεντὰς, συνήθ. πεντάρα (καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον). Пята́къ (νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι), ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα (ὡς τὸ πένταχα, πενταχῆ, ἐκ τȣ͂ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχῶς). Пя́тница, καὶ Σλαβ. Пято́къ, ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἡμὲν γὰρ Κυριακὴ, Недѣля = ἀργία (βλ. Дѣло), ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος, По-недѣльникъ = ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία (οἷον μετάργιος)=μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη, Вто́рникъ (ἐκ τȣ͂ Второ́й) = δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμᾶς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς (Τετράδη), παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς, Середà = μέση (ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ. Mittelwoche, οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον)· ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας Четверто́къ = τεταρταία (ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν)· καὶ ἡ Παρασκευὴ, Пя́тница, Пято́къ=πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις Субо́тъ. Σημείωσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κἂν δοκῆ πως

διαφωνῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμαςαι „ μία (πρώτη) σαββάτων (Ματθ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενεσεως ἐκεῖνο „ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅθεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῦ Σαββάτου, ὅ ἐςὶ κατάπαυσις, ἢ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τῦ Χριςῦ Ἐκκλησία τὴν τῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτυ αργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ ὕτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποθέμενοι τὴν μεθέορτον, τὴν καθ᾽ ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ᾽ ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ᾽ οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ᾽ αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Цéрковь). *τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ὕτως ἀριθμητικῶς ἔςιν ὅπυ καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ᾽ ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέμην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριθμητικὰς τῆς ἑβδο-*

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ὃς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (βλ. Гру́дь, καὶ Ли́спъ). Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμέμενα (πλὴν τȣ̃ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτῆσὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ȣ̓δέποτε ȣ̓δαμȣ̃ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων. 5. καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τȣ̃ πέντε ἀριθμȣ̃, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ȣ̓κ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰμὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ἢ δοκεῖ) τȣ̃ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω [τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τȣ̃ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω = mitto (παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.), ἐκ τȣ̃ πέπω = Ϝέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥειμ.]. τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε = πάπω = Ϝάπω, ἅπω, ἅπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ ἅπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρȣ κατὰ διαλέκτȣς μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τȣ̃ πέμπε ἰδέα ἁφὴν,

λαβὴν, ἢ χεῖρα· [ὡς καὶ τὸ μαρὴ (χεὶρ, ἐκ τῦ μάρω=ὕρω, αἴρω) = μαπὴ (=ἀφὴ), ὅθεν (ἐμμαπὴς) ἐμμαπέως, κατὰ τὸ Γαλ. maintenant, = main-tenant]. *Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε (π = τ), ἔςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε (τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῶ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ* Пять, *καὶ* Пѣть, *ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα), εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ (πέδω) πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω (παρὰ τὸ πάω,* Пяю, *σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ.* pando, expando = *πάνδω, πένδω, καὶ σπέω, σπείω, σπίω), σπίζω = ἐκτείνω, παρ' ὃ καὶ ἡ (σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ) σπιθαμὴ (βλ.* Пядь. *καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς = τηλός. βλ.* Дла́нь). *ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλυς ἔχουσαν ἐκτεταμένυς καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ.* Де́сять). *Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἔςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ (σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες), σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ* Пять *ὡσαύτως σύγγονον τοῦ* Пядь. *Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶπον τὸ πέντε παρὰ τὸ*

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пя́ю, Пя̀, Пя́ти, *βλ.* **Пнỳ**.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α ΤΟΜΟΥ.

VA1
1517506

XXIIII*
B
6

116
E
128.